TAINA ÎMPLINITĂ

O MÂNĂ DE AJUTOR PENTRU STUDENȚII BIBLIEI

STUDII
ÎN
SCRIPTURI

VOLUMUL VII

SOCIETATEA
DE BIBLII
ȘI TRATATE

STUDII ÎN SCRIPTURI

„CĂRAREA CELOR DREPȚI ESTE CA LUMINA STRĂLUCITOARE, CARE STRĂLUCEȘTE TOT MAI MULT PÂNĂ ÎN ZIUA DESĂVÂRȘITĂ!”

VOLUMUL VII

TAINA ÎMPLINITĂ

„TEASCUL MÂNIEI LUI DUMNEZEU”
ȘI CĂDEREA BABILONULUI.

„Și Îngerul pe care l-am văzut stând pe mare și pe pământ a ridicat mâna Lui dreaptă spre cer și a jurat pe Cel ce trăiește în veacurile veacurilor, care a creat cerul și lucrurile care sunt în el, și pământul și lucrurile care sunt pe el, că nu va mai fi nicio amânare, ci în zilele vocii celui de al șaptelea înger, când va începe să trâmbițeze, a fost împlinită taina lui Dumnezeu, așa cum El a declarat servitorilor Săi și profeților.”
Apocalipsa 10:5-7.
„Viziunea este încă pentru timpul fixat, dar la sfârșit va vorbi și nu va minți.” Habacuc 2:3.

OPERA POSTUMĂ A PASTORULUI RUSSELL, 1917.

ACEASTĂ OPERĂ ESTE DEDICATĂ

REGELUI REGILOR ȘI DOMNULUI DOMNILOR

ÎN INTERESUL

SFINȚILOR SĂI CONSACRAȚI
CARE AȘTEAPTĂ ÎNFIEREA

— ȘI —

„TUTUROR CELOR CARE CHEAMĂ ÎN VREUN LOC
NUMELE LUI **ISUS CRISTOS, DOMNUL**”,

«CASEI CREDINȚEI»

— PRECUM ȘI —

CREAȚIEI CARE SUSPINĂ ȘI SUFERĂ DURERILE NAȘTERII,
AȘTEPTÂND DESCOPERIREA

FIILOR LUI DUMNEZEU.

ULTIMUL SĂU PATRIMONIU CĂTRE ISRAELUL DRAG AL LUI DUMNEZEU.
MATEI 20:9.

„Să pun în lumină înaintea tuturor, care este administrarea tainei ascunse din veacuri în Dumnezeu”; „bogăția harului Său pe care l-a revărsat peste noi cu toată înțelepciunea și priceperea, făcându-ne cunoscută taina voii Sale, conform bunei Sale plăceri pe care Și-a plănuit-o în El Însuși, pentru administrarea împlinirii timpurilor, ca să adune din nou, împreună, toate în Cristos.”
Efeseni 3:4, 5, 9; 1:7-10.

PREFAȚĂ

Încă din zilele Apostolilor poporul creștin a fost în așteptarea venirii Domnului nostru Isus în mare putere și glorie; pentru că El a spus că va veni din nou și Își va primi Biserica la Sine. Mai departe El a menționat că cu ceva timp înainte de completarea Bisericii El va fi prezent, adunând din Babilon și din lume pe cei cu adevărat consacrați, și că în decursul prezenței Sale „Taina lui Dumnezeu" va fi împlinită.

Prin sf. Ioan Domnul Isus a revelat faptul că Biserica se va dezvolta în decursul a șapte perioade sau epoci distincte; și că pentru fiecare dintre aceste epoci El va avea un înger sau mesager special care să servească celorlalți membri ai Corpului. Rezultă deci, că mesagerul ultimei epoci, sau cea laodiceană, va declara prezența Domnului și timpul secerișului Vârstei Evanghelice. Marele Învățător a pus deosebită importanță pe mesagerul perioadei a șaptea a Bisericii, sau cea laodiceană, spunând că unul ca acesta va fi „servitorul credincios și înțelept pe care l-a pus Domnul Său peste toată casa Lui, ca să le dea mâncarea la timpul cuvenit".

Acei creștini consacrați care au citit și pe deplin apreciat Adevărul așa cum este conținut în cele șase volume precedente din *Studii în Scripturi* văd ușor și sunt de acord că Charles Taze Russell a fost mesagerul Bisericii Laodiceea. În mintea fiecăruia care crede Biblia, cu ajutorul dovezilor prezentate în acest volum va fi demonstrat acest fapt dincolo de chestiunea oricărei îndoieli.

În lumina profeției divine, care acum se îndeplinește zilnic și este făcută clară «veghetorilor», următoarele de sub pana Pastorului Russell sunt o dovadă în plus că el a fost trimis de Dumnezeu acestei generații. Mulți ani înainte de începutul necazului de acum asupra națiunilor, el a scris:

„Cele patru prezentări ale lui Iehova date lui Ilie, reprezintă, credem noi, cele patru manifestări în care Iehova Se va descoperi pe Sine omenirii, dintre care primele trei vor pregăti oamenii pentru cea finală, în care va veni dorita binecuvântare a tuturor familiilor pământului. Acestea sunt:

„(1) *Vânturile puternice* sfărâmând stâncile. Vânturile suflătoare par să fie folosite în Scriptură pentru războaie.

Războaiele, ale căror nori întunecați au amenințat lumea civilizată atât de agresiv în ultimii treizeci de ani, au fost în mod miraculos împiedicate ca să dea posibilitate de «sigilare» poporului consacrat al Domnului pe frunțile [intelectul] lor cu Adevărul Prezent. Prin urmare, așteptăm ca atunci când aceste vânturi ale războiului vor fi lăsate libere, aceasta va însemna un cataclism de războire care va împărți regatele [munții] – prefigurat prin vântul puternic arătat lui Ilie (1 Regi 19:11) care sfărâma stâncile. Dar Regatul lui Dumnezeu nu va urma epocii războiului, lumea nu va fi încă pregătită pentru Domnia lui Emanuel. Nu; va fi nevoie de o nouă lecție, și ea se va da. Aceasta este reprezentată în

„(2) *Cutremur de pământ*. De-a lungul Scripturilor un cutremur întotdeauna pare să reprezinte revoluție; și nu este nerezonabil să așteptăm că o eră de războire generală astfel va agita clasele inferioare ale Europei și așa nemulțumite cu soarta lor [îndeosebi cu condițiile care vor urma unui astfel de război] încât revoluția va fi următorul lucru în ordine. (Apocalipsa 16:18.) Dar, cu toate că aceste experiențe revoluționare severe vor fi în lume, ele nu sunt suficiente să pregătească oamenii să asculte vocea lui Dumnezeu. Aceasta va cere

„(3) *Foc din cer* – o epocă de judecăți și pedepse divine asupra unei lumi înnebunite, dar încă neconvertite, sălbăticite în anarhie, așa cum ne arată alte Scripturi. Rezultatele războaielor, revoluțiilor și anarhiei, care se vor manifesta prin eșecul sistemelor lor, vor avea un efect umilitor și vor pregăti omenirea pentru descoperirea lui Dumnezeu Însuși în

„(4) *O voce blândă, șoptită*. Da; Cel care a vorbit vânturilor și valurilor mării Galilee, la timpul cuvenit va «vorbi pace popoarelor». El va vorbi cu autoritate poruncind respectarea Legii Sale de Iubire de mult timp neglijată. «Și oricine nu va asculta de acel Profet, va fi nimicit din popor.» (Faptele 3:23.)”

Turnul de Veghere l iulie 1898, pag. 208.

„Privind înapoi la profetica mărturie privitoare la Timpurile Neamurilor, ne dăm seama că cuvintele Domnului nostru: «Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri până se vor împlini *Timpurile Neamurilor*», ne dau o sesizare că *timpurile* hotărâte sau anii în care împărăția lumii va fi în mâinile guvernămintelor neamurilor din punct de vedere divin au fost

fixate. Și dacă, așa cum credem că învață Scripturile, dominația neamurilor a fost prevăzută până în octombrie 1914, aceasta ar părea să fie doar o interpretare rezonabilă că puterea divină nu va fi exercitată spre detronarea lor până *după* timpul acordat pentru domnia lor care s-a încheiat – octombrie 1914.”

Turnul de Veghere l iulie 1904, pag. 198.

În 1879 Charles Taze Russell a început publicarea *Turnului de Veghere*, al cărui singur editor a fost atât timp cât el a rămas pe pământ. *Turnul de Veghere* a fost și este prima și unica publicație declarând *prezența* Domnului Isus. Pastorul Russell fiind mesagerul Bisericii Laodiceane, și ocupând poziția de servitor special al Domnului ca să dea Casei Credinței hrană la timp cuvenit, a fost de așteptat că el va aduce din marele «Depozit» al Domnului hrana spirituală necesară pentru Biserică, în armonie cu voința lui Dumnezeu. Prin harul Domnului el a scris cele șase volume din *Studii în Scripturi*, care scrieri, în afară de Biblie, au înveselit mai multe inimi decât oricare alte scrieri existente, și au stimulat creștinii la o mai mare speranță și așteptare plină de bucurie. Aceste cărți au fost desemnate în mod corespunzător ca «Cheile Planului Divin al Vârstelor». Aceste «chei» au fost plasate în mâinile a mii de oameni creștini din întreaga lume, și le-au permis să descuie casa-comoară a Domnului, Biblia, și acolo să vadă unele dintre „comorile înțelepciunii” și cunoașterii lui Dumnezeu! Unii au fost capabili să utilizeze aceste «chei» mult mai efectiv decât au fost alții. „Dumnezeu a pus membrele în Corp așa cum a voit.”

Pastorul Russell a spus de nenumărate ori că Volumul Șapte din *Studii în Scripturi* va fi scris; și era de așteptat ca el să îl scrie. Scripturile arată că Volumul Șapte trebuia să fie publicat. Pastorul Russell a trecut de pe pământ, iar Volumul al Șaptelea a rămas nepublicat. În ultimele sale clipe, el a spus: „Altcineva poate scrie Volumul al Șaptelea.” Ca cineva să își aroge autoritatea de a scrie și publica al Șaptelea Volum, credem noi, ar părea să fie prezumțios înaintea Domnului. Pe cine atunci ar avea Domnul să îl scrie?

Pastorul Russell a fost un om de o modestie neobișnuită. Oamenii mari, de obicei, sunt modești. Examinarea conținutului acestui volum va dezvălui faptul că tratează subiectul cărților

Apocalipsa și Ezechiel; că Iehova cu mult timp în urmă a determinat să fie înregistrată în acestea istoria Bisericii, într-un limbaj simbolic, îndeosebi încheierea experiențelor ei pământești; că în acestea a prevăzut că El va descoperi fraudele, înșelăciunile și învățăturile blasfematoare și practicile bisericii nominale – atât catolică cât și protestantă; că în zilele din urmă El va dezgoli alianța nesfântă dintre sistemele eclesiastice nedrepte și elementele politice corupte ale pământului, care sisteme religioase au prosperat și s-au îngrășat în numele lui Cristos; că Domnul pronunță indignarea și mânia Sa împotriva tuturor acestor sisteme babilonice și marchează distrugerea lor totală într-un Timp de Necaz, așa cum lumea nu a cunoscut niciodată și nici nu va mai cunoaște; și că creatura pământească făcută acolo proeminentă mai presus de toate celelalte este mesagerul Bisericii Laodiceane – acel „servitor credincios și înțelept" al Domnului – Charles Taze Russell. În vederea faptelor indicate, este deloc surprinzător că Domnul l-a scutit de publicarea Volumului Șapte?

Dar de fapt este că *el i-a făcut scrierea.* În mod potrivit poate fi spus că această carte este o publicație postumă a Pastorului Russell.

De ce? Fiindcă lui i-a dat Domnul «cheia»; lui i-a fost oferit privilegiul de a clarifica Bisericii în ultimii ei ani, «Taina lui Dumnezeu»; lui i-a fost acordat privilegiul de a aduce din mâinile Domnului, Casei Credinței, „hrana la timp cuvenit", pentru dezvoltarea specială și subzistența celor mici dragi ai lui Dumnezeu. Acest serviciu el l-a îndeplinit cu fidelitate. Această carte este în principal o compilație a lucrurilor pe care el le-a scris și care au fost aduse împreună în manieră armonioasă, prin aplicarea cuvenită a simbolurilor pe care el le-a explicat Bisericii.

Prin ultima sa voință și testament Pastorul Russell a desemnat pe George H. Fisher, din Scranton, Pa., ca pe unul care l-ar aproba ca membru al personalului editorial al *Turnului de Veghere* – cea mai importantă revistă publicată pe pământ. De mai mulți ani fratele Fisher era consacrat Domnului, un student atent al Bibliei în lumina mesajului adus de la Domnul prin mesagerul Bisericii Laodiceane; și de ceva timp el a făcut un studiu atent și cu rugăciune asupra cărții lui Ezechiel.

Prefață

Când era cu noi, Pastorul Russell a dat direcția ca *Manualul Studenților Bibliei* să fie pregătit de către Clayton J. Woodworth, de asemenea din Scranton, Pa. Acest manual a fost publicat de această Societate, și s-a adeverit a fi o mare binecuvântare pentru Casa Credinței. Pregătirea volumului a necesitat o examinare esențială a tuturor scrierilor Pastorului Russell; astfel fratele Woodworth a avut posibilitatea să devină mai familiar, probabil, decât oricare altul, cu explicarea Scripturilor care a fost dată de fratele Russell. În acest fel Domnul părea să îl fi calificat pentru o lucrare specială. Cu «cheia» pe care fratele Russell, ca servitor al Domnului, a plasat-o în mâinile sale, fratele Woodworth prin harul Domnului, a fost făcut capabil pentru colectarea a tot ce fratele Russell a scris cu privire la Apocalipsa, și să explice și să armonizeze alte părți a acelei cărți cu Planul Divin; de asemenea să procedeze similar asupra Cântării Cântărilor.

Se părea plăcut Domnului ca frații Clayton J. Woodworth și George H. Fisher să pregătească Volumul Șapte sub conducerea *Societății de Biblii și tratate Turnul de Veghere*. Deși ambii își aveau domiciliul în același oraș, ei au lucrat separat și aparte unul de celălalt, nici măcar comparând notele. Cititorul va fi în stare să judece cât de deplin lucrarea unuia se armonizează cu a celuilalt și cu Planul Divin, dând astfel încă o evidență a conducerii Domnului în această chestiune.

Pastorul Russell cu mult timp în urmă a spus, în esență, că Volumul al Șaptelea nu va fi pentru dezvoltarea Bisericii; că precedentele șase volume din *Studii în Scripturi* conțin hrana spirituală necesară pentru acel scop. Întrebat care ar fi obiectivul scrierii lui, el a răspuns: *„Acesta va fi probabil dat Bisericii într-un timp de supremă necesitate, pentru mângâierea și încurajarea ei.”*

Cine dintre consacrații aflați de această parte de văl nu își dau seama că Biserica este acum în acel timp de „supremă necesitate pentru mângâiere și încurajare”? Ceasul încercărilor de foc și marilor probe este asupra poporului lui Dumnezeu, și este nevoie de mângâierea și încurajarea lor. Domnul a promis „har de ajuns” și ajutor în fiecare timp pentru toți cei care Îl iubesc și vin cu încredere la El. Noi credem că dragii copii ai Domnului de pe întregul pământ citesc conținutul acestei cărți și văd cât de minunat El i-a protejat de furtunile pasiunilor umane și de capcanele

marelui adversar; și că atunci când ei văd că sistemele nedrepte și nelegiuite ale Babilonului se prăbușesc acum sub mâna puternică a lui Dumnezeu – care denotă eliberarea grabnică a ultimilor membri ai Corpului din această vale a plângerii în lumina și libertatea glorioasă a sfinților – că atunci ei vor fi foarte mult mângâiați; că atunci ei vor lua nou curaj „încingându-și coapsele minții, fiind treji și sperând până la capăt pentru harul ce vine la ei curând”; că cu mai mare bucurie ei își vor ridica capetele, deoarece ceasul eliberării a sosit! Tuturor adevăraților consacrați care studiază și apreciază această carte, cuvintele Învățătorului: „Regatul cerului este aproape!”, vor suna în urechile lor asemenea melodiilor de clarinet în aerul proaspăt al dimineții, oferind curaj și tărie celor care sunt slabi în credință, și mai mult curaj celor mai puternici. Noi credem că oricine apreciază acest volum va avea o dorință arzătoare să își apuce arma și să iasă la lovirea Iordanului, lăudând pe Domnul pentru acest privilegiu.

Unii vor murmura și vor găsi greșeli cu această carte, iar unii se vor alătura persecutorilor. Dar, credem noi, fiecare sfânt a cărui inimă este plină de iubire pentru Dumnezeu și pentru poporul Său se va bucura și va da laudă Domnului pentru această nouă dovadă a favorii Lui binecuvântate.

Editorul are plăcere în prezentarea acestui Volum al Șaptelea membrilor rămași ai Bisericii, și tuturor celor care l-ar putea citi cu utilitate pentru ei înșiși și pentru gloria Domnului Isus și a Tatălui nostru. Așa cum Domnul a trimis celelalte șase volume, binecuvântarea Sa a însoțit pe fiecare. Rugăciunea noastră este ca binecuvântarea Lui să fie asupra acestui volum, pentru mângâierea și încurajarea dragilor sfinți în ceasul de supremă necesitate!

SOCIETATEA DE BIBLII ȘI TRATATE TURNUL DE VEGHERE

ASOCIAȚIA INTERNAȚIONALĂ A STUDENȚILOR BIBLIEI

Cuprins

Apocalipsa

Cântarea Cântărilor

Cuprins

EZECHIEL

NOTĂ EXPLICATOARE

Această operă postumă a Pastorului Russell (aranjată pentru a fi utilizată ca manual) este mult condensată, incluzând extrase de sub pana pastorului, toate dintre lucrările sale la care din nou se face referire. Abrevierile întrebuințate sunt:

A, B, C, D, E, F. .... cele șase volume precedente din STUDII ÎN SCRIPTURI.
B.S.M. .... „STUDENȚII BIBLIEI” (revistă lunară).
H. L. .... „Ce spun Scripturile despre iad?”
F. D. .... „FOTO-DRAMA CREAȚIEI”.
T. .... „UMBRELE TABERNACOLULUI”.
S. M. .... Broșura despre „SPIRITISM”.
W. T. „TURNUL DE VEGHERE AL SIONULUI”, urmat de an și pagină.

Citatele din Apocalipsa și Ezechiel se referă la comentariile de aici, precum și la textul biblic.

Alte prescurtări sunt:
Barnes. .... „Apocalipsa” de Barnes.
Brit. .... „Enciclopedia Britanică”.
Buck. .... „Dicționarul Teologic” al lui Buck.
Coffin. .... „Istoria Libertății” de Coffin.
Cook. ... „Apocalipsa” de Cook, o culegere de prezentări ale celor șaptezeci și doi de comentatori asupra Apocalipsei, în toate limbile și vârstele Bisericii.
Edgar. .... „Pasajele Piramidei” de Edgar, vol. II.
McC. .... „Enciclopedia” de McClintock și Strong.
Mosheim. .... „Istoria Eclesiastică” de Mosheim.
S.B.D. .... „Dicționarul Biblic” de Smith.
Smith. .... „Cugetările lui Smith asupra cărții lui Daniel și a Apocalipsei”.
Weym. .... „Noul Testament” în limba modernă de Weymouth.

REVELAȚIA
LUI IOAN

APOCALIPSA I

MESAJUL PENTRU ACEASTĂ ZI

1:1. ***Revelația lui Isus Cristos.*** — Ioan revelatorul și profetul Habacuc au prezis că înțelegerea acestei revelații, dată în A. D. 96, este fixată pentru un timp hotărât, la sfârșitul veacului; și că, în acest timp, acum, când „servitorul credincios și înțelept” prezis va fi prezent cu poporul lui Dumnezeu, viziunea va fi făcută clară. Apocalipsa 1:10; Matei 24:45; Habacuc 2:1-3; 1 Petru 1:13.

Pe care Dumnezeu I-a dat-o. — „Declarația că «Fiul nu poate face nimic de la Sine» dacă nu este susținut, așa cum este întărită de alte mărturii ale aceluiași Învățător interesat și inspirat, este o contradicție a credinței comune a trinitarienilor, că Fiul este Tatăl.”
W.T.’99-45; Ioan 5:19, 20; 12:49; 17:7, 8.

Ca să le arate [servitorilor] *sfinților*[*] ***Săi.*** — „Domnul nostru Isus ne-a promis, ca Fratele nostru mai mare (în Casa Fiilor Evangheliei), că orice Îi va face cunoscut Tatăl, El la rândul Său ne va face cunoscut nouă.” W.T.’99-45; Ioan 16:13-15.

Lucrurile. — Scenele schimbătoare dintre biserică și stat, istoria Veacurilor Evanghelic și Milenar.

Care trebuie să se întâmple în curând. — Care au început odinioară, în zilele sf. Ioan, și vor continua până la împlinirea a tot ce el a prevăzut.

Și El a prezentat-o prin semne. — „Descoperirea Domnului nostru, pe care Dumnezeu I-a dat-o după ce El a trecut în slavă, a trimis-o și a făcut-o cunoscută prin semne [a *semn*ificat-o – a spus-o în semne, simboluri etc.] Bisericii Sale.” B203.

---

[*] Cuvintele care nu apar în manuscrisul Sinaitic sunt închise în paranteze, fiind adăugate cele corespunzătoare scrise *cursiv neaccentuat*. Manuscrisul Sinaitic este cea mai veche copie cunoscută a Scripturilor, fiind scrisă, se crede, în A. D. 331. Versiunea «autorizată» a fost realizată pe baza a manuscrise dintre care niciunul nu a fost mai vechi de secolul zece.

Și a trimis-o. — El nu a venit personal, dar a acționat conform demnității corespunzătoare, care este acum reprezentarea exactă a persoanei Tatălui. „Locuind în lumina de care nimeni nu se poate apropia, pe care niciun om nu L-a văzut, nici nu Îl poate vedea.”

Evrei 1:3; l Timotei 6:16.

Prin îngerul Său. — Îngerul din Apocalipsa 3:14 reprezintă pe acest mesager care s-a arătat lui Ioan. Promisiunea Domnului din Luca 12:44 nu se limitează la activitățile de această parte a vălului.

Servitorului Său, Ioan. — „Această simplitate comună tuturor Apostolilor, îi prezintă ca pe niște oameni umiliți – foarte amabili, și ne așteptăm ca Domnul nostru să întrebuințeze astfel de mesageri speciali pentru poporul Său.” W.T.’16-343; Apocalipsa 19:10.

1:2. *Care a adus mărturie.* — În această revelație, iar anterior în Evanghelia a IV-a și în cele trei epistole care îi poartă numele.

Despre Cuvântul lui Dumnezeu. — Logosul. Sf. Ioan a avut de spus despre Logos mai mult decât oricare alt Apostol. „În vechime anumiți regi se adresau supușilor prin reprezentanți, regele stând în spatele unui paravan, în timp ce «cuvântul» sau purtătorul său de cuvânt stătea în fața paravanului și adresa poporului cu voce tare cuvintele șoptite de rege, care era nevăzut: și un astfel de vorbitor era numit «*Logosul* Regelui».” E85.

Și despre mărturia. — Cuvintele și faptele de zi cu zi în timpul celor trei ani și jumătate de serviciu ai Domnului pe pământ.

Lui Isus Cristos. — „Martorul credincios și adevărat.”

Și despre toate lucrurile pe care le-a văzut. — Sf. Ioan era un observator foarte bun și ager. Evanghelia lui conține douăzeci și două de întâmplări sau învățături care nu sunt menționate de către ceilalți evangheliști.

1:3. *Binecuvântat este cel.* — Singular, clasa Ilie.

Ce citește. — Interpretează corect simbolismul.

Și cei. — Plural.

Ce aud [cuvintele] *cuvântul* ***acestei profeții.*** — „Toți care au citit și au înțeles chiar și numai o parte din învățăturile ei au fost binecuvântați așa cum a fost promis. Ea a fost un ajutor important pentru Luther în a decide că papalitatea, căreia i-a fost serv conștiincios, era într-adevăr *Anticristul*.” A28.

Și țin. — Își țin ochii asupra, observă (așa este indicat în greacă). Apocalipsa 22:7.

Lucrurile scrise în ea! — „Este o binecuvântare asupra celor care citesc această revelație, chiar dacă nu o înțeleg; și o binecuvântare specială asupra celor care aud și înțeleg cuvintele acestei profeții, și care își conformează viața după lucrurile scrise în ea.” W.T.’16-343.

Căci timpul este aproape. — Împlinirile au început chiar în zilele sfântului Ioan.

1:4. ***Ioan, celor șapte biserici.*** — O referire nu numai la cele șapte comunități literale menționate în versetul 11 și în altele, dar și la epocile Bisericii ca întreg, din zilele apostolice până în prezent.

Care sunt în Asia. — În Orient, la răsărit, în calea timpurie a soarelui. Înainte ca Soarele Dreptății să lumineze întreaga omenire, razele lui trebuie să treacă mai întâi prin Biserică, care prima să întâmpine și să salute Ziua cea Nouă.

Har vouă. — Favoarea Lui nemeritată fie partea voastră fericită.

Și pace. — Moștenirea specială a Domnului nostru pentru Biserica Sa. Ioan 14:27.

De la Cel. — Domnul și Capul nostru glorificat. Apocalipsa 1:8.

Care este. — Acum existent prin sine asemenea Tatălui. Ioan 5:26.

Și care era. — Logosul, reprezentantul Tatălui în crearea tuturor lucrurilor (Ioan 1:3), și ulterior ca Răscumpărător al omului, care „a fost făcut pentru puțin timp mai prejos decât îngerii pentru suferința morții”. Evrei 2:9.

Și care vine. — În mare putere și glorie la a doua Sa venire, „până ce va fi așezat judecata pe pământ”. Isaia 42:4.

Și de la cele șapte spirite. — Lumini de foc sau ochi. (Apocalipsa 4:5; 5:6.) „În această ilustrație simbolică, ochiul Domnului este reprezentat prin numărul șapte, număr complet, atotvăzător, atotcunoscător. Aceasta este încrederea noastră, aceasta este bucuria noastră.” W.T.’05-318; Zaharia 3:9; 4:10.

Care sunt înaintea tronului Său. — Care sunt „trimise înainte în tot pământul”. Apocalipsa 5:6.

1:5. ***Și.*** — *Kai*, chiar. Pentru o folosire similară a cuvântului a se vedea expresia: „Dumnezeu Însuși și Tatăl nostru” (1 Tesaloniceni 3:11), care, în Diaglott este redată: „Dumnezeu Însuși, *chiar* Tatăl nostru”.

De la Isus Cristos, Martorul credincios. — „Care înaintea lui Pontius Pilat a adus o mărturisire bună.” (l Timotei 6:13.) Mărturisirea Domnului nostru înaintea lui Pilat: „Da, Eu sunt Rege. Eu pentru aceasta M-am născut și din această cauză am venit în lume” (Ioan 18:37), a fost cauza directă a morții Lui. Acuzația deasupra capului Lui era: „Acesta este Isus Regele iudeilor.” (Ioan 19:19; Matei 27:37.) Se admite că în mod similar poate fi și sfârșitul pământesc al membrilor picioare ale Corpului Său.

Și Întâiul născut dintre morți. — „Primul născut dintre cei morți.” (l Corinteni 15:20 – Diaglott; Coloseni 1:18; Faptele 26:23.) „Acest verset ne învață clar ceea ce crezurile Creștinătății ignoră, și anume, că Domnul nostru a fost primul care a experimentat o înviere la perfecțiune și viață veșnică în sensul deplin al cuvântului.” W.T.’16-343; Faptele 13:33, 34.

Și. — Chiar.

Domnul. — Regele ales, care guvernează acum în inimile lor.

Regilor pământului! — Regii Lui asociați, „regii din est”. (Apocalipsa 16:12.) „Toți trebuie să fie treziți din moartea adamică, ca dintr-un somn. Ei vor fi atunci sub grija, sub răspunderea, sub supravegherea Preoțimii Regale, a căror experiență cu păcatul și cu biruința asupra păcatului în acest Veac Evanghelic îi va face bine potriviți și pregătiți să fie răbdători și folositori celor peste care vor domni ca Regi și ca Preoți. (Apocalipsa 5:10.)” E478.

A Lui, care ne iubește. — Dragostea Domnului pentru noi predomină întotdeauna.

Și ne-a eliberat din păcatele noastre prin sângele Lui. — „Că moartea omului Isus Cristos, «sângele» Său a fost cel care a asigurat eliberarea noastră din păcat și moarte, este fără nicio îndoială arătat în multe scripturi.” E446; l Petru 1:2, 18, 19; Faptele 4:12; 20:28; Apocalipsa 5:9; Evrei 13:12; Matei 20:28; l Timotei 2:6; Apocalipsa 14:4.

1:6. ***Și ne-a făcut.*** — Îi va face în timpul Veacului Milenar.

Un Regat, preoți. **—** Lucrarea de preot este de a interveni și instrui în dreptate. Aceasta implică în mod logic subiectul unei viitoare lucrări de mântuire.

l Petru 2:9; Apocalipsa 5:10; 20:6; 22:5.

Pentru Dumnezeu și Tatăl Său. **—** „Pentru Dumnezeu și Tatălui Însuși.” – Diaglott.

Romani 15:6; 2 Corinteni 1:3; Efeseni 1:3.

A Lui să fie gloria și domnia [pentru totdeauna și întotdeauna] *în veacurile veacurilor*. ***Amin.*** **—** „Și El va domni de la o mare la altă mare și de la râu până la marginile pământului … tot pământul să fie plin de gloria Lui. Amin și Amin.” (Psalmul 72:8, 19.) „Pentru totdeauna și întotdeauna” înseamnă literalmente în veacurile veacurilor. Mileniul și vârstele următoare sunt veacurile veacurilor.

1:7. ***Iată, El vine cu norii.*** **—** [De-a lungul Scripturii norii sunt înfățișați ca simbolul tulburărilor, strâmtorărilor mari de pe pământ etc. După mărturia Scripturii, Ziua prezenței lui Cristos va fi «o zi de întuneric și negură mare (confuzie, spaimă, alarmă între popoare); o zi de *nori și de întunecime*». (Ioel 2:1, 2.) – n. t.]

„Când norii de necaz grei și întunecoși stau deasupra lumii, când munții – regatele acestei lumi – se cutremură și cad, când pământul – societatea organizată – este agitată și se dezintegrează, unii vor începe să înțeleagă că Unsul lui Iehova Își ia puterea Sa mare și începe lucrarea de a face din judecată o linie și din dreptate un fir cu plumb.” W.T.’16-344; Matei 24:30.

[„Norii și negura Îl înconjoară (Tronul lui Cristos se află numai dincolo de norii și negura tulburărilor sociale de azi, iar omenirea nu își dă seama că acest tron în curând va ajunge pe pământ, și Regatul Său va lua deplină amploare); dreptatea și judecata (cu care El măsoară sistemele de azi) sunt temelia scaunului Său de domnie. Înaintea Lui merge focul (anihilarea precedă stabilirea domniei Sale), și arde de jur împrejur pe potrivnicii Lui (lumina, adevărul, dreptatea socială etc., prin care se descoperă fraudele și nelegiuirile publice și private, precum și prin tulburările care urmează acestora).” (Psalmul 97:2-5.) Atenție împotrivitorilor prezenței a doua a lui Cristos – dacă nu doriți să fiți striviți, dați-vă la o parte din calea Regelui măririi! Primiți sfatul lui Dumnezeu: „Acum, dar, împărați, purtați-vă cu înțelepciune! Luați învățătură,

judecătorii pământului! Slujiți lui Iehova cu frică (oricui ați servit până acum) și bucurați-vă tremurând. Dați cinste (salutați, ziceți bun venit) Fiului (lui Dumnezeu, care a doua oară este prezent ca Rege al slavei), ca să nu Se mânie, și să nu pieriți pe calea voastră, căci mânia Lui este gata să se aprindă!" Psalmul 2:9-12. – n. t.]

Și fiecare ochi Îl va vedea. — „El nu va fi vizibil vederii naturale, ci ochilor înțelegerii care vor fi deschiși la o raționare a pedepselor și binecuvântărilor asupra omenirii ca rezultat al domniei Sale. Regele nostru se va descoperi treptat, aidoma soarelui. Unii vor discerne pe noul Domnitor mai curând decât alții. Dar în cele din urmă «fiecare ochi Îl va vedea [grecește *horao,* discerne]»." W.T.'16-344.

[După cum Satan domnește în prezent și nimeni nu îl vede personal, ci numai domnia lui de nedreptate și păcat care se manifestă pretutindeni, la fel și Cristos, personal nevăzut, domnia Lui se va învedera pretutindeni, și toți vor cunoaște și înțelege că acum sunt sub un Cârmuitor nou și deosebit. Ioan 14:19. – n. t.]

Și cei care L-au străpuns. — „Atunci voi turna peste casa lui David și peste locuitorii Ierusalimului (poporul evreu) un spirit de îndurare și de rugăciune, și își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns. Îl vor plânge cum plânge cineva pe singurul lui fiu, și Îl vor plânge amarnic cum plânge cineva pe un întâi născut." Zaharia 12:10.

[„Nu vom fi surprinși dacă în Regat Dumnezeu va arăta lumii trupul de carne, răstignit pentru toți, ca să dea prețul de răscumpărare pentru ei – nefiind permis să se descompună, dar păstrat ca o mărturie eternă a iubirii infinite și a supunerii desăvârșite. Este cel puțin posibil ca Ioan 19:37 și Zaharia 12:10 să aibă asemenea împlinire. Cei care au strigat «Răstignește-L!» vor putea, ca martori, identifica însuși trupul străpuns de suliță și sfâșiat de cuie și de spini." B130. – n. t.]

Și toate semințiile pământului *Îl vor jeli* [se vor boci din cauza Lui]. — „La a doua prezență a Domnului nostru lumea va fi departe de a fi convertită la Dumnezeu; pentru că «toate semințiile pământului se vor boci din cauza Lui». Cristos vine înainte de convertirea lumii, și chiar pentru scopul de a converti toată omenirea." W.T.'16-344.

Da, Amin. — Noi nu putem opri norii Timpului de Strâmtorare, sau lacrimile de dezamăgire, și mai târziu de căință; și nu am face-o dacă am putea. Necazul și lacrimile sunt o pregătire necesară pentru binecuvântările care urmează.

1:8. *„Eu sunt Alfa și* *de asemenea Eu sunt* ***Omega.*** — Alfa este prima literă, iar Omega ultima din alfabetul grecesc.

Începutul și Sfârșitul”. — „Marea onoare a Domnului nostru este prezentată prin faptul că El a fost nu doar *primul* dar și *ultimul* din creația directă a lui Dumnezeu. Din aceasta noi trebuie să înțelegem că marele Iehova nu a întrebuințat direct propria Sa putere pentru crearea omului și a îngerilor, dar că El a delegat puterea Sa *Unicului* Său Fiu conceput.” W.T.’93-115.

Spune Iehova Dumnezeu. — Dar nu clerul; nimeni dintre ei nu recunosc această doctrină.

„Care este și care era și care vine, Cel Atotputernic”. — „Doar de la învierea Lui a fost difuzat mesajul: «Toată puterea *Mi-a fost dată* în cer și pe pământ». (Matei 28:18.) Prin urmare, numai de atunci El ar putea fi numit «Cel Atotputernic».”

W.T.’93-115; Apocalipsa 1:4; 16:5-7.

1:9. *Eu, Ioan, fratele vostru.* — „În loc să își adauge titluri umflate la numele său ca Reverend, Episcop, supraveghetorul tuturor Bisericilor din Asia Mică, noi îl vedem pe Ioan introducându-se pe sine ca «fratele vostru».” W.T.’01-187.

Și părtaș la necazul. — „El a fost părtaș cu Cristos, în calitate de membru al Corpului Său, în necazurile și răbdarea Sa; și frate al tuturor tovarășilor discipoli, părtași la aceleași suferințe, și prospectiv la aceeași glorie.” W.T.’01-187; Matei 20:23.

Și Regatul. — Acum, în timp ce „Regatul cerului suferă violență”; și mai târziu când „Regatul și domnia și măreția regatelor sub întregul cer vor fi date poporului sfinților Celui Preaînalt”. Matei 11:12; Daniel 7:27.

Și răbdarea în Isus [Cristos]. — Când Saul a persecutat pe sfinți, el L-a persecutat pe Isus. Când sf. Pavel a suferit ca creștin, aceasta a fost o parte din „omorârea Domnului Isus”. (Faptele 9:5; 2 Corinteni 4:10.) Ce sf. Ioan a îndurat cu bucurie a îndurat prin Isus.

Eram în insula numită Patmos. — „La timpul acestei viziuni, sf. Ioan era prizonier, exilat pe insula Patmos, care în acele zile era

o colonie penală [un loc pentru deținuți] – o insulă stâncoasă și stearpă în Marea Egee. Infracțiunea pentru care a suferit acest exil era credincioșia lui ca purtător de cuvânt al Domnului. Sf. Ioan, discipolul iubit, reprezenta într-o oarecare măsură pe ultimii membri de pe pământ ai Corpului lui Cristos (Ioan 21:20-23) – o clasă care vede cu ochii înțelegerii viziunile și revelațiile pe care discipolul iubit le-a văzut în simbol. Prin urmare, dacă exilul lui Ioan reprezintă în oarecare măsură ostracismul la care se pot aștepta urmașii Domnului la încheierea acestui Veac – o izolare completă de alții și un tratament implicând că sunt prizonieri – ei se pot mângâia cu gândul că favoarea Domnului nostru și revelația dată sfântului Ioan au fost mai mult decât compensarea persecuțiilor lui.” W.T.’16-343.

Pentru Cuvântul lui Dumnezeu. — „Sf. Ioan, cu o modestie remarcabilă, trece peste serviciul său anterior pentru Adevăr (Apocalipsa 1:2) care i-a adus persecuție, și ușor trece și peste persecuție, menționând pur și simplu că prezența lui pe această insulă este motivul fidelității pentru Cuvântul lui Dumnezeu.”
W.T.’01-187.

Și pentru mărturia lui Isus. — După cum este înregistrat în Evanghelia după Ioan și în cele trei epistole care îi poartă numele.

1:10. ***Eram în spirit.*** — „Viziunile nu sunt realități, deși simbolic le reprezintă. (Daniel 7:1; Matei 17:9.) Viziunile conferite sfântului Ioan și redate în Apocalipsa, în niciun sens nu se înțeleg ca realități.” W.T.’16-343; Faptele 10:10.

În Ziua Domnului. — „Conform înțelegerii noastre a cronologiei Bibliei, noi astăzi trăim în zorii timpurii ai acestei Zile a lui Cristos; și este deosebit de potrivit că începem să vedem lucrurile minunate ale caracterului și Planului lui Dumnezeu. Dar pentru a le vedea și înțelege, trebuie să fim «în spirit». Numai cei care au devenit Creaturi Noi în Cristos pot aprecia lucrurile spirituale; această clasă este reprezentată de apostolul Ioan.”
W.T.’16-343.

Și am auzit în spatele meu o voce tare, ca a unei trâmbițe. — „Deoarece este menționat locul, implică că aceasta are o însemnătate *simbolică*. Aceasta semnifică că începutul mesajului nu era în zilele sfântului Ioan, nici în viitor, dar că lucrurile revelate

începuseră deja și, într-o oarecare măsură erau deja în trecut. Așa cum unele trăsături arată în Apocalipsa că vocea din spate se întorcea din timpul slujirii pământești a Domnului nostru.” (W.T.’16-344.) „După cum Ioan a auzit glasul în spatele lui și s-a uitat în acea direcție, la fel și noi care acum privim realitățile, aflăm că mesajul vine din spatele nostru, și ne întoarcem să privim spre trecut pentru a vedea împlinirea diferitelor caracteristici ale Planului Divin, să auzim și să înțelegem mesajul dat poporului Său de către Domnul înviat.” W.T.’05-168.

1:11. ***Spunând:*** [Eu sunt Alfa și Omega, Cel Dintâi și Cel de pe Urmă; și] ***„Ceea ce vezi, scrie într-o carte și trimite-o celor șapte biserici care sunt în Asia.*** **—** „Există multe motive de a concluziona că în timp ce mesajele au fost date celor șapte biserici specificate și au fost aplicabile lor, totuși trebuie să aibă în mod corespunzător o aplicare încă mai largă asupra întregii Biserici a lui Cristos; numărul șapte reprezentând completitudinea, iar ordinea lor simbolizând diferitele epoci în istoria Bisericii. Pentru a înțelege altfel, ar însemna să se acorde mai multă importanță decât s-ar cuveni acestor biserici comparativ mici din Asia Mică, și ar fi implicată ignorarea altor biserici mai numeroase și mai influente, ca de exemplu: bisericile din Ierusalim, Antiohia, Corint, Colose, Filipi, Tesalonic etc. Mai mult, detaliile mesajelor date acestor șapte biserici se aplică și se potrivesc, din punct de vedere istoric, întregii Biserici a Dumnezeului Celui Viu, a cărei membri și ramuri sunt în evidența Domnului Isus. Acest gând că șapte reprezintă completitudinea este accentuat și în alte ilustrații simbolice: șapte lampadare de aur, șapte stele etc.” (W.T.’05-168.) Colose (Coloseni 1:2), Milet (Faptele 20:17) și Hierapolis (Coloseni 4:13) erau biserici din Asia care nu sunt menționate aici. Prin Asia se specifică cea mai vestică provincie a Asiei Mici.

La Efes. **—** Epoca apostolică a Bisericii.

Și la Smirna. **—** Biserica în decursul perioadei de persecuție de către Roma păgână.

Și la Pergam. **—** Biserica în decursul perioadei de dezvoltare a lui Anticrist.

Și la Tiatira. **—** Biserica în decursul Veacurilor Întunecate, perioada gloriei lui Anticrist și a persecuției Romei papale.

Și la Sardes. **—** Biserica în zorii Reformei.

Și la Filadelfia. — Biserica în perioada de reformare prin secte.

Și la Laodiceea". — Biserica în timpul prezenței a doua a Domnului.

1:12. ***Și m-am întors să văd vocea care vorbea cu mine.*** — „Apostolii au văzut în simbol ceea ce poporul Domnului poate vedea acum cu ochiul credinței și al înțelegerii. El a văzut pe cineva care semăna cu un fiu al omului – ca un om, ca un preot, după cum sunt descrise hainele în care era îmbrăcat – și umblând printre cele șapte lampadare, îngrijind de ele, curățind mucul, punând în ordine fitilurile, prevăzându-le cu ulei etc. Astfel Domnul nostru Isus, Stăpânul nostru glorificat, a îndrumat afacerile poporului Său, a inspectat și îngrijit Biserica ca un purtător de lumină, un lampadar. Vai, cât de sărmane au fost uneori fitilurile! Cât de slab strălucea uneori lumina! Câtă grijă, mustrare și curățare a fost necesară!" W.T.'16-344.

Și întorcându-mă am văzut șapte lampadare de aur. — „Lampadarul de aur sau susținătorul lămpilor, care era în partea opusă a mesei de aur și dădea lumină tuturor în «Sfânta», era din aur – dintr-o bucată prelucrată cu ciocanul. (Exodul 25:31-37.) El avea șapte brațe, fiecare susținând o lampă, în total șapte lămpi – un număr perfect sau complet. Acesta reprezenta Biserica completă, de la Cap – Isus, până la și inclusiv ultimul membru al «turmei mici», pe care El o ridică dintre oameni ca să fie părtașă la natura divină [aur]." T.115.

Apocalipsa 1:20; Zaharia 4:2; Matei 5:14-16.

1:13. ***Și în mijlocul celor șapte lampadare.*** — „Uniunea, relația dintre ele, este aprovizionată de către Răscumpărătorul nostru – Marele Preot antitipic." W.T.'16-344.

Era cineva asemănător Fiului Omului. — „Această ilustrație simbolică conține lecții prețioase pentru noi, mult mai valoroase decât o încercare de a descrie minții noastre aspectul Domnului nostru ca ființă spirituală, «locuind în lumina de care nimeni nu se poate apropia», și pe care nu o putem aprecia până vom fi schimbați și «vom fi asemenea Lui, fiindcă Îl vom vedea așa cum este». (l Ioan 3:2; 1 Corinteni 15:50, 53.)"

W.T.'16-344; Daniel 7:13.

Îmbrăcat cu o haină lungă până la picioare. — „Gloria lui

Cristos a fost manifestată în propria Sa persoană (Ioan 1:14), în lucrarea Lui și în a celor doisprezece Apostoli ai Săi, reprezentanții Lui – sf. Pavel luând locul lui Iuda. Odată cu moartea lor, corpul Adevărului a fost aproape în întregime acoperit în decursul a optsprezece secole, până acum.” W.T.’16-344.

Și încins la piept. — Haina nu era susținută pe gât ci pe piept, lăsând descoperite astfel brațele și umerii. Aceasta reprezintă că Biserica timpurie a fost favorizată cu lumina Evangheliei adevărate pentru o perioadă considerabilă de timp după ce Domnul și Capul nostru Și-a încheiat lucrarea Sa pământească.

Cu un brâu de aur. — Aurul este un simbol al naturii divine; brâul un simbol al serviciului. (Apocalipsa 15:6.) În decursul Vârstei Domnul a fost în serviciul Bisericii Sale. „Binecuvântați sunt acei servitori, pe care Domnul, când vine, îi va găsi veghind; adevărat vă spun, că se va încinge și îi va pune să șadă la masă și se va apropia și îi va servi.” „Eu sunt printre voi ca Cel ce servește.”
Luca 12:37; 22:27.

1:14. ***Capul și părul Lui erau albe ca lâna albă, ca zăpada.*** — „Capul acoperit cu păr alb nu ne învață că Domnul nostru în glorie are forma unui om cu părul alb, simbolul indică cunoștința, experiența, înțelepciunea.” W.T.’01-188; Matei 17:2.

Și ochii Lui erau ca flacăra focului. — „Ochii Săi ca o flacără de foc ne spune în simbol că Stăpânul nostru este atotvăzător, atotștiutor; că El nu este înșelat de formele și ceremoniile exterioare; ci că El poate și citește fiecare gând și intenție a inimii.”
W.T.’16-344; Apocalipsa 19:12; Evrei 4:12, 13.

1:15. ***Și picioarele Lui asemănătoare aramei fine.*** — „Picioarele descrise ca fiind din aramă fină lucrată în cuptor, ne indică că aceia care aparțin Corpului lui Cristos și pe care Domnul îi folosește în serviciul Său, membrii «picioare» ai Corpului trebuie, prin contactul și relațiile lor cu lumea, să fie purificate, prelucrate. «Curățați-vă, cei ce purtați vasele lui Iehova».”
W.T.’01-188; Ezechiel 1:7.

Ca arzând într-un cuptor. — „La sfârșitul Veacului Evanghelic membrii picioare ai Corpului lui Cristos vor fi luminați de Adevăr și vor străluci – nu ca Capul, dar ca arama lustruită. Peste noi strălucesc cu o lumină arzătoare razele inspirației și revelației divine ale celor șase mii de ani trecuți. Cum ar trebui să mistuie în

noi toți zgura egoismului! Cum ar trebui să ne purifice! Cât de umili ar trebui să ne facă!” W.T.’16-344.

Și vocea Lui ca vuietul multor ape. — „Multe ape semnifică popoare, națiuni și limbi, după cum a fost explicat în altă parte în această carte. Astfel, Domnul nostru, prezent cu Biserica Sa, vorbește cu ea și prin ea cu multe și în multe limbi.”

W.T.’01-188; Apocalipsa 19:6.

1:16. ***Și avea în mâna Lui dreaptă.*** — „Pe Cel care Îl cunoaștem și confirmăm ca Instructorul și Îngrijitorul lampadarelor, de asemenea Îl recunoaștem ca având în mâna dreaptă – în favoarea și puterea Sa – șapte stele, îngerii, mesagerii celor șapte biserici. Faptul că sunt în mâna dreaptă ilustrează că se află sub îndrumarea, protecția și grija Stăpânului în interesul Bisericilor pe care ei le reprezintă.” W.T.’16-345; Ieremia 22:24.

Șapte stele. — „Evident stelele reprezintă pe trimișii sau slujitorii speciali ai Bisericii. În Apocalipsa 12:1 Biserica este exemplificată ca o femeie încununată cu douăsprezece stele. Aceste stele reprezintă în mod evident pe cei doisprezece Apostoli ca lumini speciale ale Bisericii. În mod similar, în ilustrația dinaintea noastră, cele șapte stele pe care Domnul le deține în mâna dreaptă reprezintă pe purtătorii speciali de lumină în Biserică – în fiecare din cele șapte etape sau perioade de dezvoltare ale ei. Se va observa că mesajele diferitelor Biserici sunt difuzate prin aceste stele, mesageri, îngeri, că Domnul ne face să înțelegem că mesajul cuvenit pentru fiecare epocă corespunzătoare în experiența Bisericii va fi difuzat printr-o anumită stea sau mesager, pe care El îl va desemna special ca reprezentantul Său pentru acea perioadă. Domnul nostru Însuși este reprezentat prin marea lumină a Soarelui, iar mesagerii Lui speciali care au servit Biserica pe parcursul întregii perioade a Veacului Evanghelic sunt destul de constant reprezentați ca Stele.” W.T.’16-345; Apocalipsa 1:20.

Și din gura Lui ieșea o sabie ascuțită cu două tăișuri. — „Nicio parte a ilustrației nu ar putea convinge mai bine că descrierea Domnului nostru făcută aici este simbolică. Aici, în stil metaforic, se vorbește despre Cuvântul Domnului, Sabia Spiritului, care este «mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri». (Efeseni 6:17; Evrei 4:12.) El ne amintește că cuvintele Domnului nostru nu

sunt unilaterale, nu sunt îndreptate numai împotriva păcatului anumitor clase, că Cuvântul Lui este ascuțit, aspru, tăietor în toate direcțiile; că păcatul este mustrat de El la fel de mult în urmașii Lui cei mai stăruitori atunci când este depistat, ca și atunci când este constatat în alții. El ne asigură că nimeni nu trebuie să încerce să scoată paiul din ochiul fratelui său până când nu a scos mai întâi bârna din propriul Său ochi; și dacă nu arătăm milă față de cei care ne-au greșit, nici noi să nu așteptăm milă de la El care și-a propus să ne acorde nouă mila Sa. Cât de cercetător de inimi este Cuvântul lui Dumnezeu când îl înțelegem – nu doar ca o colecție de reguli și reglementări – însă doar atunci când pătrundem în spiritul lui! Atunci vedem că cerința Lui este dragostea dintr-o inimă curată, în primul rând, pentru Tatăl Ceresc; în al doilea rând, pentru Domnul și Capul nostru; în al treilea rând, pentru toți frații Săi; în al patrulea rând, pentru lume în general, care geme și suferă durerile nașterii așteptând binecuvântările Zilei prezenței lui Cristos; și în al cincilea rând, față de dușmanii noștri, de asemenea cu simpatie realizând că ei sunt deformați, suciți și orbiți prin înșelăciunea păcatului și prin mașinațiunile marelui adversar. (2 Corinteni 4:4.)"

W.T.'16-345; Apocalipsa 2:12, 16; 19:15, 21; Isaia 11:4.

Și înfățișarea Lui cum strălucește soarele în puterea lui. — Apocalipsa 10:1; Faptele 26:13.

1:17. *Și când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort.* — „Atât de mare era splendoarea Lui încât sf. Ioan a căzut ca mort, la fel cum a făcut și Daniel în prezența Celui puternic pe care L-a văzut, și Saul din Tars înaintea maiestății Lui. (Daniel 10:4-11; Faptele 9:3-9.) La fel este și cu creștinul, în mod simbolic, atunci când obține o întrezărire a Caracterului Divin. Atunci când obținem o vedere corectă a Celui cu care avem de-a face, ca marele Cercetător al inimilor și Îngrijitor al Bisericii Sale, noi cădem înaintea Lui umiliți până în țărână, realizând cât de imperfecți suntem, că nu putem sta înaintea Stăpânului nostru, că suntem nevrednici de binecuvântarea Lui." W.T.'16-344; Ezechiel 1:28.

Iar El Și-a pus mâna dreaptă peste mine. — „Precum Domnul l-a atins pe sf. Ioan cu blândețe, ridicându-l, la fel ne vorbește și nouă pace, iubire și mângâiere, asigurându-ne că avem un Mare Preot care compătimește cu noi în slăbiciunile noastre, Unul care este capabil de a simpatiza cu noi și este plin de îndurare pentru a

ne ajuta.” W.T.’16-345.

Spunând [u-mi: nu te teme] ***„Eu sunt Cel Dintâi și Cel de pe Urmă.*** **—** „Trebuie să recunoaștem că Domnul nostru este Cel care a fost începutul creației lui Dumnezeu și sfârșitul ei, Cel prin care sunt toate lucrurile, alături de Tatăl în toate afacerile universului. (Coloseni 1:15; Apocalipsa 3:14; Ioan 1:1-3; l Corinteni 8:6.)”

W.T.’16-345; Apocalipsa 1:11; 2:8.

1:18. *Eu sunt Cel viu, și am fost mort.* — „Domnul trăiește acum, și pentru a aprecia, trebuie să înțelegem că El a fost mort părți din trei zile – nu numai în aparență, dar într-adevăr *mort* – sufletul Lui a fost dat morții, a fost făcut un sacrificiu pentru păcat. (Isaia 53:10-12.)” (W.T.’01-189.) „Tocmai de aceea că sufletul Lui [ființa] a fost mort, Apostolii au putut declara că, dacă sufletul Său, ființa, a fost făcut iarăși viu printr-o înviere, poate exista speranță în El ca într-un Salvator sau Dătător de viață.”

W.T.’01-122.

Dar iată, Eu sunt viu în veacurile veacurilor. **—** „«Moartea nu mai are nicio stăpânire asupra Lui». (Romani 6:9.) Nici sacrificiile liturghiei, nici moartea în niciun sens sau formă nu vor fi vreodată necesare. Lucrarea Lui este perfectă: «s-a sfârșit!».”

W.T.’16-345; Ioan 19:30.

Și am cheile morții. **—** „El are cheia, puterea asupra morții, pentru ca cei care încă nu au intrat în mormânt, dar care sunt sub sentința morții, toți să poată fi în cele din urmă eliberați în deplina libertate a fiilor lui Dumnezeu – dreptate și viață veșnică. (Romani 8:21.)” W.T.’16-345.

Și ale hadesului. **—** „Aceste cuvinte implică faptul că cei din poporul Domnului merg în *hades,* și că speranța celor din poporul Domnului, când merg în *hades,* în uitare, este că la timpul cuvenit marele nostru Răscumpărător va deschide această închisoare figurată a morții și va scoate de acolo pe captivi. Aceasta este semnificația declarației că El ține cheile, adică, puterea, autoritatea – El poate deschide și poate închide; toată puterea I-a fost dată în mână. Propovăduind la prima venire, El a citat profeția lui Isaia cu privire la Sine, care spune că va deschide închisoarea și va elibera pe captivi, spunând că aceasta este Evanghelia. (Isaia 61:1; Luca 4:18.) Ce pline de sens sunt aceste scripturi dacă sunt privite din

punctul de vedere corect; ce confuze și absurde sunt, dacă sunt privite din oricare alt punct de vedere.” E378.

1:19. *Scrie* *de aceea* ***lucrurile pe care le-ai văzut.*** — Ioan cunoștea personal prima epocă care trecuse deja. Ceea ce a scris despre acea perioadă (Apocalipsa 2:1-7) servește drept călăuză pentru următoarele.

Și cele care sunt. — Ioan scria în perioada a doua, deja în epoca sa de persecuție. Apocalipsa 2:8-11.

Și cele care trebuie să se întâmple în curând. — Cele cinci epoci rămase ale Bisericii și Regatul ulterior.

1:20. *Misterul celor șapte stele.* — Fiecare reformator adevărat trebuie să meargă contrar curentului timpului său; și, în măsura în care el posedă spiritul Învățătorului, nu poate fi altceva decât ceea ce a fost El, un om-mister pentru generația lui – „o piatră de poticnire și o stâncă de cădere” – pentru cei care nu au „urechi de auzit”.

Pe care le-ai văzut în mâna Mea dreaptă. — Ce mirare deci că aproape toți acești mari reformatori părea că au vieți fermecate!

Și a celor șapte lampadare de aur. — „Lampadarul reprezintă mai degrabă biserica nominală decât cea adevărată. Aceasta se demonstrează prin faptul că adresându-se fiecăreia dintre aceste biserici, Domnul găsește vină celor mulți și aprobă puținii credincioși.” W.T.’16-344.

Cele șapte stele. — „Lumina stelei este lumină cerească, iluminarea sau instrucțiunea spirituală. Lumina lampadarului este lumină pământească, reprezentând faptele bune, ascultarea etc., ale celor care sunt îndemnați să lase lumina lor să strălucească în așa fel încât să preamărească pe Tatăl lor din cer.” W.T.’16-345.

Sunt îngerii celor șapte biserici. — „Titlul este împrumutat de la sinagoga evreiască, în care îngerul sau mesagerul adunării era persoana care prezida și aranja adunările pentru închinare.” Cook.

Maleahi 2:7; Hagai 1:13.

Și cele șapte lampadare sunt șapte biserici”. — „Ce trist! Învățătorul evident a remarcat doar puține fapte bune, strălucind puțină lumină glorificatoare de la reprezentanții Săi pământești în aproape toate cele șapte epoci ale istoriei Bisericii.” W.T.’16-344.

Apocalipsa 1:12; Zaharia 4:2.

BISERICA ȘI LUMEA

Biserica și lumea umblau departe și deosebit,
În ale timpului tărâmuri schimbătoare;
Lumea cânta un cântec amorțit,
Iar Biserica Imnuri încântătoare;

„Întinde mâna și vino cu mine!”, îi zice lumea îmbătată,
„Vino cu mine căci calea-mi este lată!”
Dar Biserica își ascunde a ei frumoasă mână
Și-i răspunde solemn: „Nu! căci sunt virgină!

Mâna îți este murdară de păcate,
Și eu cu tine nu voi merge;
Drumul tău, e drum spre moarte,
Eu rămân credincioasă pentru al meu Rege!”

APOCALIPSA II

SF. PAVEL, SF. IOAN, ARIUS ȘI WALDO

BISERICA ÎN PERIOADA EFES
ANII 33-73; ÎNGERUL EI, SF. PAVEL

2:1. *„Prin* ***îngerul.*** — Mesagerul special în Secerișul Veacului Iudeu a fost sf. Pavel. El a fost evreu dintre evrei (Filipeni 3:5); s-a născut ca cetățean liber roman (Faptele 22:25-29); a fost înalt educat (Faptele 22:3); vorbea limbile greacă (Faptele 21:37) și ebraică (Faptele 22:2); și a fost probabil un membru al sinedriului la timpul morții sfântului Ștefan (Faptele 7:58; 8:1; 26:10). A fost ales înainte de nașterea sa (Galateni 1:15), el a fost introdus în mod supranatural în Corpul lui Cristos (Faptele 9:1-22) pentru a lua locul lui Iuda (Psalmul 109:8; Faptele 1:20); a fost instruit în particular în plinătatea Evangheliei (Galateni 1:11, 12, 17), și a fost în mod special împuternicit pentru a explica această Evanghelie fraților din Ierusalim (Galateni 2:1, 2). Nu a ezitat să corecteze greșeala lui Petru (Galateni 2:11); a fost recunoscut de sf. Petru ca înzestrat cu înțelepciune cerească (2 Petru 3:15, 16); a scris mai mult de jumătate din cărțile Noului Testament, a dus Evanghelia în Europa (Faptele 16:9); s-a întreținut muncind cu propriile mâini, și în astfel de condiții a predicat Evanghelia (Faptele 20:32-35); și a suferit cele mai incredibile chinuri și greutăți – pe lângă care a purtat „grija pentru toate bisericile”. (2 Corinteni 11:24-28.) Ce serviciu și onoare mare pentru acum și viitor a pierdut Iuda prin iubirea sa de bani! Sf. Pavel a fost decapitat de către Nero, în A. D. 66.

Bisericii *în* ***Efes.*** — Prima perioadă a Bisericii a început la Cincizecime, în primăvara A. D. 33, și s-a încheiat în primăvara anului 73. „Ar fi poate potrivit să menționăm și ce lucruri au avut loc care au arătat bunătatea Providenței a tot îndurătoare care a amânat distrugerea lor pentru patruzeci de ani după crimele lor comise împotriva lui Cristos.” (Eusebius *Ecclesiastical History*.) „În data de 15 nisan [aprilie], în A. D. 73, în prima zi a serbării Paștelui, în aceeași zi în care, conform tradiției, Dumnezeul lui Israel a eliberat pe poporul Său din sclavia egipteană, a căzut

ultimul bastion al libertății lui Israel, și poporul a fost luat în robie.” (Cornil’s *History of the People of Israel*.) „Masada a atins o mare importanță în războiul cu romanii. […] Odată cu căderea Masadei războiul s-a sfârșit, în data de 15 nisan anul 73.” *(The Jewish Encyclopedia.)* „Capturarea Masadei, o fortăreață evreiască de pe malul sud-vest al Mării Moarte, a determinat sfârșitul uneia dintre cele mai aprigi lupte înregistrate în istorie. (A. D. 73.)”

Morrison’s *Jews Under Roman Rule.*

„Iudeea nu a fost subjugată în întregime, pentru că încă trei cetăți puternice erau înarmate: Herodium, Machaerus și Masada. […] Eroii au fost de acord cu această propunere [a liderului lor Eleazar] chiar cu entuziasm, și în prima zi a marii sărbători a Paștelui (A. D. 73), după uciderea soțiilor și copiilor lor, toți au pierit în propriile lor săbii.” (Graetz’s *History of the Jews*, Vol. 2.) „Eleazar, în consecință, a convins tot poporul lui în acea noapte să își ucidă soțiile și copiii, iar apoi și pe ei înșiși, dar mai întâi să își ardă toate comorile. A doua zi romanii au găsit doar 960 de cadavre, în timp ce doar două femei și cinci copii s-au ascuns în peșteri și au fost găsiți. Paștele anului 73, la doar șapte ani de la începutul marii mișcări și patruzeci de ani după crucificarea lui Cristos, a văzut acest sfârșit al întregii tragedii.” (Ewald’s *History of Israel*, Vol. 7, care este intitulată «Epoca Apostolică», și după prof. Ewald s-a încheiat în A. D. 73.) Iosefus de asemenea relatează că Masada a căzut în data de 15 nisan, aprilie, A. D. 73; însă citatul este prea lung pentru a fi redat aici.

Semnificația cuvântului *Efes* este «permisiune», care, înțeles ca «aprobare», se armonizează bine cu tradiția că sensul este «de dorit». Orice are aprobare este de dorit.

Scrie. — Sf. Pavel a scris a treia parte din Noul Testament.

«Aceasta spune Cel ce ține cele șapte stele în mâna Sa dreaptă. — „În primul capitol avem o descriere a «Unuia asemenea unui fiu al omului». Una sau mai multe din caracteristicile acestei descrieri sunt menționate în legătură cu fiecare dintre etapele succesive ale Bisericii.”

W.T.’16-346; Apocalipsa 1:16, 20.

Cel ce umblă în mijlocul celor șapte lampadare de aur. — „Nu ne putem îndoi de iubirea și grija Capului nostru glorificat,

chiar dacă El nu ne-ar da nicio declarație explicită asupra subiectului.” F401; Apocalipsa 1:13; Leviticul 24:2-4.

2:2. *„Știu faptele tale.* — Primii creștini „au primit cu bucurie răpirea bunurilor lor” (Evrei 10:34); în „marea încercare a necazului” ei au abundat în bucurie, și în „adânca sărăcie” au fost generoși „peste puterea lor”. (2 Corinteni 8:2, 3.) Ei erau epistole vii, „cunoscute și citite de toți oamenii”. 2 Corinteni 3:2, 3.

Și munca ta. — [Deosebirea între lucru și muncă ar fi aceasta: lucrul nu are nevoie să fie însoțit de *muncă din răsputeri.* În grădina Eden Adam și Eva lucrau, dar numai după căderea și condamnarea lor le-a fost adăugată *munca*, lucrul din greu până la transpirație, care mistuie puterile. Frații din perioada Efes nu numai că lucrau, dar munceau din greu pentru Domnul și Evanghelie, până la slăbire fizică, și unul după altul și-au sfârșit calea. – n. t.]

Considerați ca trădători ai credinței evreiești, trăind în mijlocul idolatriei păgâne fără căi ferate, vapoare, automobile, biciclete, telegraf, telefon, tipar, servicii poștale, energie electrică, gaz sau combustibil petrolier – în mijlocul celei mai dense ignoranțe și înconjurați de cea mai degradantă morală – primii creștini traversau mările și țările lumii cunoscute; sfidau biciuirile, bătăile cu pietre, foame, sete, frig, goliciune și martiraj, doar ca să spună vestea bună a viitorului Regat. 2 Corinteni 11:24-27.

Și răbdarea ta. — *Hupomonee*. „O rezistență la nedreptate sau necaz cu mulțumire, fără rebeliune de voință, acceptând și încrezându-se pe deplin în Înțelepciunea și Iubirea Divină.”

W.T.’01-115.

Și că nu poți suferi pe cei răi. — „Fiindcă, iată: chiar faptul acesta, că ați fost întristați după voința lui Dumnezeu, ce mare străduință a produs în voi, ce dezvinovățire, ce indignare, ce teamă, ce dorință sinceră de a vă căi, ce zel, ce îndreptare a răului! Sub toate aspectele ați arătat că sunteți curați în această privință.” (2 Corinteni 7:11.) „Această mustrare, dată de cei mai mulți frați, este suficientă pentru omul acela, iar acum ar trebui mai degrabă să îl iertați cu bunăvoință și să îl mângâiați, ca nu cumva omul acela să fie copleșit de tristețea lui nespus de mare. Vă îndemn deci să îl asigurați de iubirea voastră.” 2 Corinteni 2:6-8.

Și i-ai încercat. — Experiment făcut de, implică în grecește.

Pe cei care [spun că sunt] *se numesc* ***apostoli dar nu sunt, și i-ai găsit mincinoși.*** — „Spunând că el însuși este cineva mare”, la fel ca clerul din alte vremuri, Simon magul a căutat și el „această putere, ca peste oricine își va pune mâinile, să primească Spiritul sfânt”; dar a învățat că el nu avea „nici parte nici sorț în acest lucru”, pentru că inima lui nu era „dreaptă înaintea lui Dumnezeu”. (Faptele 8:9-24.) De asemenea erau „unii oameni veniți din Iudeea” (Faptele 15:1, 2); „apostoli falși, lucrători înșelători, care se prefac în apostoli ai lui Cristos” în Corint (2 Corinteni 11:12-15); „Imeneu și Alexandru” (1 Timotei 1:20); „Filet” (2 Timotei 2:17); cei care „voiesc să pervertească Evanghelia lui Cristos” în Galatia (Galateni 1:7); „Figel și Ermogen”. 2 Timotei 1:15; Faptele 20:28-30; Apocalipsa 2:6.

2:3. ***Și ai răbdare.*** — *Hupomonee* – fermitate, rezistență voioasă.

Și ai suportat toate necazurile pentru numele Meu. — „Și ai suferit pentru numele Meu.” (Diaglott.) „În legătură cu această partidă, ne este bine cunoscut că pretutindeni se vorbește împotrivă.” (Faptele 28:22.) Cursul natural este ură, calomnie, apoi crimă. (Matei 5:21, 22.) Petru a fost răstignit cu capul în jos (A. D. 70); Andrei a fost răstignit pe o cruce în forma (X); pe Iacov l-a ucis Irod cu sabia [în A. D. 44] (Faptele 12:2); Bartolomeu a fost mai întâi jupuit de viu apoi răstignit cu capul în jos; Matei a suferit moarte de martir [se presupune]; Toma a fost tras în țeapă pe o suliță; Iacov fiul lui Alfeu a fost aruncat de pe Templu și apoi ucis cu pietre, iar creierii i-au fost zdrobiți cu un lemn; Simon Zelotul a fost răstignit; Pavel a fost decapitat.

Și că nu ai obosit. — „Și să nu obosim în facerea binelui, fiindcă la timpul cuvenit vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală.” (Galateni 6:9.) „Luați aminte la Cel ce a îndurat o astfel de împotrivire a păcătoșilor față de El, ca nu cumva să obosiți și să cădeți de oboseală în mințile voastre.” Evrei 12:3.

2:4. ***Cu toate acestea am ceva împotriva ta.*** — Împotriva poporului nominal al Domnului din epoca apostolică.

Pentru că ți-ai părăsit dragostea dintâi. — „Mă minunez că așa de repede v-ați întors de la Cel ce v-a chemat în harul lui Cristos, la o evanghelie diferită.” Galateni 1:6.

2:5. ***De aceea amintește-ți de unde ai căzut.*** **—** „Amintiți-vă de zilele de la început, în care, după ce ați fost luminați, ați răbdat o mare luptă de suferințe: pe de o parte expuși ca priveliște prin insulte și necazuri și, pe de alta, făcându-vă părtași acelora care treceau astfel prin ele.” Evrei 10:32, 33.

Și pocăiește-te și fă faptele tale dintâi. **—** „Nu lepădați deci încrederea voastră care are mare răsplătire!” Evrei 10:35.

Însă dacă nu te pocăiești, voi veni la tine și voi lua lampadarul din locul lui. **—** Biserica nominală a fost în mare pericol de a fi renegată și respinsă. (2 Tesaloniceni 2:11, 12.) „Cea mai mare parte a bisericilor timpurii nu au fost consacrați la moarte, și prin urmare nu au fost din «preoțimea regală antitipică», ci numai leviți, făcând *serviciul* Sanctuarului, dar fără să *sacrifice*.” T.118.

2:6. ***Dar ai aceasta, că urăști faptele nicolaiților.*** **—** „Cuceritori ai poporului” – clerul. Apocalipsa 2:15.

[Grecește, nico-loas. «Nico» înseamnă «triumf» – a cuceri; iar «loas» înseamnă «popor». – n. t.]

Pe care și Eu le urăsc. **—** Când poporul Domnului urăște ideea dezvoltării unei clase care încearcă să fie „stăpâni peste moștenirea lui Dumnezeu” (l Petru 5:2, 3), ei urăsc ceea ce urăște și Domnul.

2:7. ***Cel ce are urechi.*** **—** Să primească și să înțeleagă vocea lui Dumnezeu prin Cuvântul Său.

Matei 11:15; 13:9, 43; Apocalipsa 13:9.

Să asculte ce spune bisericilor Spiritul. **—** „Dacă M-au persecutat pe Mine, și pe voi vă vor persecuta; dacă au păzit (observat, ascultat de) cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor păzi.”

Ioan 15:20.

Celui ce învinge. **—** A se vedea l Ioan 2:13, 14.

Îi voi da să mănânce din pomul vieții. **—** „Toți copacii din Eden erau pomi ai vieții; și biruitorii Veacului Evanghelic au libertate deplină să ia parte la «pomul cunoștinței binelui și răului», când cunoștința va fi spre avantajul lor și nu va aduce blestem.” (W.T.’16-346.) Cristos este pomul vieții indicat aici în mod special.

Care este în paradisul lui Dumnezeu”.» **—** „Paradisul, grădina lui Dumnezeu, era aplicabil ca nume pentru Grădina Edenului, în care au locuit primii noștri părinți în timp ce încă erau în armonie

cu Dumnezeu. Același termen este aplicat scriptural «pământului nou», când vor începe binecuvântările restabilirii în timpul prezenței a doua a Domnului nostru [Mileniul], când pământul va fi adus la perfecțiune ca locuință potrivită a celor care, sub favoare divină, se vor adeveri atunci vrednici de viață veșnică. Este același Paradis viitor pe pământ la care s-a referit Domnul nostru când a vorbit cu tâlharul pocăit; care este denumit în altă parte «al treilea cer» – «ceruri noi și un pământ nou». (2 Corinteni 12:2, 4; 2 Petru 3:13.)" W.T.'01-198.

BISERICA ÎN PERIOADA SMIRNA
ANII 73-325; ÎNGERUL EI, SF. IOAN

2:8. *Și prin **îngerul.*** — Purtătorul de cuvânt al Domnului pentru epoca a doua a Bisericii a fost însuși sf. Ioan. El a fost cel pe care Isus l-a iubit în mod special. (Ioan 13:23; 20:2; 21:7, 20.) Lui i-a încredințat Domnul averea Sa cea mai aleasă de pe pământ (Ioan 19:26); lui Domnul i-a făgăduit lungirea zilelor când a zis: „Dacă vreau ca el să rămână până vin, ce îți pasă ție?" (Ioan 21:22.) Apostolul Ioan a murit la Efes în vârstă de o sută de ani, patru ani după ce a scris Apocalipsa. Discipolii săi: Policarp, Ignatie și Papias, scriu despre el că a fost un turn de putere pentru Biserică, atunci când împărații romani: Nero, Domițian și Traian încercau să anihileze această credință urâtă de toți. Când toată capacitatea lui de muncă s-a epuizat și nu mai avea putere nici chiar să stea pe picioare, se lăsa dus de alții prin adunările creștine unde le repeta îndemnul: „Copilașilor, iubiți-vă unii pe alții." „Scopul poruncii este dragostea" (l Timotei 1:5); și este semnificativ faptul că perioada Bisericii, îndeosebi în timpul când era îngrijită cu credincioșie și dragoste de către sf. Ioan, nu primește nicio mustrare din partea Domnului.

Bisericii** în **Smirna. — Din greacă *myrrh*. Cuvântul înseamnă „amar", și, așa cum se aplică istoriei bisericii dintre A. D. 73-325, este deosebit de potrivit. Aceasta a fost era persecuțiilor sub Nero, când femei creștine erau stropite cu păcură iar apoi arse ca în loc de torțe pentru a lumina drumul înaintea carului său; sub Domițian, în anul 95, când patruzeci de mii de creștini au suferit martiraj; sub Traian în anul 100; sub Antonius; sub Severus în anul

127, când femei frumoase tinere și nevinovate erau dezbrăcate și expuse batjocurii, iar apoi erau aruncate animalelor sălbatice; sub Maximin în anul 235; sub Decius în anul 250, când toți creștinii au fost alungați de la proprietățile lor; sub Valerian în anul 257; sub Aurelian în anul 274; și sub Dioclețian în anul 303.

Scrie. — Sf. Ioan a scris, cu excepția sf. Pavel, mai mult din Noul Testament decât oricare altul.

«Aceasta spune Cel Dintâi și Cel de pe Urmă. — „În niciun alt sens sau mod nu ar putea fi Cel Dintâi și Cel de pe Urmă, decât ca singura creare directă a Tatălui, prin care au fost create toate celelalte. Oricare altă interpretare se contrazice cu Sfânta Scriptură. (Apocalipsa 3:14; Coloseni 1:15; l Corinteni 8:6; Ioan 1:1-3.)" W.T.'16-346; Apocalipsa 1:11, 17.

Care a fost mort dar este viu. — Această asigurare a fost un mesaj de mângâiere și speranță pentru creștinii care sufereau martiraj. Apocalipsa 1:18.

2:9. *„Știu faptele tale și necazul și sărăcia.* — „Unele din cele mai sublime exemple ale răbdării creștine s-au manifestat în decursul perioadei Smirna a Bisericii." W.T.'16-346.

Dar ești bogat. — „Binecuvântarea lui Iehova îmbogățește."

Proverbe 10:22; Luca 12:21; l Timotei 6:18; Iacov 2:5.

Și blasfemia acelora care spun că sunt iudei dar nu sunt. — „Fiindcă nu toți cei din Israel, sunt Israel." (Romani 9:6, 7.) „Iudeu nu este cel în afară; nici circumcizie cea pe dinafară, în carne; ci iudeu este cel în lăuntru; și circumcizie este aceea a inimii."

Romani 2:28, 29; W.T.'99-68.

Ci sunt sinagoga lui Satan. — „Vânduți păcatului de către primul nostru părinte, Adam, membrii familiei lui au devenit «sclavi ai păcatului» prin slăbiciune ereditară (Romani 5:12, 21; 6:16-23; 7:14; 8:20, 21). În această stare de captivitate oamenii au fost orbiți de dumnezeul [conducătorul] lumii [stării] rele de acum, care le înfățișează răul ca bine și întunericul ca lumină (2 Corinteni 4:4; Efeseni 6:12; Isaia 5:20). El are control general, întâi asupra maselor prin ignoranță, iar apoi, asupra celor mai inteligenți prin mândrie, egoism etc." E189.

[Cuvintele Domnului nostru către fariseii și cărturarii care pretindeau a fi reprezentanții lui Dumnezeu, succesorii lui Moise, ei care făceau în sinagogi și pe la colțurile străzilor anumite

servicii religioase din care lipsea religia, care nu era decât o repetare a buzelor, după cum El le-a spus de mai multe ori. Evreii îndemnați de acești conducători căutau să Îl omoare, aceștia de fapt nu se închină lui Dumnezeu, nu sunt israeliți, nici nu se trag din Avraam, dar „din tatăl lor, diavolul”. Ioan 8:44 ne luminează pe deplin și cu privire la timpul de acum când același lucru se repetă. Privind în istorie vedem cum Satan a reușit să facă «sinagoga» sa din marile sisteme religioase, în care și prin care el dezvolta cele mai grozave atrocități care s-au putut vreodată imagina, ca inchiziția ș. a. Numai Satan putea inventa astfel de chinuri, și sistemele prin care el a lucrat și lucrează sunt foarte potrivit numite «sinagoga sa». – n. t.]

2:10. ***Nu te teme de niciunul dintre acele lucruri pe care le vei suferi.*** — În persecuțiile care s-au făcut în timpul respectiv, unii erau acoperiți cu piei de animale sălbatice și rupți în bucăți de câini; alții au fost torturați în scaune de fier înfierbântate până la roșu; copiilor creștinilor li se tăia gâtul; în toate locurile au fost publicate edicte împotriva creștinilor, care erau expuși, fără protecție, furiei tuturor. Matei 10:22.

Iată, diavolul. — „Fiindcă există fiare ca lei, urși și leoparzi, cu caracteristicile cunoscute, guvernămintele au fost asemănate cu ele; tot așa, fiindcă există un diavol cu caracteristicile cunoscute, al patrulea imperiu este asemănat cu el.” (A259.) Diavolul a folosit Imperiul Roman ca un instrument.

Va arunca pe unii dintre voi în închisoare. — Va imobiliza libertățile și oportunitățile voastre de serviciu.

Ca să fiți încercați. — „Cei care au citit istoria acestei perioade, pot aprecia profunzimea acestor cuvinte.” W.T.’16-346.

Iacov 1:2, 3; l Petru 1:6, 7.

Și veți avea necaz zece zile. — „Cele zece zile simbolice se referă la ultima și cea mai severă persecuție sub împărații romani – în timpul domniei lui Dioclețian, care a durat între A. D. 303-313.” (W.T.’16-346.) „Această persecuție a durat din 23 februarie 303, până în 13 iunie 313. A început în Nicomidia și a devenit practic mondială. Creștinii erau trași în țeapă de vii; li se frângeau membrele și erau lăsați astfel să moară; erau fripți la foc mic; erau atârnați de picioare cu capul în jos, și făcându-se foc dedesubt erau

asfixiați cu fum; li se turna plumb topit pe gât; li se sfâșia carnea împreună cu degetele de la mâini și picioare; case pline cu creștini au fost incendiate; mai mulți creștini erau legați împreună și aruncați în mare. Șaptesprezece mii au fost uciși într-o lună; pe durata acestei persecuții doar în Egipt au murit violent o sută patruzeci și patru de mii de creștini, în afară de cei șapte sute de mii care au murit prin dificultățile exilării sau de munca publică la care au fost condamnați. Au fost bătute monede, și s-au afișat inscripții că în final superstiția creștină a fost complet anihilată.”

McC.

Fii credincios până la moarte. — „Se cere de la toți cei care se consacră să «moară zilnic», iar sfârșitul nostru, asemenea celui al Domnului și Capului nostru, să fie moartea literală. După cum este scris: «Eu am zis: Sunteți dumnezei (*elohim* – puternici), toți sunteți fii ai Celui Prea Înalt, dar veți muri ca un om, veți cădea ca unul dintre prinți» – nu ca Prințul Adam, condamnați, ci ca Prințul Isus – participanți în moartea Lui (Psalmul 82:6, 7).” F444.

Și îți voi da coroana vieții. — „Apostolul Iacov vorbește despre aceeași coroană și o numește «coroana vieții». (Iacov 1:12.) Apostolul Petru vorbind despre ea o numește «coroana gloriei». (l Petru 5:4.) Dar gândul care stă la baza fiecăreia dintre aceste expresii este același; și anume: în timpurile vechi se organizau curse de alergare, și alergătorului care ajungea cu succes la sfârșitul cursei i se dădea o coroană. Răsplata noastră va fi Coroana Vieții, în sensul că vom primi viață pe cel mai înalt plan, viață inerentă, nemurire. Aceasta va fi o Coroană a Dreptății în sens că numai cei care sunt aprobați de Dumnezeu ca neprihăniți, vor fi astfel răsplătiți și glorificați – dreptatea Domnului împlinită în noi, care umblăm nu după carne ci după spirit.” W.T.’03-190.

Apocalipsa 3:11; 2 Timotei 2:15; Isaia 62:3; Filipeni 3:14.

2:11. *Cel ce are urechi, să asculte ce spune bisericilor Spiritul; cel ce învinge.* — Numai biruitorul acestui Veac Evanghelic.

Nu va fi nicidecum vătămat de moartea a doua”.» — Victoria sa este eternă.

BISERICA ÎN PERIOADA PERGAM

ANII 325-1160; ÎNGERUL EI, ARIUS

2:12. *Și* *prin* ***îngerul.* —** Mesagerul a cărui mărturie a fost de o valoare deosebită pentru Biserică în timp ce papalitatea se ridica la putere, era Arius. El „susținea că Fiul lui Dumnezeu a fost complet, și în esență, individual de Tatăl; că El a fost primul și cel mai nobil dintre toate ființele pe care le creasee Dumnezeu – instrumentul prin a cărui operațiune subordonată a fost format universul; și, prin urmare, este inferior Tatălui, atât în natură cât și în demnitate". (Buck.) „Controversa s-a răspândit ca o flacără în tot imperiul. Prin urmare, primul consiliu ecumenic a avut loc la Niceea în anul 325, compus din 318 episcopi, dintre care majoritatea erau din est. Esența problemei care urma să fie soluționată la acest consiliu consta în argumentul lui Arius: «Tatăl este tată; Fiul este fiu; de aceea Tatăl a existat înaintea Fiului; iar dacă Fiul nu era rezultă că a fost creat, la fel ca și celelalte ființe, dintr-o materie care nu exista anterior.» Crezul după cum a fost adoptat definitiv, a condamnat erezia lui Arius și a fixat doctrina așa cum s-a păstrat în biserică până în ziua de astăzi. Dintre toți episcopii numai Toma din Marmarica și Secund din Ptolemais au fost împotriva amenințării de exilare din partea împăratului. Arius a fost excomunicat și alungat, iar cărțile lui, arse." McC.

„Din momentul în care s-a promulgat și acceptat crezul de la Niceea, în anul 325, practic nu a existat studiu biblic timp de peste douăsprezece secole. În tot acest interval studierea Bibliei a fost considerată inutilă, pentru că episcopii apostolici formulau crezurile ca declarații cuvenite pentru credința bisericii. A studia Biblia însemna a studia modul de luptă împotriva împăratului și a episcopilor." (W.T.'15-253.) „Ca rezultat al incapacității acestor episcopi, că nu au rămas aproape de Cuvântul lui Dumnezeu, timp de secole poporul lui Dumnezeu a mărturisit o trinitate divină care este de neînțeles; au neglijat trinitatea învățată de Biblie care este rațională și rezonabilă. Dacă se chestiona crezul treimii, mâinile se ridicau cu groază și întrebătorului i se răspundea că acest subiect este un mister pe care posibil să nu-l fi înțeles, dar a se îndoi de ceea ce este ar însemna pentru el condamnare. Această misterioasă propoziție era uneori declarată a fi 3×1=1; iar alții o specificau

altfel: 1×3=l. Nu este de mirare dacă unele dintre specimenele mai inteligente ale rasei noastre s-au declarat incapabili de a înțelege această matematică, și au fost prea cinstiți să admită și să creadă ceea ce ei nu puteau crede.” (B.S.M.) Mărturia lui Arius a creat o impresie profundă. „Doctrina lui a fost dusă de către vandali în Africa, în secolul al V-lea; iar goții au dus-o în Asia. Dar ea s-a pierdut imediat după ce vandalii au fost alungați din Africa și goții din Italia, de către armata lui Iustinian. Cu toate acestea ea a reînviat din nou în Italia în secolul al VII-lea, sub protecția lombarzilor, și s-a păstrat aici până la sfârșitul secolului al VIII-lea. Servetus a contribuit la renașterea arianismului în occident, în anul 1531, din care cauză a suferit moartea.” Buck.

Bisericii** în **Pergam. **—** Cuvântul vine de la grecescul *purgos,* care înseamnă turn sau cetate. „Numele a fost dat inițial unui deal remarcabil care avea un aspect conic atunci când era privit din câmpie, bine fortificat de natură și artă.” (S.B.D.) În ceea ce privește orașul literal Pergam, al cărui antitip era papalitatea în proces de dezvoltare, citām următoarele: „Somptuozitatea prinților a înălțat Pergamul la rangul de primul oraș din Asia în privința splendorii. Era un fel de catedrală a păgânilor care se adunau acolo, un oraș universitar și o reședință regală, care a fost înfrumusețat în succesiunea anilor de către regii care erau pasionați pentru cheltuieli fabuloase.” McC.

De la mărturia lui Arius în anul 325, până la mărturia următorului înger al Bisericii, a trecut lunga perioadă de 835 de ani; și în tot acest timp s-a dezvoltat treptat papalitatea, înălțându-se tot mai sus și mai sus. „La primul consiliu ecumenic de la Niceea (325), în canonul al șaselea se face o mențiune doar incidentală a episcopului roman. În înțelesul adevărat al cuvântului, primul papă a fost Leon I (440-461). Episcopii bisericilor din Africa și Spania s-au supus cererilor lui, și în acel timp a câștigat un punct de sprijin important chiar în est. În Galia însă a întâlnit o rezistență mai hotărâtă. Grigore I (590-604) a văzut că episcopii Romei nu se vor putea bucura de supremația eclesiastică până nu va fi înlăturată dependența politică. Triumful bisericii catolice asupra arianismului în Spania a încurajat foarte mult planurile sale; dar el nu a ajuns în posesia puterii papilor medievali. În secolele VII și VIII o serie de evenimente importante au dat papilor o poziție înaltă și influentă

între guvernele civile ale lumii. Totuși, puterea lor reală, timp de mai multe secole, nu corespundea cu pretențiile și aspirațiile lor. Hildebrand (Grigore al VII-lea), în anul 1073, după ce timp de aproximativ douăzeci și cinci de ani a condus politica papală, a afirmat cu îndrăzneală teoria teocratică că papa trebuie să domnească peste toate națiunile lumii. Perioada care urmează după Grigore al VII-lea este practic un conflict continuu între papi și guvernele civile, timp în care primii, cu o fermitate de fier, s-au străduit la început să anihileze influența directă a prinților asupra bisericii, iar apoi să supună toate guvernele civile bisericii. Acest conflict a fost încheiat prin concordatul de la Worms (1122), conform căruia împăratul Henric al V-lea, oferind prioritate guvernelor din Anglia și Franța, s-a predat «lui Dumnezeu, sfinților Petru și Pavel, precum și bisericii catolice, împreună cu toate drepturile sale la conducere».” (McC.) Perioada Pergam [care înseamnă «înălțare pământească»] s-a terminat în A. D. 1160, după cum se va arăta.

Scrie. — Scrierile lui Arius au fost distruse de către Constantin. [Arius a scris împotriva învățăturilor și obiceiurilor păgâne care au început a fi aduse în biserica lui Cristos de filosofii păgâni, contrar învățăturilor lui Isus și ale apostolilor. El susținea că biserica are numai doisprezece apostoli și, prin urmare, ceilalți sunt falși; iar teoriile lor nu pot fi asemănate cu ale celor doisprezece aleși de Domnul. Constantin, pentru prosperitatea împărăției sale a îmbrățișat creștinismul și a camuflat puterea sa împărătească prin episcopii care erau gata să încalce toate învățăturile și credința bisericii de la început, numai ca să câștige onoare și favoare înaintea împăratului. – n. t.]

«Aceasta spune Cel ce are sabia ascuțită, cu două tăișuri. — După cum sabia ascuțită, Cuvântul lui Dumnezeu, scoasă și folosită înaintea împăratului și a fraților săi bătrâni la consiliul de la Niceea, probabil că a străpuns inima unora când au văzut pe acest om în vârstă și blând (Arius era bătrân la momentul când a apărut controversa) exilat în munții Balcani, unul dintre cele mai dure locuri din lume!

Isaia 11:4; 49:2; Osea 6:5; Efeseni 6:17; 2 Tesaloniceni 2:8.

2:13. *„Știu unde locuiești.* — [Biserica nominală din acea

perioadă a fost înălțată pe pământ. Prigonirea nu numai că a încetat, dar cei care au acceptat ideile împăratului au fost protejați și onorați. Politica împăratului care a văzut o glorioasă prosperitate a împărăției sale prin biserică, a devenit și politica clerului și a poporului. Biserica nominală a fost în scurt timp umplută cu ceea ce Scriptura numește «neghină». – n. t.] „În decursul acestei perioade, creștinii adevărați au fost încercați și probați prin introducerea și dezvoltarea ideilor păgâne și papale. Preoții păgâni, nedorind să își piardă pozițiile de onoare și influență printre oameni, în timp ce nominal mărturiseau creștinismul, cu ei au adus fostele lor idei în Biserica creștină.” W.T.’16-346.

Unde este tronul lui Satan. — Același cuvânt, *tron,* este redat în Luca 1:32, și aici se referă la „infernala parodie a Regatului cerului făcută de Satan”. Cook.

[După cum al patrulea imperiu de pe pământ, Roma, a fost asemănat cu diavolul, Constantin fiind împăratul acestui imperiu, iar atunci când a devenit capul și al bisericii și al statului, tronul său a devenit centrul de unde Satan dirija afacerile combinate ale bisericii și statului. Tronul Satanei a fost centrul Imperiului Roman și papal. – n. t.]

Și ții tare numele Meu și nu ai negat credința Mea. — [Este frumos a purta numele lui Cristos – creștin – când pentru acest nume nimic dureros nu se face sau zice, și când prin purtarea acestui nume vine numai onoare, avantaje materiale și sociale, și respect din partea lumii. Dar când încep încercările și persecuțiile despre care vorbea Isus că va avea parte fiecare adevărat creștin (Ioan 15:20; Matei 5:11), se pare că nu este așa ușor a fi creștin – că se cere mai mult decât participări ocazionale la oarecare manifestații și sărbători, la anumite servicii religioase. – n. t.]

[Chiar] ***În acele zile în care Antipa era martirul Meu credincios.*** — În toată partea de vest a Europei episcopul Romei în cele din urmă a ajuns să fie numit *tată,* sau papă, sau părintele bisericii. „Oricine a denunțat această încercare de nesupunere la porunca directă a lui Isus (Matei 23:9), a primit persecuțiile promise. (2 Timotei 3:12.) Această clasă din epoca Pergam este apreciată de Domnul nostru sub simbolul de «Anti-pas, martirul Meu credincios». În grecește *anti* înseamnă împotriva, iar *papas* semnifică tată.” W.T.’16-347.

Care a fost ucis printre voi, unde locuiește Satan. — Putem reda aici doar o listă parțială a papilor care s-au aflat la conducere de la condamnarea lui Arius până la sfârșitul epocii Pergam; dar chiar și atât va fi instructivă pentru persoanele care se încred în hirotonirea umană și sunt în simpatie cu eforturile clerului de astăzi pentru a obține o parte din spiritul special care se presupune a fi împărtășit prin punerea mâinilor acestor «succesori ai sfântului Petru», sau a celor care se împărtășesc din «autoritatea» lor. «Sfântul» Grigore I, papă între A. D. 590-604, era străstrănepotul papei Felix al II-lea. Când Focas l-a ucis pe împăratul Mauriciu și s-a urcat pe tron, Grigore a scris: „Atotputernicul te-a ales și te-a pus pe tron, să se bucure cerurile și să se veselească pământul!” Focas nu a fost nerecunoscător, și în schimb a instalat supremația scaunului Romei deasupra celorlalte. Grigore a fost descoperitorul purgatoriului, pretinzând că i s-a arătat prin „apariții” și viziuni.

A se vedea mijlocul paginii 164.

Honorius I, 625-638, fost condamnat pentru că a învățat o erezie *ex catedra*[*]. Interesul în aceasta constă în faptul că în anul 1870, consiliul de la Vatican a declarat infailibilitatea tuturor papilor în enunțurile lor *ex catedra*. Dar papa care l-a declarat pe Honorius eretic de asemenea a făcut-o de pe *ex catedra*. Sute de volume „învățate” au fost scrise în efortul de a face acest mârâit destul de clar pentru clerul roman. Este destul de clar pentru alții. „Sfântul” Agaton, 678-682, pretindea a fi un făcător de minuni, el a fost infailibilul papă care a denunțat doctrinele predate de infailibilul Honorius I. „Sfântul” Nicolae I, 858-867, «a umilit regi și tirani și a stăpânit lumea ca un autocrat; pentru cei răi și neconvertiți la creștinism el era o groază», scrie un istoric catolic. Ioan al VIII-lea, 872-882, probabil l-a ofensat grav pe unul dintre „frații” săi de la Vatican, pentru că acel prelat a încercat să îl otrăvească, iar văzând că veninul nu are efect rapid, și-a isprăvit fapta aplicându-i o lovitură la nivelul capului cu un ciocan. Ștefan al VII-lea, 897-898, s-a simțit jignit că predecesorul său a ajuns pe tronul papal în locul lui. În consecință, prima faptă a sa a fost deshumarea cadavrului papei Formosus, pe care l-a mutilat iar

[*] Ex catedra era poziția oficială a papilor, de pe care când vorbeau, se pretindea că este imposibil să greșească. – n. t.

apoi l-a aruncat în Tibru. Ulterior unul dintre „frații" lui l-a sugrumat.

Cristofor, 900-903, l-a detronat cu îndrăzneală pe predecesorul său, Leon al V-lea, declarându-l inapt să domnească, care fără îndoială era adevărat. Leon a murit „de supărare" în închisoare, în mai puțin de patruzeci de zile după ce a urcat pe tron; probabil i s-a dat ceva pentru a-i alunga supărarea. Cristofor însuși a fost ucis de către succesorul *său*. Sergiu al III-lea, 904-911, după ce l-a ucis pe Cristofor a urcat pe tron și a început să rivalizeze cu regii predecesori. Concubina lui, Marosia, i-a născut mai mulți copii; ea a ucis pe papii Ioan al X-lea, 915-928, și Leon al VI-lea, 928-929, pentru a face loc altora în care era ea interesată. Ioan al XI-lea, 931-936, a fost fiul Marosiei de la papa Sergiu al III-lea, însă unul dintre „frați" l-a otrăvit. Ioan al XII-lea, 956-964, a fost ucis în timp ce comitea un adulter. El avea obiceiuri imorale, petrecea cu femei de tot felul, și a umplut Lateranul cu profanare zgomotoasă de bordel. Printre amantele lui era și Ioana, cunoscută în istorie ca papa Ioana. Ea era o femeie remarcabilă și exercita în mod efectiv influența conducătoare la Roma în timpul pontificatului lui Ioan. Papa Benedict al VI-lea, 972-973, a fost strangulat sau otrăvit de către unul dintre „sfinți". Bonifaciu al VII-lea, 984-985, a fost ales imediat după agitația provocată de moartea lui Benedict al VI-lea, dar a fost necesar să părăsească orașul pentru a evita o soartă similară, din cauza imoralității și a cruzimii. A lipsit unsprezece ani, după care s-a întors și a aruncat pe papa Ioan al XIV-lea în închisoare, unde acesta a murit de foame, și a urcat pe tron în locul lui.

Papa Grigore al V-lea, 996-999, a fost otrăvit de către unul dintre clericii „rânduiți în mod corespunzător". Papa Benedict al IX-lea, 1033-1045, băiat ai cărui părinți i-au cumpărat tronul papal pe când avea încă doisprezece ani. El a fost cel mai rău monstru care a ocupat vreodată tronul papal. Unii însă pretind onoarea cea mai mare pentru Alexandru al VI-lea, 1492-1503, care a avut șapte copii nelegitimi recunoscuți și mai multe amante. Alexandru a încercat să otrăvească nouă cardinali la o singură adunare, ca să poată vinde serviciile acestora rudelor sale; însă un servitor nepriceput din greșeală i-a dat lui paharul cu venin, și astfel i-a pus capăt vieții. Comportamentul vicios al lui Benedict a determinat pe

romani să îl alunge din oraș. Silvestru al III-lea a fost ales în mod corespunzător să îi ocupe locul; dar după trei luni Benedict s-a întors și a reluat controlul. La scurt timp după aceea a vândut tronul papal lui Grigore al VI-lea, doar ca să dețină libertatea de a lua în căsătorie o prințesă italiană. La un moment dat chiar trei papi conduceau simultan în Roma, iar orașul s-a umplut de certe și crime. A fost ales un al patrulea, Clement al II-lea, dar după ce a domnit nouă luni, un prieten de-al lui Grigore i-a pus ceva în mâncare în afară de condimentele obișnuite; și acesta nu s-a mai trezit niciodată. Apoi s-a reîntors Benedict și a mai domnit trei ani.

2:14. ***Dar am câteva lucruri*** [împotriva ta]**. —** Împotriva bisericii nominale din epoca Pergam.

***Pentru că ai acolo pe cei ce țin tare doctrina lui Balaam*. —** Balaam a fost un purtător de cuvânt al Domnului, dar nevrednic. El a dorit să blesteme pe poporul adevărat al lui Dumnezeu din cauza banilor care erau în el, și în cele din urmă l-a sedus să comită adulter [simbolul uniunii biserică și stat]. Numele Balaam și «nicolaiții» au aceeași semnificație [cuceritori ai poporului], și se referă la clerul iubitor de bani și de putere. Am observat deja eforturile de a obține putere lumească [adulter spiritual], care a caracterizat epoca Pergam. Istoria sa de asemenea arată că clerul din acel timp era atât de iubitor de bani cum Balaam niciodată nu a fost. Ioan al XX-lea, 1024-1033, a încercat să vândă supremația romană, bisericii de est, pe bază financiară, dar nu i-a reușit. „Benedict al IX-lea, când era încă băiat de 12 ani (A. D. 1033) a fost ales papă *«intercedente thesaurorum pecuniae»*, care din latină înseamnă că rudele sale au intervenit financiar pentru a-i asigura scaunul papal. Grigore al VI-lea, care avea un mare renume de preot sfânt, a obținut scaunul papal prin achiziționare de la Benedict al IX-lea (1044), care a abdicat pentru a se căsători cu o fată dintr-o familie nobilă.” „La un consiliu de la Lyon, arhiepiscopul și patruzeci și cinci de episcopi au recunoscut unul altuia că se fac vinovați de simonie*.” În timpul domniei lui

---

* Trafic cu lucruri pe care biserica le consideră sfinte, cumpărare și vânzare a funcțiilor bisericești, și care se pedepsește cu excomunicarea. Numele vine de la Simon Magul, care a oferit bani apostolilor Petru și Ioan în schimbul harului spiritului sfânt. Faptele 8:18, 19. – n. t.

Lucian al II-lea, 1144-1145, poporul, în speranța unei ameliorări a stării intolerabile, parada pe străzile Romei cu un banner pe care erau scrise cuvintele: „Cezarul trebuie să aibă lucrurile care sunt ale cezarului, iar preotul lucrurile care sunt ale preotului.” Lucian a crezut că manifestația era împotriva sa, și a ieșit personal să potolească «revoluția», dar poporul l-a omorât cu pietre.

***Care îl învăța pe Balac să arunce o poticnire înaintea copiilor lui Israel.* —** „Îndrumat de Balaam, regele Balac s-a înțeles cu conducerea poporului madianit ca femeile și fiicele lor să intre în legături amoroase, doar în aparență, cu israeliții, pentru a-i ademeni în ritualurile religioase senzuale practicate de Madian. Planul a reușit. Unele dintre cele mai proeminente femei și fete madianite au sedus pe unii dintre cei mai proeminenți bărbați din Israel la adulter, închinare la idoli și orgii.” (W.T.’13-297; Numeri 24:14; 25:1; 31:16; 2 Petru 2:15; Iuda 11; l Corinteni 10:8.) Cuvintele „a aruncat o poticnire” în traducerea Rotherham sunt redate „a întins o cursă”.

***Pentru a mânca.* —** Pentru a și le însuși ca adevăr.

***Lucruri sacrificate idolilor.* —** Doctrine falsificate, denaturate și modificate pentru a fi în acord cu crezurile-idoli.

***Și pentru a comite adulter.* —** „Papalitatea și-a extins puterea asupra popoarelor Europei, care atunci din ignoranță au recunoscut orbește credința romano-catolică. În timp ce regii Europei erau slabi în comparație cu influența papilor, le-a venit următoarea sugestie: «Acum trebuie să fie timpul lui Dumnezeu pentru stabilirea Regatului Mesianic, pentru că acum avem puterea». Iar alții au ripostat: «Nu! Biblia ne învață că Isus Cristos personal Își va stabili Regatul la a doua Sa venire în putere și mare glorie, și că Biserica fecioară va deveni mireasa Lui și comoștenitoare prin puterea Primei Învieri». La care s-a răspuns: «Da, așa am crezut și noi odată! Dar am așteptat venirea lui Mesia timp de peste opt sute de ani; iar acum ne gândim că El probabil dorește ca noi să stabilim Regatul în locul Lui, și în numele Lui să domnim peste împărații pământului».” (W.T.’16-53.) „Astfel acești preoți păgâni au învățat Biserica să se complacă în adulter spiritual, și prin urmare au atras asupra ei ruina nimicitoare a mâniei lui Dumnezeu.” W.T.’16-346; Apocalipsa 18:3, 6.

2:15. ***Tot așa, tu ai și pe cei ce țin tare doctrina nicolaiților*** [pe care Eu o urăsc] *în asemenea manieră.* **—** „«Doctrina nicolaiților» [cuceritorii poporului] pare a fi teoria domniei sau a conducerii în Biserică. (l Petru 5:3.) La consiliile lor exista o amară luptă pentru supremație. Această luptă s-a sfârșit doar prin divizarea bisericii: de est, sau biserica greacă, care a acceptat pe patriarhul Constantinopolului ca cap; și de vest, sau biserica papală, care a recunoscut pe episcopul de la Roma ca papă sau tată." (W.T.'16-346.) „Păcatele la care Balaam l-a ademenit pe Israel, erau tipice păcatelor la care te ademenește acum doctrina nicolaiților." Cook.

2:16. ***Pocăiește-te; altfel, voi veni la tine curând.* —** Înainte să ajungi la înălțimile pământești la care aspiri.

***Și voi lupta împotriva lor.* —** Cei necredincioși și nepocăiți din biserica nominală. [Deosebirea dintre adevărații credincioși din această perioadă și biserica nominală, care acum era cu desăvârșire în mâinile nicolaiților (papii și clerul), care erau îmbătați de putere și onoare lumească, este foarte clară. Adresându-se puținilor credincioși de atunci, Domnul le vorbește astfel: „voi veni la *tine* și voi lupta împotriva *lor*" – a clerului care imita în totul pe Balaam, care pentru banii și cinstea regelui Balac a condus pe fii lui Israel în idolatrie și desfrânare. – n. t.]

***Cu sabia gurii Mele.* —** Cu Scripturile în mâinile unui servitor credincios. Un astfel de servitor a venit la timpul potrivit, după cum urmează în studiu. 2 Tesaloniceni 2:8; Evrei 4:12.

2:17. ***Cel ce are urechi, să asculte ce spune bisericilor Spiritul.* —** Nu mulți au avut „urechi de auzit". Au existat doar unul aici, unul acolo.

Celui ce învinge îi voi da [să mănânce din] ***mana ascunsă.* —** „Mana era pâinea care s-a coborât din cer ca susținător al vieții lui Israel. Ea reprezintă pâinea vieții, pe Cristos Însuși. Mana din vasul de aur «ascuns» în Cort avea o proprietate specială, deși era aceeași, totuși era diferită de cea dată copiilor lui Israel, pentru că ea nu se *altera* niciodată; de aceea este o bună ilustrație a stării nemuritoare, incoruptibile, promisă Bisericii." T.122.

Exodul 16:33, 34; Evrei 9:4; Ioan 6:49, 50.

Și [îi voi da] ***o piatră albă.* —** „În antichitate grecii și romanii

aveau obiceiul de a consolida și perpetua legătura de prietenie printr-o *piatră albă.* Aceasta era împărțită în două jumătăți, iar cei doi prieteni își scriau numele pe suprafața lor și apoi le schimbau. Deținerea unei jumătăți era suficientă pentru a asigura ajutorul amical. Astfel piatra împărțită era un semn de identificare. Există o relație individuală și personală între Domnul și biruitori, care se poate spune că este primirea semnului de identificare – piatra albă antitipică – *acum*, în această viață. Acest semn este sigilarea cu spiritul sfânt." W.T.'12-315.

Și pe piatră este scris un nume nou, pe care nimeni nu îl știe, decât cel ce îl primește".» — Numele nou semnifică o nouă relație cu Iehova. Geneza 17:5, 15; 32:28.

[De aceea dacă este cineva în Cristos (un adevărat credincios și membru în Corpul lui Cristos, fiind conceput de spirit), este o creatură nouă, cele vechi au trecut; iată, toate au devenit noi." 2 Corinteni 5:17 – n. t.]

BISERICA ÎN PERIOADA TIATIRA
ANII 1160-1378; ÎNGERUL EI, PETRU WALDO

2:18. *Și prin **îngerul.*** — Mesagerul Bisericii perioadei a patra, a fost Petru Waldo. „Petru era un comerciant bogat din Lyon, supranumit Valdensis sau Valdisius, de la Vaux sau Waldum, un oraș în marchizatul din Lyon. Fiind extrem de zelos pentru dezvoltarea adevăratei evlavii și cunoștințe creștine, a angajat un preot numit Ștefan de Evisa, în jurul anului 1160, în traducerea celor patru evanghelii și a altor cărți ale Sfintei Scripturi, din limba latină în limba franceză. Dar citind aceste cărți sacre cu atenția cuvenită, a înțeles repede că religia care este acum învățată în biserica romană este total diferită de cea care a fost predicată inițial de către Cristos și Apostolii Săi. Revoltat de această contradicție vădită între doctrinele pontifilor și adevărurile Evangheliei, și animat de un zel fierbinte, a abandonat vocația sa mercantilă, a împărțit averea săracilor (din care cauză valdenzii erau supranumiți «oamenii săraci din Lyon»), și formând o asociație împreună cu alți bărbați evlavioși care au împărtășit sentimentele și devotamentul lui în acest sens, el a început să își asume poziția de învățător public și de a instrui mulțimea în

doctrinele și preceptele creștinismului.

„La scurt timp după ce Petru și-a asumat exercitarea slujirii sale, arhiepiscopul din Lyon și ceilalți conducători ai bisericii din acea provincie i s-au opus viguros. Cu toate acestea, opoziția lor nu a avut succes; deoarece puritatea și simplitatea religiei pe care o învățau acești oameni buni, inocența imaculată care strălucea în viața și acțiunile lor, disprețul nobil pentru bogății și onoruri, erau atât de evidente în conduita și vorbirea lor, încât cei cu adevărat evlavioși erau atrași și numărul lor creștea zilnic. Drept urmare au format adunări religioase, mai întâi în Franța iar apoi în Lombardia; de unde au propagat credința lor în toate provinciile Europei cu o rapiditate incredibilă și cu un curaj invincibil încât nici focul, nici sabia, nici invențiile cele mai crude de persecuție nemiloasă nu erau în stare să stingă zelul lor sau să ruineze complet cauza lor. Obiectivul lor era să reducă forma eclesiastică de guvernare, de asemenea și manierele clerului și ale poporului la acea frumoasă simplitate și sfințenie care caracteriza Biserica timpurie când era administrată de apostoli, și care se recomandă atât de puternic în preceptele și poruncile Autorului divin al religiei noastre sfinte.

„Ca urmare a planului lor, ei reclamau pretutindeni că biserica romană a degenerat de la puritatea și sfințenia ei originară. Ei au negat supremația pontifului roman și susțineau că conducătorii și servitorii bisericii sunt obligați, din proprie predispoziție, să imite exemplul de lipsuri al Apostolilor, să își câștige subzistența prin lucrarea mâinilor proprii. Ei considerau că fiecare creștin, într-o anumită măsură, este autorizat să instruiască și să întărească frații pe drumul credinței creștine. Ei de asemenea afirmau că confesarea instituită de cler nu este deloc necesară, pentru că cel care vrea să își elibereze conștiința ar putea să își recunoască păcatele și să își mărturisească căința oricărui credincios adevărat, și astfel să primească un sfat sau o mustrare, după caz. (Matei 18:15-18; l Corinteni 6:2, 3, 6.) Ei susțineau că puterea de a elibera pe cineva de păcate sau de pedeapsă o deține numai Dumnezeu; și că indulgențele, în consecință, erau o invenție criminală a avariției sordide. Ei considerau ca inutile și absurde rugăciunile și alte ceremonii instituite pentru morți; negau existența sufletelor plecate

într-o stare intermediară de purificare – purgatoriu. Mulți dintre valdenzi au negat obligația botezului pruncilor. Ca model de disciplină morală au adoptat predica lui Cristos de pe munte, pe care o explicau și interpretau în modul cel mai riguros și literal; și, prin urmare, interziceau și condamnau toate războaiele în societate, imunitatea înaintea legii și orice încercare de a dobândi avere.” Buck.

„Traducerea lui Waldo ale celor patru evanghelii în limba franceză, a fost prima traducere a Scripturilor într-o limbă modernă. Posedând aceste cărți, Waldo imediat a descoperit că Biserica niciodată nu a fost destinată să depindă de cler, nici chiar pentru administrarea sacramentelor, iar el a devenit atât de respingător pentru biserică, încât a fost anatemizat de papa. Nefiind în siguranță în Lyon, Waldo și prietenii lui s-au refugiat în munți, unde au înființat comunități din care învățăturile simple ale creștinismului se răspândeau în întreaga Europă. Provence, Languedoc, Flandra, Germania, una după alta au gustat din apele răcoritoare. Waldo a călătorit în Picardia propovăduind doctrinele de reformare cu sute de ani înainte de nașterea lui Luther. În cele din urmă s-a stabilit în Boemia, unde a murit în anul 1179, în același an în care învățăturile sale au fost anatemizate de către un conciliu ecumenic. Biserica valdenză a fost o lumină pe munte în timpul Evului Mediu.” McC.

Bisericii** în **Tiatira. — „Tiatira înseamnă «parfumul dulce al sacrificiului».” (W.T.’16-347.) Aceasta este perioada persecuției papale. De la data declarației lui Petru Waldo în 1160, până la următorul mesager special al Bisericii în 1378, au trecut 218 ani.

Scrie. — Prima traducere a Bibliei într-o limbă modernă – franceza – a fost lucrarea lui Waldo.

«Aceasta spune Fiul lui Dumnezeu, care are ochii Săi ca flacăra focului. — „Pentru a supraveghea și a păzi cu grijă pe credincioșii Săi, care rătăceau prin văi, sau se ascundeau în peșterile întunecate ale pământului pentru a scăpa de urgia papalității.” (W.T.’16-347; Apocalipsa 1:14.) Ochii Lui cercetează orice gând ascuns. Apocalipsa 2:23.

Și picioarele Sale asemănătoare aramei fine. — „Ca să umble alături de ei când cutreierau munții stâncoși sau călătoreau cu răni pe picioare și extenuați, căutând un loc pentru a planta sămânța

adevărului.” (W.T.’16-347; Apocalipsa 1:15.) Picioarele Lui „calcă și distrug tot ce este necurat”. Cook.

2:19. *„Știu faptele tale.* — Domnul Își amintește că Petru Waldo a fost primul care a tradus Cuvântul Său într-o limbă modernă.

Și dragostea, [și serviciul], ***și credința, și răbdarea, și faptele tale.* —** Domnul Își amintește că Petru Waldo literalmente „a vândut tot ce a avut și a dat săracilor (Domnului)”.

***Și cele de pe urmă sunt mai multe ca cele dintâi.* —** „Atât de mult s-a răspândit așa numita erezie, încât papa Inocențiu al III-lea a hotărât să o nimicească – «să extermine întreaga rasă pestilențială» – după cum singur s-a exprimat. A dat poruncă autorităților să ardă de vii pe toți conducătorii valdenzilor, să alunge pe eretici, să le fie confiscate averile și să predea pierzării orice suflet care ar îndrăzni să se opună papei. Asociat cu «sanctitatea sa» în persecuția nemiloasă a valdenzilor, era Dominic, tatăl inchiziției. Aceasta este istoria valdenzilor de-a lungul veacurilor: supuși celor mai grozave și incredibile prigoniri; bucurându-se apoi de puțin repaus comparativ pentru o perioadă în văile liniștite ale Piemontului unde se ascundeau; apoi iarăși erau asaltați de dușmanul lor neobosit – biserica romano-catolică, care nu cruța niciun efort, care prin foc, sabie și ororile inchiziției, căuta sfârșitul acestor victime nefericite ale violenței lor.” (McC.) Cât de evident este că urmașii lui Petru Waldo au dat o mărturie mult mai mare prin suferințele lor [„faptele de pe urmă”] decât au făcut prin faptele dintâi [traducerea Evangheliei în franceză].

2:20. *Dar am multe împotriva ta.* — Împotriva epocii a patra a bisericii nominale.

***Că lași ca femeia Izabela.* —** Biserica romano-catolică.

[Mesajul acesta conține, în mod antitipic, istoria profetului Ilie, care, pentru a-și salva viața de furia reginei idolatre, a fugit în pustiu. Izabela era patroana zeului sau idolului «Baal», și susținătoarea celor 450 de preoți ai lui. Bărbatul ei, Ahab, era regele Israelului; iar ea s-a folosit de puterea lui regală într-un mod care le-a adus un sfârșit dezastruos. (1 Regi 18:19; 21:25; 2 Regi 9:22.) Pentru că Izabela era patroana lui Baal, ea a atras pe bărbatul ei în idolatrie, iar prin el pe tot poporul. Rezultatul a fost

că Dumnezeu a provocat o secetă timp de trei ani și jumătate, urmată de o mare foamete în țară. 1 Regi 16:31; 21:25; Iacov 5:17.

Izabela, ca patroana idolului Baal și întreținătoarea celor 450 de preoți ai lui, era un tip a bisericii sau sistemului papal, care în alt loc în Apocalipsa este în mod simbolic descrisă ca „femeia îmbrăcată în purpură și în stacojiu, și împodobită cu aur și pietre prețioase și perle, având în mâna ei un pahar de aur plin de urâciuni și de murdăria desfrânării sale”. (Apocalipsa 17:4.) Ahab, bărbatul Izabelei, care era rege al lui Israel, tipifica puterea civilă în regii și domnitorii imperiului roman, iar mai târziu papal. Ilie reprezintă pe adevărata Biserică a lui Cristos, care a îndurat urgia sistemului papal. Urmează în continuare paralela dintre Izabela și Ilie; papalitate și adevărații credincioși – Biserica Adevărată.

Izabela era patroana idolului Baal și a altor zei morți.	Papalitatea este patroana zeilor întrupați în diverse crezuri păgâne introduse în sistemul papal: trinitatea, iadul, purgatoriul etc.
Ilie a protestat împotriva Izabelei de a conduce poporul în idolatrie.	Biserica adevărată a protestat împotriva papalității de a introduce în Biserica lui Cristos teorii păgâne, contrare Bibliei. – n. t.]
„Ilie a fost persecutat pentru credincioșia lui față de adevăr și dreptate.	„Biserica a fost persecutată pentru credincioșia ei față de adevăr și dreptate.
„Principalul lui persecutor a fost Izabela, regina cea rea a lui Israel, care este menționată cu numele, ca fiind tipul dușmanului sfinților.1 Regi 18:4; 19:2, 3; 2 Regi 9:7; Apocalipsa 2:20.	„Principalul persecutor al Bisericii adevărate a fost biserica apostată din Roma, care pretinde a fi o «regină» și stăpânitoare peste Israelul spiritual. Apocalipsa 18:7; 17:6.

„Puterea persecutoare a Izabelei a fost exercitată prin bărbatul ei, regele Ahab. 1 Regi 21:25.	„Puterea persecutoare a papalității a fost exercitată prin Imperiul Roman, căruia ea a fost alăturată.
„Ilie a fugit de Izabela și de Ahab în pustie, într-un loc pregătit de Dumnezeu, unde a fost hrănit în mod miraculos. 1 Regi 17:5-9.	„Biserica adevărată a fugit în pustia simbolică – sau în starea de izolare – în locul ei pregătit de Dumnezeu, unde a fost susținută. Apocalipsa 12:6, 16.
„Ilie a petrecut în pustie «trei ani și șase luni» și în timpul acela nu a plouat deloc, iar în țară a fost o mare foamete. Iacov 5:17; 1 Regi 17:7; 18:2.	„Biserica a petrecut trei ani și jumătate simbolici (o zi pentru un an – 1260 de ani literali) în starea de pustie, în timpul cărora a fost o foamete spirituală din cauza lipsei adevărului – apa vieții. Apocalipsa 12:6; 11:3; Amos 8:11.
„După cei trei ani și jumătate, sau 1260 de zile, când Ilie s-a întors din pustie, erorile preoților Izabelei au fost evidente; adevăratul Dumnezeu a fost onorat și au urmat ploi abundente. 1 Regi 18:41-45.	„La sfârșitul celor 1260 de ani s-a manifestat puterea adevărului și a martorilor lui (1799 A. D.); și de atunci adevărul s-a revărsat în proporție de milioane de Biblii pe an, înviorând astfel lumea și producând roade.” B256.

Care [se numește pe ea însăși] *spune că ea este* ***o profetesă.*** **—** Pretinde a fi un profesor infailibil, dar în realitate nu are niciun drept să învețe: „Bisericii nu îi dau voie să învețe pe alții, nici să se ridice mai presus de Cristos, ci să rămână în tăcere.” (F270; l Timotei 2:12; l Corinteni 14:34.) „Profeția falsă, adulterul și idolatria sunt simbolizate prin femeia Izabela.” (Cook.) Izabela a fost o profetesă a lui Baal. l Regi 16:31-33; 21:25.

Să învețe și să amăgească pe servitorii Mei pentru a comite adulter. **—** Uniune dintre biserică și stat.

Apocalipsa 2:14; 2 Regi 9:22; l Corinteni 14:34.

Și a mânca lucruri sacrificate idolilor. — Respectul pentru crezurile-idoli instituite de diferitele consilii ecumenice.

Apocalipsa 2:14.

2:21. ***Și I-am dat timp.*** — *Chronos,* un «timp» – 360 de ani. După cum s-a menționat în comentariile versetului 2:20, «timp, timpuri și o jumătate de timp», sau trei timpuri și jumătate, sau trei ani și jumătate, sau patruzeci și două de luni, sau 1260 de zile profetice, care reprezintă 1260 de ani. Un singur *chronos* sau «timp», prin urmare reprezintă 360 de ani.

Să se pocăiască. — De infidelitatea ei față de Domnul. În tot acest timp „Biserica fecioară a îndurat greutățile pustiei; în timp ce biserica apostată stătea pe tronul ei regal de concubinaj".

W.T.'16-347.

Și nu vrea să se pocăiască de desfrânarea aceasta! — Domnul a prevăzut că biserica catolică după o conviețuire de 360 de ani cu regii pământului, și după eforturile ei de a câștiga dominație asupra lor, ea nu se va pocăi. Cei 360 de ani de la mesajul lui Waldo în anul 1160, s-au încheiat în anul 1520. Cele 95 de teze ale lui Luther au fost afișate pe ușa bisericii din Wittenberg pe 31 octombrie 1517. „Aceste puncte nu au avut pretenția de a fi stabilite ca fixe, ci ca subiecte de cercetare și dispută. Învățații au fost invitați pentru a le contesta, fie personal sau în scris; iar la ansamblul protestelor lui solemne a anexat respectul pentru scaunul apostolic și supunerea implicită autorității lui. Niciun împotrivitor nu s-a arătat la timpul stabilit; și tezele lui s-au răspândit în toată Germania cu o rapiditate uimitoare, fiind citite cu cea mai mare dorință." (Buck.) Luther a fost convocat în luna iulie 1518 să se prezinte la Roma în termen de șaizeci de zile. El a transmis o scrisoare respectuoasă papei în care solicita procesul de judecată în Germania. Între timp însă, a murit împăratul german, iar papa, preocupat cu alegerea unui nou împărat, a uitat pentru un timp de controversa cu Luther.

„Din acest motiv procedura împotriva lui Luther a fost suspendată timp de optsprezece luni, deși mereu au urmat negocieri. Modul în care acestea s-au desfășurat a dat multe oportunități reformatorului nostru de a observa corupția curții romane, încăpățânarea ei cu care susținea erorile fixate, precum și indiferența față de adevăr. În anul 1520 a început să admită unele

îndoieli cu privire la proveniența divină a autorității papale, pe care public a contestat-o cu Eccius, unul dintre cei mai învățați și mai înverșunați antagoniști ai lui. Odată ce autoritatea papală a fost suspectată, Luther a început să atace pe rând toate doctrinele lor, până când, în final, a început să zguduie temeliile pe care erau susținute bogăția și puterea bisericii. Atunci papa Leon a început să înțeleagă că nu mai există speranțe de recuperare pentru un astfel de eretic incorigibil, și, prin urmare, a pregătit pronunțarea sentinței de excomunicare împotriva lui. Cardinalii colegiilor s-au adunat de mai multe ori pentru a delibera sentința cuvenită; iar cei mai capabili canoniști au fost consultați cu privire la modul în care aceasta să poată fi exprimată cu o formalitate care să nu ofere vreun temei pentru obiecții sau critică. În cele din urmă edictul a fost emis, pe 15 iunie, 1520. Patruzeci și unu de propoziții extrase din tezele lui Luther au fost denunțate ca eretice, scandaloase și ofensatoare urechilor evlavioase; tuturor persoanelor li s-a interzis să citească scrierile lui sub amenințarea excomunicării; dacă cineva deține în posesie lucrările lui a fost poruncit să le arunce în foc; Luther personal, dacă în șaizeci de zile nu va recunoaște public erorile sale și nu își va arde cărțile, va fi declarat un eretic încăpățânat, excomunicat și predat Satanei pentru nimicirea cărnii; și toți prinții civili erau obligați, sub amenințarea de a suporta aceeași pedeapsă, să îl prindă pentru a fi pedepsit conform infracțiunilor sale.” (Buck.) Excomunicarea lui Luther a fost ca „grăsimea aruncată în foc”; și pentru biserica romano-catolică era inutilă încercarea de a opri valul Reformei. Perioada în care a avut ocazia de a se pocăi s-a încheiat odată cu *chronos*, 360 de ani, în 15 iunie 1520.

2:22. *Iată, o arunc în pat.* — Nu într-un pat de plăcere, dar într-un pat de durere. Unde a păcătuit acolo și va suferi.

Și pe cei care comit adulter cu ea. — Toate puterile care primesc pe legații ei, sau care mențin reprezentanți la Vatican. Cunoscându-i caracterul, se fac la fel de vinovați.

În necaz mare. — O parte din ea îl primește acum; iar restul, foarte curând.

Dacă nu se pocăiesc de faptele ei. — Acest lucru ne învață că situația actuală din Europa este rezultatul direct al învățăturilor

bisericii romano-catolice.

2:23. ***Și îi voi ucide pe copii ei.*** **—** „Atât romano-catolicii cât și protestanții recunosc acum deschis relația de mamă și fiice, cea dintâi numindu-se pe sine Sfânta Biserică Mamă, iar cea din urmă, cu o plăcută satisfacție, susține ideea.” D28; Isaia 57:3, 4.

A se vedea pagina 142.

Cu moarte. **—** „Și vor fi ca și cum nu ar fi fost niciodată.” Obadia 16.

Și vor ști toate bisericile. **—** Atunci când secretele lor sunt descoperite prin desfășurarea lucrurilor adânci ale Cuvântului lui Dumnezeu.

Că Eu sunt Cel care cercetează rărunchii și inimile. **—** În timpurile vechi se presupunea că mintea se află în rărunchi, și profeția se înțelege în acest sens. Astfel David spune: „Voi binecuvânta pe Iehova, care m-a sfătuit; rărunchii mei de asemenea mă învață în timpurile nopții. Iehova va porunci bunătatea Sa iubitoare în timpul zilei și noaptea cântarea Lui va fi cu mine.” (Psalmii 16:7; 42:8.) „Rărunchii mei se mistuie înăuntrul meu.” (Iov 19:27.) Această metaforă este apropiată subiectului. Psalmii 7:9; 139:13; Ieremia 11:20; 17:10; 20:12.

Și voi da fiecăruia dintre voi conform cu faptele voastre. **—** Lumina adevărului strălucește puternic împotriva organizațiilor eclesiastice ale căror infracțiuni au fost mai mari. Iar în privința papalității, „păcatele ei au ajuns până la cer și Dumnezeu și-a adus aminte de nelegiuirile ei”. Apocalipsa 18:5, 6; Matei 7:16, 20.

2:24. ***Dar vă spun vouă, celorlalți în Tiatira.*** **—** Valdenzii și alții din afara sistemului papal.

Câți nu aveți această doctrină. **—** Adulterul spiritual, amestecul dintre biserică și stat; subiectul mesajului special al epocii Tiatira.

Care nu ați cunoscut. **—** Nu ați înțeles și înfăptuit; nu va-ți implicat în …

Adâncimile lui Satan. **—** Roma, păgână și papală.

Precum spun ei. **—** „Satan” este un nume aplicabil Romei, care descrie caracteristicile ei. Apocalipsa 2:20.

Nu pun asupra voastră altă povară. **—** Domnul nu cere mai mult de la poporul Său decât să umble în ascultare în lumina cuvenită. 1 Ioan 1:7.

2:25. *Dar ceea ce aveți țineți cu tărie.* — Adevărurile descrise în versetul 2:18.

Până voi veni! — O parte din lumina care strălucea asupra valdenzilor niciodată nu a fost stinsă complet.

2:26. *Și celui care învinge.* — Va rezista cu fermitate forțelor care îl atrag în neloialitate față de Domnul.

Și celui care păzește până la sfârșit lucrările Mele. — Continuă în credință (Ioan 6:29; l Ioan 3:23) în pofida uniunii dintre biserică și stat. Lucrările lui Cristos sunt contrare lucrărilor Izabelei. Apocalipsa 2:22.

Îi voi da puterea [peste] ***națiunilor.*** — Cât de minunate și pline de înțelepciune sunt lucrările Dumnezeului nostru! Pentru sacrificiu, Cristos Cap și Corp primește tocmai marele premiu la care a aspirat Satan. Isaia 14:13, 14; l Corinteni 6:2, 3; Apocalipsa 3:21; 5:10; Psalmul 149:5-9.

2:27. *Și le va conduce cu un sceptru de fier.* — „Regatul lui Dumnezeu nu va fi stabilit prin votul poporului, nici prin votul aristocrației și al stăpânitorilor. La timpul cuvenit, Cel «care are dreptul la el», Cel care l-a cumpărat cu sângele Său prețios, va «*lua* Regatul». El «Își va lua puterea Sa cea mare și va domni».” (D518.) „Popoarele vor fi conduse prin forță, forță irezistibilă, până când ordinea dreaptă va fi stabilită prin supunere generală; orice genunchi se va pleca, orice limbă va mărturisi puterea și gloria divină, iar supunerea exterioară va fi obligatorie.” (D636.) „În ziua Lui cei smeriți și drepți, și numai ei, vor înflori. (Isaia 28:17; Romani 14:11; Psalmul 92:12, 13.)” C369.

„Singura libertate acordată cuiva va fi adevărata și glorioasa libertate a fiilor lui Dumnezeu – libertatea de a face bine pentru sine și pentru alții în oricare mod, dar nu va fi permis niciun rău și nicio nimicire în tot acel Regat sfânt (Isaia 11:9; Romani 8:21). Prin urmare, acea domnie va fi simțită de mulți ca severă, stricând toate obiceiurile și datinile anterioare, precum și instituțiile prezente fondate pe aceste obiceiuri și idei false de libertate. Datorită fermității și vigorii ei, este numită simbolic domnia de fier.” A302; Apocalipsa 19:15.

Și le va sfărâma ca pe niște vase de lut. — „Piatra dezlipită din munte fără ajutorul unor mâini, care lovește și împrăștie puterile

neamurilor, reprezintă Biserica adevărată, Regatul lui Dumnezeu. Nu poporul, ci guvernele sunt simbolizate prin chip, și acestea vor fi nimicite pentru ca poporul să poată fi eliberat. Domnul nostru Isus nu a venit să piardă viețile oamenilor, ci să le salveze. (Ioan 3:17.) Piatra nu devine de fapt munte până după ce lovește chipul; și Biserica la fel, va deveni Regat în sensul deplin, ca să umple întreg pământul, când «Ziua lui Iehova», «Ziua mâniei asupra popoarelor» sau «timpul de strâmtorare» va fi sfârșit și când el va fi stabilit și toate celelalte stăpâniri vor fi devenit supuse lui.” (A255.) „Această lovire și zdrobire aparține propriu-zis Zilei de Răzbunare, și chiar dacă puterea și toiagul vor rămâne de-a lungul Veacului Milenar, folosirea lor nu va fi probabil necesară, deoarece orice împotrivire deschisă va fi complet mustrată în marele timp de necaz.” D637; Psalmul 2:9; Daniel 7:22.

Așa cum am primit Eu de la Tatăl Meu. — Tatăl (Justiția) decretează nevrednicia lor de a mai continua. Nelegiuirile lor au întrecut orice măsură. Timpul lor s-a sfârșit abia peste patru sute de ani de la Luther. Apocalipsa 2:21; Geneza 15:13-16.

2:28. ***Și îi voi da steaua de dimineață.*** — „Eu sunt Steaua strălucitoare de dimineață.” Apocalipsa 22:16; Matei 13:43.

2:29. ***Cine are urechi.*** — Urechi adaptate Harpei Divine.

Să asculte ce spune bisericilor Spiritul”».” — Nu mulți sunt capabili să aprecieze, când aud, vechea și angelica „cântare a lui Moise și a Mielului”. Apocalipsa 15:3.

Soarele inimii mele, Tatăl meu scump și iubit,
Când Tu ești aproape, eu noaptea n-o simt;
O! de n-ar fi niciun nor pe pământ ce-nspăimântă,
Căci te face nevăzut ochilor celor ce-ți cântă!

Paza inimii mele, deși într-o mare furtună,
Cetele dușmanilor doresc să mă răpună;
Adăpostul, refugiul meu e la Tine,
Căci înainte-Ți dușmanii trebuie să se-nchine!

Iertarea și preamărirea Tu în dar o dai,
Făpturilor ce lângă Tine-și află locul de trai;
Și nu împiedici, dar îndrumi spre bine,
Oaia care veșnic de turma Păstorului Bun se ține!

APOCALIPSA III

WYCLIFFE, LUTHER ȘI RUSSELL

BISERICA ÎN PERIOADA SARDES
ANII 1378-1518; ÎNGERUL EI, IOAN WYCLIFFE

3:1. ***„Și** prin **îngerul.*** — Următorul mesager important al Bisericii a fost Ioan Wycliffe. „Ioan Wycliffe a ajuns mare reformator doctrinar în A. D. 1378, anul când a avut loc «Marea Schismă a bisericii de vest»; atunci când au fost aleși doi papi, unul la Roma și altul la Avignon. Workman, în *Zorii Reformei,* scrie: «Zelul spiritual al lui Wycliffe a fost zguduit din temelii și credința lui în teoriile papale zdruncinată din cauza spectacolului celor doi papi, care fiecare se pretindea a fi unicul cap al bisericii, în timp ce pe celălalt îl eticheta ca Antihrist. Pentru Wycliffe, anul Schismei, 1378, a fost anul crucial al vieții sale. În primul rând el a cerut ca ambii papi să fie excluși din funcție, ca având puțin sau nimic în comun cu Biserica sfântului Dumnezeu. Din această poziție neutră a trecut rapid în una antagonistă papalității.» În cartea sa, *Istoria Bisericii Medievale,* arhiepiscopul Trench spune: «Anul 1378 a marcat punctul de cotitură în viața lui Wycliffe. Până atunci s-a ocupat de problemele eclesiastice și politice, dar de atunci înainte s-a dedicat excluziv aspectelor doctrinare și a înaintat ca reformator. El a început traducerea Bibliei în limba engleză, și fiind impulsionat de studiile sale biblice, următorul pas decisiv a fost un atac deschis și hotărât împotriva transubstanțierii.» Wycliffe a atacat astfel cele mai puternice teorii ale lui Anticrist, pentru că doctrina transubstanțierii sau jertfa liturghiei, anulează adevărata jertfă a lui Cristos. Anume din acest motiv sistemul papal a devenit înaintea lui Dumnezeu «urâciunea pustiirii». (Daniel 11:31.)” Edgar.

Bisericii** în **Sardes. — „Sardes are sensul de ceea ce rămâne, ca și cum ar însemna ceva din care viața și energia a ieșit. Biserica nominală din această perioadă avea o formă de evlavie lipsită de putere. Sardes era rămășița Bisericii adevărate, care era alungată în pustie; dar când persecuțiile au început să scadă,

zelul ei de asemenea s-a redus.” W.T.’16-347.

Scrie. — Wycliffe a făcut prima traducere a Bibliei în limba engleză.

«Acestea spune Cel ce are cele șapte spirite ale lui Dumnezeu. — Cele „șapte lămpi de foc” (Apocalipsa 4:5), sau „cei șapte ochi trimiși în tot pământul” (Apocalipsa 5:6), sunt simbolul cunoașterii perfecte. Apocalipsa 1:4.

Și cele șapte stele. — Cum a ocrotit Domnul pe fiecare dintre mesagerii Săi! Sf. Pavel (se presupune) a mai fost liber opt ani după prima sa întemnițare; atunci a plantat Evanghelia în Spania și a verificat locurile unde predicase anterior. Se spune că sf. Ioan a fost aruncat într-un cazan cu ulei fierbinte, dar a scăpat nevătămat și a murit de bătrânețe. Arius a avut moarte naturală; la fel Petru Waldo, Ioan Wycliffe, Martin Luther și Charles T. Russell, deși toți au avut motive să aștepte martiraj din partea eclesiasticismului. În anul morții lui Petru Waldo, învățăturile sale au fost condamnate de un sinod ecumenic. „Wycliffe a predicat nestingherit; dar consiliul din Constanța (5 mai 1415) a condamnat doctrinele sale, iar în 1428 rămășițele sale au fost dezgropate și arse; cenușa a fost aruncată în râul Swift, care, așa cum a remarcat poetic Wordsworth, le-a transportat prin Avon și Severn în mare, și astfel le-a diseminat în întreaga lume. Doctrinele lui răspândite în Boemia au produs mișcarea husită. Noul Testament a fost publicat în anul 1378, iar întregul Vechi Testament a fost finisat la scurt timp înainte de moartea sa.” McC.

„Știu faptele tale, că ai nume că trăiești. — Mulți dintre cei care îl admirau pe Wycliffe nu erau creștini adevărați. Un om care nu este dispus să meargă la rug pentru religia sa, nu o are deloc.

Și ești mort. — Spiritualmente. Luca 9:60.

3:2. ***Fii veghetor și întărește lucrurile care rămân, care urmau să moară.*** — Mulți dintre admiratorii lui Wycliffe pierduseră credința și iubirea, și în acea măsură erau morți; în timp ce alții mai aveau încă ceva viață spirituală. Pe aceștia dorea Domnul să-i trezească, să-i întărească și să-i încurajeze. Efeseni 5:14.

Fiindcă nu am găsit faptele tale desăvârșite înaintea Dumnezeului Meu. — În versiunea revizuită [engleză, n. t.] se redă astfel: „Pentru că nu am găsit lucrările tale îndeplinite înaintea Dumnezeului Meu."

3:3. *Amintește-ți* [de aceea] ***cum ai primit.*** — Întreg Cuvântul lui Dumnezeu în limba engleză.

Și auzit. — Wycliffe a fost autorul a mai mult de două sute de lucrări, evidențiind îndeosebi subiectul răscumpărării.

Și păstrează și reformează! — (Diaglott.) Dacă lucrarea lui Wycliffe era apreciată în mod corespunzător, Reforma ar fi început cu o sută cincizeci de ani mai înainte.

Dar dacă tot [nu vei veghea] *nu te vei pocăi.* — Dacă nu îți corectezi conduita.

Voi veni peste tine ca un hoț. — „Mulți astăzi au caracteristica Sardes. Pentru unii ca aceștia cuvintele de mai sus sunt un avertisment. De șapte ori a doua venire a Domnului nostru este descrisă ca cea a unui hoț, secretă, în mod ascuns. Cei care au adormit vor fi treziți numai după ce lucrarea Lui de nimicire va fi avansată. Prezența Lui va fi recunoscută de cei ce dorm doar atunci când zgomotul distrugerii casei omului tare va crește treptat." (W.T.'16-347; l Tesaloniceni 5:2; Matei 24:43; 2 Petru 3:10.) „În original este indicată venirea secretă a hoțului, și nu violența tâlharului." Cook.

Și nu vei ști nicidecum în care oră voi veni peste tine. — „Ne luând în considerare că ființele spirituale nu pot fi văzute de ochii omului fără un miracol, unii nu pot înțelege cum El poate fi prezent în timp ce «toate rămân așa cum erau de la începutul creației». (2 Petru 3:3, 4.) Astfel pentru ei este imposibil să înțeleagă «semnele timpului» care revelează întoarcerea Lui."

W.T.'16-347.

3:4. *Dar ai câteva nume în Sardes care nu și-au mânjit hainele.* — Fiindcă au dat atenție cuvenită mesajului acelei ore, răscumpărarea.

Și ei vor umbla cu Mine în alb. — Complet acoperiți de haina dreptății lui Cristos.

Pentru că sunt demni. — Nimeni care se încrede în liturghie sau în alte jertfe decât sacrificiul de pe Golgota, nu ar putea fi

vreodată vrednic înaintea lui Dumnezeu. Matei 10:37.

3:5. ***Cel ce învinge*** *astfel.* — Proba la care erau supuși a fost chestiunea transubstanțierii.

Va fi îmbrăcat în haine albe. — „Ilustrațiile date despre Tatăl ceresc *ÎL* reprezintă ca îmbrăcat (Psalmul 104:2); la fel și ilustrațiile despre Domnul nostru *Îl* reprezintă ca îmbrăcat. Îngerii care au apărut la momentul învierii Domnului nostru sunt reprezentați ca îmbrăcați în alb. Domnul nostru a spus: „Ferice de cel ce veghează și își păzește hainele, ca să nu umble gol și să i se vadă rușinea!” (Apocalipsa 16:15.) Biserica glorificată este reprezentată, nu ca fără haina dreptății, ci continuând să umble în haine albe; nu ca acum, într-o haină de dreptate socotită, ci într-o haină a dreptății reale.”

W.T.’14-11; Apocalipsa 19:8; Iov 29:14.

Și nu voi șterge nicidecum numele lui din cartea vieții. — „În carte sunt scrise numele tuturor celor care au făcut cu Domnul «legământ prin sacrificiu». Numele fiecăruia dintre aceștia este scris în Cartea Vieții Mielului când încep să trăiască o nouă viață. Dacă rămân credincioși, numele lor nu va fi șters; și vor atinge toate acele lucruri glorioase care sunt promise celor care Îl iubesc în mod suprem. (Apocalipsa 3:21.)” W.T.’15-119. Apocalipsa 13:8; Psalmul 69:28; Daniel 12:1; Filipeni 4:3; Luca 10:20; Psalmul 50:5.

Ci voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui Meu și înaintea îngerilor Săi. — „La final, fiecare dintre biruitori va fi atât de grandios dezvoltat, încât Domnul nu se va rușina să mărturisească pe niciunul dintre ei și să spună: «Iată aici este unul dintre urmașii Mei; iată acolo un altul. Au umblat pe urmele Mele și au biruit.» Dar El se va rușina de oricine se rușinează de El sau de cuvintele Lui. (Luca 9:26.)”

W.T.’15-119; Luca 12:8, 9.

3:6. ***Cel ce are urechi.*** — Urechi spirituale. „Oile Mele ascultă glasul Meu.” Ioan 10:27.

Să asculte ce spune bisericilor Spiritul”.» — „Binecuvântat este poporul care cunoaște sunetul bucuriei, ei vor umbla, Iehova, în lumina înfățișării Tale!” Psalmul 89:15.

BISERICA ÎN PERIOADA FILADELFIA
ANII 1518-1874; ÎNGERUL EI, MARTIN LUTHER

3:7. *Și* *prin* ***îngerul.*** **—** Următorul mesager al Bisericii a fost Martin Luther. „Există o similitudine semnificativă între lucrarea începută la Cincizecime și cea a lui Luther. Reforma a fost, într-un sens, începutul unei ere noi, zori de lumină într-un loc unde predomina întunericul, un nou început pe calea Adevărului.” W.T.’16-347.

Bisericii *în* ***Filadelfia.*** **—** „Filadelfia înseamnă dragoste frățească. Această etapă a istoriei Bisericii a început la Reformă; și sunt încă mulți în viață care posedă caracteristicile descrise.” (W.T.’16-347.) Epoca Filadelfia a început la amiaza zilei de 31 octombrie 1517, în momentul în care Luther a afișat vehement cele nouăzeci și cinci de teze ale lui pe ușa bisericii din Wittenberg. „Afișarea paginilor sale a marcat începutul unei mari divizări în biserică; a prăbușirii tronurilor în pulbere împreună cu împărații lor; a ruinării imperiilor; a devastării țărilor de războaie; a masacrării și a atrocităților oribile împotriva vieții și libertăților umane; treizeci de ani de război continuu în Germania; vărsare de sânge în Paris și Italia; ruguri aprinse în toată Anglia pe care ardeau bărbați, femei și copii; mulți oameni au fost aruncați în prăpăstii; arși de vii timp de ore întregi; o mulțime au murit de foame în închisori; au fost supuși oricărei forme de cruzime – dar cu toate acestea, înaintarea dreptății, adevărului și libertății, au marcat începutul unei noi ere în afacerile umane.” (Coffin.) „Tezele sale s-au răspândit în toată Germania timp de paisprezece zile, pentru că toată lumea se plângea împotriva indulgențelor; și Luther a devenit renumit, pentru că în sfârșit a venit cineva care s-a apucat de lucru.”
McC.

Scrie. **—** Luther a făcut prima traducere a Bibliei în limba germană.

«Aceasta spune Cel care este Adevărat. **—** O referire directă la Cristos. (1 Ioan 5:20.) Marea dragoste pentru adevăr îl caracteriza pe Luther. Atunci când a venit legatul papal și i-a cerut să se dezică, el a replicat: „Eu stau lângă adevăr, eu nu le retrag!”

Cel care este Sfânt. — A se vedea Marcu 1:24. Mesajul special al lui Luther a fost «îndreptățirea prin credință» – sfințenia *adevărată.* Una dintre tezele afișate pe ușa bisericii suna astfel: „Omenii care într-adevăr se căiesc de păcatele lor sunt iertați complet de orice vină și pedeapsă."

Cel ce are cheia lui David. — „Toată puterea în cer și pe pământ." (Matei 28:18; Luca 1:32.) Tezele lui Luther erau antagoniste sistemului de guvernare care conducea atunci lumea. Când un reprezentant a venit avertizându-l că cu siguranță va urma să moară dacă nu își va retrage tezele, și întrebându-l unde ar putea merge când toți au ordin să nu îl adăpostească, el a răspuns: „Eu voi rămâne sub acoperirea cerului".

Și care deschide. — A se vedea Luca 24:32.

Și nimeni nu va închide. — „Fără îndoială, toate puterile lui Satan au fost exercitate pentru a închide ușa care atunci a fost deschisă lui Luther; dar «Cel Adevărat» a spus: «nimeni nu va închide»." W.T.'16-347; Isaia 22:22.

Și închide și nimeni nu va deschide. — Ușa oportunității bisericii romano-catolice de a se pocăi s-a închis în ziua excomunicării lui Luther. (Apocalipsa 2:21.) „Luther nu a fost deloc luat prin surprindere de această sentință pe care o aștepta de mai multă vreme. El și-a reînnoit apelul către consiliul general, a declarat că papa este acel Anticrist, sau om al păcatului, a cărui apariție este prezisă în Noul Testament; a declamat împotriva tiraniei lui cu o mai mare vehemență ca oricând, și în cele din urmă, la adunarea universității, a aruncat în flăcări legea canonică împreună cu bula de excomunicare."

Buck.

3:8. ***„Știu faptele tale.*** — O particularitate remarcabilă a caracterului lui Luther era promptitudinea lui de a îndeplini tot ce vedea a fi voia Domnului. Când a venit marea încercare, Luther a răspuns lui Erasmus: „Tu vrei să umbli pe ouă fără să le spargi?" Erasmus a răspuns: „Eu nu vreau să fiu necredincios cauzei lui Cristos, cel puțin cât îmi va permite această epocă." „Voi merge la Worms", a strigat Luther, „chiar dacă diavolii s-au unit împotriva mea la fel de mulți ca țiglele de pe

acoperișuri!”

Iată, am pus înaintea ta o ușă deschisă. — A se vedea l Corinteni 16:9; Faptele 14:27.

Care nimeni nu o poate închide. — „În timp ce pontiful roman credea că totul se află în condiții constante și sigure, și când toți oamenii evlavioși și buni practic pierduseră speranța într-o reformare religioasă atât de sincer dorită, un anumit călugăr lipsit de importanță din Saxonia, o provincie a Germaniei, s-a opus de unul singur cu o voință de fier împotriva puterii Romei. Acesta a fost Martin Luther.” Mosheim.

Pentru că ai puțină putere. — „În comparație cu oștile puternice ale dușmanilor lor, micul grup de reformatori aveau doar «puțină putere»; însă erau convinși că la ei este Adevărul, și aveau încredere deplină în Cel care l-a dat.” W.T.’16-347.

Și ai ținut cuvântul Meu. — „Dar oricine păzește Cuvântul Său, în el dragostea lui Dumnezeu este cu adevărat împlinită.” l Ioan 2:5.

Și nu ai negat numele Meu. — „Dacă Îl renegăm și El ne va renega.” 2 Timotei 2:12.

3:9. ***Iată, îți dau din sinagoga lui Satan.*** — Adversarii reformatorilor făceau *deja* parte din sinagoga lui Satan. Apocalipsa 2:13.

Pe cei care spun că sunt iudei. — Pretind a fi într-adevăr israeliți, sfinți. Apocalipsa 2:9.

Dar nu sunt, ci mint. — Papalitatea este unul din cele două sisteme de conducere autoritară (puterea imperială fiind celălalt), care este congenital „pătat ca leopardul” în privința adevărului. Daniel 11:27; Apocalipsa 13:2.

Iată, îi voi face să vină. — „Toate națiunile făcute de Tine vor veni și se vor închina înaintea ta, Doamne; și vor glorifica numele Tău.” Psalmul 86:9.

Și să se închine înaintea picioarelor tale. — „Și fiii celor care te-au făcut să suferi vor veni, plecându-se înaintea ta; și toți cei care te-au disprețuit se vor pleca la așternutul picioarelor tale.” Isaia 60:14; 49:23.

Și vei cunoaște că Eu te-am iubit. — A se vedea Efeseni 2:7.

3:10. ***Pentru că ai respectat cuvântul răbdării Mele.* —** Răbdarea Mea poruncită în Cuvânt.

Matei 10:22; 24:13; Luca 8:15; 21:19.

***Şi Eu te voi păzi.* —** „Deoarece se vorbeşte despre epoca Filadelfia a bisericii, şi despre fiinţele lor că vor fi salvate de la ora ispitei, credem că poate Domnul s-a gândit la unii care din acea epocă vor trăi şi vor trece în perioada actuală, şi că nu vor fi supuşi încercărilor speciale ale timpului prezent. Ca exemplu ne gândim la un domn bătrân care la timpul menţionat de noi era în vârstă de aproximativ nouăzeci de ani. El era pastorul unei biserici. Părea că primeşte Adevărul Prezent, şi vorbea despre el cu mult zel şi cu o mare bucurie. Dar la domiciliu şi la biserica unde îşi îndeplinea serviciul a fost înconjurat cu atâta opoziţie, încât nu reuşea să se încreadă în propria lui judecată. Această scriptură acum în discuţie este mai degrabă pentru mângâierea noastră cu privire la el şi la alţii în situaţii asemănătoare.”

W.T.’15-200.

***De ora ispitirii.* —** „«Ora ispitirii» este timpul secerişului. Majoritatea creştinilor din lume – probabil mai mult de trei sferturi – au pierdut toată credinţa în Biblie şi au căzut în erori ca evoluţia, critica înaltă, ştiinţa creştină, teosofia, spiritismul, noul gând etc. Ei nu sunt în stare să «rămână în picioare în ziua cea rea».” (W.T.’15-199.) În plus, „în măsura în care suntem capabili să judecăm, aceleaşi condiţii predomină şi astăzi printre studenţii Bibliei, pe care le-a accentuat Apostolul bătrânilor Bisericii din Efes. (Faptele 20:28-32.)” W.T.’16-328.

***Care va veni peste întreaga lume.* —** „Noi credem că această ispită spre încăpăţânare şi ceartă se extinde treptat în toate direcţiile; şi Învăţătorul ne-a asigurat că, dacă aceste zile nu ar fi scurtate prin stabilirea Regatului Său prin cei Aleşi, nimeni nu ar supravieţui.” W.T.’16-327.

Apocalipsa 7:1, 3; 16:14; Matei 24:21, 22.

***Ca să încerce pe cei care locuiesc pe pământ.* —** „Noi înţelegem că spiritul egoismului şi al ambiţiei care conduce naţiunile în incredibilul război pentru supremaţie comercială, va creşte din ce în ce mai mult, şi va implica toată lumea.”

W.T.’16-327; Apocalipsa 6:10; 8:13; 11:10; 13:8, 14.

3:11. ***Eu vin curând.*** — Epocilor Smirna (A. D. 73-325) și Pergam (A. D. 325-1160) nu li s-a spus nimic despre a doua venire a lui Cristos; mesajul epocii Tiatira (1160-1378) a fost: „țineți cu tărie până voi veni”; mesajul epocii Sardes (1378-1518) a fost: „dacă dar nu te vei reforma, Eu voi veni peste tine ca un hoț”; mesajul epocii Filadelfia (1518-1874) a fost: „Eu vin *curând*”. Cât de evident este că în aceste mesaje date bisericilor sunt descrise etape progresive ale Planului lui Dumnezeu care ne conduc tot mai aproape de apogeul istoriei, când al cincilea Imperiu universal se stabilește în final!

Ține tare ce ai. — „Mișcarea lui Miller a fost o separare între cei care au ținut la Cuvântul lui Dumnezeu cu răbdare, și cei care au pierdut credința în Cuvântul Său. Biserica Filadelfia, care a trecut cu răbdare prin încercări atât de grele ale credinței lor, nu va fi supusă probelor de mai târziu.” W.T.’15-199.

Ca nimeni să nu îți ia coroana. — „Necredincioșia poate duce la ștergerea numelui lor și trecerea coroanei lor la alții.” (F165.) „Așteptarea noastră este că activitatea aceasta de ieșire și intrare va continua până când ultimul membru al Noii Creații va fi fost găsit vrednic și toate coroanele vor fi fost împărțite pentru totdeauna.” F95; l Samuel 16:1; Apocalipsa 2:10.

3:12. ***Pe cel ce învinge îl voi face un stâlp*** [în] *al* ***Templului Dumnezeului Meu.*** — „În perioada Filadelfia toți credincioșii au fost obligați să iasă din templul nominal, sau au fost alungați. Răsplata astfel promisă este că fiecare va fi un stâlp în Templul etern – o parte care nu poate fi îndepărtată atâta timp cât structura există.” W.T.’16-347; Galateni 2:9; l Regi 7:21, 22; Ieremia 1:18; l Corinteni 3:17; Efeseni 2:19-22.

Și el nu va [mai] ***ieși afară.*** — „În timpul lor de încercare numele lor erau disprețuite, defăimate; ei nu au fost recunoscuți ca și creștini. Toate acestea vor fi inversate. «Domnul cunoaște pe cei ce sunt ai Lui.»” W.T.’16-347.

Și pe el voi scrie numele Dumnezeului Meu. — „Și m-am uitat și, iată, Mielul stătea în picioare pe muntele Sion și cu El o sută patruzeci și patru de mii având numele Tatălui Său scrise pe frunțile lor (intelect).” Apocalipsa 14:1; 22:4.

Și numele cetății Dumnezeului Meu. — „Ei vor fi numiți

«Popor sfânt», «Răscumpărați ai lui Iehova». Iar pe tine te vor numi «Cetate căutată și nepărăsită».” Isaia 62:12.

Ezechiel 48:35; Ieremia 23:6; 33:16.

Care este Noul Ierusalim. — „Glorioasă Cetate a Păcii! a cărei ziduri înseamnă mântuire, protecție și binecuvântare pentru toți care intră în ea, a cărei temelie pusă în dreptate nu poate fi niciodată mișcată, și a cărei constructor și proiectant este Dumnezeu! În lumina care va străluci de la această glorioasă cetate (Regat) a lui Dumnezeu, națiunile (popoarele) vor merge pe marea cale a sfințeniei în sus spre perfecțiune și spre armonie deplină cu Dumnezeu.” A295.

Apocalipsa 21:2, 10, 24.

Care coboară din cer, de la Dumnezeul Meu. — „O cetate este un simbol al unui regat sau stăpâniri, și astfel Regatul lui Dumnezeu este simbolizat prin Noul Ierusalim, noua stăpânire venind din cer pe pământ. La început el va consta numai din clasa spirituală, Mireasa lui Cristos.” A295; Evrei 12:18-22.

Și voi scrie pe el noul Meu nume. — „«Dreptatea noastră de la Iehova». Și ce potrivit este acest nume cu lucrarea și funcția Domnului nostru Isus. Nu a fost El oare reprezentantul dreptății lui Dumnezeu și nu a suferit El oare pedeapsa Dreptății ca răscumpărare a omului – pentru ca Dumnezeu să poată fi drept și totuși să fie îndreptățitorul celui care crede în Isus? Desigur că niciun nume nu ar putea fi mai potrivit. (Ieremia 33:16; 23:6; T.102.) Și toți pot vedea ușor că acest nume va fi potrivit pentru Biserica glorificată; ea nu numai că împărtășește suferințele Domnului ei pentru dreptate, «cele ce rămân de suferit din necazurile lui Cristos» (Coloseni 1:24; 1 Petru 5:9), dar și îi este promisă o parte în toate gloriile Domnului ei, după cum o soție împărtășește onorurile și *numele* soțului ei.” E42.

Isaia 9:6; Apocalipsa 2:17; 19:12.

3:13. *Cel ce are urechi.* — „Aveți ochi, și nu vedeți? Aveți urechi, și nu auziți?” Marcu 8:18.

Să asculte ce spune bisericilor Spiritul”.» — „Să pătrundă în urechile voastre aceste cuvinte.” Luca 9:44.

BISERICA ÎN PERIOADA LAODICEEA

ANII 1874-1918; ÎNGERUL EI, CHARLES TAZE RUSSELL

3:14. *Și* *prin* ***îngerul.*** — Mesagerul special al ultimei epoci a Bisericii, a fost Charles Taze Russell, născut pe 16 februarie 1852. În particular el a recunoscut convingerea că a fost ales pentru marea sa lucrare încă înainte de naștere. Mama lui a murit când avea nouă ani; iar la vârsta de unsprezece ani Charles a format un parteneriat de afaceri cu tatăl său, și personal scria articolele de contract conform cărora se tranzacționau afacerile. Când avea doisprezece ani, tatăl său l-a găsit în magazin la orele două după miezul nopții aplecat peste o concordanță, inconștient de trecerea timpului. Redăm câteva extrase din autobiografia sa:

„Începem narațiunea cu anul 1868, când editorul, fiind un copil consacrat al lui Dumnezeu de câțiva ani, și un membru al bisericii congregaționale și al Y. M. C. A., a început să ezite în credință cu privire la multe doctrine în general acceptate. Fiind educat ca prezbiterian, îndoctrinat din catehism, și din fire fiind de o minte cercetătoare, am fost în curând o pradă a necredinței, imediat ce am început să gândesc singur. Dar ceea ce la început amenința să fie o răsturnare totală a credinței în Dumnezeu și în Biblie, a fost, sub providența divină, întoarsă spre binele meu, și pur și simplu mi-a anihilat încrederea în crezurile și sistemele umane de interpretare biblică. Am fost condus treptat să observ că, deși fiecare dintre crezuri conținea unele elemente de adevăr, în general toate erau înșelătoare și contradictorii cu Cuvântul lui Dumnezeu. Printre alte teorii, am aflat despre adventism. Probabil că din întâmplare, într-o seară am intrat într-o sală întunecoasă și murdară din Allegheny, Pa., unde auzeam că se fac servicii religioase, și unde am observat că puținii oameni adunați acolo aveau ceva mai logic de oferit decât crezurile marilor biserici. Acolo, pentru prima dată, am auzit ceva despre a doua venire, de la Jonas Wendell, care de mult timp este decedat. Astfel, mărturisesc îndatorare adventiștilor, precum și altor studenți ai Bibliei. Deși interpretarea lui a Scripturii nu era prea clară și era încă departe de ceea ce ne bucurăm acum, a fost suficientă să îmi restabilească credința mea șovăielnică în

Dumnezeu și în inspirația divină a Bibliei, și să îmi demonstreze că între scrierile Apostolilor și Profeților este o legătură inseparabilă.

„Când în anul 1872 am început a examina subiectul Restabilirii din punctul de vedere al Prețului de Răscumpărare dat de Domnul nostru Isus pentru Adam și pentru tot ce a fost pierdut în Adam, aceasta soluționa complet problema Restabilirii, și mi-a dat cea mai mare asigurare că *toți trebuie să iasă afară* din mormintele lor și să fie aduși la o cunoștință clară a Adevărului și la o posibilitate deplină de a obține viață veșnică prin Cristos. Următorii ani, până în 1876, împreună cu câțiva studenți ai Bibliei cu care mă întâlneam în Allegheny, au fost ani de continuă creștere în har și cunoștință. De la primele noastre idei brute și nedefinite despre restabilire, am progresat la o înțelegere clară a detaliilor; dar timpul cuvenit al lui Dumnezeu pentru o lumină deplină încă nu venise. În acest timp, de asemenea, am ajuns să recunoaștem diferența dintre Domnul nostru ca «Omul care S-a dat pe Sine» și Cel care va veni din nou, o *Ființă Spirituală.* Am înțeles că ființele spirituale pot fi prezente și totuși invizibile pentru oameni. (...) Probabil că nu la mult timp după dezamăgirea lor [a adventiștilor, n. t.] din 1874, un cititor al *Vestitorului Dimineții* care avea un exemplar al lui *Emphatic Diaglott*, a observat un fapt pe care l-a crezut ciudat – că în Matei 24:27, 37, 39, cuvântul grecesc *parousia*, în versiunea noastră comună este redat *venire*, iar în *Diaglott* este tradus *prezență* – care evident este traducerea corectă din greacă. Acesta a fost indiciul; și urmându-l au fost conduși prin *timp* profetic spre punctele de vedere corespunzătoare referitoare la felul și scopul întoarcerii Domnului nostru, iar apoi la examinarea timpului în care lucrurile indicate în Cuvântul lui Dumnezeu ca fiind legate de *parousia* lui Cristos ar trebui să aibă loc. Astfel, Dumnezeu conduce deseori pe copiii Săi din diferite puncte de pornire ale adevărului. Dar dacă inimile sunt serioase și încrezătoare, rezultatele trebuie să fie la toți aceleași.

„Nu existau cărți sau alte publicații care să explice timpul profețiilor așa cum era înțeles atunci. Astfel, am achitat

cheltuielile domnului Barbour să vină la mine în Filadelfia (unde în vara anului 1876 aveam angajamente de afaceri) să îmi arate pe deplin și conform Scripturilor, dacă ar putea, că profețiile indică anul 1874 ca fiind data *prezenței* Domnului și a începutului Secerișului. El a venit, și dovezile prezentate m-au mulțumit. Fiind o persoană de convingeri hotărâte și pe deplin consacrat Domnului, am văzut imediat că timpul special în care trăim avea un rol important asupra datoriilor și muncii noastre ca discipoli ai lui Cristos; deoarece trăim în perioada secerișului, lucrarea secerișului trebuie îndeplinită; că Adevărul Prezent este secera cu care Domnul dorește ca noi să efectuăm o lucrare de culegere în rândul copiilor Săi de pretutindeni. Am întrebat pe domnul Barbour ce făcea el și *Vestitorul* în acest sens. El a răspuns că nu se făcea nimic." W.T.'16-170, 171.

Pastorul Russell a luat locul domnului Barbour, care a devenit necredincios, și despre care s-au împlinit profețiile din Matei 24:48-51 și Zaharia 11:15-17.

„În anul 1877, Pastorul Russell a convocat o întâlnire tuturor clericilor din Allegheny și Pittsburgh, prezentându-le Scripturile care indică prezența Domnului nostru, și i-a îndemnat să investigheze și să proclame mesajul. Toți clericii celor două orașe au fost prezenți, și toți clericii celor două orașe au refuzat să creadă. În același an el a hotărât să renunțe la activitatea sa laică și să își dedice tot timpul și toată averea pentru activitatea indicată în Scripturi în legătură cu încheierea Veacului Evanghelic și schimbarea dispensațională iminentă. Ca modalitate de a determina dacă direcția sa era în armonie cu Scripturile, și, de asemenea, ca mijloc de a-și demonstra sinceritatea, el a decis să verifice aprobarea Domnului în felul următor: (1) să își dedice întreaga viață pentru această cauză; (2) să își investească averea în promulgarea lucrării; (3) să interzică orice colecție de bani la toate întrunirile; (4) să depindă de contribuțiile nesolicitate [total voluntare] pentru continuarea activității după ce propriile resurse vor fi fost epuizate. În anul 1881, 1.400.000 de exemplare ale publicației *Hrană pentru Creștinii Cugetători* au fost distribuite gratuit pe la ușile bisericilor protestante din Statele Unite, Canada și Marea Britanie, în timp de trei duminici

consecutive, de către A. D. T. messenger boys.” – Obituary.

În privința educației lui îi cităm propriile cuvinte: „Cât despre cunoașterea limbilor greacă și ebraică: nu numai că nu pretind să am cunoștințe foarte speciale în aceste limbi, ci susțin că niciunul din o mie de clerici nu este un cunoscător real al limbilor ebraică sau greacă. Nu are nicio însemnătate a ști câteva cuvinte grecești, și nici nu necesită studierea acestor limbi doar pentru a cunoaște Biblia. Prietenii noștri prezbiterieni, au publicat cu mari cheltuieli *Young’s Analytical Hebrew, Chaldaic, Greek and English Lexicon Concordance*, pe care oricine o poate procura. Iar prietenii noștri metodiști au emis o lucrare similară: *Strong’s Analytical Concordance and Lexicon*. Și există încă o lucrare mai veche intitulată *Englishman’s Hebrew, Chaldaic, Greek and English Lexicon and Concordance*. În plus *Liddell and Scott’s Greek Lexicon*, este o autoritate standard. Prețurile acestora sunt accesibile pentru fiecare. Prin aceste lucrări erudite se pot obține orice informații necesare cu privire la textul original al Bibliei. Eu le posed pe toate patru și le-am întrebuințat cu fidelitate. Foarte puțini profesori universitari, chiar ar risca să dea o traducere critică a oricărui text din Scriptură fără a consulta tocmai aceste lucrări de referință, care sunt standard. În plus, vă reamintesc de existența multor traduceri ale Bibliei acum existente – toate foarte reușite. Eu le am pe toate acestea și le-am găsit utile pentru comparație și studiul textului – uneori una dând sensul pe care alta nu îl poate da. Într-o zi de curând, din curiozitate, am numărat diferitele traduceri ale Bibliei întrebuințate în studiul meu, și am constatat că am treizeci și două.” W.T.’14-286.

În ceea ce privește ordonanța sa, îl cităm din nou: „Există două hirotoniri corecte: una este de la Dumnezeu, alta de la oameni. Mandatul de la Dumnezeu este conceperea spiritului sfânt. Dacă cineva predică fără acest ordin, face ceea ce nu este autorizat să facă. Totuși, mai este o ordonanță specială a celor care sunt chemați să fie slujitori ai Evangheliei, printre care mă clasific și eu. Aceasta este hirotonirea de către Biserică, și este recunoscută de toate denominațiile de pretutindeni. Unii o consideră o simplă formalitate, alții o efectuează cu mare

ceremonie, iar alții cu mai puțină. Însă după înțelegerea noastră, fiecare congregație trebuie să îi aibă pe cei care i-a ales pentru a fi rânduiți în mod scriptural – prin ridicare de mâini – prin vot. Persoana care nu a fost hirotonită în aceste două moduri, nu este un slujitor autorizat al Evangheliei în sens scriptural. În primul rând este necesar mandatul divin; iar în al doilea rând este necesară ordonanța pământească. Prin harul lui Dumnezeu, eu le am pe ambele." W.T.'15-358.

În privința doctrinelor sale, îl cităm a treia oară: „Scriptura ne învață clar că Biserica este «Templul Dumnezeului Celui Viu» – în special «lucrul măiestriei Lui». Ea a fost în proces de construcție de-a lungul Veacului Evangheliei – de când Cristos a devenit Răscumpărătorul lumii și «piatra unghiulară de temelie» a Templului Său, prin care, când va fi finisat, va veni binecuvântarea lui Dumnezeu asupra «tuturor familiilor pământului», și ele vor avea acces la El. (1 Corinteni 3:16, 17; Efeseni 2:20; Geneza 28:14; Galateni 3:29.) Între timp are loc dăltuirea, modelarea și lustruirea tuturor celor care cred în ispășirea păcatelor de către Isus, și s-au consacrat pe deplin lui Dumnezeu; iar când ultima dintre aceste «pietre vii, alese și prețioase» va fi fost definitivată, atunci marele Lucrător-Maestru le va aduna împreună în Întâia Înviere; și Templul se va umplea cu gloria Sa, și va fi locul de întâlnire între Dumnezeu și oameni în decursul Mileniului. (Apocalipsa 15:5-8; 21:3.) Noi afirmăm preexistența lui Isus ca Cuvântul puternic [Logos] – Purtătorul de cuvânt – «Începutul creației lui Dumnezeu», «Întâiul născut din toată creația», Agentul activ al Tatălui Ceresc, Iehova, în toate lucrările de creare. «Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, nu a fost făcut fără El.» (Apocalipsa 3:14; Coloseni 1:15; Ioan 1:3.) Afirmăm că Cuvântul [Logosul] S-a făcut trup – a devenit Pruncul din Betleem – devenind astfel Omul Isus: «sfânt, nevinovat, fără pată, despărțit de păcătoși». După cum recunoaștem și declarăm *umanitatea* lui Isus, de asemenea recunoaștem și declarăm divinitatea lui Cristos: «De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult și I-a dat Numele care este mai presus de orice nume.» Evrei 7:26; Filipeni 2:9.

„Recunoaştem şi confirmăm că personalitatea spiritului sfânt este Tatăl şi Fiul, şi purcede de la amândoi; că el se manifestă în toţi cei care primesc conceperea spiritului sfânt şi astfel devin fii ai lui Dumnezeu. (Ioan 1:12; l Petru 1:3.) Afirmăm învierea lui Cristos, că El a fost omorât trup, dar a înviat Spirit; şi negăm că a înviat trup: orice declaraţie în acest sens fiind nescripturală. (l Petru 3:18; 2 Corinteni 3:17; l Corinteni 15:8; Faptele 26:13-15; B108.) Că baza speranţei pentru Biserică şi lume constă în faptul că Isus Cristos, «prin harul lui Dumnezeu, a gustat moartea pentru fiecare om» – «un preţ de răscumpărare pentru toţi»; iar la «timpul cuvenit» va fi «adevărata Lumină care luminează pe orice om». (Evrei 2:9; Ioan 1:9; l Timotei 2:5, 6.) Speranţa Bisericii este că ea va fi ca Domnul ei, «Îl va vedea aşa cum este», va fi «părtaşa naturii divine», şi va împărtăşi gloria Sa ca comoştenitoarea Sa. (l Ioan 3:2; Ioan 17:2; Romani 8:17; 2 Petru 1:4.) Că misiunea prezentă a Bisericii este desăvârşirea sfinţilor pentru viitoarele activităţi şi servicii; să dezvolte în sine fiecare har; să fie martor al lui Dumnezeu pentru lume; şi să se pregătească pentru funcţia de regi şi preoţi în epoca următoare. (Efeseni 4:12; Matei 24:14; Apocalipsa 1:6; 20:6.) Că speranţa lumii se află în binecuvântările cunoştinţei şi posibilităţii pe care le va aduce Regatul Milenar al lui Cristos – restabilirea a tot ce a fost pierdut în Adam pentru toţi doritorii şi ascultătorii, din mâinile Răscumpărătorului lor şi a Bisericii Lui glorificate – atunci când toţi cei răi cu voia vor fi distruşi. (Faptele 3:19-23; Isaia 35.)” B. S. M.

Volumul şi importanţa muncii realizate de către Pastorul Russell sunt *incredibile*, şi este îndoielnic dacă aceasta a fost vreodată egalată de vreo altă fiinţă umană. Când avea douăzeci de ani i-a fost refuzată închirierea unei proprietăţi, pentru că proprietarul era îngrijorat că în mod sigur va muri înainte de expirarea termenului de închiriere. Timp de cincizeci de ani permanent a suferit de dureri de cap din cauza unei căderi în tinereţe; timp de douăzeci şi cinci de ani a suferit de hemoroizi dureroşi, încât era imposibil să se odihnească chiar în cel mai confortabil scaun. Totuşi, în ultimii patruzeci de ani a călătorit un milion de mile, a ţinut treizeci de mii de predici şi discuţii –

dintre care multe durau câte două ore și jumătate; a scris peste cincizeci de mii de pagini (de această dimensiune) de expunere biblică avansată; a dictat câte o mie de scrisori pe lună; a gestionat departamentul unei campanii de evanghelizare mondială compusă din șapte sute de vorbitori; a compilat personal cea mai minunată dramă biblică prezentată vreodată; și cu toate acestea, a găsit timp în decursul fiecărui an pentru a ajuta personal, cu sfatul lui părintesc, mii de creștini. La un timp dat, scrierile sale au fost supuse unei analize de douăzeci de mii cinci sute unsprezece expuneri ale Scripturii. Toate acestea, cu excepția a șase, le-a descris, le-a aranjat în ordine biblică, și le-a armonizat cu ușurință. Niciun scriitor, nici măcar scriitorii Bibliei făcând excepție, nu au avut vreodată astfel de cititori critici. Lucrările sale au fost publicate în treizeci și cinci de limbi. În ultimele opt zile ale vieții sale pe pământ, a avut întâlniri în California, Kansas, Oklahoma, Nebraska și New York; și cu toate că timp de mai multe zile cobora încet spre moarte din cauza cistitei (cauzată de călătoriile și vorbirile excesive), totuși a refuzat să anuleze orice angajament; și a plecat din această viață la 31 octombrie 1916, în tren în drum spre Kansas unde avea program. La vârsta de 30 de ani a adunat o avere de peste 300.000 de dolari, dar a murit sărac, propria avere precum și toate contribuțiile pentru cauză fiind întrebuințate în slujba Învățătorului. El a fost iubit pretutindeni de toți cei care «urmează pe Miel oriunde merge El». (Apocalipsa 14:4.) Pentru informații suplimentare despre serviciul Pastorului Russell în folosul poporului lui Dumnezeu, a se vedea numărul memorial al Turnului de Veghere al Sionului și Vestitorului Prezenței lui Cristos.

Bisericii** în **Laodiceea. — Este semnificativ faptul că prima perioadă a Bisericii era caracterizată prin nicolaiți *(nikon ton laon)* «cuceritori ai poporului», o clasă de clerici care a reușit să aștearnă un văl peste ochii oamenilor obișnuiți; iar ultima perioadă a Bisericii este Laodiceea *(laos dike)* «dreptate pentru popor». Considerăm că putem înainta cu mai mult succes fără cler decât sub conducerea lui. Perioada laodiceană a Bisericii se extinde din toamna lui 1874 până în primăvara lui 1918, trei ani

și jumătate de pregătire și patruzeci de ani de seceriș. „Paralelele cuprind doar Casa nominală evreiască de *atunci* și Casa nominală creștină de *acum.* Ambele au fost respinse din cauza stării nedrepte a inimii pentru a aprecia adevărurile cuvenite lor. Sistemul evreiesc a fost o combinație biserică-stat; iar paralela acestuia sunt marile sisteme biserică-stat din Europa, a căror distrugere a început în 1914. Să ne amintim totuși, că cei trei ani și jumătate de lucrare a lui Isus au fost mai mult un timp de pregătire a Apostolilor pentru lucrarea Secerișului, și o pregătire-ascuțire a secerii Adevărului pentru munca ulterioară care a *început* la Cincizecime. Înainte de Cincizecime *nu* a existat *grânarul* în care să fie adunat grâul.

„PARALELĂ ÎNTRE VÂRSTELE IUDAICĂ ȘI CREȘTINĂ

Biserica nominală evreiască	Biserica nominală creștină
29-33 A. D.	1874-1878 A. D.

«Nu au cunoscut timpul cercetării lor».

33-36 A. D.	1878-1881 A. D.

Sfântul sfinților uns, favoarea divină prelungită cu trei ani și jumătate pentru a se completa cele 70 de săptămâni de favoare promise lui Israel, nimicirea lor fiind amânată.

36-73 A. D.	1881-1918 A. D.

Din cauza răspândirii urâciunilor, El va devasta până la *distrugerea totală* – până la tot ce a hotărât Dumnezeu că se va împlini. (Daniel 9:24-27.)” W.T.’16-264.

A se vedea Volumul II, cap. 7, pag. 246, 247.

Cele menționate mai sus sunt ultima expresie a Pastorului Russell asupra subiectului cronologiei; și noi credem că a fost desemnat să fie de o mare valoare pentru poporul lui Dumnezeu la această oră. „Apostolii, profeții și îngerii au dorit cu toții și au căutat cu sârguință să cunoască ce *timp* a indicat spiritul lui Dumnezeu prin profeți. Iar acest interes din partea copiilor Săi este totdeauna plăcut lui Dumnezeu. Atunci când Daniel a întrebat, El l-a numit om preaiubit și i-a răspuns la întrebare în măsura în care era compatibil cu planul Său. O asemenea cercetare nu ar trebui, prin urmare, să fie privită ca amestec

nepotrivit în tainele lui Dumnezeu. Dumnezeu vrea ca noi să manifestăm față de planurile Sale acel interes care va discerne repede adevărul pe măsură ce acesta își are timpul *cuvenit*.” (B17.) „Niciunul dintre adevărații consacrați să nu subaprecieze aceste dovezi profetice ale timpului, care au fost date cu scopul de a călăuzi cuvintele și faptele noastre în Zorii timpurii ai Zilei Milenare. Aceste dovezi profetice ale timpului au fost în mare măsură mijloacele lui Dumnezeu de a-i atrage atenția scriitorului mai deplin și cu mai mare grijă asupra altor trăsături ale planului divin.” B31.

Daniel a „înțeles din cărți” [profeția lui Ieremia] durata marii captivități a copiilor lui Israel. (Daniel 9:2.) Prima venire a lui Cristos a fost semnalată numai de o singură profeție care atrăgea atenția asupra acelui eveniment (Daniel 9:24-27); însă „tot poporul era în așteptarea Lui”. (Luca 3:15.) În anul 1190, evlaviosul călugăr Ioachim a declarat că sistemul papal era Anticristul, că istoria omenirii este împărțită în trei vârste, și că în anul 1260, papalitatea va ceda unui nou sistem în care toată lumea va fi o «mănăstire mare». „În anul 1260, consiliul din Aries a declarat de eretici pe adepții lui Ioachim.” Aplicarea sa corectă a principiului «de un an pentru o zi», efectuată în adâncimile Veacurilor Întunecate, este unul dintre cele mai patetice incidente din istoria omenirii; iar studiul său asupra timpului profetic i-a adus pace și bucurie sufletească. El era un oponent al predominantei „doctrine a trinității”. William Miller, în anul 1829, a fost privilegiat de a vedea [aproximativ] data corectă a instituirii urâciunii pustiirii (A. D. 539), și a începutului Timpului Sfârșitului (A. D. 1799). Morton Edgar, autorul cărții *Pasajele Piramidei*, a constatat, în Marea Piramidă din Egipt, arătate mai înainte, dovezi abundente a exactității cronologiei biblice a Pastorului Russell, și suplimentele la aceasta furnizate de dr. John Edgar, deja decedat. Aceste constatări sunt prezentate în lucrarea sa *Pasajele Piramidei* vol. II, din care arătăm numărul paginilor în tabelul de mai jos. Pentru facilitate, dăm referiri la operele Pastorului Russell în care același subiect este în discuție. Piramida este încă acolo, iar

Date	**Evenimente**	**Lucrări P. Russell**	**Pagini P. Piramidei**
Toamna 4127 î. Cr.	Căderea lui Adam.	W.T.'04-343.	25-30-58.
T. 3127 î. Cr.	Sfârşitul zilei de o mie de ani a lui Adam.	W.T.'04-343.	25-28.
T. 2473 î. Cr.	Potopul.	B42.	24-30.
T. 2021 î. Cr.	Naşterea lui Isaac.	B231.	45.
Primăvara 1813 î. Cr.	Moartea lui Iacov.	B218-232.	16-17.
P. 1615 î. Cr	Exodul şi darea Legii.	B42.	11.
P. 1575 î. Cr.	Intrarea în Canaan.	B42.	43-46.
T. 626 î. Cr.	Ultimul Jubileu.	B185.	50.
T. 607 î. Cr.	Pustiirea ţării.	B51.	19-46-48.
T. 455 î. Cr.	Misiunea lui Neemia.	B67.	51-52-53.
T. 2 î. Cr.	Naşterea lui Cristos.	B54.	10-43.
T. 29 d. Cr.	Botezul lui Cristos.	B60.	10-24-43-58.
P. 33 d. Cr.	Moartea lui Cristos.	B61.	10-11-14-32-38-45.
T. 36 d. Cr.	Convertirea lui Corneliu.	B71.	51.
P. 1378 d. Cr.	Wycliffe.	W.T.'05-185.	37.
P. 1521 d. Cr.	Dieta de la Worms.	W.T.'05-181.	38.
T. 1846 d. Cr.	Alianţa Evanghelică.	C95-119.	14-52.
T. 1874 d. Cr.	A doua venire a Domnului.	B173-247.	16-32-50-51.
P. 1878 d. Cr.	Favoarea pentru Evrei; trezirea Sfinţilor.	C233.	17-28.
T. 1914 d. Cr.	Sfârşitul Timpurilor Neamurilor.	B73.	19-48.
T. 2875 d. Cr.	Restabilirea completată.	W.T.'04-344.	37.
T. 2914 d. Cr.	Domnia restaurată pentru omenire.	W.T.'04-343.	58.

măsurătorile pot fi făcute de oricine. Cronologia Pastorului Russell a fost scrisă înainte de a fi văzută Piramida.

Cronologia prezentată în *Studii în Scripturi* este corectă. Anul 1914 a marcat sfârșitul Timpurilor Neamurilor, dar nu și al Secerișului. Au pierdut valoarea învățăturile paralelelor? Inadmisibil. Punctul care nu a fost observat anterior este faptul că distrugerea sistemului politic evreiesc nu însemna nimicirea lui doar în Ierusalim, ci în toată Iudeea; iar *Iudeea* nu înseamnă toată Palestina. Depopularea efectivă a întregii Palestine nu a avut loc decât în anul 135 d. Cr. (corespunzând anului 1980), în a noua zi a lunii Ab, cu ocazia comemorării arderii Templului sub Titus. În acea zi s-a încheiat insurecția lui Bar-Cocheba – falsul Mesia, care a pricinuit propria sa pieire și a celor 580.000 de adepți ai săi în momentul când a încercat să recâștige controlul asupra Iudeii și al Ierusalimului. Lupta a durat cinci ani, fiind începută în anul 130 d. Cr. „Efortul de sub conducerea lui Bar-Cocheba de a recâștiga independența a avut ca urmare repetarea scenelor îngrozitoare de sub Titus și a condus de fapt la depopularea Palestinei. Întreaga Iudee a fost transformată într-un deșert; aproximativ 985 de orașe și sate au fost prefăcute în cenușă; cincizeci de fortărețe au fost totalmente demolate; chiar și denumirea capitalei a fost schimbată în Aelia Capitolina, și sub pedeapsa cu moartea li s-a interzis apropierea de ea; miile care au scăpat de la răpunere au fost reduși la sclavie și duși în Egipt.” McC.

Când Domnul a dat profeția Sa minunată în care sunt prezentate destinele Israelului nominal trupesc, Israelului nominal spiritual, și adevăratului Israel al lui Dumnezeu, a fost ca răspuns la trei întrebări clare: „*Când* se vor întâmpla aceste lucruri? Și care va fi semnul parousiei Tale și al *sfârșitului* veacului acestuia?” (Matei 24:3.) Domnul nu a ignorat întrebarea lor. Răspunsul Său a fost de așa natură încât acoperea istoria a douăzeci de secole. El a arătat că *sfârșitul* Israelului trupesc prefigura *sfârșitul* Israelului spiritual. Sfârșitul Israelului trupesc a fost în trei etape: (1) distrugerea Ierusalimului în A. D. 70; (2) subjugarea totală a Iudeii în A. D. 73; și (3), depopularea întregii Palestine în A. D. 135. Care dintre aceste trei etape a

intenționat El să fie sfârșitul călăuză pentru urmașii Săi? Nu este sfârșitul din A. D. 70, care corespunde anului 1915, pentru că Secerișul Vârstei Evanghelice este încă în progres. Nu este sfârșitul din A. D. 135, care corespunde anului 1980, pentru că *Secerișul este sfârșitul.* El trebuie să fi însemnat sfârșitul din Iudeea, așa cum a spus Domnul: „Atunci, cei ce vor fi în Iudeea să fugă la munți.” (Matei 24:16.) A se vedea, de asemenea, Matei 2:22; 3:5; Marcu 1:5; Luca 1:5, 65; 3:1; 7:17; Faptele 11:29; Romani 15:31; și în special Ioan 7:1-3 și 1 Tesaloniceni 2:14-16.

Datele prezentate în comentariile de la Apocalipsa 2:1, *demonstrează* că cucerirea Iudeii nu a fost completă până în ziua de Paște A. D. 73, iar în lumina Scripturilor anterioare, *sugerează* că primăvara anului 1918 va aduce un spasm de durere mai mare decât a fost cunoscut în toamna anului 1914. A se reexamina tabela vârstelor paralele din *Studii în Scripturi* vol. 2, cap. 7, pag. 246, 247; a se înlocui 37 cu 40, 70 cu 73 și 1914 cu 1918, noi credem că sunt corecte și se vor împlini cu „mare putere și glorie”. (Marcu 13:26.) Până după luna octombrie 1915, era imposibil a prevedea care an a fost menționat de Domnul după care trebuie să ne conducem pentru a vedea sfârșitul sistemului politic evreiesc, A. D. 70, sau A. D. 73. Mai mult de atât, am văzut semnele promise împlinindu-se: „Pe pământ necaz al națiunilor în nedumerire, oamenii murind de frică și în așteptarea celor care vin peste pământul locuit”, și avem cuvintele Domnului pentru cei care vor vedea aceste lucruri, „că Regatul lui Dumnezeu este aproape”, „chiar la uși”, și „răscumpărarea se apropie”. (Luca 21:25-36; Marcu 13:27-30.) Este posibil ca A. D. 1980 să aibă o semnificație specială pentru Israelul trupesc, dar cu siguranță nu pentru noi. Atunci vor fi 70 de ani din 1910, data la care Pastorul Russell a dat marea sa mărturie pentru poporul evreu la Hipodromul din New York. A se vedea pagina 685.

Dar dacă timpul durerilor nașterii asupra Sionului nominal (Isaia 66:8) este cuvenit să înceapă în primăvara anului 1918, și dacă suntem acum doar la «o zi» [un an] distanță de acel eveniment pe care îl menționează Profetul, care ar trebui să fie

așteptările noastre în privința experienței, între timp, a «turmei mici»? „Durerile nașterii simbolice din profeția de mai sus sunt o referire la marele Timp de Necaz – durerile nașterii care vor veni peste biserica evanghelică nominală, «Babilonul cel mare», din care unii vor fi socotiți vrednici să scape (Luca 21:36). Aceasta se indică prin versetul precedent (Isaia 66:6), care localizează timpul acestei profeții ca sincronic cu acela în care va fi auzit «un glas de vuiet [confuzie] din cetate [Babilon], un glas [de adevăr și avertizare] din Templu [din mijlocul celor aleși, consacrați și credincioși: Turma Mică], și glasul lui Iehova care răsplătește vrăjmașilor Săi» – în marele Timp de Strâmtorare. Durerile nașterii care vin sunt peste Sionul nominal – «Creștinătatea», «Babilonul»; vor fi mari amărăciuni și necazuri – «un Timp de Strâmtorare cum nu a mai fost de când există națiuni». Daniel 12:1.

„Dar un lucru minunat pe care Profetul îl menționează aici, este nașterea unui Copil de parte bărbătească din Sion înainte de venirea durerilor nașterii. Nașterea Corpului lui Cristos își are începutul odată cu prima înviere în anul 1878, înainte de a începe tulburările asupra Creștinătății în anul 1914. Tot așa, nașterea Corpului se va completa înainte de sfârșitul tulburărilor asupra Creștinătății. Aceasta este o referire izbitoare a faptului învățat în altă parte în mod clar, că grâul copt al Bisericii Evanghelice va fi separat de neghină, și urmează să fie înălțat și glorificat înainte de arderea, în necazul consumator, care va veni asupra acesteia din urmă. Acest Copil de parte bărbătească este, prin urmare, «Turma Mică», adevăratul Sion în estimarea lui Dumnezeu, Corpul lui Cristos; după cum este scris: «Salvatorul [Cristos, Cap și Corp] va veni din Sion [Biserica Evanghelică nominală] și va îndepărta neevlavia de la Iacov [Israelul sau Sionul trupesc]». (Romani 11:26.) Acesta este Copilul de parte bărbătească care va binecuvânta toate familiile pământului. (Geneza 28:14; Galateni 3:16, 29.) Nașterea Copilului de parte bărbătească este Întâia Înviere. «Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de Întâia Înviere!» Aceștia sunt concepuți de Dumnezeu prin Cuvântul Adevărului și însuflețiți prin Spiritul sfânt (Iacov 1:18; Efeseni 2:1; Romani 8:11); și la timpul potrivit – înaintea

durerilor nașterii – vor fi născuți în asemănarea glorioasă a lui Cristos. Nașterea acestui Copil a început cu peste 1800 de ani în urmă, odată cu învierea lui Cristos Isus. Atunci a înviat Capul Corpului lui Cristos; și la fel de sigur cum s-a născut Capul, așa se va naște și Corpul. «„Voi aduce la momentul nașterii și nu voi face să nască?” spune Iehova; „voi face să nască și apoi să închid pântecele?” spune Dumnezeul tău.» (Isaia 66:9.) Da! Copilul, Cristos complet, Marele Eliberator, va lua ființă!” (W.T.’94-135.) „Dar”, ar putea întreba cineva, „unde este carul de foc care trebuie să facă despărțirea între clasele Ilie și Elisei?” Noi oferim sugestia că caii de foc sunt profeții senzaționale; căruțașii sunt Ezechiel și Ioan; iar carul este mesajul adus clasei Ilie! „Și clasa Ilie urmează carul?” „Da!” „Și de ce?” „Deoarece «oile merg după El, pentru că Îi cunosc glasul».” (Ioan 10:4.) Separarea între clasele Ilie și Elisei se va face într-un mod perfect natural. „Și ce trebuie să așteptăm după ce acest car de foc va fi ridicat în ceruri?” Răspunsul este profetic: „cerurile, fiind aprinse, vor fi descompuse; și elementele, arzând cu căldură, se vor topi; toată oștirea cerurilor se va desface, cerurile se vor înfășura ca un sul de carte, și toată oștirea lor va cădea cum cade frunza de viță”. (2 Petru 3:12, 10; Isaia 34:4.) Evident că circulația dinarului va avea o oarecare legătură cu arderea neghinei.

Matei 13:40-43; Isaia 21:9.

Înălțarea lui Cristos a avut loc după patruzeci de zile de la învierea Lui. Acest lucru confirmă speranța Bisericii de glorificare după patruzeci de ani (un an pentru o zi) de la trezirea sfinților adormiți, în primăvara anului 1878. Cele șapte zile înainte de Potop ar putea reprezenta șapte ani, din 1914 până în 1921, iar la mijlocul acestei „săptămâni de ani”, ultimii membri ai lui Mesia vor trece dincolo de văl. Clasa Marii Companii va fi suprimată la sfârșitul ei. Dacă vom vedea prima jumătate a acestei săptămâni marcată distinct, aceasta ne va face să așteptăm în ceilalți trei ani și jumătate mărturia clasei Marii Companii; deoarece aceasta pare a fi o metodă a Tatălui Ceresc de a realiza lucrările Sale în săptămâni și jumătăți de săptămâni, chiar de la începutul creației până acum. Legământul cu

Avraam, 2045 î. Cr., a avut loc între căderea lui Adam, 4127 î. Cr., și convertirea lui Corneliu, A. D. 36 (două jumătăți câte 2081 ani). Ultimul jubileu tipic ținut de Israel, 626 î. Cr., a avut loc între sfârșitul zilei lui Adam, 3127 î. Cr., și începutul Timpurilor Restabilirii, A. D. 1874 (două jumătăți câte 2500 de ani). Luarea lui Israel în captivitate, 606 î. Cr., marchează începutul Timpurilor Neamurilor, și a avut loc între sfârșitul zilei de o mie de ani a lui Adam, 3127 î. Cr., și sfârșitul Timpurilor Neamurilor, A. D. 1914 (două jumătăți câte 2520 de ani). Captivitatea din 606 î. Cr., marchează o jumătate de distanță în timp dintre căderea omului, 4127 î. Cr., și deplina lui restabilire la favoare divină, A. D. 2914 (3520 de ani fiecare). Moartea lui Cristos, A. D. 33, marchează o jumătate de distanță în timp dintre moartea lui Iacov, 1813 î. Cr., și restabilirea lui Israel în favoare, A. D. 1878 (1845 de ani fiecare). Moartea lui Cristos, A. D. 33, a avut loc între botezul Său, A. D. 29, și convertirea lui Corneliu, A. D. 36 (două jumătăți câte 3,5 ani).

Trezirea sfinților din somn, A. D. 1878, a avut loc între începutul Timpurilor Restabilirii în 1874, și încheierea Chemării de Sus în 1881 [două jumătăți câte 3,5 ani]. Afirmația noastră este că glorificarea Turmei Mici în primăvara A. D. 1918, va avea loc între încheierea Timpurilor Neamurilor și încheierea Căii Cerești, A. D. 1921 [două jumătăți câte 3,5 ani]. Cele trei zile [trei ani – 1918-1921] de căutare zadarnică a lui Ilie (2 Regi 2:17, 18), este o confirmare a acestui punct de vedere. Vom aștepta să vedem; dar noi nu trebuie să fim indiferenți în timp ce așteptăm, ca nu cumva altcineva, mai zelos, să ne ia coroana pe care o avem. Timpul nu este lung: și chiar dacă ar trebui să mai mergem încă cincizeci de ani, de ce să ne îngrijorăm? Suntem ai Domnului. El face ce vrea cu ce Îi aparține.

Scrie. — Pastorul Russell a fost cel mai productiv scriitor al adevărului biblic care a trăit vreodată. Ezechiel 9:2, 3.

«Acestea spune Cel ce este Amin. — Același cuvânt este tradus în Evanghelii prin „adevărat”, și este des întrebuințat de Domnul nostru ca prefix solemn la un anunț important.

Și Martorul credincios și adevărat. — Trinitarienii declară că Cristos și Tatăl sunt una în persoană. Cristos Însuși a

confirmat: „În Legea voastră este scris că mărturia a doi oameni este adevărată: deci despre Mine Însumi mărturisesc Eu, și despre Mine mărturisește și Tatăl, care M-a trimis.” (Ioan 8:17, 18.) Cristos este unul, și Tatăl este unul; iar unu plus unu este egal cu doi. (Această lecție de matematică este recomandată doctorilor în teologie; elevii cunosc lucrurile elementare.)

Apocalipsa 1:5; 19:11.

Și începutul [creației] *Bisericii* **lui Dumnezeu.** — Oricare redare este corectă. Domnul nostru este începutul Noii Creații, dar mai mult de atât, El este începutul *întregii* creații a lui Dumnezeu. „«El este chipul Dumnezeului Celui nevăzut, *Cel întâi-născut peste toată creația;* pentru că prin El au fost create toate lucrurile, cele care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute, fie scaune de domnii, fie domnii, fie căpetenii, fie autorități. Toate lucrurile au fost create prin El și pentru El. El este mai înainte de toate și toate se mențin prin El». (Coloseni 1:15-18.) Să ascultăm și cuvântul profeției privitor la Singurul Conceput, nu numai declarând viitoarea Sa înălțare ca Rege al regilor pământului, ci și descriindu-L ca fiind deja *Întâiul-născut* al lui Iehova, zicând: «Iar Eu îl voi face Întâiul-născut, cel mai înalt dintre regii pământului». (Psalmul 89:27.)”

E86.

3:15. ***„Știu faptele tale.*** — „Biserica Laodiceea are mult zel, dar nu în funcție de cunoștință. Ea pretinde că obiectivul ei principal este de a converti pe păcătoși, de a naște copii spirituali. Profetul pune aceste cuvinte în gura creștinilor nominali atunci când se trezesc la o recunoaștere a situației: «Am fost însărcinați, am fost în durere, dar apoi am născut vânt; nu am adus salvarea pe pământ, nici nu i-am născut pe locuitorii lumii» [nu au fost convertiți]. (Isaia 26:16-18.)” W.T.’16-347.

Orașul literal Laodiceea era distins pentru comerțul lui cu lână neagră. [Oile negre corespund neghinei sau tăciunelui, care au aceeași culoare. – n. t.]

Că nu ești nici rece. — Nu face nicio pretenție de a fi exponenta adevărului lui Dumnezeu. Luca 7:36-50.

Nici fierbinte. — Plin de căldură, devotament iubitor față de Cristos. 2 Timotei 3:5; Ezechiel 5:6.

***Aș vrea să fi fost rece sau fierbinte!* —** „Efraim este o turtă care nu a fost întoarsă.” Osea 7:8.

3:16. *Așadar.* — „Primăvara anului 1878 corespunde datei când Domnul nostru Și-a luat funcția de Rege, a intrat călare pe măgar, a curățat templul de schimbătorii de bani și a plâns și a lăsat pustiirii acea biserică nominală sau regat; și ea marchează data când sistemele bisericii nominale nu mai sunt purtătorii de cuvânt ai lui Dumnezeu și nici recunoscuți de El în vreo măsură.” B235.

***Pentru că astfel ești călduț, nici fierbinte, nici rece.* —** „Reținerea formelor de închinare și credința într-un Creator și într-o viață viitoare, dar privindu-le pe acestea în principal prin prisma filosofiilor și teoriilor lor proprii sau ale altor oameni, și ignorând Biblia ca învățător infailibil al scopurilor divine. Aceștia, deși rețin Biblia, nu cred relatările ei, în special cea despre Eden și despre cădere. Reținând numele lui Isus și numindu-L Cristosul și Salvatorul, ei Îl privesc numai ca un exemplar excelent dar nu infailibil, și resping în întregime jertfa Sa de răscumpărare – crucea Sa. Pretinzând că Paternitatea lui Dumnezeu se extinde la păcătoși, ei resping atât blestemul cât și Mijlocitorul.” C167.

[Te voi vărsa din gura Mea.] *Înfrânează-ți gura*. — Ei îi este poruncit să tacă. Ea trebuie să *studieze*, nu să predea; și așa arată următoarele versete. Osea 5:6; 9:12.

3:17. *Pentru că spui: «Sunt bogat.* — Am toată lumina spirituală care există în lume. „Am multe bunuri strânse pentru mulți ani.” (Luca 12:19.) „Șed ca regină și nu sunt văduvă și nicidecum nu voi vedea întristarea!” Apocalipsa 18:7.

Osea 12:8; l Corinteni 4:8.

***Și îmbelșugat cu bunuri.* —** „Laodicenii se încred în numărul lor și se fălesc cu donațiile lor de milioane, și spun: «Noi suntem mai bogați ca niciodată înainte». Dar, vai! Ei nu își dau seama că aceste bogății pământești despre care vorbește Domnul, nu sunt dovezi ale favorii Sale în timpul Veacului Evanghelic, ci mai degrabă contrariul! Ei nu văd adevăratele bogății pe care le admiră Domnul, și care sunt o pregustare a favorii Lui și a bogăției Regatului viitor.” W.T.’01-56.

Și nu am nevoie de nimic». — „Ei nu vor recunoaște că s-au îndepărtat de căile drepte ale Domnului: în propria lor estimare ei sunt bogați, și și-au înmulțit bunurile atât spirituale cât și temporare, și nu au nevoie de nimic.” W.T.’92-261.

Maleahi 3:7; 1 Samuel 16:7.

Și nu știi că. — Dintre toți ceilalți; așa este indicat în grecește.

Ești nenorocit. — „Pentru rușinea noastră veșnică, în Statele Unite ale Americii, dintre toate țările civilizate, se comit opt mii de omucideri anual. Douăsprezece crime în New England la una în Londra; în California șaptezeci și cinci la una, și în Nevada, două sute patruzeci și cinci la una.” (W.T.’08-83.) „Fiecare națiune consideră că are cel mai mare talent, cele mai bune arme, și orice alte bunuri; însă tocmai acest sentiment de autosuficiență a condus națiunile în conflictul actual. Ele cred că sunt atât de bune și atât de mari, încât Dumnezeu le-ar putea ajuta oferindu-le victoria.” W.T.’15-174.

Și mizerabil. — „Cât de orbi am fost cu toții când nu am observat: (1) că numărul păgânilor față de chiar al creștinilor nominali s-a dublat în secolul trecut; (2) că dacă ar reuși ridicarea păgânilor la standardul nostru de națiune civilizată, ar însemna că voia lui Dumnezeu s-ar face mai puțin în lume decât în prezent.” W.T.’08-83.

Și sărac. — „Biserica Laodiceea este săracă deoarece are atât de puțin din spiritul Învățătorului, atât de puțin Adevăr și din spiritul Adevărului.” (W.T.’01-56.) „Dacă nu are cineva spiritul lui Cristos, nu este al Lui.” Romani 8:9.

Și orb. — „Nu poate vedea departe, nu poate vedea nici înalta chemare a Bisericii, nici prevederile binecuvântate ale restabilirii pentru lume în general.” (W.T.’98-128.) „Dar cine nu are aceste lucruri este orb și umblă cu ochii închiși.” 2 Petru 1:9.

Și gol. — Clerul, sub numele criticii superioare și al evoluției, este rapid demascat. Rămânând el gol, ia și de la biserică haina dreptății lui Cristos; și o conduce să se încreadă, nu în sângele prețios al Răscumpărătorului, ci într-un proces de evoluție care anulează necesitatea unui Mântuitor, și prin urmare, neagă faptul că este sau a fost vreodată un oarecare

păcat pentru care să se facă ispășire.” W.T.’01-56.

3:18. ***Te sfătuiesc.*** **—** „Mă vei călăuzi cu sfatul Tău și după aceea mă vei primi în glorie.”

Psalmul 73:24; Isaia 28:9, 10.

Să cumperi de la Mine. **—** „Până nu ne însușim prin credință *făgăduințele nespus de mari și scumpe* – aur, nu poate exista în noi speranța de a împărtăși natura divină. Această comoară poate fi *cumpărată* doar cu prețul consacrării depline, a sacrificării toate câte avem pentru Cristos.” W.T.’96-44.

Proverbe 23:23; Matei 13:44.

Aur încercat în foc. **—** „Cumpărarea «aurului *încercat în foc*» trebuie să fie cu prețul supunerii credincioase și constante la disciplina Domnului în încercările de foc. Cum altfel poate fi îndepărtată zgura? Nu există altă modalitate. De aceea, să nu percepeți ca lucru străin suferințele și greutățile care sunt îngăduite asupra credinciosului de Mâna nevăzută dar binevoitoare a lui Dumnezeu; lăsați ca focul să ardă și să mistuie zgura; dar, iubiților, vegheați ca în căldura flăcărilor să nu îndepărtați «jertfa vie».” W.T.’96-44; 1 Petru 4:12.

Ca să te îmbogățești. **—** „Căci cunoașteți harul Domnului nostru Isus Cristos, că deși era bogat, totuși pentru voi S-a făcut sărac, ca voi, prin sărăcia Lui, să fiți bogați.” 2 Corinteni 8:9; Proverbe 10:22; Luca 12:21; 1 Timotei 6:18; Iacov 2:5; Apocalipsa 2:9.

Și haine albe. **—** „Haina dreptății lui Cristos atribuită, pe care acum atât de mulți o leapădă, pentru a apărea înaintea lui Dumnezeu în propria lor nedreptate.” D42; Apocalipsa 19:8.

Ca să te îmbraci. **—** „Ca să Își prezinte Lui Însuși o biserică glorioasă, neavând pată, sau zbârcitură, sau ceva de felul acesta, ci ca să fie sfântă și fără cusur.” Efeseni 5:27.

Și rușinea goliciunii tale să nu se arate. **—** „Iată, Eu vin ca un hoț. Ferice de cel ce veghează și își păzește hainele, ca să nu umble gol și să i se vadă rușinea!” Apocalipsa 16:15.

Matei 22:11-13; Isaia 47:3.

Și alifie pentru ochi. **—** De la Marele Medic. (Marcu 2:17.) „Consacrare și supunere totală la voința divină, așa cum este exprimată în Scripturi.” D42.

Să îți ungi ochii ca să vezi. **—** „«Stăpânul casei» sau «gospodarul» dispensației actuale nu este Domnul *nostru*, ci adversarul *nostru*, diavolul – «dumnezeul veacului acestuia», «prințul puterii văzduhului», «stăpânitorul acestei lumi», care stăpânește acum pe fiii neascultării, orbind mintea tuturor celor care nu cred.” D611; 2 Corinteni 4:4; Efeseni 2:2; Psalmii 13:3; 19:8; Ioan 9:6, 41.

3:19. ***Pe câți îi iubesc.*** **—** „Pe toți câți sunt onești și loiali din inimă lui Dumnezeu.” W.T.’92-59.

Îi mustru și îi disciplinez. **—** „«Fiul Meu, nu disprețui disciplinarea lui Iehova, nici nu desconsidera mustrarea Lui. Fiindcă Iehova îndreaptă pe cine iubește». (Proverbe 3:11, 12; Evrei 12:5-8.)” W.T.’96-44; Iov 5:17; Iacov 1:12.

De aceea fii zelos și pocăiește-te! **—** „Avocatul care își face procesul legal în loc să facă dreptate; comerciantul care este mulțumit doar a se conforma codului său comercial, și a cărui scuză pentru orice lipsă de onestitate este că «toți procedează astfel»; «domnii» sau «doamnele» care așează formele și bunele maniere în locul sincerității și bunătății din inimă, iar în locul amabilității plasează politețea – toți sunt animați de aceeași conștiință eclesiastică. Același spirit eclesiastic și aceeași conștiință bisericească care l-a răstignit pe Isus Cristos. (Rt. Rev. Chas. D. Williams, Protestant Episcopal Bishop of Michigan.)” W.T.’15-339.

3:20. ***Iată, Eu stau la ușă.*** **—** Unele dintre Scripturi, atunci când sunt înțelese în legătura și semnificația lor cuvenită, dovedesc că a doua venire a lui Cristos a avut loc în toamna anului 1874; ele sunt după cum urmează: „Vorbiți inimii Ierusalimului și strigați către el, că suferința lui s-a împlinit, că nelegiuirea lui a fost iertată; pentru că a primit din mâna lui Iehova *dublu* pentru toate păcatele lui.” (Isaia 40:2; B227.) „Dar mai întâi le voi răsplăti *dublu* nelegiuirea lor și păcatul lor.” (Ieremia 16:18; B218.) „Întoarceți-vă la locul întărit, voi, prizonieri ai speranței! Chiar *astăzi* o spun, îți voi răsplăti *dublu*.” (Zaharia 9:12; B225.) „Să îl țină în luna a doua, în ziua a *paisprezecea*.” (Numeri 9:11; W.T.’98-68.) „S-au împlinit zilele când avea să nască; și iată, erau doi *gemeni*.” (Geneza

25:24; W.T.'94-63.) „El avea *patruzeci* de ani când i-a venit în inimă dorința să cerceteze pe frații săi. Și după ce s-au împlinit *patruzeci* de ani, i s-a arătat în pustia muntelui Sinai un înger al lui Iehova într-o flacără de foc într-un rug. El i-a scos, făcând minuni și semne în țara Egiptului și în Marea Roșie și în pustiu, *patruzeci* de ani." Faptele 7:23, 30, 36; W.T.'11-215.

„Binecuvântat este cel care așteaptă și ajunge la o mie trei sute și treizeci și cinci de zile!" (Daniel 12:12; C83.) „Să faci să sune tare trâmbița jubileului în ziua a zecea a lunii a șaptea, în ziua ispășirii." (Leviticul 25:9; B187.) „Până ce țara și-a ținut Sabatele ei și s-a odihnit tot timpul cât a fost pustiită, până la împlinirea celor șaptezeci de ani." (2 Cronici 36:21; B195.) „În acea zi, va fi un altar pentru Iehova în mijlocul țării Egiptului și un stâlp la granița acestuia, pentru Iehova. Și va fi ca un semn și ca un martor pentru Iehova al oștirilor în țara Egiptului." (Isaia 19:19, 20; C315.) „Această imagine, botezul, vă salvează și acum." (1 Petru 3:21; W.T.'05-181.) „În anul întâi al lui Cirus, regele perșilor, care a făcut o proclamație în tot regatul său și a pus-o de asemenea în scris." (Ezra 1:1; W.T.'05-185.) „Casa a fost terminată în ziua a treia a lunii Adar, în al șaselea an al domniei regelui Darius." (Ezra 6:15; W.T.'05-185.) „Acest Ezra a venit din Babilon. [...] Ezra a venit la Ierusalim în luna a cincea, care era în anul al șaptelea al regelui." (Ezra 7:6-8; W.T.'05-185.) „Anul al douăzecilea al domniei regelui Artaxerxe." Neemia 2:1; W.T.'05-188.

Cu excepția Scripturilor de mai sus, care dovedesc timpul întoarcerii Domnului nostru, mai sunt împliniri ale semnelor promise: Evanghelia a fost propovăduită în toată lumea ca mărturie (Matei 24:14; A91); urâciunea pustiirii a fost *văzută* în locul sfânt (Matei 24:15; D572); fuga sfinților din „Iudeea" antitipică a avut loc (Matei 24:16; D573); necazul cel mare a început (Matei 24:21; D540); cristoșii mincinoși sunt printre noi (Matei 24:23; D580); vulturii s-au adunat în jurul hranei (Matei 24:28; D610); soarele și luna s-au întunecat (Matei 24:29; D590); omul păcatului a fost descoperit (2 Tesaloniceni 2:8; T.86; B271); Ilie a venit (Maleahi 4:5; B251); readunarea evreilor a început (Ieremia 31:8; 32:42-44; Luca 21:29;

W.T.'06-84); curățarea fiilor lui Levi progresează (Maleahi 3:1-3; W.T.'05-378); adevărata credință aproape a dispărut de pe pământ (Luca 18:8; W.T.'06-265); doctrinele demonilor sunt agresive (1 Timotei 4:1; F621); timpurile periculoase și toate relele asociate au sosit (2 Timotei 3:1-7; W.T.'99-99); Iehova Dumnezeu a dat păcătoșilor să bea ape otrăvite (Ieremia 8:14; C158); Îngerul puternic a strigat: „Ieșiți din mijlocul ei" (Apocalipsa 18:4; C155); alergarea încoace și încolo este în evidență (Daniel 12:4; C63); antitipicul Iosia a sărbătorit marele Paște (2 Cronici 35:19; W.T.'05-180); țara care umbrește cu aripi și-a îndeplinit rolul (Isaia 18:1; W.T.'04-230); veghetorul a stat în turnul său (Habacuc 2:1; C89); semnificația roților înăuntrul roților este clarificată (Ezechiel 1:15); Profetul a venit la casa răzvrătită (Ezechiel 2:3); el a mâncat cartea sorții ei (Ezechiel 2:9); cei șapte ani de uimire s-au terminat (Ezechiel 3:15); asediile de 390 și 40 de ani s-au încheiat (Ezechiel 4:5, 6); chipul geloziei a fost identificat (Ezechiel 8:3); bărbatul cu călimara de scriitor și-a îndeplinit misiunea (Ezechiel 9:2); îndepărtarea este la final (Ezechiel 14:21); sabia a fost dublată pentru a treia oară (Ezechiel 21:14); vârful sabiei a fost făcut strălucitor (Ezechiel 21:15); eclesiasticismul a fost abandonat în mâinile persoanelor brutale (Ezechiel 21:31); plăcerea ochilor servitorului credincios a fost înlăturată (Ezechiel 24:16); glasul care a fost oprit, vorbește din nou. Ezechiel 33:22.

Cele șapte tunete și-au făcut auzite vocile (Apocalipsa 10:3); cele șapte plăgi finale au fost turnate (Apocalipsa 15:6); vocile celor trei semne au fost auzite (Exodul 4:3-9; W.T.'07-276); panglica albastră [Legământul] și-a îndeplinit rolul (Numeri 15:38); grâul a fost despărțit de neghină (Matei 13:30; C139); năvodul a fost tras la mal și peștii au fost selecționați (Matei 13:48; C214); ambasadorii păcii au plâns cu amar (Isaia 33:7); fecioarele nechibzuite au dormit somnul lor adânc (Matei 25:5; C92); cele șapte sigilii au fost deschise (Apocalipsa 8:1); cei șapte îngeri au trâmbițat (Apocalipsa 10:7; B149); națiunile sunt înfuriate (Apocalipsa 11:18); teascul mâniei lui Dumnezeu a fost călcat (Apocalipsa 14:20); caii și carul de foc au venit pentru Ilie (2 Regi 2:11); carele funcționează asemenea

fulgerelor (Naum 2:4; C272); îngerul cel puternic a zburat prin mijlocul cerului (Apocalipsa 14:6); închinătorii falși au fost chinuiți cu foc și pucioasă (Apocalipsa 14:10); Hipopotamul și Leviatanul își îndeplinesc serviciul (Iov 40:15-23; 41:1-34); secretul lui Iehova a fost prezentat (Psalmul 25:14; W.T.'97-255); Iehova judecă pe poporul Său și adună pe sfinții Săi (Psalmul 50:4, 5; D75; B164); fulgerele Lui au luminat lumea (Psalmul 97:4; A171); munții s-au topit ca ceara (Psalmul 97:5; D551); steagul a fost ridicat pe muntele înalt (Isaia 13:2; D40); mesele sunt pline de vomă (Isaia 28:8; W.T.'07-91); câinii muți nu pot să latre (Isaia 56:10; F287); argintul a fost aruncat pe străzi (Ezechiel 7:19); toate națiunile sunt agitate (Hagai 2:7; D528); ploaia, inundațiile și vânturile au venit peste Creștinătate (Matei 7:27; W.T.'06-95); Regele a venit să vadă oaspeții (Matei 22:11; C197); celui care a amuțit i-au fost legate mâinile și picioarele și a fost aruncat în întunericul de afară (Matei 22:13; C201); Învățătorul face socoteala cu slujitorii Săi (Matei 25:19; F419); urletul mării și al valurilor se face auzit (Luca 21:25; Isaia 17:12, 13; D551); cei o sută patruzeci și patru de mii stau pe marea de sticlă cântând (Apocalipsa 15:2, 3; C237); diavolul s-a răsculat împotriva lui însuși (Marcu 3:26; F641); sânge, foc și fum se produc acum (Faptele 2:19; D592); frații nu sunt în întuneric, iar ceilalți sunt (1 Tesaloniceni 5:4; B121); învățătorii pe care îi gâdilă urechile s-au întors spre fabulații (2 Timotei 4:3, 4; F287; W.T.'07-308); cei douăzeci și patru de bătrâni și-au aruncat coroanele înaintea tronului (Apocalipsa 4:10); batjocurile prezise au avut loc (2 Petru 3:3; B167); lucrătorii și-au primit plata (Matei 20:8); și acestea sunt doar opt zeci și opt de dovezi colectate în grabă.

Și bat. — „Baterea, sau proclamarea prezenței Domnului, așa cum este indicată de profețiile Vechiului Testament, a început din 1875 și încă continuă." (W.T.'04-124; Luca 12:36; Cântarea Cântărilor 5:2-6.) „Baterea semnifică dovezile prezenței, și slujitorii nu vor cunoaște anticipat, însă ei trebuie să cunoască timpul sosirii și ca fără să vadă." W.T.'04-123.

Dacă aude cineva vocea Mea. — Recunoaște mesajul Meu.

[Și] *Eu deopotrivă voi* ***deschide ușa.*** — În momentul în care

spunem bun venit Domnului în inimile noastre, atunci El ne deschide ușa spre bucuriile pe care nu le cunoșteam înainte!

Psalmul 16:11.

[Voi intra] *Și vin* ***la el.*** — „Dacă cineva Mă iubește, va respecta cuvintele Mele; și Tatăl Meu îl va iubi și Noi vom veni la el și ne vom face locuință la el.” Ioan 14:23.

Și voi cina. — Va lua masa de seară. Luca 12:37. [Le va servi adevărurile corespunzătoare sfârșitului Vârstei Evanghelice. – n. t.]

Cu el. — Învățătorul Însuși se hrănește cu aceleași bucurii ale Planului Tatălui, care ne încântă și nouă inimile. Evrei 12:2.

Și el cu Mine. — „Această servire a slujitorilor din partea Învățătorului, trebuie înțeleasă ca fiind o lucrare individuală, și nu doar un serviciu colectiv și de sărbătoare.” W.T.’04-124.

3:21. ***Celui ce învinge.*** — „Să nu evităm momentul Ghetsimani dacă avem parte de el prin providența Domnului; ci cu strigăte puternice și lacrimi să privim sus la El, care este în stare să ne salveze din moarte prin glorioasa Întâia Înviere; și să ne amintim, că dacă rămânem în dragostea Lui, El poate și este dispus să ne facă biruitori, da, mai mult decât biruitori, prin propriul Său merit.” W.T.’06-348.

Îi voi da. — Dacă se adeveresc credincioși până la moarte.

Să șadă cu Mine. — „În Biserica timpurie promisiunile de onoare în Regat împreună cu Învățătorul, au fost imbolduri puternice la credincioșie sub încercările și persecuțiile care existau atunci, pe care au fost preveniți să le aștepte.” A285.

Pe tronul Meu. — „Biserica este acum în încercare, și răsplata promisă biruitorilor este că, după ce vor fi glorificați, vor avea parte cu Domnul Isus în acea domnie, care este mijlocul desemnat de Dumnezeu pentru a binecuvânta lumea și pentru a face așa încât cunoștința de Domnul să ajungă la fiecare făptură.” A91.

l Corinteni 6:2; 2 Timotei 2:12; Apocalipsa 2:26, 27; 22:1.

Așa cum și Eu am învins. — „Dumnezeu a trimis un înger să Îl întărească, să Îl asigure de favoarea continuă a lui Dumnezeu, și astfel să Îi dea curaj proaspăt, noi forțe mintale, și fermitate a nervilor pentru a putea îndura până la moarte toate

experiențele grele prin care urma să treacă. Amărăciunea conflictului mintal a trecut, și lumina cerească strălucea în sufletul Său alungând întunericul adânc care plana asupra Lui ca un giulgiu funerar.” W.T.’06-348.

Și șed cu Tatăl Meu pe tronul Lui. — „Mia de ani de domnie va constitui numai începutul exercitării gloriei, onoarei și nemuririi acestor Creaturi Noi. La încheiere, când Regatul va fi predat lui «Dumnezeu, chiar Tatălui», precum și omenirii ca agenții slăviți ai Tatălui ca să stăpânească pământul, o sferă încă și mai largă pentru exercitarea gloriei, onoarei și nemuririi se va deschide înaintea Creației Noi.” F69; l Corinteni 15:24-28.

3:22. ***Cel ce are urechi.*** — „Ferice de ochii voștri că văd; și de urechile voastre că aud!” Matei 13:16.

Să asculte. — „Adevărat vă spun că, mulți profeți și oameni drepți au dorit să vadă ce vedeți voi și nu au văzut; și să audă ce auziți voi și nu au auzit.” Matei 13:17.

Ce spune bisericilor Spiritul”».” — Celor șapte epoci care s-au încheiat, respectiv, în A. D. 73, 325, 1160, 1378, 1518, 1874 și 1918.

HARTA CRONOLOGICĂ A APOCALIPSEI

Șapte Etape ale Bisericii simbolizate prin șapte Adunări din Asia

7 Biserici; 7 Mesageri; 7 Sigilii; 7 Trâmbițe; 7 Îngeri; 7 Tunete; 7 Plăgi.

EFES
LAODICEEA
0
33 73
325
1160
1378
1518
1874 1918
PAVEL
SMIRNA
PERGAM
TIATIRA
SARDES
FILADELFIA
RUSSELL
IOAN
ARIUS
WALDO
WYCLIFFE
LUTHER
539
1776
100 200 300 400 500 600 700 800 900 1000 1100 1200 1300 1400 1500 1600 1700 1800 1900 2000
1-ul Sigiliu
Cal Alb
Al 2-lea Sigiliu
Cal Roșu
Al 3-lea Sigiliu
Cal Negru
Al 4-lea Sigiliu
Cal Verde-palid
Al 5-lea Sigiliu
Primele 5 Trâmbițe
Al 6-lea Sigiliu
Al 7-lea Sigiliu
539
1755

Mesagerii: Pavel, Ioan, Arius, Waldo, Wycliffe, Luther, Russell

0
33 73
325
1160
1378

1518 Trâmbița Luterană
1532 Trâmbița Anglicană
1536 Trâmbița Prezbiteriană
1536 Trâmbița Baptistă
1728 Trâmbița Metodistă
1846 Trâmbița Alianței Evanghelice
1874 Trâmbița Jubileului
Mesajul Secerișului

7 TRÂMBIȚE
1900
1518

Numerele indică anii cu excepția când se specifică altfel

ȘAPTE BISERICI:
EFES = Aprobare.
SMIRNA = Amar.
PERGAM = Turn sau Cetate.
TIATIRA = Parfumul dulce al sacrificiului.
SARDES = Ceea ce rămâne.
FILADELFIA = Iubire frățească.
LAODICEEA = Dreptate pentru popor.

ȘAPTE SIGILII:
1-Cal Alb
2 - Roșu
3 - Negru
4-Verde-pal

CAI: Sisteme de doctrine recunoscute ca autorizate de Biserică în decursul perioadelor respective.

5 - - - - - - - Mesajul Reformei
6 - - - - - - - Mesajul prezenței Domnului
7 - - - - - - - Toată armura lui Dumnezeu

Îngeri = Volume.
Potire = Conținutul turnat al Volumelor.
Plăgi = Efectul turnării asupra eclesiasticilor.
Tunete = Efectul turnării asupra cerurilor eclesiastice.

1886 Volumul A
1889 Volumul B
1891 Volumul C
1897 Volumul D
1899 Volumul E
1904 Volumul F
1917 Volumul G

APOCALIPSA IV

AUTORUL PLANULUI

4:1. ***După acestea.*** — După ce a trecut prima panoramă a celor șapte perioade ale Bisericii.

M-am uitat și, iată, o ușă era deschisă în cer. — Numai când Domnul, care deține cheia, deschide ușa înțelegerii lucrurilor cerești, atunci suntem noi în stare să le înțelegem.

Matei 3:16; Ezechiel 1:1; Apocalipsa 19:11.

Și *iată,* ***prima voce pe care am auzit-o era ca a unei trâmbițe și care vorbea cu mine.*** — A se vedea comentariile de la Apocalipsa 1:1; 7:2.

A spus: „Urcă-te aici. — Aceasta nu înseamnă că sf. Ioan atunci a urcat în cer; ci doar a avut o viziune a lucrurilor cerești. (Apocalipsa 11:12.) „Văzătorul obține acum un punct de vedere spiritual superior.” Cook.

Și îți voi arăta lucrurile care trebuie să fie de aici înainte!” — Planul Divin pentru permisiunea răului.

4:2. ***Și imediat am fost în spirit.*** — Într-o stare de răpire spirituală. Faptele 10:10; Apocalipsa 1:10.

Și, iată, un tron. — Tronul Tatălui Ceresc.

Isaia 6:1; Ezechiel 1:26-28.

Era așezat. — Permanent stabilit. Același cuvânt întrebuințat în următoarele versete: „Iată, Copilul acesta este *rânduit* spre căderea și ridicarea multora în Israel.” (Luca 2:34.) „Eu sunt *pus* pentru apărarea Evangheliei.” Filipeni 1:16.

În cer. — „Unde Isus a intrat pentru noi ca Înainte-mergător, fiind făcut pentru eternitate Mare Preot după rânduiala lui Melhisedec.” Evrei 6:20.

Și pe tron. — Al universului. „Toți pot vedea caracterul potrivit al hotărârii Atotputernicului, și anume, El să fie recunoscut ca centrul autorității, înțelepciunii, dreptății, iubirii și puterii; fiindcă acesta este *adevărul*, și orice altceva ar fi neadevărat și în acea măsură ar fi rău, dăunător.” E52.

Apocalipsa 7:10; Daniel 7:9.

Ședea Cineva. — Iehova, „Dumnezeul și Tatăl Domnului

nostru Isus Cristos” (l Petru 1:3), Autorul Planului Divin pentru permisiunea răului, cu scopul recreării unei rase umane perfecte, și crearea unei rase de dumnezei, fii ai Lui Însuși. „Dumnezeu a hotărât să *permită răul,* pentru că, având remediul pregătit pentru eliberarea omului de urmările lui, El a văzut că rezultatul va fi că cu atât mai mult să Îl iubească și să Îl onoreze pe Creatorul său, care este izvorul și fântâna întregii bunătăți, și veșnic să evite ceea ce i-a adus atât de multă suferință și nefericire.” (A124.) „Nu numai oamenii beneficiază pentru toată eternitatea de experiența câștigată, și îngerii prin observarea experiențelor omului, ci toți sunt în continuare avantajați de o cunoaștere mai deplină a caracterului lui Dumnezeu așa cum este manifestat în planul Lui. Dacă păcatul nu ar fi fost permis, sacrificiul Domnului nostru Isus și al Bisericii Sale, a căror răsplată este natura divină, ar fi fost imposibil.” A135.

4:3. *Și Cel ce ședea era la vedere asemănător pietrei de jasp.* — „Și construcția zidului ei era de *jasp;* iar cetatea era de aur pur, asemenea sticlei transparente. Și temeliile zidului cetății erau înfrumusețate cu toate felurile de pietre prețioase. Prima temelie era de *jasp*.” (Apocalipsa 21:18, 19.) „O piatră prețioasă de culori diferite și foarte tare, unele s-au găsit de o culoare verzuie a mării.” (Nota Diaglott.) „*Jaspul* antic pare astfel să fi fost adesea transparent, dar cel modern este întunecat.” (McC.) Prin urmare, jaspul la care se face referire aici, trebuie să fie diamantul modern rar și frumos de culoare verde. Diamantul este cea mai dură substanță cunoscută, remarcabil în strălucire și frumosul joc de culori prismatice. Cristalele din care este compus sunt delimitate de *opt* triunghiuri echilaterale, *douăzeci și patru* de unghiuri în total, care constituie o piramidă dublă perfectă, ambele situate bază la bază. Cât de adorabil, cât de sublim, cât de glorios și desăvârșit este Dumnezeul nostru! Cât de infirmi suntem în a-L descrie! Pentru a-L cunoaște în mod cuvenit pe Iehova, se necesită eternitatea. Jaspul în special se întrebuințează pentru a ilustra gloria, perfecțiunea și *preștiința* Sa. [El folosește douăzeci și patru de bătrâni – profeții.]

***Și de sardonix.* —** „Sardiul, care este o varietate superioară a agatului, mult timp a fost piatra favorită pentru arta gravurii. Cei

mai celebri artiști au folosit această piatră pentru capodoperele lor; era apreciată din motivul durității, facilității de lucru și a frumuseții culorii ei. Ea este susceptibilă lustruirii și o reține mai mult decât oricare altă bijuterie. Sardiul este piatra acum numită carneol, de la culoarea ei care se aseamănă cu cea a cărnii crude. Se presupune că are proprietatea de a opri hemoragia când este aplicată pe leziune.” (McC.) Sardiul ilustrează în mod deosebit iubirea lui Dumnezeu, ținerea în evidență a creaturilor Sale, și scopul Lui de înviere a tuturor celor loviți în Adam și răscumpărați în Cristos. Va uita Dumnezeu să ridice pe cineva dintre cei cumpărați cu sânge?! „Poate o femeie să își uite copilul pe care îl alăptează, ca să nu aibă milă de fiul pântecelui ei? Chiar dacă aceasta ar putea uita, totuși Eu nu te voi uita. Iată, te-am gravat pe palmele mâinilor Mele.” Isaia 49:15, 16.

Și era un curcubeu. — „Curcubeul întotdeauna a fost un simbol al *păcii.* El apare pe cer și contrastează frumos cu furtuna furioasă care tocmai a trecut. El se vede când soarele își răspândește razele îmbrăcând natura în haine strălucite – cu atât mai minunat că furtuna a trecut. El este o garanție că războiul elementelor a încetat, și că Dumnezeu zâmbește din nou asupra pământului. Apariția curcubeului în jurul tronului este un frumos simbol al îndurării lui Dumnezeu și al păcii care urmează să fie instaurată în lume ca rezultat al evenimentelor dezvăluite în viziunea lui Ioan.” (Barnes.) Curcubeul este caracterizat prin șapte culori care reprezintă perfecțiunea. (Ezechiel 1:28.) El ilustrează nu numai curcubeul făgăduinței pentru omenire, dar și *pacea* lui Dumnezeu. Acesta este *Planul* Său. „Din propriile Sale vaste resurse inerente de putere și înțelepciune, izvorăște pacea lui Dumnezeu. Dar nu numai din această sursă este pacea divină; deoarece pacea este o caracteristică a bunătății inerente. Dumnezeu este personificarea fiecărei virtuți și oricărui har; prin urmare, El posedă satisfacția binecuvântată și pacea conștiinței morale perfecte, precum și înțelepciune și putere inerentă.” (W.T.’95-153.) „În decursul mileniului al șaptelea, în conformitate cu scopul divin, Domnul nostru Isus va avea binecuvântatul privilegiu de a revela pe deplin tuturor creaturilor din cer și de pe pământ caracterul glorios al Tatălui. Atunci Tatăl

se va bucura în splendoarea lucrării Sale finisate, în pacea și fericirea veșnică a familiei Sale din cer și de pe pământ, «reunite sub un singur cap». (Efeseni 1:10 – Diaglott.)” W.T.’95-155.

De jur împrejurul tronului. — „Dreptatea și judecata sunt temelia tronului Tău.” (Psalmul 89:14.) „Legea lui Dumnezeu este dreptate severă, fără toleranță, gata să consume ca un foc tot ce este pătat. Cine nu poate vedea că dacă Dumnezeu putea lucra cu păcătoșii, și, scuzând păcatele lor, le accepta străduințele cele mai bune, deși imperfecte, atunci nu era nevoie nici de un Răscumpărător? Și astfel, toată eternitatea ar putea fi pericol de păcat din partea celor care nu s-au afundat deja în el. Văzând aceasta, nu ne surprinde că Dumnezeu, în interesul tuturor creaturilor Sale sfinte, precum și pentru plăcerea Sa proprie, hotărăște că nu va recunoaște nimic ce nu este perfect în creaturile Sale și face din *Dreptate* temelia tronului Său.” E472.

La vedere asemănător smaraldului. — „Același cu anticul *smaragdus*; una dintre cele mai frumoase pietre prețioase, de o culoare verde strălucitoare, fără niciun amestec.” – (Diaglott.) „*Smaraldul* de culoarea verde strălucitoare «era cea mai prețioasă piatră dintre toate bijuteriile romanilor. [...] Romanii posedau smarald în cantități mari și de calitate superioară. *Smaraldul* din epoca lui Nero trebuie limitat la smaraldul adevărat, incluzând probabil și rubinul verde». (King.)” — *(Nat. Hist. of Precious Stones.)* Culoarea verde a smaraldului semnifică veșnicia. „Din eternitate în eternitate, Tu ești Dumnezeu.”

Psalmul 90:2; Ezechiel 1:28.

4:4. *Și de jur împrejurul tronului.* — Înconjurând-ul din toate părțile – mereu în minte – întotdeauna în vizor.

[Erau] *Am văzut* ***douăzeci și patru de tronuri.*** — Tronuri, locuri ale celei mai superioare înălțări – cele douăzeci și patru de unghiuri (puncte de vedere) ale diamantului. Apocalipsa 4:3, 10.

Și pe tronuri [am văzut douăzeci și patru de] ***bătrâni șezând.*** — *Personificări* ale mărturiilor celor douăzeci și patru de Profeți (Evrei 11:2), care au prezis lucruri referitoare la Regatul lui Dumnezeu. Aici nu se vorbește despre Profeți personal. Ei nu sunt în cer. „David nu s-a suit în cer.” (Faptele 2:34.) Daniel încă „doarme în țărâna pământului”. (Daniel 12:2, 13.) Niciunul dintre

profeți nu se află în cer: pentru că „Dumnezeu a pregătit ceva mai bun pentru noi, ca să nu fie făcuți desăvârșiți fără noi”. (Evrei 11:40.) Dar, fiindcă „oamenii sfinți ai lui Dumnezeu au vorbit sub puterea Spiritului sfânt” (2 Petru 1:21), afirmațiile lui Enoh, Iacov, Moise, Samuel, Iov, David, Solomon, Isaia, Ieremia, Ezechiel, Daniel, Osea, Ioel, Amos, Obadia, Iona, Mica, Naum, Habacuc, Țefania, Hagai, Zaharia, Maleahi și Ioan Botezătorul, au fost mărturiile lui Dumnezeu că vor veni „Timpurile de Înviorare” – „Timpurile de Restabilire a tuturor lucrurilor”. Faptele 3:19-21.

***Îmbrăcați în haine albe.* —** Toți acești oameni s-au considerat nevrednici de a fi purtătorii de cuvânt ai lui Dumnezeu. Iacov a zis: „Eu nu sunt demn nici de cea mai mică din toate îndurările și de tot adevărul pe care l-ai arătat servitorului Tău.” (Geneza 32:10.) Moise la fel a vorbit: „Cine sunt eu, ca să merg la Faraon și ca să aduc pe copiii lui Israel afară din Egipt?” (Exodul 3:11.) David a spus: „Cine sunt eu, Doamne Iehova, și ce este casa mea, de m-ai făcut să ajung unde sunt?” (2 Samuel 7:18.) Solomon de asemenea a zis: „Eu sunt tânăr și nu știu să îmi îndeplinesc bine îndatoririle.” (l Regi 3:7.) Isaia a spus în mod similar: „Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate!” (Isaia 6:5.) Ieremia a zis: „Ah, Doamne Iehova! Iată, eu nu știu să vorbesc, pentru că sunt un copil.” (Ieremia 1:6.) Daniel a vorbit asemănător: „Acest mister nu îmi este revelat datorită vreunei înțelepciuni pe care o am mai mult decât vreo altă ființă.” (Daniel 2:30.) Ioan Botezătorul de asemenea a spus: „Eu am nevoie să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine?” (Matei 3:14.) Dar „Iehova cunoaște pe cei ce sunt ai Lui” (2 Timotei 2:19); și orice ar fi gândit ei despre sine, deoarece sunt purtătorii de cuvânt ai lui Dumnezeu, ei sunt curați. Enunțurile lui Isaia sunt imaculate înaintea lui Dumnezeu – îmbrăcate în haine albe. Isaia 6:6, 7.

***Și aveau pe capetele lor coroane de aur.* —** Gloria lui Dumnezeu – Iubirea, cea mai maiestoasă însușire a lui Dumnezeu. Dacă există profeții care nu au ceva de spus despre aranjamentul iubitor al lui Dumnezeu pentru Timpurile de Restabilire, atunci ele nu sunt sfinte. Judecând după acest standard, câți dintre clericii din zilele noastre sunt sfinți? Faptele 3:19-25.

4:5. *Și din tron ieșeau fulgere.* — „Ce ilustrație minunată! Aidoma fulgerelor care strălucesc în mijlocul întunericului și perplexității acestei zile înnorate, ajung la oameni remarcabilele sclipiri ale marilor principii ale adevărului și dreptății. Fulgerele de la tronul ascuns dezvăluie aici o eroare, dincolo alta etc. Este remarcabil faptul că aceste fulgere atrag atenția în mod continuu asupra Cuvântului lui Dumnezeu, la Regula de Aur. Este remarcabil, de asemenea, cât de des în aceste zile de război și stres oamenii *lumești* atrag atenția asupra profețiilor Scripturii." W.T.'16-339; Apocalipsa 8:5; 16:18.

Și voci. — „Ca urmare a fulgerelor lui Dumnezeu care luminează lumea, se fac auzite murmurele de nemulțumire și neliniște generală. Prin sclipirea fulgerelor se descoperă corupția din lume, lipsa de onestitate din locurile înalte împreună cu toate ideile contradictorii, vocile, teoriile și amenințările; «națiunile sunt furioase», și întreg pământul (neamurile, popoarele) tremură la zgomotul unui conflict prolix și la loviturile care chiar acum încep să trezească lumea." W.T.'16-340.

Și tunete. — „Auzim glasul tunetului judecății care «cheamă pământul de la răsăritul soarelui până la asfințitul lui» (Psalmul 50:1); noi vedem cum tot pământul este într-un proces de agitare care va sfârși în răsturnarea tuturor instituțiilor, sistemelor și guvernelor existente. Evenimentele actuale într-adevăr vorbesc cu glas de trâmbiță." W.T.'16-340.

Exodul 19:16; Apocalipsa 8:5; 11:19; 16:18.

Și erau șapte lămpi de foc arzând înaintea tronului, care sunt cele șapte spirite ale lui Dumnezeu. — Cunoștința desăvârșită.

Apocalipsa 1:4; 3:1.

4:6. *Și înaintea tronului.* — Pe pământ și în întregul univers. Apocalipsa 5:6.

Era ca o mare de sticlă. — „Suprafața mării tulburi pe care Daniel și Isaia au văzut-o (Daniel 7:2, 3; Isaia 57:20), înaintea tronului lui Dumnezeu a devenit calmă și limpede; reflectând ca dintr-o oglindă fiecare împlinire a scopurilor divine." (Cook.) (Apocalipsa 21:18, 21; Exodul 24:10.) Marea [starea nelegiuită din jurul lor] a fost un mijloc de purificare a viitorilor preoți ai pământului. 1 Regi 7:23-26, 38, 39.

Asemănătoare cristalului. — Indicând că nimic nu trece nevăzut înaintea lui Dumnezeu; totul este transparent. „Timp de secole scepticii au fost dispuși să zâmbească neîncrezători la cuvintele Domnului nostru: «Intră în cămăruța ta și după ce ai închis ușa ta, roagă-te Tatălui tău care este în ascuns; și Tatăl tău *care vede în ascuns*, îți va răsplăti pe față.» (Matei 6:6.) Dar în prezent, când razele electrice pot fi trecute prin substanțele netransparente, cum ar fi: hârtia, lemnul, pânza, pielea, metalele, carnea etc., acești oameni de știință, mai pot oare ei să își bată joc de creștini pentru «credulitate», pentru că noi credem că «totul este gol și descoperit înaintea ochilor Aceluia cu care avem a face»? (Evrei 4:13.) «Cel ce a sădit urechea, nu va auzi? Cel ce a format ochiul, nu va vedea?» Acum începem să vedem cum se face că «nu este nimic acoperit care nu va fi descoperit, și nimic ascuns care nu va fi cunoscut».” W.T.’96-27.

Ezechiel 1:22; Matei 10:26; Psalmul 94:9.

Și în mijlocul tronului. — Întrețesut în el, parte componentă.

Și de jur împrejurul tronului. — Înconjurându-l și învăluindu-l complet.

Se aflau patru ființe vii. — „Viețuitoare” (Diaglott); cele patru atribute nemuritoare: Dreptatea, Puterea, Iubirea și Înțelepciunea.

Ezechiel 1:5, 6.

Pline de ochi în față și în spate. — Văzând în mod clar tot ce va avea loc vreodată în viitor, și tot ce s-a întâmplat cândva în trecut. Ezechiel 10:4, 12.

4:7. ***Și prima ființă vie.*** — Dreptatea a fost primul atribut manifestat față de rasa noastră păcătoasă. „Dumnezeu a considerat necesar să aplice experiența neplăcută a disciplinei, și în timp ce iubirea Sa părintească se pregătea să îi binecuvânteze pe cei înșelați și căzuți prin scopul răscumpărării care trebuie să restabilească pe cel pocăit în favoarea Sa, Iubirea trebuia se fie acoperită în timp ce Dreptatea severă și neobosită se putea manifesta. Realizarea acestei datorii nu era efectuată din plăcere.”

W.T.’95-154.

Era asemenea unui leu. — Caracteristicile leului ilustrează acest atribut: dinții lui aparțin celui mai înalt tip de carnivor, adaptați pentru a prinde și a ținea strâns. Deși ocazional se poate

vedea în timpul zilei, și mai ales în regiunile sălbatice și pustii, totuși perioada celei mai mari activități este *noaptea*. (Psalmul 30:5.) Pasul obișnuit al leului este ca și cum s-ar plimba; și, deși aparent este destul de lent, într-un timp scurt poate parcurge o distanță considerabilă. De regulă, el ucide numai când este flămând sau atacat, și nu o face doar din simplă plăcere.

Ezechiel 1:10; 10:14.

Și a doua ființă vie. — Puterea prezentată în potop este a doua caracteristică a lui Dumnezeu manifestată omului. „Dumnezeu, Creatorul tuturor lucrurilor, este de asemenea Susținătorul competent al lor. În grandoare tăcută dintr-un veac în altul, tot universul îndeplinește voia Lui, fără vreo suspiciune de tulburare sau incident; exact aceeași putere este garanția susținerii lui pe parcursul viitorului etern.” W.T.’95-153; Ezechiel 1:10.

Era asemenea unui vițel. — La evrei vițelul era simbolul puterii, atributul lui Dumnezeu cu care erau în principal familiarizați. Ca popor agricultor, ei au fost aduși în contact frecvent cu el, cel mai puternic dintre toate animalele domestice. Ei au fost eliberați din Egipt de o „mare putere și un braț întins” (Deuteronom 9:29); și când au încercat să facă o reprezentare a acesteia, forma aleasă a fost a unui vițel de aur.

Deuteronom 9:16-21.

Și a treia ființă vie. — Iubirea, care a demonstrat-o Tatăl prin faptul că a trimis pe Unicul Său Fiu Conceput să moară pentru noi, ca noi să putem trăi, este a treia dintre caracteristicile lui Dumnezeu manifestate omului. „Recuperarea noastră a costat pe Tatăl sacrificarea celei mai scumpe comori a inimii Sale, și supunerea Preaiubitului Lui la cea mai abjectă umilire, rușine, suferință și moarte. Ah, oare Tatăl L-a lăsat să sufere atât de mult pentru îndeplinirea misiunii de milă pentru noi, fără nici cel mai mic sentiment de tristețe? Oare nu a simțit El profunda durere a iubirii de tată atunci când săgețile morții au străpuns inima preaiubitului Său Fiu? Când Domnul nostru scump a spus: «Sufletul Meu este foarte întristat, până la moarte. Tatăl Meu, dacă este posibil, să fie depărtat de la Mine acest pahar; totuși nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu». Toate aceste dureri, oare nu au pătruns în sufletul Celui Etern? Da, într-adevăr!” W.T.’95-154.

Avea o față asemenea unui om. — Personificarea iubirii. (A174.) „Închideți ochii pentru o clipă la scenele de suferință și durere, degradare și întristare care încă predomină din cauza păcatului, și zugrăviți-vă în minte gloria pământului perfect. Nicio pată de păcat nu strică armonia și pacea unei societăți perfecte; niciun gând amar, nicio privire sau vorbă aspră; iubirea, izvorând din fiecare inimă, întâlnește un răspuns asemănător în toate celelalte inimi, și bunăvoința marchează fiecare act. Gândiți-vă la toate imaginile de sănătate și frumusețe comparativă a formei și trăsăturilor omenești pe care le-ați văzut vreodată, și aflați că omenirea perfectă va fi de o frumusețe superioară acestora. Puritatea interioară și perfecțiunea mintală și morală vor marca și ilumina fiecare față strălucitoare.” A192; Ezechiel 1:5.

Și a patra ființă vie. — Înțelepciunea divină, așa cum este prezentată în Planul Tatălui, care este acum desfășurat înaintea privirii noastre entuziasmate, este a patra și completa manifestare a lui Dumnezeu pentru om. „El niciodată nu este confuz, dezorientat, nedumerit, sau îngrijorat că planurile Sale vor suferi eșec, sau că scopurile Sale nu vor reuși; pentru că în El este toată puterea și înțelepciunea. Domeniul de aplicare al intelectului Său puternic pătrunde până la limitele posibilităților, cuprinde toate cauzele și discerne cu precizie toate efectele; prin urmare El cunoaște sfârșitul de la început, și aceasta nu numai pe principiile filosofice, dar și ale intuiției. Ca Creatorul tuturor lucrurilor și Inițiatorul tuturor legilor, El cunoaște perfect toate subtilitățile complicate ale legilor fizice, morale și intelectuale, astfel încât nu ar putea apărea vreo problemă, rezultatele căreia să nu fie manifestate în mintea Lui. «Dumnezeu este lumină, și în El nu este deloc întuneric.» (1 Ioan 1:5.)” W.T.’95-153.

Era asemenea unui vultur zburând. — Dintre toate păsările cunoscute, vulturul zboară cel mai sus și cu cea mai mare rapiditate. „«Așa cum cerurile sunt mai sus decât pământul, tot așa căile Mele sunt mai înalte decât căile voastre și gândurile Mele decât gândurile voastre.» (Isaia 55:9.) Cei care sunt atrași la Adevărul Prezent sunt vulturii care văd în depărtare, ei «privesc țara care este foarte departe». (Matei 24:28; 2 Petru 1:9; Isaia 33:17; Psalmul 103:5.) Vulturul, pentru a-și învăța puii să zboare,

dă dovadă de mare înțelepciune: «Ca vulturul care își scutură cuibul» [întoarce exteriorul ghimpos în interior, pentru ca puii să îl părăsească și să învețe să zboare], la fel și Dumnezeu, prin providențele Sale de încercare, preface locul nostru de odihnă în unul de neliniște, ca astfel să ne încredințăm îngrijirii și conducerii Lui pe căi nepătrunse.” W.T.’04-116; Deuteronom 32:11.

4:8. ***Și cele patru ființe vii.*** — Dreptatea, Puterea, Iubirea și Înțelepciunea.

Aveau fiecare din ele șase aripi împrejur. — „Deasupra stăteau serafimii (Dreptatea, Puterea, Iubirea și Înțelepciunea), fiecare avea șase aripi: cu două își acopereau fața și cu două își acopereau picioarele și cu două zburau. Și unul striga către altul și spunea: «Sfânt, sfânt, sfânt este Iehova al oștirilor! Întregul pământ este plin de gloria Sa!»” (Isaia 6:2, 3.) „Viziunea lui Isaia este o profeție a viitorului, pentru timpul când «gloria lui Iehova va fi revelată, și toată făptura o va vedea» în stabilirea Regatului lui Dumnezeu în decursul Mileniului. (Isaia 40:5.) Numai din acest punct de vedere profetic cuvintele serafimilor pot fi adevărate; pentru că întreg pământul încă nu a fost umplut de gloria lui Iehova, ci dimpotrivă, pământul este încă plin de păcat, violență, și de orice lucru rău.” (W.T.’98-305.) Numărul șase este un simbol al imperfecțiunii, și în lumina celor de mai sus, pare să se refere la cei șase mii de ani de permisiune a răului, care este și subiectul întregii cărți a Apocalipsei. În timpul primilor două mii de ani, de la căderea lui Adam până la legământul cu Avraam, fața lui Dumnezeu a fost aproape total ascunsă omului. În decursul următorilor două mii de ani, până la moartea lui Cristos, nu a fost cunoscut modul în care așternutul picioarelor lui Dumnezeu va fi făcut glorios. (Isaia 60:13; 66:1.) Dar de atunci, timp de două mii de ani, Iubirea lui Dumnezeu a fost manifestată tuturor, „și creația așteaptă cu dorință vie descoperirea fiilor lui Dumnezeu” (Romani 8:19), pentru a stabili Regatul, Epoca de Aur, pentru care noi toți atât de mult timp ne-am rugat. (Matei 6:10.) Aripile acționează în perechi.

Și erau pline de ochi pe dinăuntru. — Nimic nu s-a întâmplat și nu se va întâmpla vreodată fără cunoștința lui Dumnezeu. În timpul celor șase mii de ani, indiferent dacă au fost ascunse sau

parțial descoperite, Dreptatea, Puterea, Iubirea și Înțelepciunea lui Dumnezeu, au fost în contact cu toate afacerile pământului.

Ezechiel 10:12.

Și nu au odihnă zi și noapte. — Nu lenea eternă, ci activitatea eternă în interesul altora va fi răsplata noastră. „Tatăl Meu lucrează până acum; și Eu, de asemenea lucrez.” (Ioan 5:17.) „Trebuie să lucrez lucrările Celui ce M-a trimis; vine noaptea când nimeni nu mai poate să lucreze.” (Ioan 9:4.) „Noi suntem lucrarea Lui, creați în Cristos Isus pentru fapte bune.” (Efeseni 2:10.) „Dumnezeu este Cel care lucrează în voi.” (Filipeni 2:13.) „Noi suntem conlucrători cu Dumnezeu.” (1 Corinteni 3:9.) „Lucrăm împreună cu Dumnezeu.” (2 Corinteni 6:1.) „Care va transforma corpul smereniei noastre, similar corpului gloriei Lui, prin exercitarea puterii pe care o are de a-Și supune toate lucrurile.” Filipeni 3:21.

Spunând: „Sfânt, sfânt, sfânt, *sfânt, sfânt, sfânt, sfânt, sfânt*. — Manuscrisul sinaitic repetă cuvântul «sfânt» de opt ori. (Vezi Apocalipsa 4:3.) În a șaptea Zi de o mie de ani Dumnezeu va aduce toate lucrurile la perfecțiune prin Cristos, dar în a opta Zi va fi marcată separarea completă de vechea ordine de lucruri. Copilul evreu era circumcis în a opta zi (Luca 1:59; Filipeni 3:5); timp de șapte zile oaia rămânea în staul, iar în a opta zi era dată Domnului (Exodul 22:30); a opta zi a Sărbătorii Corturilor trebuia să fie o adunare solemnă, sfântă pentru Iehova. (Leviticul 23:36, 39.) În a opta Zi de o mie de ani a istoriei omenirii pe pământ, circumcizia inimii va fi completă în toți, și toate oile vor fi fost predate Tatălui, și eternitatea de sfințenie va fi început, „marea epocă unde nu va mai fi suspin, nu va mai fi plâns, nu va mai fi durere și moarte, pentru că lucrarea lui Dumnezeu de creare va fi atunci completă în privința acestui pământ”. F51.

Este Iehova Dumnezeu, Cel Atotputernic. — Iehova. Acest episod are loc în cer, unde chiar Fiul Însuși este supus Tatălui.

1 Corinteni 15:28.

Care era. — Prima Mare Cauză.

Și care este. — Gloriosul „EU SUNT”!

Și care vine!” — Va fi întotdeauna, veșnic.

4:9. *Și când acele ființe vii.* — Dreptatea, Puterea, Iubirea și Înțelepciunea.

Dădeau. — Vor continua în etern să dea; așa este indicat în grecește.

Glorie și onoare și mulțumiri Celui ce șade pe tron. — Mărturia lor unanimă cu privire la perfecțiunea caracterului Său în toate atributele Lui, așa cum fac și acum, fiindcă Înțelepciunea Sa a fost dezvăluită.

Care trăiește în veacurile veacurilor, *amin.* — Va utiliza pentru totdeauna aceste atribute în binecuvântarea tuturor celor doritori și ascultători din întreg universul.

4:10. *Cei douăzeci și patru de bătrâni.* — Personificarea mesajelor celor douăzeci și patru de Profeți care au prezis viitorul Regat al lui Dumnezeu.

Cădeau jos înaintea Celui ce șade pe tron. — Susțin mărturia unanimă a capacității Lui perfecte de a prezice viitorul.

Și se închinau Celui ce trăiește în veacurile veacurilor, *amin.* — Preamăresc perfecta Lui Dreptate, Putere, Iubire și Înțelepciune.

Și își aruncau. — Vor continua în etern să arunce; așa este indicat în grecește.

Coroanele înaintea tronului, spunând. — 1. ENOH este primul dintre sfinții Profeți; și conform Apostolului Iuda, el a profețit despre domnia viitoare a lui Cristos și a Miresei Sale glorioase, ca să judece lumea zicând: „Iată! A venit Iehova cu zecile de mii de sfinți ai Lui, ca să facă judecată." (Iuda 14, 15.) Ziua Judecății va fi o zi glorioasă și binecuvântată, plină de speranță și de bucurie pentru toată lumea. Apostolul Pavel ne spune că este în mod definitiv decretată în planurile lui Dumnezeu; „despre care El a dat asigurări tuturor", toate motivele pentru încredere anticipată și bucurie. (Faptele 17:31.) Când vine acel timp de fericire, „locuitorii lumii învață dreptatea" (Isaia 26:9), și „săracii poporului vor fi înălțați." (Psalmul 72:2-4, 12-14.) Acesta va fi timpul de mult promis omului sărac.

2. IACOV este dintre sfinții Profeți. În Geneza 49:10 el spune: „Sceptrul nu se va depărta de la Iuda, nici legiuitor dintre picioarele lui, până ce Şilo vine; și la El va fi adunarea

poporului.” Sceptrul înseamnă dreptul la guvernare, titlul la putere; iar Șilo înseamnă pacificator. Astfel, această profeție este doar o altă modalitate de a spune că Iuda va fi strămoșul Marelui Legiuitor, marele «Prinț al Păcii», în mâinile căruia, la timpul cuvenit, Dumnezeu Îi va încredința „neamurile de moștenire”, „ca toți să cheme numele lui Iehova, să ÎI servească într-un gând”.

Psalmul 2:8; Țefania 3:9.

3. MOISE ca istoric, a consemnat scopul inițial al lui Dumnezeu de a da omului stăpânirea asupra pământului (Geneza 1:28); declarația Lui că Sămânța femeii va zdrobi capul șarpelui (Geneza 3:15); făgăduința făcută lui Avraam, că toate familiile pământului vor fi binecuvântate în el (Geneza 12:3); că moștenirea lui Avraam va fi una pământească (Geneza 13:15) și una veșnică (Geneza 17:8); că toate națiunile pământului vor fi binecuvântate în el (Geneza 18:18); că în Sămânța lui vor fi binecuvântate toate națiunile pământului (Geneza 22:18); și lui Isaac i s-a spus că în Sămânța lui vor fi binecuvântate toate națiunile pământului (Geneza 26:4); de asemenea, și lui Iacov i s-a spus că în Sămânța lui vor fi binecuvântate toate familiile pământului (Geneza 28:14); că Iacov trebuie să fie moștenitor împreună cu Avraam și Isaac în țara Canaanului (Geneza 35:12); prin jertfele făcute după ziua ispășirii se arăta în tip perfecțiunea omenirii în Mileniu (Leviticul 1:5); prin „gloria arătată întregului popor” a fost prezisă viitoarea lor eliberare din păcat și moarte (Leviticul 9:23); prin acceptarea unui țap ca jertfă de ispășire pentru popor, vedem binecuvântările oferite pentru lume după încheierea pregătirii Bisericii (Leviticul 16:15); și prin sunetul trâmbiței jubiliare, care proclama eliberarea captivilor și întoarcerea fiecăruia la moștenirea lui, vedem restaurarea lumii la chipul și asemănarea lui Dumnezeu (Leviticul 25:10). Ca profet, declarațiile sale arată că în decursul Veacului Evanghelic Dumnezeu va ridica un mare Profet și Eliberator la fel ca el [Cristos], de care tot poporul va asculta în Veacul Milenar (Deuteronom 18:15, 19); și că acest mare Profet va pune atunci viața înaintea celor ascultători, iar înaintea celor neascultători, moartea. Deuteronom 30:15.

4. SAMUEL ca istoric, menționează profeția Anei: „Iehova omoară și dă viață, coboară în șeol și ridică de acolo.” (l Samuel

2:6.) Acesta este unul dintre primele locuri din Biblie unde se arată că ceea ce coboară în șeol nu v-a rămâne neapărat acolo. Un alt exemplu în care Samuel a prezis ilustrativ venirea Regelui mai bun, a fost cu ocazia încoronării regelui Saul. El a fost ales rege, însă a fost cuprins de sfială; și după ce au căutat, l-au găsit ascuns printre bagaje. Se relatează: „Și au alergat și l-au luat de acolo, și când a stat în mijlocul poporului, era mai înalt decât oricare din popor, de la umerii săi în sus. Și Samuel a spus întregului popor: «Vedeți pe cel pe care l-a ales Iehova, că nu este nimeni ca el în tot poporul? Și tot poporul a strigat și a spus: «Trăiască regele!»” (l Samuel 10:17-24.) Saul a fost alegerea lui Dumnezeu ca rege; numele lui înseamnă «dorit», și astfel el l-a simbolizat pe Cristos, „dorința tuturor națiunilor”. Această relatare ne vorbește despre timpul, deja foarte aproape, când toți oamenii din lume vor spune despre Cristos: „Da! Cine este asemenea Dumnezeului nostru? Iată, Acesta este Dumnezeul nostru; Acesta este Regele nostru; El este Cel pe care L-am așteptat; El este cu capul și umerii, ca un domnitor, mai presus de toți regii și conducătorii pe care i-am avut până acum!”

5. IOV, după ce sabeenii i-au luat oile și măgarii; după ce un fulger i-a mistuit oile; după ce caldeenii i-au furat cămilele și i-au ucis slujitorii; după ce un vârtej de vânt a dărâmat casa care s-a prăbușit peste toți copiii lui; după ce a fost lovit cu bube rele din talpa piciorului până în creștetul capului; după ce, până și soția lui s-a întors împotriva sa; după care și cei trei prieteni care i-au mai rămas au căutat să îi demonstreze că era un ipocrit, el s-a rugat să fie ascuns în șeol și să rămână acolo până va trece mânia lui Dumnezeu, și atunci, Dumnezeu Își va aminti de el la înviere. (Iov 14:13-15.) Iov înregistrează declarația profetică a lui Elihu că, atunci când va reveni Mesagerul Legământului, moartea va înceta și oamenii nu vor mai coborî în mormânt. (Iov 33:19-30.) Iov descrie, de asemenea, motorul cu aburi staționar – feroviar și maritim.

Următoarele reprezintă o traducere corectată din cartea lui Iov de la 40:15 până la 41:34; incluzând comentariile asupra acesteia făcute de către unul dintre urmașii Pastorului Russell: „Uită-te acum la cel cu o mare bătaie [motorul staționar cu aburi], pe care

l-am făcut să fie cu tine; el consumă furaj [turbă, lemn, cărbune] la fel ca vitele. Iată acum, puterea lui este în coapsele lui [plăcile cazanului], și forța lui este în piesele îndoite într-un cerc [carcasa cazanului] ale pântecelui său. Coada sa [coșul de fum – vizavi de partea de alimentare] o fixează drept asemenea unui cedru; cuplajele pieselor lui săritoare [bare de conexiune – biele] sunt fixate împreună. Oasele lui sunt țevi de aramă, oasele lui solide [bare de grilă] sunt asemenea barelor de fier introduse prin lovituri de ciocan. El este cel mai mare dintre modalitățile de putere. Cel care l-a făcut [Domnul] poate face ca sabia Sa [Cuvântul] să se apropie de [să fie revelat prin] el. (Isaia 27:1, 2.) Pentru că munții îi dau hrană [cărbune], unde se joacă toate animalele câmpiei [alte vehicule]. El se odihnește sub adăpost subțire [înveliș de aburi], într-o acoperire de trestii fibroase [iută] și argilă [mortar]. Sălciile din vale [copacii de deasupra] îl înconjoară de jur împrejur. Iată [ca un motor de pompare] el va sorbi un râu revărsat fără prea mult efort; el va da motive de încredere oamenilor [deoarece subsolurile lor vor fi păstrate uscate], chiar dacă Iordanul se aruncă peste marginile sale. El îl va aduna în rezervoarele sale prin sistemul de captare dotat cu ștuț perforat.

„Tu vei prelungi leviatanul [locomotiva] cu un cârlig [cuplaj automat] sau cu un laț [ace de cuplare], tu vei face ca limba lui [veriga de cuplare] să cadă jos. Nu îi vei pune un inel [piston] în nări [cilindri] sau nu îi vei străpunge obrajii [capetele pistonului] cu o bară [tija pistonului]? Îți va face el cereri repetate [ca să stai departe de șine]? Sau îți va vorbi el blând [când fluieră asurzitor]? Va face el un legământ cu tine, îl vei lua ca servitor pentru totdeauna [fără reparații]? Te vei juca cu el ca și cu o pasăre [să îl faci să fluiere când dorești]? Sau îl vei lega tu [subjuga] pentru fetele tale [să fie folosit la plimbări]? Însoțitorii [companiile de acționari] vor sărbători pe seama lui [ale veniturilor sale], îl vor împărți printre comercianți [speculatori]. (Psalmul 74:14.) Tu îi vei umple pielea cu țepușe de fier [șuruburi], și pe cap o cabină de pescari [o cabină similară cu cabina de pe navele de pescuit]. Pune-ți mâna pe el, conștientizează conflictul [procesul de fierbere din cazan], și nu vei mai avea întrebări. Iată, speranța

referitoare la el [cazan] este înșelătoare [dacă nu este aprovizionat cuvenit cu apă], nu va fi deodată împrăștiată în bucăți construcția sa tare [printr-o explozie]? Nimeni nu este atât de îndrăzneț ca să îl întărâte [să accelereze viteza maximă], și niciunul care să stea înaintea lui [care să dezvolte o viteză mai mare]. Cine va rezista să concureze cu acesta [pune-l pe șine]? Sub întregul cer niciunul în afară de el [asemenea lui].

„Nu îi voi ascunde părțile lui componente, nici sursa forțelor sale puternice, nici armonia proporțiilor lui. Cine poate smulge căptușirea învelișului său? Cine poate pătrunde între învelitoarea lui dublă de protecție [secțiunile suprapuse ale plăcilor cazanului]? Cine poate forța deschiderea ușilor protecției sale [ale cazanului]? Dinții lui de jur împrejur [rândurile de nituri] sunt formidabili! Puterea lui depinde de rândurile de protecție [secțiunile plăcilor] închise ermetic cu un [așa numit] sigiliu. Ele sunt alăturate una asupra alteia așa încât nici chiar aerul [aburul] nu poate ieși dintre ele. Una este lipită de cealaltă. Acestea sunt sudate împreună încât nu pot fi separate. În strănuturile lui [pufăitul cilindrilor] strălucește lumină, un flux de lumină pătrunzând masa de vapori: și ochii lui [farurile] sunt asemenea genelor dimineții [ca razele de lumină de la răsăritul soarelui]. Din gura lui [ușa focarului] ies flăcări, și scântei de foc sar afară [din coșul de fum]. Din nările lui [cilindrii] ies vapori ca dintr-un vas sau cazan în fierbere. Respirația lui [tirajul forțat] aprinde cărbunii, și gura lui aruncă flăcări. În gâtul lui rămâne tărie, și întristarea se preface în bucurie [devine o comunitate prosperă] înaintea lui. Părțile separabile ale corpului său sunt alipite împreună; ele sunt ferme în ele însele; nu pot fi mișcate. Inima lui este tare ca o piatră, și are duritatea ca partea dedesubt [a stâncii]. Când se ridică viteza deplină a lui cei mai curajoși se tem [ca nu cumva] să se producă accident, ei se pierd. Când uscăciunea îl ridică [sau îl face furios] el nu are putere de a împiedica; bolta curbată [focarul] fiind provocată să se detașeze, de asemenea și armătura [întreg echipamentul]. El consideră fierul ca paiul și arama ca lemnul putred. Arcașul nu poate să îl facă să fugă; proiectilele [de război] sunt combătute de el ca pleava. Acel [lovituri de] ciocan îl consideră ca pleava; el se bucură la

răscolirea fochistului. Traverse cioplite [aranjate în formă crenelată] de meșteșugari [legături] sunt sub el; el întinde un terasament [sau șanț] peste noroi. El [ca un motor maritim] face zonele adânci să fiarbă ca un vas [datorită propulsoarelor lui]; el determină marea să clocotească exact ca un vas cu ulei. El lasă o urmă luminoasă în urma lui; cineva ar gândi că adâncul este cărunt. (Psalmul 104:26; Isaia 27:1.) Pe pământ nu este nimic asemenea lui – fiindcă este [astfel] construit încât să nu îi fie frică de nimic. El poate supraveghea [controla prin operarea sa] tot ceea ce este mare; într-adevăr, el este rege peste toate concepțiile de putere.”

6. DAVID a prevăzut timpul când „toate marginile pământului își vor aminti și se vor întoarce la Iehova, și toate familiile națiunilor se vor închina înaintea Lui” (Psalmul 22:27); că după această noapte întunecoasă de plâns va veni o dimineață de bucurie (Psalmul 30:5); că cei blânzi vor moșteni pământul (Psalmul 37:11); că cei care acum sunt dușmanii Regelui vor fi convertiți și Îl vor lăuda în veacurile veacurilor (Psalmul 45:5, 6, 17); că războaiele vor înceta până la marginile pământului, și numai Domnul va fi înălțat (Psalmul 46:9, 10); că dimineața toți infamii vor ieși din mormânt, și atunci cei drepți, integri, vor stăpâni peste ei (Psalmul 49:14); că atunci Domnul va fi încrederea tuturor marginilor pământului (Psalmul 65:5); că sănătatea Sa salvatoare va fi cunoscută printre toate națiunile, că toate națiunile Îl vor lăuda și că El le va judeca și le va guverna în dreptate, iar pământul își va da rodul (Psalmul 67:1-7); că atunci popoarele care își găsesc plăcerea în război vor fi risipite (Psalmul 68:30); că pacea va veni asupra poporului, că cei săraci vor fi eliberați de sub puterea opresorului, că trupului, care la fel ca iarba uscată era gata să moară, îi va fi dată o nouă viață și că rodul pământului se va legăna ca o pădure (Psalmul 72:3, 4, 6, 16); că cel sărac și nevoiaș va fi scăpat din mâna celor răi (Psalmul 82:4); că atunci când „bunătatea și adevărul se întâlnesc, dreptatea și pacea se sărută”, și când „dreptatea privește din cer, adevărul răsare din pământ” (Psalmul 85:10, 11); că toate națiunile pe care le-a făcut Domnul se vor închina înaintea Lui și vor glorifica numele Lui (Psalmul 86:9); că El va spune: „Întoarceți-vă”,

oamenilor pe care El i-a întors în nimicire (Psalmul 90:3); că lumea va fi stabilită așa încât nu va fi mișcată (Psalmul 93:1); că cerurile, pământul, marea, câmpiile și copacii se vor bucura fiindcă Iehova vine să judece lumea cu dreptate și poporul cu adevărul Său (Psalmul 96:11-13); că tot pământul va striga de bucurie și va cânta laudă lui Iehova cu psalmi, harpe, trâmbițe și sunet de corn, iar marea, râurile și munții vor bate din palme pentru că El vine să judece pământul (Psalmul 98:4-9); și că temeliile pământului au fost stabilite astfel încât să nu fie îndepărtate, dar ca pământul să fie pentru totdeauna locuința rasei umane perfecte și fericite. Psalmul 104:5.

7. SOLOMON a declarat că oamenii integri vor locui în țară, și cei perfecți vor rămâne în ea (Proverbe 2:21); că cei drepți vor fi recompensați pe pământ (Proverbe 11:31); și că pământul rămâne pentru totdeauna. Eclesiastul 1:4.

8. ISAIA a profețit că în zilele de pe urmă Regatul lui Iehova va fi stabilit pe ruinele tuturor regatelor pământești, și toate națiunile vor curge spre el ca să învețe căile Lui; atunci din săbii vor face pluguri și din sulițe cosoare, și nu vor mai învăța arta războiului (Isaia 2:2-4); că noul Guvern și pacea vor spori, și nu vor avea sfârșit (Isaia 9:7); că atunci, în Regat, nicio leziune și distrugere nu va fi permisă, deoarece toate dispozițiile rele ale oamenilor și animalelor vor fi suprimate; cei săraci și cei blânzi vor fi înălțați, și pământul va fi plin de cunoașterea lui Iehova la fel cum apele acoperă marea (Isaia 11:4-9); că Cristos va deveni purtătorul de standard al poporului, că odihna Lui va fi glorioasă și acolo va fi prevăzută o cale înaltă pentru rămășița poporului (Isaia 11:10-16); că întreg pământul va fi în odihnă și liniște și va izbucni în cântare (Isaia 14:7); că la timpul când stâlpul lui Iehova va fi recunoscut în lume, oamenii se vor întoarce la Iehova, El le va asculta implorările și îi va vindeca (Isaia 19:22); că Iehova va face pentru toți oamenii un ospăț de mâncăruri grase, de doctrine de bucurie bine rafinate, va anihila ignoranța și superstiția, va înghiți moartea în victorie și va șterge lacrimile de pe toate fețele; a aparține Domnului nu va mai fi o mustrare, și toți oamenii vor spune: „Iată, acesta este Dumnezeul nostru; noi L-am așteptat și El ne va salva”, și toate fortărețele înalte vor fi doborâte în țărână (Isaia

25:6-12); că, atunci „când judecățile Domnului sunt pe pământ locuitorii lumii vor învăța dreptatea”; că atunci trusturile vor pieri complet iar cei morți vor trăi (Isaia 26:9, 13, 14, 19); că, atunci când din judecată se va face o linie de măsurat, adevărul va surpa locul de scăpare al minciunii, și învoiala clericalismului cu privire la chestiunea iadului, vieții după moarte etc., va fi anihilată (Isaia 28:17, 18); că celor surzi spiritual li se vor deschide urechile și vor înțelege armonia Cuvântului lui Dumnezeu; ochii orbilor vor vedea din confuzie și neclarități, iar câmpia va fi atât de roditoare încât va arăta ca o pădure (Isaia 29:17, 18); că „ochii celor ce văd nu vor mai fi legați, urechile celor ce aud vor lua aminte, și limba gângavilor va vorbi lămurit”; că forturile și zgârie-norii vor fi abandonate măgarilor sălbatici, iar oamenii vor locui în dreptate, în liniște și în siguranță pentru totdeauna (Isaia 32:3, 4, 14, 17, 18); că „niciun locuitor nu va spune: «sunt bolnav»”, pentru că oamenilor li se va ierta atunci nelegiuirea. Isaia 33:24.

Mai mult de atât, el declară că pustiul și ținutul fără apă vor înflori ca trandafirul; mâinile slabe și genunchii care se clatină vor fi întărite, cei fricoși vor fi încurajați, orbilor li se vor deschide ochii și surzilor urechile, șchiopii vor sări ca cerbul și limba mutului va cânta; în pustiu vor țâșni ape și râuri în câmpia uscată; atunci va fi deschisă o cale, un drum mare și larg, pe care cei necurați se vor putea curăța de toate păcatele lor, în mijlocul veseliei și bucuriei eterne (Isaia 35:1-10); că toate locurile strâmbe și aspre vor fi îndreptate (Isaia 40:4); că în locuri neașteptate vor curge râuri, și în deșerturi vor crește păduri de copaci folositori (Isaia 41:18, 19); că toți prizonierii vor fi eliberați din marea închisoare a morții (Isaia 42:7); că noile puteri spirituale vor revărsa pe pământ dreptatea, și omenirea va fi nerăbdătoare să o însușească pentru salvarea lor și bucuria veșnică a inimii (Isaia 45:8); că Dumnezeu a creat pământul nu în zadar, ci l-a format ca să fie locuit (Isaia 45:18); că Iehova va stabili pământul și va face ca poporul să moștenească moștenirile odată pierdute, astfel încât toată omenirea se va bucura și va izbucni în cântare (Isaia 49:8, 13); că cei răscumpărați ai lui Iehova [toată omenirea] se vor întoarce din mormânt ca să obțină salvarea; bucuria lor va fi veșnică, iar durerea și suspinul vor dispărea (Isaia

51:11); că mare este frumusețea picioarelor Celui care proclamă veștile bune și salvarea publică, pentru că Regele a preluat domnia (Isaia 52:7); că munții, dealurile și copacii se vor bucura de verdeață, și în locul spinilor și mărăcinilor va crește chiparosul și mirtul (Isaia 55:12, 13); că Iehova va face acest pământ [așternutul picioarelor Lui] glorios; violența, pustiirea și nimicirea vor înceta, iar poporul va fi drept și va stăpâni pământul pentru totdeauna (Isaia 60:13, 18, 21); că pietrele de poticnire vor fi adunate și scoase de pe cale, și stindardul adevărului va fi înălțat pentru oameni (Isaia 62:10); că cel care va muri la o sută de ani va fi considerat încă tânăr; că oamenii vor construi case și le vor locui ei înșiși, și se vor bucura pentru totdeauna de lucrul mâinilor lor (Isaia 65:20-22); și că toate națiunile și limbile se vor aduna să vadă caracterul glorios al lui Dumnezeu în adevărata lui lumină. Isaia 66:18.

9. IEREMIA a prezis că în vremurile bune viitoare omenirea nu va mai umbla după închipuirea inimii lor rele (Ieremia 3:17); că toate națiunile pământului vor primi noua ordine de lucruri, și cu bucurie vor recunoaște că învățăturile clerului au fost în principal minciună și vanitate (Ieremia 16:19); că noii păstori într-adevăr vor hrăni oile Domnului, și nu le va mai fi frică și niciuna nu va lipsi (Ieremia 23:4); că Iehova va da oamenilor o inimă ca să ÎL cunoască, și ei se vor întoarce la El din toată inima lor (Ieremia 24:7); că copiii se vor întoarce iarăși din țara dușmanului; că copiii nu vor mai suferi pentru păcatele părinților; „și nu va mai învăța fiecare pe aproapele său și fiecare pe fratele său, zicând: «Cunoașteți pe Iehova»”, pentru că de la cel mai mic până la cel mai mare, toți ÎL vor cunoaște (Ieremia 31:16, 29, 34); că Iehova va da oamenilor o singură inimă și o singură cale, va încheia cu ei un legământ etern, și nu se va întoarce de la ei, ci le va face bine; și ei nu se vor depărta de la El (Ieremia 32:39, 40); că omenirea se va teme și se va cutremura la toată fericirea și prosperitatea pe care Iehova o va aduce asupra ei, când El îi va ierta toate nelegiuirile și fărădelegile ei (Ieremia 33:8, 9); că ei vor avea odihnă și liniște, și nimeni nu îi va înspăimânta (Ieremia 46:27); că moabiții și elamiții se vor întoarce la starea lor de mai înainte (Ieremia 48:47; 49:39); și că, în acele zile de căință, vor umbla

împreună plângând și vor căuta pe Iehova, Dumnezeul lor, și vor întreba de drumul spre Sion, zicând: „Veniți să ne alipim de Iehova cu un legământ etern care nu va fi uitat!” Ieremia 50:4, 5.

10. EZECHIEL a prezis un timp când Dumnezeu v-a lua inima de piatră și va da poporului o inimă de carne, caldă și mărinimoasă (Ezechiel 11:19); că sodomiții, samaritenii și evreii – care erau de două ori mai răi decât ceilalți – se vor întoarce la starea lor de mai înainte, iar Iehova va încheia cu ei legământul Lui și se va purta cu bunăvoință față de ei (Ezechiel 16:55, 61-63); că nu va mai fi adevărat că copiii suferă pentru păcatele părinților lor (Ezechiel 18:2, 3); că atunci nimeni nu va mai muri (Ezechiel 18:31, 32); că poporul va locui în siguranță, va construi case și va sădi vii (Ezechiel 28:26); că Iehova va îndepărta din țară fiarele sălbatice; poporul va locui în siguranță în pustie și va dormi în păduri; ploaia va cădea la timpul ei, vor fi ploi de binecuvântare; copacii își vor da rodul și pământul își va da recolta, iar oamenii vor locui în siguranță și fără frică (Ezechiel 34:25-28); că Iehova va pune spiritul Său în popor și îi va face să umble în căile Lui; va înmulți fructul pomilor și rodul pământului, și țara care a fost pustiită va ajunge ca grădina Edenului (Ezechiel 36:26, 27, 29, 30, 35); că oamenii vor avea un singur Păstor, ei vor umbla în statutele Lui și le vor împlini (Ezechiel 37:24); și că după ce Iehova va turna spiritul Său asupra lor, nu Își va mai ascunde fața de ei. Ezechiel 39:29.

11. DANIEL a prezis că Dumnezeul cerului va ridica un Regat care nu va fi nimicit niciodată, dar care va sparge în bucăți și va mistui toate celelalte regate, și care va rămâne pentru totdeauna (Daniel 2:44); și că Regatul și domnia și măreția regatelor *sub* întregul cer vor fi date poporului sfinților celui Preaînalt ca o stăpânire veșnică. Daniel 7:27.

12. OSEA a profețit hrană din belșug pentru toate fiarele câmpului, păsările cerului și târâtoarele pământului; că Domnul va sfărâma arcul și sabia și bătălia, și le va face să se culce în siguranță; și se va întâmpla în acea Zi că Iehova va asculta noile puteri de control spiritual, iar ele vor asculta strigătele oamenilor (Osea 2:18, 21); că oamenii, în zilele de pe urmă, se vor întoarce la Iehova și la bunătatea Lui (Osea 3:5); că după ce va trece a

cincea și a șasea zi de câte o mie de ani, oamenii vor fi ridicați și vor trăi înaintea Domnului (Osea 6:1-3); și că El îi va răscumpăra din șeol și îi va elibera din moarte, și va anihila cu desăvârșire șeolul. Osea 13:14.

13. IOEL a profețit că Iehova va face să înverzească pășunile, pomii să își poarte fructele, și smochinul și via să își producă tăria; și că oricine va chema numele lui Iehova va fi eliberat.
Ioel 2:22, 32.

14. AMOS este următorul dintre sfinții Profeți; și avem un comentariu inspirat din partea apostolului Iacov în Faptele 15:14-18 asupra uneia dintre profețiile sale. Iacov spune: „Simeon [sf. Petru] a declarat cum întâi [la convertirea lui Corneliu] Dumnezeu a cercetat să ia dintre neamuri un popor pentru numele Lui [Mireasa lui Cristos]. Și cu aceasta sunt în acord cuvintele profeților (Amos 9:11, 12), așa cum este scris: «„După aceea [după ce va fi aleasă Mireasa lui Cristos] Mă voi întoarce și voi rezidi cortul [casa, regalitatea sau domnia] căzut al lui David, și voi rezidi ruinele lui și îl voi ridica [voi restabili Regatul lui Dumnezeu pe pământ]; pentru ca rămășița oamenilor [tot restul omenirii] să caute pe Iehova, și toate neamurile peste care este chemat numele Meu”, spune Iehova care face toate acestea. Cunoscute sunt lui Dumnezeu toate faptele Lui, de la începutul lumii».”

15. OBADIA este următorul dintre sfinții Profeți. În ultimul verset al profeției sale, el spune: „Și vor urca Salvatorii [plural, și se referă nu numai la Isus Capul, dar și la Biserică, membrii Corpului Său] pe muntele Sion [vor urca în faza spirituală a Regatului] să judece muntele lui Esau [lumea].” „Nu știți că sfinții vor judeca lumea?”

16. IONA este următorul dintre sfinții Profeți. În capitolul patru se prezintă o ilustrație interesantă a evenimentelor care se întâmplă acum înaintea noastră. Iona a intrat în orașul Ninive și a spus: „Încă patruzeci de zile și Ninive va fi dărâmată!” Profeția s-a împlinit în patruzeci de ani literali. Dar când Iona a văzut că lucrurile nu se întâmplă după așteptările sale, s-a supărat și a spus Domnului: „«Nu era acesta cuvântul meu, când eram încă în țara mea? pentru că știam că ești un Dumnezeu milos și îndurător,

încet la mânie și de o mare bunătate și Te întorci de la rău! De aceea acum, Iehova, te implor, ia viața de la mine, pentru că este mai bine pentru mine să mor decât să trăiesc.» Atunci Iehova a spus: «Faci tu bine că te mânii?» Astfel Iona a ieșit din cetate și s-a așezat în partea de est a cetății și acolo și-a făcut o colibă și a stat jos la umbră lângă ea, până când va vedea ce se va întâmpla cu cetatea. Și Iehova Dumnezeu a pregătit o plantă și a făcut-o să se ridice peste Iona, ca să fie o umbră deasupra capului său, ca să îl scape din mâhnirea lui. Astfel Iona s-a veselit cu mare bucurie pentru acea plantă. Dar Dumnezeu a pregătit un vierme când dimineața s-a ridicat în ziua următoare și viermele a lovit planta așa că aceasta s-a uscat. Și s-a întâmplat, când soarele a răsărit, că Dumnezeu a pregătit un vânt arzător din est; și soarele a bătut peste capul lui Iona, încât el a leșinat și a dorit în el însuși să moară și a spus: «Mai bine este pentru mine să mor decât să trăiesc!» Și Dumnezeu i-a spus lui Iona: «Faci tu bine că te mânii din cauza plantei?» Iar el a spus: «Fac bine că mă mânii, până la moarte!» Atunci Iehova a spus: «Ai avut milă de plantă, pentru care nu ai muncit, nici nu ai făcut-o să crească; ea care într-o noapte s-a ridicat și într-o noapte a pierit. Și nu ar trebui să cruț Ninive, acea mare cetate, în care sunt mai mult de o sută douăzeci de mii de oameni care nu pot să discearnă între dreapta lor și stânga lor; și de asemenea multe vite?»”

Trăim într-o zi când o anumită clasă de oameni predică că lumea va fi distrusă; și, asemenea lui Iona, ei nu și-au înțeles corect mesajul. Lumea care va fi nimicită este lumea lui Satan, imperiul lui Satan, aranjamentul sau ordinea de lucruri – nu pământul nostru literal. Cuvântul lume nu se referă întotdeauna la pământul nostru literal. De exemplu, când Apostolul Iacov spune: „Limba este o lume de nelegiuiri”; aceasta nu înseamnă că avem între maxilarele noastre o planetă mică care se rotește o dată la fiecare douăzeci și patru de ore, care are primăvară, vară, toamnă, iarnă, viscole și furtuni, o lună care se rotește în jurul ei, și periodic o cometă sau o ploaie de meteori care cade peste ea. Când iau în considerație Canalul Panama, lucrările minunate de irigare care fac deșertul să se bucure și să înflorească ca trandafirul, și toate celelalte invenții și realizări minunate de

astăzi, acești oameni încep să vadă că au comis o greșeală, și sunt practic pe punctul de a zice, ca și Iona: „Aceasta este tocmai ceea ce puteam aștepta, pentru că știam că ești un Dumnezeu milos și îndurător, încet la mânie și de o mare bunătate.” Ei sunt acum în afara orașului, iar lumina arzătoare a Adevărului Prezent este suficient de fierbinte pentru ei. Între timp însă, trustul bisericii crește pentru a-i apăra de această fierbințeală. Noi nu trebuie să avem nicio legătură cu această federație bisericească. „Să nu numiți uneltire [confederație, alianță] tot ce numește poporul acesta uneltire [confederație, alianță]; și nu vă speriați de teama lui, nici nu vă înfricoșați. Faceți un plan și va fi zădărnicit! Spuneți un cuvânt, și nu va sta în picioare; pentru că Dumnezeu [Emanuel] este cu noi.” (Isaia 8:12, 10.) Foarte curând trustul bisericesc va suferi dezamăgire, și umbra lui va trece. Atunci Domnul le va spune: „Ah, nu trebuie să vă simțiți atât de mâhniți! Nu sunteți voi primii oameni care au greșit vreodată. Dar fiți siguri că aveți o mulțime de erori. Voi aveți milă de trustul vostru bisericesc care într-un an a fost fundat iar în altul s-a dezorganizat; și Eu să nu cruț oare biata lume, care în ceea ce privește cunoștința lor despre principiile binelui și răului, nu știe să facă diferență între mâna dreaptă și mâna stângă?”

17. MICA a scris despre venirea Regatului lui Dumnezeu pe pământ, însoțită de mustrarea națiunilor puternice, depărtate; că atunci „din săbiile lor își vor făuri fiare de plug, și din sulițele lor cosoare; o națiune nu va ridica sabia împotriva altei națiuni, nici nu vor mai învăța războiul; ci fiecare va locui sub vița lui și sub smochinul lui (nu al proprietarului); și nu va fi cine să îi înspăimânte (fie medici, patroni, proprietari, polițiști, întreprinderi funerare etc.)”; că toți oamenii vor umbla în numele Dumnezeului nostru, și că prima domnie (pierdută de Adam în Eden) va fi restabilită de Cristos, Turnul Turmei. Mica 4:1-5, 8.

18. NAUM este următorul dintre sfinții Profeți; și după profeția (Naum 1:15) despre venirea Regelui cu vestea Lui bună de pace pe pământul împovărat de păcat, el urmează (Naum 2:3-6) în continuare relatarea unui fapt interesant care va fi o chestiune de experiență zilnică și comună la timpul când se va stabili Regatul. El descrie un tren în mișcare [nu un automobil, după unele păreri];

iar dacă vom face efortul de a ne imagina în locul Profetului, vom putea vedea tocmai ceea ce a văzut el în viziunea lui și pe care a descris-o atât de interesant. Mai întâi, Profetul privește locomotiva care vine spre el, și atunci zice: „Scutul războinicilor lui [obiectul dinaintea acestui mare războinic – farul] este înroșit [strălucește sclipitor], vitejii [mecanicul și fochistul] sunt îmbrăcați în stacojiu [atunci când fochistul deschide ușa focarului pentru a arunca cărbune, și flăcările din focar iluminează interiorul cabinei pe timp de noapte]. Carele [vagoanele] sunt cu [sunt precedate de locomotiva care pe timp de noapte are aspectul unei] torțe arzând în ziua pregătirii sale.”

Apoi Profetul ia locul în tren și privește prin geam, și, în aparență, „brazii sunt zguduiți [stâlpii de telegraf alături de calea ferată par să fie ca într-un dans]. Carele năvălesc pe străzi [calea ferată este o stradă elaborată sau magistrală, construită științific], se lovesc unul de altul pe drumurile late [ciocnirea între vagoane este o caracteristică în circulația trenurilor]; înfățișarea lor este ca torțele [un tren care circulă pe timp de noapte pe un câmp îndepărtat, seamănă foarte mult cu o torță mare care se deplasează cu viteză] și aleargă ca fulgerele”. După care Profetul îl vede pe conductor apropiindu-se pentru controlul biletului, și zice: „El se gândește la vitejii lui [conductorul își petrece aproape tot timpul pentru a verifica pasagerii], dar ei se poticnesc în mersul lor [mișcarea prin tren este dezechilibrată]; se grăbesc spre zidul ei [orașul următor] și adăpostul [stația] este pregătit [hamalii, poștașii, pasagerii care intenționează să plece, și toți care vin să întâlnească pasagerii, așteaptă în gară sosirea trenului]. Porțile râurilor sunt deschise [ușile vagoanelor se deschid și oamenii coboară] și palatul [vagonul] se desface [rămâne gol].”

19. HABACUC este următorul dintre sfinții Profeți; și în profeția sa (Habacuc 2:14) el spune: „Pământul va fi plin de cunoștința gloriei lui Iehova, așa cum fundul mării este acoperit de ape.” În unele locuri din Oceanul Pacific adâncimea apei este de șapte mile. Imaginați-vă starea când cunoașterea gloriei lui Dumnezeu va fi astfel pe pământ! La fel de imposibil va fi pentru un om să nu cunoască pe Dumnezeu, după cum ar fi imposibil ca cineva aflându-se la fundul oceanului să rămână uscat.

20. ȚEFANIA a prezis că Iehova va face ca toți zeii falși să piară de foame; pentru că toți oamenii se vor închina numai unicului și adevăratului Dumnezeu, inclusiv și păgânii despre care ne-am îngrijorat atât de mult (Țefania 2:11); că după ce va trece starea actuală inechitabilă a societății – după ce va fi mistuită, însă nu de foc literal, ci de focul mâniei lui Dumnezeu – atunci nu va mai fi sectarism, ci toate popoarele vor învăța Adevărul curat și vor servi lui Iehova într-un gând; mincinosul și amăgitorul nu vor mai fi, iar poporul va mânca și se va odihni, fără teama de dezastre, deposedare sau moarte. Țefania 3:9, 13.

21. HAGAI este următorul dintre sfinții Profeți, și în profeția sa (Hagai 2:7) spune că „dorința tuturor națiunilor va veni". În Romani 8:19-22, apostolul ne spune care este dorința națiunilor. El zice: „Creația așteaptă cu dorință vie descoperirea fiilor lui Dumnezeu." Cuvântul «fii» este la plural, și Îl arată nu numai pe Isus, dar și pe întreaga Turmă Mică. Suspinele nu vor fi în zadar, pentru că în același pasaj Apostolul spune rezultatul, că creația care suspină va fi eliberată din robia stricăciunii, din păcat și orice lucru rău, la o libertate glorioasă.

22. ZAHARIA a profețit că „multe națiuni se vor alătura lui Iehova în Ziua aceea" și vor deveni poporul Său, iar El va locui în mijlocul lor (Zaharia 2:11); că atunci când fiecare om va locui sub vița sa și sub smochinul său, atunci fiecare om va iubi pe aproapele său ca pe sine însuși (Zaharia 3:10); că Regatul viitor va fi Regatul Adevărului, oamenii vor fi poporul lui Dumnezeu, iar El va fi Dumnezeul lor în adevăr și dreptate; că pământul își va da rodul și cerul roua, și Domnul va face bine poporului și le va înlătura temerile (Zaharia 8:3, 8, 12, 15). Că atunci „locuitorii unei cetăți vor merge la o alta, spunând: «Să mergem repede să ne rugăm înaintea lui Iehova și să Îl căutăm pe Iehova al oștirilor», «voi merge și eu». Da, multe popoare și națiuni puternice vor veni să Îl caute pe Iehova al oștirilor în Ierusalim și să se roage înaintea lui Iehova". (Zaharia 8:21, 22.) Că arcul de război va fi nimicit, iar Domnul va vorbi popoarelor pace; că grâul [simbolul fiilor lui Dumnezeu] îi va face pe tineri să înflorească, și vinul nou [doctrinele mai bune] pe fecioare (Zaharia 9:10, 17); că Domnul va fi Rege peste întreg pământul și oamenii îl vor locui;

și că nu va mai fi nicio distrugere, ci în toți și în toate va fi sfințenia lui Iehova. Zaharia 14:9, 11, 20.

23. MALEAHI a prezis că de la răsăritul și până la apusul soarelui numele lui Iehova va fi mare printre națiuni; că fiecare inimă va adora numele Lui (Maleahi 1:11); că devoratorul va fi mustrat și nu va mai fi permis să distrugă rodul pământului, fiindcă toți paraziții, viermii și microbii vor fi un lucru al trecutului, iar recolta pretutindeni va fi abundentă (Maleahi 3:11); că Cristos Cap și Corp se va ridica ca marele Soare al Dreptății aducând vindecarea în razele Sale, alimentând și aducând la perfecțiune pe toți cei doritori cu aceeași îngrijire care este dată vitelor hrănite în grajd – care acum primesc mai multă atenție decât ființele umane. Maleahi 4:2.

24. IOAN BOTEZĂTORUL este următorul și ultimul dintre sfinții Profeți; pentru că Isus a spus: „Legea și Profeții au ținut până la Ioan.” (Luca 16:16.) Și Ioan, privind la Isus, a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care înlătură păcatul lumii!”

Ioan 1:29; Matei 11:9, 11.

4:11. ***„Tu ești demn, Iehova, Dumnezeul nostru.*** — „Vederea corectă asupra subiectului ne ÎL arată pe Tatăl ceresc ca fiind perfect în toate atributele nobleței de caracter: perfect în dreptatea Sa, așa încât sentința dreaptă a legii Sale drepte nu poate fi călcată nici chiar de El Însuși; perfect în înțelepciune, așa încât planul și aranjamentul Său, nu numai în privința creării omului, ci și în privința salvării omului, a Împăcării etc., au fost toate așa de complete încât niciun eveniment neprevăzut sau eșec nu putea să apară, și nici vreo necesitate de schimbare a planului divin; după cum este scris: «Eu sunt Iehova, Eu nu Mă schimb» și «Cunoscute lui Iehova sunt toate lucrările Sale, de la întemeierea lumii»; perfect de asemenea în iubirea Sa, mai mare iubire decât aceasta nu ar putea exista, și totuși acea iubire în deplin echilibru și acord cu celelalte atribute divine, așa încât a putut cruța pe păcătos numai în armonie cu programul just stabilit de înțelepciunea divină; perfect de asemenea în putere, așa încât toate scopurile Sale bune, intențiile bune, programul Său drept și intențiile Sale iubitoare, deplin coordonate, vor fi executate și vor aduce rezultatul intenționat de la început, așa cum este scris: «Cuvântul

Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face ce Îmi este plăcut și va împlini lucrul pentru care l-am trimis». (Isaia 55:11; Maleahi 3:6; Faptele 15:18.)” E34.

Să primești gloria. — Grecește, toată gloria.

Și onoarea și puterea. — „Ar putea vreodată să se împlinească această Scriptură? Ar putea fi apreciat vreodată caracterul divin de ființe inteligente, oneste, drepte și iubitoare, dacă undeva într-un colț al universului creaturile Sale ar fi torturate, conform crezurilor Evului Mediu? Cu siguranță nu!” B.S.M.

Pentru că Tu ai creat toate lucrurile. — Toate lucrurile, universul, din greacă. „Peste panorama veacurilor El a prevăzut în scopurile Sale gloria unei creații inteligente în propria Lui asemănare, stabilită în dreptate și vrednică de darul Său al vieții veșnice. El a prevăzut plăcerea reciprocă dintre Creator și creatură, și cu o răbdare pașnică a hotărât să aștepte împlinirea glorioasă.” W.T.’95-154.

Și pentru plăcerea Ta [sunt și] ***au fost create!”*** — „După cum fața răspunde feței într-o oglindă, la fel El a dorit ca între Creator și creatură iubirea să răspundă iubirii, admirația admirației, virtutea virtuții și harul să răspundă harului. În această atitudine naturală de bunăvoință și generozitate a Creatorului, și de recunoștință din partea creaturii, se combină fericirea reciprocă. Dumnezeu este fericit în îndeplinirea și în exercitarea tuturor caracteristicilor nobile ale caracterului Său glorios, a cărui fericire este intensificată prin apreciere din partea creaturilor Sale, și prin manifestarea în ele a acelorași calități și dispoziții ale inimii și minții. Iar omul, de asemenea, trebuie să conștientizeze și să exercite aptitudinile nobile ale naturii sale, și să formeze un caracter modelat după cel al Tatălui ceresc, care să obțină aprobarea Lui, dacă el ar vrea să găsească adevărata fericire care constă în aprobarea propriei sale conștiințe de cea a Creatorului și Judecătorului său, în favoarea căruia este viață, și la a cărui «dreaptă se află plăceri pentru totdeauna». (Psalmul 16:11.)”
W.T.’95-167.

APOCALIPSA V

EXECUTORUL PLANULUI

5:1. ***Și am văzut în mâna dreaptă.*** **—** „Planul divin cunoscut numai de Tatăl, Iehova Însuși, a fost ținut în propria Sa putere – în propria Sa mână – până când cineva se va *dovedi* vrednic să îl cunoască și să devină executorul lui, ca agent și reprezentant onorat al lui Iehova.” E36.

A Celui ce ședea pe tron. **—** „Cel ce șade pe tron este Iehova. Iar cartea din mâna dreaptă este planul Său de răscumpărare al umanității, sigilat pentru toți, până se va găsi Cineva și se va dovedi «vrednic».” W.T.’97-150.

O carte. **—** „Nu Biblia, ci Planul Divin, cu timpurile și sezoanele sale.” (W.T.’16-252.) „Acesta a fost *misterul, secretul* Domnului, necunoscut de nimeni decât de Sine – Planul Său pentru salvarea lumii.” W.T.’97-256.

Scrisă [pe dinăuntru] *în față.* **—** Scrierea în față este împlinirea a tot ce a fost profețit la exterior. Fiecare cuvânt din fiecare profeție a Cuvântului lui Dumnezeu este sigur de împlinire. „Căutați în cartea lui Iehova și citiți, niciuna dintre acestea nu va greși, nici uneia nu îi va lipsi perechea, căci gura Mea a poruncit, și Spiritul Său le-a adunat.” (Isaia 34:16.) „Acest sul de carte conține o evidență a tot ce se întâmplă acum, și tot ce va avea loc de-a lungul Veacului Milenar, până la sfârșitul lui – până când fiecare făptură care este în cer și pe pământ și cele ce sunt în mare vor atribui lauda, onoarea, gloria și stăpânirea Celui ce șade pe tron și Mielului, în veacurile veacurilor. Apocalipsa 5:13.” (W.T.’09-243.) „Printre orientali se obișnuia ca rândurile textului să înceapă de la dreapta spre stânga, iar printre națiunile de la nord și est, de la stânga spre dreapta; dar grecii uneori au practicat scrisul în ambele direcții, alternativ.” McC.

Cuvântul este scris clar în exterior, unde toți pot citi cuvintele, dar nu pot înțelege semnificația lor fără ajutorul divin. Între timp, din vârstă în vârstă, evenimentele prezise se întâmplă cu precizie. Modul de a scrie, o parte de la stânga spre dreapta și alta de la dreapta spre stânga, permite împlinirii să urmeze

profețiile cu exactitate, element cu element, până la ultima iotă și frântură. Scrieți un cuvânt pe o foaie de hârtie, apoi întoarceți foaia și priviți-o ținând-o în fața luminii. Așa este și cu Cuvântul lui Dumnezeu. Profețiile par ciudate până când sosește timpul cuvenit să fie „ținute în fața luminii”, și atunci ele sunt văzute clar. Ceea ce putea fi doar imperfect descifrat până la înlăturarea sigiliului, misterul este risipit după ce sigiliul este rupt, pentru că atunci sulul de carte poate fi întors sau deschis și ținut la lumină. Atunci împlinirile sunt văzute potrivindu-se profețiilor. Dacă rândurile nu sunt clare, atunci din oarecare motive noi le privim din exterior și nu din interior.

Și pe partea din spate. — „Cu excepția promisiunii explicite (scrisă pe partea exterioară a sulului) de salvare prin Sămânța femeii, nu se putea ști nimic despre minunatul plan de restabilire umană, până când Fiul lui Dumnezeu, după ce a părăsit gloria naturii spirituale, a luat natura noastră și prin Sacrificiul de Sine ne-a răscumpărat din moarte. Apoi, având dreptatea Lui atribuită nouă prin credință, suntem învredniciți să privim sulul cum El deschide sigiliile unul după altul.” W.T.’02-332.

Ezechiel 2:9, 10.

Sigilată cu șapte sigilii. — „Lucrurile sigilate nu erau cuvenite să fie înțelese nici chiar de Răscumpărătorul nostru până când a primit toată puterea, după învierea Sa. Atunci executarea exclusivă a Planului lui Dumnezeu a fost încredințată în mâinile Lui.” W.T.’16-253.

5:2. *Și am văzut un înger puternic.* — Personificarea Legii.

Proclamând. — În tipuri și umbre, ilustrații, figuri și simboluri.

Cu voce tare. — De la căderea lui Adam înainte.

„Cine este demn. — „Timpul acestei întrebări a cuprins perioada anterioară venirii lui Isus pe pământ și până la învierea Sa din mormânt. Prima oportunitate de a-Și dovedi demnitatea pentru a deschide sulul marelui plan al lui Dumnezeu și de a-i îndeplini prevederile, Dumnezeu a dat-o Celui mai onorat din toată oștirea cerului; iar El nu a permis ca acest privilegiu să treacă pe alături, și a acceptat.” W.T.’16-252.

Să deschidă cartea. **—** „Întrebarea: «Cine este demn să deschidă cartea (sulul) și să desfacă sigiliile ei?» a persistat mult timp: patru mii de ani de la darea promisiunii că Sămânța femeii va zdrobi capul șarpelui. Chestiunea s-a pus în felul următor: Cine va fi socotit demn de Iehova Dumnezeu pentru realizarea scopurilor Lui pline de har, și, prin urmare, să fie onorat mai presus de toți ca Servitorul (Mesagerul) Legământului de har?”

W.T.’97-150.

Și să desfacă sigiliile ei?” **—** „Ioan aude în simbol proclamarea: «Cine este demn să deschidă cartea și să desfacă sigiliile ei?» – Cine este vrednic să fie angajat în *executarea* marelui Plan Divin, minunat pentru înțelepciunea și iubirea, lungimea și lărgimea, înălțimea și adâncimea care întrec orice înțelegere umană – ca să fie deschis și îndeplinit?”

W.T.’97-256.

5:3. *Și nimeni nu a fost în stare în cer.* — Niciun înger nu a fost dovedit vrednic. Lucruri „în care chiar îngerii doresc să privească”. l Petru 1:12.

Nici pe pământ [nici sub pământ]**. —** Niciun om pe pământ nu a fost vrednic. „Nu este niciunul drept, niciunul măcar; fiindcă toți au păcătuit și nu ajung la gloria lui Dumnezeu.”

Romani 3:10, 23; Psalmul 49:7, 8.

Să deschidă cartea. **—** „Ioan a privit în reprezentare ca să vadă cine ar putea fi acel vrednic, dar niciunul nu a fost găsit vrednic.” W.T.’09-243.

Nici să se uite în ea. **—** În lumina acestei Scripturi, cine ar putea îndrăzni, cu propria sa putere, înțelepciune și dreptate să interpreteze Cuvântul lui Dumnezeu, sau să participe la realizarea planului? Evrei 12:18-29; 5:4, 5.

5:4. *Și eu am plâns mult.* — „Ioan era foarte trist și îi părea foarte rău că Dumnezeu are niște scopuri atât de mari și minunate, dar care nu vor putea fi aduse la îndeplinire, deoarece nimeni nu era demn să fie executorul divin.” W.T.’09-243.

Pentru că nimeni. **—** Nicio ființă în tot universul.

***Nu a fost găsit demn să deschidă cartea și să o citească.* —** „Când predomina tăcerea și niciunul nu era găsit vrednic în cer sau pe pământ (reprezentând starea de lucruri înainte de prima venire a lui Isus), Ioan a început să își zică în sine: Vai! noi nu

vom putea cunoaște planurile pline de har și înțelepciune ale lui Dumnezeu pentru bunăstarea creaturilor Sale, pentru că niciuna nu este găsită vrednică să le cunoască sau să le îndeplinească.”

W.T.’97-150; Ioan 1:27; Matei 8:8.

Nici să se uite în ea. — „Așa a fost, că nici chiar Domnul nostru Isus înainte de îndeplinirea sacrificiului Său, așa cum a declarat atunci, nu cunoștea toate detaliile despre planurile, timpurile și sezoanele Tatălui. (Marcu 13:32.)” W.T.’97-150.

5:5. *Și unul dintre bătrâni.* — Profeția lui Iacov când era pe patul de moarte. Identificarea acestui bătrân ne permite să îi recunoaștem pe ceilalți douăzeci și trei. Apocalipsa 4:10.

Mi-a spus. — „Iuda este un pui de leu. Sceptrul nu se va depărta de la Iuda, nici legiuitor dintre picioarele lui, până ce Șilo vine; și la El va fi adunarea poporului.” Geneza 49:9, 10.

„Nu plânge; iată, Leul. — „Cel Sfânt și Drept.”

Faptele 3:14; 22:14.

Din tribul lui Iuda. — „Marele premiu, la care Israel nădăjduia, pentru care se străduia și pe care îl dorea de secole, a fost în final câștigat de Leul (puternicul) din seminția lui Iuda.”

B85; Evrei 7:14.

„Spre a ilustra pretențiile din ultimul timp, observați faptul că actualul papă, când s-a urcat pe tronul papal, și-a luat titlul de Leon al XIII-lea, și puțin după aceea se iscălea *Leo de tribus Iuda*, adică, «Leul din tribul lui Iuda».” B316.

Rădăcina lui David. — „Domnul lui David și Rădăcina lui David nu a fost Logosul preuman, nici omul Isus Cristos, ci Mesia cel înviat.” E136.

Isaia 11:1; Romani 15:12; Apocalipsa 22:16.

A învins pentru a deschide cartea. — „Când Domnul nostru Isus Și-a dovedit loialitatea față de Tatăl ceresc prin supunerea Sa chiar «până la (infama) moarte de cruce», atunci și prin aceasta, El S-a dovedit vrednic de toată încrederea.” E37.

Și a desface cele șapte sigilii ale ei.” — „Mare este harul conferit Celui Drept din seminția lui Iuda, deoarece i-a fost permis să deschidă sigiliile; și mare este privilegiul celor cărora le este permis să privească în carte după deschiderea lor.”

W.T.’02-332; Apocalipsa 5:2; 6:1.

5:6. ***Și am văzut în mijlocul tronului.*** — „În sânul Tatălui.” Ioan 1:18.

Și al celor patru ființe vii. — „Imaginea exactă a persoanei Sale.” Evrei 1:3.

Și în mijlocul bătrânilor. — Subiectul central al tuturor profețiilor lor. Apocalipsa 4:10.

Un Miel stând ca înjunghiat. — „Până a demonstra vrednicia Sa prin ascultare până la moarte, și încă moarte de cruce, nu a fost posibil ca El să cunoască complet planul divin.” W.T.’06-39; Isaia 53:7; Ioan 1:29, 36; Faptele 8:32; l Petru 1:19.

Având șapte coarne. — Putere desăvârșită. „Toată puterea Îmi este dată în cer și pe pământ.” Matei 28:18.

l Samuel 2:1, 10; Deuteronom 33:17; l Regi 22:11.

Și șapte ochi. — Înțelepciune desăvârșită. „În care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale cunoștinței.” Coloseni 2:3; Zaharia 3:9; 4:10; Apocalipsa 1:4; 3:1; 4:5; 2 Cronici 16:9.

Care sunt cele șapte spirite ale lui Dumnezeu. — Sau lămpi de foc. Apocalipsa 4:5.

Trimise în tot pământul. — A se vedea Apocalipsa 1:4.

5:7. ***Și El a venit și a luat cartea.*** — „Lui I-a fost încredințat sulul, ca la timpul cuvenit, toate prevederile minunate ale planului divin să fie pe deplin realizate în glorificarea Bisericii și în binecuvântarea tuturor familiilor pământului.” W.T.’06-39.

Din mâna dreaptă. — A se vedea Apocalipsa 5:1.

A Celui ce ședea pe tron. — Iehova. Dacă Isus și Tatăl Său sunt o treime, „Unul în persoană – egali în glorie și putere”, cum se face că unul vine la altul pentru ceva, sau cum poate El veni la El și să ia ceva ce El are deja, și să Îi dea Sie Însuși?

5:8. ***Și când El a luat cartea.*** — Vrednicia lui de a face acest lucru a fost dovedită prin învierea Sa la natură divină.

Cele patru ființe vii. — Dreptatea, Puterea, Iubirea și Înțelepciunea. Apocalipsa 4:6, 7.

Și cei douăzeci și patru de bătrâni. — Mesajele celor douăzeci și patru de profeți. Apocalipsa 4:10.

S-au prosternat înaintea Mielului. — I-au adus omagiul lor comun și adorare Biruitorului asupra păcatului și morții.

Având fiecare o harpă. — Producând cele mai splendide armonii pe care le-au auzit vreodată urechile muritorilor.

Apocalipsa 15:1-4; 4:10.

Și potire de aur. — Vase pentru tămâie, recipiente, similare cu cele folosite la Altarul de Aur. Exodul 25:29; 30:1-9.

Pline cu tămâie. — Parfumul dulce al inimilor răbdătoare, stăruitoare, rezistente, prețioase în amintirea Tatălui, pledând pentru dragostea și înțelepciunea divină. Psalmul 141:2; Exodul 30:34-38; Leviticul 16:12, 13; Luca 1:9, 10; Faptele 10:4.

Care sunt rugăciunile sfinților. — Care fiecare din ele, conform aranjamentului Tatălui, au fost făcute în numele Celui aici onorat. Ioan 16:23; Efeseni 2:19.

5:9. *Și cântau o cântare nouă.* — „Aceasta înseamnă că planul divin a fost cunoscut de El în întregime – pentru că o mare parte a planului El deja o cunoștea – iar acum I-au fost date toate lucrurile." W.T.'16-253.

Psalmul 40:3; Apocalipsa 14:3.

Spunând: „Tu ești demn să iei cartea. — Demn de „numele care este mai presus de orice nume". Filipeni 2:9.

Și să deschizi sigiliile acesteia. — Să descopere minunata metodă prin care Tatăl va dezvolta pe *salvatorii* lumii.

Obadia 21.

Pentru că ai fost înjunghiat. — El Și-a jertfit voința, dar aceasta nu era suficient. „Dumnezeu a dorit ca El să sacrifice nu numai voința Lui, ci chiar viața Sa umană. Când toate încercările Sale s-au încheiat la moartea Sa de pe cruce, Dumnezeu I-a dat un nume căruia toți vor trebui să se închine, atât în cer cât și pe pământ." W.T.'16-252.

Și ai răscumpărat. — „*Agorazo.* Acest cuvânt înseamnă a cumpăra în piață deschisă." E429; l Corinteni 6:20; Galateni 3:13; Efeseni 1:7; Coloseni 1:14; l Petru 1:18, 19.

Pentru Dumnezeu. — „Ce spun Scripturile în privința sacrificiului lui Cristos, a jertfei pe care a făcut-o El? Spun ele că a fost făcută lui Satan, sau lui Iehova Dumnezeu? Noi răspundem că în toate tipurile dispensației iudaice, preumbrind această jertfă mai bună care ridică păcatul lumii, jertfele erau prezentate lui Dumnezeu, prin preot, care Îl simboliza pe Domnul nostru Isus." E449.

Prin sângele Tău. — „Pentru că, dacă sângele de țapi și de tauri sfințește în așa fel încât carnea devine curată, cu cât mai mult sângele lui Cristos, care, prin spirit veșnic, S-a oferit pe Sine fără pată lui Dumnezeu.” Evrei 9:13-15.

Din fiecare rasă. — „În Sămânța ta vor fi binecuvântate toate familiile pământului.” Faptele 3:25.

Și limbă. — „Orice genunchi se va pleca, orice limbă va jura.” Isaia 45:23.

Și popor. — „Cerurile vestesc dreptatea Sa și toate popoarele văd gloria Sa.” Psalmul 97:6.

Și națiune. — „În Sămânța ta toate națiunile pământului vor fi binecuvântate.” Geneza 26:4; 22:18; Apocalipsa 14:6.

5:10. *Și i-ai făcut pentru Dumnezeul nostru un Regat.* — „Acesta va fi Regatul sfinților, prin aceea că ei vor domni, vor judeca și vor binecuvânta lumea împreună cu Domnul lor, Isus. (Romani 8:17, 18.) Clasa Regatului propriu-zis se va compune numai din Domnul nostru și din «aleșii» Săi, Turma Mică.” D618; Luca 12:32.

Și [preoți] *preoție.* — „Prevederea divină în legătură cu o «Preoție Regală» implică slăbiciune, imperfecțiune din partea unora pe care preoții îi vor ajuta și îi vor instrui, și de la care ei vor accepta sacrificiu și ofrande pentru păcat, și cărora ei le vor acorda milă și iertarea păcatelor.” E476.

l Petru 2:5, 9; Apocalipsa 1:6; 20:6.

Și ei vor domni. — „Dar, înainte ca Preoțimea Regală să înceapă domnia lor, ei trebuie «să sufere cu El», să participe la sacrificiile antitipice. (2 Timotei 2:12.)” T.26.

Peste. — *Epi,* peste, asupra. Apocalipsa 6:16.

Pământ!” — „Regatul și domnia, chiar măreția regatului de *sub* întregul cer va fi dat poporului sfinților Celui Prea Înalt, al cărui Regat este un Regat veșnic și toate stăpânirile Îl vor servi și Îl vor asculta. (Daniel 7:27.)” D618.

5:11. *Și am văzut.* — Ioan a văzut în viziune, dar va vedea și în realitate.

Și am auzit. — Ioan a auzit în viziune, dar va auzi și în realitate.

Vocea multor îngeri. — În afară de îngeri, și Marea Companie se află în această mulțime fericită. Evenimentele

până la sfârșitul capitolului își au împlinirea în viitor.

De jur împrejurul tronului. — „Bolta cerului” (Iov 22:14), cercul universului.

Și a ființelor vii. — Dreptatea, Puterea, Iubirea și Înțelepciunea. Apocalipsa 4:6, 7.

Și a bătrânilor. — Profețiile. Apocalipsa 4:10.

Și numărul lor. — „Pe care nimeni nu o putea număra.” Apocalipsa 7:9.

Era de zece mii de ori zece mii și mii de mii. — Numărul Marii Companii, în aparență, va depăși o sută de milioane. Dar, în Numeri 4:46-48 și Exodul 28:1 este indicat un preot la fiecare 2860 de leviți; ceea ce ar face ca numărul Marii Companii să fie aproximativ 411.840.000. T.118, 119; Daniel 7:10.

5:12. ***Ei ziceau cu glas tare.*** — Marea Companie vor fi lucrători foarte entuziaști de cealaltă parte a vălului, pentru că ei iubesc cu adevărat pe Domnul din toată inima, din tot sufletul, cu toată mintea și cu toată puterea lor (Marcu 12:30), și trebuie doar să fie eliberați pentru a da expresie deplină iubirii lor.

„Vrednic este Mielul, care a fost junghiat. — „Domnul nostru Isus a demonstrat înaintea Tatălui, înaintea îngerilor și înaintea «fraților» Săi, credincioșia Sa față de Tatăl și față de principiile guvernării Sale. În acest fel El a înălțat legea Tatălui și a făcut-o demnă de cinste, demonstrând că nu era prea severă, că nu era mai presus de capacitatea unei ființe perfecte, chiar în condițiile cele mai nefavorabile.” E120.

Să primească puterea. — Clasa Marii Companii înțelege cu umilință că credincioșia și zelul lor nu au fost suficiente pentru a justifica propria lor înălțare la putere.

Bogăția. — Ei își dau seama că nu au investit de ajuns în comorile cerești, dar și-au ascuns talentele în preocupări pământești.

Înțelepciunea. — Ei recunosc lipsa lor de înțelepciune prin faptul că au căutat lauda oamenilor, și că Compania Cristos, deși în aparență nebuni pentru Cristos, au fost în realitate cei mai înțelepți dintre înțelepți.

Tăria. — Ei știu că au folosit propria lor putere pentru susținerea și întreținerea instituțiilor care în realitate mai mult au împiedicat decât au ajutat Mireasa pentru a se pregăti.

Onoarea. — Ei recunosc că, ca clasă, au căutat și au obținut onoarea care vine de la oameni, dar nu au reușit să caute în mod corespunzător onoarea care vine numai de la Dumnezeu.

Gloria. — Ei recunosc că nu au îndeplinit condițiile înalte ale sacrificiului de sine, și sunt, prin urmare, nevrednici de marele premiu.

Și binecuvântarea!” — Ei simt că binecuvântările date lor de Domnul au fost întrebuințate în mod nechibzuit pentru ei și familiile lor, fără a lua în considerare necesitățile întregii familii scumpe a Domnului; și că în mod corespunzător, cea mai importantă dintre toate binecuvântările – privilegiul de a distribui binecuvântările lui Dumnezeu lumii nevoiașe – se oferă celor care la modul cel mai serios, „prin răbdare stăruitoare în facerea binelui caută glorie și onoare și nemurire”. (Romani 2:7.) Astfel ei au reverență pentru Miel și Mireasa Lui, fiindcă sunt una. Apocalipsa 19:7.

5:13. ***Și pe fiecare creatură.*** — După distrugerea incorigibililor la sfârșitul Veacului Milenar. (Acest lucru, în sine, este o binecuvântare pentru cei care refuză să își întrebuințeze viața în mod corect.)

Care este în cer. — „Toți îngerii lui Dumnezeu să I se închine!” (Evrei 1:6.) „Voi, toți dumnezeii, închinați-vă Lui.”
Psalmul 97:7.

Și pe pământ [și sub pământ]**.** — Toată omenirea.
l Corinteni 15:25.

Și în mare. — Clasa care continuă să fie „în mare”, în sens că nu se află sub restrângere religioasă, va înceta să existe. Ei nu mai sunt, dar chiar sfârșitul existenței lor va fi spre lauda Celui care a murit pentru ei pe Golgota; pentru că ei vor avea o șansă perfectă.

Și pe toate care se află în acestea. — „Pentru ca, la numele lui Isus, fiecare genunchi să se plece, al celor din cer și de pe pământ.” Filipeni 2:10; Efeseni 1:10; Coloseni 1:20.

Le-am auzit spunând: „Binecuvântarea. — Miriadele de ființe fericite, de pe toate planurile de inteligență create, de la cea mai mare la cea mai mică, în cer și pe pământ, recunosc cu bucurie sursa tuturor binecuvântărilor lor. Romani 9:5.

Și onoarea. — Atunci toți vor ajunge să înțeleagă ce mare

onoare a fost acordată fiecărei creaturi de a primi binecuvântarea de nedescris a vieții pe orice plan de existență, și fiecare va recunoaște cu bucurie sursa vieții și fericirii eterne.

l Timotei 6:16.

Și gloria [și puterea] *Celui Atotputernic.* — Fiecare va fi ajuns să cunoască gloria vieții pe propriul său plan de existență. „Sunt trupuri cerești și trupuri pământești; dar una este gloria celor cerești și alta a celor pământești; una este gloria soarelui și alta gloria lunii, și alta gloria stelelor; pentru că o stea se deosebește în glorie de altă stea.” l Corinteni 15:40, 41.

Romani 16:27; l Petru 4:11; 5:11; Apocalipsa 1:6.

Fie. — Fie atribuită.

A Aceluia ce șade pe tron. — Tatăl și Prietenul nostru.

1 Cronici 29:11.

Și a Mielului. — Răscumpărătorul și Fratele nostru.

În veacurile veacurilor!” — „Pentru epocile epocilor”, din grecește.

5:14. *Și cele patru ființe vii ziceau: „Amin!”* — Dreptatea, Puterea, Iubirea și Înțelepciunea declară în unitate că acesta este rezultatul fericit.

Și bătrânii s-au prosternat și s-au închinat. — Profețiile declară clar, că nici oamenii nici demonii nu vor putea zădărnici acest final perfect al Planului care a început atât de ciudat și încă progresează – desăvârșirea prin suferință a Turmei Mici, a Marii Companii și, chiar și a întregii lumi. Apocalipsa 4:10.

APOCALIPSA VI

ȘASE SIGILII ȘI PAPALITATEA

6:l. ***Și am văzut.*** — „Dumnezeu nu prezintă planurile Sale pentru a satisface o simplă curiozitate. Pentru a înțelege ceea ce este revelat în sul trebuie să fim sincer doritori de a cunoaște detaliile Planului lui Dumnezeu în scopul de a coopera stăruitori la el. Numai cei astfel interesați sunt vrednici să cunoască, și numai aceștia ajung să vadă în sensul de a înțelege și aprecia lucrurile adânci ale lui Dumnezeu scrise în sul. Aceștia sunt cei drepți pentru care este semănată lumina [Adevărul]. Această vrednicie trebuie să persiste pe tot drumul luminii, nu doar la începutul lui. Dacă nu se constată vrednicia în urma diverselor probe aplicate periodic, atunci nu mai putem continua pe drumul luminii; și cu excepția cazului în care cei necredincioși se vor trezi la o mai mare sârguință și vigilență, lumina care este deja în ei va deveni întuneric. Și cât de mare, cât de intens trebuie să fie întunericul unuia aruncat afară din lumină! (Matei 6:23.)”

W.T.’02-332.

Când Mielul a deschis. — „Deschiderea sigiliilor a progresat pe tot parcursul Vârstei Evanghelice. Pentru a completa planul se necesită tot veacul prezent precum și cel viitor. Putem presupune că Domnului Isus I-au fost aduse la cunoștință toate caracteristicile lui după înălțarea Sa în prezența lui Iehova. Învățătorul a declarat că după cum Tatăl I-a descoperit Lui, El ne va descoperi nouă.” W.T.’16-253; Apocalipsa 5:5-9.

Unul din cele șapte sigilii. — „Deschiderea fiecărui sigiliu permitea tot mai mult derularea sulului, astfel «taina lui Dumnezeu» era tot mai clar discernută.” W.T.’97-257.

Și am auzit. — Ca urletul unui leu.

Pe una dintre cele patru ființe vii. — Dreptatea, simbolizată prin leu. Apocalipsa 4:7.

Spunând cu glas ca de tunet: „Vino și vezi!” — Vino și vezi cum dreptatea infinită permite unul din cele mai mari acte de nedreptate comise vreodată.

6:2. ***Și am văzut.*** — Ioan a văzut în viziune prima

caracteristică ciudată și minunată a planului divin pentru permisiunea răului care se referea la epocile Bisericii, dincolo de perioada sa – Smirna.

Și, iată, un cal alb. — Doctrinele, învățăturile Domnului și ale Apostolilor recunoscute ca singura normă de credință și practică a Bisericii lui Dumnezeu.

Și cel ce ședea pe el. — Episcopul Romei, embrionarul papă, reprezentantul personal al lui Satan.

Avea un arc. — „Ei își încordează limbile, arcul lor de minciuni; dar nu sunt viteji pentru adevărul de pe pământ, pentru că merg din rău în rău și nu Mă cunosc, spune Iehova.”

Ieremia 9:3.

Și i-a fost dată. — „Sub domnia lui Constantin (care și-a asasinat fiul în același an în care a convocat consiliul de la Niceea) opoziția imperiului față de creștinism a dat loc favorii, iar imperialul Pontifex Maximus a devenit protectorul *pretinsei*, dar de fapt apostatei Biserici a lui Cristos; și, luând-o de mână, a ajutat-o să ajungă la un loc de popularitate și splendoare din care mai târziu, deoarece puterea imperială slăbea, a fost în stare să își pună reprezentanții ei proprii pe tronul religios al lumii, ca Principali Conducători Religioși – *Pontifex Maximus*.” B290.

O coroană. — Mare onoare și autoritate în Biserică.

Și a ieșit înainte cucerind [și pentru a cuceri] *și a cucerit.* — Astfel vedem aparenta înfrângere a infinitei dreptăți în această primă epocă. Dumnezeu, în aparență, a părăsit Biserica Sa, după ce a pus în pericol toate interesele Sale prin plasarea puterii în mâinile unui sistem eclesiastic egoist. Dar lucrurile mai rele sunt încă în viitor!

6:3. *Și când El a deschis al doilea sigiliu.* — Descoperind perioada a doua a istoriei lui Anticrist.

Am auzit pe a doua ființă vie. — Puterea infinită.

A se vedea Apocalipsa 4:7.

Spunând: „Vino și vezi.” — Vino și vezi cum infinita putere consimte un lucru aparent în opoziție victorioasă ei.

6:4. *Și a ieșit un alt cal.* — Un cal-crez, cu totul diferit de Scripturi, care au fost eronat interpretate.

Care era roșu. — Culoarea păcatului – imperfecțiunea. „De sunt păcatele voastre roșii precum carminul.” Isaia 1:18.

Și celui ce ședea pe el. — Același călăreț, Anticrist.

I-a fost dată putere să ia pacea de pe pământ. — Pentru a încurca în controversă pe cei care erau sub restrângere religioasă – cu alte cuvinte, pe întreaga biserică pretinsă a lui Dumnezeu.

Și ca ei să se ucidă unii pe alții. — Provocați în a se destitui și nimici unii pe alții ca învățători, prin instigarea puterii romane împotriva tuturor celor neconvenabili.

Și i-a fost dată o sabie mare. — După cum Domnul are o sabie mare și puternică, Sabia Spiritului, care este Cuvântul lui Dumnezeu (Efeseni 6:17), și după cum este reprezentată ca ieșind din gura Lui (Apocalipsa 19:15), la fel și papalitatea are o sabie mare și puternică dar în contradicție cu Sabia Spiritului, și aceasta, de asemenea iese din gura papalității. [Cuvântul de aici este diferit de cel folosit în Apocalipsa 1:16, și se referă la cuțitul măcelarului – Geneza 22:6, 10.] „Papa [fiecare papă la rândul său] este capul bisericii false, care este corpul său, întocmai cum Cristos Isus este capul Bisericii adevărate, care este Corpul Său. Deoarece capul este reprezentantul corpului și *gura* lui vorbește pentru corp, aflăm acest aspect al lui Anticrist, după cum trebuie să ne așteptăm, menționat în mod proeminent de Scripturi. În Daniel 7:8, 11, 25 și în Apocalipsa 13:5, 6, gura lui Anticrist ne este arătată în mod special ca o caracteristică principală.” B304.

Această perioadă, începând în A. D. 325 și extinzându-se până în anul 539, a fost perioada formării crezurilor. „Apropiați-vă, puneți-vă picioarele pe grumajii acestor regi.” (Iosua 10:24.) Ele au fost odată foarte puternice, dar acum sunt destul de inofensive. Domnul [Iosua – Salvator] le-a umilit pe toate prin Sabia Spiritului plasată în mâinile Pastorului Russell.

„Nici Luca în Faptele Apostolilor, nici alt scriitor eclesiastic înainte de secolul al cincilea, nu face referire la o adunare a Apostolilor în scopul de a forma un crez. Dacă Apostolii îl compuneau, atunci el ar fi rămas la fel în toate bisericile și vârstele. Dar este chiar contrariul.” (McC.) În binecunoscutul «crez apostolic» se pretinde că „sunt cuprinse cele mai importante elemente ale credinței într-un Dumnezeu triunic”.

Dar acesta nu a fost destul de trinitar, astfel crezul de la Niceea a îmbunătățit chestiunea, în A. D. 325:

„Noi credem într-un singur Dumnezeu, Tatăl Atotputernic, Făcătorul

tuturor lucrurilor vizibile și invizibile; și într-un singur Domn Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, născut din Tatăl, Singurul Născut, care este din substanța Tatălui, Dumnezeu din Dumnezeu; Lumină din Lumină; Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat; născut nu făcut; din aceeași substanță cu Tatăl; prin care au fost făcute toate lucrurile, atât cele din cer cât și cele de pe pământ; pentru care noi oamenii și a noastră mântuire S-a făcut trup, a fost făcut om, a suferit, și a înviat a treia zi. El S-a înălțat la cer; El vine să judece viii și morții. Și în Duhul sfânt. Dar cei care spun că a fost un timp când El nu era; sau că El nu a fost înainte de a fi născut; sau că a fost făcut din ceea ce nu a avut ființă; sau care afirmă că Fiul lui Dumnezeu este din orice altă substanță sau esență, sau creat, sau variabil, sau mutabil, pe astfel de persoane biserica catolică și apostolică îi anatemizează."

Cincizeci și șase de ani mai târziu, la al doilea Conciliu Ecumenic de la Constantinopol, din A. D. 381, crezul niceano-constantinopolitan a fost plasat pe piață:

„Cred în unul Dumnezeu, Tatăl Atotștiutorul, Făcătorul cerului și al pământului, și al tuturor lucrurilor vizibile și invizibile: și în unul Domn Isus Cristos, singurul Fiu născut al lui Dumnezeu, născut din Tatăl Său înainte de toate lumile; Dumnezeu din Dumnezeu; Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut nu făcut, fiind din aceeași substanță cu Tatăl, prin care au fost făcute toate lucrurile; care pentru noi oamenii și pentru mântuirea noastră S-a coborât din cer, și S-a întrupat de la Duhul sfânt în Fecioara Maria, și a fost făcut om, și de asemenea a fost crucificat pentru noi sub Pontius Pilat. El a suferit și a fost îngropat; iar a treia zi a înviat, după Scripturi; și S-a înălțat la cer, și șade la dreapta Tatălui. Și El va veni din nou cu glorie să judece atât viii cât și morții, al cărui Regat nu va avea sfârșit. Și eu cred în Duhul sfânt, Domnul și Dătătorul de viață, care purcede de la Tatăl și de la Fiul, care împreună cu Tatăl și cu Fiul este adorat și slăvit, care a vorbit prin Profeți. Și eu cred într-o singură biserică catolică și apostolică. Recunosc un singur botez pentru iertarea păcatelor; și mă uit pentru învierea morților și viața veacului ce va veni."

Crezul respectiv a funcționat bine până la al patrulea Consiliu Ecumenic din A. D. 451, când a fost compus crezul calcedon. Dar despre acest crez se spune foarte puțin în zilele noastre, pentru că „cele două partide în cadrul consiliului au fost ridicate până la înălțimea entuziasmului, iar acțiunea, în special a primei sesiuni, a fost extrem de zgomotoasă, până când comisarii și senatorii laici au fost nevoiți să îndemne episcopii să mențină ordinea, spunând că astfel de strigăte vulgare sunt o dizgrație".

Totuși îl redăm pentru ceea ce este valoros:

„Noi mărturisim și cu un acord învățăm despre unul și același Fiu, Domnul nostru Isus Cristos, desăvârșit în divinitate, perfect în umanitate, cu adevărat Dumnezeu și cu adevărat om, constând dintr-un suflet și trup rațional, consubstanțial cu Tatăl în conformitate cu dumnezeirea, și consubstanțial cu noi conform umanității; în toate lucrurile ca și noi, însă cu excepția păcatului; care a fost născut din Tatăl înainte de toate veacurile, în conformitate cu dumnezeirea; și în ultimele zile S-a născut, la fel, în conformitatea umanității, din Fecioara Maria, Mama lui Dumnezeu, pentru noi și pentru a noastră mântuire; care trebuie să fie recunoscut unul și același Cristos, Fiul, Domnul, Singurul Născut în două naturi, fără amestec, schimbare, divizare sau separare; diferența naturilor nefiind eliminată prin unirea lor, ci mai degrabă proprietatea fiecărei naturi fiind păstrată și concordantă într-o singură persoană și într-o singură ipostază; astfel încât El nu este împărțit în două persoane, ci numai Fiul, Cuvântul, Domnul nostru Isus Cristos, și una și aceeași persoană."

O uitare milostivă a ascuns data și numele autorului crezului atanasian, elita tuturor crezurilor, însă acesta a fost probabil fabricat de Satan pentru a fi utilizat în jurul A. D. 539. Iar prin A. D. 570 a devenit foarte renumit. „Crezul este primit în bisericile greacă, romană și engleză, dar este exclus din serviciul bisericii protestante episcopale din America." Natura acestui crez poate fi judecată din următorul extras dintr-o publicație a bisericii anglicane din anul 1855:

„Crezul atanasian nu este apreciat ca parte a unui serviciu public. Nimeni nu presupune că a fost lucrarea lui Atanasie. [Atanasie a întemeiat sistemul mănăstiresc. El a fost episcopul Alexandriei și prietenul împăratului Constantin care a determinat exilarea lui Arius.] Nimeni nu este în prezent, cel puțin dintre noi, în pericol de erorile pe care el le denunță; pentru că nimeni nu crede că toți membrii bisericii grecești sunt în mod necesar destinați condamnării veșnice; și, prin urmare, de fiecare dată când este citit, clericul care oficiază serviciul trebuie să enunțe solemn ceea ce nu crede nici el, nici ascultătorii lui. Este adevărat, că prin diferențierea între crezul propriu zis și clauzele condamnabile, el își poate împăca conștiința că nu declară o falsitate; dar și aceasta este suficient pentru eliminarea crezului din liturghia noastră. Am avut și avem în biserica noastră prea multe rezerve mintale. În ceea ce privește doctrina trinității, este susținută îndeajuns de crezurile apostolic și nicean."

Pare aproape incredibil că cineva ar mai crede cu seriozitate următoarele afirmații bizare:

„Oricine, ca să poată fi mântuit, trebuie înainte de toate să țină credința catolică, care credință, cine nu o va păstra întreagă și neîntinată, fără

îndoială va pieri pentru veșnicie. Și credința catolică este aceasta: că ne închinăm unui singur Dumnezeu în treime, și treimii în unitate; nici nu confundăm persoanele nici nu divizăm substanța. Pentru că una este persoana Tatălui, alta a Fiului și alta a Duhului sfânt. Dar dumnezeirea Tatălui, a Fiului și a Duhului sfânt este unică; egali în glorie și coeterni în maiestate. Cum este Tatăl, așa este și Fiul și la fel și Duhul sfânt. Tatăl increat, Fiul increat și Duhul sfânt increat. Tatăl de neînțeles, Fiul de neînțeles și Duhul Sfânt de neînțeles. Tatăl veșnic, Fiul veșnic și Duhul sfânt veșnic. Și totuși nu sunt trei veșnici, ci unul veșnic. Deoarece, de asemenea, nu sunt trei de neînțeles, nici trei increați, ci unul increat, și unul de neînțeles. Astfel, după cum Tatăl este atotputernic, și Fiul este atotputernic, și Duhul sfânt este atotputernic. Și totuși nu sunt trei atotputernici, ci unul atotputernic. După cum Tatăl este Dumnezeu, și Fiul este Dumnezeu, și Duhul sfânt este Dumnezeu. Și totuși nu sunt trei Dumnezei, ci un singur Dumnezeu. După cum Tatăl este Domn, și Fiul este Domn, și Duhul Sfânt este Domn. Și totuși nu sunt trei Domni, ci un singur Domn. După cum suntem obligați de veridicitatea creștină să recunoaștem că fiecare din aceste persoane este Dumnezeu și Domn, la fel religia catolică ne interzice să spunem că există trei Dumnezei și trei Domni. Tatăl nu este făcut de nimeni, nici creat, nici născut. Fiul este numai de la Tatăl; nici făcut, nici creat, ci născut. Duhul sfânt este de la Tatăl și de la Fiul; nici făcut, nici creat, nici născut, ci provine. Astfel există un singur Tată, nu trei Tați; un Fiu, nu trei Fii; un Duh sfânt, nu trei Duhuri sfinte. Și în această trinitate nimeni nu este mai înainte sau mai târziu; niciunul nu este mai mare sau mai mic decât celălalt. Dar toate trei persoane sunt împreună coeterne și coegale. Așa că în toate lucrurile, anterior menționate, trebuie adorată unitatea în trinitate și trinitatea în unitate.

„Prin urmare, cine vrea să fie mântuit trebuie în acest mod să creadă în trinitate. În plus, pentru mântuirea veșnică, la fel, și în mod întemeiat, este necesar să se creadă în încarnarea Domnului nostru Isus Cristos. Pentru că credința dreaptă este că noi credem și mărturisim că Domnul nostru Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, este Dumnezeu și om. Dumnezeu din substanța Tatălui, născut înaintea lumilor; și om din substanța mamei Sale, născut în lume. Dumnezeu perfect și om perfect, cu rațiune și trup uman. Egal Tatălui în privința dumnezeirii, și inferior Lui în privința umanității. Care, deși El este Dumnezeu și om, totuși El nu este doi, ci un singur Cristos. Unul, nu prin transformarea dumnezeirii în carne, ci prin luarea umanității în Dumnezeu. Unul întru totul, nu prin amestec de substanță, ci prin unitatea persoanei. După cum sufletul și trupul sunt un singur om, la fel Dumnezeu și omul sunt un singur Cristos. Care a suferit pentru mântuirea noastră, a coborât în iad, a înviat a treia zi din morți. S-a înălțat a treia zi la cer; El stă la dreapta Tatălui, Dumnezeul Atotputernic. De unde va veni să judece viii și morții. La a cărui venire toți oamenii vor învia în trupurile lor,

și vor da socoteală pentru faptele lor. Și cei ce au făcut binele vor merge în viața veșnică, iar cei ce au făcut răul vor merge în focul veșnic. Aceasta este credința catolică, în care dacă cineva nu crede, nu poate fi mântuit. Slavă Tatălui și Fiului și Duhului sfânt. Așa cum a fost la început, este și acum, și va fi întotdeauna, lumea fără sfârșit. Amin."

Aceasta a pus capăt activității de formare a crezurilor, puterea de născocire a bolboroselilor lui Satan destinate pentru substituirea Bibliei a fost temporar epuizată. Dar o mie de ani mai târziu, «crezul papei Pius al IV-lea» a fost emis în formă de edict, în decembrie, 1564. „Toți episcopii, eclesiasticii și învățătorii bisericii catolice, precum și toți convertiții de la protestantism, îl acceptă și îl declară în mod public." După cum urmează:

„Eu, subsemnatul, cred și mărturisesc cu o credință fermă toate și fiecare dintre lucrurile care sunt cuprinse în simbolul credinței care este folosit în sfânta biserică catolică; și anume: eu cred într-un singur Dumnezeu, Tatăl Atotputernic, Făcătorul cerului și al pământului, precum și al tuturor lucrurilor vizibile și invizibile; și într-un singur Domn Isus Cristos, unicul Fiu născut al lui Dumnezeu, născut din Tatăl înaintea tuturor lumilor, Dumnezeu din Dumnezeu, Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut nu făcut, consubstanțial cu Tatăl, prin care au fost făcute toate lucrurile; care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a coborât din cer și a fost încarnat de la Duhul sfânt în fecioara Maria, și S-a făcut om; a fost de asemenea crucificat pentru noi sub Pontius Pilat, a suferit și a fost înmormântat, și a înviat a treia zi, după Scripturi, și S-a înălțat la Cer și șade la dreapta Tatălui, și va veni din nou cu slavă să judece viii și morții, al cărui Regat nu va avea sfârșit; și în Duhul sfânt, Domnul și Dătătorul de viață, care provine de la Tatăl și de la Fiul, care, împreună cu Tatăl și cu Fiul este adorat și slăvit, care a vorbit prin sfinții profeți; și în singura sfântă biserică catolică și apostolică. Mărturisesc un singur botez pentru iertarea păcatelor, aștept învierea morților și viața lumii ce va veni. Amin. Cu fermitate recunosc și îmbrățișez tradițiile apostolice și eclesiastice, precum și toate celelalte constituții și ritualuri ale aceleiași biserici. De asemenea recunosc Sfintele Scripturi conform interpretării sfintei biserici mamă, care deține și căreia îi aparține dreptul excluziv să judece adevăratul sens și interpretare a Sfintelor Scripturi; nici nu voi încerca vreodată să le interpretez altfel decât conform acordului unanim al părinților.

„Mărturisesc, de asemenea, că există cu adevărat și în mod corespunzător șapte taine ale noii legi, instituite de Domnul nostru Isus Cristos pentru mântuirea omenirii, deși nu toate sunt necesare fiecăruia – și anume: botezul, mirul, cuminecătura, pocăința, maslul, preoția și căsătoria,

și că acestea conferă harul; iar dintre ele, botezul, mirul și preoția, nu pot fi repetate fără sacrilegiu. Eu, de asemenea, primesc și recunosc ceremoniile bisericii catolice, în a căror administrare solemnă sunt primite și aprobate sacramentele mai sus menționate. Eu primesc și îmbrățișez toate și fiecare dintre lucrurile care au fost stabilite și declarate la sfântul conciliu din Trent cu privire la păcat și justificare. Mărturisesc, de asemenea, că prin liturghie I se aduce lui Dumnezeu o jertfă adevărată, curată, potrivită și ispășitoare pentru cei vii și cei morți; și că în cel mai sfânt sacrament al cuminecăturii este într-adevăr și în mod substanțial adevăratul corp și sânge, împreună cu sufletul și divinitatea Domnului nostru Isus Cristos; și că substanța pâinii se transformă în corp, iar substanța vinului în sânge, care transformare biserica catolică o numește transubstanțiere. Mărturisesc, de asemenea, că numai într-un fel sau altul, complet și întreg, se poate primi Cristos ca un adevărat sacrament. Cred cu hotărâre că există un purgatoriu, și că sufletele deținute acolo pot fi ajutate prin rugăciunile celor credincioși. De asemenea cred că sfinții care domnesc împreună cu Cristos trebuie să fie onorați și invocați ca ei să ofere rugăciuni lui Dumnezeu pentru noi; și că moaștele lor trebuie venerate.

„Afirm cu toată fermitatea că trebuie să avem și să păstrăm icoanele lui Cristos, a maicii Domnului, mereu fecioară, precum și ale celorlalți sfinți, și să le dăm onoarea și venerația cuvenită. De asemenea afirm că puterea indulgențelor a fost lăsată de Cristos în biserică, și că întrebuințarea lor este de mare folos pentru poporul creștin. Recunosc sfânta biserică romano-catolică și apostolică, *mama și stăpâna tuturor bisericilor*; eu promit și jur ascultare absolută de episcopul roman, succesorul sfântului Petru, prințul apostolilor și vicarul lui Isus Cristos. De asemenea mărturisesc, și fără îndoială primesc toate celelalte lucruri furnizate, definite și declarate de canoanele sacre și de consiliile generale, și în special de sfântul consiliu din Trent; la fel condamn, resping și anatemizez toate lucrurile contrare acestora, și toate ereziile condamnate, respinse și anatemizate de biserică. Această credință catolică adevărată, în afara căreia nimeni nu poate fi mântuit, pe care o mărturisesc de bună voie, eu subsemnatul, promit și jur să o țin în întregime cu toată tăria mea și ajutorul lui Dumnezeu până la sfârșitul vieții mele; și să fac toate câte îmi stau în putere ca în orice loc să fie învățată și predicată de toți cei care sunt sub mine, sau sunt încredințați în grija mea, în virtutea funcției mele. Așa să mă ajute Dumnezeu și aceste sfinte evanghelii ale lui Dumnezeu. Amin."

Cu cât mai puțină Biblie, cu atât mai multe crezuri și cu atât este întunericul mai gros și mai negru! Studenții Bibliei nu vor lăsa neobservat progresul întunericului în aceste crezuri. Încarnarea pentru prima oară este menționată în al treilea crez, mariolatria în al patrulea, trinitatea și purgatoriul în al cincilea.

În Vârsta Milenară făuritorii de crezuri vor simți că trebuie să adauge un post-scriptum la munca lor, după cum urmează:

„P. S. – Acum avem ochii deschiși și vedem că Isus este Alfa, începutul creației lui Dumnezeu, și Omega, ultimul din creația directă a Tatălui (Apocalipsa 22:13; 1:8); că El ca Logos sau reprezentant al Tatălui, a fost *un* Dumnezeu [un puternic] dar nu Dumnezeu – Iehova (Ioan 1:1); că toate lucrurile au fost făcute prin El (Ioan 1:3); că Iehova a *trimis* pe Fiul Său pentru salvarea omenirii (l Ioan 4:10); că Logosul a fost făcut trup (Ioan 1:14), și că în zilele vieții Sale pământești (Evrei 5:7) S-a făcut sărac (2 Corinteni 8:9), mai prejos decât îngerii (Evrei 2:9), un servitor (Filipeni 2:7), un om (Filipeni 2:8); că în timpul cât a fost om nu a avut toată înțelepciunea (Luca 2:52), ci toată puterea (Ioan 14:28) și cunoștința a recunoscut că este a Tatălui (Matei 24:36); că, după cum Tatăl a declarat anterior că gloria Sa personală nu o va da nimănui (Isaia 42:8), la fel și Isus a recunoscut că El și Tatăl sunt două persoane distincte (Ioan 8:17, 18); că El a recunoscut că nu a avut gloria Tatălui (Ioan 17:5) și aștepta aceeași unitate între Biserică și Tatăl care exista între Sine și Tatăl (Ioan 17:21-23); că El atunci când a murit, a fost în realitate, într-adevăr, complet mort, mort ca și cum nu ar fi existat anterior (l Corinteni 15:3; Apocalipsa 1:18); că Dumnezeu L-a înviat din morți (Faptele 2:24; Galateni 1:1) și L-a înălțat foarte sus (Filipeni 2:9), la natură divină (2 Petru 1:4); că El reflectă gloria, și este reprezentarea exactă a ființei Tatălui (Evrei l:3); că, chiar și după învierea Lui, Tatăl nostru este încă Tatăl lui Isus, și Dumnezeul nostru este încă Dumnezeul Lui (Ioan 20:17); că Isus va rămâne supus Tatălui chiar și peste o mie de ani (l Corinteni 15:28); că pentru noi este doar un singur Dumnezeu (l Corinteni 8:6), și că fiecare doctrină care mărturisește că Isus Cristos când a devenit trup a fost ceva mai mult sau mai puțin decât o ființă carnală, este spiritul lui Anticrist, care a dictat fiecare din crezurile mai sus menționate (1 Ioan 4:3)."

6:5. *Și când a deschis al treilea sigiliu.* — Descoperind a treia epocă din istoria lui Anticrist.

Am auzit a treia ființă vie. — Iubirea infinită.

Spunând: „Vino și vezi!" — Vino și vezi triumful aparent complet al puterilor întunericului, și aparenta lipsă de acțiune a

iubirii infinite prin faptul că îl permite.

Și m-am uitat și, iată, un cal negru! — Nerespectarea completă a Scripturilor de către clerici și popor în aceeași măsură; și substituirea lor cu crezurile și decretele urâte ale papilor și conciliilor.

Și cel ce ședea pe el. — Același călăreț, Anticrist.

Avea în mâna sa o balanță. — „Balanța asociată cu simbolurile care indică vânzarea cerealelor și a altor produse alimentare, devine simbolul deficitului; pâinea împărțită cu cântarul este un blestem în Leviticul 26:26 și Ezechiel 4:16, 17.” (McC.) În decursul acestei perioade, oamenii de rând puteau avea în propria lor limbă doar câteva cuvinte sau versete din Scriptură; iar pentru a le obține erau obligați să plătească mari sume de bani clerului, singurul care avea capacitatea de a traduce din limbile moarte, sau chiar de a citi. Deoarece serviciile se prestau în limba latină, poporul a fost înfometat spiritual.

6:6. *Și am auzit ca o voce.* — Mesajul Domnului Isus, Păzitorul și Îngrijitorul Bisericii adevărate. Matei 28:20.

În mijlocul celor patru ființe vii. — „În mijlocul tronului și al celor patru ființe vii și în mijlocul bătrânilor, a stat în picioare un Miel.” Apocalipsa 5:6.

Spunând: „O măsură. — „Cuvântul *chenix* reprezintă o măsură care conține un quart[*] și a douăsprezecea parte dintr-un quart de vin.” Diaglott.

De grâu. — Copiii adevărați ai Regatului. C137.

Pentru un dinar. — „Un dinar era salariul pentru o zi al unui muncitor din Palestina. (Matei 20:2, 9.)” (Diaglott.) Acest salariu, puțin mai mult decât un quart de grâu pentru o zi de muncă, arată cât de mare a fost efortul depus în acele zile întunecate și îngrozitoare de a găsi unele «boabe de grâu». Amos 8:11.

Și trei măsuri. — Trei chenix, trei quarturi.

De orz. — Adulteri și adultere în sens spiritual, care curtează prietenia lumii. (Iacov 4:4.) Orzul este simbolul adulterului, după cum grâul este simbolul fecioriei. Numeri 5:15; Osea 3:1, 2.

Pentru un dinar. — Era de trei ori mai ușor să fie găsit unul

---

[*] O unitate de capacitate lichidă echivalentă cu 0,946 litri în S.U.A. și cu 1,136 litri în Marea Britanie. – n. t.

necredincios decât unul credincios.

Și vezi să nu vatămi untdelemnul. — Furnizarea uleiului, spiritul sfânt de supunere deplină față de voința lui Dumnezeu, a fost scăzută; lumina Bisericii adevărate a fost într-adevăr slabă.

Și vinul”. — Vinul este un simbol al doctrinei, adevărate sau false, precum și al bucuriilor care o însoțesc. În acest caz se referă la doctrinele adevărate ale Regatului. Însă atunci predomina doar puțină cunoștință despre venirea Regatului, și bucuriile Bisericii erau proporțional mici. (A se vedea comentariile de la Apocalipsa 2:12-17, paralel cu evenimentele sigiliilor al doilea și al treilea.)

Ca să nu se facă presupuneri că biserica romano-catolică este acum diferită de ceea ce a fost odată, și că în prezent respectă Scriptura, cităm următoarele din *Puterea Voinței* de E. Boyd Barrett, un membru al societății iezuiților, aprobată de cenzorul romano-catolic, Remy Lafort, și de către Ioan, cardinalul Farley, arhiepiscopul New-York-ului, 24 noiembrie 1915:

„Asceții catolici ne învață în această chestiune că în primul rând trebuie să avem o perspectivă clară și definită a obiectivului pe care ni-l propunem – să presupunem că acesta este de a depăși patima furiei. Și acum, soluționarea «să nu se cedeze mâniei», ar fi prea mare și prea extinsă. Aplicarea principiului *divide et impera*[*] ne mulțumește rezolvarea problemei prin «a nu manifesta mânia în exterior». Dar și aici soluționarea noastră este prea mare și prea extinsă. Aplicăm din nou principiul *divide et impera,* și obținem rezultatul de «a nu întrebuința replici furioase». Această soluționare este exactă, definită și rațională – înseamnă că nu trebuie să apară remarci severe și arțăgoase. Iar acum poate fi adăugat un termen în scopul de a face rezolvarea și mai bine definită: «până în ultima zi a acestei luni nu voi admite nicio replică furioasă». Probabil, ar fi recomandabil ca această soluționare să fie încă mai limitată, depinzând de loc sau circumstanță, adăugând: «într-un loc anumit, sau față de o persoană anumită, sau în timpul unei anumite ceremonii». Foarte simplu! Tot ce trebuie să faci este să menții divizarea.”

6:7. *Și când El a deschis al patrulea sigiliu.* —

[*] Împarte și poruncește. – n. t.

Descoperind istoria papalității în a patra etapă, perioada paralelă epocilor Tiatira și Sardes. A se vedea Apocalipsa 2:18-29; 3:1-6.

Am auzit vocea celei de-a patra ființe vii. — Înțelepciunea infinită.

Spunând: „Vino și vezi!” — Vino și vezi ce pare a fi cel mai neînțelept lucru pe care Domnul l-ar putea eventual permite să se întâmple Bisericii Sale.

6:8. *Și m-am uitat și, iată, un cal verde-palid.* — Învățăturile înspăimântătoare și oribile precum că poporul adevărat al lui Dumnezeu trebuie să fie «exterminat». „Culoarea verde-palidă este folosită să reprezinte groaza și teroarea morții. Cuvântul este redat prin iarbă în Apocalipsa 8:7; 9:4; Marcu 6:39.” Cook.

Și numele celui ce ședea pe el era Moartea. — Același călăreț, papalitatea. Prezentăm o aptă descriere a pretenției sale principale de a fi recunoscut în perioada dinaintea Reformei.

„Papa Inocențiu al III-lea a trimis mai întâi misionari în districtele unde doctrinele albigenzilor câștigaseră teren, pentru a predica catolicismul, a face miracole etc.; dar aflând că aceste metode erau inutile, el a declarat o cruciadă împotriva lor și a oferit tuturor celor ce se vor angaja în ea iertarea tuturor păcatelor și un pașaport imediat spre cer, fără să treacă prin purgatoriu. Pe deplin încredințați în puterea papei de a dărui recompensele promise, cinci sute de mii de oameni – francezi, germani și italieni – s-au adunat în jurul steagului crucii pentru apărarea catolicismului și suprimarea ereziei. Apoi a urmat o serie de bătălii și de asedii care a acoperit o perioadă de douăzeci de ani. Orașul Beziers a fost asaltat și luat în 1209, iar cetățenii, indiferent de vârstă sau sex, au pierit de sabie în număr de șaizeci de mii, după cum raportează câțiva istorici. Sângele celor care s-au refugiat în biserici și care au fost uciși acolo de către sfinții cruciați uda altarele și curgea pe străzi. Se estimează că o sută de mii de albigenzi au căzut într-o singură zi; trupurile lor au fost adunate în grămadă și arse. Clerul a mulțumit lui Dumnezeu pentru lucrarea de distrugere, și a compus și cântat un imn de laudă lui Dumnezeu pentru glorioasa victorie de la Lavaur.”

B335.

***Și hadesul urma cu el.* —** Toți oamenii uciși de papa au mers în iad, însă și el tot acolo a mers; dar niciunul dintre ei nu a mers în iadul în care a crezut papa că îi trimite. Ei au mers în iadul biblic, care este un loc cu totul diferit de ceea ce se presupune. Omul de rând crede în iad, dar crede că numai puțini ajung acolo și că nimeni nu știe prea multe despre el. Biblia este singura autoritate referitor la acest subiect, și nimeni nu poate ști nimic despre aceasta cu excepția Bibliei. Când ne gândim la declarația lui Cristos, că cu excepția cazului unui om care Îl iubește mai mult decât pe tată, mamă, soție, copii, frați, surori, și chiar decât pe propria lui viață (Luca 14:26), și probabil că niciunul din o sută de creștini mărturisiți nu au ajuns la acest standard exprimat asemănător în același capitol, că „oricine dintre voi care nu renunță la tot ce are, nu poate fi discipolul Meu" (Luca 14:33); ar trebui să ne pună mintea în alertă și să ne gândim serios la ceilalți 9.999 din fiecare 10.000 de locuitori ai pământului care nu îndeplinesc aceste condiții.

Știm cu toții că „cei răi se vor întoarce în iad, toate națiunile care Îl uită pe Dumnezeu" (Psalmul 9:17); dar câți dintre noi știu că ei se vor reîntoarce acolo? Pasajul tradus corect spune că „cei răi se vor reîntoarce în iad, toate națiunile care Îl uită pe Dumnezeu" – arată că națiunile care merg odată în iad, ies de acolo să învețe despre Dumnezeu, ÎL uită și se reîntorc acolo. Cu toții știm (Iuda 11) că Core și aliații lui au mers în iad; dar câți dintre noi știu că au mers acolo împreună cu casele și averile lor? (*Numeri* 16:32, 33.) De asemenea cunoaștem că sodomiții au mers în iad (Geneza 19), dar câți dintre noi se gândesc că au mers acolo împreună cu cetatea în care au locuit, și că acolo sunt și alte cetăți? (*Matei* 11:23.) Putem presupune, la fel, că mulți războinici păgâni din vechime au mers în iad, dar nu și-au luat cu ei oare și armele lor de război, și că săbiile lor sunt acolo acum, sub capetele lor, și ceea ce a rămas din oasele lor? (Ezechiel 32:27.) Putem înțelege că cei bogați merg în iad, dar câți se gândesc că în același loc sunt oi, păr cărunt, viermi, praf, copaci și apă?

Psalmul 49:14; *Geneza* 44:31; *Iov* 17:13-16; *Ezechiel* 31:16.

Toți putem ști că oamenii răi merg în iad, dar câți dintre noi știu că și Vrednicii din vechime, Iacov și Ezechia, se așteptau să meargă acolo, iar credinciosul Iov s-a rugat, de asemenea, să

meargă acolo? (*Geneza* 37:35; *Iov* 14:13.) Toți oamenii doresc să ocolească iadul, dar câți dintre noi se gândesc la cuvintele lui David care a spus că nu este niciun om care să poată trăi și să își elibereze sufletul din puterea lui; iar Solomon susține că oricine, oricât ar fi de învățat, merge acolo. (*Psalmul* 89:48; *Eclesiastul* 9:10.) Am putea crede că cei care merg în iad rămân acolo pentru totdeauna, dar câți dintre noi știu că Samuel a spus: „Domnul omoară și dă viaţă, coboară în iad și ridică de acolo"; și că David a spus că Dumnezeu are putere de a ajuta pe cei din iad, precum și de a binecuvânta pe cei din cer? (l *Samuel* 2:6; Psalmul 139:8.) Am putea crede că cei care merg în iad nu se mai întorc, și că nu există nicio dovadă că cineva s-ar fi întors, dar există cel puțin două persoane despre care vorbește istoria că au fost în iad și au ieșit din el. Iona s-a rugat din iad și a fost eliberat (Iona 2:2), și Cristos, al cărui suflet a mers în iad, dar «sufletul Lui nu a fost lăsat în iad» pentru că Dumnezeu L-a înviat. (Faptele 2:27, 31.) Și Cristos când S-a întors din iad a adus cu Sine «cheile iadului», iar acum are puterea și dreptul de a elibera pe toți captivii lui. (Apocalipsa 1:18.) Putem presupune că iadul va dura pentru totdeauna, dar Profetul vorbește despre timpul când va fi nimicit; și Ioan revelatorul spune că iadul va da înapoi pe morții care sunt în el, iar apoi va fi distrus. (*Osea* 13:14; Apocalipsa 20:13.) Ultimul pasaj citat oferă explicația întregului subiect; în nota marginală de la Apocalipsa 20:13 traducătorii au explicat că cuvântul «iad» înseamnă «mormânt». Și invers, în nota marginală de la 1 Corinteni 15:55, traducătorii au explicat că «mormânt» înseamnă «iad». Termenii sunt interschimbabili și semnificația este aceeași. În fiecare referință de mai sus scrise italic în care apar citatele, pentru cuvintele Șeol și Hades traducătorii au folosit cuvintele «mormânt» sau «groapă» în loc de «iad». La notele marginale ale Bibliilor vechi, tipărite înainte de nașterea Pastorului Russell, în șapte locuri din Vechiul și Noul Testament ni se spune că iadul înseamnă mormânt și mormântul înseamnă iad. Psalmii 49:15; 55:15; 86:13; Isaia 14:9; Iona 2:2; 1 Corinteni 15:55; Apocalipsa 20:13.

Și li s-a dat putere. — Papilor, cardinalilor, episcopilor, arhiepiscopilor, preoților, inchizitorilor, regilor și conducătorilor.

Peste a patra parte a pământului. — Influență peste Europa,

dar nu și peste Asia, Africa și America.

Să ucidă cu sabie, și [cu] ***foamete, și*** [cu] ***moarte.*** — Aici este în evidență distrugerea Noilor Creaturi prin denaturarea Scripturilor și înfometarea lor spirituală. Dar, de asemenea, a avut loc și o împlinire literală. „Ingeniozitatea omenească și cea satanică au fost solicitate la maximum pentru a inventa torturi noi și groaznice, pentru împotrivitorii atât politici cât și religioși ai lui Anticrist; aceștia din urmă – ereticii – fiind urmăriți cu o furie înzecită. Pe lângă formele obișnuite de persecuție și ucidere, cum ar fi tragerea pe roată, arderea, înecarea, înjunghierea, înfometarea și tragerea cu arcul și împușcarea, inimile diavolești se gândeau cum ar putea fi afectate cele mai delicate și mai sensibile părți ale trupului, susceptibile de durerea cea mai chinuitoare; era turnat în urechi plumb topit; era smulsă limba și era turnat plumb în gură; erau aranjate roți care aveau atașate lame de cuțit în așa fel încât victimele să poată fi tăiate în bucăți încet; pe părțile sensibile ale trupului se aplicau gheare și clești înroșite în foc; erau scoși ochii; erau smulse unghiile cu fierul înroșit; se făceau găuri în călcâie și victima era legată prin ele; unii erau siliți să se arunce de pe înălțimi în țepușe lungi fixate dedesubt, unde, tremurând de durere, mureau încet. Unora li se umplea gura cu praf de pușcă, care, fiind aprins, făcea să le explodeze capul în bucăți; alții erau sfărâmați cu ciocanul pe nicovală în bucăți; alții erau umflați cu foalele până crăpau; alții erau sufocați cu părți sfârtecate din propriile lor trupuri; alții cu urină, excremente etc. etc.” B346.

Și cu fiarele pământului. — Guvernămintele rele. „Regii și prinții care tremurau pentru siguranța coroanelor lor, dacă își atrăgeau în vreo măsură nemulțumirea papei, erau puși să jure că vor extermina erezia; iar nobilii care neglijau să sprijine lucrarea de persecutare își pierdeau proprietățile. De aceea regii și prinții nu întârziau în eforturile lor de a se supune mandatelor papalității, iar baronii și slujitorii acestora erau în slujba lor, ca să ajute în lucrarea de nimicire.” B333.

6:9. *Și când a deschis al cincilea sigiliu.* — Descoperind Reforma din zilele lui Luther. A se vedea Apocalipsa 3:7-13.

Am văzut sub altar. — Altarele se făceau la început din pământ. (Exodul 20:24.) A vedea sub altar, înseamnă a vedea sub

pământ, în groapă, în mormânt. Sângele jertfei era turnat la picioarele altarului de aramă. Leviticul 4:7; 8:15; Evrei 8:5; 13:10; Filipeni 2:17; 2 Timotei 4:6.

Sufletele. — Ființele celor care au murit. Aceste suflete nu erau în cer. 2 Timotei 4:8; l Tesaloniceni 4:15, 16.

[Celor] *Oamenilor **care au fost uciși.*** — Decapitați spiritual, iar unii dintre ei, literalmente. Apocalipsa 20:4.

Pentru. — *Dia*, «prin intermediul» sau «cu ajutorul».

Cuvântului lui Dumnezeu. — „El, potrivit voii Sale, ne-a născut prin Cuvântul adevărului.” (Iacov 1:18.) Aceasta este Sabia Spiritului care ne taie din lume. Evrei 4:12.

Și pentru mărturia. — „Și *prin* mărturia”; prin Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul *dia* este aici folosit din nou. Cuvântul este cel care face decapitarea.

Pe care au ținut-o. — Ca mărturie în inimile lor (Romani 8:16), și la care au ținut cu orice preț.

6:10. *Și strigau cu voce tare.* — Nu literal, dar în același mod în care glasul sângelui lui Abel a strigat din pământ.

Geneza 4:10; Matei 23:34, 35.

Spunând: „Până când, Doamne. — Cât timp va mai fi din acest moment până în primăvara anului 1518? Apocalipsa 3:7.

Sfânt și adevărat. — A se vedea Apocalipsa 3:7; 1 Ioan 5:20; Marcu 1:24.

Nu vei judeca. — Ne vei elibera din mormânt. Judecătorii din vechime erau *eliberatori*. Judecători 3:9-11.

Și răzbuna sângele nostru. — Să îi îndepărtezi din favoare într-un sistem de creștinism nominal din care lipsește creștinismul.

Asupra celor care locuiesc pe pământ?” — Asupra celor care sunt „din pământ, pământești”. (Apocalipsa 17:5; 3:10; 8:13; 13:8, 14.) „Răspunsul este dat de îngerul apelor. A se vedea Apocalipsa 16:4-7.” (Cook.) Foarte adevărat. Răspunsul este în Volumul III din *Studii în Scripturi*.

6:11. *Și fiecăruia i s-a dat o haină albă.* — „Harul lui Dumnezeu nu poate primi în perfecțiunea cerească pe cei care nu au haina dreptății imaculată. Cât de milostivă este previziunea Dumnezeului nostru oferindu-ne haina care acoperă toate petele din trecut pentru care ne-am căit, precum și imperfecțiunile

neintenționate și involuntare din prezent!”

W.T.’11-342; Apocalipsa 3:4, 5; 19:8.

Și li s-a spus. — Nu literal, ci prin învățăturile epocilor paralele, care arată că după cum Cristos a înviat din morți în A. D. 33, la fel și sfinții adormiți vor fi înviați 1845 de ani mai târziu, în primăvara anului 1878. A se vedea Apocalipsa 3:14, 20.

Că trebuie să se odihnească încă puțin timp. — În grecește *chronos*, 360 de ani. A se vedea Apocalipsa 2:21. Aceasta este ideea Pastorului Russell când a scris următoarea notă de subsol: „Într-un volum următor, când vom examina minunatele viziuni ale Revelatorului, se va vedea clar că timpul indicat aici prin cuvântul *de acum încolo*, ca fiind marcat de evenimente, se sincronizează bine cu 1878 așa cum este indicat de profețiile remarcate aici.” (C241.) Luther a afișat proclamarea pe ușa bisericii din Wittenberg pe 31 octombrie 1517, dată care după calculele evreilor, era deja o lună în anul 1518. Dar era nevoie de un oarecare timp pentru ca acest mesaj să se răspândească în toată Europa. Trei sute șaizeci de ani din primăvara anului 1518, ne aduc în primăvara anului 1878, când înțelegem că promisiunea lui Dumnezeu făcută sfinților adormiți a fost îndeplinită. Ei au fost înviați din morți, iar Babilonul a fost abandonat.

Până când se va împlini și numărul. — Până se va completa numărul. „Vârsta Evanghelică este chiar pentru scopul chemării celor care participă la sărbătoarea căsătoriei. Dacă, prin urmare, este adevărat că suntem la sfârșitul acestui Veac Evanghelic, atunci faptul implică că a fost găsit un număr suficient de persoane demne, sau dacă inversăm propoziția, dacă acum a fost găsit un număr suficient de persoane demne, dovedește că ne aflăm la încheierea acestui veac. Aceasta a fost după ce în sala de nuntă *s-a aflat un număr corespunzător* de persoane, când «Regele a intrat» și a început inspecția oaspeților. Aceasta, cum am arătat în altă parte, marchează data aprilie 1878.”

W.T.’98-137.

Tovarășilor lor de servire. — Ceilalți membri ai Turmei Mici, toți servitori ai lui Isus Cristos. Galateni 6:17.

Și al fraților lor. — Credincioșii împreună cu ei, Marea Companie.

Care urmau să fie uciși *de sine* ***așa cum ei au fost.*** — Care în

mod similar fac legăminte de consacrare Domnului.

Apocalipsa 6:9.

6:12. *Şi am văzut când a deschis aş şaselea sigiliu.* — Descoperind evenimentele care duc şi sunt asociate cu *Parousia,* prezenţa Domnului.

***Şi a fost un cutremur mare.* —** *Literalmente* se vorbeşte despre marele cutremur de pământ de la Lisabona, de pe 1 noiembrie 1755; care s-a extins pe o suprafaţă de 4.000.000 de mile pătrate; a zguduit toată Africa şi Europa de vest, inclusiv Scandinavia şi Groenlanda; a ucis 90.000 de persoane în Lisabona, şi multe mii în alte părţi; a distrus toate bisericile şi mănăstirile din oraş; a provocat un val de 60 de picioare înălţime; a despicat munţii de sus până jos; a scufundat o suprafaţă imensă de pământ la o adâncime de 600 picioare, şi a aruncat marinari la o distanţă de sute de mile pe mare. Acesta este considerat a fi cel mai puternic cutremur simţit vreodată pe pământ. În sens *simbolic* este Revoluţia Americană, 21 de ani mai târziu [cauza directă a Revoluţiei Franceze]; ea a fost cea mai de succes şi mai extraordinară mişcare pentru ridicarea păturilor de jos ale societăţii umane care a fost văzută vreodată în lume până în acel moment. Dumnezeu aşa a scris Apocalipsa încât cei care nu vor accepta semnificaţia simbolică a ceea ce este declarat explicit a fi o carte simbolică (Apocalipsa 1:1), pot găsi şi împliniri literale, dar pierd astfel lumina care ar obţine-o în caz contrar.

***Şi soarele a devenit negru ca o pânză de sac din păr.* —** *Literalmente* se face referire la ziua întunecată din 19 mai 1780, care s-a extins peste o suprafaţă de 320.000 de mile pătrate. (D587.) În sens *simbolic*, lumina cerurilor papale [papa] a devenit întunecată, atunci când Napoleon l-a amendat pe papa cu zece milioane de dolari, a organizat teritoriul papal într-o republică şi l-a luat pe papa prizonier în Franţa. (C41, 55.) De asemenea în sens *simbolic*, având în vedere cerurile adevărate, lumina Evangheliei, Adevărul, şi astfel pe Cristos Isus, care a devenit ascuns vederilor multora prin faptul că clerul din zilele noastre neagă că am fost cumpăraţi cu sângele Lui preţios, şi în locul acestui adevăr învaţă teoria evoluţiei. D590; Ioel 2:10, 31.

***Şi luna a devenit toată ca sângele.* —** *Literalmente* pe 19 mai 1780. *Simbolic:* crezurile (luna cerurilor papale) au devenit

respingătoare, deși încă sunt mărturisite în mod ipocrit. De asemenea în sens *simbolic*, lumina Legii Mozaice (luna cerurilor adevărate) a fost făcută să apară abominabilă prin afirmațiile clerului precum că sacrificiile tipice au fost sângeroase și barbare. D590, 592.

6:13. ***Și stelele cerului au căzut pe pământ.*** — *Literalmente* se aplică la ploaia meteorică din 13 noiembrie 1833, care a fost vizibilă pe o întindere de 11.000.000 de mile pătrate. (D588.) *Simbolic*, episcopii și stelele preoțești ale papalității au căzut de la pozițiile lor de putere și influență asupra minților și conștiințelor oamenilor. Și iarăși *simbolic*, stelele protestante de la amvon fac un mare spectacol coborând de la lucrurile spirituale la nivelul politicii de cetățenie creștină. D595.

Așa cum un smochin. — „Smochinul din această profeție semnifică națiunea evreiască. (Matei 24:32.) Dacă este așa, acest semn se împlinește vizibil; pentru că, nu numai că mii de israeliți se întorc în Palestina, dar și mișcarea sionistă începută recent, a luat acum așa proporții încât să justifice convențiile reprezentanților din toate părțile lumii de a se întâlni în Elveția pentru a pune în formă practică propunerea de reorganizare a unui stat evreu în Palestina. Acești muguri vor prospera, dar nu vor face roade perfecte înainte de luna octombrie 1914 – sfârșitul deplin al «Timpurilor Neamurilor».” D604.

Își aruncă smochinele lui necoapte când este scuturat de un vânt puternic. — Fructele necoapte ale mișcării sioniste au fost aruncate la pământ de marele război. La izbucnirea războiului mii de evrei care se aflau deja în Palestina au fost deportați în Egipt. În momentul când se scriu aceste rânduri (martie 1917 – n. t.) britanicii asediază Ierusalimul, iar turcii alungă evreii în deșert să piară acolo mai degrabă decât să le permită să rămână și să ajungă sub controlul britanic. Dar, după tulburările din prezent, sionismul curând va începe din nou și evreii vor deveni conducătorii adevărați ai țării lor natale.

6:14. ***Și cerul s-a îndepărtat ca o carte.*** — „«Cuvântul sigur al profeției» indică foarte clar că diferitele secte protestante vor forma o uniune de cooperare sau o federație, și că catolicismul și protestantismul se vor asocia, însă fără să își piardă identitatea. Acestea sunt cele două capete ale cerurilor

eclesiastice care, pe măsură ce le crește confuzia, se strâng *ca un sul* (Isaia 34:4) pentru autoprotejare – suluri distincte și separate, totuși aproape unul de altul.” D258; Psalmul 102:26.

Făcută sul. — „Va fi imposibil să se restabilească ordinea actuală: (1) fiindcă evident ea a durat mai mult decât a fost utilă și este inechitabilă sub condițiile de acum; (2) datorită răspândirii generale a cunoștinței laice; (3) fiindcă descoperirea că preoțimea de mult a orbit și a încătușat masele cu eroare și cu frică va duce la o lipsă generală a respectului pentru toate pretențiile și învățăturile religioase, ca ale unor escroci descoperiți; (4) fiindcă oamenii religioși în general nu discern că a venit timpul lui Dumnezeu pentru o schimbare de dispensație, și vor ignora rațiunea, logica, justiția și Scriptura în apărarea ordinii actuale de lucruri. Puțină importanță va avea atunci faptul că cerurile eclesiastice [puterile religioase, papală și protestantă] se vor fi apropiat ca un sul. (Isaia 34:4.) Puterea religioasă combinată a Creștinătății va fi complet inutilă împotriva valului crescând al anarhiei când va fi atinsă criza îngrozitoare. În fața marii armate «toată oștirea cerului [biserica nominală] se va dizolva și cerurile se vor răsuci ca un sul».” D551.

Și fiecare munte. — Regat.

Și [insulă] ***deal.*** — Când se vorbește despre «dealuri mici» se face referire la guvernămintele mai puțin autocratice decât monarhiile; dar prin «dealuri» uneori se specifică cele mai dure, cele mai înalte și cele mai ascuțite vârfuri muntoase, care înseamnă cele mai autocratice dintre toate guvernămintele. În mod evident aceasta este ceea ce se înțelege aici.

Au fost mutați din locuri[le lor]. — Membrii sau conducătorii lor nu vor ocupa aceleași poziții ca înainte. Locurile nu au fost niciodată ale «lor», dar aparțin „Lui, Celui care are dreptul”. (W.T.’05-253.) În ultimii ani, Turciei și Persiei li s-a acordat parlamentul; China, Rusia și Portugalia au devenit republici; iar alte țări au devenit vaste comunități socialiste.

Apocalipsa 16:20.

6:15. ***Și regii pământului.*** — Aristocrația.

Și cei mari. — Clerul. (A se vedea comentariile de la Apocalipsa 18:23.) Marcu 6:21; Iov 12:2; Isaia 19:15.

Și comandanții și cei bogați. — Ofițerii militari superiori, magnații, marii financiari și bancheri. Marcu 6:21.

Și cei puternici. — Organizatorii muncitorimii.

Și orice rob. — Membrii organizațiilor muncitorești.

Și orice om liber. — Alți lucrători (dacă nu au obligații ca robi ai lui Cristos).

S-au ascuns în peșteri. — A se vedea Isaia 2:19-21.

Și în stâncile munților. — „Pe măsură ce strâmtorarea va crește, oamenii vor căuta, dar în zadar, un adăpost pentru protecție în «vizuini» și peșteri, în marile stânci și fortărețe ale societății (francmasoneria, Odd Fellowship, uniuni sindicale, bresle, trusturi și toate societățile laice și eclesiastice), și în munții (guvernele) pământului.” B139; Ieremia 3:23; Osea 10:8.

6:16. ***Și spuneau munților și stâncilor: „Cădeți peste noi.*** — „Cuvântul grecesc *epi*, folosit aici, este în general tradus *pe*, dar are și semnificația *peste* și *împrejur* (Apocalipsa 5:10), și așa este tradus de multe ori în versiunea comună. Ideea este aceea de protejare, nu de distrugere. Vederea comună asupra acestui pasaj, conform căreia el învață că oamenii răi vor avea destulă credință să se roage ca munții literali să cadă, este absurdă. Adevărata împlinire începe deja: cei mari, cei bogați, și nu mai puțin cei săraci, caută acum la munți, la stânci și la peșteri adăpost de furtuna întunecată a necazului pe care toți o văd adunându-se.” B139; Osea 10:8; Habacuc 3:6.

Și ascundeți-ne de fața. — Dinaintea dreptății, „care acum ne cere socoteală pentru administrarea noastră”.

Celui care șade pe tron. — Iehova.

Și de mânia Mielului. — „Ai cărui urmași în mod fals am pretins că suntem.”

6:17. ***Pentru că a venit ziua cea mare a mâniei Lor.*** — Mânia Tatălui, a Fiului, și a Sfinților glorificați.

Apocalipsa 2:26, 27; Isaia 13:6-19; Țefania 1:14-18.

Și cine poate să stea în picioare?” — „Răspunsul prin profet este: «Cel care are mâinile nevinovate [o viață onestă] și inima curată [o conștiință fără vină înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor] va putea să se suie la muntele [Regatul] lui Iehova și va sta în locul Lui cel sfânt». (Psalmul 24:3, 4.)” (D582.) „Ah, câtă durere simțim când uneori observăm pe unii care nu rezistă

probelor din această oră, care dezvoltă tendințe de slăbiciune, lipsă de loialitate față de cauză, ambiție pentru nume și faimă sau poziție, dorința de a fi cel mai mare și de a stăpâni peste moștenirea lui Dumnezeu, și care, dacă nu se recuperează din această degenerare, cu siguranță nu vor fi acceptați ca membri în Corp, chiar dacă, după cum spune Apostolul, ei vor fi salvați ca prin foc, ca membri ai «marii companii». (l Corinteni 3:15.)" (W.T.'06-309; Psalmul 76:7.) Singurii care vor sta în picioare sunt cele douăsprezece seminții menționate în capitolul următor.

Iehova, Tu ai strâns cerurile și le-ai înfășurat,
Căci asupra sfinților Tăi necaz au turnat;
Vasele din Templul Tău le-au profanat,
Dă-le dar să guste necaz dublat!

Pentru că Soarele l-au întunecat,
Luna-n sânge-au scăldat,
Și Tu stelele lor din cer le-ai scuturat,
Întunericul lor în beznă l-ai transformat.

Acum, faci auzite valuri de mare ce cresc,
Temelii de munți de căldură se topesc;
Puternicii Tăi marea la luptă pornesc –
Văi ridică și dealuri zdrobesc.

Zorii Zilei noi se zăresc,
Prin credință încă vedem, dar pentru noi e firesc;
Ce bucurie! Învingătorii în Sion domnesc,
Să spunem dar, „bun venit", Regelui ceresc!

APOCALIPSA VII

SIGILIUL AL ȘAPTELEA ȘI MAREA COMPANIE

7:1. ***Și după aceasta.*** — După ce s-au împlinit deja amplu evenimentele descrise prin deschiderea sigiliului al șaselea, dar aceasta nu înseamnă că în continuare nu vor mai avea loc împliniri mai amănunțite și finale, la o scară mai mare și mai largă.

Am văzut patru îngeri stând în picioare pe cele patru colțuri ale pământului. — Turma Mică, însărcinată să ducă mesajul Adevărului Prezent până la cele mai îndepărtate margini ale civilizației. „Și vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi.”

Matei 24:31.

Ținând cele patru vânturi ale pământului. — „Vânturile pământului despre care se vorbește aici, bineînțeles că sunt simbolice. Ideea este că vânturile din cele patru colțuri – nord, est, sud și vest – sunt reținute, iar când restricția va fi înlăturată ele se vor repezi împreună, iar rezultatul va fi un vârtej de vânt. Anumite Scripturi vorbesc despre un vârtej de vânt care va fi ridicat de la marginile pământului. (A se vedea Ieremia 23:19; 25:32, 33; 30:23, 24.) Noi nu înțelegem că acesta va fi un vârtej de vânt literal, dar această expresie simbolică este folosită pentru a transmite ideea unui conflict sever al puterilor aerului. Aceste «puteri ale văzduhului» sau «vânturi», nu sunt puteri ale aerului natural, ci sunt puterile menționate de sf. Pavel când declară că Satan este «prințul puterii văzduhului». (Efeseni 2:2.) Aceste spirite care au fost sub stăpânirea lui Satan – îngerii căzuți – urmau să fie reținute până la Judecata Zilei celei Mari. (Iuda 6; 2 Petru 2:4.) Dezlegarea acestor vânturi, sau puteri ale aerului, pare să arate că Dumnezeu va ridica mâna Sa de reținere; că El va avea de a face cu permisiunea necazului teribil care va veni. Această influență din afară va exercita un efect nefast asupra oamenilor, atunci când i se va acorda în cele din urmă libertatea. Spiritele căzute au fost sub constrângere în timpul acestor multe secole, totuși au exercitat influență în măsura permisiunii pe care au avut-o. Dacă ar fi avut putere nelimitată de mult ar fi distrus

lumea; însă au fost reținute. Se pare că Dumnezeu în curând va înceta să rețină îngerii căzuți, iar ei, profitând de libertate, își vor vărsa furia asupra omenirii, astfel încât tot pământul va fi umplut de violență, la fel ca în zilele lui Noe. Puterea manifestată de demoni când vor fi dezlegați, credem noi, va fi cu scopul de a leza omenirea. *Noi nu știm, dar probabil mulți dintre cititorii noștri vor fi prejudiciați în acest sens.* Avem toate motivele să presupunem că, când acești îngeri căzuți vor fi dezlegați, în primul rând își vor vărsa furia asupra poporului Domnului.”

W.T.’14-166.

***Ca vântul să nu sufle.* —** „De îndată ce puterea care le controlează va fi înlăturată, vom avea o domnie a răului peste tot pământul. Spiritele rele vor face tot răul care le stă în putere, și acest lucru va constitui judecata tuturor îngerilor căzuți – prin ridicarea restricțiilor pentru a se vedea dacă vor merge în contradicție cu voința divină. Toți cei care astfel vor merge în alianță cu răul, vor deveni pasibili de moartea a doua; pe când ceilalți care vor manifesta loialitate față de Dumnezeu, vor fi găsiți probabil vrednici de viață veșnică. *Aceasta poate fi întrucâtva în legătură cu sfinții care vor constitui proba acestor îngeri. Aceasta va fi cheia, secretul în legătură cu îngrozitorul Timp de Tulburări, despre care Biblia ne spune că va marca încheierea Vârstei prezente, și care va constitui precursorul sau începutul Noii Dispensații.*” (W.T.’11-359.) Proba a început.

***Peste pământ, nici peste mare, nici peste vreun copac.* —** „Simbolic, pământul reprezintă societatea organizată; marea reprezintă masele dezorganizate (Daniel 7:2; Luca 21:25; Apocalipsa 10:2, 8), iar copacii reprezintă Casa Credinței. (Isaia 61:3.) Eliberarea bruscă a îngerilor căzuți va fi cauza izbucnirii imprevizibile a tulburării viitoare, care este pretutindeni arătată în Scripturi ca una dintre caracteristicele ei specifice: «într-un ceas»; «pe neașteptate, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată»; «cum s-a întâmplat în zilele lui Noe», și «ce s-a întâmplat în zilele lui Lot».” W.T.’11-157.

„Există o singură cale pe care o putem vedea, prin care acești îngeri căzuți pot fi judecați, încercarea lor constă în a avea o oportunitate de păcat mai completă, dacă doresc astfel, sau o

oportunitate, în același mod, de a arăta că sunt bolnavi de păcat și își doresc să revină în armonie cu Dumnezeu. Nu putem gândi că Dumnezeu va permite judecata îngerilor în timpul domniei Milenare, pentru că atunci nu se va face nicio lezare și nu va fi nicio distrugere; Satan va fi legat și toate influențele rele vor fi restrânse. Nu, ea nu poate fi atunci. Și în scopul de a fi toți încercați, acești îngeri căzuți trebuie să dispună de anumite libertăți acordate pentru a se edifica. În caz contrar, unde ar putea fi judecata lor? Prin urmare, raționând pe această bază (2 Petru 2:4), ajungem la concluzia că procesul de judecată al îngerilor căzuți va începe în viitorul apropiat – poate, într-o anumită măsură, deja a început. În ce mod?" (W.T.'11-358.) Cine are urechi de auzit, să audă! 1 Corinteni 6:2.

7:2. ***Și am văzut un alt înger.*** — Mesagerul Legământului; Domnul nostru Isus la a doua Sa venire.

Maleahi 3:1.

Urcând de la răsăritul soarelui. — „Aceasta vorbește simbolic despre Soarele Dreptății și despre deplina Lui lumină a adevărului și a binecuvântării divine, împrăștiind umbrele păcatului, ignoranței, superstiției și morții, și vindecând și restabilind pe acei doritori și ascultători dintre oameni." D653.

Luca 1:78; Maleahi 4:2.

Având sigiliul Dumnezeului Cel Viu. — Sigiliul al șaptelea.

Și El a strigat cu voce tare. — Un mesaj categoric. Pastorul Russell a fost purtătorul de cuvânt întrebuințat. Servitorul nobil al Domnului: puternic, umil, înțelept, iubitor, blând, drept, milostiv, credincios, sacrificator de sine; unul din cele mai nobile și mai mărețe caractere din istorie.

„Îmi ridic pana, nu în apărare de doctrină, crez, sau dogmă, ci în apărarea unui om, în apărarea echității, justeții și dreptății. Pastorul C. T. Russell, din Brooklyn N. Y., se află pe poziția proeminentă ca o țintă a amvoanelor și a presei religioase a țării de astăzi. Eu consider că nu este un om mai amar persecutat, aspru condamnat, rău prezentat și greșit înțeles decât este acest neînfricat și conștiincios om al lui Dumnezeu. Niciun scriitor infidel, ca Hume, Voltaire, sau Ingersoll, nu a suferit astfel de atacuri nemiloase câte s-au făcut dlui Russell. Dacă aceste

persecuții și declarații false se datorează prejudecăților și ignoranței în privința caracterului și scrierilor acestui bărbat, nu este de partea mea să o spun, dar cred că ambele sunt elementele care joacă un rol în critica larg răspândită rostită atât de la amvon cât și din presă. În mod natural, oamenii vor respinge orice atac făcut asupra crezului convingerii lor, pentru că ei își apără crezul lor religios și ce aparține lui cu o mai mare tenacitate decât realizează; până când o minte viguroasă, înarmată și bazată pe dovezile Scripturii, începe să le răstoarne crezurile și doctrinele, arătându-le inconsistența și erorile. Aceasta este ceea ce dl Russell continuă să facă. Ca logician și teolog, el cu siguranță este astăzi fără egal; iar în cercetările sale asupra adevărului biblic și armonia lui, el este fără paralelă în veacul prezent. Fără prihană în caracterul său, cu cele mai înalte idealuri ale lui Dumnezeu și posibilități ale omului, el se înalță ca un uriaș de neegalat. Defectele sale dispar ca nesemnificative. El este prea ocupat cu răspândirea Adevărului Divin, așa cum el o vede cu sinceritate, ca să piardă timpul cu speculații ușuratice în chestiuni care nu sunt în vreun fel în legătură cu starea viitoare a omului, așa cum este accentuată în «Planul Vârstelor». Altruist, liberal și politicos față de toți creștinii din toate denominațiile, dar condamnând fără sfială și frică, în termeni aspri, erorile și inconsistențele crezurilor lor, așa cum le vede; el se situează pe locul binefăcătorilor nemuritori ai omenirii, și își impune opiniile sale asupra lumii cum nimeni altul nu a reușit să o facă din zilele Reformei până acum. În mod repetat au fost depuse eforturi pentru înăbușirea presei cu scopul de a împiedica publicarea predicilor sale. De ce această opoziție? De ce s-ar opune cineva investigației sau dezvăluirii și cercetării Scripturilor? De ce? Cine deține dreptul de a împiedica gândirea liberă, libertatea de exprimare, sau libertatea presei? Ce fel de oameni suntem? Bărbați, predicatori, sau orice ați fi, feriți-vă să împiedicați drumul unui astfel de om. Isus a zis: «Dacă va face cineva să păcătuiască pe unul din acești micuți care cred în Mine, ar fi mai bine pentru el să i se lege de gât o piatră mare de moară și să fie aruncat în mare». (Marcu 9:42.) Mai folositor ar fi să urmați exemplul lui Gamaliel în zilele Apostolilor, când sf.

Petru și alții erau judecați. Gamaliel s-a ridicat în picioare și a zis: «Depărtați-vă de oamenii aceștia și lăsați-i, deoarece, dacă planul acesta sau lucrarea aceasta este de la oameni, va fi nimicită; dar, dacă este de la Dumnezeu, nu-i veți putea nimici; ca nu cumva să fiți găsiți și luptând împotriva lui Dumnezeu».”

Prof. S. A. Ellis.

[Un redactor de la *Kansas City Post,* Leslie E. Claypool, a spus următoarele: „Pastorul Russell este un pastor generos fără crezuri, care înconjoară lumea făcând bine și îngrijind de turmele sale – și cu aceste ocazii, și de afacerile sale. Acest bun pastor a fost duminică în *Kansas City,* servind trebuințele sufletești a mii de oameni. În scurtă vreme va merge la Londra, metropola lumii, să servească trebuințele turmelor sale de pe insulele Britanice. De curând a revenit din China, unde micuții oameni galbeni îl apreciau și îl urmau pe străzi în grupuri. Nu are niciun fel de importanță locul unde merge Pastorul Russell, el este pretutindeni la fel. El declară că oamenii care caută Adevărul și Lumina, sunt toți la fel și asemenea, indiferent de culoare, rasă și limbă. Eu am auzit despre Pastorul Russell din Brooklyn de multe ori, și i-am citit predicile din ziare; dar niciodată nu am putut gândi mai mult despre el decât ca despre un preot de rând, bine dispus și logic. Niciodată nu mi-a trecut prin minte ca el să fie atât de deosebit de alți mii și mii de preoți și predicatori care poartă fracuri lungi și rase albe. Și aceasta pentru că niciodată nu l-am văzut sau nu l-am auzit vorbind. Duminica trecută am intrat în Hotel Baltimore, în Kansas City, și am vorbit cu Pastorul Russell un ceas întreg. Este o deprindere a mea ca atunci când intru într-un hotel mare, să întreb portarul de camera cutărui om însemnat; însă atunci nu a fost cazul, pentru că în sala de așteptare oamenii stăteau în grupuri, toți privind într-o singură direcție. Trecând, am auzit pe cineva care zicea: «Eu sunt puțin pentru religie, dar cu siguranță, acesta este un preot de care îmi place». Astfel am înaintat direct spre Pastorul Russell, și m-am prezentat. Nu aparțin genului care manifestă emoții înaintea preoților, dar de această dată, un moment nu m-am simțit prea comod. Iată, înaintea mea un om care este fără crezuri. Nu este membru al vreunei biserici sau secte. El declară că nu are nimic

împotriva niciunei biserici și le dorește numai bine; însă el preferă să facă parte din aceeași biserică din care a făcut parte Isus din Nazaret. Întrebat care este acea biserică, a răspuns: «Niciuna din câte există astăzi».

„Cu Pastorul Russell am vorbit despre viață, fiind un subiect productiv. Iată un învățător, un profet al lui Dumnezeu, a cărui literatură a atins o cerere de 12.000.000 de exemplare, publicate în 19 limbi, inclusiv chineza, a cărui parohie este lumea care susține aceleași opinii despre viață ca și mine, un om din lume. Aceasta pentru mine a fost o descoperire! Iată care este esența credinței Pastorului Russell: că există un Dumnezeu, Tată al tuturor, care este Iubire. Religiile, crezurile, sectele, sunt interpretări ale voinței lui Dumnezeu. Toate păstrează mult ce este bun în ele, însă și foarte mult ce este rău. Biblia este Cartea cea mai importantă și adevărată a lumii, oamenii nu pot exista fără ea, și va fi de ajutor tuturor celor care o vor studia. Civilizația noastră se întemeiază pe ea, și, dacă pot, să ridice dușmanii ei o civilizație mai bună. (…) Poți căuta în toată lumea, dar nu vei găsi un om atât de bun ca și Pastorul Russell pentru poziția pe care o ocupă. El este în vârstă de 61 de ani, și încă destul de tânăr ca să aprecieze darurile vieții și privilegiul de a trăi, însă destul de bătrân pentru o judecată sănătoasă. Fața lui radiază bunăvoință, și dovedește că și-a consumat viața în cel mai rezonabil mod; nu manifestă semnele risipei. Barba lui fluturătoare, albă ca zăpada și moale, nu este barba unui speculant de care vedem astăzi atât de mulți, ci a unui patriarh, a unui părinte care îți insuflă încredere. Nu există nicio suspiciune la adresa sincerității Pastorului Russell. Și așa el merge în jurul lumii aducând oamenilor bucurie. El nu m-a întrebat din care biserică fac parte, nu l-a interesat; și aceasta este atitudinea lui față de toți. Am părăsit hotelul însoțit de un simț înăbușitor, că dacă Scripturile nu au făcut alt bine, atunci sunt vrednice numai pentru că l-au format pe acest pastor bun din Brooklyn. La despărțire, mi-a strâns mâna călduros și bătându-mă pe umăr, mi-a zis: «Dumnezeu să te binecuvânteze tânărule, fii cinstit, generos și dă-i Domnului ceea ce I se cuvine, și nu vei avea multe necazuri». La *Auditorium*, unde Pastorul Russell a vorbit

publicului duminică după amiază timp de două ore, intrarea nu a fost taxată și în interior nu s-au practicat careva colectări. Pastorul Russell și conlucrătorii săi – *Asociația Internațională a Studenților Bibliei* – nu urmăresc scopuri financiare. Dacă este norocul tău să îl întâlnești pe acest om bun din *Long Island*, vei hotărî, ca și mine, că omul care crede că toți oamenii buni au murit, are ceva greșit în sine.” – n. t.]

Celor patru îngeri. — Biserica în carne, lucrătorii Secerișului. Matei 24:31.

Cărora le-a fost dat. — Să desăvârșească lucrul Secerișului și astfel să ridice restricțiile asupra spiritelor rele.

Să vatăme pământul. — Să arunce în disperare popoarele iubitoare de ordine.

Și marea. — Să înfurie masele omenirii care nu se află sub restrângere religioasă, astfel încât să fie imposibil a le controla.

7:3. *Spunând: „Nu vătămați pământul.* — Nu completați prea repede lucrarea Secerișului, și astfel să permiteți ca demonii să invadeze mințile oamenilor înainte de timpul hotărât. (Mulți scriitori susțin că acest lucru s-a întâmplat deja cu ex-țarul Rusiei, cu kaizerul Wilhelm și cu conducătorul „evangheliștilor” moderni.)

Nici marea. — Ca lucrarea Secerișului să rețină pe cei care nu sunt sub restrângere religioasă până când se va încheia lucrarea Secerișului și vor fi eliberați demonii; atunci când lumea fiind înnebunită de obsesia spiritelor rele, nelegiuirea nu va cunoaște margini. Toți Studenții Bibliei, adepții Pastorului Russell, știu cât de insistent el i-a prevenit, timp de patruzeci de ani, că acest potop de spirite rele în mod sigur va veni.

Nici copacii. — A se vedea Apocalipsa 8:7. Te-ai bucurat de acest lucru până acum? Ești convins că este de la Domnul – pregătit sub îndrumarea Sa? Ai citit cu atenție și rugăciune comentariile de la Apocalipsa 7:1? Atunci convinge-te de adevărul că scopul evident al lui Dumnezeu este ca în curând să permită ca mintea multora dintre micuții Săi să devină un câmp deschis de luptă, pe care vor fi judecați îngerii căzuți, iar modul în care vom întâmpina aceste probe va dovedi vrednicia noastră de coroană, și în același timp se va demonstra că aceste spirite

neascultătoare sunt nevrednice de viață pe orice plan de existență. Aceasta este ceva cu care unii dar nu mulți sunt încă familiarizați. Într-adevăr, știm că Apostolul a scris despre această zi rea, când spune: „Pentru că noi nu luptăm împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva principatelor, împotriva autorităților, împotriva domnitorilor întunericului acestei lumi, împotriva spiritelor răutății care sunt în locurile cerești.” (Efeseni 6:12.) Într-adevăr, știm cum Domnul Isus, la prima Sa venire, Și-a început lucrarea după patruzeci de zile de luptă cu adversarul, care în tot acest timp a căutat să-I influențeze mintea. (Matei 4:1-11.) Într-adevăr, avem motive să credem că El trebuie să fi avut și alte bătălii teribile, când a petrecut toată noaptea în rugăciune, și mai ales când a fost atât de deprimat în grădina Ghetsimani. Dar, fără o experiență reală, este cu totul imposibil să se conceapă intensitatea luptelor așa cum sunt sugerate în Efeseni 6:12. Baza creierului este prinsă ca într-o menghină. Interpretări ale Scripturii, ingenioase dar extrem de înșelătoare, sunt introduse în minte ca apa printr-un furtun. Se pot încerca viziuni, iluminări minunate ale minții ca printr-o ceață moale verzuie sau gălbuie, dar glorioasă. Se pot face sugestii seducătoare pe baza circumstanțelor anturajului. Pot fi făcute oferte de inspirație. Privilegiul somnului poate fi răpit pentru mai multe zile consecutive. Toate aceste metode sunt aplicate cu scopul de a forța pe nenorocit într-o stare de nebunie, cel puțin temporar, astfel încât să îi distrugă influența și, dacă ar fi posibil, chiar credința în Dumnezeu. Nereușind în toate celelalte încercări, mintea poate fi inundată cu gânduri extrem de josnice. *Atunci amintiți-vă de jurământ.*

Faptul că Iehova intenționează unele experiențe deosebite pentru antitipicul Isaac, poate fi judecat din faptul că între conceperea lui Isaac (Geneza 17:19; 18:10) și nașterea lui (Geneza 21:1), a avut loc distrugerea Sodomei (Geneza 18:16 până la sfârșitul cap. 19) și *tăgăduirea Sarei de către Avraam* (Geneza 20). Dar citind această expunere din urmă, copilul lui Dumnezeu este mângâiat cu grija pe care Dumnezeu o manifestă față de micuții Săi (Geneza 20:3) cu asigurarea că niciunul dintre planurile lui Satan nu se poate aduce la îndeplinire (Geneza

20:18) fără permisiunea Domnului. Isaac a fost tipul lui Cristos complet; iar dacă acum Cristosul este aproape complet și pregătit pentru a fi născut în Regat, nu ar trebui să fim surprinși de nimic din ceea ce ar putea arăta ca o repudiere a noastră din mâinile Tatălui. Dacă El ne umple paharul, o face numai pentru că știe că îl putem bea, și că vrea să demonstreze îngerilor și oamenilor că suntem demni de onorurile pe care El urmează să ni le ofere.

Luca 22:42, 43; l Timotei 1:16.

Până când. — Voi „cei patru îngeri”, lucrătorii în trup ai Secerișului; și Eu Însumi, Domnul Secerișului.

Vom sigila pe servitorii Dumnezeului nostru. — A se vedea Apocalipsa 19:20; 14:1. Satan este un student sârguincios al profețiilor de timp (Luca 12:39); însă neavând Spiritul sfânt el nu a reușit să ajungă la concluzii corecte. Văzând un plan învederat și un timp definit pentru fiecare caracteristică importantă a acelui plan, scopul lui a fost întotdeauna de a zădărnici planurile Celui Atotputernic. Încercarea de a nimici Sămânța a început odată cu moartea lui Abel și încă continuă. Fără îndoială, Satan *credea* că Regatul Milenar urma să fie stabilit în 1915; și fără îndoială, de asemenea, a știut că șapte ani înainte de stabilirea acelui regat, restricția asupra spiritelor rele va fi ridicată. Fie așa sau altfel, există indicii că stabilirea Regatului în Palestina va fi probabil în anul 1925, zece ani mai târziu decât am calculat odată. Cele 70 de jubilee socotite câte 50 de ani fiecare, se sfârșesc în octombrie 1925. (B186.) Geneza 15:1-16:3, citite în legătură, arată că viziunea lui Avraam cu privire la timpul când va primi Regatul, a fost abia zece ani după încheierea Legământului, sau 2035 î. Cr. Etatea animalelor rezultă împreună unsprezece ani, care calculați în mod profetic, un an pentru o zi, egalează 3960 de ani, durata de timp de la data viziunii până la A. D. 1925. (W.T.’07-79.)* Se pare concludent

---

* „Geneza 15:9 pare să sugereze că anii menționați au o semnificație, și rezultatul lor trebuie să aibă o reprezentare. În versetul 8 Avraam a cerut o dovadă prin care va cunoaște că va primi țara promisă lui în versetul 7. În versetul 9 Iehova i-a spus lui Avraam: «Ia o vițea de trei ani și o capră de trei ani și un berbec de trei ani și o turturea și un porumbel tânăr.» În prezent, o pasăre este de obicei

că ceasul durerilor naşterii Sionului nominal este fixat pentru Paştele din 1918. (A se vedea Apocalipsa 3:14.) Aceasta va fi tocmai șapte ani înainte de 1925. Există toate motivele să credem că în acea perioadă îngerii căzuți vor invada mintea multora dintre membrii bisericii nominale, forțându-i la o conduită extrem de nechibzuită, și care va duce la distrugerea lor în mâinile maselor înfuriate, care ulterior vor împărtăși aceeași soartă. Marele război violent care este acum în curs de desfășurare, în cel mai sigur mod este activitatea spiritelor rele, iar kaizerul nu este singurul conducător inteligent care a fost înșelat de spiritele rele, după cum va arăta istoria de mai târziu. Luca 12:56.

Dacă raționamentul nostru este corect, întrebăm dacă a existat vreun indiciu al unei acțiuni din partea lui Satan 7 ani înainte de 1915, arătând că el a așteptat ca restricțiile să fie îndepărtate de la spiritele rele la acel timp; și noi răspundem că a existat ceva foarte definit indicat la acel timp. În Legământ, avizat de Pastorul Russell în acel an, și în experiențele multora, pentru și împotriva lui, este clar că inamicul încă *atunci* a încercat să intre ca un potop, dar a fost reținut – până când se va realiza lucrarea de sigilare. (Matei 10:25; Luca 22:42-44; Evrei 12:4; Isaia 63:3.)

---

considerată tânără până la un an. Astfel, câte trei ani pentru vițea, capră și berbec avem un total de 9 ani, și câte un an pentru fiecare pasăre, iarăși avem un total de 11 ani. Unsprezece ani profetici câte 360 de zile fiecare, este egal cu 3960 de zile. O zi pentru un an ne dă rezultatul de 3960 de ani. La pagina 42, cap. 2, Vol. II din *Studii în Scripturi* avem următoarea cronologie:

«De la Legământul cu Avraam .... 430 ani
De atunci până la împărțirea Canaanului .... 46 ani
Perioada judecătorilor .... 450 ani
Perioada regilor.. 513 ani
Perioada pustiirii .... 70 ani
De atunci până la A. D. 1 .... 536 ani».

În total, de la Legământ până la A. D. 1 .... 2045 ani.

3960 – 2045 = 1915 ani de la A. D. 1, ceea ce semnifică dovada pe care Avraam a cerut-o de la Iehova prin care va cunoaște că va moșteni țara.” W.T.’07-79. – n. t.

După ce demonii se vor fi dezlănțuit asupra clasei de *porci*, vom vedea ce se va întâmpla. (Matei 7:6; 8:31-34.) Cei care acum se tem că ar putea să învețe ceva, atunci din alt motiv vor fi loviți de teroare.

Pe frunțile lor." — „Furtuna este ținută în frâu până când servitorii credincioși ai lui Dumnezeu sunt «sigilați pe frunțile lor» (Exodul 13:9; 28:36, 38; Deuteronom 6:8; Ezechiel 9:4-6; Apocalipsa 14:1), adică, până când acestora li se dă o apreciere intelectuală a *timpului*, *prezenței* etc., care nu numai că îi va mângâia și îi va apăra, ci va fi și un *semn*, un sigiliu sau o dovadă a stării lor de fii, așa cum a indicat Domnul nostru când a făcut promisiunea că Spiritul sfânt le va arăta credincioșilor «lucrurile viitoare». (Ioan 16:13.)" (B169.) Când proba demonică va veni, aceia care au semnul de fii (Ezechiel 9:2-4) o vor cunoaște și vor rezista încercării, în timp ce toți ceilalți vor cădea cu siguranță. O scrisoare a unui colaborator de la Betel, scrisă la scurt timp după moartea Pastorului Russell, conține următoarele: „Acum trei luni am pus câteva întrebări în discuție, ultima fiind după cum urmează: «Din moment ce acum vedem că Timpul de Necaz al evreilor nu s-a încheiat până în A. D. 73, după cum m-am convins din istorie; atunci ce ar trebui să așteptăm în anul paralel 1918?» Fratele Russell a pus această întrebare la trei frați proeminenți, și toți au răspuns că nu știu, însă au fost dispuși să aștepte și să vadă. Iar când mi-a adresat-o mie, i-am răspuns: «Deoarece în A. D. 73 a avut loc răsturnarea completă a Israelului nominal trupesc în Palestina, rezultă deducția că în anul paralel 1918, va surveni prăbușirea Israelului nominal spiritual, adică căderea Babilonului». (Apocalipsa 18.) Fratele Russell a răspuns: «Exact! Aceasta este concluzia care se poate trage».” Mai întâi va avea loc încheierea carierei Bisericii. Apocalipsa 3:14. A se vedea argumentarea de la paginile 81-85.

„Dacă vedeți «ușa» ocaziei de sacrificiu și de serviciu deschisă înaintea voastră, intrați. Dar intrați repede, căci noaptea întunericului și împotrivirii intense față de adevăr va fi în scurtă vreme asupra noastră și vă va împiedica să vă angajați în serviciu. «Vine dimineața și este tot noapte.» «Vine noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze.» Când acest lucru va fi

adevărat, veți putea ști că «ușa s-a închis», că toate fecioarele înțelepte au intrat, că toate au fost probate și că toate locurile libere au fost ocupate în mod acceptabil. Toți «servitorii lui Dumnezeu» speciali, fiind până la acel timp «sigilați pe frunțile lor» (primind o apreciere intelectuală a planului lui Dumnezeu), cele patru vânturi vor fi dezlegate și vor produce marele «vârtej de vânt» al necazului, în mijlocul căruia rămășița clasei Ilie va fi «schimbată» și înălțată în gloria Regatului.” C225.

7:4. ***Și am auzit numărul celor sigilați.*** **—** „Avem toate motivele să credem că numărul definit, fixat al celor aleși, este cel declarat de câteva ori în Apocalipsa; adică 144.000 «răscumpărați dintre oameni».” (F179; Apocalipsa 14:1.) Acest număr echivalează cu cinci zile pentru dezvoltarea deplină a fiecărui sfânt din Era Creștină.

Și au fost sigilați o sută patruzeci și patru de mii. **—** La acest punct, unul dintre colaboratorii Pastorului Russell bine a spus: „Acesta nu este un număr simbolic ci unul exact, și se poate vedea din faptul că în același capitol se face referire la o altă companie, de asemenea concepută de spirit. Citim versetul 9: «M-am uitat și iată că era o mare mulțime pe care nu putea să o numere nimeni». Nu că această mulțime este atât de mare încât să fie imposibil a fi numărată, ci mai degrabă că nimeni nu îi poate preciza numărul, Dumnezeu lăsându-l nedeterminat.”

Din toate semințiile copiilor lui Israel. **—** „Ca nume, Israel înseamnă «Poporul binecuvântat de Domnul», «Poporul lui Dumnezeu», «Poporul Domnului». 2 Cronici 7:14.” (D654; Galateni 6:16; Romani 9:6-8.) Fiecare dintre sfinți este socotit ca aparținând uneia dintre cele douăsprezece seminții ale „Israelului adevărat”; care seminții poartă numele celor doisprezece patriarhi ai Israelului trupesc. În fiecare familie, fiecare copil este iubit pentru anumite caracteristici deosebite ale lui proprii; iar în semnificația numelor copiilor lui Israel putem recunoaște unele dintre calitățile care fac pe fiecare biruitor prețios înaintea Tatălui.

7:5. ***Din seminția lui Iuda au fost sigilați douăsprezece mii.*** **—** Numele Iuda înseamnă *Celebrat*, lăudat, slăvit. Nimic nu este mai vrednic de laudă decât dreptatea, caracterul nobil, în-

sușirea de a face fiecăruia ceea ce i-ar plăcea fiecăruia să-i facă altul. Domnul nostru a fost Cel Drept din seminția lui Iuda. Toți cei care l-au știut intim pe Pastorul Russell, au recunoscut că dreptatea era principiul de bază al caracterului său. Faptul că seminția Domnului este prima menționată, arată că în aranjarea numelor este o ordine divină, spre deosebire de ordinea nașterii fiilor lui Iacov. Cele mai strălucitoare coroane vor fi purtate de cei care sunt în întregime fără iubire de sine, atât în inimă cât și în viața practică. Domnul nostru a fost primul, ca exemplu.

Geneza 38:12-26; 43:3-10; 44:14, 34; 46:28.

Din seminția lui Ruben, douăsprezece mii. — Numele Ruben înseamnă *„Vedeți! un fiu, obținut în întristarea mea”,* sau *Mila lui Dumnezeu;* și se aplică fraților talentați [cărora li s-a încredințat cinci talanți] care își fac chemarea și alegerea sigură. A fi în posesia capacității și a mijloacelor pentru a obține cele mai mari plăceri ale vieții, și a le sacrifica pe toate cu bucurie, se necesită un standard de caracter atât de înalt, încât Domnul menționează în mod vădit că nu mulți îl pot atinge. (l Corinteni 1:26; Geneza 37:21, 22, 29, 30; 42:22, 37.) O mică pată de iubire pentru lume [necurăție spirituală] este tot ceea ce împiedică atingerea celei mai înalte poziții.

Geneza 35:22; 49:3, 4; 2 Corinteni 7:1.

Din seminția lui Gad, douăsprezece mii. — Numele Gad semnifică *O ceată de copii vine.* Al treilea loc de onoare este rezervat acelor credincioși bărbați și femei care au fost binecuvântați de Dumnezeu în aducerea multor descendenți proprii în familia divină. Există cazuri în care doisprezece copii ai unei familii au venit în lumina Adevărului Prezent și s-au consacrat ca urmare a vieții și învățăturilor primite din partea părinților nobili. Tatăl ceresc are un interes familial pentru fiecare familie care într-adevăr caută fața Lui. Nicio coroană nu este disponibilă pentru alții, atâta timp cât sunt dintre copiii consacraților pregătiți de a alerga pentru ea. „Căci pentru voi [mai întâi] este promisiunea, și [apoi] pentru copiii voștri și [la urmă] pentru toți cei de departe, pe câți îi va chema Iehova Dumnezeul nostru.” (Faptele 2:39; l Corinteni 7:14.) [Această caracteristică se mai poate aplica și celor care prin multă

sârguință, zel și luptă, aduc pe mulți alții la lumina adevărului și calea jertfirii de sine, ca astfel să alerge după premiul înaltei chemări. (Galateni 4:19; 2 Corinteni 12:14.) – n. t.] „Despre copilăria și viața patriarhului Gad, nu s-a păstrat nimic. La timpul coborârii sale în Egipt, se relatează că avea șapte copii, fiind remarcabil faptul că majoritatea numelor lor au terminație plurală, redând mai degrabă un aspect al numelor de familie decât al celor de persoane.” McC.

Geneza 46:16; Numeri 26:15-18.

7:6. *Din seminția lui Așer, douăsprezece mii.* — Numele Așer înseamnă *Fericit*. „Și Leea a spus: «Fericită sunt, căci fiicele mă vor numi binecuvântată!»: și i-a pus numele Așer.” (Geneza 30:13.) Este învederat că următoarea și a patra poziție de onoare va fi oferită creștinilor fericiți. Oriunde ar fi clasați sfinții cu fața tristă, dar numai nu în seminția lui Așer. „Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Din nou spun: Bucurați-vă! *În final*, frații mei, bucurați-vă în Domnul.”

Filipeni 4:4; 3:1; 2 Cronici 20:22.

Din seminția lui Neftali, douăsprezece mii. — Numele Neftali semnifică *lupte mari*. Locul cu numărul cinci este ocupat de sfinții care au căutat în special fața Tatălui în rugăciune. Prin nașterea sa, Neftali era aliat cu Dan, clasa care merge în Moartea a Doua. (Geneza 35:25; 49:17.) Sugestia nu este tensionată, deoarece clasa respectivă este în mare măsură biruitoare prin faptul că a apreciat foarte mult și s-a folosit în acest scop bun de privilegiul de a căuta fața Tatălui în rugăciune.

Luca 11:5-13; Iacov 1:5; 3:17.

Din seminția lui Manase, douăsprezece mii. — Numele Manase înseamnă *Uitare*. „Dumnezeu m-a făcut să uit tot necazul meu și toată casa tatălui meu.” (Geneza 41:51.) Treapta a șasea de onoare este evident rezervată biruitorilor care în mod natural au atașamente umane foarte puternice pentru cei dragi ai familiilor lor pământești; dar cu toate acestea, ei iubesc mai mult pe Domnul. (Matei 10:37.) Mare este iubirea, mare este fidelitatea celor care aud și acordă atenție recomandării divine: „Ascultă, fiică, vezi și pleacă-ți urechea; și uită pe poporul tău și casa tatălui tău!” Psalmul 45:10.

7:7. ***Din seminția lui Simeon, douăsprezece mii.*** — Numele Simeon înseamnă *Ascultare.* „Iehova a auzit că nu sunt iubită, de aceea mi-a dat și pe acesta.” (Geneza 29:33.) A șaptea poziție de onoare este păstrată pentru credincioșii care au fost urâți în cercul familial din cauza fidelității pentru Cuvântul lui Dumnezeu. Domnul a văzut că frumusețea caracterelor lor va străluci numai spre cel mai bun avantaj al lor dacă se vor pregăti tocmai în asemenea împrejurări. Cât de dulce, cât de frumoasă este inima răbdătoare, stăruitor dezvoltată în asemenea condiții! Romani 5:3; 8:17; Coloseni 1:11, 12; l Petru 1:7; 4:12; 5:10; 2 Timotei 2:12; Iacov 1:12.

Din seminția lui Levi, douăsprezece mii. — Numele Levi semnifică *Alipire.* „De data aceasta bărbatul meu se va alipi de mine, căci i-am născut trei fii.” Următorul loc de onoare este rezervat pentru toți care au sacrificat literalmente toate posesiunile lor din această lume pentru a se alătura mai îndeaproape de Domnul și în serviciul Lui. Ca seminție, Levi nu a avut nicio moștenire în țară, iar ca individ, singura întâmplare înregistrată din viața patriarhului este nimicirea necredincioșilor.

Geneza 34:25-29.

Din seminția lui Isahar, douăsprezece mii. — Numele Isahar înseamnă *Răsplată,* sau *El aduce răsplată.* „Dumnezeu m-a răsplătit, pentru că am dat pe roaba mea soțului meu.” „Isahar este un măgar puternic, culcându-se jos între două sarcini. Și a văzut că odihna era bună și țara că era plăcută; și și-a aplecat umărul să poarte povara și a devenit servitor care dă tribut.” (Geneza 30:18; 49:14, 15.) Aceasta semnifică că următoarea poziție de onoare este acordată celor zeloși, creștinilor care se dedică cu plăcere și bucurie în numele și pentru cauza Domnului, ca să muncească din greu pentru gloria numelui Său.

l Corinteni 15:58.

7:8. ***Din seminția lui Zabulon, douăsprezece mii.*** — Numele Zabulon înseamnă *Locuință* sau *Domiciliu.* Aceasta semnifică satisfacția binecuvântată atribuită celor care, la fel ca Stăpânul lor, pe parcursul pelerinajului lor pământesc nu au avut unde să își plece capetele. Dar deși în viața prezentă au avut de luptat cu sărăcia și greutățile vieții de orice fel, totuși s-au arătat

credincioși Domnului, servindu-I cu toată puterea, întrebuințând educația, talentele și oportunitățile lor limitate în speranța de a ajunge în final „în casa unde nu va mai fi schimbare, nici durere, nici întristare, nici trudă, nici îngrijire”. Ce locuință fericită vor avea ei în viitor; în casa Tatălui cu multe locașuri, a lor va fi cea mai minunată. Ioan 14:2, 3.

Din seminția lui Beniamin, douăsprezece mii. — Numele Beniamin semnifica inițial *Fiu al durerii mele,* dar numele i-a fost schimbat pentru a semnifica *Fiu al dreptei mele.* Fiind cel mai tânăr fiu al lui Iacov, el pare să reprezinte în unele aspecte clasa Marii Companii (W.T.’81-1-7); dar reușește să câștige premiul mai înalt, probabil pentru că este tovarășul membrilor care ocupă poziții mai avansate în Corp. Astfel, ca servitori și *aliați* umili și credincioși ai celor mai talentați frați, ei completează suferințele Corpului lui Cristos, chiar dacă suferințele lor personale par să fie nesemnificative. Evrei 10:33.

Din seminția lui Iosif, douăsprezece mii. — Manuscrisul Sinaitic menționează pe Iosif la sfârșit, ceea ce se potrivește în mod deosebit. Iosif este unul dintre cele mai frumoase personaje ale Bibliei. Numele lui înseamnă *Pe care Dumnezeu îl va înmulți.* El a avut atâtea virtuți încât este recomandabil să fie enumerate, dar narațiunea este expusă pe larg în Geneza 37-50. El este unul dintre foarte puținele personaje numite în Biblie despre care nu se spune nimic neplăcut. El reprezintă bine pe toți ceilalți membri ai familiei divine, pe toți care au ajuns în inima lor să fie asemenea Domnului și au dat expresie exterioară acelei asemănări atât cât le-au permis slăbiciunile și imperfecțiunile trupului.

Se va observa că semințiile lui Dan și Efraim sunt omise din lista de mai sus. Dan reprezintă evident clasa care merge în Moartea a Doua. Numele lui înseamnă „Dumnezeu m-a judecat”. (Geneza 30:6.) Știm că toate judecățile lui Dumnezeu sunt drepte, deci trebuie să căutăm motivul respingerii lui Dan. Iacov a profețit că „Dan va fi un șarpe pe cale, o viperă pe cărare, care străpunge călcâiele calului, astfel că al său călăreț va cădea pe spate”. (Geneza 49:17.) Caii sunt simboluri ale doctrinelor. Dan reprezintă în mod evident o clasă care manipulează fraudulos

doctrinele, fapt care rezultă răsturnarea și înfrângerea Noii Creaturi. O investigație asupra istoriei seminției lui Dan confirmă aceasta. Inițial lui Dan i-a revenit una dintre cele mai fertile și sigure părți ale Palestinei. Era complet îmbrățișat de cele două seminții ale fraților lui, Efraim și Beniamin, iar dinspre sud-est și sud se mărginea cu Iuda; astfel era înconjurat de cele mai puternice trei state ale întregii confederații. Totuși, daniților nu le-a reușit să cucerească terenul inițial atribuit [reprezentând eșecul Noii Creaturi de a obține victoria asupra minții carnale] și și-au ales o altă moștenire spre nordul îndepărtat. (Judecători 18.) Această selecție a nordului îndepărtat seamănă cu alegerea similară a lui Satan (Isaia 14:13), și sugerează că Noile Creaturi danite și-au părăsit moștenirea originară prin ambiție. Contextul arată o înaltă evaluare nejustificată a propriei lor judecăți și o intervenire voită în oficiul preoțesc, iar aceasta se poate judeca că a fost o infracțiune frecventă a celor care comit marele păcat care se află chiar dincolo de păcatul îngâmfării. (Psalmul 19:13; 2 Samuel 6:6, 7.) *Atenție, proba încă funcționează!*

Jumătate din seminția lui Efraim reprezintă pe Marea Companie, care în principal se află în biserica nominală. Ei sunt mai mult sau mai puțin intoxicați cu eroare (Isaia 28:1, 7), temându-se să renunțe la idolii crezurilor și catehismului lor. (Osea 4:17.) Într-o privință, ei sunt creștini pe jumătate copți, nu sunt pe deplin devotați Domnului – „Efraim, el s-a amestecat printre popoare; Efraim este o turtă neîntoarsă”. (Osea 7:8.) De la început până la sfârșit profeția lui Osea este o pledare elocventă din partea lui Iehova către clasa Marii Companii de a nu pierde marele premiu al nemuririi.

7:9. *După aceasta m-am uitat și iată, o mare mulțime.* — Când Apostolul ne spune în 2 Ioan 8: „Uitați-vă la voi înșivă, ca să nu pierdem cele ce am lucrat, ci să primim o răsplată deplină”, el ne învață că poate fi dobândită o răsplată cerească care nu va fi atât de completă ca atunci când am urmări o direcție mai plăcută Tatălui Ceresc.

Scripturile nu învață că salvarea rasei noastre se va face în același mod, ci arată că sunt două grade sau tipuri de mântuire cerească, și două grade sau tipuri de mântuire pământească. În

Geneza capitolul 2 se narează că râul care ieșea din grădina Eden se împărțea în patru brațe. Aceasta este o recunoaștere scripturală a faptului că din Adam, izvorul originar al vieții, vor curge patru râuri [clase]: Turma Mică, care urmează să se așeze împreună cu Cristos pe tronul Său; Marea Companie, care va sta înaintea tronului având ramurile de palmier ale martirajului, dar fără coroanele gloriei; Vrednicii din vechime, părinții evrei: Avraam, Isaac, Iacov, Daniel etc., care urmează să fie puși Prinți peste tot pământul; și întreaga omenire, care vor constitui supușii Regatului peste care vor domni Vrednicii din vechime. Aceeași lecție este învățată prin divizarea leviților în patru tabere, fiecare fiind situată pe o latură diferită a Tabernacolului. (Numeri 3:15; F128, 129.) De asemenea ne învață și Apostolul în declarația sa din 2 Timotei 2:20, că în marea Casă a lui Dumnezeu, în final, se vor afla patru clase de vase spre gloria Lui.

În privința sfinților întrebarea nu constă în care din clasele pământești vor face parte în final, deoarece ei au renunțat la speranțele lor pământești în schimbul celor cerești. Întrebarea este dacă se vor adeveri fecioare înțelepte, studenți credincioși ai Cuvântului, construind cu aurul, argintul și pietrele scumpe ale Adevărului divin; sau dacă se vor adeveri *fecioare* nechibzuite [curate în inimă] care construiesc cu lemnul, fânul și trestia tradițiilor omenești. (Matei 25:2; C91; F75.) Apostolul spune că încercările de foc ale vieții vor proba lucrarea fiecărui om ca prin foc, și lasă să se înțeleagă că cei care nu zidesc cu înțelepciune, vor suferi pierdere – nu în sens că vor merge în chinul veșnic, dar că vor pierde marele premiu care altfel putea fi al lor. (l Corinteni 3:15; T.69.) Chestiunea este dacă ei, în calitate de mlădițe în Cristos – Vița, vor produce rod, sau ca alte mlădițe, vor produce numai frunze [pretindere], sau vor avea caracteristica cârceilor [aspirații după remunerații și onoruri pământești]. (Ioan 15:2; F78, 170.) Despre o asemenea clasă în zilele Sale, Cristos a zis: „Cum puteți crede voi [în mod efectiv] care primiți onoare unii de la alții, și nu căutați onoarea care vine doar de la Dumnezeu?" (Ioan 5:44.) Întrebarea este dacă vom fi numiți copii ai neascultării (Coloseni 3:6; W.T.'99-141), deoarece, deși suntem copii ai lui Dumnezeu, nu reușim să

mortificăm, să facem să moară pământescul nostru și toate tendințele noastre păcătoase; dacă am păcătuit împotriva legământului pe care l-am făcut cu Dumnezeu de a ne dedica viața în serviciul Lui (Psalmul 1:1; W.T.'00-281), sau dacă asemenea soției lui Lot privim înapoi spre lucrurile bune pământești la care noi am renunțat (Geneza 19:26; C194), sau dacă vom păstra unicitatea inimii și scopului, fără de care premiul Înaltei Chemări nu poate fi obținut.

Problema este dacă noi, ca copii în Cristos, ne vom conforma divizărilor nescripturale ale poporului lui Dumnezeu, în urmași ai lui Pavel sau Apolo, Chifa sau Luther, Calvin sau Wesley (l Corinteni 3:4; D17); sau dacă, la fel ca Rahav, vom fi în cetatea erorii atunci când cade, sau ca Iosua, care i-a determinat căderea (Iosua 6:25; W.T.'07-267); dacă, asemenea „măzărichii și chimenului", ne vom priva ușor de legăturile încurcate ale vieții, reprezentate prin păstăile din care măzărichea și chimenul se dezghioacă atât de ușor, sau vom fi asemenea „cerealelor" care necesită o treierare extraordinară până când cad din pleava care le ține. (Isaia 28:27, 28; W.T.'84-1-4.) Chestiunea este dacă vom fi asemenea soldaților excluși din armata lui Ghedeon, vom uita de misiunea noastră și ne vom afunda capul în apele adevărului; sau, apreciind mesajul lui ne vom da seama de cauza pentru care ni l-a dat Domnul, și vom bea din el, cu ochii îndreptați spre orizont, căutând să servim, să cheltuim și să fim consumați în serviciul Învățătorului. (Judecători 7:6; W.T.'07-331.) Întrebarea este dacă, la fel ca Caleb și Iosua, vom păstra încrederea în Acela care ne-a chemat, și vom aduce vestea bună din țara pe care sperăm să o stăpânim, sau vom face parte din mulțimea mai mare care, prin frică și slăbiciune a inimii nu intră niciodată în ea. (Numeri 13:31; W.T.'07-251.) Oare ne vom bucura să ne dăm viața pentru frații Domnului, sau de frica morții de sacrificiu vom fi tot timpul vieții noastre supuși sclaviei? (Evrei 2:15; T.70, 71.) Întrebarea este dacă vom fi asemenea slujitorului care a ascuns talantul Domnului său în pământ [în bucuriile și preocupările pământești]. (Matei 25:24; W.T.'01-61; W.T.'06-318.) Poate vom avea mentalitate dublă, având o opinie despre atingerea scopurilor cerești, și alta despre câștigarea celor

pământești. (Iacov 1:8; W.T.'07-316.) Poate vom fi ca și Obadia, fiind prietenoși doar față de Adevăr și de cei care susțin Adevărul, dar ascundem interesul nostru de frica consecințelor pentru noi înșine și familiile noastre. l Regi 18:3; W.T.'02-221.

Dacă în urma acestor încercări de credință și caracter vom ieși victorioși înaintea Domnului, atunci nu va fi necesar să fim printre cei care își spală hainele și le albesc în sângele Mielului, în necazul cel mare cu care se încheie această vârstă, ci vom păstra nepătate hainele noastre așa încât să nu fie nevoie de o astfel de curățire generală. Dacă vom fugi la Domnul înainte ca iarna dizgrației Sale să sosească asupra sistemelor umane din zilele noastre, atunci vom fi cruțați de rigoarea alergării, despre care El a spus: „Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie *iarna*" [timpul de ardere al neghinei]; și, de asemenea, vom fi cruțați de dezamăgirea amară exclamată la acel moment: „Secerișul [timpul favorii speciale] a trecut, vara s-a sfârșit, și noi nu suntem salvați" [cu principala mântuire, cu mântuirea la care am aspirat]. (Ieremia 8:20; D578.) În timpul durerilor de naștere ale Sionului nominal, toți acești copii ai lui Dumnezeu vor fi eliberați. (Isaia 66:8; W.T.'94-135.) Să ne bucurăm în speranța noastră că vom face parte din Copilul eliberat înainte de venirea durerilor nașterii. Să sperăm că nu vom fi dintre mieii (Isaia 34:6; D17) sau țapii găsiți împreună în stânele nominale când va veni timpul ruinării sistemelor eclesiastice actuale. În decursul veacului, unii dintre copiii lui Dumnezeu au fost „predați lui Satan pentru nimicirea cărnii, ca spiritul lor să poată fi salvat în Ziua Domnului Isus" (l Corinteni 5:5; T.69, 71), deoarece ei nu au trăit la înălțimea legământului lor. Suferințele celor din clasa țapului ispășitor, trimis în pustie ca să moară acolo de foame, sete, mușcături de șarpe, spini, mărăcini, insecte sau atacuri din partea animalelor sălbatice, au fost mult mai mari decât suferințele țapului Domnului, omorât ca sacrificiu. (Leviticul 16:7-10; T.60.) Cei care se rețin de la promisiunea făcută Domnului, suferă mult mai mult decât cei care luptă bărbătește lupta cea bună a credinței, și care cu ambele mâini apucă speranța pusă înaintea lor.

Clasa Marii Companii va striga: „Lăudat fie Iah!”, de îndată ce va sesiza că Biserica este completă. (Apocalipsa 19:1; A240; F128.) Dar la fel ca însoțitoarele Rebecăi, ei trebuie să parcurgă aceeași călătorie lungă ca și clasa Mireasă, doar pentru a fi primiți în final ca slujitori. (Geneza 24:61; Psalmul 45:15; F121, 171.) Vom intra pe deplin în moștenirea noastră acum, până când ușa ocaziei de a îndrăzni și lucra în serviciul Învățătorului este încă deschisă; sau vom fi asemenea clasei menționate în Ezechiel 44, care găsesc ușa închisă din cauza că au pornit prea târziu, și trebuie să știe că Preoția Cerească, premiul Înaltei Chemări, este închis pentru totdeauna, și că cel mult la ce pot ajunge atunci este locul ca păzitori sau slujitori în Templu? (Ezechiel 44:1-14; W.T.’05-269.) Să ne bucurăm dacă suntem moștenitori ai salvării în orice fel; dar prin harul lui Dumnezeu, să ne hotărâm, ca în cuvintele textului nostru – „să avem grijă să nu pierdem cele ce am lucrat, ci să primim o răsplată deplină” – tot ce binevoiește Tatăl a da celor care ÎL iubesc în mod suprem.

„Ceea ce vedem că se întâmplă în jurul nostru pare firesc minților noastre. Modul în care alte persoane își întrebuințează timpul și banii este o ispită pentru poporul Domnului, care trebuie *rezistată cu fermitate*. Pentru noi, a face ceea ce fac alții, și a ne dedica în serviciul Domnului doar atât cât lumea consideră o zi de muncă rezonabilă, înseamnă să nu îndeplinim Legământul nostru de sacrificiu. Cei care caută să facă doar ce este corect și se dedică numai pentru opt ore, sau o zi devotată în felul lumii, vor fi judecați din acest punct de vedere, și vor obține numai un loc în Marea Companie, deoarece ei nu îndeplinesc condițiile Legământului de sacrificiu.” W.T.’14-71.

„Noi nu credem că ar trebui să se înțeleagă că Marea Companie va ajunge la același grad de dezvoltare spirituală ca Turma Mică. Ei nu reușesc să manifeste iubirea și zelul pe care Domnul le-a stabilit ca marca de participare în Preoția Regală.” (W.T.’14-68.) „Hotărârea de a se jertfi parțial, doar în momentele prielnice, este greșeala principală.” (W.T.’96-191.) „În timp ce membrii în viață ai Miresei sunt separați de ceilalți prin *adevăr*, urechile celor din această clasă sunt slabe la auzit, ei sunt greoi la crezut și greoi la acțiune.” (A240.) „Într-o parabolă

Domnul o numește pe această clasă «rob rău și leneș». El nu-i neagă onoarea de a-I fi slujitor, nici nu o acuză că I-a devenit inamic. Ei sunt considerați ca vicleni și leneși deoarece, având asupra lor anumite responsabilități de servitori, ei nu au reușit să manifeste spiritul corespunzător al seriozității devotamentului.”

W.T.’07-315.

Pe care nimeni nu o putea număra. — Al cărei număr niciun om nu este în stare să îl spună (adică, nu este un număr predestinat sau fix – nimeni nu a fost chemat să facă parte din această companie). Apocalipsa 5:11.

Din toate națiunile și din toate rasele și popoarele și limbile. — „Deoarece numărul Miresei lui Cristos este de 144.000, ar fi rezonabil să gândim că fiecare din această clasă va avea 144.000 pentru a se îngriji de ei; așa cum 144.000 × 144.000 = 20.736.000.000 (douăzeci de miliarde șapte sute treizeci și șase milioane), evident tocmai cu privire la numărul care trebuie în mod potrivit îngrijit – 144.000 ar fi o mulțime însemnată pentru fiecare membru din clasa Mireasă de a fi îngrijit. Astfel putem vedea necesitatea pentru lucru a Marii Companii.”

Question Meeting.

A stat în picioare înaintea tronului. — Nu pe tron, ca în cazul Miresei. (A214.) „Scripturile ne informează că așa cum ceea ce este conceput de carne este carne, la fel și ceea ce este conceput de spirit este spirit. Aceasta înseamnă că oricine a fost conceput de Spirit sfânt a suportat o schimbare de natură atât de radicală, încât ar fi imposibil pentru acela de a se împărtăși de înviere odată cu lumea pe planul uman.” W.T.’07-316.

Și înaintea Mielului. — „Fiindcă inimile lor Îi sunt loiale Răscumpărătorului și deoarece ei își mențin credința în sângele prețios, se țin strâns și nu se leapădă de El, de aceea Domnul Isus, Avocatul nostru, Căpetenia Mântuirii noastre, care conduce chiar pe cei aleși spre glorie prin pașii sacrificiului voit, îi va conduce pe aceștia spre o binecuvântare spirituală – spre perfecțiune pe un plan mai jos, de ființe spirituale – fiindcă ei s-au încrezut în El și nu s-au lepădat de numele Lui ori de lucrarea Lui.” F169.

Îmbrăcați în robe albe. — „Ei au lăsat să le scape ocazia de a

deveni membri ai Miresei; dar sunt totuși *fecioare*, curați în intențiile inimii lor.” F127; Apocalipsa 7:14.

Și cu ramuri de palmier în mâinile lor. — „Palmierul este în special simbolul *martirajului.* În limbajul Bisericii, ramura de palmier a martirajului a devenit o expresie clasică și sacramentală. În faptele martirilor și martirologia, citim: «El a primit ramura de palmier a martirajului – el a fost încoronat cu ramura de palmier a martirilor».” (McC.) Mulți dintre martirii Evului Mediu au fost, fără îndoială, membri ai Marii Companii.

7:10. ***Și ei strigă cu voce tare.*** — Într-un cor puternic, plin de fericire și mulțumire triumfătoare, că în final au fost eliberați. Apocalipsa 19:1-3.

Spunând: „Salvarea. — Privilegiul nostru glorios și nemeritat la viață pe un plan atât de înalt.

Dumnezeului nostru. — Să fie atribuită Lui, ca Autor. Psalmul 3:8.

[Care șade] ***pe tron.*** — Iehova. Apocalipsa 4:2; 5:13.

Și a Mielului!” — Turnul Turmei, Cristos, ca instrument al salvării. Mica 4:8.

7:11. ***Și toți îngerii.*** — Frumoșii fii ai dimineții, care au strigat de bucurie la începutul săptămânii de creare a pământului, acum patruzeci și opt de mii de ani. Iov 38:7; Luca 2:9-14; Matei 4:11; 28:2; F51.

Stăteau de jur împrejurul tronului. — Cu mare bucurie salutând pe acești noi membri intrați în familia lui Dumnezeu.

Și al bătrânilor. — Profețiile, dintre care multe au evidențiat această a doua și mai mare companie. Dar observați delicatețea fină a Cuvântului lui Dumnezeu și înțelepciunea Tatălui nostru! Nu *toți* bătrânii vorbesc despre Marea Companie, și în acest caz, mențiunea de „douăzeci și patru” este omisă.

Și a celor patru ființe vii. — Dreptatea, Puterea, Iubirea și Înțelepciunea.

Și cădeau pe fețele lor înaintea tronului. — Nu este de mirare că astfel de caractere umile „văd totdeauna fața Tatălui”. Matei 18:10.

Și I se închinau lui Dumnezeu. — Printre îngeri nu există înălțare de sine. Atunci când un înger s-a arătat lui Manoah și

soției sale, și Manoah a căutat să îi cunoască numele, el a lăsat o lecție veșnică în răspunsul său: „De ce întrebi de numele meu, văzând că este secret?” Judecători 13:2-23.

7:12. ***Spunând: „Amin.*** — Așa să fie! Noi nu suntem deloc geloși. Noi ne bucurăm să avem acest nou ajutor în Regatul Ceresc.

Binecuvântarea și gloria. — Laudele și binecuvântările tuturor celor care își datorează existența bunătății și harului Său.

Și înțelepciunea. — Pentru a desfășura întotdeauna și continuu, noi și minunate însușiri ale generozității și harului Său față de lucrarea mâinilor Sale.

Și mulțumirea. — Din partea oricărei făpturi care este în cer și pe pământ. Apocalipsa 5:13.

Și onoarea. — Pentru Numele atât de mult timp și atât de nedrept și mișelește dezonorat prin teoria chinului veșnic.

Și puterea. — De mii de ani reținută, dar acum gata de a fi exercitată în favoarea omului. Psalmul 76:10.

Și tăria. — Capacitatea de a realiza pe deplin toate scopurile Sale. Isaia 55:11.

Fie Dumnezeului nostru, în veacurile veacurilor! Amin”. — Să fie atribuite lui Iehova pentru eternitate. Apocalipsa 5:13, 14.

7:13. ***Și unul dintre bătrâni.*** — Profeția lui Isaia 1:10-20.

A răspuns, spunându-mi. — Sub simbolismul Sodomei, din cauza identificării lor cu lucrarea și speranțele Sodomei spirituale. Apocalipsa 11:8.

„Cine sunt aceștia care sunt îmbrăcați în robe albe? — Cine sunt aceștia despre care se spune: „Mâinile vă sunt pline de sânge! Spălați-vă deci și curățați-vă! Luați dinaintea ochilor Mei faptele rele pe care le-ați făcut! Încetați să mai faceți răul!”

Isaia 1:15, 16; Apocalipsa 7:9.

Și de unde au venit?” — De ce sunt în mod figurativ reprezentați ca pătați cu sânge?

7:14. ***Și i-am zis: „Domnul meu, tu știi”.*** — Fără îndoială, răspunsul este conținut în profeția ta.

Iar el mi-a spus. — În Isaia 34:5, 6. „Sabia Mea s-a îmbătat în ceruri, iată, va coborî asupra Edomului și asupra poporului pe

care l-am dat cu totul nimicirii, la judecată. Sabia lui Iehova este plină de sânge, s-a acoperit cu grăsime, cu sângele mieilor.”

D17.

„Aceștia sunt aceia care au ieșit din necazul cel mare. — „«Necazul cel mare» – articolul dublu fiind special accentuat. A se vedea Apocalipsa 3:10; 6:17; Matei 24:21.” (Cook.) „Ei sunt aceia”, a zis el, „care tocmai au trecut prin marea suferință.” (Weym.) „Măcelul din această zi de răzbunare se spune că este de «miei și țapi». (Isaia 34:6.) Mieii reprezintă pe sfinții din strâmtorare.” (D17.) „Marea Companie va trece printr-un mare necaz pentru a se înfăptui în ei o pocăință corespunzătoare pentru păcat, și o apreciere corectă a standardului divin al adevărului și dreptății. Această clasă, deosebit de numeroasă în prezent, va fi predată adversarului – pentru a suferi într-un timp de Mare Strâmtorare cum nu a mai fost de când există națiuni – marele timp de necaz cu care se încheie această vârstă. Cei care nu vor reuși să riposteze acestor încercări și nu vor căuta pe Domnul, vor muri în moartea a doua; dar cei care vor riposta fidel vor fi considerați ca biruitori.” W.T.’07-232.

„Mulți dintre aceștia se leagă acum strâns în diferiții snopi de neghină pentru ardere; și aceștia vor putea să scape numai când necazul înfocat din partea de la urmă a perioadei de seceriș va arde legăturile robiei Babilonului – «salvați, dar ca prin foc». Ei trebuie să vadă ruina totală a Babilonului cel Mare și să primească o măsură din pedepsele lui.” (C364.) „La experiențele acestei companii se vor adăuga și dezamăgirile triste, deoarece ei se *tem* de ocările lui Cristos și se eschivează de privilegiile și oportunitățile prezente de a umbla cu El în alb în «suferințele timpului de acum». Iată, ei nu numai că pierd bucuria și fericirea prezentă a celor credincioși, dar în final vor trebui să treacă *prin suferințe și mai mari* pentru a ajunge chiar și la o poziție inferioară. Deși ei iubesc pe Domnul și pe poporul Său, într-o oarecare măsură ei se rușinează de el și se feresc în fața lumii. Și iată că Învățătorul când vine să Își ia «Mireasa», nu va putea mărturisi numele lor în prezența Tatălui și a sfinților îngeri.” (W.T.’97-162.) „Ei vor fi ajutați să iasă din Babilon când acesta va cădea; și vor fugi iarna, spunând în cuvintele profetului:

«Secerișul a trecut, vara s-a sfârșit [a sosit iarna] și noi nu suntem salvați! Ieremia 8:20.»” (D578.) „Cu siguranță nu putem aștepta ca aceștia să fie protejați de adevăratul necaz despre care Domnul declară că au nevoie, și care, în îndurarea Lui deosebită, va fi aplicat pentru perfecționarea lor.” W.T.’96-191.

Și și-au spălat robele. — Pătate și murdărite prin contactul cu lumea. W.T.’97-161.

Și le-au albit în sângele Mielului. — „Nu că suferințele lor vor spăla hainele, dar că în suferințele lor vor învăța să aprecieze mai mult ca oricând relația lor cu Mielul lui Dumnezeu și meritul Său ispășitor, și prin credință li se va permite să îl aplice pentru propria lor curățare.” W.T.’07-233; l Ioan 1:7.

7:15. *De aceea.* — Deoarece în proba finală mai degrabă au suferit martirajul și și-au curățat hainele, decât să Îl renege pe Domnul.

Sunt ei înaintea tronului lui Dumnezeu. — „Puterea Domnului în veacul viitor va fi reprezentată în lume prin clasa Marii Companii, sub conducerea Miresei. Ei vor fi o mare forță de poliție, supraveghind și îngrijind întregul popor. Ei vor avea destulă ocupație; pentru că Dumnezeu a garantat că «nu se va face niciun rău și nicio pagubă pe tot Muntele – Regatul – Său cel sfânt». (Isaia 11:9.) Acesta va fi un control bine exercitat. Da, într-adevăr! Cum vor preveni ei înfăptuirea răului? Dacă o persoană este pe cale de a pronunța o blasfemie sau o calomnie, limba îi va fi instantaneu paralizată. Foarte simplu! Un polițist chiar la fața locului! – care nu va aștepta până infractorul va comite nelegiuirea și apoi să îl pedepsească, ci îl va constrânge astfel încât el nu va avea șansa de a face lucrul propus, și îl va pedepsi pentru încercarea de a înfăptui ce a intenționat.”

Question Meeting.

Și Îl servesc zi și noapte în Templul Său. — „Deși ei nu pot face parte din Templul viu al cărui Cap este Cristos (Apocalipsa 3:12; 11:1), ni se spune că ei vor fi slujitori în acel Templu; și cu toate că niciodată nu vor sta pe tron, vor fi foarte privilegiați de a sluji înaintea tronului. Mari și glorioase privilegii vor fi ale lor.”

W.T.’97-162; Apocalipsa 22:3.

Și Cel ce șade pe tron. — Iehova.

[Va locui printre ei.] *Îi va cunoaște*. — A fi cunoscut de Domnul înseamnă a fi sigur de primirea binecuvântării Sale. A nu fi cunoscut sau recunoscut de El, este cel mai mare dezastru dintre toate. Dumnezeu ține evidența prietenilor Lui (Maleahi 3:16), dar nu și a dușmanilor Săi; iar aceasta înseamnă pieirea lor. „Niciodată nu v-am *cunoscut*; depărtați-vă de la Mine.”

Matei 7:23.

7:16. *Ei nu vor* [mai] ***flămânzi.*** — Sărmane ființe, cât de flămânde au fost! Cum a strălucit lumina pe fețele lor slăbite și înfometate, așa cum, cu zecile de mii îl ascultau pe Pastorul Russell; și totuși, după încheierea lecturii ei se întorceau obosiți la pleava doctrinelor uscate, dintr-un sentiment de datorie față de amintirea unor oameni morți de sute de ani, care, dacă ar fi trăit astăzi, s-ar fi asociat cu marele Reformator al Secolului al XX-lea, C. T. Russell, deoarece el L-a urmat pe Cristos.

Nici nu vor mai înseta. — „Apele Adevărului nu vor mai fi sălcii de eroare, ci vor fi vindecate chiar la izvor printr-o înțelegere mai clară a Cuvântului lui Dumnezeu.” B266.

Nici lumina soarelui nu va cădea peste ei, nici vreo arșiță. — În decursul Secerișului, poporul Domnului, iluminat cu lumina Adevărului Prezent, a strălucit însă nu prin vreo lumină de-a lor, ci ca o parte din viitoarea splendoare a „Soarelui Dreptății”. Venind în contact cu ei, inevitabil că Marea Companie a fost frecvent friptă în imposibilitatea de a răspunde la Adevăr, și de aceea a simțit o căldură considerabilă. Starea lor a fost foarte potrivit descrisă de Profet: „Și va fi o chinuire doar ca să înțelegeți mărturia.” (Isaia 28:19.) „Veți fi ca și cum un om ar fugi de un leu și un urs l-ar întâlni; sau ar intra în casă și și-ar sprijini mâna de perete și un șarpe l-ar mușca!” Amos 5:19.

7:17. *Pentru că Mielul.* — Isus Cristos, Prietenul lor etern. „Același ieri și azi și în veci.” Evrei 13:8.

Care este în mijlocul tronului. — Autoritatea, stăpânirea.

A92; Apocalipsa 5:6.

Îi va păstori. — Ioan 10:1-28; 21:16. Ei nu vor avea nemurirea. Viața lor va necesita mereu să fie susținută, ca și în cazul îngerilor.

Și îi va duce la izvoarele apelor vieții. — Ei nu vor avea în ei „izvorul de apă curgând în viața veșnică” așa cum va avea clasa Mireasă, ci vor putea lua în dar «apa vieții» care curge din Marea Fântână și din cele 144.000 de izvoare asociate.

Ioan 4:14; Apocalipsa 22:1, 17; Ezechiel 47:1-5.

Și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor.” — La început vor fi lacrimi care vor necesita să fie șterse, atunci când vor vedea tot ce au pierdut. Dar cu toate acestea, „cu bucurie și veselie vor intra în Palatul Regelui”. (Psalmul 45:15.) Și este un loc bun; acolo îi lăsăm să se încălzească în lumina Soarelui prezenței Sale pentru totdeauna. Atunci îi vom *cunoaște* pe toți, după cum și noi vom fi cunoscuți de ei. l Corinteni 13:12.

ÎN FAȚA LUPTEI DIN URMĂ

Cărarea ce-atinge înălțimile Sionului, se-nalță,
„Fiți pregătiți, vegheați, și gata de luptă,
Ca să puteți cere milă și ajutor de la Izvorul de viață”;
Adesea te pătrunde întrebarea temută:

„Ajunge-voi odată la ținta cea înaltă,
Unde merg sfinții credinței, drept răsplată?”
Doar în Salvatorul sufletu-mi încredințez,
„Și pe Isus vedea-voi? căci adeseori greșesc!”

Eu credincios umil, pe El mă sprijin cu toată ființa,
Putere îmi va da, căci Singur a promis să-mi arate locuința;
Plin de încredere, cuvântul credinței îmi înnoiesc,
Înaintea Tatălui meu Ceresc!

APOCALIPSA VIII

PATRU REFORME PRELIMINARE

8:1. ***Și când a deschis El.*** — Domnul Isus, al cărui privilegiu este să le deschidă pe toate. Apocalipsa 6:1.

Al șaptelea sigiliu. — „Sigiliul Dumnezeului Cel Viu.” (Apocalipsa 7:2.) Deschiderea sigiliului al șaptelea este în *progres.* Deschiderea și desfășurarea Adevărului înaintează după cum sfinții sunt sigilați. La timpul când sfinții sunt toți sigilați în inimile și mințile lor cu Adevărul Prezent, cele mai profunde caracteristici ale Adevărului în sine vor fi fost dezvăluite. „Va veni timpul, fără îndoială, în viitorul apropiat, când numărul celor aleși va fi completat. Atunci vor apărea locuri vacante numai în urma celor care vor cădea.” (W.T.’14-68.) „Poporul lui Dumnezeu pe parcursul acestui Veac Evanghelic a avut privilegiul de a cunoaște ceva din «Secretul Domnului» – Planul Divin. Dar până și ultimul sigiliu nu este deschis, sulul nu poate fi derulat în întregime, permițând astfel ca «Taina lui Dumnezeu» să fie pe deplin descoperită; după cum este scris: «În zilele vocii celui de al șaptelea înger, când va începe să trâmbițeze, a fost împlinită taina lui Dumnezeu, așa cum El a declarat servitorilor Săi și profeților». (Apocalipsa 5:1; 10:7.)” W.T.’97-257.

A fost tăcere. — „Pentru ce stăm liniștiți? Adunați-vă și să intrăm în cetățile întărite și să tăcem acolo! Pentru că Iehova, Dumnezeul nostru, ne-a adus la tăcere.” (Ieremia 8:14.) „Ei [clerul] își dau seama că nici rațiunea nici Scriptura nu le sprijină doctrinele lor false, și că cea mai înțeleaptă metodă este să păstreze tăcerea în umbra vechilor superstiții și sub protecția așa-ziselor guverne creștine.” C158.

În cer. — În cerurile eclesiastice nominale.

Aproape o jumătate de oră. — Calculând un an pentru o zi, o jumătate de oră ar însemna numai o săptămână, și indică faptul că de îndată ce numărul deplin în Corpul lui Cristos va fi sigilat cu adevărul prezent, este de așteptat să înceapă aproape imediat o persecuție publică și la un nivel fără precedent. (Acest verset ar fi trebuit în mod corespunzător inclus în Capitolul 7.)

8:2. ***Și am văzut.*** — Următoarea viziune din marea serie.

Ceva ce nu s-a mai văzut niciodată înainte de a se fi deschis sigiliul al șaptelea și a se împlini Taina lui Dumnezeu.

Cei șapte îngeri. — Instrumentele potrivite pentru activitatea care urmează să fie efectuată.

Care stăteau înaintea lui Dumnezeu. — Având rolul principal în *Reformă.*

Și le-au fost date șapte trâmbițe. — Goarnele prin care să răsune eliberarea de sub opresiunile papalității, care conduce până la și inclusiv sunetul final de „eliberare în țară al tuturor locuitorilor ei”. Leviticul 25:10.

8:3. ***Și un alt înger.*** — Nu este «vocea Domnului» menționată în capitolul precedent, ci organul corporativ – *Societatea de Biblii și Tratate Turnul de Veghere*, pe care Pastorul Russell a fundat-o pentru a finaliza lucrarea Secerișului. Acest verset arată, că deși Pastorul Russell a trecut dincolo de văl, el continuă încă gestionarea fiecărei trăsături a activității Secerișului. „*Societatea de Biblii și Tratate Turnul de Veghere* este cea mai mare corporație din lume, pentru că de la momentul organizării ei până în prezent, Domnul a folosit-o ca canal al Său prin care să facă de cunoscut Vestea cea Bună.” W.T.’17-22.

Apocalipsa 14:18; 19:17.

A venit și a stat. — A așteptat înaintea Domnului, după moartea pastorului, gata să facă voia Învățătorului.

La altar. — Altarul de Aramă, locul de sacrificiu. (Exodul 38:1-7; Leviticul 16:12, 13.) Aici, de la Altarul de Aramă, se lua focul pentru sacrificiu și era dus la Altarul de Aur, unde se ardea tămâia fărâmițată.

Având o tămâietoare de aur. — Cădelnițele sau vasele pentru foc, erau de două feluri: cu mânere și fără. În acest caz se face referire la cele cu mâner, care erau întrebuințate doar în Ziua Ispășirii. Tămâia ardea în timp ce Marele Preot ținea cădelnița în mână. Astfel, în profeția respectivă, Marele Preot antitipic se identifică pe Sine cu activitatea Societății, și pune în grija ei – ține în mâna Sa – vasele pentru foc, mijloacele care ne conduc la locul unde ne sacrificăm pe noi înșine. Privită astfel, cădelnița reprezintă învățăturile, priceperea Cuvântului; pentru că aceasta este înțelegerea noastră a Cuvântului care ne conduce să depunem tot ce avem în serviciul Domnului. Numeri 16:6, 7.

Și lui i-a fost dată multă tămâie. — Cele mai bune eforturi ale inimilor credincioșilor membri-confrați ai Corpului.

Ca să o aducă. — Lui Iehova, prin Fiul. Apocalipsa 5:8.

Cu rugăciunile tuturor sfinților. — Societatea este singura entitate din lume care corespunde acestei descrieri. Ea singură a oferit rugăciunile tuturor sfinților, în armonie cu clauza declarată în Jurământ: „Zilnic voi aminti înaintea tronului ceresc al harului interesele generale ale lucrării secerișului – dragii colaboratori de la Tabernacolul Brooklyn și Betel, și de pretutindeni”.

Pe altarul de aur [care era] ***înaintea tronului.*** — Jertfele se aduc „înaintea tronului”, de această parte a vălului.

Apocalipsa 1:4; 5:6; Exodul 30:1-10.

8:4. *Și fumul.* — Parfumul aromat, dulce.

Tămâiei. — Legăturile cele mai scumpe ale vieții, sacrificate pentru cauza Învățătorului.

Se ridica împreună cu rugăciunile sfinților. — În armonie cu Jurământul de fidelitate. Psalmul 141:2; Luca 1:10; Faptele 10:4.

Din mâna îngerului înaintea lui Dumnezeu. — „O aromă a mirosului dulce, un sacrificiu acceptat, plăcut lui Dumnezeu.”

Filipeni 4:18.

8:5. *Și îngerul.* — *Societatea Turnul de Veghere* prin reprezentanții săi potriviți.

A luat tămâietoarea. — Volumul Șapte din *Studii în Scripturi*, prevăzut divin.

Și a umplut-o cu focul altarului. — Cărbunii de pe altar semnifică adevăruri arzătoare; și astfel sunt întotdeauna profețiile Domnului când sunt înțelese în mod corect. (Isaia 6:5-8.) Aceasta este o indicație evidentă a scopului lui Dumnezeu de a se folosi de *Societate* în dezvăluiri ulterioare ale Adevărului Său, după cum el devine cuvenit. „Noi credem că Domnul nu va împrăștia, ci mâna Sa [puterea] o va întoarce spre cei mici, în acest ceas întunecat de încercare (Zaharia 13:7).” W.T.’17-30.

Și a aruncat-o. — Din grecește, „a aruncat-o în mod intenționat”.

Pe pământ. — Printre oamenii iubitori de ordine.

Ezechiel 10:2; Luca 12:49.

Și au fost tunete. — Cele Șapte Volume din seria *Studii în Scripturi*, respectivul fiind ultimul din această serie. (Apocalipsa

10:3, 4.) Tunetele sunt simboluri ale controverselor, iar acest volum le poate produce. În special este de așteptat ca clerul să tune împotriva oricărui adevăr aici conținut. Tunetul este cauzat de strălucirea intermitentă a fulgerului prin mijlocul cerului, ca și cum l-ar deschide. Imediat după strălucirea fulgerului se aude un zgomot furios. Tunetul, în sine, niciodată nu pricinuiește nimănui niciun prejudiciu. Apocalipsa 16:18.

***Și voci.* —** „Aceste voci au fost difuzate ici și colo în întreaga lume civilizată, însă nu prin intermediul librăriilor și agențiilor lumești, dar de către cei care au fost binecuvântați cu lumină, și care doresc să facă un serviciu Domnului și adevărului, și să își dea viața pentru frații lor, aducându-le mesajul glorios și de încurajare care este acum cuvenit pentru poporul Domnului.” (W.T.’02-118.) Vocile mai simbolizează și discuții, dispute.

***Și fulgere.* —** Apocalipsa 4:5; 11:19; 16:18.

***Și un cutremur.* —** „Termenul cutremur este întrebuințat pentru a reprezenta în mod figurativ revoluția – în acest sens este expresia folosită în întreaga carte a Apocalipsei. Ceea ce trebuie să așteptăm este marele cutremur de pământ simbolic, marea zguduire a instituțiilor actuale, un cutremur care va răsturna tot ce nu este compatibil cu noul așezământ al Domnului și nu are aprobarea Lui. Posibil ca cutremurul simbolic să fie însoțit și de unul literal.” B.S.M.

8:6. *Și cei șapte îngeri care aveau cele șapte trâmbițe.* — „Noi, în comun cu aproape toți comentatorii, recunoaștem că cele șapte trâmbițe din Apocalipsa sunt simbolice, nu literale.”

W.T.’02-116; Iosua 6:4.

***S-au pregătit să sune.* —** „Creștinii în general înțeleg că cinci dintre aceste trâmbițe deja au «sunat» și sunt în trecut – dar noi am spune că șase. Se admite că cele care deja au «sunat» nu au fost sunete literale în aer a unei goarne. Dar lucrurile literale sunt mult mai ușor primite de omul firesc, așa încât mulți creștini avansați, studenți și slujitori ai Bibliei, așteaptă în realitate ca într-o zi să se audă ceea ce uneori este denumită «trâmbița lui Gabriel», și să sune destul de tare încât să trezească pe toți morții.” (W.T.’02-116.) Ca creștini cugetători ar trebui să ne așteptăm că deoarece aceasta este perioada în care și-au făcut apariția marile secte, istoria trebuie să le acorde o deosebită

atenție, și așa este. Reforma a afectat în special «trei părți» ale stăpânirii papale: Germania, Anglia și Franța. Apocalipsa 8:7-10.

8:7. ***Și primul*** [înger] ***a trâmbițat.*** — Mișcarea a început, care mai târziu s-a transformat în: Sinodul General Luteran, Sinodul Unit de Sud Luteran, Consiliul General Luteran, Conferința Luterană Sinodală, Sinodul Luteran Unit Norvegian, Sinodul Luteran Independent din Ohio, Sinodul Luteran din Buffalo, Sinodul Luteran al lui Hauge, Sinodul Luteran al lui Eleisen, Sinodul Luteran Norvegian, Sinodul Luteran Danez din America, Sinodul Luteran Islandez, Sinodul Luteran Emanuel, Sinodul Luteran Finlandez Suomai, Sinodul Național Finlandez, Sinodul Apostolic Finlandez, Sinodul Liber Luteran Norvegian, Sinodul Luteran Unit Danez, Biserica Fraților Luterani, și Congregațiile Independente Luterane. l Corinteni 3:3.

Și au urmat grindină. — Adevăruri aspre, ascuțite și tăioase, pe care le conțineau cele 95 de teze ale lui Luther afișate pe ușa bisericii din Wittenberg.

Și foc. — Judecăți devastatoare asupra papalității. Luther a numit sistemul papal: «Capuri, eu câștig, iar cozi, voi pierdeți», în câteva cuvinte atunci când a zis: „Romaniștii cu mare abilitate s-au înconjurat cu trei ziduri care i-au protejat până acum împotriva Reformei. (1) Atunci când puterea civilă îi constrângea greu, ei au afirmat și au susținut că puterea temporară nu are jurisdicție asupra lor – că dimpotrivă, puterea spirituală este prioritară celei temporare. (2) Atunci când s-a încercat să fie admonestați din Sfintele Scripturi, au răspuns: «Nimeni în afară de papa nu este potrivit pentru a interpreta Scripturile». (3) Atunci când au fost amenințați cu un consiliu, ei au plăsmuit ideea că nimeni în afară de papa nu are dreptul de a convoca un consiliu."

Amestecat cu sânge. — Sângele este un simbol al doctrinelor moarte, și aceasta ne învață că Luther nu era încă în întregime eliberat de erori. Următoarele ilustrează această latură: „Acolo s-a dezvoltat treptat un grup de radicali care erau convinși că Luther nu avea curajul de a susține convingerile sale. Ei au propus să desființeze idolatria liturghiei și celelalte forme exterioare pe care le considerau ca superstiții vechi. Colegul lui Luther din Wittenberg, Carlstadt, a început a denunța viața monahală, celibatul clerului, venerarea icoanelor; și înainte de sfârșitul

anului 1521, găsim primele simptome exterioare caracteristice ale protestantismului. În ianuarie 1522, Carlstadt a determinat autoritățile din Wittenberg să publice prima ordonanță a bisericii evanghelice. Serviciul Liturghiei a fost modificat, iar laicii urmau să primească elementele în ambele forme. Rămășițele vechilor obiceiuri religioase trebuiau să dispară, iar zilele de post urmau să nu mai fie respectate. Aceste măsuri l-au motivat pe Luther să se întoarcă la Wittenberg, în martie 1522, unde a ținut o serie de predici prin care a atacat nerăbdarea partidului radical. În anul 1525, partidul conservator, care de la început se temea că învățătura lui Luther poate conduce la răzvrătire, a primit o probă nouă și teribilă, după părerea lor, de influență nocivă din partea predicatorilor evanghelici.

„Mișcările țărănești, care au provocat atât de multă anxietate la dieta de la Augsburg în anul 1518, au culminat cu revolta țărănească în care omul de rând, atât de la periferie cât și de la oraș, s-a ridicat în numele dreptății lui Dumnezeu pentru a-și răzbuna vechile nedreptăți și a-și stabili drepturile sale. Luther în niciun caz nu a fost direct responsabil pentru războiul civil care a urmat, dar a contribuit desigur la creșterea vechilor nemulțumiri. El a afirmat că din cauza obiceiului de excludere a ipotecilor mici, «oricine cu o sută de gulden ar putea înghiți un țăran timp de un an». Pe feudalii germani i-a numit călăi, care știu doar cum să înșele și să jefuiască pe omul sărac. Totuși, în ciuda acestei vorbiri aspre la adresa prinților, Luther se baza pe sprijinul lor pentru înaintarea reformelor sale, în care era interesat. Țăranii au cerut ca evanghelia să le fie predată ca un ghid în viață, și că fiecărei comunități ar trebui să i se permită să își aleagă pastorul și să îl destituie dacă acesta s-ar adeveri necorespunzător. Cereri mult mai radicale veneau de la clasele muncitorești de la orașe. Articolele de la Heilbronn cereau ca proprietatea bisericii să fie confiscată și folosită în interesul comunității; clerul și nobilimea deopotrivă să fie privați de toate privilegiile lor astfel încât să nu mai poată asupri pe omul sărac. Cei mai violenți lideri reînnoiau vechiul strigăt conform căruia popii trebuiau să fie uciși. Sute de castele și mănăstiri au fost dărâmate de țărănimea frenetică, iar unii dintre nobili au fost omorâți cu o cruzime îngrozitoare. Luther, care credea că țăranii încearcă să își camufleze atrocitățile

cu scuze din evanghelie, a îndemnat guvernul să combată insurecția. «Fiți fără milă față de cei săraci; înjunghiați, bateți, sugrumați, cât puteți.» Conducătorii germani au urmat sfatul lui Luther cu o literalitate teribilă, răzbunându-se pe țărani, a căror soartă a devenit mai rea decât a fost înainte.” Brit.

Și au fost aruncate peste pământ; și a treia parte a pământului a fost arsă. — Învățăturile lui Luther au avut ca efect transformarea poporului german, din iubitori de ordine, în anarhiști.

Și a treia parte. — Partea germană.

Din copaci. — Copacii sunt simbolul sfinților. „Sf. Pavel ne dă ilustrația unui copac, a cărui rădăcini se afundă adânc în cunoașterea Planului Divin, în timp ce pomul caracterului crește din ce în ce mai înalt dezvoltând și producând roadele bogate ale Spiritului sfânt al lui Dumnezeu; pentru instruire, copacul este o formă de *construcție*.” W.T.’14-312; Isaia 61:3.

A fost arsă. — Împiedicați de a rămâne pe propria poziție, fiind absorbiți în sistemul luteran.

Și toată iarba verde. — Oamenii firești cu gândire independentă. Isaia 40:6, 7.

A fost arsă. — În mod similar absorbită în sistemul luteran, un substitut binevenit pentru jugul intolerabil al papalității.

8:8. ***Și al doilea*** [înger] ***a trâmbițat.*** — A început mișcarea Bisericii Anglicane.

Și ceva ca un munte mare. — Anglia în timpul lui Henric al VIII-lea. Munții simbolizează regate. Daniel 2:35; Ieremia 51:25.

Arzând cu foc. — Flăcările unei alte mari mișcări distructive pentru papalitate.

A fost aruncat în mare. — A fost brusc aruncată într-o stare de izolare de papalitate – ne mai aflându-se sub restrângerea ei religioasă.

Și a treia parte a mării. — Partea engleză.

A devenit sânge. — Henric al VIII-lea cel căsătorit de multe ori, întemeietorul Bisericii Anglicane, și al doilea mare fondator de secte, are mai multe pete pe onoarea sa. „Henric al VIII-lea a susținut energic superioritatea papei, și cum bine se știe, după examinarea argumentelor lui Luther, a publicat apărarea celor șapte sacramente în anul 1521, care i-a câștigat din partea papei

titlul glorios de «apărător al credinței». În anul 1527, regele și-a pierdut speranța de a avea un urmaș moștenitor de la Caterina. După ce s-a plictisit de ea, s-a îndrăgostit de ochii negri ai Anei Boleyn, care însă a refuzat să fie amanta lui. Agenții regelui s-au asigurat despre opinia unui număr de universități proeminente că mariajul lui era neavenit, și un consiliu de notabili pe care regele l-a convocat în iunie 1530, l-a avertizat pe papa despre pericolele implicate în lăsarea în incertitudine a succesiunii regale. Următoarea mișcare a lui Henric a fost o acuzație împotriva clerului de încălcare a vechilor legi de praemunire* în supunere față de autoritatea legaților papali (deși el însuși a ratificat numirea lui Wolsey ca nunțiu *ulterior*). Clerul din provincia Canterbury a fost amendat cu 100.000 de lire sterline și obligat să declare că regele este unicul lor protector și stăpân suprem, și în măsura în care permite legea lui Cristos, să fie capul suprem al Bisericii și al clerului.

„În anul următor, 1532, un parlament ascultător a prezentat regelui o petiție (elaborată cu mare grijă de către consilierii personali ai regelui) care conținea douăsprezece acuzații la adresa episcopilor. Pentru remedierea acestor abuzuri parlamentul s-a adresat regelui, «în a cărui unică competență este orice despăgubire, reformare și remediere». [Clerul a răspuns acestor învinuiri, dar răspunsul nu a fost pe placul regelui, și astfel pe 15 mai 1532] Cei mai umili supuși ai regelui, oratorii zilnici și cerșetorii autorizați ai clerului Angliei, în vederea bunătății sale, a zelului său fierbinte de creștin și a învățăturii lui care depășea cu mult pe a tuturor celorlalți regi despre care citiseră ei, au fost de acord ca cu excepția citației regelui să nu se adune în convocare, și să nu adopte și să nu promulge orice constituții sau ordonanțe, cu excepția primirii acordului și autorității regale. [Atunci Henric a divorțat de Caterina și s-a căsătorit cu Anne Boleyn, și Reforma Engleză a fost lansată oficial.] Regele clarificase acum legile vechi ale regatului spre mulțumirea sa, și putea astfel continua în confiscarea de porțiuni ale bunurilor bisericii pe care el le considera de prisos pentru întreținerea religiei. [La 30 iulie 1540, trei clerici luterani au fost arși, și alți trei romano-catolici au fost

* Infracțiunea de afirmare sau de menținere a jurisdicției papale în Anglia. – n. t.

decapitați; aceștia din urmă, pentru că au negat supremația spirituală a regelui. Dorințele aprinse ale regelui ca diferențele de mentalitate și opinie să fie nimicite, iar unitatea să fie «stabilită caritabil», au fost promovate în continuare prin publicarea în anul 1543 a edictului *Doctrina* și *Erudiția necesară pentru orice Creștin*, întocmit de maiestatea sa, regele Angliei, în care au fost reafirmate toate principiile teologiei medievale, cu excepția supremației episcopului Romei, care a fost negată, și afirmarea inconfundabilă a supremației regelui. Prima Carte de Rugăciuni a lui Edward al VI-lea a fost emisă în 1549, fiind urmată în 1552 de A Doua Carte de Rugăciuni, și,] «Temeliile Bisericii Anglicane au fost stabilite».” Brit.

8:9. ***Și a murit.*** — Au fost excomunicați de papa, au pierdut „succesiunea apostolică” (?).

A treia parte. — Partea engleză.

A creaturilor. — Clerul „apostolic” al bisericii din Roma, dar acum continuând afacerea sub Henric al VIII-lea. Este marcant că nu au fost învredniciți să fie numiți „oameni”.

Care erau în mare. — Care nu mai erau sub restrângerea religioasă a papalității.

Și aveau viață. — Succesiunea apostolică din linia papilor etc., descrisă în comentariul de la Apocalipsa 2:13.

Și a treia parte. — Partea engleză.

Dintre corăbii. — Corpuri independente de închinători creștini numiți lollarzi, adepții lui Wycliffe.

Marcu 4:36; 6:48-51; Ioan 6:21.

A fost distrusă. — Constrânși ori să îl recunoască pe Henric al VIII-lea ca cap al bisericii, ori să își piardă viața. „Astfel, când a început Reforma engleză în secolul al XVI-lea, ea a primit un nou impuls din mișcarea anterioară a lui Lollard, care a fost sortită să fie absorbită de aceasta din urmă.” McC.

8:10. ***Și al treilea înger a trâmbițat.*** — A început mișcarea calvinistă, care mai târziu s-a dezvoltat în: Biserica Nord Prezbiteriană, Biserica Prezbiteriană Cumberland, Biserica Calvinistă Velșă, Biserica Prezbiteriană Unită, Biserica Prezbiteriană de Sud, Biserica Prezbiteriană Asociată, Biserica Prezbiteriană Reformată Asociată de Sud, Biserica Prezbiteriană Sinodală Reformată, Biserica Prezbiteriană Sinodală Generală

Reformată, Biserica Prezbiteriană Reformată a Legământului, Biserica Prezbiteriană Reformată din Statele Unite și Canada, Biserica Reformată Olandeză, Biserica Reformată Germană, Biserica Reformată Creștină, Biserica Reformată Ungară, și Biserica Congregațională. l Corinteni 3:3.

Și a căzut din cer o stea mare. — Ioan Calvin a produs o mare ruptură în firmamentul catolic atunci când a început fabricarea unui firmament al său propriu.

Arzând ca o torță. — Izbucnirea mișcării calviniste în Franța și Elveția a fost tot atât de subită ca mișcarea anglicană în Anglia și mișcarea luterană în Germania. În anul 1533, Francisc I, regele Franței, „doritor de a împăca protestanții germani și Anglia anti-papală, a invitat pe unii dintre reformatori să predice în Louvre”, ca o compensație a unui atac violent care se înfăptuise împotriva lor, provenit din mutilarea unei statui a fecioarei. La sărbătoarea tuturor sfinților, Cop, rectorul universității din Paris, trebuia să țină o cuvântare, dar Jean Cauvin (Calvin) l-a convins să citească o cuvântare scrisă de el. Aceasta era o apărare a noilor idei evanghelice și a agitat Sorbona astfel încât Calvin și Cop au fost obligați să fugă din Paris. Calvin a mers la Basel, Elveția, iar în anul 1536 a scris și a publicat primul mare manual de teologie protestantă: *Așezămintele Religiei Creștine.* El a făcut tot ce a putut mai bine, dar acest mai bine al lui nu a fost tocmai bun.

Și a căzut peste a treia parte. — Partea franceză.

A râurilor. — Canale de instruire religioasă.

Și peste izvoarele apelor. — Cuvântul lui Dumnezeu. Deși Calvin l-a înțeles greșit și l-a aplicat în mod eronat, totuși a apelat constant la Scripturi pentru a susține teoriile sale.

8:11. ***Și numele stelei.*** — Calvin, pentru o perioadă a avut onoarea de a fi o stea papală. „El a fost de la început educat pentru biserică, și înainte de a avea doisprezece ani a fost prezentat pentru un beneficiu la Catedrala din Noyon. Șase ani mai târziu a fost desemnat pentru a face o cură sufletelor de la Montville, și astfel, cu toate că încă nu avea nici douăzeci de ani, și nu făcea parte nici măcar din ordinele inferioare eclesiastice, totuși s-a bucurat de titlurile și veniturile unui curator.” McC.

Este chemat «Pelin». — Ce nume ideal pentru doctrina care a cauzat mai multă amărăciune împotriva lui Dumnezeu decât

oricare altă doctrină învățată vreodată, și pentru omul care l-a fript pe Servetus pe rug.

Și a treia parte a apelor. — Multe fragmente ale Scripturilor au fost înțelese greșit, interpretate și aplicate în mod eronat.

A devenit. — Au fost făcute să apară în ochii multora.

Pelin. — Amar ca fierea. „Nimeni nu ar justifica acum metoda lui Calvin de a-l condamna pe Servetus să fie ars pe rug. În cazul altora care au fost arși pe rug combustibilul se îngrămădea la picioarele lor. Flăcările și fumul sufocau victima, care devenea repede inconștientă și nu mai simțea suferința. Pentru Servetus, prin ingeniozitatea lui Satan s-a aranjat să fie arse nuiele la o oarecare distanță. El a fost literalmente fript de viu, în chinuri groaznice timp de aproape cinci ore – în numele lui Dumnezeu, al lui Isus, al dreptății, al adevărului, al justiției, al iubirii, al creștinismului și al civilizației.” F.D.85.

Ieremia 9:15; 23:15, 9-40; Deuteronom 29:18.

Și mulți oameni au murit din cauza apelor. — Devenind calviniști, au pierdut umanitatea, rațiunea și bunul simț.

Pentru că au fost făcute amare. — Deoarece Scripturile au fost făcute să pară că învață ceea ce ei de fapt nu fac. „Se pare remarcabil că numai acum ne dăm seama că un om atât de deficitar în spiritul Învățătorului încât să își ucidă fratele, nu trebuie să fie acceptat ca învățător al Cuvântului și spiritului lui Dumnezeu. Numai acum își dau seama studenții Bibliei că fratele Calvin nu a fost inventatorul doctrinei alegerii, ci al doctrinei că toți nealeșii vor suferi veșnic. Acum vedem că termenii «Aleșii», «chiar cei Aleși», sunt termeni biblici! iar cei care își întăresc chemarea și alegerea, vor fi glorificați la Întâia Înviere. Acum vedem că Aleșii vor fi asociați cu Isus în Regatul Său, care va binecuvânta pe cei nealeși – «toate familiile pământului».”

F.D.85.

8:12. ***Și al patrulea înger a trâmbițat.*** — A început mișcarea sectară baptistă, care a rezultat în: Biserica Baptistă de Nord, Biserica Baptistă de Sud, Biserica Baptistă Colorată, Baptiștii de ziua a Șaptea, Baptiștii Generali, Baptiștii Separați, Baptiștii Uniți, Biserica Baptistă a lui Cristos, Biserica Baptistă Primitivă, Biserica Baptistă Colorată Primitivă, Două Seminții vechi în Spiritul predestinat al Bisericii Baptiste, Biserica lui

Dumnezeu și Sfinții lui Cristos, Menoniții, Biserica Baptistă de Șase Principii, Biserica Baptistă Liberă, Biserica Baptistă a Voinței Libere – neuitând și de Biserica Baptistă a Propriei Voințe, care, de asemenea, are un număr mare de membri, însă nu este inclusă în listă. l Corinteni 3:3.

Din examinarea istoriei „Nu pare că baptiștii s-ar fi stabilit [ca sectă] până în timpul lui Menno, în jurul anului 1536. Iar în jurul lui 1644, au început a deveni o figură considerabilă în Anglia, și s-au răspândit în mai multe congregații distincte. Ei s-au separat de Independenți în jurul anului 1638, și s-au înființat în particular sub îngrijirea pastorală a dl Jesse; și, renunțând la fostul lor botez, au trimis pe unul dintre ei pentru a fi botezat de către anabaptiștii olandezi din Amsterdam, iar respectivul la rândul lui, să fie calificat de a boteza pe prietenii săi în Anglia în aceiași manieră.” (Buck.) „Menno Simons, născut în anul 1492 la Witmarsum în Friesland, a intrat în preoție la vârsta de 24 de ani. Îndoielile cu privire la transubstanțiere îl nelinișteau mult; iar atunci când a întâlnit unele scrieri ale lui Luther, a fost mângâiat mult de mărturiile lui Luther, că salvarea nu depinde de dogmele oamenilor. Drept urmare a început să studieze Noul Testament. Atunci a apărut întrebarea în privința vârstei potrivite pentru botez; el a găsit că aceasta era o chestiune deschisă în biserica timpurie. Apoi execuția din martie 1531, la Leeuwarden, a croitorului Sicke Freerks, care a fost rebotezat în decembrie anul precedent la Emden, i-au produs alte întrebări. Menno nu era mulțumit cu răspunsurile nesigure și contradictorii pe care le-a primit de la Luther, Bucer și Bullinger; atunci a hotărât să se bazeze numai pe Scriptură, iar din acel moment își descrie predica ca evanghelică și nu sacramentală. El a combătut anabaptismul de tipul celui din Munster. Un frate de al lui Menno s-a alăturat urmașilor insurgenți ai lui Matthyzoon, și a fost ucis la Bolsward, în aprilie 1535. Blamând liderii care au indus în eroare pe acești bieți oameni, Menno s-a învinuit pe sine pentru că nu le-a arătat o direcție dreaptă. În consecință, pe 12 ianuarie 1536, a părăsit comuniunea catolică.

„Printre așa numiții anabaptiști erau patru partide: aderenții fracțiunii din Munster, batenburgienii, extremiștii, melchioriții și obeniții. Pentru un timp, Menno a stat departe cât de Melchior

Hofman atât și de Obbe Philipsz. Înainte de sfârșitul anului, lăsându-se înduplecat de rugămintea a șase sau opt persoane, care s-au eliberat de vraja din Munster, a fost de acord să devină pastorul lor, și a fost sfințit în ianuarie 1537 ca bătrân în Groningen, prin punerea mâinilor de către Obbe Philipsz. Menno a respins formarea unei secte; acei care au experimentat «nașterea din nou» au fost pentru el adevărata biserică creștină. Cristologia lui a fost în principal ortodoxă, deși el a respins termeni cum ar fi trinitatea, pe care nu l-a putut găsi în Scriptură. Despre introducerea învățăturilor anabaptiste în Anglia nu există informații sigure. Fox relatează că «registrele din Londra menționează anumiți olandezi numărați printre anabaptiști, dintre care zece au fost pedepsiți cu moartea în diferite părți ale regatului în anul 1535; iar alți zece au renunțat la anabaptism scăpând de condamnare. În anul 1536, regele Henric al VIII-lea a emis o proclamație referitoare la credința aprobată de Convocare, prin care clerul era îndemnat să instruiască poporul ca să considere „opiniile anabaptiștilor drept erezii detestabile și să fie cu totul condamnate”». Baptiștii englezi timpurii, în timp ce ferm respingeau botezul copiilor, nu erau încă înclinați spre afundarea în apă și foarte rar o practicau.” Brit.

Și a treia parte a soarelui a fost lovită. — Deși nu pare atât de precizat în vreo confesiune de credință, este o vedere răspândită în rândul baptiștilor că Vechiul Testament a fost împlinit în întregime. Crezând astfel, ei pierd forța unei mari părți a mesajului Evangheliei, tipificat prin soare.

Și a treia parte a lunii. — În mod similar, ei nu văd forța învățăturilor Veacului Legii, cum ar fi aranjamentul Tabernacolului etc., în aplicarea lor față de Biserică.

Și a treia parte a stelelor. — Învățăturile adevăraților purtători de lumină, Apostolii, nu pot fi apreciate pe deplin decât în legătură cu profețiile Vechiului Testament.

Evrei 10:1; 2 Petru 1:19.

Ca să fie întunecată a treia parte din ele. — Dacă este să se accentueze pentru a estima valoarea relativă față de noi, ca Noi Creaturi, a scrierilor Vechiului și Noului Testament, atunci s-ar admite că scrierile Noului Testament sunt probabil de două ori mai valoroase pentru noi decât cele ale Vechiului Testament,

deoarece acestea conțin mesajul adresat Noii Creații; însă *noi* le vrem pe toate cele *trei* treimi ale Cuvântului.

Și ziua. — Învățătura Scripturii despre venirea Zilei Milenare.

Nu a strălucit cu a treia parte din ea. — Cel puțin o treime din lumina pe care o putem obține asupra subiectului domniei Milenare a Domnului, este cuprinsă în Vechiul Testament.

Și noaptea de asemenea. — Același lucru este valabil cu privire la noaptea întunecată a păcatului și a morții din lume, precum și la cea mai întunecată caracteristică a ei – Timpul de Strâmtorare cum nu a mai fost de când există națiuni. Vechiul Testament conține multă lumină și instruire în privința acestui subiect.

8:13. *Și m-am uitat și am auzit un vultur.* — Urmașii umili ai Pastorului Russell ca o clasă (Matei 24:28), care înțeleg în mod corect semnificația celor trei vaiuri. A se examina comentariile de la Apocalipsa 8:2 și 9:12, care arată de ce această afirmație este potrivită aici. Acest verset este o paranteză, așa cum este și Apocalipsa 8:3-5, care este sincronizată cu ea. Ambele au fost văzute de Revelator după deschiderea sigiliului al șaptelea.

Zburând prin mijlocul cerului. — Începând cu cerurile papale, iar apoi în ordinea lor de dezvoltare: cerurile luterane, anglicane, calviniste, baptiste (și celelalte în curând).

Spunând cu voce tare. — Cu o simplitate considerabilă de vorbire.

„Vai, vai, vai, locuitorilor pământului. — Mare necaz și nedumerire tuturor susținătorilor imperiului lui Satan.

Din cauza celorlalte voci ale trâmbițelor. — Mișcările de mai târziu în cerurile eclesiastice, descrise în capitolele 9 și 10.

Celor trei îngeri care sunt gata să trâmbițeze.” — Cele patru mari denominații – luterană, anglicană, prezbiteriană și baptistă – s-au format într-o succesiune rapidă în cei douăzeci de ani după ce Luther a afișat tezele sale pe ușa bisericii din Wittenberg. Dar lucrarea de formare a noilor mișcări pentru a îndepărta robia papală nu s-a oprit aici.

APOCALIPSA IX

DOUĂ VAIETE DE REFORMARE INEFICIENTĂ

9:1. ***Și al cincilea înger a trâmbițat.*** — A început mișcarea Wesleyană, din care s-au format: Biserica Episcopală Metodistă, Biserica Episcopală Metodistă Unită din America, Biserica Episcopală Metodistă Africană, Biserica Protestantă Metodistă Unită din Africa, Biserica Protestantă Metodistă a Sionului din Africa, Biserica Metodistă Protestantă, Biserica Metodistă Wesleyană, Biserica Episcopală Metodistă de Sud, Biserica Metodistă Congregațională, Biserica Nouă Metodistă Congregațională, Biserica Apostolică Unită a Sionului, Biserica Episcopală Metodistă Colorată, Biserica Liberă Metodistă, Biserica Episcopală Unită Metodistă Reformată, și Bisericile Metodiste Independente. l Corinteni 3:3.

Și am văzut o stea. — Ioan Wesley a devenit o stea pe cerul anglican în 1728, an în care a fost hirotonit preot de către episcopul Potter.

Care a căzut din cer pe pământ. — Timp de mai mulți ani, Wesley nu s-a gândit să formeze o sectă; și totuși, în mod inconștient, tocmai aceasta a început să facă din momentul în care a fost hirotonit. El era pe atunci la Universitatea din Oxford, unde „devotamentul său deplin în serviciul lui Dumnezeu, combinat cu raritatea curajului său moral și tăria mare de caracter, toate au condus a fi recunoscut ca liderul unui grup de studenți care au fost supranumiți «Clubul Sfânt» de către nelegiuiții de la universitate, care își băteau joc de membrii lui pentru regulile rigide și practicile caritabile, numindu-i «metodiști».” (McC.) „El a acceptat pe deplin învățătura recunoscută a bisericii anglicane, făcând apel public la cartea de rugăciuni și la cele treizeci și nouă de articole pentru justificarea doctrinelor pe care le predica. Metodismul a început printr-o reînsuflețire a religiei sale de ordin personal, și pretindea un singur scop, de a răspândi sfințenia scripturală peste toată țara. Doctrinele lui însă nu erau nicidecum noi.” (Brit.) Activitatea din occident, în special în Statele Unite, a crescut în proporții vaste.

„Predicatorii din sud au hotărât asupra administrării sacramentelor, și a fost ales un comitet care să se hirotonească pe sine și pe alții. Predicatorii din nord s-au opus acestui pas, și timp de mai mulți ani, legăturile dintre ei erau în pericol de perturbare. Wesley și-a dat seama că Societatea se va desființa dacă nu se vor lua în grabă măsuri de corectare, și ajutat de doi prezbiteri ai bisericii anglicane (unul dintre ei fiind James Creighton), în anul 1784, el l-a hirotonit pe Thomas Coke, un prezbiter al acestei biserici, în calitate de superintendent.” Brit.

Fratele său Charles a dezaprobat în totalitate acest lucru, și a scris următoarele (totuși însă, nu apar printre celelalte versuri ale lui în Cartea de Imnuri a metodiștilor):

„Așa de ușor episcopi se fac
Prin capriciile unui bărbat sau femeie;
Wesley lui Coke i-a pus mâinile pe cap,
Dar peste *el*, cine mâinile să-și pună!?”

În anul 1787 conferința americană a schimbat titlul lui Coke în «episcop». Coke a încercat să introducă acest titlu în cadrul conferinței engleze, al cărei președinte era, dar frații englezi nu l-au acceptat în pofida marii lui stăruințe în această cauză. Trebuie să fi fost o priveliște ciudată de a vedea un om luminos ca și Wesley angajând pe cei doi prezbiteri ai bisericii anglicane să îl ajute la hirotonirea cuiva pentru o funcție mai înaltă decât oricare dintre *ei* au deținut vreodată. Dar *planul a funcționat*. Toți metodiștii cred că episcopul Coke, primul episcop al bisericii metodiste, a primit o parte din „succesiunea apostolică” din linia originară descrisă în comentariile de la Apocalipsa 2:13. Acești frați s-au întristat că Pastorul Russell nu a primit hirotonirea sa din aceeași sursă.

Și lui i s-a dat cheia abisului. — Lui Wesley i-a fost dată cheia de la *nimic* și spre *nicăieri.*

9:2. [Și el a deschis abisul]**.** — Wesley a deschis nimic. El a interpretat Romani 8:21 ca însemnând că animalele inferioare vor merge în cer, dar aceasta a fost o eroare. Totuși a fost destul de onest pentru a contesta folosirea cuvântului

«trinitate», pentru că nu l-a găsit în Biblie. «Avocați creștini» vă rugăm să rețineți.

Și s-a ridicat un fum. — Confuzie – ceață orbitoare.

[Din] *Peste **groapă.*** — În «aer», cerurile eclesiastice.

Ca fumul unui mare cuptor. — Metodismul nu a fost o pată obișnuită.

Și soarele. — Adevărata Evanghelie.

Și văzduhul. — Biserica Anglicană.

Au fost întunecate din cauza fumului gropii. — Metodismul vătăma comuniunii anglicane, la fel ca și Adevărului.

9:3. *Și din fum au ieșit lăcuste.* — Un număr imens de adepți. Judecători 7:12.

Pe pământ. — Printre oamenii iubitori de ordine.

Și le-a fost dată putere. — Pentru a participa la întrunirile vechilor metodiști și a asista la „primirea puterii”, ceea ce însemna perspectiva unei vieți întregi.

Așa cum au putere scorpionii pământului. — „O insectă primejdioasă binecunoscută în zonele cu climă *caldă,* care seamănă foarte mult cu homarul. Ele sunt carnivore, și se mișcă într-o formă amenințătoare cu coada ridicată. Acul lor, care se află la vârful cozii, are la bază o glandă în care păstrează un venin fluid, pe care îl secretează în rană prin două orificii minuscule de la extremitatea ei. Scorpionul provoacă oamenilor și animalelor răni dureroase, care pot avea urmări fatale dacă nu se găsesc remedii rapide cum ar fi incizia rănii sau absorbția veninului.” McC.

9:4. *Și li s-a poruncit să nu vatăme iarba pământului.* — Oamenii cu gândire independentă. Apocalipsa 8:7.

[Nici vreo verdeață.] ***Nici vreun copac.*** — Sfânt. Apocalipsa 8:7.

Decât [doar] ***pe acei oameni.*** — Neconvertiți.

Care nu au sigiliul lui Dumnezeu pe frunțile lor. — Metodiștii înțeleg că a fi convertit sau a nu fi păcătos ordinar, înseamnă a avea sigiliul lui Dumnezeu pe frunte. Toate energiile acestei biserici sunt întrebuințate pentru aducerea țapilor în turma de oi.

9:5. *Și le-a fost dat nu să îi omoare.* — Nicio învățătură

sănătoasă și plină de îndurare ca „plata păcatului este moartea”, nu are loc în teologia metodistă. Wesley s-a născut într-un timp când înțelesul originar al cuvântului «iad» era pierdut și ascuns, și s-a hrănit cu învățăturile de mai târziu că iadul înseamnă un loc de chin. El și-a depus tot efortul pentru a răspândi această eroare peste întreg pământul.

Ci să fie chinuiți cinci luni. — În timp simbolic, 150 de ani. (Apocalipsa 2:21.) Wesley a fost primul metodist, în anul 1728. (Apocalipsa 9:1.) Atunci când denominația metodistă, împreună cu toate celelalte, au fost lepădate din favoare în anul 1878 (Apocalipsa 3:14), puterea ei de a chinui lumea prin predicarea a ceea ce prezbiterienii numesc „suferință conștientă care durează veșnic”, s-a sfârșit în mod legal, și într-o mare măsură, realmente. Apocalipsa 9:10.

Și chinul lor. — Suferința celor tiranizați prin doctrina chinuitoare de torturare.

Era ca și chinul scorpionului când înțeapă un om. — A se vedea Apocalipsa 9:10.

9:6. ***Și în acele zile.*** — Pe parcursul celor 150 de ani ai predominării învățăturii despre „iadul de foc al metodiștilor”.

Oamenii vor căuta moartea. — Ar fi bucuroși să știe că «plata păcatului *este* moartea». Romani 6:23.

Și nu o vor găsi. — Pentru că toate textele Bibliei care învață clar că „Dumnezeu îi va nimici pe toți cei răi”, au fost pervertite să însemne că „pe toți cei răi Dumnezeu îi va face nemuritori în iad”.

Și vor dori să moară. — Oamenii firești ar prefera mai degrabă să moară și să rămână morți decât pentru totdeauna să se închine celui mai mare diavol din univers.

Și moartea va fugi de ei. — Acestora li s-a spus că oamenii numai par să moară, deși pipăitul, auzul, văzul și mirosul mărturisesc elocvent contrariul. Romani 6:23; Ezechiel 18:4; Geneza 3:19; Psalmii 115:17; 37:10, 20; Eclesiastul 9:5; 3:19-21; l Corinteni 15:13, 18; Daniel 12:2.

9:7. ***Și înfățișarea lăcustelor era asemănătoare cailor pregătiți pentru bătălie.*** — Strigătul de luptă al metodiștilor vechi era: „Totul pentru aceasta, și totdeauna pentru aceasta”.

Și pe capetele lor erau ca niște coroane asemănătoare aurului. — Cei născuți de spirit, schimbați de la natura umană și făcuți asemenea Domnului, au primit cea mai mare binecuvântare care poate fi oferită – «Coroana Vieții», natura divină. Aurul este un simbol al divinității. A primi coroană de aur înseamnă a fi născut din spirit. Toți metodiștii vechi se simțeau siguri că s-au „născut din spirit” atunci când erau convertiți, conceperea și dezvoltarea nefiind necesare. Aici se arată că acești oameni buni aveau „ca niște” coroane, în locul celor reale.

Și fețele lor erau ca fețele oamenilor. — Ei nu erau „născuți din spirit” așa cum presupuneau.

9:8. *Și aveau păr, ca părul de femeie.* — „Dacă o femeie are păr lung este o glorie pentru ea. Pentru că părul i-a fost dat pentru învelitoare.” (l Corinteni 11:15.) Gloria Bisericii este haina ei de nuntă, haina dreptății lui Cristos; și este spre meritul vechilor metodiști că se încredeau pentru salvare în prețiosul sânge al lui Cristos.

Și dinții lor erau ca dinții de lei. — Leii sunt capabili de a mesteca și înghiți aproape orice. Când conferința din Baltimore în anul 1787, l-a ridicat pe superintendentul lui Wesley la rangul de episcop, metodiștii au înghițit aceasta; și până în ziua de astăzi, cei mai mulți dintre ei cred realmente că clerul lor este o instituție stabilită divin, în ciuda fraudelor comise. Ioel 1:4-6.

9:9. *Și aveau platoșe.* — „Platoșa dreptății.” Efeseni 6:14.

Ca niște platoșe de fier. — O platoșă de fier ar fi ceva bun, dar „ca o platoșă”, ar avea nevoie de examinare. Nu era ceva neobișnuit la vechii metodiști a se înșela crezând că nu păcătuiesc de ani de zile. Cei care aveau astfel de platoșe purtau varierea „ca niște”.

Și sunetul aripilor lor. — Când erau angajați în „primirea puterii”. Apocalipsa 9:3.

Era ca sunetul carelor. — Cele mai zgomotoase vehicule cunoscute în zilele Revelatorului.

Cu mulți cai, alergând spre luptă. — Întrunirile de redeșteptare a iadului de foc la vechii metodiști erau în zilele de altădată locurile cele mai zgomotoase de pe pământ, în afară de

adunările din câmp. Aceste zile bune de odinioară au trecut de mult.

9:10. *Şi aveau cozi.* — Urmaşi – conducători de adunări.

***Asemenea scorpionilor.* —** Vechii conducători de adunări erau un ajutor preţios pentru biserica metodistă. Asupra lor cădea obligaţia de a cere fiecărui novice să participe la reuniuni şi să raporteze progresul său spiritual săptămânal, dacă a făcut vreunul sau nu. După fiecare raport era de datoria conducătorului de clasă de a mai injecta încă o doză mai mare din veninul doctrinelor prin cele două orificii amintite în comentariile de la Apocalipsa 9:3. Prin orificiul «cerului» se secreta învăţătura că „dacă vei fi bun, după moarte vei merge în cer”; iar prin orificiul «iadului» se secreta mesajul că „dacă vei fi rău, după moarte vei merge în iad”. Totul era foarte simplu. Pentru toţi era simplu în acele zile.

***Şi ace.* —** Adunări de redeşteptare, la care participanţii se înţepau din punct de vedere doctrinar şi financiar.

***Şi puterea lor era în cozile lor, ca să îi vatăme pe oameni cinci luni.* —** O sută cincizeci de ani de la hirotonirea lui Wesley în 1728, şi până la lepădarea metodismului în 1878.

Apocalipsa 9:5.

9:11. *Ele au rege* al lor [peste ele]. — Acelaşi rege care exercită autoritate generală asupra tuturor afacerilor eclesiastice ale acestei lumi rele.

***Pe îngerul abisului.* —** „Conducătorul autorităţii aerului.”

Efeseni 2:2.

***Al cărui nume în ebraică este Abadon.* —** Şi, de sigur, el este «cel rău». 2 Corinteni 4:4.

***Iar în greacă are numele Apolion.* —** Care este Distrugătorul. Dar curat în englezeşte [ca şi în româneşte – n. t.] numele lui este Satan, Diavolul. Ca mijloc de a împiedica pe oameni să vadă adevărul, metodismul a fost tot atât de eficient folosit ca oricare din cele cinci sisteme descrise anterior, sau care urmează. Toate, din nefericire, au fost induse în eroare şi înşelate de marele şi vicleanul nostru adversar; „prinse în cursa lui ca să îi facă voia”.

2 Timotei 2:26.

9:12. *Un vai a trecut.* — Metodismul a fost primul vai al epocii care a condus la perioada Timpul Sfârşitului şi s-a asociat

cu ea. El a fost o lovitură gravă pentru pretențiile papalității, însă zilele sale de utilitate au trecut de mult.

Iată, vin încă două vaiete [după acestea]**.** — Al doilea vai este descris în restul capitolului, iar ultimul, în capitolul 10. Descoperirea metodismului ca primul vai a condus la identificarea celor patru mișcări ale Reformei propriu-zise care l-au precedat.

Apocalipsa 8:7-13.

9:13. [Și] *După aceste lucruri* ***al șaselea înger a trâmbițat.*** — Mișcarea spiritistă a Alianței Evanghelice a început în anii 1846-1848, și și-a ajuns apogeul în Consiliul Federal al Bisericilor lui Cristos din America. În acest consiliu sunt reprezentate următoarele mari denominații care cuprind 90% din membrii bisericilor protestante: Baptiștii (nord), Baptiștii Liberi, Creștinii, Congregaționaliștii, Discipolii lui Cristos, Asociația Evanghelică, Sinodul Evanghelic, Societatea Prietenilor, Sinodul General Luteran, Episcopalii Metodiști, Episcopalii Metodiști (sud), Sinodul Evanghelic German, Episcopalii Metodiști Colorați, Metodiștii Protestanți, Episcopalii Metodiști din Africa, Sionul Metodist Episcopal din Africa, Menoniții, Moravii, Prezbiterienii, Prezbiterienii (sud), Prezbiterienii Velși, Prezbiterienii Reformați, Prezbiterienii Uniți, Episcopalii Protestanți, Biserica Reformată din America, Biserica Reformată din S.U.A., Episcopalii Reformați, Baptiștii de Ziua a Șaptea, Frații Uniți în Cristos, Evangheliștii Uniți, Convenția Națională Baptistă.

Deși aceste secte sunt acum singurele membre ale Consiliului Federal, totuși, în ura lor față de Adevăr și întunericul în care se află cu privire la Planul lui Dumnezeu, următoarele de asemenea se pot include în această categorie: Adventiștii Evanghelici, Creștinii Adventiști, Adventiștii de Ziua a Șaptea, Biserica lui Dumnezeu, Uniunea Vieții și a Adventului, Biserica lui Dumnezeu în Isus Cristos, cincisprezece tipuri de baptiști arătate în comentariile de la Apocalipsa 8:12, patru tipuri de frați Dunkard, Conservatorii, Ordinul Vechi, Varietățile germane progresive și de Șapte Zile, Patru tipuri de Frați Plymouth, Trei tipuri de Frați River, Frații în Cristos, Ordinul Vechi sau Yorker și Copiii Sionului Unit, Catolicii Apostolici, Noii Apostolici,

Cristadelfienii, Catolicii Creştini ai lui Dowle, Uniunea Creştină, Biserica Savanţilor lui Cristos, Bisericile Vinebrenariane ale lui Dumnezeu, Bisericile Colorate ale Dumnezeului Celui Viu, Lucrătorii Creştini Pentru Prietenie, Apostolicii, Biserica lui Cristos în Dumnezeu, Bisericile Noului Ierusalim, Convenţia Generală, Biserica Generală, Biserica Transcendentală, Societăţile Comuniste, Tremurătorii, Amana, Bisericile lui Cristos, Mişcarea Credinţei Apostolice, Misiunile Peniel, Asociaţia Bisericii Metropolitane, Asociaţia Credinţei Hepziba, Asociaţia Creştină a Misionarilor, Biserica Recruţilor Cereşti, Biserica Creştină Apostolică, Congregaţia Creştină, Societatea Misionarilor Voluntari Coloraţi, Prietenii Hicsiţi, Prietenii Vilburiţi, Prietenii Primitivi, Prietenii Templului, Protestanţii Evanghelici Germani, Sfinţii Zilei din Urmă, Sfinţii Zilei din Urmă Reorganizaţi, douăzeci şi unu de tipuri de luterani arătate în comentariile de la Apocalipsa 8:7, Legământul Misionarilor Evanghelici Suedezi, Misiunea Evanghelică Liberă Suedeză, Biserica Evanghelică Liberă Norvegiană, douăsprezece tipuri de Menoniţi, Bruederhoefi, Amishi, Vechii Amishi, Amishii Conservatori, Reformaţii, Conferinţa Generală, Biserica lui Dumnezeu în Cristos, Vechii Visleri, Conferinţa Bundes, Biserica fără apărare, Fraţii în Cristos, şaisprezece tipuri de metodişti arătaţi în comentariile de la Apocalipsa 9:1, Uniunea Moravă, Biserica Penticostală a Nazarineanului, Alte Asociaţii Penticostale, douăsprezece tipuri de prezbiterieni arătate în comentariile de la Apocalipsa 8:10 şi 11, Creştinii Reformaţi, Biserica Reformată Ungară, Catolicii Reformaţi, Armata Salvării, Schwenkfeldersii, Fraţii Sociali, Societatea Pentru Cultură Etică, Spiritualiştii, Societatea Teosofică, Fraţii Constituţiei Vechi, Unitarienii, Universaliştii etc.

„Credinţele” lor sunt tot atât de variate ca şi numele lor, însă fără excepţie toate neagă adevărul central al Scripturilor (l Ioan 4:2, 3), că atunci când Isus Cristos a venit pe pământ, El a venit numai ca om, lipsit de nemurire sau divinitate, că atunci când a murit, a fost la fel de mort ca şi cum nici nu ar fi trăit vreodată, şi că prin acea moarte El a cumpărat pentru Adam şi rasa lui Restabilirea tuturor lucrurilor prezisă „prin gura tuturor sfinţilor

Profeți din vechime”. (Apocalipsa 4:10.) Baza comună pe care stau ele este negarea Răscumpărării, afirmarea spiritismului – într-o formă sau alta, precum și aderarea lor la principiul Federației. Toate aceste lucruri sunt condamnate în Scripturi, dar Scriptura nu va fi niciodată împotriva celor care se întrețin din lâna tunsă a oilor. (2 Timotei 4:3, 4; Deuteronom 18:10, 11; Isaia 8:9-22.) Ultimul verset prezentat este plin de cea mai profundă semnificație pentru timpul prezent.

«Christian Heralds», care a refuzat să editeze publicitatea cărților Pastorului Russell, acum oferă spațiu pentru publicitatea cărților ateiste, fără Cristos, budiste și demonice, slăvind sistemul de cult Noul Gând al minții, sistemul de religie care cultivă voința oamenilor de acumulare a bogăției, evlaviei și nemuririi, consultând presupusul „subconștient al minții”, solicitând și primind ajutorul spiritelor rele, ca în fine să ajungă sub controlul lor. „Creștinismul” modern este budism.

„Rev. Dr. Day, cancelarul universității din Syracuse, s-a adresat recent la Y. M. C. A., și este raportat de presa publică că ar fi spus: «Nu ați vrea să trăiți mai curând în America decât în Cer? Eu aș vrea. Aș prefera să merg în cer doar atunci când nu aș mai putea trăi aici. De fapt, eu cred că mai de grabă aș fi nemulțumit în cer până m-aș adapta. Aici există posibilitatea să obții orice dorești. Poți trăi sub patruzeci de guvernăminte ciudate, te poți întâlni cu toate națiunile lumii, poți mânca toate fructele pământului, și îți poți alege clima dorită. Prin urmare, America este locul cel mai potrivit pentru trai; dar cred că atunci când un om nu mai poate locui aici, atunci se orientează spre cer».” (W.T.’08-196.) Ajungând la concluzia că pot sta aici cât mai mult posibil, „creștinii” se îmbulzesc acum cu miile pentru a cumpăra lucrările care le vor arăta cum să folosească spiritismul pentru a profita de semenii lor. Periodicele religioase și altele sunt acum pline cu publicitatea acestor cărți. Citām câteva extrase pentru a arăta caracterul lor satanic:

„Este necesar controlul asupra altora, de a descoperi planurile lor. Acest lucru ar fi posibil de făcut dacă ați dezvolta facultățile voastre interioare. Noi vă arătăm cum să vă evoluați forța intuitivă, astfel încât să fiți capabil de a detecta sentimentele

altora; de a pătrunde în motivele lor secrete; de a dezvălui ceea ce ei încearcă să ascundă. Pentru controlul altora trebuie aplicată regula de aur: «Faceți altora ceea ce ați dori să vă facă ei vouă». Puterea de a vedea viitorul ia amploare, așa că tot mai adevărată devine vechea zicală că «evenimentele viitoare își aruncă umbra înainte». Sănătatea cu timpul ia locul bolii; pentru că toate bolile și suferințele lor în consecință, sunt doar rezultatul încălcării legii, fie conștient sau inconștient. Vine o putere spirituală, care îndată ce s-a ivit, este capabilă să vindece pe alții întocmai ca în zilele din vechime."

„Mulți bărbați și femei atotștiutori în curând vor umbla pe pământ. Omnisciența și libertatea sunt obiectivul tuturor, și în această Mare Eră de Lumină, mulți Ego se apropie de starea omniscienței binecuvântate."

„Deodată parcă creștetul capului meu s-a ridicat, și am simțit o creștere imensă a conștiinței personale. Am devenit conștient, eu spun – că doar știu ce scriu – de vastul cer deasupra mea, și de adâncurile puternice de mai jos, și de scurgerea rapidă a vieții umane prezente, și de marea întindere a istoriei umane înainte și în urmă. Se părea că pot simți totul. Din acea zi toate merg spre bine. Viața este mai profundă, mai bogată, mai puternică – asigurată, neînfricată, și saturată cu interesele vitale permanente." (Ceea ce s-a întâmplat cu adevărat acestui om, a fost că el a devenit obsedat de demoni.) Apocalipsa 7:3.

„Puterea acestor amăgiri constă în erori grave amestecate cu adevăruri de multă vreme deținute de poporul creștin, care rezultă din marea decădere de la credința curată a Bisericii Apostolice, prezisă în Scripturi. Dintre toate aceste erori, niciuna nu este atât de aptă să deschidă mintea și inima cuiva pentru aceste teorii amăgitoare și distructive de astăzi mai mult decât credința efectivă generală în prima minciună – «Nu veți muri nicidecum». (Geneza 3:4.) Acceptarea minciunii în general rezultă dintr-o nereușită de a înțelege doctrina Bibliei referitoare la *viață* și *nemurire*, care a fost adusă la lumină de către Domnul nostru Isus prin Evanghelia Sa de salvare din păcat prin sacrificiul Său de Răscumpărare. Susținătorii acestor doctrine false sunt surprinzător de alertați și activi pretutindeni, mai ales în Statele

Unite, unde gândirea este cea mai energică și unde libertatea înseamnă adesea licență. Sute de mii de oameni au îmbrățișat aceste erori ca pe o lumină nouă și progresistă. Gradul lor de succes pentru mulți nu este pe deplin evident, pentru că succesul lor constă într-o *continuă goană* după pradă. Susținătorii lor se găsesc în aproape fiecare congregație a fiecărei denominații, îndeosebi printre cei mai cultivați; iar însușirea de «înger al luminii» nu rareori este neglijată. Bisericile nominale sunt deja pătrunse și *fermentate* cu aceste doctrine false. Profeția scripturală că «o mie vor cădea lângă tine [Biserica adevărată], și zece mii la dreapta ta» (Psalmul 91:3-14), este acum îndeplinită înaintea ochilor noștri." W.T.'15-343.

Și am auzit o voce. — Mesajul prin William Miller, din A. D. 1829 până în 1844.

Din [cele patru coarne ale] ***altarul de aur care este înaintea lui Dumnezeu.*** — „Altarul de Aur din «Sfânta» pare să reprezinte pe «turma mică», Biserica consacrată, în starea ei prezentă de sacrificiu." T.120.

9:14. ***Spunând.*** — Arătând spre împlinirea apropiată a celor 2300 de zile. Daniel 8:14.

Celui de al șaselea înger care avea trâmbița. — Mișcarea spiritistă a Alianței Evanghelice. Alianța propriu-zisă a fost organizată pe data de 2 septembrie 1846, la sfârșitul celor 2300 de ani. Caracteristica spiritistă a alianței a început în ianuarie 1848. Ambele au crescut una spre alta până s-au contopit, astfel că acum sunt în mod substanțial unul și același lucru.

„Dezleagă pe cei patru îngeri. — Patru erori în cele nouă principii fundamentale ale Alianței Evanghelice. Prezentăm clauzele eronate după număr: (3) „Unitatea Dumnezeirii și trinitatea persoanelor în aceasta." A se vedea Apocalipsa 6:4; 5:7. (5) „Încarnarea Fiului lui Dumnezeu." (8) „Nemurirea sufletului." (9) „Instituția divină a slujirii creștine" [adică clerul].

Care sunt legați. — Împiedicate de a se manifesta pe deplin.

La râul cel mare, Eufrat!" — Lumea, omenirea. B209; D24.

9:15. ***Și cei patru îngeri.*** — Cele patru mari erori: trinitatea, încarnarea, nemurirea și domnia peste moștenirea lui Dumnezeu.

Care erau pregătiți. — Fiecare sectă pentru sine și la timpul ei.

Pentru ceasul. — Ceasul judecății, începând cu 1918.

[Și ziua] ***Și luna și anul acela.*** — Treisprezece luni simbolice, 390 de ani de asediu din partea protestantismului asupra papalității. Ezechiel 4:5.

Au fost dezlegați. — Au primit libertăți mai mari ca oricând înainte.

Ca să omoare. — Ca să facă din ei creștini nominali, răpindu-le astfel simțul uman.

A treia parte din oameni. — Conform Almanahului mondial pentru anul 1917, numărul total al creștinilor din lume la începutul secolului al XX-lea era de 571.400.000, dintre care o treime, 177.300.000, erau protestanți.

9:16. ***Și numărul armatei călăreților.*** — Numărul rotund la momentul identificării.

Era de două sute de mii de mii. — Aproximativ două sute de milioane.

Am auzit numărul lor. — Ai auzit, observat, sau notat ca corect numărul care figurează în Almanahul mondial. Acesta este tributul adus unui jurnal notoriu care este cunoscut pentru atacurile josnice, nedrepte și necinstite la adresa Pastorului Russell. „Te voi judeca după cuvintele tale.” Și ați observat, pe același principiu, că aproape toate referințele enciclopedice prezentate aici sunt la marile lucrări protestante standard care se găsesc în biblioteca fiecărui pastor distins? Oare este posibil să nu cunoască *ei* aceste lucruri?

9:17. ***Și astfel am văzut în viziune caii.*** — Caii sunt simboluri ale învățăturii. Sunt doctrinele aprobate ale oamenilor care le dirijează acțiunile. „Omul este ceea ce gândește.” Credințele omului sunt inseparabile de el. (Ioel 2:4.) [Cele patru tipuri de cai din Zaharia 6:1-8, par să se refere la patru clase de mântuiți: caii roșii – Vrednicii din vechime; caii negri – Turma Mică; caii albi – Marea Companie; caii bălțați – omenirea.]

Și pe cei ce ședeau [pe ei] *asupra lor****.*** — Numărul total al membrilor bisericii protestante.

Având platoșe de foc. — Întotdeauna menținând doctrina

focului iadului în fruntea învățăturilor lor.

Și de hiacint. — „Hiacintul romanilor este în mod invariabil de culoare albastră-lucioasă. Această descriere sugerează flacăra albastră care rezultă din arderea pucioasei, reprezentată prin «fum» în versetul 18.” Cook.

Și de pucioasă. — Da, într-adevăr, foarte multă pucioasă se conținea în focul iadului. Apocalipsa 14:10.

Și capetele cailor. — „Bătrânii și demnitarii sunt capul, iar profeții care învață minciuni sunt coada.” (Isaia 9:15.) „La o specie de șerpi sau reptile ofidian, numite amfisbena, coada și capul sunt la fel de obtuze, iar solzii de pe cap sunt atât de asemănători celor de pe spate încât cu greu se deosebește capul de coadă. Din care cauză s-a presupus că aceste reptile au puterea de a se târî înainte și înapoi cu aceeași ușurință.” Cook.

Isaia 29:10-14; Ioan 4:22.

Erau precum capetele leilor. — Abilitatea de a înghiți cele mai ridicole și intolerabile teorii. 1 Cronici 12:8.

Și din gurile lor ieșea foc. — Predici pline de focul iadului.

Și fum. — A se vedea Apocalipsa 9:18.

Și pucioasă. — Da, desigur; pline de pucioasă erau predicile despre iad.

9:18. ***Prin aceste*** [trei] ***plăgi au fost uciși a treia parte din oameni.*** — Treimea protestantă a Creștinătății a fost lipsită de rațiune, echitate și demnitate.

De focul. — Predicilor pline de focul iadului.

Și [de] ***fumul.*** — Fumul este un simbol al confuziei.

Și [de] ***pucioasa.*** — Într-adevăr, pucioasă din abundență.

Care ieșeau din gurile lor. — Mai ales când este în oraș o societate evanghelică în căutare de sicli.

9:19. ***Pentru că puterea cailor era în gurile.*** — Cu siguranță, puterea lor nu este în Scripturi.

Și în cozile lor. — Adepții, „lucrătorii”, liderii de clasă.

Isaia 9:15.

Deoarece cozile lor erau asemănătoare șerpilor. — Suficient de inteligenți pentru a cunoaște mai bine. Matei 10:16.

Și aveau capete. — Voința lor proprie – în contrast cu sfinții care erau „decapitați”. Apocalipsa 20:4.

Și cu acestea vătămau. — Prejudiciau cauza adevărului.

9:20. ***Și ceilalți oameni.*** — Acești „buni tovarăși” obișnuiți (dar și răi), oameni din lume, care nu au văzut logica pentru a înghiți teoriile oricăror dintre secte.

Care nu au fost uciși prin aceste plăgi *ale lor*. — Care au rămas „neconvertiți” la masa de erori deghizate în numele religiei.

Totuși nu s-au pocăit de faptele mâinilor lor. — Au refuzat să își ofere banii, capacitatea și serviciile bisericii nominale, continuând să se conducă în felul lor propriu.

Ca să nu se închine demonilor. — Aderarea la organizații secrete, cum ar fi masoneria, Odd Fellows etc., care predau o formă de religie degradantă. Leviticul 17:7; Deuteronom 32:17; 1 Corinteni 10:20; l Timotei 4:1.

Și idolilor de aur, și de argint, și de aramă. — Și-au investit afecțiunea în valută, și speranța în depozitele bancare.

Psalmul 115:1-4; Daniel 5:22, 23.

Și de piatră, și de lemn. — Acordând atenția lor afacerilor pământești; îmbunătățiri în domeniul imobiliar etc.

Care nu pot nici să vadă, nici să audă, nici să umble. — Dar sunt mai mult sau mai puțin permanente, fixe și tangibile.

9:21. ***Și nu s-au pocăit de crimele lor.*** — Predarea focului iadului nu oprește pe nimeni de a fi un criminal sau un calomniator. Apocalipsa 21:8.

Nici de vrăjitoriile lor. — Utilizarea drogurilor, din greacă; doctrina iadului nu a reținut pe nimeni de la consumul stupefiantelor; nici de la pseudofilozofie. [Și nici de la practicile lor spiritiste, sau comunicarea cu spiritele. – n. t.]

Apocalipsa 21:8.

Nici de [desfrânarea] *răutatea* **lor.** — Predarea focului iadului nu a împiedicat pe nimeni de la nelegiuire.

Nici de furturile lor. — Doctrina iadului nu a reținut pe nimeni de la angajarea în „marile finanțe”. [De a practica meseria criminală a banului, furtul rafinat prin afaceri frauduloase. – n. t.]

APOCALIPSA X

ADEVĂRATUL VAIET AL REFORMEI

10:1. ***Şi am văzut un alt înger puternic.*** — „Mesagerul Legământului”, Domnul nostru Isus. Maleahi 3:1.

Coborând din cer. — La timpul venirii a doua, octombrie 1874. Apocalipsa 3:20.

Îmbrăcat cu un nor. — „«El vine cu norii»; şi în timp ce norii strâmtorării sunt grei şi întunecaţi, când munţii [regatele acestei lumi] se cutremură şi cad, iar pământul [societatea organizată] se clatină, se dezintegrează, se topeşte, unii vor începe să înţeleagă că ceea ce vestim noi acum a sosit deja – că Unsul lui Iehova Îşi ia marea Sa putere şi Îşi începe lucrarea de a face din judecată o linie şi din dreptate un fir cu plumb. (Isaia 28:17.)” B138.

Şi [curcubeul era] *părul* ***pe capul Lui şi faţa Lui era ca soarele, şi picioarele Lui erau ca nişte stâlpi de foc.*** — A se vedea Apocalipsa 1:14-16; 7:2; 18:1.

10:2. ***Şi având în mâna Lui.*** — În puterea Sa, dată Lui de către Tatăl. Apocalipsa 5:7, 5.

Un sul mic deschis. — Mesajul Adevărului prezent. C89.

El Şi-a pus piciorul drept. — Pentru a exercita cea mai mare putere de restrângere.

Pe mare. — Masele care nu se află sub influenţa religiei, care, fără controlul Domnului asupra situaţiei, ar fi răsturnat de mult ordinea actuală de lucruri.

Apocalipsa 7:1-3; Luca 21:25; Psalmul 46:2, 3.

Şi piciorul stâng pe pământ. — „De-a lungul Scripturilor, atunci când este folosit în sensul simbolic, pământul reprezintă societatea; mările, masele agitate, turbulente, nemulţumite ale lumii.” A318.

10:3. ***Şi a strigat cu glas tare.*** — Cu un mesaj categoric. Pastorul Russell a fost purtătorul de cuvânt întrebuinţat.

Apocalipsa 7:2.

Cum răcneşte un leu. — Simbolul Dreptăţii.

Apocalipsa 4:7; Amos 3:8.

Şi, când. — În A. D. 1881.

A strigat El. — Cu primul mare strigăt: *Hrană pentru Creştinii*

Cugetători, în 1.400.000 de exemplare distribuite *gratuit*.

Cele șapte tunete. — Cele șapte volume din *Studii în Scripturi*. Apocalipsa 8:5.

Au vorbit cu vocile lor. — Au răspândit mesajele lor; care au fost prevăzute ca necesare pentru proclamarea completă a Planului, și împlinirea acesteia și a altor Scripturi.

10:4. ***Și când au vorbit cele șapte tunete.*** — Pastorul Russell ca reprezentant al clasei Ioan.

Eram gata să scriu. — Intenționate pentru a fi scrise.

Și am auzit o voce dine cer, spunând. — Îndrumarea Tatălui Ceresc, care ocrotește și conduce, a știut că rezultatele vor fi mai bune dacă interesele celor mici ai Săi vor fi susținute de speranță pe toată durata timpului de seceriș, decât să le dea toată lumina deodată. Ioan 16:12.

„Sigilează lucrurile spuse de cele șapte tunete. — Nu dezvălui imediat plenitudinea conținutului. Daniel 8:26; 12:4, 9.

Și nu le scrie!” — Observați cum Domnul a întârziat publicarea lor: Volumul I a fost publicat în anul 1886. „Transmițând acest prim volum al *Zorilor Mileniului*, este însă corect să ne cerem scuze de la numeroșii lui prieteni care l-au așteptat cu atâta răbdare de când a fost promis.” (A3.) Volumul II a fost publicat în anul 1889, și III în 1891. „Unii au cerut mai mare grabă în scrierea și publicarea mai multor volume din această serie, și într-o mare măsură am împărtășit aceleași sentimente de nerăbdare; dar observațiile mele cu privire la atitudinea Domnului, îndrumările și dezvăluirile planului Său, m-au convins treptat că El nu împărtășește nerăbdarea noastră. De fapt, eu pot vedea clar mâna Lui în unele obstacole întâlnite, și pot pricepe că prin această întârziere mi-a fost permis să înțeleg mai temeinic semnificația subiectelor, și să le prezint într-un mod mai complet și mai clar, decât dacă lucrarea ar fi fost mai grăbită. Această întârziere nu a lucrat numai spre binele meu și al vostru, dar și în alt mod. Realizarea treptată a îngăduit un timp suficient pentru o asimilare mai aprofundată a adevărurilor cuprinse în fiecare volum, astfel s-a asigurat studentului credincios pregătirea necesară pentru ceea ce avea să urmeze. Mai mult de atât, s-a asigurat și ocazia de a pune în practică lecțiile învățate, precum și oportunitatea de a-și exercita fiecare talentele în răspândirea luminii progresive printre ceilalți

sfinți ai lui Dumnezeu.” (C12.) Volumul IV a fost publicat în anul 1897; Volumul V, în anul 1899; Volumul VI, în anul 1904; și Volumul VII, în anul 1917. Aceasta rezultă un interval total de 36 de ani de la publicarea *Hranei pentru Creștinii Cugetători*, până la publicarea ultimului volum din *Studii în Scripturi.* Între timp lucrarea Secerișului s-a extins la o mișcare de proporții vaste; iar Volumul VII a fost amânat până spre sfârșit.

10:5. ***Și îngerul pe care l-am văzut.*** **—** Domnul Isus, începând cu anul 1874. Apocalipsa 10:1.

Stând pe mare și pe pământ. **—** Având control absolut asupra maselor care nu se află sub restrângere religioasă, precum și asupra societății iubitoare de ordine.

A ridicat mâna Lui dreaptă spre cer. **—** Îngerul al șaptelea era în acea mână când El a făcut acest gest. Apocalipsa 1:16, 20.

10:6. ***Și a jurat pe Cel ce trăiește în veacurile veacurilor.*** **—** Iehova, Tatăl Său și Tatăl nostru, Dumnezeul Său și Dumnezeul nostru. Ioan 20:17.

Care a creat cerul și lucrurile care sunt în el. **—** „Cerurile vestesc gloria lui Dumnezeu.”

Psalmul 19:1-6; Neemia 9:6; Apocalipsa 4:11; 14:7.

Și pământul și lucrurile care sunt pe el [și marea și lucrurile care sunt în ea]**. —** „Când stelele dimineții cântau împreună și toți fiii lui Dumnezeu strigau de bucurie.”

Iov, capitolele 38, 39, 40 și 41.

Că timp nu mai este. **—** „Nu va fi nicio întârziere.” Weym.

10:7. ***Ci în zilele vocii celui de al șaptelea înger.*** **—** Domnul nostru, prin servitorul Său, Pastorul Russell, care este al șaptelea înger. Apocalipsa 3:14.

Când va începe să trâmbițeze. **—** În toamna anului 1881, când *Hrana pentru Creștinii Cugetători* a fost distribuită, și Chemarea Generală a încetat. Apocalipsa 11:15.

[Va fi] *A fost* ***împlinită taina lui Dumnezeu.*** **—** „În mod expres ni se spune că marea desfășurare a tainei divine a fost păstrată până la încheierea Veacului Evanghelic.” (W.T.’97-255.) „Planul va înceta să mai fie o taină pentru că nu va mai fi niciun alt obiectiv în a-i perpetua secretul. Măreția tainei, atât de mult ținută secret și ascunsă în făgăduințe, tipuri și ilustrații, ca și minunatul har acordat celor chemați la participare în această taină (Efeseni

3:9), ne sugerează că lucrarea care va urma încheierii ei, trebuie să fie o lucrare imensă, o lucrare măreață, demnă de pregătiri așa de mari. La ce binecuvântări nu ne putem aștepta când vălul tainei va fi îndepărtat și ploaia de binecuvântări va coborî peste lume! Pentru aceasta toată creația împreună suspină și suferă până acum durerile nașterii, așteptând încheierea tainei – descoperirea fiilor lui Dumnezeu, «Sămânța» făgăduită, în care toți vor fi binecuvântați. Romani 8:19, 21, 22.” (A87.) „În timp ce ușa este deschisă, ea indică faptul că orice credincios care este doritor să intre și să se conformeze condițiilor poate face aceasta, chiar dacă «chemarea» sau invitația generală de a intra nu se mai face. Oportunitatea pentru muncă și sacrificiu încă nu s-a închis, chiar dacă chemarea generală a încetat în 1881.” C213.

Așa cum El a declarat servitorilor Săi. — Lucrătorii Secerișului.

*Și **profeților.*** — Daniel (12:4-12) și Habacuc (2:1-3).

Apocalipsa 1:1.

10:8. *Și vocea pe care am auzit-o din cer.* — Vocea Tatălui Ceresc. Apocalipsa 10:4.

A vorbit din nou cu mine. — Prin Spiritul Său sfânt.

Și a spus. — Prin Biblie, Cuvântul, glasul Său.

„Du-te și ia sulul. — „Studiază scripturile să te arăți tu însuți aprobat lui Dumnezeu, un lucrător care să nu se rușineze, împărțind drept cuvântul adevărului.” 2 Timotei 2:15.

Care este deschis în mâna Îngerului. — Domnul Isus.

Apocalipsa 10:1, 5.

Care stă în picioare pe mare și pe pământ!” — A se vedea Apocalipsa 10:2, 5.

10:9. *Și am mers la înger.* — „Ieșind din robia tradițiilor, a crezurilor, a sistemelor și a erorilor umane, venim direct la Domnul nostru, să fim învățați și hrăniți de El, să fim întăriți și desăvârșiți ca să facem toată plăcerea Lui, și să stăm în picioare și să nu cădem odată cu Babilonul.” C167.

Și i-am spus. — Prin faptele mele în ascultare de poruncile Lui. Apocalipsa 18:4.

„Dă-mi sulul cel mic.” — „Ia-mă în încrederea Ta; dă-mi Spiritul Tău sfânt; arată-mi, după cum ai promis, «lucrurile viitoare».” Ioan 16:13.

Iar El mi-a spus: „Ia-l și mănâncă-l. **—** „Este absolut inutil să ne rugăm: «Doamne, Doamne, dă-ne Spirit», dacă neglijăm Cuvântul adevărului pe care acel spirit l-a furnizat pentru umplerea noastră.” E225; Ezechiel 2:8.

Și el îți va amărî pântecele. **—** Conduce la sacrificiu de sine împreună cu suferințele care îl însoțesc, dar și creează apetit pentru mai multă hrană. „Efectele ulterioare sunt întotdeauna mai mult sau mai puțin un amestec de amărăciune a persecuției cu dulceață.” C89; Ezechiel 2:10; 3:14; Daniel 8:27.

Dar în gura ta va fi dulce ca mierea.” **—** „O, fericirea.”
Daniel 12:12; Psalmii 19:10; 119:103.

10:10. ***Și am luat din mâna Îngerului sulul cel mic și l-am mâncat.*** **—** „Cuvintele Tale au fost găsite și eu le-am mâncat; și Cuvântul Tău a fost pentru mine veselia și bucuria inimii mele.”
Ieremia 15:16.

Și în gura mea a fost dulce ca mierea. **—** „Astfel, mi-am deschis gura și El m-a făcut să mănânc acel sul. Atunci l-am mâncat; și în gura mea a fost dulce ca mierea.” Ezechiel 3:2, 3.

Și imediat ce l-am mâncat pântecele [mi s-a amărât] *mi-a fost umplut***.** **—** „Acesta satisface dorințele mele cum nimic altceva nu ar putea.”

10:11. ***Și ei îmi spun.*** **—** Prin Scripturi.

„Tu trebuie să profețești din nou. **—** Să proclami în continuare mesajul adevărului divin.

Înaintea multor popoare și națiuni și limbi și regi.” **—** Până va fi mărturisit tuturor pe deplin. (l Timotei 2:6.) Concluzionarea acestei Scripturi sugerează că ultimii martori ai Bisericii în trup, la fel ca Domnul lor, vor fi catalogați ca răufăcători înaintea conducătorilor pământului. A se vedea Luca 21:12-19.

CÂNTAREA LUI HABACUC

O, Iehova, eu m-am îngrozit, când auzit-am ce-ai vestit.
Fă-Te cunoscut, și în cursul anilor însuflețește-Ți lucrarea,
Dar în mânia Ta ce-i de temut, nu uita îndurarea.
Eloah vine din Teman, și Cel Sfânt din muntele Paran.
Măreția Lui, acoperă întinderea cerului,
Și a Lui glorie mare, umple-a pământului hotare.
Iată că strălucirea Lui, e ca lumina soarelui,
Raze pornesc din a Lui mână, și tăria-I acolo se îmbină.
Înaintea Lui ciuma pășește, iar molima-n urmă-I sosește.
De-al Lui ochi pământu-i măsurat,
Și la privirea-I neamurile-au tremurat;
Munții veșnici se sfărâmă, dealurile vechi se-nclină.
Pe cărări eterne umblă, și în El nu este umbră.
Corturile Etiopiei le văd pline de-nfiorare, și ale Madianului de tulburare.
Oare pe râuri Iehova s-a mâniat,
Oare împotriva mării urgia Lui s-a revărsat?
Pe caii Tăi ai încălecat, și în carul Tău de biruință ai urcat.
Arcul Tău l-ai dezvelit, cu săgețile Cuvântului ai lovit
Pământul și l-ai despicat, râurile ai eliberat;
Munții se cutremură când Te privesc, râuri de apă se năpustesc,
Adâncul glasul își ridică, valurile-și înalță fără frică.
La strălucirea suliței Tale și a săgeților care pornesc,
Soarele și luna-n locuința lor se-opresc.
Tu cutreieri pământul în urgie, și zdrobești neamuri în mânie;
Ai ieșit pe-al Tău popor să-l mântuiești, pe Unsul Tău să-l izbăvești.
Acoperișul casei celui rău l-ai sfărâmat,
Din temelie până-n vârf ai dărâmat;
Cu sulițele lor ai străpuns, capul căpeteniilor lui de sus,
Ce asupra mea se năpustesc ca o furtună,
Să mă risipească, să mă pună pe fugă.
Marea lor bucurie este când înghit, în loc ascuns pe cel nenorocit.
Pe-a mărilor apă-nspumată, cu-ai Tăi cai treci dintr-o dată.
Când acest lucru am aflat, trupul mi s-a cutremurat, buzele mi s-au înfiorat,
În oase putrezirea mi-a intrat, înăuntrul meu am tremurat;
Ca să mă odihnesc în ziua strâmtorării mare,
Când asupritorul va veni peste popoare.
Chiar dacă smochinul nu va înflori,
Rodul viței și al măslinului va lipsi,
A câmpiilor hrană va fi luată,
Mulțimea oilor și a boilor nimicită toată;
Eu tot în Iehova mă voi bucura,
Dumnezeului mântuirii mele-I voi cânta;
Da, Iehova Adonai, Dumnezeul meu, îmi este tărie mereu,
Căci ca a cerbilor picioare-mi face,
Să merg pe-ale mele înălțimi de pace!

APOCALIPSA XI

TIMPUL SFÂRȘITULUI

11:1. ***Și mi-a fost dată.*** — Clasa Ioan în Timpul Sfârșitului.

O trestie asemănătoare unui toiag. — Cuvântul Domnului este atât un toiag pentru sprijin (Isaia 11:4), cât și o trestie cu care se măsoară (Ieremia 1:11, 12). Același cuvânt, «toiag», este redat în Matei 10:10; Evrei 11:21.

Spunând. — Este «trestia» sau «toiagul» în sine. Cuvântul Divin, care vorbește.

„Ridică-te. — „Exact la «timpul hotărât», 1799, sfârșitul celor 1260 de zile, puterea Omului Păcatului, marele asupritor al Bisericii, a fost zdrobită și stăpânirea i-a fost luată. Cu o singură lovitură a mâinii Sale puternice, Dumnezeu a rupt atunci lanțurile Sionului și le-a poruncit asupriților să iasă. Și a ieșit, și iese, clasa «Sanctuarului», «poporul sfânt», slabă și șovăitoare, șchioapă, aproape goală și oarbă, din întunericul închisorii și din murdăria și suferința sclaviei papale. Sărmane suflete! Ei au încercat să ÎL slujească pe Dumnezeu cu credincioșie chiar în mijlocul flăcărilor cumplite ale persecuției, ținându-se de crucea lui Cristos când aproape fiecare alt adevăr fusese înlăturat, și străduindu-se curajoși să descătușeze pe cei «doi martori» ai lui Dumnezeu (Vechiul și Noul Testament), care atât de mult timp au fost legați și care au profețit numai în sacii limbilor moarte.” C122.

Și măsoară Templul lui Dumnezeu. — „Acel Templu simbolic care este Cristosul.” (T.70.) „Menționarea închinătorilor dovedește că măsurarea este simbolică. A «măsura» înseamnă a separa în scopuri sacre; iar ceea ce este exclus de la măsurare este, în consecință, mai mult sau mai puțin amestecat cu răul. Prin urmare, ceea ce se măsoară aici – adevăratul credincios tipificat – implică că urmează să fie scutit de judecățile care vor veni asupra a ceea ce *nu* este măsurat (versetul 2).” (Cook.) „Dacă măsurarea se înțelege în sens figurativ, ca aplicabilă Bisericii creștine, atunci lucrarea care urmează să fie făcută ar trebui să obțină o estimare exactă sau o măsurare a ceea ce a fost Biserica adevărată – ca deosebită de toate celelalte corporații omenești, și ca constituită și hotărâtă prin direcția lui Dumnezeu; o astfel de măsurare încât caracteristicile

sale să poată fi cunoscute; ca să poată fi organizată o biserică în conformitate cu aceasta, și ca descrierea ei exactă să poată fi transmisă timpurilor viitoare.” Barnes.

Ezechiel 40:3; Apocalipsa 21:15.

Și altarul. — Altarul de Aur din «Sfânta», Biserica adevărată, ca sacrificatori. Exodul 30:1-10.

Și pe cei ce se închină în acesta. — Câteva volume din seria *Studii în Scripturi* și *Umbrele Tabernacolului*, sunt dedicate „măsurătorilor” aici profețite.

11:2. *Dar curtea* [din afara] *dinăuntrul* ***Templului las-o deoparte.*** — Curtea de aici reprezintă același lucru ca și Curtea Tabernacolului în pustie, starea de progres spre o justificare completă. Pentru o discuție completă a acestui subiect a se vedea broșura *Umbrele Tabernacolului*.

Și nu o măsura. — Dedică-ți toată atenția privilegiilor mai înalte din «Sfânta». «Curtea» era prevăzută doar pentru o apropiere potrivită de «Sfânta». Acceptarea lui Cristos ca Salvator, aprecierea lucrării Sale la calvar și spălarea în apa Cuvântului, reprezentate respectiv prin prima Poartă, Altarul de Aramă și ligheanul din «Curte», nu sunt lucrurile la care suntem în mod special invitați; ci consacrarea voinței noastre lui Dumnezeu, iluminarea prin Spiritul Său, însușirea promisiunilor Sale și sacrificarea noastră completă, acceptabilă pentru Tatăl prin Marele nostru Preot, reprezentate respectiv prin a doua poartă sau Ușă, lampadarul, masa pâinii pentru punerea înainte și Altarul de Aur din «Sfânta», acestea sunt lucrurile la care suntem chemați: ca să putem trece de a treia poartă sau văl, moartea reală a corpului, și să devenim în final o parte a Cristosului, reprezentat prin Chivotul Legământului, al cărui Cap este Tatăl nostru.

Fiindcă a fost dată *de asemenea* ***neamurilor.*** — Odată cu eliberarea Turmei Mici, starea reprezentată prin «Sfânta» încetează. Aceasta lasă pe Marea Companie încă în «Curte» și cu obiectele speciale ale mâniei neamurilor pe măsură ce regatele lor cad în ruină. „Fiindu-le refuzată libertatea acordată Preoților, aceștia vor avea numai o stare de îndreptățire, și în care dacă se vor menține, se vor adeveri vrednici de viață veșnică. Dar această viață nu va fi viață umană, fiindcă ei au renunțat la ea în scopul de a deveni Preoți. Eșecul lor îi plasează înapoi din starea Sfintei în starea

Curții." W.T.'11-22.

„După stabilirea Regatului lui Mesia, această deosebire între Biserica propriu-zisă – comoștenitorii cu Cristos, și marea mulțime de Leviți antitipici, va fi perpetuă, iar serviciile lor diferite. Primii vor fi o Preoțime corespunzătoare celei a lui Melhisedec – un Preot pe tronul său. Iar activitatea celor din urmă corespunde mai mult serviciului îndeplinit de leviți; și anume, de a învăța poporul etc., ca servitori ai Preoților, de la care vor primi directive." W.T.'14-79.

Și vor călca în picioare. — „Regatul cerului suferă violență, și oamenii violenți îl iau cu forța." Matei 11:12.

Cetatea sfântă. — Regatul embrionar al lui Dumnezeu.

Patruzeci și două de luni. — O mie două sute șaizeci de ani de la stabilirea papalității ca putere temporară, din A. D. 539, până în A. D. 1799. B91, 310; C50, 64; Daniel 7:25; 12:7; Apocalipsa 12:6, 14; 13:5; Iacov 5:17.

11:3. ***Și voi da putere celor doi martori ai Mei.*** — „Domnul se referă la Scripturile Vechiului și Noului Testament; ei cu credincioșie au dus mărturia lor la fiecare națiune." D258.

[Biblia este tradusă în 530 de limbi și dialecte, așa că limba fiecăruia nu este o scuză de a nu-i cunoaște mărturia. Matei 24:14. – n. t.]

Și vor profeți. — Vor învăța.

O mie două sute șaizeci de zile. — O mie două sute șaizeci de ani, din A. D. 539 până în A. D. 1799.

Îmbrăcați în pânză de sac." — „Ținuți acoperiți în limbi moarte." C50.

11:4. ***Aceștia sunt cei doi măslini.*** — Sursa de ulei, Spiritul sfânt. Zaharia 4:1-6; Romani 10:17.

Și cele două lampadare. — „«Lumina lumii», în decursul întunericului din trecut." D652.

Care stau înaintea Domnului pământului. — Iehova. „Al lui Iehova este pământul și plinătatea lui." Psalmul 24:1.

11:5. ***Și dacă vrea cineva să îi vatăme.*** — „Și dacă *vrea* cineva să îi prejudicieze. Tensiunea aici prezentată indică dușmănia continuă dintre lume și Biserică, pe întreaga durată de mărturie a «martorilor»." Cook.

Din gura lor iese foc. — „Voi face cuvintele Mele în gura ta să fie foc și pe acest popor să fie lemne, și îi va mistui." Ieremia 5:14.

Și îi mistuie pe dușmanii lor. — „Istoria furnizează ilustrațiile – focul care a mistuit pe adversarii lui Moise (Numeri 16:28, 35), și focul care a coborât din cer la cuvântul lui Ilie. (2 Regi 1:10, 12.)”

Cook.

Și dacă vrea cineva să îi vatăme, trebuie să fie ucis în același fel. — „De aceea i-am cioplit prin profeți; i-am ucis prin cuvintele gurii Mele.” Osea 6:5.

11:6. ***Aceștia au putere să închidă cerul.*** — Cerurile literale și spirituale. l Regi 17:1.

Ca să nu plouă. — Ca să nu fie ploi literale, sau ploi spirituale de binecuvântare. Ezechiel 34:26; Zaharia 10:1.

În zilele profeției lor. — Literalmente în cei trei ani și jumătate din zilele lui Ilie, când nu a plouat deloc (Iacov 5:17); iar spiritualmente în cele trei timpuri și jumătate de timp, sau o mie două sute șaizeci de ani, din A. D. 539 până în A. D. 1799, în care ploile de binecuvântare nu au căzut asupra lumii. Apocalipsa 2:20.

Și au putere asupra apelor. — Literale și simbolice.

Să le schimbe în sânge. — „Literalmente, atunci când Moise a prefăcut apele Egiptului în sânge. (Exodul 7:21.) Simbolic, în decursul acestei perioade de seceriș, când adevărurile spirituale despre seceriș au devenit «sângeroase», repulsive, simbolizând moartea, când era cazul să fie primite ca o binecuvântare.”

W.T.’07-279.

[Și] ***Să lovească pământul cu toate plăgile.*** — Literal și simbolic.

Ori de câte ori voiesc. — Literalmente, prin plăgile revărsate de Moise asupra egiptenilor. (Exodul capitolele 7-11.) Simbolic, prin plăgile spirituale, ultimele șapte asupra Creștinătății. Apocalipsa 16.

11:7. ***Și când ei vor fi terminat mărturia lor.*** — În limbile moarte, cam pe la vremea sfârșitului puterii papalității de a persecuta.

Fiara care atunci ***se ridică din abis.*** — Guvernământul fără fundație; Franța revoluționară în timpul «domniei terorii».

Va face război împotriva lor. — „În anul 1793, Adunarea franceză a emis un decret prin care se interzicea Biblia; și conform acestui decret toate Bibliile au fost adunate și arse, și asupra lor a fost aruncat fiecare semn de dispreț posibil.” Smith.

Și îi va învinge și îi va omorî. — „Toate instituțiile Biblice au

fost abolite; ziua săptămânală de odihnă a fost anulată, fiind înlocuită cu fiecare a zecea zi pentru veselie și blasfemie. Botezul și cuminecătura au fost desființate. Ființa lui Dumnezeu a fost negată, iar moartea proclamată un somn etern. A fost înființată zeița rațiunii în persoana unei femei josnice, fiind venerată în public.” Smith.

11:8. *Și trupurile lor moarte vor zăcea în strada.* — Franța.

Cetății celei mari. — Creștinătatea, vechiul Imperiu Roman.

Apocalipsa 14:8; 16:19; 17:9, 18; 18:2, 10, 16, 18, 19, 21.

Care în sens spiritual este numită Sodoma. — „«Aduceți-vă aminte de soția lui Lot!», este prevenirea vădită a Domnului nostru. Ce plin de forță este avertismentul pentru poporul lui Dumnezeu de acum, la încheierea Veacului Evanghelic. Când aflăm că Babilonul este condamnat și auzim mesajul Domnului: «Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu primiți din pedepsele ei!», este într-adevăr ca vocea mesagerilor care i-au grăbit pe Lot și pe familia lui să iasă afară din Sodoma, zicând: «Scapă-ți viața; să nu te uiți înapoi și să nu te oprești în vreun loc din câmpie: scapă la munte, ca să nu pieri!» (Geneza 19:17.) Creștinătatea este «cetatea cea mare [Babilonul], care în sens spiritual este numită Sodoma».” D607, 608; Apocalipsa 17:5; Isaia 1:9, 10; 3:8, 9; Ieremia 23:14; Ezechiel 16:48, 41.

Și Egipt. — „Egiptul este recunoscut ca simbol sau tip al lumii sau al omenirii, plină de filosofii goale care numai întunecă înțelegerea, dar este ignorantă în privința luminii adevărate.”

C315; Ezechiel 23:3, 4, 8, 27.

Unde a fost crucificat și Domnul [lor]**.** — Franța catolică prin legătura ei cu papalitatea este o parte din vechiul Imperiu Roman, sub a cărui stăpânire a fost omorât Domnul nostru. Dar și în alt aspect Franța este identificată cu moartea Domnului. Orice lucru, oricât de mic, făcut unuia dintre micuții Domnului, este considerat ca făcut Lui. Când Saul din Tars persecuta pe sfinții Domnului, Cel care l-a întâlnit pe drum i-a spus: „Eu sunt Isus pe care tu Îl persecuți.” (Faptele 9:4, 5; 22:7, 8; 26:14, 15.) În Franța a fost planificat un complot care prevedea nimicirea tuturor protestanților; și pe 24 august 1572, au fost uciși șaizeci de mii, iar pe străzile Parisului literalmente curgeau râuri de sânge. Protestanții au fost adunați în Paris în urma unui jurământ solemn de siguranță, pentru a sărbători căsătoria regelui Navarei. Amiralul Coligny, un

protestant proeminent și de mare abilitate, a fost ucis în mod josnic în propria casă, iar capul i-a fost trimis sfințeniei sale, papei, ca dovadă că într-adevăr era mort. „Sfântul părinte al părinților”, „Vicarul lui Cristos”, „Păstorul și Învățătorul fruntaș”, a fost atât de încântat încât a decretat „să sune clopotele în toate bisericile, să se dea onoare prin împușcături de tun, să se aprindă focuri de tabără; iar Grigore al XIII-lea, înconjurat de cardinali, arhiepiscopi, episcopi și o mare mulțime de prelați, au mărșăluit în procesiune. S-a cântat un *Te Deum,* iar papa l-a însărcinat pe pictorul Vasari să picteze scena masacrului, și a angajat un artist să graveze o medalie comemorativă a evenimentului. Predicatorii din Roma au ținut discursuri elocvente, iar un mesager purta un trandafir de aur pentru Carol ca cadou din partea papei”. Coffin.

11:9. ***Și cei din popoare.*** **—** Poporul protestant.

Și rase și limbi și națiuni. **—** Din alte părți ale Europei.

Văd [trupurile] *trupul* ***lor mort.*** **—** „Deși reduși la tăcere ca și cum în moarte, totuși au continuat să își dea mărturia.” (Cook.) Acordați atenție efectului oribil asupra Franței în efortul ei de a extermina Scriptura. „Cu cât Revoluția Franceză este analizată mai profund, cu atât mai evidentă este însemnătatea ei față de toate lucrurile ciudate și îngrozitoare care s-au întâmplat pe acest pământ. Fiecare instituție veche și fiecare tradiție venerabilă a dispărut într-o clipă. Întregul sistem social și politic a căzut în fața primei lovituri. Monarhia, nobilimea și biserica au fost măturate aproape fără rezistență. Lucrurile bune ale acestei lumi – obârșia, rangul, bogăția, hainele frumoase și manierele elegante – au devenit pericole lumești și dezavantaje pământești. Poporul a purtat un război atât de nimicitor cu toate lucrurile stabilite, astfel încât a anulat formele obișnuite de adresare și de salut și modul obișnuit de a socoti timpul, nu a putut suferi adresarea cu «dumneavoastră» socotindu-l păcat, și s-a dat înapoi de la «domnule», socotind-ul o urâciune, a transformat săptămânile în decade și nu a mai dorit să știe de vechile luni. Palatele demolate ale aristocrației, mormintele jefuite ale regalității, regele și regina decapitați, micul moștenitor al tronului în mod trist dat la moarte, prinții aduși la starea de cerșetori, preoții și nobilii măcelăriți, ghilotina suverană, căsătoriile republicane, tăbăcăria Meudon, cuplurile legate și aruncate în Loara, și mănușile făcute din piele de bărbați și de femei: aceste

lucruri sunt cât se poate de oribile. (T. H. Gill, *Drama papală*.)”
D537.

Trei zile și jumătate. — Vezi Apocalipsa 11:11.

Și nu lasă trupurile lor moarte să fie puse în mormânt. — Dimpotrivă, tocmai această încercare „a servit la o ridicare a creștinilor de pretutindeni să depună eforturi noi în numele Bibliei”.
Smith.

11:10. ***Și cei ce locuiesc pe pământ.*** — Poporul Franței, pe atunci necredincios, fără oricare speranțe, cu excepția amărâtei vieți prezente pământești.

Se bucură de ei și se veselesc. — Fapt îndeplinit literalmente când Adunarea a proscris Scripturile.

Și își trimit daruri unii altora. — Fapt îndeplinit literalmente; darurile fiind expresii de bucurie pentru „libertatea” neașteptată, „un obicei al zilelor de sărbătoare. Neemia 8:10, 12; Estera 9:19, 22”. Cook.

Pentru că acești doi profeți au chinuit. — Continuând să proclame Domnia viitoare a lui Cristos și a Bisericii Sale.

Pe cei ce locuiesc pe pământ. — Clasele ale căror speranțe și destine sunt pământești.

11:11. ***Iar după trei zile și jumătate.*** — Trei ani și jumătate.

Spiritul de viață de la Dumnezeu a intrat în ei. — În sens simbolic ei au fost „înviați din morți”. Ezechiel 37:5, 9, 10, 14.

Și ei au stat pe picioarele lor. — Vezi Ezechiel 37:10. „În anul 1793, un decret emis de Adunarea Franceză a suprimat Biblia. Tocmai trei ani după aceea a fost introdusă o rezoluție în Adunare care înlocuia decretul, și oferind tolerare Scripturilor. Această rezoluție a stat pe biroul Adunării timp de șase luni, când a fost preluată și aprobată fără niciun vot contra. Astfel, în doar trei ani și jumătate, Martorii «au stat pe picioarele lor».” Smith.

Și mare frică a căzut peste cei ce i-au văzut. — „Nimic altceva decât rezultatele îngrozitoare ale respingerii Bibliei nu au putut determina Franța de a-și ridica mâinile de pe acești Martori.” (Smith.) „În lumina caracterului prezis al evenimentelor viitoare ale acestei bătălii, putem privi Revoluția Franceză ca fiind numai bubuitul unui tunet îndepărtat, avertizând că se apropie o furtună, ca un tremur ușor care precede șocul cutremurului general; ca ticăitul prevestitor al marelui ceasornic al veacurilor, care dă de știre celor

care sunt deja treji că roțile sunt în mișcare și că în curând va bate miezul nopții care va sfârși ordinea actuală de lucruri și va introduce o ordine nouă – Anul Jubileului, cu agitația care îl însoțește și cu schimbările de proprietate.” D535.

În comentariile de la Apocalipsa 3:14 sunt date motive pentru eliberarea anticipată a Turmei Mici în jurul Paștelui din 1918 [posibil în *ziua de Paști*, ca urmare a activităților seminției lui Dan (Ieremia 8:16)]. Acolo am observat folosirea Domnului a principiului jumătății de săptămână. În această profeție avem același principiu. Revoluția Franceză este ca o ilustrație prevăzută divin a evenimentelor acum sosite, și prin urmare ne așteptăm la trei ani și jumătate de proscriere a Adevărului, din primăvara lui 1918 până în toamna lui 1921. *Aceasta va da oportunități minunate Marii Companii pentru martiraj și va permite alți trei ani și jumătate, până în primăvara lui 1925, pentru ca lumea să considere chestiunea, timp în care ea va fi cu totul pregătită pentru a asculta vocea care vorbește din Cer. Evrei 12:19.

11:12. ***Și au auzit o voce tare din cer.*** — Ultima referire la voce – Domnul Isus Însuși, «Vocea», «Cuvântul» Tatălui Ceresc.

Spunându-le: „Urcați aici!” — „Cei doi martori ai lui Dumnezeu, Vechiul și Noul Testament, s-au înălțat la cer, locul de onoare și putere, după cum Scripturile reprezintă simbolic chestiunea.” W.T.’15-199.

Și au urcat la cer. — „Societatea de Biblii Britanică și Străină (care a distribuit 230.000.000 de exemplare ale Bibliei) a fost înființată în 1803; Societatea de Biblii din New York în 1804; Societatea de Biblii Berlineză-Prusacă în 1805; Societatea de Biblii din Filadelfia în 1808; și Societatea de Biblii Americană (cu 127.000.000 de exemplare distribuite) în 1817. Milioane de Biblii, în peste 300 de limbi, sunt publicate în fiecare an și sunt vândute la prețuri mici, și multe mii sunt distribuite săracilor. Este greu de

---

* „Dar este bine să ne amintim că profeția nu este dată în scopul satisfacerii curiozității, dar cu scopul de a permite poporului Domnului de a identifica evenimentele în care acestea se întâmplă. Din acest motiv, orice vedere anticipată a datelor este predispusă de a fi neclară, iar experiența bisericii a arătat cu prisosință aceasta să fie așa. Dar acest fapt nu ar fi un motiv suficient pentru indiferență față de cronologie.” *The Finished Mystery* ediția din *1926*. – n. t.

estimat larga influență a acestei opere. Învățătura ei pașnică este cel mai mare dintre toți nivelatorii și egalizatorii.” C51.

Într-un nor. **—** Într-un timp de strâmtorare, Revoluția Franceză. Înălțarea pe care a primit-o Cuvântul lui Dumnezeu ca urmare a Revoluției Franceze este nimic în comparație cu înălțarea care îl așteaptă după „Timpul de Strâmtorare cum nu a mai fost de când există națiuni”. Matei 24:21.

Și dușmanii lor i-au privit. **—** După cum dușmanii Cuvântului lui Dumnezeu au fost obligați de logica aspră a evenimentelor să consimtă la restaurarea lui în timpul tulburărilor din Franța, la fel și dușmanii Domnului și ai Bisericii Sale vor fi obligați să se supună domniei Adevărului când forțele lor vor fi fost epuizate în Războiul Zilei celei mari a Dumnezeului Cel Atotputernic.

Luca 19:27; Isaia 54:11-17.

11:13. *Și în aceeași oră a fost un mare cutremur de pământ.* — „În limbajul simbolic al Apocalipsei, Revoluția Franceză a fost într-adevăr un «mare cutremur de pământ» – un șoc social atât de mare încât întreaga «Creștinătate» s-a cutremurat până când acesta s-a sfârșit; și izbucnirea aceea îngrozitoare și bruscă a mâniei unei singure națiuni, doar cu un secol în urmă, poate da o idee despre furia furtunii care vine, când mânia tuturor națiunilor înfuriate va rupe legăturile legii și ordinii și va pricinui o domnie universală a anarhiei. De fapt, la Revoluția Franceză pare să facă referire Domnul nostru în Revelația Sa către Ioan în Patmos, ca un preludiu și o ilustrație a marii crize care se apropie acum.” D531.

Revoluția Franceză a durat zece ani și jumătate, de pe 17 iunie 1789, când stăpânirea a fost preluată de Adunare, până pe 9 noiembrie 1799, când Napoleon a acaparat guvernarea și a aranjat ca el însuși să fie numit Prim Consul. Aceasta coincide bine cu gândul exprimat anterior (Apocalipsa 7:3), că toate etapele Babilonului nu vor fi înlăturate până la aproximativ zece ani și jumătate din toamna anului 1914. Adunarea a preluat controlul de la început, dar nu l-a executat pe rege până la 21 ianuarie 1793, trei ani și jumătate din momentul în care au început tulburările. Adunarea și-a continuat controlul până pe 25 iunie 1795, șase ani de la începutul tulburărilor, când guvernul a fost încredințat unui executiv format din cinci persoane sub numele de directoriu. În data de 4 octombrie a aceluiași an Napoleon a curățat străzile Parisului

de revoluționari, și din acel moment steaua lui a început să răsară. Unele desfășurări interesante în legătură cu stabilirea Regatului pot să înceapă în 1920, șase ani după începutul marelui Timp de Strâmtorare. Nu ar fi ciudat dacă ar fi așa, când ne amintim că după patruzeci de ani de rătăcire în pustie, israeliții au intrat în posesia țării Canaanului după încă alți șase ani. Deoarece aceste aspecte sunt încă în viitor, putem doar aștepta să vedem. Anticipăm că «cutremurul de pământ» va avea loc la începutul anului 1918, și că «focul» îl va urma la timpul cuvenit.

1 Regi 19:11, 12; W.T.'98-207, 208.

Și a zecea parte din cetate a căzut. — Partea franceză a Creștinătății; unul dintre cele zece degete ale chipului văzut de Nebucadnețar; unul dintre cele zece coarne ale fiarei văzute de Daniel și ale balaurului văzut de Ioan.

Daniel 2:41-43; 7:24; Apocalipsa 12:3.

Și în cutremur au fost uciși dintre oameni șapte mii. — „Și de cutremur au fost distruse șapte mii de nume de oameni." (Diaglott.) [„Și au fost omorâți în cutremur șapte mii de nume de oameni." SCC, n. t.] „Franța a făcut război, în revoluția ei dintre anii 1793-1798, împotriva tuturor titlurilor nobilimii. Cei care au examinat dosarele franceze spun că tocmai șapte mii de titluri au fost abolite în acea revoluție." Smith.

Iar rămășița a fost înfricoșată și a dat glorie Dumnezeului cerului. — „Lucrarea lor de dezonorare a lui Dumnezeu și de sfidare a cerului a umplut Franța cu astfel de scene sângeroase, de măcel și de groază, încât chiar și pe necredincioși i-a făcut să se cutremure și să se îngrozească; iar «cei rămași» care au scăpat de ororile acelui ceas, «au dat glorie lui Dumnezeu» – nu de bunăvoie, ci pentru că Dumnezeul cerului a determinat această «mânie a omului să ÎL laude», prin aceea că a arătat întregii lumi că cei care declară război Cerului își sapă propriul mormânt; astfel a fost atribuită gloria lui Dumnezeu tocmai prin mijloacele cu care oamenii nelegiuiți s-au angajat să întineze acea glorie. Pentru datele statistice și multe din gândurile anterioare cu privire la cei Doi Martori, ne simțim îndatorați pentru o expunere a subiectului celor Doi Martori, de către regretatul George Storrs." (Smith.) „Și aici menționez cu recunoștință asistența prestată de către frații George Stetson și George Storrs, acesta din urmă a fost editor la

Examinatorul Bibliei, ambii acum decedați. Studierea Cuvântului lui Dumnezeu cu acești dragi frați ne-a condus pas cu pas în pășunile verzi ale speranței luminoase pentru lume.”

Autobiografia Pastorului Russell. W.T.’16-170.

11:14. ***Al doilea vai a trecut.*** — În narațiunea capitolului 11 sunt rezumate cele trei evenimente mai importante ale Timpului Sfârșitului. Între Revoluția Franceză și marele Timp de Strâmtorare are loc un eveniment mai semnificativ, care conduce la și este cauza directă a marelui Timp de Strâmtorare. Acel eveniment este al doilea vai. El este descris detaliat în Apocalipsa 9:14-21. Însă pentru aceasta marele Timp de Necaz nu ar fi fost necesar (Maleahi 4:6); dar este trebuincios în prezent, după cum a fost și Potopul din zilele lui Noe, și pentru același motiv – de a curăța pământul de progeniturile spiritelor rele, „urâciunile pământului”.

Apocalipsa 17:5; 9:13.

Iată, al treilea vai vine curând. — Al treilea vai este începutul domniei Domnului, însoțind răsturnarea ordinii prezente. Vaiurile sunt abătute asupra celor interesați în menținerea ordinii prezente de lucruri, care ar dori să își păstreze avantajele obținute pe termen nelimitat. „Bătălia acestei Zile mari a Dumnezeului Cel Atotputernic va fi cea mai mare revoluție pe care a văzut-o lumea vreodată. Iată cum, chiar acum, lumina pătrunzătoare a inteligenței generale descoperă izvoarele ascunse ale intrigii politice, ale politicii financiare, ale pretențiilor religioase etc., și cum toate sunt aduse pe banca acuzaților, și atât de către oameni cât și de către Dumnezeu sunt declarate corecte sau incorecte, când sunt judecate după învățăturile Cuvântului lui Dumnezeu.” D541.

11:15. ***Și al șaptelea înger.*** — Pastorul Russell. A se vedea Apocalipsa 3:14; 10:7.

A trâmbițat. — „Noi aflăm că «*strigătul*», «*glasul Arhanghelului*» și «*trâmbița lui Dumnezeu*» sunt toate simboluri, acum în curs de îndeplinire.” (B149, 197.) „Înțelegem că «marea trâmbiță» este «trâmbița jubileului» antitipică, «a șaptea trâmbiță», tot atât de simbolică precum sunt și cele șase precedente, care niciuna dintre ele nu au scos niciun sunet literal. Aceasta sună simbolic începând din octombrie 1874 și va continua până la sfârșitul Mileniului.” D601; Apocalipsa 10:7.

Și au fost voci puternice în cer. — „Aceste voci au fost emise,

și într-o oarecare măsură auzite, în cerurile simbolice, în biserica nominală. În ultimii ani «munca voluntară» a progresat în mod constant printre frați – activitatea de acordare a asistenței membrilor Casei Credinței aflați încă în Babilon, încă în întuneric în privința cunoașterii Domnului, a adevăratului Său caracter, a adevăratului Său plan, și a apropiatului Său Regat.” W.T.’02-118.

Spunând. — [Prin adevărurile Bibliei asupra subiectului. – n. t.]

„Regatul lumii a devenit Regatul Domnului nostru și al Cristosului Său. — „Materia voluntară pregătită pentru acest an (aspectele legate de revista noastră pentru 15 februarie și 15 martie) era deja gata înainte de a observa cât de minunat se potrivește distribuirea din acest an cu declarația textului nostru. Iată un milion de voci care proclamă pretutindeni în biserica nominală (cerurile simbolice) marele mesaj al timpului prezent; și anume: a doua prezență a Domnului nostru ca Secerător al Secerișului Vârstei Evanghelice, adunând «grâul» în «grânar», nimicind neghina (ca neghină – nu ca ființe umane), și stabilind gloriosul Său Regat pe temelia solidă a dreptății și echității, pentru binecuvântarea fiecărei creaturi.” W.T.’02-119.

Și El va domni ca Rege în veacurile veacurilor. *Amin.”* — A se vedea Apocalipsa 5:13; Daniel 2:44; 7:14, 18, 27.

11:16. ***Și cei douăzeci și patru de bătrâni.*** — Profețiile referitoare la Regatul lui Dumnezeu. Apocalipsa 4:10.

Care stăteau înaintea lui Dumnezeu pe scaunele lor. — Apocalipsa 4:4.

Au căzut pe fețele lor și s-au închinat lui Dumnezeu. — Apocalipsa 4:10.

11:17. ***Spunând: „Îți aducem mulțumiri.*** — A se vedea Apocalipsa 5:11-13.

Iehova, Dumnezeu Atotputernic. — „Reprezentat în Cristos – «toate vin *de la* Tatăl» și «toate sunt *prin* Fiul», reprezentantul Său onorat.” D622.

Care ești și care erai [și care vii]. — A se vedea Apocalipsa 1:4. El nu vine. El *a venit.*

Pentru că ai luat marea Ta putere la Tine și ai domnit. — „«Dumnezeul tău domnește!» Rugăciunea mult repetată a Bisericii a primit răspuns: Regatul lui Dumnezeu a venit într-adevăr. Morții

în Cristos sunt chiar acum înviați și înălțați cu Domnul și Capul nostru. Și membrii «picioare» ai Corpului lui Cristos, care zăbovesc încă în carne, prinzând inspirația mulțimii glorificate care a urcat deja pe muntele [Regatul] lui Dumnezeu, reflectă o măsură din acea glorie transcendentă, ca Moise când a coborât de pe Muntele Sinai." (C301.) „În descrierea evenimentelor care au loc sub Trâmbița a Șaptea, se observă următoarea ordine: (1) Domnul nostru ca Rege al Pământului ia puterea și Își începe domnia; (2) ca o consecință, asupra lumii vine marea judecată-necaz." D622.

Apocalipsa 19:6; Psalmul 99:1.

11:18. ***Și națiunile s-au mâniat, și a venit mânia Ta.*** **—** „Deși sunt numite națiuni creștine, ele nu au primit Spiritul Domnului; ele nu au primit spiritul blândeții, generozității, îndelung-răbdării, amabilității și iubirii frățești, care sunt roadele Spiritului sfânt; ci din contra, spiritul despre care vorbește sf. Pavel că constă din mânie, ură, ceartă, omor – lucrările cărnii și ale diavolului. Din acest motiv, ele nici măcar nu au așteptat să vină mânia lui Dumnezeu, ci au început să o aducă asupra lor cu aproape două luni în avans. Ele au devenit atât de furioase încât au început să se distrugă reciproc, chiar înainte ca concesiunea lor de putere să fi expirat." W.T.'14-328.

Și timpul să fie judecați cei morți. **—** „Ei nu pot fi judecați fără cuvintele Lui, și marea majoritate – «morți în greșeli și păcate», orbiți și asurziți de către adversar prin păcat – nu au avut până acum posibilitatea să audă cuvintele minunate de viață ale Răscumpărătorului. În Regatul Milenar, lumea moartă va avea ochii înțelegerii deschiși și urechile destupate, iar cunoașterea de Domnul va umple tot pământul și va ajunge la fiecare membru al rasei moarte, nu numai la cei care încă nu au coborât în mormânt, ci la «toate familiile pământului»; pentru că «toți care sunt în morminte vor ieși afară» tocmai în scopul de a auzi «cuvintele minunate ale vieții» și de a fi judecați prin ele. Dacă le vor accepta din toată inima, printr-un proces de restituire, vor fi aduși completamente până la condițiile de viață." W.T.'02-116.

Daniel 7:10; Apocalipsa 14:7; 15:4.

Și să dai răsplată servitorilor Tăi, profeților. **—** Care sunt, prin urmare, fără răsplata lor până la a doua venire a lui Cristos.

Evrei 11:39, 40.

Și sfinților. — „Considerăm că este o deducție foarte rațională și în perfectă armonie cu tot planul Domnului, că în primăvara lui 1878 toți sfinții Apostoli și alți «biruitori» din Veacul Evangheliei care au dormit în Isus au fost înviați ființe spirituale, asemenea Domnului și Învățătorului lor.” C234.

Și celor ce se tem de numele Tău, mici și mari. — Toate celelalte clase de credincioși din trecut, prezent și viitor.

Și pentru a nimici pe cei. — Sectele papale și protestante.

Care distrug pământul!” — Care corup pământul, din greacă.

Apocalipsa 19:2.

11:19. ***Și Templul lui Dumnezeu.*** — Biserica adevărată.

l Corinteni 3:16.

A fost deschis în cer**ul de deasupra**. — A fost revelat ca ridicat în autoritate peste cerurile eclesiastice nominale.

Și a fost văzut în Templul Său. — Revelat în mod clar Bisericii Sale.

Chivotul. — Magazia lucrurilor sacre și ascunse din Apocalipsa și Ezechiel.

Legământului lui Dumnezeu. — Secretul – «Taina împlinită».

Psalmul 25:14; Coloseni 1:27; Apocalipsa 14:17; 16:1, 17.

Și au fost fulgere și voci și tunete. — A se vedea Apocalipsa 8:5.

Și un cutremur de pământ. — A se vedea Apocalipsa 8:5; 16:18.

Și grindină mare. — Un potop de Adevăr în forma sa cea mai compactă. Isaia 28:17; Apocalipsa 16:21.

Valul mareelor venind, este anul de Jubileu;
Asemenea talazurilor mării revărsându-se mereu,
Nu se opresc până ce
Îl străbat cu strigăte și cântece!
Da! Jubileul națiunilor sună în întreg pământul și cer;
Și zorii de grație, iată, vin, în același fel.

APOCALIPSA XII

NAȘTEREA LUI ANTICRIST

12:1. ***Și în cer.*** — În puterea de control spiritual.
A318; Efeseni 2:4-6; Filipeni 3:20.

S-a arătat un semn mare. — A se vedea Apocalipsa 1:1.

O femeie. — Biserica timpurie, Sionul nominal (D591), inițial fiind o fecioară curată.

2 Corinteni 11:2; Matei 9:15; 22:2; Ioan 3:29; Efeseni 5:25, 32.

Îmbrăcată cu soarele. — Strălucitoare în lumina deplină, clară și senină a Evangheliei. D591.

Și luna sub picioarele ei. — „Luna sub picioarele ei reprezintă faptul că Legea care o susține nu este totuși sursa luminii ei.”
D591.

Și pe capul ei o coroană de douăsprezece stele. — „Cele douăsprezece stele din jurul capului ei, ca o cunună, îi reprezintă pe învățătorii ei stabiliți și inspirați divin – cei doisprezece apostoli.” (D591.) „Acum, dacă Dumnezeu a rânduit numai douăsprezece stele ca lumini pentru Biserica Sa, după cum este aici reprezentat, nu este oare o mare greșeală ca papii și episcopii să se considere succesorii apostolilor – de asemenea stele?” D594.

12:2. ***Și fiind însărcinată.*** — Ca urmare a tainei fărădelegii care lucra în ea. 2 Tesaloniceni 2:7.

Și striga în durerile nașterii. — Simțea greutatea sarcinii chiar și în zilele apostolice. Apocalipsa 2:2.

Și chinuindu-se să fie eliberată. — Dorea să scape de povara infamă, din a cărei cauză suferea atunci prin mașinațiunile lui Satan. Într-un sens, nașterea lui Anticrist din Biserica timpurie era o contrafacere a nașterii lui Cristos din fecioara Maria, unul fiind o manifestare a puterii lui Dumnezeu, iar celălalt a puterii lui Satan. Ioan 16:21, 22.

12:3. ***Și s-a arătat un alt semn în cer.*** — Printre puterile eclesiastice ale aceleiași epoci.

Și, iată, un mare balaur roșu. — Imperiul Roman păgân, care își avea propriul sistem religios. „Imperiul Roman nu numai cucerise lumea și îi dăduse politica și legile lui, ci, recunoscând că superstițiile religioase erau cele mai puternice lanțuri prin care să

fie ținut și controlat un popor, el adoptase un plan care își avea originea în Babilon în timpul măreției lui ca și conducător al lumii. Acel plan era ca împăratul să fie considerat îndrumătorul și conducătorul atât în afacerile religioase cât și în cele civile. În sprijinul acesteia, s-a pretins că împăratul era un semizeu, cumva descendent din zeitățile lor păgâne. În această calitate el era venerat și statuile sale erau adorate, și ca atare a fost numit *Pontifex Maximus* – adică, Preotul cel mai de seamă sau Cel Mai Mare Conducător Religios." B288.

Având șapte capete și zece coarne. — Vezi Daniel 7:7, 20; Apocalipsa 13:1; 17:3, 9-12; 5:6; l Samuel 2:10; Deuteronom 33:17; l Regi 22:11. Imperiul de est, sau Bizantin, a fost întemeiat în A. D. 395, când Teodosius a împărțit Imperiul Roman între cei doi fii ai săi, Honorius și Arcadius, repartizându-i acestuia din urmă toată porțiunea situată la est de Marea Adriatică. În acel moment Imperiul Roman a devenit cele două picioare ale chipului din viziunea lui Nebucadnețar. La timpul când s-a făcut divizarea, în est erau cinci rase puternice: grecii, lombarzii, ostrogoții, herulii și vandalii. Celelalte cinci rase puternice din vest erau francii, britanicii, saxonii, vizigoții și suevii. Invaziile și migrațiile mari în decursul următorilor 150 de ani au o istorie atât de confuză încât există o mare diferență de opinie printre istorici în privința mai multor detalii importante. Este clar însă că trei dintre rasele migratoare au dispărut din istorie, toate în termen de câțiva ani, una după alta, evident în scopul de a lăsa loc liber Romei și împrejurimilor ei pentru dezvoltarea papalității. Herulii, o rasă de pe teritoriul germanic, au dispărut de pe teritoriul italian în A. D. 489; vandalii, o rasă de pe malul Mării Baltice (nefiind sub controlul Romei, cu excepția unei scurte durate, însă erau mari dușmani ai papalității), au dispărut în A. D. 534; și ostrogoții, o rasă asiatică, în A. D. 539. Imperiul de Vest în sine a dispărut în A. D. 476. Chestiunea este tratată pe larg de către Pastorul Russell în C76, 77, și toate afirmațiile lui sunt de sigur corecte.

Și pe capetele lui șapte coroane. — În Imperiul de Est, care corespunde Turciei de astăzi și statelor Balcanice, și în Lombardia, care corespunde Austriei de astăzi, putem vedea cele două coarne rămase din cele cinci puteri estice după dispariția ostrogoților, herulilor și vandalilor. Iar în Regatul Vizigot care

corespunde Spaniei; Suevia care coincide Portugaliei; regatul francilor care coincide Franței și Țărilor de jos; Saxonia care corespunde Germaniei și Scandinaviei; și Britania care coincide Marii Britanii, putem vedea cele cinci coarne care reprezintă cele cinci puteri vestice. Următoarele explică de ce Italia nu este inclusă în listă:

„Dificultatea istoriei Italiei constă în faptul că până în timpurile moderne italienii nu au avut o unitate politică, o independență și o existență organizată ca națiune. Divizată în numeroase comunități reciproc ostile, niciodată în decursul celor paisprezece secole care au trecut de la sfârșitul vechiului Imperiu Vestic, nu au îndepărtat complet jugul străinilor; până în ultimul timp ele nu au învățat să renunțe la interesele lor locale și conflictuale și să le combine pentru binele comun al unei Italii nedivizate. Prin urmare, istoria lor nu este istoria unui singur popor care își centralizează și absoarbe elementele sale constitutive printr-un proces de evoluție continuă, ci un grup de populații înrudite, exemplificând diverse tipuri de evoluții constituționale." Brit.

Cele anterioare justifică părerea Pastorului Russell că Imperiul Vestic trebuie considerat ca unul dintre coarnele smulse pentru a face loc papalității. Din moment ce ambele au fost distruse, nu este o chestiune de mare importanță pentru noi dacă acesta sau rasa vandală ar trebui considerată ca al treilea corn. Punctul de cel mai mare interes acum este că Domnul este pe cale de a le distruge și pe celelalte șapte, inclusiv papalitatea. Toate puterile numite, în afară de Spania, sunt deja implicate în Marele Război. De fapt, cu excepția Americii de Sud, care așteaptă să fie atrasă și ea, singurele țări din lume care încă nu au fost incluse în război (iunie, 1917) sunt Scandinavia, Olanda, Elveția, Spania, Abisinia și Mexic. Ieremia 25:15-38.

12:4. *Și cu coada lui.* — Constantin, ultimul dintre împărații romani care și-au menținut capitala la Roma. „După ce Senatul și poporul Romei au încetat de a mai fi suveranii lumii romane, iar autoritatea lor a fost învestită în persoana unică a împăratului, orașul etern nu mai putea pretinde a fi tronul de drept al statului. Acea onoare putea fi de acum înainte conferită oricărui loc din lumea romană care ar putea fi potrivit comodității

împăratului, sau ar putea servi cel mai bine interesele sale. Mai mult de atât, imperiul acum se afla în stare de apărare. Prin urmare, când Constantin și-a stabilit o nouă reședință de guvernare la Bizanț, el a adoptat o politică inaugurată încă înainte de timpul său ca esențială pentru menținerea dominației romane. El poate pretinde originalitatea acestei schimbări doar pentru alegerea punctului special unde a fost stabilită această reședință, și recunoașterea faptului că alianța sa cu biserica creștină poate fi cel mai bine menținută în atmosfera nouă. Orașul a fost fondat de Constantin cel Mare, prin extinderea vechiului oraș Bizanț în A. D. 328, și a fost inaugurat ca noua reședință guvernamentală pe data de 11 mai, A. D. 330. Pentru a denota demnitate politică, a fost numit Noua Romă, iar pentru a perpetua numele fondatorului său, a fost numit Constantinopol. Patriarhul superior al bisericii grecești încă se semnează «Arhiepiscopul Romei Noi».” Brit.

***Trăgea a treia parte.* —** „Împăratul roman Constantin a văzut o viziune – probabil când era în întregime treaz – o viziune de mare prosperitate pentru sine și imperiul său, prin o recunoaștere a creștinismului ca religia imperiului său în locul păgânismului, care era recunoscut anterior. Influența lui Constantin în afacerile bisericii a devenit mare. El a propus convocarea unui consiliu al tuturor episcopilor, *în număr de aproape o mie.* El a vrut să știe de ce acești episcopi apostolici, toți inspirați de același spirit al lui Dumnezeu, învățau într-un mod atât de diferit. El s-a oferit să plătească cheltuielile tuturor episcopilor Consiliului de la Niceea; dar majoritatea, temându-se că împăratul ar putea fi sub controlul episcopului roman (care încă nu se pretindea a fi papă), au refuzat să participe. *Au venit doar 384*; dar chiar și aceștia nu au reușit să se înțeleagă între ei. Mulți dintre ei țineau la învățătura Bibliei, dar gândul de a mistifica trinitatea a câștigat autoritate asupra unor episcopi. După care Constantin a hotărât problema; și crezul de la Niceea, susținut de puterea împăratului, a fost declarat a fi credința creștină, și orice contrar acesteia să fie considerat ca erezie. Totuși, să nu uităm că *numai aproximativ o treime* dintre episcopi au fost prezenți în cadrul Consiliului; și că nu au putut fi obligați să înlocuiască Cuvântul lui Dumnezeu cu «misterul» acestui crez până când împăratul nu și-a exercitat influența. Astfel misterul trinității a fost consfințit de un împărat păgân, nebotezat

– nici măcar stropit. Istoria persecutării tuturor celor care nu s-au închinat misterului trinitar ar umple volume întregi. O ilustrare tristă este cunoscută tuturor – arderea lui Servetus prin semnarea mandatului de condamnare de chiar însuși fratele lui drept, Calvin. Este de mirare că în astfel de condiții predominante de secole, Biblia a fost ignorată și crezurile venerate, iar adevăratele învățături ale Bibliei cu privire la multe subiecte au fost completamente pierdute din vedere? Este de mirare că atunci când, în secolul al XVI-lea, Dumnezeu a început să aducă Biblia înapoi în atenția lumii, ea a fost arsă de către episcopii episcopali în fața Catedralei sf. Pavel din Londra? Este de mirare că creștinii din acea vreme au fost persecutați pentru că o studiau, și ei se puteau întâlni numai în secret?" B.S.M.

Din stelele cerului. — Stele false, „stele rătăcitoare", lumini rânduite de oamenii din cerurile nominale. (D595.) Atunci episcopii au devenit înlocuitorii adevăratelor stele apostolice.

Și le arunca pe pământ. — Au fost forțați să învețe ceea ce le spunea el, sau să fie exilați asemenea lui Arius.

Și balaurul. — Imperiul Roman, reprezentat prin Constantin.

A stat înaintea femeii care era gata să nască. — Biserica creștină timpurie.

Pentru ca să îi mănânce copilul. — Să absoarbă, să facă o trăsătură subordonată sistemului de guvernare roman.

Imediat ce va fi născut. — Îndată ce dezvoltarea clasei clericale și a altora la fel de necredincioase lui Cristos să fie imposibil de a mai fi menținute în Biserica adevărată.

12:5. *Și ea a născut un copil de parte bărbătească.* — Papalitatea. W.T.'79-12-2.

Care urmează să conducă toate națiunile cu un toiag de fier. — „Într-o bulă sau edict, Sixtus al V-lea declară: «Autoritatea dată sfântului Petru și succesorilor săi, prin puterea imensă a Regelui etern, depășește toate puterile regilor și prinților pământești. Ea dă sentință necontrolabilă asupra tuturor. Și dacă află că vreunii dintre ei se împotrivesc poruncii lui Dumnezeu, se răzbună pe ei mai aspru, aruncându-i jos de pe tronurile lor, oricât de puternici ar fi ei, și coborându-i până în părțile cele mai de jos ale pământului, ca slujitori ai ambițiosului Lucifer».

„O bulă a papei Pius al V-lea, intitulată «Osândirea și excomunicarea Elisabetei, regina Angliei, și a aderenților ei», spune după cum urmează: «Cel care domnește în înălțimi, căruia I s-a dat toată puterea în cer și pe pământ, a încredințat o biserică sfântă, catolică și apostolică (în afara căreia nu există salvare) unuia singur pe pământ, lui Petru, Prințul apostolilor, și succesorului lui Petru, episcopul Romei, pentru a fi guvernată în plinătatea puterii. Pe el singur l-a făcut prinț peste toate popoarele și regatele, să smulgă, să distrugă, să risipească și să nimicească, să zidească și să sădească».” B311.

***Și copilul ei a fost răpit** până **la Dumnezeu și** până **la tronul Său.* —** „Sfântul Bernard afirmă că «nimeni afară de Dumnezeu, nu este ca papa, nici în cer, nici pe pământ». Papa Nicolae I spune că «împăratul Constantin i-a conferit papei numele Dumnezeu, care, de aceea, fiind Dumnezeu, nu poate fi judecat de om». Papa Inocențiu al III-lea spune: «Papa ține locul adevăratului Dumnezeu»; iar legea canonică, în comentariu, îl numește pe papa – «Domnul Dumnezeul nostru». Inocențiu și Iacobațiu afirmă că «papa poate face aproape tot ce poate face Dumnezeu», în timp ce Decius respinge cuvântul *aproape*, ca nefiind necesar. Iacobațiu și Durand susțin că «nimeni să nu îndrăznească să i se adreseze lui, mai mult decât lui Dumnezeu – Doamne, ce faci»?” B311.

Papa Martin a declarat chestiunea în folosul său propriu, după cum urmează: „Tot pământul este dioceza mea și eu sunt supraveghetorul tuturor oamenilor, având autoritatea Regelui tuturor regilor asupra supușilor. Eu sunt totul în toți și mai presus de toți, așa încât Dumnezeu Însuși și cu mine, vicarul lui Dumnezeu, avem un singur consistoriu, eu sunt în stare să fac aproape tot ce poate face Dumnezeu. În toate lucrurile pe care le doresc, voința mea trebuie să fie luată ca rațiune, pentru că eu sunt capabil prin lege să dau dispense mai presus de lege, iar din rău să fac dreptate, corectând legile și schimbându-le. Prin urmare, dacă se spune că lucrurile pe care le fac nu sunt făcute de om, ci de Dumnezeu – Ce mă puteți face decât Dumnezeu? Iarăși, dacă prelații bisericii sunt numiți și socotiți de Constantin drept Dumnezei, atunci eu, fiind deasupra tuturor prelaților, din acest motiv se pare că sunt deasupra tuturor Dumnezeilor. De aceea, nu-i de mirare dacă stă în puterea mea să schimb timpul și

timpurile, să schimb și să desființez legi, să dispun de toate lucrurile, chiar așa, de principiile lui Cristos.” B314; Daniel 7:25.

12:6. *Și femeia.* — Biserica adevărată a lui Dumnezeu.

A fugit în pustie. — „Eroarea, întotdeauna mai populară decât adevărul, când a fost înălțată la influență și putere, a vânat, a exilat și a făcut ca adevărul, precum și toți cei care îl susțineau să aibă o proastă reputație. Acesta a fost timpul când adevărata Biserică (femeia) a fugit în pustie – în singurătate – exilată din pricina credincioșiei sale față de adevăr și față de adevăratul Domn și Cap al Bisericii.” B329.

Unde are un loc pregătit de Dumnezeu. — „Locul tainic al Celui Preaînalt.” Psalmul 91:1.

Ca ei. — Corbii antitipici care au hrănit clasa Ilie au fost «oamenii credincioși» anonimi, care în ascuns au frânt pâinea vieții pentru cei înfometați de dreptate.

Să o hrănească acolo. — Așa cum Ilie a fost hrănit în pustiu. Apocalipsa 2:20.

O mie două sute șaizeci de zile. — O mie două sute șaizeci de ani, din A. D. 539, până în A. D. 1799. Apocalipsa 11:2, 3.

12:7. *Și a fost război în cer.* — Între cele două puteri eclesiastice, Roma păgână și Roma papală.

Mihael. — „Care este ca Dumnezeu”, papa. B275; C62.

[În limbajul Scripturilor se referă la Domnul Isus (Daniel 12:1), iar în cazul de față se referă la papa, care, după cum am văzut mai sus, s-a numit a fi „ca Dumnezeu”, Cristos pe pământ. – n. t.]

Și îngerii lui. — Episcopii. Următoarele sunt din catehismul catolic, întrebare și răspuns: „Cine sunt succesorii Apostolilor?” „Episcopii care sunt consacrați în mod corect și sunt în comuniune cu capul bisericii, papa.”

S-au războit cu balaurul. — Au încercat să obțină puterea temporară aparte de conducătorii civili. Apocalipsa 2:12.

Și balaurul. — Roma imperială. B288; Apocalipsa 12:3; 20:2.

Și îngerii lui au luptat. — Au făcut tot posibilul pentru a circumscrie puterea în creștere a papalității, dar totul în zadar. Apocalipsa 2:12.

12:8. *Și* *ei* ***nu au învins*** *împotriva lui*, **nici** [locul lor] *el atunci* ***nu a mai fost găsit în cer.*** — Papalitatea a ieșit victorioasă

din luptă. „Păgânismul învins, a renunțat la toate lucrurile care aparțin de afacerile religioase și s-a mulțumit cu afacerile sociale, civice și politice”, a afirmat unul dintre colaboratorii Pastorului Russell.

12:9. ***Și a fost aruncat afară balaurul cel mare.*** — Versetele 9-12 conțin sărbătorirea triumfului papalității.

Șarpele cel vechi, numit Diavol, [și] ***Satan.*** — „Acestei fiare a patra, reprezentând Roma, Daniel nu îi dă niciun nume descriptiv. În timp ce celelalte sunt descrise ca un leu, ca un urs și ca un leopard, a patra era așa de feroce și hidoasă încât niciuna dintre fiarele pământului nu ar putea fi comparată cu ea. Ioan Revelatorul, văzând în viziune aceeași fiară simbolică (guvernământ), de asemenea a fost în încurcătură în ceea ce privește numele prin care să o descrie, și în final îi dă câteva. Printre altele el a numit-o «Diavolul». Desigur că el a ales un nume potrivit, deoarece Roma, atunci când este privită din perspectiva persecuțiilor ei sângeroase, cu siguranță a fost cel mai diavolesc dintre toate guvernămintele pământești. Chiar în schimbarea ei de la Roma păgână la Roma papală a ilustrat una din caracteristicile principale ale lui Satan, pentru că și el se preface să apară ca un înger de lumină (2 Corinteni 11:14), după cum Roma s-a transformat din păgânism și a pretins a fi creștină – Regatul lui Cristos.” A258.

Care înșală întreaga lume. — Declarând că nimeni în afară de papa nu are dreptul să spună nimic despre modul de conducere.

A fost aruncat pe pământ. — Noi, papalitatea, deținem controlul!

Și îngerii lui au fost aruncați cu el. — Noi, cardinalii etc., avem pozițiile de putere odată deținute de preoții Romei păgâne!

12:10. ***Și am auzit o voce tare, spunând în cer.*** — În Biserica Romano-catolică.

„Acum a venit salvarea și puterea. — „Cardinalul Manning, reprezentantul principal al papalității în Anglia, susține și atrage atenția publicului asupra clauzei următoare din credința catolică: «Declarăm, afirmăm, definim și pronunțăm ca necesar pentru salvare, ca orice ființă umană să fie supusă Pontifului roman». Iar într-o cuvântare publicată, el îl prezintă pe papa care a zis: «Pretind că sunt Judecătorul Suprem și Îndrumătorul conștiințelor

oamenilor; al țăranului care lucrează pământul, al prințului care șade pe tron, al familiei care trăiește în umbra izolării și al corpului de legiuitori care fac legi pentru regate. Eu sunt singurul, ultimul și Supremul Judecător a ceea ce este corect și incorect».”

B317.

Și regatul Dumnezeului nostru. — Papalitatea realmente crede că înălțarea ei la putere a fost ridicarea regatului lui Dumnezeu pe pământ, și chiar așa a fost, dar nu a Dumnezeului *nostru*. 2 Corinteni 4:4.

Și puterea Cristosului Său. — Papa realmente crede că el este vicarul lui Cristos.

Pentru că a fost aruncat jos acuzatorul fraților noștri. — Papalității i se părea că prin subminarea și înlăturarea Romei imperiale a câștigat o mare victorie pentru Cristos.

Cel care îi acuza înaintea Dumnezeului nostru zi și noapte. — Roma păgână acuza veridic papalitatea de minciună, simonie, crimă, adulter, și orice abuzuri și violențe care erau la ordinea zilei. Apocalipsa 2:13.

12:11. ***Și ei l-au învins prin sângele Mielului.*** — Așa cred catolicii până în ziua de azi. Deviza cruciaților era: „Prin acest semn (crucea) vei învinge!”

Și prin cuvântul mărturiei lor. — Istoria arată că nu prin mărturia Cuvântului lui Dumnezeu, și atât istoria cât și Cuvântul expun că „mărturia lor” (a papalității, prin falsitatea decretelor și alte moduri) a fost un lanț neîntrerupt de minciuni. Daniel 11:27.

Și nu și-au iubit viața chiar până la moarte. — Acesta era punctul de vedere catolic.

12:12. ***De aceea bucurați-vă, voi ceruri.*** — Ceruri catolice – papi, episcopi și prelați.

Și voi care locuiți în ele. — „Preoții subordonați papalității care nu sunt părți sau membri ai bisericii sau ierarhiei, ci sunt numiți «frați».” B303.

Vai de pământ și mare. — Papalității i se părea ca și cum Mileniul și marele Timp de Strâmtorare despre care Scripturile spun că îl va preceda, era aproape. Apocalipsa 7:1.

Pentru că diavolul a coborât la voi. — Cugetul papalității că Roma păgână era un reprezentant bun al diavolului, este cu totul corect; iar Scripturile îi întorc complimentul.

Având furie [mare]. — Fiind foarte furios din pricina agresiunilor papalității. Politica papală era ca întotdeauna să forțeze puterea civilă pe cât era posibil, apoi să aștepte până va trece o generație și să o mai restrângă puțin. Coarnele *întotdeauna* au urât desfrânata. Apocalipsa 17:16.

Deoarece știe că are doar puțin timp.” — Dacă papalitatea ar fi reușit să își îndeplinească planurile, atunci de mult ar fi deposedat conducătorii lumii de orice putere civilă, socială, financiară și eclesiastică. Ambițiile și pretențiile lor nu au cunoscut niciodată nicio limită, și nici acum nu cunosc.

12:13. *Și când balaurul.* — Puterile civile ale vechiului Imperiu Roman, sub controlul papalității.

A văzut că a fost aruncat pe pământ. — Lipsit de respect superstițios, acum aproape în întregime absorbit de papalitate.

A persecutat. — Nu din proprie inițiativă, dar în conformitate cu ordinele, instrucțiile și încurajarea papalității; și pentru a câștiga aprobarea papală.

Femeia care a născut copilul de parte bărbătească. — Biserica adevărată. Pentru o descriere detaliată a faptelor infame ale lui Carol al V-lea, împărat al Germaniei și rege al Spaniei și al Țărilor de jos, ale Ducelui de Alva, ale lui Filip al II-lea al Spaniei, ale regilor francezi Francisc și Henric, a se vedea Volumul II din *Studii în Scripturi*, pag. 337-338. Acestea sunt doar ilustrări ale faptelor care au avut loc în toate părțile vechii lumi romane, și care au fost toate făcute la porunca papalității.

12:14. *Și femeii.* — Bisericii adevărate.

I-au fost date cele două aripi. — Vechiul și Noul Testament.

Ale vulturului cel mare. — Vulturul este un simbol al înțelepciunii, un reprezentant potrivit al Scripturilor în care sunt cuprinse cuvintele Dumnezeului nostru. (Apocalipsa 4:7.) „V-am purtat pe aripi de vultur și v-am adus la Mine.”

Exodul 19:4; Deuteronom 32:11, 12.

Ca să zboare în pustie. — Separare de lume, ostracizare; reprezentată prin cei trei ani și jumătate petrecuți de Ilie în pustiu.

Apocalipsa 2:20.

În locul ei, unde este hrănită. — Prin mijloace prevăzute divin, dintre care ravagiile persecuției papale nu au permis aproape niciunei înregistrări să supraviețuiască.

Un timp și timpuri și jumătate de timp. — O mie două sute șaizeci de ani, din A. D. 539, până în A. D. 1799.

Apocalipsa 11:2, 3.

Departe. — În siguranță.

De fața șarpelui. — Satan însuși, instigatorul adevărat al tuturor persecuțiilor din timpul Domnului și până acum.

12:15. *Și șarpele.* — Satan personal, la sfârșitul celor o mie două sute șaizeci de ani de putere ai papalității de a persecuta.

A aruncat din gura lui apă ca un râu. — „În simbol apa reprezintă în general *adevărul*, și simbolul își păstrează semnificația chiar dacă se spune că ieșea din gura balaurului sau a șarpelui. Gândul transmis prin acest simbol este că va ieși *adevăr* prin mijloace rele și cu intenție rea. Și exact aceasta găsim: puterea Revoluției Franceze a stat în faptul că a fost instigată de multe *adevăruri* aspre, cu privire la clericalism și regalitate și cu privire la drepturile și libertățile individuale ale tuturor. «Drepturile omului» au fost într-adevăr cuvântul de ordine al acelei revolte împotriva asupririi civile și eclesiastice. Atunci au fost văzute și exprimate adevăruri cu privire la drepturile omului care ne surprind când ne gândim la ignoranța, superstiția și slugărnicia acelui timp, sub care masele stătuseră atât de multă vreme. Multe din *adevărurile* care au trecut atunci ca un «potop» peste Franța, inundând-o cu sânge, sunt acum foarte general acceptate printre toate popoarele civilizate.” C65.

După femeie, ca să o facă să fie dusă de râu. — „Scopul lui Satan în instigarea Revoluției Franceze a fost de a crea o alarmă în toată Europa, mai ales în clasa influentă care nu era în favoarea libertății, și de a ilustra în Franța teoria că dacă superstițiile Romei ar fi răsturnate și libertății i s-ar da stăpânire deplină, toată legea și ordinea ar lua sfârșit cu repeziciune.” (C66.) Această strategie Satan este acum pe cale de a o repeta – de această dată cu succes, dar triumful lui va fi de scurtă durată.

12:16. *Și pământul.* — Popoarele iubitoare de ordine din Europa.

A ajutat femeia. — Biserica Adevărată.

Și pământul și-a deschis gura și a înghițit râul. — „Este un fapt al istoriei că râul de adevăr care s-a răspândit peste Franța – acuzând papalitatea și intrigile ei clericale, monarhia și

aristocrația ei parazită, ca fiind cauzele răspunzătoare de mare parte din ignoranța, sărăcia și superstiția oamenilor – a fost înghițit sau absorbit de oamenii din Europa în general («pământul» roman). Și când conducătorii Europei au format ceea ce s-a numit «Sfânta Alianță», pentru suprimarea libertăților poporului și perpetuarea propriilor lor tronuri, a fost prea târziu ca să încătușeze poporul; căci, după ce au băut râul de ape, ei nu au mai vrut să se supună. A fost de asemenea prea târziu să se gândească la restabilirea papalității, care fusese atât de grozav umilită și ale cărei anateme împotriva libertății și a francezilor reacționaseră astfel împotriva ei însăși; așa că papa nici măcar nu a fost invitat să se alăture «Sfintei Alianțe», al cărei cap recunoscut ar fi fost înainte.” C66.

***Pe care l-a aruncat balaurul din gura sa.* —** „Acest potop brusc de ape (adevăr) a fost intenționat să acționeze ca un vomitiv, să ducă la respingerea hranei libertății care fusese deja primită de popor din Biblie, ca rezultat al Reformei, și astfel să îi forțeze pe conducători și pe învățători să se împotrivească adevărului prin frica de anarhie.” C66.

12:17. *Și balaurul a fost furios pe femeie.* — Biserica lui Dumnezeu protestând. Aceasta se va aplica cu mare forță în scurt timp.

***Și a mers să facă război cu rămășița seminței ei.* —** Adevărații sfinți aflați încă în comuniunea romano-catolică, sau oriunde în altă parte – au fost întotdeauna obiectul de ură și asuprire din partea eclesiasticismului. Apocalipsa 13:7.

***Cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu.* —** „Legea este împlinită în noi.” Romani 8:4.

Și au mărturia [lui Isus Cristos] *lui Dumnezeu***. —** Au Cuvântul Lui ca sfătuitorul lor personal. Apocalipsa 14:12.

APOCALIPSA XIII

FIARELE PAPALĂ ȘI PROTESTANTĂ

13:1. ***Și el a stat pe nisipul mării.*** **—** Marea reprezintă masele care nu se află sub restrângere religioasă. Ea este acea mare simbolică care va răsturna și va înghiți toate regatele pământului în marele Timp de Necaz. Viziunea va fi corect înțeleasă aproape de Timpul de Strâmtorare – la marginea acestei mări.

Și am văzut o fiară. **—** „Acest personaj este foarte convingător descris chiar și prin numele atribuite lui de către scriitorii inspirați. Pavel îl numește: «Acel Nelegiuit», «Omul Păcatului», «Taina Fărădelegii», «Anticristul» și «Fiul pierzării»; profetul Daniel îl numește «urâciunea pustiitorului» (Daniel 11:31; 12:11); și Domnul nostru Se referă la același personaj prin «urâciunea pustiirii despre care s-a spus prin profetul Daniel» (Matei 24:15). Același personaj a fost prefigurat de asemenea printr-un corn mic, sau o putere, ieșit dintr-o fiară înspăimântătoare pe care Daniel a văzut-o în viziunea sa profetică, corn care avea ochi și o gură care vorbea lucruri mari, și care a prosperat și a făcut război sfinților și i-a biruit. (Daniel 7:8, 21.) Ioan de asemenea l-a văzut și a prevenit Biserica împotriva acestui personaj, zicând: «Ați auzit că vine Anticrist». El i-a sfătuit apoi cum să scape de influența lui. (1 Ioan 2:18-27.) Aceste diferite denumiri și scurte descrieri indică un personaj josnic, subtil, fățarnic, înșelător, tiranic și crud, care s-a dezvoltat în mijlocul Bisericii creștine; pretinzând până la urmă sfințenie, autoritate și putere specială de la Dumnezeu.” (B271.) „Nu trebuie să căutăm mult pentru a găsi un personaj care să corespundă perfect tuturor cerințelor. Dar când afirmăm că singurul sistem a cărui istorie corespunde acestor profeții este papalitatea, nimeni să nu înțeleagă greșit că noi vrem să spunem că fiecare romano-catolic este un om al păcatului. Papii, episcopii și alții sunt cel mult doar părți sau membri ai sistemului Anticrist, întocmai cum toți Preoții Regali sunt doar membri ai adevăratului Cristos.” (B277.) Anticrist își găsește acum expresia în guvernămintele „creștine” ale lumii întemeiate pe învățăturile sale – Creștinătatea.

Ridicându-se din mare. — Vezi Apocalipsa 17:15; Psalmii 65:7; 93:3, 4; Isaia 57:20. La momentul nașterii papalității, masele poporului roman au încetat de a manifesta respect pentru vechea mitologie a Romei păgâne. Constantin, un politician abil, a discernut aceasta și a observat influența crescândă a religiei creștine. Primind-o și forțând adoptarea Crezului de la Niceea, și prin transferarea capitalei sale de la Roma, el a dat început papalității.

Având zece coarne și șapte capete. — Vezi Apocalipsa 12:3; Daniel 7:7, 20; Apocalipsa 17:3, 9-12; 5:6; 1 Samuel 2:10; Deuteronom 33:17; l Regi 22:11.

Și pe coarnele ei zece coroane. — În acest calcul sunt incluse cele trei rase puternice care au fost smulse pentru a face loc papalității. (Apocalipsa 12:3; 17:3, 9.) În această ilustrație, așezarea coroanelor pe coarne și nu pe capete, ca și în Apocalipsa 12:3, denotă schimbarea situației după ce papalitatea a preluat controlul. Papalitatea nu a guvernat în mod direct, așa cum a făcut Roma păgână, ci prin alte puteri la care s-a alăturat.

Și pe capetele ei. — Cele șapte regate care încă mai supraviețuiesc: Spania, Portugalia, Franța, Anglia, Germania, Austria, Grecia, precum și statele dependente de acestea din trecut și prezent.

Numele blasfemiei. — Fiecare din aceste regate pretinde în mod fals, sau a pretins, de a fi o parte din Regatul lui Dumnezeu, dar de fapt toate fac parte dintr-un mare regat condus de „dumnezeul acestei lumi”. 2 Corinteni 4:4.

13:2. ***Și fiara pe care am văzut-o era asemănătoare unui leopard.*** — „Corpul fiarei papale era asemănător unui leopard. Leopardul a fost a treia fiară văzută de Daniel în viziunea sa, adică Grecia. Grecia era considerată ca centrul științei, evlaviei și înțelepciunii (Faptele 17:23); astfel, cea mai principală pretenție a papalității, de a fi conducătoarea tuturor regatelor, se bazează pe pretenția că ea este centrul înțelepciunii, învățăturii și evlaviei. Alte particularități ale leopardului sunt activitatea, vigilența și confidențialitatea; așa este și papalitatea. Și iarăși, leopardul este pătat neregulat, la fel este și politica papală în diferite părți ale pământului.” (W.T.’79-12-1.) „Într-un loc este liberală, aproape albă în mărturisirea și formele ei exterioare; în alte regiuni are doar

pete negre, corupte, degradante, brutale; iar în altele, are diferite nuanțe neutre și roșcate, în corespondență de degradarea firească a poporului pe care îl conduce cu toiagul chinului veșnic și nuiaua purgatoriului. În Spania, de exemplu, care timp de secole a fost una din petele ei întunecate – atât de întunecată cât permite civilizația generală a poporului – «leopardul» este obișnuit cu modalitățile sale, și se înfurie dacă doar este visată libertatea de închinare sau chiar de gândire.” W.T.’99-262.

Și picioarele sale erau ca ale unui urs. — „Ursul sugerează o altă particularitate a papalității ca imperiu, și anume, persistența. Ca și Imperiul Ursului (Medo-Persia), care ar putea asedia ani de zile, și chiar să schimbe direcția unui râu pentru a-și realiza scopurile; la fel și papalitatea se mișcă în mod precaut și intră în posesia regatelor mai curând prin asediu strategic decât prin luptă deschisă. Ursul ține cu labele prada și o strânge până când o omoară.”

W.T.’79-12-2.

Și gura sa ca gura [unui leu] *leilor.* — „Babilonul era renumit pentru splendoarea și mândria lui – leul, regele sau stăpânitorul tuturor fiarelor – la fel și papalitatea avea o astfel de gură, în sens că pretindea dreptul divin de a fi regatul peste toate regatele, ca regat al lui Dumnezeu, care urma să le rupă în bucăți și să le consume pe toate celelalte – o gură puternică.” W.T.’79-12-2.

Și balaurul. — Roma imperială, reprezentată prin Constantin.

I-a dat puterea sa. — „Roma păgână antică a avut doar un simplu schelet de putere sacerdotală în comparație cu mașinăria complexă și elaborată și cu născocirile de doctrină și practică ale Romei papale, succesorul triumfător al planului lor, care acum, după secole de viclenie și abilitate, își are puterea atât de înrădăcinată încât chiar și astăzi, când puterea lui este pe dinafară sfărâmată și este lipsit de stăpânirea civilă, conduce lumea și stăpânește regatele în secret, în ascuns, mult mai amănunțit decât au condus vreodată împărații romani pe regii subordonați lor.” B288.

Și tronul său. — Locul său din Roma, prin transferarea reședinței sale la Bizanț, «Noua Romă». Apocalipsa 12:4.

Și mare autoritate. — Prin mâinile împăratului roman Iustinian, în A. D. 539. Apocalipsa 12:3-5.

13:3. *Și am văzut unul dintre capetele ei.* — Unul dintre capetele balaurului – papalitatea.

Ca rănit de moarte. — De fiecare dată când Scripturile folosesc expresiile «ca» sau «pare» (Apocalipsa 9:7, 9), arată că ceea ce este ca, sau pare a fi, de fapt nu este așa.

Și rana sa mortală a fost vindecată. — „La Dieta de la Augsburg din 1555 s-a încheiat Pacea Religioasă. Fiecărui prinț trebuia să i se permită să aleagă între religia catolică și Confesiunea Augsburg (a reformatorilor); și religia prințului trebuia să fie cea a landului peste care domnea: adică fiecare guvern trebuia să aleagă crezul pentru supușii lui.

„De fapt, împrejurările politice ale timpului, combinate cu faptul că înșiși conducătorii reformei de abia începeau să se trezească în privința unor erori morale și doctrinare ale papalității, ne face să ne mirăm de pașii rapizi făcuți spre ceea ce este drept, mai degrabă decât să îi condamnăm cu asprime fiindcă nu au făcut curățirea mai completă. Dar când bisericile protestante s-au unit cu statul, progresul și reforma au ajuns în impas. Curând au fost formate crezuri care erau aproape la fel de inflexibile și de opuse creșterii în cunoștință ca și decretele Romei.” C111.

Și tot pământul se minuna după fiară. — Se face referire la pământul simbolic, poporul supus puterilor conducătoare.

Apocalipsa 17:8.

13:4. ***Și au început să se închine balaurului.*** — Balaurul înseamnă puterea civilă, Roma păgână. W.T.’79-12-2.

Pentru că a dat puterea lui fiarei. — „Popoarele respectau puterea civilă cu atât mai mult pentru că onorau autoritatea eclesiastică. Diferitele regate [coarne] și-au dat seama în curând că puterea lor asupra poporului era mai degrabă întărită decât slăbită prin supunerea față de papalitate, pentru că papalitatea la rândul ei le-a recunoscut și a poruncit popoarelor să dea ascultare acestor despoți ca fiind rânduiți divin. Aceasta este cauza că până în ziua de astăzi conducătorii Europei pretind a stăpâni prin numire și drept divin, și a copiilor lor după ei, indiferent cât de incompetenți ar fi. Din același motiv, bisericile protestante din Europa, pentru a obține ajutorul, protecția și favoarea națională, au devenit biserici de stat, și ele, asemenea papalității, recunosc familiile domnitoare ca posedând numire divină la funcția de a stăpâni poporul. Cuvântul lui Dumnezeu, din contra, denunță toate guvernămintele de pe pământ ca fiind animalice, egoiste, opresive, și recunoaște doar un

singur regat ca fiind rânduit de Dumnezeu, și anume, Regatul care curând va fi stabilit peste întreg pământul – Cristos și sfinții Săi în glorie. (Daniel 7:27; Apocalipsa 11:15; 2 Timotei 2:12.) Numai în acest Regat sfinții își au cetățenia lor, numai pe acesta ei îl recunosc și pentru el se roagă «Să vină Regatul Tău».” W.T.’80-1-1.

Și s-au închinat fiarei. **—** „Ceea ce urmează, numită *Adorația*, este încă o parte din ceremonia legată de instalarea unui nou papă: «Papa este ridicat de cardinali și așezat pe tronul-altar ca să stea acolo. Unul dintre episcopi îngenunchează și începe imnul *Te Deum* (Te lăudăm, o Dumnezeule). În acest timp cardinalii sărută picioarele, mâinile și obrazul papei». O monedă reprezentând această ceremonie, turnată în monetăria papei, poartă inscripția: «Pe cel pe care ei îl creează, îl adoră».” B316.

Spunând: „Cine este asemenea fiarei. **—** Care alte personaje din istorie au avut vreodată astfel de pretenții, sau au primit asemenea omagii? Apocalipsa 18:18.

Și cine este în stare să facă război cu ea?” **—** „În A. D. 455, când cetatea Roma a fost invadată și prădată de vandali și peste tot în jur era suferință și pustiire, Leon, episcopul Romei, a profitat de ocazie ca să le vâre în cap tuturor, atât barbarilor cât și romanilor, pretenția sa la putere spirituală. Față de barbarii necivilizați și superstițioși, deja viu impresionați de ceea ce vedeau în jurul lor din măreția și bogăția Romei, Leon, îmbrăcat în hainele sale pontificale, a exclamat: «Băgați de seamă! Eu sunt succesorul sfântului Petru căruia Dumnezeu i-a încredințat cheile regatului cerului, și porțile iadului nu pot birui biserica Lui; eu sunt reprezentantul viu al puterii divine pe pământ; sunt Cezar, un Cezar creștin, conducând în dragoste, căruia toți creștinii îi datorează supunere; eu țin în mâinile mele blestemele iadului și binecuvântările cerului; eu îi absolv pe toți supușii de ascultarea față de regi; eu dau și iau, prin drept divin, toate tronurile și principatele Creștinătății. Fiți atenți cum pângăriți patrimoniul dat mie de către regele vostru nevăzut; da, plecați-vă capetele înaintea mea și rugați-vă ca mânia lui Dumnezeu să poată fi evitată».”

B295.

13:5. *Și i-a fost dată o gură.* — „Gura lui Anticrist ne este arătată în mod special ca o caracteristică principală.” B305.

Daniel 7:8, 11, 25.

Care vorbea lucruri mari și blasfemii. — „Cât de evident trebuie să fie chiar și pentru cele mai simple minți că marile cuvinte arogante și pretențiile lăudăroase ale papalității au fost, toate, blasfemii. Stabilirea unui regat contrafăcut al lui Dumnezeu a fost o calomnie la adresa guvernământului lui Dumnezeu, o blasfemie grosolană și o denaturare a caracterului, a planului și a cuvântului Său. Caracterul lui Dumnezeu, adică *numele* Său, a fost hulit în miile de edicte monstruoase, de bule și decrete scoase în numele Său de către lungul șir al celor care au pretins, ca locțiitori, că Îl reprezintă pe Fiul Său prin titlurile cuvenite numai Tatălui sau lui Cristos, pe care și le-au aplicat sieși; și Tabernacolul lui Dumnezeu, *adevărata* Biserică, a fost hulit prin sistemul fals care a pretins că îi ține locul." B306; Daniel 7:8, 20, 25.

Și i-a fost dat [putere să lucreze] *să acționeze după propria voință****.*** — Papalitatea continuă încă, deși nu mai poate să facă ceea ce vrea.

Patruzeci și două de luni. — O mie două sute șaizeci de zile, sau un timp, timpuri și jumătate de timp; împlinite în 1260 de ani literali, din A. D. 539 până în A. D. 1799. (Apocalipsa 11:12.) Unii studenți ai profeției se așteptau să vadă sfârșitul domniei kaizerului și a altor purtători de cuvânt ai săi în 42 de luni literale din 1 august 1914. Dar ce nechibzuință ar fi să încercăm să vedem în kaizerul german, sau în oricare alt om, Anticristul prezis. Apocalipsa 11:11.

13:6. *Și și-a deschis gura în blasfemii împotriva lui Dumnezeu.* — Denaturări ale caracterului și planului divin.

Pentru a Îl blasfemia [numele Lui] *pe El****.*** — Dumnezeu a fost blasfemiat sau prezentat într-o lumină falsă prin titlurile folosite de papi, prin pretențiile lor de a exercita puterea divină pe pământ (B311), prin pretenția că papa este Dumnezeu pe pământ (B314), prin pretenția că el este singurul judecător a tot ce este corect și greșit (B317), prin pretenția că el este infailibil (B318), prin suprimarea Bibliei (B319), prin doctrinele despre purgatoriu și tortură veșnică (B323), prin slujbele făcute pentru morți și vânzarea de indulgențe (B324), și prin faptele diavolești împotriva sfinților Săi, care sunt prea numeroase pentru a fi enumerate.

Și Tabernacolul Lui. — Biserica adevărată care se afla în pustiu. Apocalipsa 12:6, 14.

[Și] ***Pe cei ce locuiesc în cer.*** — Tabernacolul lui Dumnezeu

este Biserica Sa adevărată în carne, dar, cu toate acestea, „cetățenia noastră este în ceruri”. (Filipeni 3:20.) Chiar și aici, cu mintea, inima și speranțele noastre „ne-a așezat împreună în locurile cerești în Cristos Isus”. Efeseni 2:6.

13:7. ***Și i-a fost dat să facă război cu sfinții.*** — Vezi Apocalipsa 2:20; Faptele 9:32; Romani 15:25; 1 Corinteni 6:1.

[„Și în ea s-a găsit sângele profeților și al sfinților și al tuturor celor înjunghiați pe pământ.” (Apocalipsa 18:24.) Sfântul Imperiu Roman sau papalitatea, are pe conștiința sa 50.000.000 executați numai creștini. – n. t.]

Și să îi învingă. — Vezi Apocalipsa 6:8; Daniel 7:21, 22.

Și i-a fost dată putere peste toate rasele și popoarele și limbile și națiunile. — Acest lucru a fost împlinit literalmente, dar în curând va avea și o împlinire secundară prin guvernămintele animalice care sunt reprezentantele papalității în spirit, dacă nu în fapt. Apocalipsa 17:15.

13:8. ***Și i se vor închina toți cei ce locuiesc pe pământ.*** — Vor da ascultare ordinelor sale, fie dispus sau forțat; își vor pleca genunchiul în supunere.

Cei ale căror nume nu sunt scrise în Cartea Vieții. — „Înșelăciunea papalității a fost atât de completă încât toată lumea a fost amăgită, iar bisericile, cu excepția biruitorilor ale căror nume sunt «scrise în cer», au fost înșelate în același fel, și s-au grăbit să se unească cu fiara și să i se închine, scriindu-și numele în cărțile ei. De aici a apărut înșelătoria atât de comună tuturor protestanților până în ziua de astăzi, că numele lor trebuie să fie înrudit cu un astfel de sistem pământesc, sau ei nu sunt sfinții Domnului. Dar cel mai important element este ca numele noastre să fie scrise în Cartea Vieții Mielului; a cărui evidență este singura care are valoare.” W.T.’80-l-l; Psalmul 69:28; Daniel 12:1; Luca 10:20; Filipeni 4:3; Apocalipsa 3:5; 21:27.

Mielului înjunghiat de la întemeierea lumii. — „Această alegere a Singurului Conceput pentru a fi capul și cel mai important din Noua Creație – supus încercărilor, disciplinărilor, umilirilor și altor experiențe necesare pentru a-I dovedi vrednicia – fuseseră deja hotărâte în sfatul divin înainte de a fi creat omul.” F65; 1 Petru 1:20; Efeseni 1:4; Apocalipsa 5:6; Ioan 1:29, 36; Faptele 8:32.

13:9. ***Dacă are cineva urechi, să audă!*** — „Numai cei ale

căror urechi au fost circumcise – cei care au ajuns la o cunoaștere considerabilă a Cuvântului lui Dumnezeu și care au auzul credinței – respect pentru El și Cuvântul Său în pofida măreției, succesului și puterii erorii, vor fi capabili să primească declarațiile de mai sus cu privire la cei care au fost înșelați de papalitate.” W.T.’80-1-1.

13:10. ***Dacă cineva duce în captivitate,*** [va merge] *se duce* ***în captivitate.*** **—** „Sistemul papal a fost un sistem al sclaviei. Toți care recunosc pretențiile lui din necesitate trebuie să îi dea ascultare implicită, ca lui Dumnezeu; pentru că a pretins a fi regatul cerului; iar capul lui, papa, a fi locțiitorul lui Dumnezeu. Prin urmare, toți care au fost pentru el, sau în favoarea unei astfel de captivități a gândirii individuale, și care au recunoscut dreptul sistemului papal de a limita și defini credința tuturor, prin acest consimțământ au devenit captivi.” W.T.’80-1-2.

Cel ce ucide cu sabia, trebuie să fie ucis cu sabia. **—** „Au fost unii care au afirmat că papalitatea era un uzurpator al titlurilor și a puterii adevăratului Cap și Conducător al Bisericii, și își pretindeau drepturile lor la libertatea individuală cu care Cristos i-a făcut liberi. Astfel utilizând «Sabia Spiritului» care este Cuvântul lui Dumnezeu, în apărarea libertății lor, aceștia au fost expuși morții de către papalitate; ea a biruit sfinții în timpul celor 1260 de ani ai săi de putere.” W.T.’80-1-2.

Aici este răbdarea și credința sfinților. **—** „Aceasta a fost o încercare severă pentru adevărații sfinți – vor merge în captivitate și se vor alătura uzurpatorilor, sau vor rămâne credincioși adevăratului Rege și vor aștepta Regatul pe care El a promis să îl stabilească? Cei ale căror nume au fost scrise în cer au rămas alături de Cuvânt și și-au sigilat mărturiile lor prin moarte.” (W.T.’80-1-2.) Cu aceeași situație se confruntă și acum sfinții în privința susținerii în oarecare fel a spiritului criminal al guvernămintelor care sunt pătrunse de spiritul lui Anticrist. Apocalipsa 14:12.

13:11. ***Și am văzut o altă fiară.*** **—** „Dacă fiara precedentă a reprezentat o putere eclesiastică, după cum tocmai am văzut, atunci această fiară numită alta, trebuie să se înțeleagă că reprezintă în mod similar o putere eclesiastică sau bisericească. După cum prima fiară avea zece coarne, sau puteri, care îi ofereau sprijin, la fel și această fiară are «două coarne», indicând faptul că va fi susținută de două puteri sau guvernăminte. Iarăși, să se observe că această

fiară «s-a ridicat (s-a înălțat treptat) din pământ», în timp ce prima a ieșit din mare. Acum, dacă determinarea noastră este corectă – că venirea papalității din rândul maselor nereligioase ale Imperiului Roman a fost demonstrată prin ridicarea ei din «mare» – atunci venirea fiarei a doua din «pământ» semnifică faptul că a ieșit din mijlocul unui popor declarat religios. Fiara cu două coarne este un sistem eclesiastic, iar cele două coarne arată că este susținută și că autoritatea îi este recunoscută de două regate. Amintiți-vă că a fi pur și simplu ajutată sau sprijinită de un imperiu, nu o face o «fiară» simbolică; o «fiară» este un guvernământ, și pentru a deveni o fiară simbolică, o biserică trebuia să devină un element sau o parte a guvernământului.

„Există o singură biserică care se potrivește perfect acestui simbol, și anume «Biserica recunoscută a Angliei și Irlandei». Acest sistem, ca și cel papal, a fost un amestec dintre biserică și stat, un imperiu eclesiastic. În anul 1200 Anglia a devenit supusă papei. În 1531, din cauza unei controverse între regele ei, Henric al VIII-lea, și papa, Anglia și-a retras loialitatea față de papalitate. Convocarea clerului său numit în același an, în decretele sale l-a declarat pe regele Henric al VIII-lea a fi «unicul protector al Bisericii Engleze, singurul și supremul ei Domn; și în măsura în care ar fi posibil, prin legea lui Cristos, capul ei suprem». Acestea sunt exact sentimentele papalității; tocmai în același sens în care papa este recunoscut ca locțiitor al lui Cristos. Ce reprezentare glorioasă a Domnului Isus au avut ei în Henric al VIII-lea, care, din șase soții, de două a divorțat, pe două le-a decapitat, iar pe una se presupune că a otrăvit-o! El a fost un rival demn al unor papi, ca un reclamant al conducerii anticreștine a bisericii. Adunarea clericală care ar putea recunoaște un astfel de cap nu era departe de a fi la fel de coruptă ca papalitatea.

„Dovada că titlul «cap al bisericii» nu a fost o onoare deșartă, reiese din cuvintele istoricului: «În același timp s-a hotărât ca în nicio privință să nu fie achitată nicio critică pe care papa nu ar putea-o pune pe seama acestei legi, și că liturghia trebuie rostită și sacramentele administrate ca de obicei. În 1534 au fost anulate toate dispensele și plățile făcute pentru camera apostolică; mănăstirile au fost supuse guvernului regal, fiind scutite de toate celelalte obligații; dreptul de a convoca adunări, de a aproba sau

respinge canoane [legi sau doctrine adoptate de către adunarea clerului], precum și audierea apelurilor episcopilor, a fost învestită numai regelui». Aceste aspecte sunt însă imperfect înțelese de oameni în general, și aceleași titluri – «cap suprem al bisericii de pe pământ» etc., sunt încă aplicate suveranilor englezi. Este inutil să remarcăm că Domnul Isus nu a renunțat niciodată la această funcție în favoarea nimănui, ci o pretinde pentru Sine; iar oricare alte persoane care o pretind, sunt uzurpatori. Pavel a spus: «Cristos este Capul bisericii», și că noi trebuie «să creștem în toate în El, care este Capul, Cristos». Iarăși, el repetă că Dumnezeu «L-a dat să fie Capul peste toate lucrurile în biserică, care este trupul Lui». (Efeseni 1:22; 4:15; 5:23; Coloseni 1:18.) Aceasta este biserica de pe pământ despre care vorbește Pavel, prin urmare orice papi, regine, consilii, adunări, conferințe, sau orice altă individualitate sau societate care pretinde sau exercită puterile adevăratului Cap – Isus – sunt opuse Lui. Și toți cei care sprijină o astfel de influență prin prezență sau mijloace financiare, sunt instigatorii răului și susținătorii sistemelor false. Acest sistem [biserica engleză] oare nu completează acum ilustrația? A doua fiară avea două coarne; care sunt cele două regate [coarne] care au sprijinit această biserică? Să se rețină diferența între o biserică susținută de un guvern, așa cum sunt prezbiterienii în Scoția, și o biserică unită în guvern, așa ca în Anglia; cea din urmă relație este cea care constituie o «fiară».”

W.T.’80-1-2; Apocalipsa 13:14, 15; 14:9, 11; 15:2; 16:2, 13.

Ridicându-se din pământ. — „Din biserica vizibilă a lui Dumnezeu.” Cook.

Și avea două coarne asemănătoare unui miel. — „Acum să vorbim despre cele două coarne. Desigur, Anglia a fost unul dintre ele, iar Irlanda celălalt. Să vedem. Istoria spune că în 1537 Parlamentul irlandez din Dublin «a adoptat Actul de Supremație, declarându-l pe Henric al VIII-lea Cap suprem al Bisericii, care interzicea contactul cu curtea de la Roma și producea o trădare refuzând jurământul de supremație». «Henric al VIII-lea și-a luat și titlul de Rege al Irlandei.» Astfel, se observă că al doilea corn a ieșit la intervalul scurt de cinci ani după primul. Nu contează faptul că Irlanda nu a fost un corn puternic, deoarece a fost mai puternic decât unele care au sprijinit fiara papală. Ce efecte rezultă din desființarea bisericii din Irlanda? Din 1538 până în 1871 (333 de

ani), titlul bisericii a fost «Biserica Angliei și Irlandei», fiind recunoscute astfel ambele «coarne». La 1 ianuarie 1871 (prin acțiunea parlamentului și acordul reginei, capul bisericii) biserica irlandeză a fost desființată, sau acel corn a fost lepădat. Astfel deci, toate coarnele care sprijineau odată papalitatea i-au fost rupte; diferența fiind că, în cazul papalității coarnele s-au întors împotriva ei, iar în cazul fiarei a doua, cornul irlandez este aruncat de ea însăși, crezând că este o slăbiciune mai degrabă decât o putere. Și nu va fi deloc remarcabil dacă și celălalt corn (Anglia) va fi separat de această fiară. «Cele două coarne ca ale unui miel» ar părea să indice că această fiară va avea tendințe pașnice – nu agresive, folosindu-și coarnele doar pentru apărare." W.T.'80-1-2.

***Și vorbea ca un balaur.* —** „«El vorbea asemenea unui balaur.» Observați că aici nu se spune că vorbea asemenea balaurului, dar asemenea unui balaur. Noi înțelegem că aceasta înseamnă că afirmațiile sale seamănă cu cele ale unei puteri pur civile [balaur], și că în cuvintele sale ar fi puțin care să denote faptul că este un guvernământ eclesiastic." (W.T.'80-1-2.) Conduita Angliei arătată prin comercializarea forțată a opiului în China este o dovadă suficientă a caracterului ei satanic. „China își dă seama că opiul este marele ei blestem; ea a adoptat legi împotriva creșterii macului și fabricarea opiului. Dar ea constată că importurile de opiu sunt în valoare de 5.000.000 de lire sterline pe an. Ea din nou strigă, ca și în trecut, ca acest mare regat al lui Cristos [?] [Marea Britanie] să aibă milă de ea și să înceteze de a insista asupra introducerii acestui blestem care afectează China din punct de vedere moral și fizic. Tinerii din China păgână au început o petiție monstru pentru încetarea importului de opiu. Textul acestui apel a apărut în *New York Herald* din data de 17 februarie. Se narează că un apel anterior, cu un caracter similar, a fost făcut fără rezultat către maiestatea bunicii regelui în 1858, când ea a fost reprezentantul acestei ramuri a Regatului lui Cristos [?]." (W.T.'11-115.) „Profetul mincinos care face ca locuitorii pământului să se închine fiarei simbolizează divinizarea lumii și a puterii mondiale, de-a lungul conflictului dintre Biserică și Anticrist." Cook.

13:12. *Și exercită toată puterea primei fiare înaintea ei.* — „Și autoritatea primei fiare sălbatice – totalitatea respectivei autorități – ea o exercită în prezența acesteia, și face ca pământul și

locuitorii lui să se închine primei fiare sălbatice.” (Weym.) „Aceasta arată că a doua fiară nu ia locul celei dintâi, dar că ele există concomitent.” (W.T.’80-1-2.) Aceasta mai arată și că suferințele ultimilor membri ai Corpului lui Cristos, sub o combinație de guvernăminte dominate de Marea Britanie, este de așteptat să fie la fel de mari ca și în zilele de prosperitate ale papalității.

Și face ca pământul și cei ce locuiesc pe el. — „Noi facem o distincție între pământ și cei ce locuiesc pe el. După cum pământul simbolizează pe cei ce ascultă de fiară și îi oferă sprijin, tot așa, «locuitorii de pe pământ» înțelegem că înseamnă creștinii independenți care nu acceptă niciunul dintre aceste sisteme.” W.T.’80-1-2.

Să se închine primei fiare, a cărei rană mortală fusese vindecată. — „Biserica Angliei a susținut autoritatea și toate puterile pretinse de papalitate. Ea însăși a pretins că este o biserică; ea a recunoscut și a respins o parte din corupția denunțată de reformatori, cum ar fi vânzarea indulgențelor, transubstanțierea etc., și le-a abandonat pe acestea, precum și numele de roman, pe care l-a substituit cu cuvântul sfânt, numindu-se «Sfânta Biserică Catolică». Aceasta pretinde aceeași autoritate guvernamentală și aceeași venerație pentru decretele ei ca și papalitatea pentru ale sale. Și prin instituirea unui sistem similar, lipsit de unele erori mai odioase ale papalității, a atras atenția tuturor asupra acestor erori, ca singura vină posibilă fiind a papalității. Iar când și papalitatea a renunțat la unele din aceste erori, s-a tras concluzia că ambele sisteme fiară sunt corecte. Oamenii de atunci, ca și de acum, păreau să creadă că ambele sisteme sunt potrivite și corecte, dacă puterile lor etc. erau exercitate în mod corespunzător; dar din punctul de vedere al lui Dumnezeu cele două sisteme sunt o urâciune, și sunt greșite chiar din temelie. Aceste sisteme sunt bazate pe erori, și la fel ca un copac rău, «nu pot face roade bune».

„Eroarea principală era în aceasta – chiar la baza acestor sisteme – pretenția lor de a fi «Regatul lui Dumnezeu» care domnește în putere. Această idee, odată admisă, justifică persecutarea indivizilor și a națiunilor, forțându-le să se supună și să se plece în ascultare. Scripturile acordă aceste competențe «Regatului lui Dumnezeu» – când «Regatul este al lui Iehova și El este guvernatorul între națiuni, toate marginile lumii își vor aminti și se vor întoarce către

Iehova și toate familiile națiunilor se vor închina înaintea Ta». (Psalmul 22:27, 28.) El le va «sfărâma ca pe vasul unui olar». (Psalmul 2:9.) Înaintea Lui orice genunchi se va pleca și orice limbă Îl va mărturisi. (Filipeni 2:11.) Iar dacă pretențiile lor sunt bune, atunci cine poate obiecta la împlinirea declarațiilor scripturale prin ele? Acești anticriști, pentru a face ca pretențiile lor la putere regală să apară adevărate, trebuia pur și simplu să impună altora ascultare, bazându-se pe dreptul lor de a face acest lucru dat de Scripturile citate mai sus. Și nu numai că a fost sancționat acest mare rău, dar și pretențiile lor odată admise, că regatul a fost stabilit și domnia lui progresează, cei care au admis faptul au fost împiedicați de a privi la adevăratul Cap al Bisericii care va stabili adevăratul Regat sub întregul cer, care va sfărâma în bucăți prezentele guvernăminte imperfecte și va stabili dreptatea pe pământ, pentru ca orice genunchi să se plece și orice limbă să mărturisească spre gloria lui Dumnezeu.” W.T.’80-1-2.

13:13. ***Și face minuni mari.*** — Cel mai viguros text al Scripturii care avertizează împotriva amenințării Federației Bisericilor, este și cel mai viguros text prevenitor împotriva spiritismului. (Isaia 8:9-22.) Nu este întâmplător că aceste avertismente sunt plasate alături. „Să nu fim deloc surprinși dacă mai târziu unele manifestări ale puterilor întunericului, prefăcute să apară ca îngeri de lumină și progres, vor fi mult mai amăgitoare și mai înșelătoare decât orice a fost încercat până acum. Facem bine dacă ne amintim cuvintele Apostolului: «Pentru că noi nu luptăm împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva principatelor, împotriva autorităților, împotriva domnitorilor întunericului acestei lumi, împotriva spiritelor răutății care sunt în locurile cerești.» (Efeseni 6:12.) În 1842, cu șase ani înainte ca «spiritismul modern» să înceapă a funcționa, Edward Bickersteth, un slujitor al lui Dumnezeu și cercetător al Cuvântului Său, scria: «Când mă uit la semnele timpului, la îndelungata neglijare și nefireasca negare a tuturor slujirilor îngerești sau a influențelor spirituale, precum și la prezicerile clare în privința cristoșilor mincinoși și a profeților mincinoși, care vor arăta semne și minuni până acolo încât dacă ar fi posibil să înșele chiar și pe cei aleși, și când oamenii nu vor primi iubirea de adevăr ca să poată fi salvați, și de aceea Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire pentru ca ei să creadă o minciună, nu

pot să nu mă gândesc că există o dureroasă perspectivă a unei retrageri neașteptate și a unei întoarceri religioase de la necredința și credința greșită actuală, la o credulitate nefirească și fără discernământ.» Satan este inspiratorul și susținătorul oricărui anticrist; și așa cum el a condus pe cei care au găsit plăcere în eroare mai degrabă decât în adevăr pentru organizarea marelui Anticrist, papalitatea, «fiara» simbolică din Apocalipsa 13, și așa cum el lucrează acum ca să producă o «imagine a fiarei» protestantă, cu viață, care va coopera cu principalul Anticrist, tot așa, în combinație cu aceștia vor fi puterile întunericului, puterile văzduhului, spiritele mincinoase și înșelătoare, care vor lucra într-un fel sau în mai multe feluri: spiritismul, știința creștină, noul gând, teosofia, hipnotismul etc." (S.M.32.) „Dacă vom obține concepția corectă asupra chestiunii acestor înșelări, atunci vom înțelege că obiectivul lor este să afecteze întreaga lume, inclusiv pe oamenii înțelepți, și de fapt chiar pe toți." W.T.'09-123; Deuteronom 13:1-3: Matei 24:24, 25; 2 Tesaloniceni 2:9-12; Apocalipsa 16:14.

Observați disponibilitatea Creștinătății de a cădea în capcană: „Într-o predică în care el a declarat efectul ședințelor religioase și eforturile unor scriitori de a distruge credința într-o viață viitoare, Rev. H. D. C. Maclachlan a predicat înaintea unei mari adunări în biserica creștină de pe Seventh Street pe subiectul «noului spiritism», în care el a prezentat dovezi științifice asupra unei vieți viitoare și i-a îndemnat pe ascultătorii săi să fie cu voie bună și să continue să spere. Printre altele dl Maclachlan a spus următoarele: «Nu a fost nicio schimbare mai remarcabilă în opinia publică decât aceea care a fost martoră în ultimii ani în privința acelei categorii de fapte cunoscute sub numele de spiritism. A fost un timp când nu era prea respectabil a crede în ele, dar de curând s-a produs o schimbare. Stafiile au devenit respectabile; planșeta și ciocăniturile în masă sunt astăzi divertismente de salon; cele mai populare reviste concurează unele cu altele în a spune lucruri frumoase despre medii și modalitățile lor. Cauza acestei schimbări în opinia publică a produs o schimbare similară și în credința științifică. Nu mai mult de treizeci de ani în urmă știința ortodoxă a refuzat chiar și să investigheze lucrurile despre care acum vorbim. În urmă cu douăzeci și cinci de ani în Anglia a fost formată Societatea pentru

cercetări psihice cu nume ca ale lui Crookes, Myers, Romanes, Eidgwick, Barrett și altele de pe lista ei de membri, și din acea zi au început investigările asupra telepatiei, ciocăniturilor în masă, clarviziunii, clarauzirii, telechineziei, aparițiilor, materializărilor, vindecărilor mintale și a tuturor celorlalte fenomene pe care profesorul James, de la universitatea Harvard, pe bună dreptate le numește *reziduale*. Mediile au fost transferate din saloanele ascunse și întunecoase, unde erau posibile tot felul de înșelătorii, în laboratoarele fizice ale universităților. Ele au fost puse în condiții de control strict. Chiar și întunericul tradițional le-a fost refuzat. Și totuși s-a ajuns la rezultate minunate. Principalii oameni de știință unul după altul s-au implicat în aceste cercetări, de la început sceptici și disprețuitori, dar au ieșit din ele încrezători în propria judecată bazată pe dovezile faptelor»." W.T.'09-164.

Așa încât coboară foc din cer. — Focul din cer a fost proba prin care Ilie a dovedit că Iehova este adevăratul Dumnezeu, și a fost metoda prin care se confirma că Iehova a acceptat jertfele aduse Lui în Ziua Ispășirii. (l Regi 18:38; Leviticul 9:24.) În încercarea de acum, fiara a doua va fi în stare să dovedească tuturor, cu excepția celor Aleși, că pretențiile ei la aprobare divină sunt corecte. „Domnul nostru ne previne asupra pericolului cristoșilor mincinoși «atunci» – adică acum. Dacă ar fi fost prezis exact ce formă vor lua înșelările, aceasta ar fi împiedicat întrucâtva puterea lor înșelătoare. Dumnezeu permite aceste înșelări tocmai cu scopul de a separa pe «biruitori» de toți ceilalți, și doar ne garantează că «aleșii» vor fi păziți de cădere. Și totuși, este foarte posibil ca unele din aceste încercări, cerneri și înșelări, să vină cel mai sever asupra celor care posedă cea mai mare măsură de lumină a adevărului prezent." (D581; Apocalipsa 7:3.) „Domnul permite furtunilor să ne apese tot mai mult și mai mult, astfel încât să strigăm către El. Atunci El ne va auzi și ne va da eliberarea necesară. Aceste furtuni pot fi chiar în interiorul nostru, în propria noastră persoană. Așadar, fie furtuni financiare, politice, religioase sau demonice care apar în calea copilului lui Dumnezeu, el se poate odihni la adăpostul Celui Preaînalt și deci poate fi curajos. Domnul este atât capabil cât și dispus pentru îngrijirea intereselor lui ca să îl scoată victorios din luptă." (W.T.'13-150.) Se pare că de îndată ce fiara va demonstra vreun caz clar, poate prin dovezi vizibile în exterior, dar sigur cu

dovezi din Scripturi [distorsionate] în favoarea poziției ei pentru Dumnezeu, ne putem aștepta la o întrebuințare promptă și practică a «focului» astfel obținut. (Luca 9:54.) „De îndată ce va fi vitalizat chipul, el va folosi prompt influența, prestigiul și puterea pentru a pedepsi în numele Domnului pe cei care, în orice sens al cuvântului sunt considerați a fi oponenții săi. Curând nimănui nu îi va fi permis să cumpere sau să vândă în piața spirituală [sau, poate în orice piață], cu excepția celor care au fie semnul fie numărul fiarei sau al chipului ei, fie pe mâna dreaptă a cooperării, fie pe fruntea mărturisirii publice. Aceasta va însemna că Asociația Internațională a Studenților Bibliei și toate celelalte care nu sunt afiliate Alianței vor fi supuse unor măsuri radicale de constrângere. Adevărul va cădea pe străzi. (Isaia 59:14.) Dreptatea va fi incapabilă de a intra sub stresul noii ordini de lucruri. Pentru un timp, aceasta va apărea ca și cum o mare victorie creștină a fost câștigată, împărțită în mod egal de către papalitate și protestantismul federalizat – care nu mai protestează.” W.T.’13-343.

Pe pământ, înaintea oamenilor. — Printre adepții ei proprii și printre creștinii independenți de oricare dintre fiare.

[„Să observăm că ambele fiare sunt *acum* în *cer – prin* pretențiile de a stăpâni cu drepturi cerești. A doua fiară își desfășoară puterea asupra *pământului* sau asupra celor care sunt sub stăpânirea ei, revărsând uneori *foc* (simbolul pedepselor) asupra lor – pronunțând anumite pedepse și ocazional răzbunându-și focul furiei asupra împotrivitorilor, ereticilor și a celor care nu se unesc cu ea.” W.T.’80-2. – n. t.]

13:14. *Și înșală pe cei ce locuiesc pe pământ.* — Creștinii independenți care tocmai au fost numiți.

Prin intermediul acelor miracole. — Semnele: punerea mâinilor, doctrina nemuririi, a trinității, și afirmația că nimeni nu este calificat de a înțelege corect Biblia cu excepția celor consacrați prin impunerea ordinelor sfinte ale succesiunii episcopale.

W.T.’80-1-2.

Pe care ea avea putere să le facă înaintea fiarei. — În timp ce papalitatea este încă în viață și activă. Apocalipsa 19:20.

Spunând. — Prin exemplul propriu.

Celor care locuiesc pe pământ. — Creștinii independenți.

Să facă *de asemenea* ***un chip fiarei.*** — „Între anii 1800-1846 a

fost o perioadă în care a apărut un mare număr de noi secte, pe când înaintea ei, ele erau puține și proeminente. Aceasta a dat naștere la neliniște în rândul denominațiilor mai vechi care s-au întrebat până unde se va ajunge cu acest lucru. Așa cum Biblia a ajuns să fie tot mai mult și mai mult citită de mase, orice individ s-ar simți liber să predice ceea ce el gândește că a învățat, indiferent de crezurile denominaționale și punctele de vedere ale sectelor mai mari. În consecință, protestanții au fost repede divizați în fracțiuni. Ei au început să spună: «Prin ce mijloace vom verifica și opri această dispoziție a opiniei și a gândirii individuale față de învățăturile Scripturii?» Ei au vrut să oprească chiar lucrul dorit de Dumnezeu; adică, ca fiecare individ să fie independent și liber de orice restrângere, bazat pe credința lui, nu pe punctele de vedere ale altora, nu pe deciziile consiliilor sau prezbiterilor, nici pe decizia papei, nici pe lucrurile aprobate de capul bisericii engleze, ci doar pe Cuvântul lui Dumnezeu. A venit întrebarea: «cum putem opri acești predicatori»? Aceasta a fost o dilemă pentru toți, cu excepția bisericilor romane și episcopale, deoarece ambele au pretins «succesiune apostolică», și că acest lucru, prin hirotonire, conferă conducătorilor lor putere și autoritate specială de a predica și de a administra «sacramentele»; așadar, alții nu au dreptul să facă acest lucru, dar pot fi pretendenți la funcția clericală. Alte denominații nu puteau pretinde această continuare a puterii apostolice prin predicatorii lor, ci pur și simplu au pus-o deoparte prin rugăciune, prin urmare, acele denominații nu au putut obiecta că predicatorii altor denominații, ca și toți laicii, nu au fost la fel de adevărat autorizați de Dumnezeu să expună Scripturile ca și propriul lor cler.

„Dar exemplul Bisericii Angliei a arătat ce prestigiu avea datorită vocii autoritare prin care ea ordona reverență pentru clerul și învățăturile ei. Acest exemplu de învățătură nu a fost pierdut. Diferitele denominații au simțit o necesitate pentru a crea un standard comun de doctrină care va fi sprijinit și susținut de toți, și astfel să dea prestigiu învățăturilor lor, și să concentreze influența combinată a tuturor împotriva oricărui progres în cunoașterea sau dezvoltarea diferitelor etape de adevăr. Astfel, ei s-ar proteja de a fi în stare să spună: «Opinia combinată a tuturor protestanților este împotriva ta; prin urmare ești un eretic, și de aceea te vom evita și nu te vom numi frate, ci vom folosi toată influența noastră

împotriva ta». Aceasta a fost realizată prin formarea «Alianței Evanghelice». Acesta a fost declarat a fi unul dintre obiectivele Alianței (și noi credem că este principalul), de a «promova între diferitele denominații evanghelice o cooperare eficientă în eforturile de a respinge dușmanii și pericolele comune».

„Nu vrem să se înțeleagă că ne opunem creștinilor reprezentați în această Alianță; noi ne opunem doar încercării lor de a înăbuși adevărul, și împiedicării eliberării oricăror altor adevăruri îngropate de papalitate decât cele pe care le-au primit. Scopul nostru este departe de a spune că s-au combinat în mod intenționat împotriva desfășurării adevărului, nici nu spunem aceasta despre papistași. Dar noi spunem că acțiunea lor a fost efectul tacticilor papalității, și că, în această Alianță, ei au făcut Chipul Fiarei. Ea a avut tendința de a face o separare clară și distinctă între cler și laici.

„Cât de mult seamănă chipul cu fiara papală poate fi judecat din faptul că papalitatea a recunoscut chipul – apreciindu-l ca pe o asemănare onorabilă – prin aceea că papa a trimis «salutări» la ultima ședință a Alianței Evanghelice. Ciudat de spus, dar delegații Alianței atât de mult au pierdut din vedere principiile și doctrinele care au determinat protestele împotriva bisericii papale (că aceasta era biserica desfrânată – Anticristul – Omul Păcatului – menționat în Scripturi), încât ei chiar s-au simțit flatați la remarca pontifului, în loc să se alarmeze și să examineze cum și de ce, el, care este «capul anticristului» a simțit plăcerea de a-i saluta ca pe niște tovarăși. Un ecleziastic prezbiterian proeminent care a fost prezent la reuniunea mai sus numită, a menționat «salutul papei» cu plăcere evidentă și satisfacția scriitorului.

„O caracteristică marcantă a fiarei care a fost copiată de chipul ei, este onorarea unei clase speciale, clerul, cu diferite favoruri și titluri. Aceștia sunt cunoscuți sub denumirile de reverenzi, teologi etc., dar Isus divinul a zis: «Voi Mă numiți „Învățătorul și Domnul”, și bine spuneți, fiindcă sunt». «Voi să nu vă numiți Rabi! Fiindcă Unul singur este Învățătorul vostru: Cristos, și voi toți sunteți frați.» (Matei 23:8.) Aceste titluri sunt prezumții după moda obișnuită a papalității. Atunci când diferitele denominații și-au început existența și erau mai pline de spiritul lui Cristos, nu au pretins astfel de titluri răsunătoare. Reformatorii nu au fost cunoscuți ca reverenzi, doctori în teologie etc., dar ca John Knox,

Martin Luther etc. Fiind modești, la fel ca Isus și Apostolii, intenția lor a fost absorbită în slujirea lui Dumnezeu, și, prin urmare, au devenit servitori [funcționari] ai Bisericii. Dar acum clericii sunt departe de a fi servitori; ei sunt stăpâni. Iubind aprobarea oamenilor, ei își măgulesc urechile. În măsura în care au apărut mândria și spiritul lumesc, forța și evlavia vitală au dispărut treptat. Din același motiv ei pierd toată puterea de a expune Cuvântul lui Dumnezeu – darul de predare – pentru că «Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar dă har [favoare] celor smeriți». Găsim pastori din toate denominațiile dispuși să își mărturisească ignoranța lor față de Cuvânt. Pentru a obține informație ei recurg înapoi la reformatorii timpurii, și, prin aceasta, mărturisesc că au mai puțină lumină decât ei. Faptul că această lumină a lor nu crește din obscuritate, iar viața lor spirituală degenerează, este rezultatul natural al aderării lor în componența chipului, precum și a încuviințării crezurilor făcute în secolul al XV-lea, care, la fel ca pantoful de China, nu vor admite nicio creștere. Este un pantof un pic mai mare decât acela pe care papalitatea îl pune peste adepții săi, dar de același fel.

„Papalitatea a stabilit ierarhia clericală care a stăpânit peste moștenirea lui Dumnezeu în loc să servească pe frații lor, după cum a explicat Isus – «Unul singur este Învățătorul vostru, și voi toți sunteți frați», și așa cum a vorbit Pavel: «Vorbind adevărul în iubire, să creștem în toate în El, care este Capul, Cristos; din care întregul Corp, bine închegat și strâns legat împreună [nu prin crezuri umane, ci prin iubire, fiind concepuți printr-un singur Spirit al Adevărului] prin contribuția fiecărei încheieturi [fiecare încheietură este fiecare membru, nu numai clerul], conform lucrării efective în măsura fiecărei părți, își face creșterea Corpului pentru edificarea lui însuși în iubire»; ajungând astfel «la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu». (Efeseni 4:15, 16.) După cum papalitatea a stabilit preoțimea asupra bisericii, la fel a făcut și protestantismul, și fiecare acceptând acest așezământ, nu există nicio oportunitate pentru Corp de a se edifica, fiind necesară participarea fiecărei încheieturi. Adevărat, există o impresie de libertate simulată la întrunirile de rugăciune etc., fiind doar la suprafață, pentru că pastorul hirotonit supraveghează cu zel ca nu cumva să fie exprimat ceva contrar învățăturilor bisericii sale, iar dacă se întâmplă așa ceva, să reducă la tăcere elementul îndrăzneț,

pentru că regula bisericii este crezul, nu Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă acest lucru nu este suficient, biserica trebuie să facă un fel de proces de judecată și să îl excomunice [«să îl omoare»]. Procesul, de altfel, dă dovadă de o altă asemănare a fiarei, și anume, înălțarea învățăturilor organizației mai presus de Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că toate acestea sunt judecate conform «autorităților» bisericii lor.” W.T.’80-1-2.

„Alianța s-a străduit să stabilească un standard de ortodoxie. Ei au priceput puterea argumentului papal, că aceasta este Biserica, și că toate celelalte sunt eretice. În acest sens, ea a fost o copie sau o imagine a instituției papale. Aceasta a fost doar un chip fără viață sau putere, deocamdată mai mult de șaizeci de ani.” (W.T.’13-342.) „Și el a spus locuitorilor pământului să ridice o statuie [un eventual simbol al opiniei publice corupte] fiarei sălbatice care a primit lovitura de sabie și totuși s-a recuperat.” Weym.

Care a avut rana de sabie și trăia. — Care a fost lovită de Sabia Spiritului ținută în mâinile reformatorilor, dar nu destul de persistent ca să o ucidă. (Evrei 4:12.) „Este important de observat că rana unuia dintre capete este aici atribuită întregii fiare.” Cook.

13:15. ***Și ea avea putere să dea viață.*** — Fie «succesiunea apostolică» fie efectul ei. „Nu poate fi cunoscut de mulți cât de multă importanță a fost pusă pe «succesiunea apostolică», care se presupunea a fi o virtute transmisă prin sute de ani de corupție papală, prin punerea mâinilor episcopului. Aceasta, desigur, a fost învestită în biserica romană, și, de asemenea, în biserica engleză, datorită dispoziției sale de a primi de la începutul existenței sale mai curând o secesiune de papalitate decât o reformă. Pentru multe minți, chiar și printre clerici, a existat o venerație pentru această ceremonie, pe care nici papalitatea, nici biserica engleză nu au fost împotrivă să o promoveze.” (W.T.’80-1-2.) Pentru a observa efectul acestei superstiții asupra minții lui Wesley, a se vedea Apocalipsa 9:1, 2. „Profeția simbolică a Domnului ne spune că la încheierea acestui Veac chipul va primi viață, vitalitate, energie, putere. El nu va mai avea simplul aspect de chip, ci va deveni la fel de activ ca și fiara. Mai mult de atât, el nu va fi antagonist fiarei, ci o va simpatiza, și va determina pe toți să se închine fie fiarei fie chipului – ca toți să fie în armonie ori cu catolicismul, ori cu Federația bisericilor protestante, de îndată ce primește suflarea de vitalizare.”

W.T.’13-343.

***Chipului fiarei.* —** „Vitalitatea chipului trebuie să provină de la fiara cu două coarne; Biserica Anglicană. Acum câțiva ani, Biserica Episcopală a făcut un pas important spre vitalizarea mișcării Federației Bisericii. Acel pas important a fost recunoașterea capilor denominațiilor reprezentate în Alianța Evanghelică. Mai înainte niciun cleric care nu era hirotonit prin punerea mâinilor de către un catolic sau un arhiereu episcopal, nu îi era permis să predice de la un amvon episcopal. Poate că această recunoaștere a chipului este toată vitalizarea de care are el nevoie, dar suntem înclinați să așteptăm ceva mai mult. Timp de mai mulți ani episcopalii au oferit reordonanțare capilor diferitelor denominații reprezentate în Alianța Evanghelică; și încă o oferă. Am fost înclinați să așteptăm ca capii să cedeze în cele din urmă la acest punct și să accepte o reordonanțare din mâinile unui arhiereu episcopal. Dar nu suntem siguri de aceasta. Este posibil ca pentru a îndeplini cerințele procedurii să fie găsită o altă modalitate prin care Biserica Episcopală va recunoaște Federația Bisericii fără a obliga capii să fie reordonanțați. În acest sens suntem încă în așteptare.” (W.T.’13-343.) „Dacă un număr mare de capi ai diferitelor denominații vor accepta reordonanțarea ca conducători din mâinile arhiereilor episcopali, valabilitatea altor ordonanțe va fi foarte repede pusă la îndoială. Autoritatea acestei așa-numite «ordinații apostolice» va da dreptul la o aparentă autoritate, demnitate și putere. După ce capii proeminenți ai diferitelor denominații se vor supune acestei reordonanțări, «luminile mai mici» se vor grăbi să o facă și ele.”

W.T.’10-308.

Canon Henson, de la Westminster Abbey, a declarat: „Scopul logic al tendinței moderne nu este spre desființare, ci spre o mai deplină și vrednică instituire. De ce nu ar trebui ca națiunea să atragă în serviciul ei tot creștinismul organizat în loc să se limiteze la o singură denominație? Eu mă bucur să observ un început în această direcție prin legislația recentă, care pentru anumite scopuri civice a recunoscut statutul de clerici nonconformiști.” (W.T.’06-6.) „Este posibil ca fiara cu două coarne [Marea Britanie] să dea «viață», energie, efect de succesiune apostolică «chipului protestant al fiarei [romane]»?” (W.T.’06-7.) Schimbarea denumirii din «Chipul Fiarei» în «profetul mincinos» în Apocalipsa 16:13, între

plăgile *a șasea* și *a șaptea*, indică faptul că chipul a fost vitalizat înainte de publicarea Volumului Șapte [a șaptea plagă]. Într-adevăr el trăiește acum – în mintea clerului – dar va deveni mai puternic.

Chestiunea preocupă mintea celor mai interesați, după cum arată următoarele: „Washington, 31 decembrie 1916. – Într-un document semnat și adresat națiunii, mai mult de cincizeci de prelați și laici din diferite denominații care reprezintă mai multe sectoare ale țării, s-au unit într-un avertisment împotriva a ceea ce ei declară că ar putea fi o pace prematură în Europa, care «ar putea aduce un blestem în locul unei binecuvântări».” „Comitetele tuturor bisericilor protestante din America pentru prima dată s-au reunit iarna trecută la Garden City, L. I., și au adoptat o platformă generală potrivit căreia au recomandat ca Conferința Mondială să continue credința și ordinea. Papa Benedict al XV-lea a trimis o scrisoare acestor comitete asigurându-le de «rugăciunile și interesul său profund».” Literary Digest, 13 ianuarie, 1917.

Încât chipul fiarei să și vorbească. — Până acum el a fost în mod semnificativ „tăcut” în privința oricăror pretenții la putere sau autoritate reală de care era preocupat; dar timpul pentru ruperea tăcerii este aproape. Ieremia 8:14-17; Apocalipsa 8:1.

Și să facă ca toți cei care nu se vor închina chipului fiarei. — „Închinarea înaintea acestei fiare simbolice și a chipului ei va constitui marea încercare sau judecată a creștinilor pretinși din fiecare sferă a Babilonului simbolic la încheierea acestui Veac. Și avem aceeași scriere inspirată ca autoritate pentru afirmația că numai cei care refuză să se închine respectivelor sisteme religioase cu putere de influență [simbolizate prin fiară și chipul ei] vor fi considerați de Domnul ca «biruitori» și vor fi făcuți comoștenitori cu Sine ca membri ai Bisericii Sale alese. (Apocalipsa 20:4.) În întreaga lume sunt unii, care cu un curaj nu mai mic decât cel al lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego, declară public că Domnul Dumnezeu este singurul căruia îi oferă închinarea și serviciul pe care sunt capabili să îl facă. Puținii credincioși vor fi expuși experiențelor de foc – boicotul social, boicotul în afaceri, calomnierea în fiecare mod imaginabil, și adeseori din partea celor de la care se așteaptă cel mai puțin, care, conform declarației Domnului, vor spune «tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva lor». (Matei 5:11, 12.)” W.T.’99-170.

Să fie uciși. — „În curând vom avea «Uniunea» sau «Confederația» (Isaia 8:12), iar fructele amare ale Uniunii care au fost produse în eroare se vor manifesta rapid în tiranie, la fel ca în Veacurile Întunecate.” (W.T.’04-212.) „Scripturile ne indică faptul că prosperitatea «chipului» protestant federalizat pentru puțin timp va fi atât de mare, atât de pronunțată, iar aroganța lui va deveni atât de considerabilă, încât simpatia maselor va fi în întregime înstrăinată și se va transforma în amărăciune.” (W.T.’10-309.) Se poate obiecta că biserica nu ar fi implicată în uciderea semenilor lor închinători, dar înșiși clericii au o mai bună înțelegere a mentalității eclesiastice și a conștiinței eclesiastice. Următoarele sunt de sub condeiul lui Rt. Rev. Chas. D. Williams, protestant episcopal, episcop de Michigan:

„Este un gând îngrozitor că biserica ar fi avut un rol în crima de la Calvar, și totuși a făcut-o, și încă ca participant de frunte. Mentalitatea eclesiastică este o mentalitate închisă – și în ea nu este niciun resentiment care să o străpungă atât de mult încât să fie dispusă de a primi o idee nouă. Regula ei de judecată stabilită, proba de acceptare a adevărului, este: «Ceea ce este nou niciodată nu este adevărat, iar ceea ce este adevărat niciodată nu este nou». O altă caracteristică a unei religii pervertite este conștiința eclesiastică. Aceasta este izbitor ilustrată cu ocazia episodului care are loc de Vinerea Mare. O procesiune zdrobitoare pe străzile Ierusalimului se îndreaptă spre Palatul Guvernatorului. Cine elaborează aceste procesiuni? Aceștia sunt liderii religioși ai poporului, teologii proeminenți, clericii cei mai de seamă. Ce fel de afaceri au ei în minte? Acestea sunt concentrate asupra comiterii celei mai mari crime din istorie. Dar la pragul lui Pilat ei se opresc. De ce? Ah da, ei s-au poticnit de un canon al bisericii. Dacă ar intra într-o casă păgână în dimineața de Paște, ei ar deveni pângăriți din punct de vedere ceremonial, și astfel ar fi nepotriviți de a lua parte la împărtășanie.” (W.T.’15-339.) „În 1526, prof. Tyndale după ce și-a pregătit manuscrisul, l-a publicat în Germania, din cauza opoziției clerului englez. El a dus Noul Testament în magazinele din Londra, de unde oamenii au început să-l procure. În același timp, germanii au învățat ceva din Noul Testament și din diferitele sale învățături, de la Luther și asociații lui. Episcopii Bisericii Anglicane imediat au cumpărat întreaga ediție din magazine și au

ars-o în public, în fața Catedralei sf. Pavel din Londra. Ei știau că cele optsprezece consilii ecumenice au declarat a fi adevărata credință creștină multe lucruri care nu erau învățate în Biblie, și au omis multe lucruri care erau învățate acolo. Ei se temeau că oamenii, devenind studenți ai Bibliei, ar cunoaște aceste lucruri, și, ar răsturna astfel credința generală bazată pe crezuri – și nu pe Biblie. Atunci, iarăși au avertizat oamenii împotriva întemeierii oricărei construcții pe Biblie, care ar face-o diferită de învățătura crezurilor așa-numiților «episcopi apostolici» – amenințându-i cu chinul veșnic. Așa cum a fost, Tyndale și alți câțiva interesați în Biblie au suferit martiraj ca dușmani ai «episcopilor apostolici» și ai crezurilor și instituțiilor lor.” W.T.’15-253. Este clerul rânduit de Dumnezeu?

13:16. ***Și face ca tuturor, celor mici și celor mari.*** **—** „Marea sărbătoare care a precedat căderea Babilonului ar părea să corespundă bine cu marea uniune denominațională așteptată în curând, și perioadei de bucurie care o va însoți. Vasele de aur și de argint ale casei Domnului care au fost profanate, pot reprezenta în mod potrivit nu numai adevărurile prețioase ale revelației divine, dar și pe poporul consacrat al Domnului – vasele de aur reprezentând pe Turma Mică, și cele mai numeroase vase, de argint, reprezentând pe «Marea Companie». Care ar putea fi caracterul întinării și prejudicierii acestora este, desigur, dificil de constatat; dar, în orice caz, să ne amintim că aceste vase consacrate au fost toate foarte onorate, și au fost restituite în Templu de către Cirus, și de asemenea știm că nu numai adevărurile revelației divine vor fi toate îngrijite de Domnul nostru, ci și că toți cei care sunt ai Săi vor fi glorificați în Templul spiritual pe care El în scurt timp îl va ridica.” W.T.’99-175.

Și celor săraci și celor bogați. **—** „Astfel, voința populară a bisericismului federalizat va fi că chiar de a critica va însemna o «crimă» demnă de crucificare într-o formă – socială și financiară, dacă nu fizică. Politicienii își vor da repede seama că pâinea lor este unsă cu unt pe acea parte, și vor fi gata să adopte orice fel de legi dorite de federație. Închinarea înaintea idolatriei mamona va lua noi forme temporare, dar curând puterea va lăsa frâu liber masei neregenerate și va izgoni pe credincioșii regenerați care pot fi temporar induși în eroare de marea mișcare a «uniunii» în numele

lui Cristos, dar lipsită de spiritul sau autoritatea Lui.” W.T.’06-6.

Și celor liberi și celor robi. — „Ne gândim că este cu totul posibil ca felul în care Ioan a ajuns în conflict cu Irod, într-o oarecare măsură a fost tipic mersului Bisericii Evanghelice în timpul prezent, precum și al desfășurării evenimentelor care sunt de așteptat. Dacă este un tip, atunci Irod ar reprezenta guvernământul civil, iar soția lui nelegitimă ar reprezenta biserica nominală, care de-a lungul simbolismului scriptural este reprezentată ca o femeie, Izabela etc. Dacă se adeverește a fi un tip cu împlinire în antitip, probabil că îndeplinirea va fi cam în următoarele rânduri: (1) O reuniune parțială a bisericii cu statul. [Aceasta a fost realizată acum prin Alianța Statelor Unite cu Marea Britanie.] (2) În acest caz, ar fi de datoria Bisericii adevărate, precursorii și vestitorii Regatului Mesianic, să mustre puterile civile, precum și sistemele bisericii nominale, și uniunea lor să o declare ilegală – contrară Cuvântului lui Dumnezeu. (3) Efectul acestui lucru ar fi, desigur, să trezească animozitatea celor două puteri, civile și religioase; dar în principal va scoate animozitatea și veninul acesteia din urmă. (4) Biserica nominală, în poziția ei falsă va fi nerăbdătoare să înăbușe mustrările și să distrugă pe cei care o mustră, iar efectul va fi ca puterea civilă să fie provocată de a adopta o astfel de reglementare încât să restrângă libertatea celor credincioși și să le împiedice enunțurile publice – așa cum Ioan a fost împiedicat prin întemnițare. (5) Fiica Irodiadei [protestantismul unit] va deveni instrumentul pentru nimicirea celor mai loiali servitori ai lui Dumnezeu.” W.T.’98-95.

Să li se dea un semn pe mâna lor dreaptă sau pe fruntea lor. — A se compara cu Exodul 13:9; 28:26-38; Deuteronom 6:8; W.T.’07-265; Apocalipsa 7:3; 14:1; Ezechiel 9:4-6. „Consacrarea în serviciul fiarei este ceea ce este semnificat aici.” (Cook.) (Leviticul 19:28.) „Toate clasele de creștini trebuie să se aplece în supunere; toți trebuie în vreun fel să își demonstreze sprijinul în favoarea chipului și consacrarea față de interesele și legile lui; ori printr-o mărturisire publică și deschisă de a fi membri ai Alianței, și în consecință susținători ai ei [semnul pe frunte], ori cel puțin printr-o cooperare oricât de mică și o acordare a influenței principiilor organizației chipului – [susținerea mâinii drepte].” (W.T.’80-1-2.) Aceasta implică o restabilire *apropiată* a inchiziției

– într-o formă de «anchetare» din casă în casă, sau de evidență publică.

13:17. ***Ca nimeni să nu poată cumpăra sau vinde.*** **—** „«Cumpărarea și vânzarea», la fel ca alte caracteristici, sunt simbolice, și se referă la afacerile în lucrurile spirituale. (Dar la fel de bine poate fi îndeplinită literalmente în anii prospectivi de foamete acum aproape.) Nimeni nu poate fi recunoscut ca având vreun drept de a învăța sau a predica sau a boteza sau a administra simbolurile morții Domnului nostru, cu excepția celor autorizați de către unii membri ortodocși ai chipului; iar acțiunile unor atare persoane («neautorizate») nu vor fi socotite ca valabile.”

W.T.’80-1-2.

Decât cel ce are semnul fiarei. **—** Protestanții afiliați la Consiliul Federal al Bisericilor – sunt deja „marcați”, ștampilați cu aprobarea papalității.

Sau numele său. **—** Romano-catolicismul.

Sau numărul numelui său. **—** Consimțământul principiului de conducere al clerului în materie de credință, ordine și război (crimă). Apocalipsa 15:2.

13:18. ***Aici este înțelepciunea. Cine are*** [înțelegere] ***urechi să calculeze numărul fiarei.*** **—** „Aici este domeniul de aplicare a ingeniozității. Lasă oamenii cu o inteligență perspicace să calculeze numărul fiarei; pentru că el indică un anumit om, și numărul lui este 666.” Weym.

Pentru că este numărul unui om. **—** Omul Păcatului, papalitatea. Apocalipsa 19:20; 2 Tesaloniceni 2:3.

[Și numărul lui este] ***Șase sute șaizeci și șase.*** **—** În greacă acest număr este șase sute (reprezentat prin litera grecească χ – «chi»), plus șaizeci (reprezentat prin litera grecească ξ – «xi»), plus șase (reprezentat prin litera grecească ς – «sigma»). Nu este ca și cum s-ar citi șase plus șase plus șase.

„Următoarele cu privire la aceasta sunt extrase dintr-o lucrare intitulată «Reforma», datând din 1832: „«Doamnă A.», a spus domnișoara Emmons, «zilele trecute am văzut un fapt foarte curios; m-am gândit mult la el, și îl voi menționa. De curând, o persoană a fost martora unei ceremonii a Bisericii Romei. Când papa a trecut în procesiune, îmbrăcat splendid în hainele sale pontificale, ochii acestui domn s-au oprit pe literele strălucitoare din partea frontală a

mitrei lui (tiara – coroana): *Vicarivs Filii Dei*, vicarul Fiului lui Dumnezeu. Gândurile sale, cu o rapiditate de fulger, s-au îndreptat la Apocalipsa 13:18.» «Vrei să vedem ce scrie?», a spus doamna A. Alice, apoi a deschis Noul Testament și a citit: «Cine are înțelegere să calculeze numărul fiarei, pentru că este numărul unui om; și numărul lui este șase sute șaizeci și șase». Aici s-a oprit, iar domnișoara Emmons a spus: «El a luat creionul și a marcat literele numerice de pe această inscripție, rezultatul a fost 666».” (Smith.) Această explicație a fost aprobată de către Pastorul Russell și a fost dată de el la o Convenție a întrunirilor de întrebări.

Pe coroana papei din muzeul Vaticanului este scris cel mai recunoscut și cel mai utilizat titlu al papei, *Vicarivs Filii Dei* (Vicarul Fiului lui Dumnezeu). Cuvântul *Vicarivs* este pe partea de sus a coroanei întreite. Cuvântul *Filii* este la mijloc; iar cuvintele sunt făcute din pietre prețioase întunecat-strălucitoare. Cuvântul *Dei* este pe partea dedesubt a coroanei întreite, și este făcut din o sută de diamante. „Tiara are o formă de stup de albine, oarecum bombată la vârf, și este ornamentată cu trei coroane. Pentru prima dată este menționată de papa Constantin, în A. D. 715. Pentru prima dată apare pe monedele papale în timpul domniei lui Sergiu al III-lea, în A. D. 911. În această perioadă a fost doar un capac din material alb. Monedele papale din secolul al XI-lea erau îndoielnice deoarece banda ornamentală de la marginea inferioară a tiarei era intenționată să reprezinte o coroană sau pur și simplu un decor. Abia în reprezentările datând din secolul al XIII-lea cercul apare sub aspect de coroană. Al doilea cerc a fost adăugat de către papa Bonifaciu al VIII-lea, în A. D. 1303. Al treilea a fost adăugat sub Clement al V-lea, în A. D. 1311.” (Brit.) Motivul pentru adăugarea oricărei din aceste coroane este necunoscut, sau de ce papa ar trebui să aibă vreo oarecare coroană. Se spune că cuvintele *Vicarivs Filii Dei* sunt sculptate și deasupra intrării Vaticanului.

V	— 5
I	— 1
C	— 100
A	— 0
R	— 0
I	— 1
V	— 5
S	— 0
F	— 0
I	— 1
L	— 50
I	— 1
I	— 1
D	— 500
E	— 0
I	— 1
Total	666

[Următoarele sunt un extras din «Ce a spus Pastorul Russell»: „Numărul fiarei, 666, cred că ar reprezenta titlul papalității. Sunt trei cuvinte latine înscrise pe coroana papei, *Vicarivs Filii Dei*, Locțiitorul Fiului lui Dumnezeu. Acest titlu atribuit papei ar părea să fie nelegitim. El nu este locțiitorul Fiului lui Dumnezeu; el nu este locțiitorul lui Cristos; el nu domnește în locul lui Cristos; și de aceea orice aluzie la faptul că el este înlocuitorul sau reprezentantul lui Cristos cu putere de a domni, ar fi în acea măsură o blasfemie. Nu spunem că papa și catolicii înțeleg că ei blasfemiază. Presupun că ei sunt total convinși că acest lucru este foarte adevărat despre el. Dar după înțelegerea noastră este neadevărat, și el este într-o poziție falsă, și este cu adevărat anticristul, sau cristosul mincinos, după cum Biblia ar exprima acest lucru.” Q37-1. – n. t.]

OASTEA LUI GHEDEON

„Numără-Mi săbiile cu care au venit.”
„Doamne, mii și mii sunt pregătiți.”
„Aceștia sunt prea mulți, și cu ei au sosit,
Unii cu mâinile slabe și-n suflet nehotărâți!
Acela a cărui suflare nu arde,
Cortul să-și ia și să plece în grabă!

Numără-Mi săbiile care rămân!”
„Doamne, sute și sute îndrăznesc!”
„Acestea sunt prea multe pentru un Stăpân
Pentru victoria pe care-o pregătesc!
Condu-i acolo jos în vâlcea,
La apele Mara, ca toți să bea!”

„Doamne, cei ce rămân sunt puțini, vreo doi,
Iar oștile dușmanului sunt puternice și mari,
Ce poate face o ceată ca noi?”
„Nu disperați, ascultați glasul Meu, fiți tari!
Sunați din trâmbiță și țineți sus lumina!
Marele Madian se va topi ca întunericul ziua!”

APOCALIPSA XIV

CELE CINCI MESAJE ALE SECERIȘULUI

14:1. ***Și m-am uitat, și iată Mielul.*** — A se vedea Apocalipsa 5:6; 13:8; Ioan 1:29, 36; Faptele 8:32; l Petru 1:19.

Stătea pe muntele Sion. — Întoarcerea Domnului este aici ilustrată ca îndeplinită, sfinții adormiți sunt înviați, și este numit numărul complet. Acest fapt a fost îndeplinit în 1878. (Apocalipsa 11:17.) Atunci Domnul nostru Și-a luat marea Sa putere și Și-a început Domnia.

Și cu El o sută patruzeci și patru de mii. — A se vedea Apocalipsa 7:4.

Având numele Său și numele Tatălui Său. — Cât de frumos și cât de adevărat este că avem atât pe Tatăl cât și pe Fiul în mințile noastre, în timp ce trinitarienii au doar o idee confuză și rătăcită despre Amândoi.

Scris pe frunțile lor. — Isaia 44:5; Apocalipsa 7:3; Exodul 13:9; 28:26-38; Deuteronom 6:8; W.T.'07-265; Ezechiel 9:2-6.

14:2. ***Și am auzit o voce.*** — Mesajul Adevărului prezent de pe buzele sfinților Domnului de această parte a vălului. Ei sunt pe Muntele Sion în spiritul minții lor.

Din cer. — „Suntem așezați cu El în locurile cerești."

Apocalipsa 13:6.

Ca vocea multor ape. — O mare revărsare a Adevărului, în multe limbi. Apocalipsa 1:15; 19:6.

Și ca vocea unui tunet [mare]**.** — Șapte tunete, cele șapte volume din *Studii în Scripturi.* Apocalipsa 8:5; 10:3, 4.

Și vocea pe care am auzit-o era ca a harpiștilor cântând cu harpele lor. — „Scripturile Vechiului și Noului Testament constituie ceea ce Domnul Însuși numește «Harpa lui Dumnezeu». (Apocalipsa 15:2.) Iar diferitele mărturii ale Legii și ale Profeților sunt cele câteva corzi ale harpei, care, atunci când sunt acordate de Spiritul sfânt care locuiește în inimile noastre, și sunt atinse de degetele servitorilor și căutătorilor devotați ai adevărului divin, produc cele mai încântătoare sunete care au ajuns vreodată la urechile muritorilor." F233; Apocalipsa 5:8.

14:3. *Și ei cântau o cântare nouă.* — Domnul a promis în mod special că în acest timp de seceriș, din depozitul Său El va scoate lucruri *noi.* (Matei 13:52; 24:45.) „În simbol El ne-a precizat faptul că mesajul harului Său în ultimele zile ale acestui Veac Evanghelic va fi atât de diferit față de mesajul general acceptat, fals numit evanghelie, încât ar fi corect numit un cântec nou.” W.T.’00-37. Apocalipsa 5:9; 15:3.

Și aceasta a fost ***înaintea tronului.*** — În timp ce încă sunt pe pământ. A se compara cu Apocalipsa 4:5 și 5:6.

Și înaintea celor patru ființe vii. — Fiecare declarație a Adevărului Prezent are ca obiectiv prezentarea unuia sau mai multor atribute divine – dreptatea, puterea, iubirea și înțelepciunea. Tot ce facem în serviciul adevărului, se face sub privirile lor. Apocalipsa 4:7-10.

Și înaintea bătrânilor. — Profețiile. Toate acțiunile noastre sunt orientate spre profeții și împlinirile lor. Cât de des Domnul nostru Isus a spus că face aceasta sau aceea „ca să se împlinească ce fusese spus prin gura” unuia dintre profeți.

Și nimeni nu putea să învețe cântarea, decât cei o sută patruzeci și patru de mii. — „Nimic nu este mai evident decât faptul că este necesar să fii oarecum un «biruitor» al lumii și al spiritului ei care pătrunde Creștinătatea nominală, înainte de a avea un oarecare curaj de a cânta această cântare – de a declara înaintea oamenilor lungimea, lățimea, înălțimea și adâncimea bunătății și harului planului divin, al cărui centru este Isus și sacrificiul Său. Pentru toți ceilalți «frica de oameni este o cursă», și le închide gura ca să nu proclame «virtuțile Celui care ne-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată». «Dar cei din popor care ÎL cunosc pe Dumnezeul lor (Caracterul și Planul Lui) vor fi tari și vor face lucruri mari»; și asemenea Apostolilor din vechime, vor simți că trebuie să spună: «Judecați voi singuri dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu; căci noi nu putem să nu vorbim despre ce am văzut și am auzit». (Daniel 11:32; Faptele 4:19, 20.)” W.T.’00-37.

Care au fost răscumpărați de pe pământ. — *Agorazo,* cumpărați în piață deschisă. E429.

14:4. ***Aceștia sunt cei ce nu s-au întinat cu femei, fiindcă sunt virgini.*** — „Toți exponenții protestanți ai Bibliei recunosc că există două tipuri de femei în mod deosebit menționate în Apocalipsa; una este femeia adevărată, clasa Mireasă; cealaltă este femeia falsă; și protestanții, în general, înțeleg că femeia falsă reprezintă papalitatea. Apoi iarăși, alți protestanți înțeleg că Scripturile când se referă la mamă și fiice, se referă la papalitate, iar aceste fiice denominaționale, sau sisteme, care au ieșit din ea, se împărtășesc mai mult sau mai puțin de natura, dispoziția și caracteristicile ei. Biblia declară că Biserica adevărată este o Biserică virgină, adică, nu este unită cu lumea sau nu are interese comune cu ea, și că aceasta este greșeala pe care a făcut-o biserica timpurie, părăsindu-L pe Cristos ca viitorul ei Mire și unindu-se cu națiunea Romei. Aceasta a constituit o uniune ilicită; pentru că, ca Mireasă a lui Cristos, ea nu a avut niciun drept să se asocieze cu vreo oarecare stăpânire pământească; prin urmare, asociindu-se cu împăratul roman, ea și-a pierdut poziția. Să ne amintim că acest cuvânt, «adulter», așa cum se întrebuințează în Apocalipsa, este doar un termen simbolic; și nimic mai mult de atât nu se înțelege. Dumnezeu vorbește despre unii dintre copiii Săi ca fiind în Babilon. Babilon este numele mamei, sistemului papal, iar fiicele de asemenea poartă același nume. El înseamnă confuzie, amestec și relații necorespunzătoare. Acum, unii sunt în Babilon dar nu din Babilon, după cum și copiii lui Israel au fost luați captivi în Babilon dar nu erau babilonieni. Iar la timpul potrivit Dumnezeu a trimis mesajul pentru tot Israelul trupesc că, dacă cei care au fost luați captivi în Babilon doreau să se întoarcă la Domnul Dumnezeul lor și în Țara Promisiunii, puteau face acest lucru. Dacă vă amintiți, Cirus a emis un decret și mulți dintre ei s-au întors.

„Nimeni nu este chemat afară din Babilon până când nu aude vocea Domnului. Astfel, voi ca și mine, poate odată am fost în Babilon timp de mai mulți ani, fără să fi avut vreo responsabilitate sau să fim vinovați de vreo necurăție, noi nu eram întinați, pentru că nu știam mai bine. Dar El zice: «Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei».

Aceasta implică faptul că nu sunteți încă părtași la păcatele lui; voi, poporul Meu, sunteți în el, dar încă nu sunteți părtași. Eu nu eram responsabil pentru ceea ce era pus în capul meu din copilărie; și Dumnezeu nu mă consideră responsabil; nici pe voi, nici pe altcineva; dar după ce ajungem să vedem marile erori care sunt predate de către sistemul babilonic, atunci suntem responsabili. Am spus lucruri despre Tatăl nostru ceresc, care ne-ar fi rușine să le spunem despre noi înșine sau despre părinții noștri pământești.

„Am spus că El a creat lumea noastră a omenirii, și știind ce face, având deplină putere și înțelepciune, de la început a destinat condamnării nouă sute nouăzeci și nouă din fiecare o mie de oameni, și pentru a-i frige toată eternitatea; că El i-a făcut pe diavoli rezistenți la foc ca să se ocupe de ei; și că a creat un mare loc numit iad în care se întâmplă toate aceste lucruri diavolești. Niciun om onorabil nu ar trata în așa mod nici chiar un biet șobolan – ca mai înainte de a se naște șobolanul să îl predestineze torturii veșnice. Și acum, odată ce vedem că această doctrină este o blasfemie împotriva lui Dumnezeu, odată ce am văzut că a fost evident conspirată de marele nostru adversar, diavolul – odată ce am văzut cât de îngrozitor este acest lucru – și dacă, după toate acestea încă dorim să sprijinim sistemele pământești și să le dăm viețile, puterea, talentele și mijloacele noastre pentru susținerea acestor învățături diavolești, atunci noi suntem mai răi decât oricare alții care sunt acolo; suntem cei mai răi dintre toți. Este oare corect ca un om să rămână într-o denominație și totuși să îi nege învățăturile? Acesta s-ar adeveri a fi un fraudator, mărturisind că crede ceea ce el știe că nu crede, afirmând că învață ceea ce el știe că nu ar trebui să învețe; sau, pe de altă parte, învățând că ceea ce știe este greșit, și mărturisind că ceea ce el face nu crede deloc. Întreaga procedură este greșită; astfel, aceștia sunt întinați cu femei.

„Dar cei care ies atunci când văd ce este corect și greșit în privința acestei chestiuni, și care iau poziție pentru dreptate, doar ei își pot scăpa sufletele din Babilon. «„Fugiți din mijlocul Babilonului”, spune Iehova, „și să își scape fiecare om sufletul

său”.» Acum, nimeni nu este responsabil să fugă din Babilon dacă nu vede că se află în el, dar chiar sugestia că se află în Babilon, pentru fiecare persoană onestă ar însemna că trebuie să facă o investigație, și încă una minuțioasă, să fie sigur dacă se află sau nu în Babilon. Dacă el spune: «Ei bine, vocea lui Dumnezeu zice: „fugi din Babilon”, și eu cred că sistemul este Babilon, dar nu vreau să privesc în profunzimea problemei de teama că aș putea-o găsi adevărată»; aceasta înseamnă că nu este onest cu sine; astfel se pângărește singur. Există o singură modalitate de a fi cu totul onest, și aceasta este de a fi într-adevăr sincer.” (Pastorul Russell.) „Că aceste cuvinte pot fi înțelese numai în sens spiritual pare să rezulte din întreaga serie a simbolismului apocaliptic: a se vedea mențiunea despre Mire și Mireasă, despre desfrânată și adulterele ei. În altă parte avem limbajul Psalmului 45, a Cântării Cântărilor, a cărții lui Osea, și mai presus de toate, în 2 Corinteni 11:2 – «Fiindcă v-am logodit cu un singur soț, ca să vă înfățișez lui Cristos ca pe o fecioară pură».” Cook.

[Aceștia sunt] ***Cei care Îl urmează pe Miel.*** — De această parte a vălului.

Oriunde merge El. — Cei care nu reușesc să „umble în lumină, după cum El Însuși este în lumină”, mai devreme sau mai târziu vor afla că „umblă în întuneric”, pentru că lumina merge înainte și îi lasă în întuneric. 1 Ioan 1:6, 7; Proverbe 4:18.

Aceștia au fost răscumpărați dintre oameni. — Ei sunt o clasă separată dintre oameni. „Ideea este aceea de cumpărare publică; și toate celelalte utilizări ale acestui cuvânt, *agorazo*, peste tot în Noul Testament sprijină în mod clar o semnificație comercială. Atragem în mod special atenția asupra acestui cuvânt, pentru că tendința de a nega că a fost o cumpărare a rasei noastre, efectuată printr-un *preț* dat pentru eliberarea omului din «blestem», este predominantă și în creștere – foarte subversivă pentru «credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna».” E430.

[Fiind primele roade] *De la început* ***pentru Dumnezeu și*** [pentru] *în* ***Mielul.*** — „Separați de întreaga masă ca fiind absolut ce este mai bun. (Numeri 18:12.)” Cook; Deuteronom

26:2; Iacov 1:18.

14:5. ***Și în gura lor.*** — În contrast cu minciunile profetului fals.

Nu a fost găsită falsitate. — Ei sunt încredințați pe deplin în doctrinele pe care le predau. Psalmul 15:2, 3.

Ei sunt fără cusur. — „Ireproșabili înaintea prezenței gloriei Sale, cu cea mai mare bucurie.”

Iuda 24; Efeseni 5:27; Psalmul 15.

14:6. ***Și am văzut un*** [alt] ***înger.*** — *Planul Divin al Veacurilor*, Volumul I din seria *Studii în Scripturi.*

Zburând în mijlocul cerului. — „De la o margine a cerurilor până la cealaltă” printre oamenii creștini din toate denominațiile. Matei 24:31.

Având Evanghelia veșnică. — Aceeași Evanghelie predicată de către Tatăl nostru Ceresc (Galateni 3:8), de Domnul Isus Cristos (Ioan 10:16), de sfinții Apostoli (Faptele 15:13-18), de sfinții Profeți (Faptele 3:19-24), și de sfinții Îngeri (Luca 2:10, 13, 14); dar în întregime neglijată de cler.

Pentru a predica celor ce locuiesc pe pământ. — Creștinilor independenți. Apocalipsa 13:13, 14.

Și fiecărei națiuni și rase și limbi și popor. — Întregului neam omenesc, viu și mort. l Timotei 2:4-7.

14:7. [Spunând] ***Cu o voce tare.*** — Prin milioane de exemplare distribuite pe întreg pământul.

„Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I glorie. — Mult mai eficient decât au spus crezurile, sectele și clerul.

Pentru că a venit ora judecății Lui. — *Zorile Milenare*, zorii Zilei de judecată de o mie de ani a lui Cristos au sosit.

Apocalipsa 15:4; 11:18.

Și închinați-vă Celui care a făcut cerul și pământul și marea. — Dumnezeu, Tatăl nostru Ceresc, Creatorul tuturor lucrurilor.

Neemia 9:6; Psalmii 33:6; 124:8; Faptele 14:15; 17:24.

Și izvoarele apelor!” — Cuvântul Său trimis din cer.

Ieremia 2:13.

14:8. ***Și a urmat un altul,*** [înger] ***al doilea.*** — Volumul II din *Studii în Scripturi.*

Spunând: „[A căzut] ***A căzut Babilonul*** [cetatea] ***cel mare.*** — Capitolele 7 și 9 din Volumul II sunt îndeosebi dedicate acestui subiect. „Numele Babilon a însemnat inițial portalul lui Dumnezeu; dar după aceea a ajuns să însemne, în derâdere, *amestec* sau *confuzie*. În cartea Apocalipsei, acest nume este aplicat în mod specific la biserica nominală care a devenit din poarta spre glorie o poartă spre eroare și confuzie, un amestec mizerabil, compus în principal din neghină, fățarnici – o masă confuză de declarație lumească în care sunt îngropate mărgăritarele Domnului și este ascunsă adevărata lor frumusețe și strălucire." (C153.) „Numele Babilon a fost aplicat, nu numai la cetatea-capitală a imperiului babilonian, ci și la imperiu însuși. Babilonul, capitala, era cetatea cea mai strălucitoare și probabil cea mai mare din lumea antică. Era construită în forma unui pătrat pe ambele maluri ale râului Eufrat; și, ca apărare împotriva invadatorilor, era înconjurată de un șanț adânc umplut cu apă și închisă într-un vast sistem de ziduri duble, groase de 9,6 m până la 25,5 m, și înalte de 22,5 m până la 90 m. La vârf se aflau turnuri joase, despre care se spune că erau în număr de două sute cincizeci, plasate de-a lungul marginilor exterioare și interioare ale zidului, unul în fața altuia; și în aceste ziduri erau o sută de porți de bronz, douăzeci și cinci pe fiecare latură, corespunzător numărului de străzi care se intersectau unele cu altele în unghiuri drepte. Cetatea era împodobită cu palate și temple splendide și cu prăzile de război." (D23; Ieremia 51:8; Apocalipsa 18:2.) „Această utilizare a aoristului – în sensul de «preterit profetic» – exprimă certitudinea căderii: a se vedea Apocalipsa 10:7; 11:18; 18:2; 15:1. Limbajul este preluat din Isaia 21:9, verbul denotând căderea violentă și răsturnarea regatelor – a se vedea Ezechiel 30:6 și Apocalipsa 17:10. Căderea Babilonului, capitala nelegiuită a regatului lumii, Vechiul Testament o aduce în legătură cu răscumpărarea poporului lui Dumnezeu. (Isaia 13:19; 47:1; Ieremia 51:1-10.)"

Cook.

Pentru că [a făcut toate națiunile să bea din] *toate națiunile au căzut prin* ***vinul furiei desfrânării sale!"*** — „Ruinarea tuturor națiunilor pământului este aici atribuită direct faptului că

«Babilonul a îmbătat toate popoarele cu vinul (spiritul, influența) adulterului ei» – legăturii lumești.” C164, 104.

Ieremia 51:7; Apocalipsa 2:20; 17:2, 5; 18:3; 19:2.

14:9. *Și un alt înger, al treilea, le-a urmat.* — Volumul III din *Studii în Scripturi* a urmat după I-ul și al II-lea.

Spunând cu voce tare. — A proclamat direct și clar în capitolele 2, 4 și 6.

„Dacă se închină cineva fiarei. — Sistemului fiară, papalitatea.

Și chipului ei. — Combinația Alianței evanghelico-spiritiste. Apocalipsa 13:11, 13, 14, 15; 14:11; 15:2; 16:2, 13; 19:20; 20:10; Matei 24:24.

Și primește semnul ei pe fruntea lui sau pe mâna lui. — A se vedea Apocalipsa 13:16, 17.

14:10. *Acela va bea din vinul mâniei lui Dumnezeu.* — Mesajul Adevărului Prezent.

Care este turnat fără amestec. — Spre deosebire de vinul *amestecat* al Babilonului. Isaia 5:20-22.

În paharul indignării Sale. — „Iehova Dumnezeul nostru ne-a adus la tăcere și ne-a dat să bem apă cu fiere, pentru că am păcătuit împotriva lui Iehova.” Ieremia 8:14; Isaia 51:17-20; Ieremia 25:26-28; Apocalipsa 18:6; 16:19; Psalmii 60:3; 75:8.

Și va fi chinuit cu foc și cu pucioasă. — Oricine se închină înaintea instituțiilor umane și venerează doctrinele lor mai mult decât pe Cuvântul Domnului, a experimentat chinul aici specificat. Doctrinele focului iadului și pucioasei sunt partea lui. Apocalipsa 9:17-19.

În prezența sfinților îngeri. — Lucrătorii Secerișului de această parte a vălului. Matei 13:39.

Și în prezența Mielului. — „În zilele Fiului Omului”, după ce a avut loc a doua venire.

14:11. *Și fumul chinului lor.* — „Un substantiv, spre deosebire de un verb (sau un «cuvânt de timp», așa cum îl numesc germanii), nu indică timpul. Astfel, «fumul chinului lor» poate însemna că au suferit un chin odată pentru totdeauna, iar apoi se sfârșește. Nu este nimic în acest verset care implică în mod necesar o eternitate de suferință. În mod similar, cuvântul

«pedeapsă» sau «corectare» din Matei 25:46, nu cuprinde în sine indicație de timp. A se compara cu Geneza 19:28; Iuda 7.”
Weym.

„Referitor la chinul fără sfârșit:

„(a) Această doctrină nu se găsește nicăieri în Vechiul Testament, nici măcar o aluzie la ea. Expresia de la sfârșitul cărții lui Isaia cu privire la focul nestins și viermii care nu mor, este clar că se referă la cadavrele umane de pe pământul fizic.

„(b) Doctrina chinului nesfârșit, ca un fapt istoric, a fost adusă din Babilon de către Rabini.

„(c) Sf. Pavel nu o aprobă câtuși de puțin, și nu face nici cea mai mică aluzie la ea.

„(d) Apocalipsa afirmă că nu numai *moartea*, ci și *iadul* va fi aruncat în lacul de foc.

„(e) Biserica creștină niciodată până acum nu a susținut-o în mod exclusiv.

„(f) Începând cu Reforma, a fost o întrebare deschisă în biserica engleză.

„(g) Biserica Anglicană, prin anularea deliberată a articolului 42 care afirma pedeapsa fără sfârșit, a declarat cu autoritate că această chestiune rămâne deschisă.

„(h) Așa este de fapt. Nici eu și nici alții care o neagă nu pot fi deposedați sau urmăriți în mod legal, în niciun fel. Rev. Chas. Kingsley, 9 mai 1857.” W.T.’11-363.

Se ridică în sus în veacurile veacurilor. — „Amintirea distrugerii acestor sisteme de înșelare și eroare va fi durabilă, lecția nu va fi uitată niciodată – după cum fumul, care continuă să se ridice după un foc nimicitor este mărturie că focul și-a făcut lucrarea. Vezi și Isaia 34:8-10.” H.L.64; Apocalipsa 19:3.

Și nu au odihnă ziua sau noaptea. — Este de așteptat și o împlinire literală. (Apocalipsa 7:3.) Câteva zile vor fi de ajuns pentru a satisface și pe cel mai mare iubitor al sistemului de religie care învață chinul veșnic pentru majoritatea rasei umane. Și va fi doar o răsplată dreaptă.

Cei care se închină fiarei și chipului ei. — „Toți vor fi de acord imediat că, dacă în versetul 9 se face referire la o închinare literală fiarei și chipului ei, atunci puțini oameni din

țările civilizate, sau poate niciunul nu ar fi pasibil de pedeapsa arătată în versetul 11; și dacă fiara, chipul său, închinarea, vinul și paharul sunt simboluri, atunci și chinurile, fumul, focul și pucioasa sunt simboluri.” H.L.64; Apocalipsa 14:9.

Și oricine primește semnul numelui ei. — Din frică, simpatie, sau adorare.

14:12. ***Aici este răbdarea sfinților.*** — Încercarea lor pentru a fi încoronați.

Care păzesc poruncile lui Dumnezeu. — Poruncile lui Dumnezeu în decursul Secerișului sunt de a proclama: „Strângeți pe sfinții Mei la Mine.” „Fugiți din mijlocul Babilonului și să își scape fiecare om sufletul său; nu fiți stârpiți în nelegiuirea lui.” Psalmul 50:5; Ieremia 51:6.

Și credința lui Isus.” — „El Și-a dat viața pentru noi; și noi deci trebuie să ne dăm viața pentru frați.” (l Ioan 3:16.) Clasa Marii Companii sunt frații noștri, și noi ar trebui să arătăm un interes la fel de mare față de ei după cum arătăm față de Turma Mică. Adunarea numărului complet al chiar celor Aleși nu ne-ar da niciun motiv pentru a întrerupe lucrarea secerișului.

14:13. ***Și am auzit o voce din cer.*** — Cuvântul Tatălui Ceresc.

Spunând: „Scrie. — Mesajul găsit în capitolul 9 din Volumul III.

«Binecuvântați sunt morții care mor în Domnul. — „Fiecare membru al Corpului lui Cristos trebuie să își încheie sacrificiul în moarte reală. Ei sunt considerați de Dumnezeu ca fiind deja morți, și sunt îndemnați a se socoti și ei la fel. «Voi înșivă, socotiți-vă morți față de păcat.» Despre alți morți nu se poate spune că mor, numai despre această clasă de morți care trebuie să își termine calea de sacrificiu în moarte reală.”

C241; l Tesaloniceni 4:16.

De acum înainte!» — Din primăvara anului 1878.

[„Da”] ***Spune Spiritul.*** — Cuvântul lui Dumnezeu în Apocalipsa 6:11. „Nicăieri în Scripturi moartea nu este reprezentată în vreun sens ca o binecuvântare, cu excepția acestui caz; și aici ea este în mod special limitată și făcută aplicabilă la un anumit timp specific.” C240.

«Ca să se odihnească de ostenelile lor. — „Sărmane «picioare», învinețite, disprețuite acum de oameni, nimeni în afară de voi nu apreciază pe deplin privilegiile voastre. Nimeni nu poate aprecia bucuria pe care o aveți în proclamarea Adevărului Prezent.” (C236.) „Unul câte unul clasa «picioare» va trece din starea actuală, în care, deși adesea obosiți și răniți, ei se bucură întotdeauna, de cealaltă parte a vălului; vor fi «schimbați» într-o clipă, într-o clipeală din ochi, din starea muritoare în cea nemuritoare, din slăbiciune în putere, din dezonoare în glorie, de la stările umane la cele cerești, din trupuri pământești în trupuri spirituale.” (C237.) „În loc să aștepte sfârșitul căii membrilor în viață, lucrarea Regatului a început imediat; iar cei care trăiesc de această parte a vălului sunt privilegiați să cunoască «tainele Regatului» și să se angajeze în lucrarea Regatului înainte de «schimbarea» lor; și când aceștia vor muri [nu vor «adormi» ci] vor fi «schimbați» în momentul morții, înviați ca parte din binecuvântata și sfânta Prima Înviere.” D622.

Pentru că lucrările lor îi urmează!»” — „*Lucrarea* lor nu va înceta cu această schimbare, pentru că toți cei care vor fi găsiți vrednici de această schimbare la glorie vor fi deja înrolați în serviciul Regatului de această parte a vălului: numai oboseala, caracteristica muncii, va înceta odată cu schimbarea lor.” (C238.) „S-ar putea ca noi să nu fim în stare să judecăm corect care trăsături din lucrarea cea mare se aduc acum la îndeplinire de către Domnul și de către sfinții Săi glorificați dincolo de văl; dar putem fi siguri că ei sunt participanți activi în lucrarea destinată membrilor aceleiași clase a Regatului, al căror curs și serviciu nu s-a încheiat încă de această parte a vălului – lucrarea secerișului.” D624; l Corinteni 15:58.

14:14. [Și m-am uitat] ***Și iată un nor alb.*** — A se vedea Apocalipsa 10:1. După cum norul indică Timpul de Strâmtorare, la fel și albul indică motivul pur ca rezultat al permisiunii lui.

Și pe nor [ședea Cineva] *am văzut Unul șezând* ***asemenea Fiului Omului.*** — „Isus S-a prezentat casei iudaice în trei calități: ca Mire (Ioan 3:29), ca Secerător (Ioan 4:35, 38) și ca Rege (Matei 21:5, 9, 4). Casei creștine i se prezintă în aceleași

trei calități (2 Corinteni 11:2; Apocalipsa 14:14, 15; 17:14).”
B238.

Având pe capul Său o coroană de aur. — Natura divină, nemurirea, cea mai înaltă formă de viață.
2 Timotei 4:8; Iacov 1:12; l Petru 5:4.

Și în mâna Sa o seceră ascuțită. — „Acest seceriș, ca și cel iudeu, va fi întâi un timp de încercare și cernere pentru Biserică, și după aceea o perioadă de mânie asupra lumii, inclusiv peste Biserica nominală. Ceea ce a încercat pe Israelul trupesc în secerișul veacului lor a fost adevărul prezentat lor atunci. Adevărul cuvenit atunci a fost secera, și el a separat pe «israeliții adevărați» de biserica nominală iudee; și grâul adevărat, în comparație cu cei pretinși, nu a fost decât o parte. Tot așa este și secerișul acestui veac. Secerișul Veacului Evanghelic, ca și acela al Veacului Iudeu, este sub supravegherea Secerătorului principal, Domnul nostru Isus, care atunci trebuie să fie prezent.” A238.

14:15. *Și un alt înger.* — Martorul Domnului din țara Egiptului. (Isaia 19:20.) A se vedea paginile 309 și 311 din volumul III, și a se observa că capitolul 10 din volumul III *Studii în Scripturi*, este de fapt o carte separată.

A ieșit din templu**l său **strigând cu voce tare. — De-a lungul celor 66 de pagini ale mărturiei lui.

Celui ce ședea pe nor. — Domnului nostru prezent.

„Trimite secera Ta și seceră, pentru că a venit timpul să seceri. — Marea Piramidă confirmă învățătura Bibliei, că a venit timpul secerișului.

Pentru că secerișul pământului este copt.” — Întrebuințarea secerii este pentru adunarea grâului, nu pentru coacerea lui.

14:16. *Și Cel ce ședea pe nor.* — Domnul Isus în timpul parousiei Sale, stăpânind și supraveghind Timpul de Strâmtorare.

Și-a aruncat secera pe pământ; și pământul a fost secerat. — Versetele 13-16 citite în legătură, evidențiază mai întâi învierea sfinților, care este imediat urmată de Seceriș. Aceasta arată că Secerișul propriu-zis a început în 1878; și că cei trei ani și jumătate înainte de primăvara anului 1878 erau dedicați

activităților preliminare, dar nu lucrării secerișului în sensul deplin. Nu era încă potrivit să se spună: „Ieșiți din mijlocul ei poporul Meu”, până când Babilonul nu a fost lepădat, în primăvara anului 1878. Apocalipsa 3:14; Matei 13:30; 24:31.

14:17. *Și un alt înger.* — Pastorul Russell personal, la momentul încheierii perioadei de seceriș. (Volumele IV, V și VI, nu sunt prezentate în acest capitol dedicat strict secerișului, deoarece ele sunt întrebuințate mai mult pentru edificarea sfinților decât ca instrumente ale secerișului. Acestea însă sunt arătate în Apocalipsa 10:4; 15:8; 16:1-18.)

A ieșit din Templul care este în cer. — Biserica în glorie, de cealaltă parte a vălului.

Având și el o seceră ascuțită. — Privilegiul de a ghida activitatea de aducere din depozitul divin a tuturor proviziilor prevăzute de Învățătorul, în funcție de necesități, și de a conduce executarea pedepselor promise în Cuvântul Sfânt asupra bisericii nominale. „Binecuvântat este acel servitor, pe care Domnul lui, când vine, îl va găsi făcând astfel. Adevărat vă spun, că îl va face conducător peste *tot ce are El*.”

Luca 12:44; Psalmul 149:5-9; Isaia 21:1-10.

14:18. *Și un alt înger.* — Corporația pe care a organizat-o Pastorul Russell pentru a termina lucrarea. A se vedea Apocalipsa 8:3-5, care descrie aceeași chestiune aici relatată.

A ieșit din altar. — Locul de sacrificiu. Societatea este întreținută din sacrificiile sfinților.

Având autoritate asupra focului. — Autoritatea asupra publicării și distribuirii expunerilor lui Ezechiel și ale lui Ioan Revelatorul, „cărbuni de foc” simbolici.

Isaia 6:6; Ezechiel 10:2.

Și a strigat cu voce tare celui care avea secera ascuțită. — Ce strigăt de dezamăgire a scos întreaga Biserică că dragul frate Russell a trecut dincolo de văl fără să fi scris Volumul Șapte din *Studii în Scripturi*, care era așteptat de atâta vreme!

Spunând: „Trimite secera ta ascuțită. — Așa ca Domnul să dizolve ordinea prezentă de lucruri, indiferent de modul pe care El l-ar alege! Ioel 3:9-14, 13; Matei 13:39-43.

Și culege ciorchinii din via pământului. — În via adventistă sunt 6 ciorchini de secte mai mici; în cea baptistă 15; în Frații (Dunkard) 4; în Frații Plymouth 4; în Frații Râului 3; în Catolicii Apostolici 2; în Bisericile Dumnezeului Cel Viu 3; în Bisericile Noului Ierusalim 2; în Discipolii lui Cristos 2; în Corpurile Evanghelice 2; în Asociațiile Credinței 9; în Prieteni 4; în Sfinții Zilei din Urmă 2; în Luterani 21; în Corpurile Evanghelice Scandinave 3; în Menoniți 13; în Metodiști 16; în Moravi 2; în Corpurile Penticostale 2; în Prezbiterieni 12; în Protestanți Episcopali 2; în Reformați 4; în Frați Uniți 2.

Pentru că strugurii ei sunt copți pe deplin.” — Toate aceste secte cu mult timp în urmă au luat poziție contrară adevărului, și prin urmare contrară Domnului. O Doamne, judecă-le cu adevărul Tău! Tu le-ai numit „urâciunile pământului”, și așa sunt. Pune capăt sistemelor lor făcute de oameni pentru a fi prielnice clerului, și fă ca amintirea lor să piară de pe pământ! Amin. Isaia 65:17; Apocalipsa 17:5; Ieremia 6:9-30.

14:19. *Și îngerul și-a aruncat secera pe pământ.* — A difuzat în lung și în lat, printre persoanele iubitoare de ordine, vestea bună că au sosit durerile nașterii asupra Sionului nominal, și că ordinea de lucruri nouă și mai bună este acum aproape.

Și a adunat via pământului. — A reunit toate sectele în opoziție virulentă față de mesajul Adevărului.

Și a aruncat-o în teascul cel mare al mâniei lui Dumnezeu. — „Rodul Viei Adevărate este Iubirea, și este prețios pentru Tatăl; dar rodul viei pământului este egoismul sub diferite forme, și va fi adunat în cele din urmă în teascul cel mare al mâniei lui Dumnezeu, în marele Timp de Necaz cu care se va încheia această vârstă.” (F207; Apocalipsa 19:15.) „În timp ce adoptarea diferitelor nume a fost o procedură greșită, a fost și dovada unui rău mai profund – unui spirit egoist de partid. Era evident că corintenii care și-au luat nume de partid nu au apreciat unitatea Corpului lui Cristos; că ei nu au apreciat cu adevărat că Cristos este singurul Cap, Liderul și Standardul; și că al Lui este singurul nume prin care urmașii Săi trebuie să se recunoască reciproc.” W.T.’08-116.

Mulți dintre clericii de astăzi sunt urmași ai lui Darwin și Socrate, în loc să fie ai lui Moise și ai lui Cristos. Ambii, Darwin și Socrate, erau dezechilibrați mintal. Următoarele sunt extrase din *Vârsta Virilității Mintale* de dr. Dorland: „Este un fapt excepțional de a găsi printre intelectuali oameni cu nasul neobișnuit de scurt, cum era cel al lui Darwin și Socrate. Nasul scurt este unul din cele mai cunoscute semne ale degenerării, cum ar fi și urechea sesilă sau altfel deformată, craniul în formă conică, ochii încrucișați, și alte iregularități fizionomice, inclusiv fața cretinoidă. Aceasta din urmă, ciudat de spus, a fost observată la anumiți genii remarcabili, inclusiv Darwin și Carlyle, Rembrandt, papa și Socrate. La acest punct vreau să accentuez afirmația că nu fiecare individ care se întâmplă să posede una dintre particularitățile fizice mai sus menționate trebuie să fie imediat catalogat ca degenerat. Aceasta se întâmplă doar atunci când există o combinație de două sau mai multe dintre aceste trăsături, îndeosebi în cazul în care această asociere a fost observată ca o particularitate de familie; iar acest fapt poate fi stabilit și confirmat în urma unei investigații minuțioase și depline a cazului și a stării individului.” „Socrate”, scrie Pedigo, „a oferit unul din cele mai interesante studii din istorie în privința personalității duble și a stărilor subconștiente datorită demonului său memorabil, care, după cum spunea el, îl călăuzea și îl inspira cu înțelepciune.” „Herbert Spencer a fost victima unei înșelătorii permanente.”

Clericii sunt direct responsabili pentru războiul din Europa. Nu era în competența lor de a convinge pe conducătorii acestor țări că regatele lor fac parte din Regatul lui Dumnezeu de pace, sfințenie, dreptate, iubire și adevăr – ce pretenție respingătoare! Ei sunt o clasă absolut neautorizată – în afară de ei înșiși; o autoperpetuare frauduloasă. Ei și-au adus asupra capetelor lor sângele tuturor națiunilor pământului vărsat în acest război mondial; și Dumnezeu îl va cere din mâinile lor. După căderea Babilonului și de atunci înainte, pentru totdeauna, pentru aceștia va fi periculos să spună minciunile care au completat măsura Babilonului, deoarece atunci va fi un Rege. Zaharia 13:2-6.

„Deși controversa și cuvintele de mânie și certurile vor fi și sunt printre armele folosite în această luptă, în special la începutul ei, totuși ea nu se va sfârși cu acestea. Fiecare detaliu profetic arată că înainte ca ea să se sfârșească, va fi un conflict foarte sângeros, o furtună aprigă și îngrozitoare.” D529.

Ieremia 25:26-38; Isaia 63:1-6; Plângerile 1:15.

14:20. ***Și teascul.*** — Volumul Șapte din *Studii în Scripturi* este o lucrare care va stoarce vlaga din „urâciunile pământului”. Faptele pe care se întemeiază acest volum aduc la lumină spiritul eclesiasticismului. *Apocalipsa* lui Cook, la pagina 709, atrage atenția asupra faptului specific că acest cuvânt conține ambele genuri, *masculin* și *feminin*. Aceasta se pare că indică recunoașterea Domnului a interesului și cooperării surorilor, în special în faza de încheiere a lucrării secerișului. Priscila a fost astfel un ajutor valoros, care într-un caz este menționată înaintea soțului ei. Faptele 18:18.

A fost călcat în picioare în afara cetății. — „În profeția simbolică o «cetate» înseamnă un guvernământ religios susținut de putere și influență. Astfel, de exemplu, «cetatea sfântă, noul Ierusalim», este simbolul folosit să reprezinte Regatul lui Dumnezeu stabilit, biruitorii Bisericii evanghelice înălțați și domnind în glorie.” (D25.) „Călcarea teascului este ultimul aspect al lucrării secerișului. Mai întâi se face seceratul și adunatul.” (D18.) Editorii lumești au aplicat acest verset marelui război care face acum ravagii în Europa; dar această expresie face imposibilă o astfel de aplicare. Dacă războiul este teascul și Creștinătatea cetatea, atunci el nu este călcat *în afara* cetății, ci chiar în mijlocul ei. Aceasta sugerează că Revelatorul a menționat o altă cetate, și în perfect acord, pentru că capitolul respectiv este dedicat numai lucrării secerișului. Ce cetate se potrivește mai bine decât Betelul? Acesta este centrul desemnat divin pentru lucrarea secerișului, Regatul embrionar al lui Dumnezeu pe pământ! A se vedea Apocalipsa 19:15.

Și din teasc. — Expunerea profețiilor lui Ezechiel și ale Revelatorului.

****A ieșit sânge.*** — Învățăturile care deși pe deplin adevărate, vor fi fatale și vor apărea „sângeroase” sectarismului.

Până la frâiele cailor. — Atât de sus încât să sugrume și să înece vechile pasiuni doctrinare false prin care atâta timp și-au servit propriile interese. Sectarismul va fi un lucru de râs universal. A se vedea Apocalipsa capitolele 8 și 9. „Deoarece v-am chemat și ați refuzat; Mi-am întins mâna și nimeni nu a dat atenție; dar ați făcut de nimic tot sfatul Meu și ați refuzat mustrarea Mea; și Eu voi râde la nenorocirea voastră; Îmi voi bate joc când vine spaima voastră; când vine spaima voastră ca pustiirea și nimicirea voastră vine ca un vârtej de vânt; când vine strâmtorarea și necazul peste voi, atunci Mă vor chema, dar voi refuza să răspund; devreme Mă vor căuta, dar nu Mă vor găsi, pentru că au urât cunoașterea și nu au ales teama de Iehova; au refuzat sfatul Meu, au disprețuit întreaga Mea mustrare. De aceea vor mânca din rodul căii lor și vor fi îndestulați cu propriile lor planuri.” Proverbe 1:24-31.

Pe o întindere de o mie [șase] *două* **sute de stadii.** — Aceasta nu poate fi interpretat ca referindu-se la linia de luptă de 2100 mile a războiului mondial. Un stadiu nu este o milă, iar acțiunea se petrece în afara cetății, în timp ce linia de luptă este înăuntrul cetății. A se vedea traducerea lui Rotherham.

Un stadiu este 606¾ picioare englezești; 1200 stadii sunt 137,9 mile.

Lucrarea asupra acestui volum a fost realizată în Scranton, Pa. Când a fost terminată a fost repede trimisă la Betel. Jumătate din lucrare a fost făcută la o distanță medie de 5 cartiere de stația Lackawanna, iar cealaltă jumătate, la o distanță de 25 cartiere. Cartierele din Scranton sunt de 0,1 mile. Deci, distanța medie de la stație este de 15 cartiere, sau .... 1,5 mile.

Conform panoului informațional al Official Railway Guide, distanța de la Scranton la Hoboken Terminal este de 133 mile.

Conform informației oficiale al lui New York City Engineer, distanța de la Hoboken la Betel, prin Barclay Street Ferry,

---

* „Și din teasc a ieșit sânge până la frâiele cailor” este o clauză paranteză. Fără această paranteză versetul spune: „Și teascul a fost călcat în picioare în afara cetății pe o întindere de o mie două sute de stadii.”

Fulton Street și Fulton Ferry, este de 8.850, 4.950, 2.540 și respectiv 1.460 picioare, sau un total de .... 3,4 mile.

Aceasta este cea mai scurtă distanță de la locul unde a fost călcat teascul de membrii-picioare ai Domnului, sub numai al Cărui ajutor și îndrumare acest volum a fost făcut posibil. (Ioan 6:60, 61; Matei 20:11.) ....137,9 mile.

Să ne amintim că călcarea este un proces mintal. În scurt timp doctrinele și practicile eronate care au constituit sângele-viață al Creștinătății vor fi recunoscute în relația lor față de adevăratul Regat al lui Cristos, și cu cât mai repede aceste idei sunt abandonate de către individ, cu atât mai repede este stors sângele din sistemele false ale Creștinătății. Această carte este rezultatul unei astfel de călcări perseverente, și este un mijloc de a permite și altora, la rândul lor, de a face o astfel de călcare.

APOCALIPSA XV

CÂNTECUL SFINȚILOR

15:1. ***Și am văzut alt semn.*** — *Seemion*, același cuvânt folosit de către Domnul nostru când a spus: „Atunci se va arăta *semnul* Fiului Omului.” (Matei 24:30.) Aici sunt menționate dovezile venirii a doua a Domnului.

În cer. — Printre poporul declarat al lui Dumnezeu.

Mare și minunat. — Foarte diferit în aspect și conținut de celelalte „ajutoare” ale Bibliei.

Șapte îngeri. — Șapte Volume din *Studii în Scripturi*.

Având ultimele șapte plăgi. — Cele șapte volume din *Studii în Scripturi* împreună constituie al treilea și ultimul vai turnat asupra papalității. Apocalipsa 16:1-12; 22:18.

Pentru că în ele este împlinită mânia lui Dumnezeu. — Mărturia lor unită este că Timpurile Neamurilor au expirat, domnia lui Cristos a început, și toți potentații pământești – civili, sociali, eclesiastici și financiari – trebuie să cedeze noii ordini de lucruri; însă ei nu vor ceda în mod pașnic, ci va fi necesară izgonirea lor.

15:2. ***Și am văzut ca o mare de sticlă.*** — Timpul de Tulburare făcut transparent. Putem vedea motivul pentru care Domnul îl permite, și putem vedea Vârsta de Aur a gloriei, păcii și binecuvântării divine care se află numai dincolo de „marea viforului”.

Amestecată cu foc. — Anarhia viitoare. „Acestea sunt valurile Mării Roșii care apar ca de foc pe măsură ce Soarele Dreptății se ridică asupra lor, și pe malul căreia adevărații israeliți cântă cântarea de salvare a lui Moise și a Mielului. Stând pe malul ei, sunt văzuți cei care au fost eliberați de sub influența fiarei, la fel cum au fost eliberați odinioară israeliții în exodul lor din țara lui faraon. Cântarea lui Moise a fost cântată de israeliții eliberați după ce plăgile au fost turnate asupra egiptenilor: iar aici imnul de laudă este cântat de cei răscumpărați înainte ca plăgile să fie repetate, și Biserica câștigă ultima ei victorie asupra lumii anticreștine.” Cook.

Și pe învingătorii fiarei și ai chipului ei. — Care înțeleg și trăiesc în armonie cu cunoștința faptului că atât papalitatea cât și protestantismul, precum și guvernămintele aflate sub influența lor, reprezintă spiritul satanic. Apocalipsa 13:11, 13, 14, 15; 14:11; 16:2, 13; 19:20; 20:10; Matei 24:24.

Și ai numărului numelui ei. — Care refuză să admită orice susținere pentru ei în locul lui Cristos. Apocalipsa 13:14-18.

Stând pe marea de sticlă. — Nu printre cei neliniștiți și nemulțumiți, dar pe un plan superior. Evrei 13:5.

Având harpe ale lui *Iehova* ***Dumnezeu.*** — A se vedea Apocalipsa 5:8; 14:2.

„Cuvântul lui Dumnezeu e harpa care de mult timp n-a cântat,
Și oamenii i-au auzit doar notele dezacordate;
Iar acum când acordurile de la Moise la Ioan s-au armonizat,
Cât de sublimă este melodia de binecuvântări inundată.”

15:3. ***Și*** [ei cântau] *cântând* ***cântarea lui Moise.*** — „Oamenii de știință evrei, bazați pe dovezile antichității, remarcă cântarea lui Moise înregistrată în Exodul 15:1-20, unii chiar menționând faptul că câteva cuvinte arată o îmbinare a limbii egiptene. Faptul este autentificat prin referința făcută la aceasta în cartea psalmilor, unde cântărețul plăcut al lui Israel descrie cuprinzător eliberarea poporului și nimicirea dușmanilor lor în mare. (Psalmul 106:7-12.) Dacă a fost necesar ca toți să recunoaștem că israeliții au dat glorie lui Dumnezeu pentru eliberarea lor din robia Egiptului, cu atât mai mult se cuvine ca Israelul spiritual să recunoască eliberarea și mai mare de sub puterea lui Satan și din robia păcatului, realizată pentru noi prin sângele Mielului lui Dumnezeu care a murit pentru păcatele noastre.” W.T.’07-158; Apocalipsa 14:3.

Servitorul lui Dumnezeu. — A se vedea Exodul 14:31.

Și cântarea Mielului. — „Ei cântă în sensul că declară în cadențe armonioase și frumoase relația dintre tipurile și figurile Legii și Profeților Dispensației Mozaice și antitipurile acestora din Dispensația Evangheliei; arătând că toate lucrurile scrise în Lege și în Profeți își găsesc împliniri glorioase în Mielul lui

Dumnezeu și în marele plan pe care Tatăl îl realizează prin El.” W.T.’00-310.

Spunând: „Mari și minunate sunt lucrările Tale, Iehova, Dumnezeu Atotputernic! — „Prima dintre lucrările mari și minunate ale Celui Atotputernic a fost pronunțarea sentinței morții asupra tatălui Adam și a urmașilor săi. Privind această lucrare minunată trebuie să admitem că a fost dreaptă (deoarece a fost meritată) și adevărată (în sens că nu a fost o pedeapsă nerezonabilă), ea a fost veritabilă pentru că era exact asupra a ceea ce Dumnezeu l-a prevenit pe tatăl Adam că va fi pedeapsa neascultării. «Drepte și adevărate sunt căile Tale, Tu Rege al Sfinților.» Dar prima mare și minunată lucrare de condamnare a lui Iehova a fost, după patru mii de ani, urmată de o altă lucrare mare și minunată; adică, opera răscumpărării. Cât de excepțională a fost această operă de răscumpărare a întregii rase de sute de milioane a lui Adam prin sacrificiul unui singur Om! Cât de grandioasă și admirabilă, corectă și veritabilă este această faptă, și cât de deplin este în armonie cu fiecare trăsătură a Dreptății și Iubirii Divine! (l Timotei 2:5, 6; Romani 5:12, 18, 19.)” W.T.’00-310.

Drepte și adevărate sunt căile Tale. — „Așa cum am examinat nereușita Creştinătăţii în a adopta spiritul învățăturilor lui Cristos, și am văzut cum cunoștința și libertatea dobândite din învățăturile Sale au fost amestecate cu spiritul răului, al egoismului, și cum din prevestirile actuale înțelegem apropierea sigură a anarhiei și a oricărei lucrări rele, totuși înțelegând necesitatea și dreptatea ei și aflând de asemenea scopurile îndurării care vor fi atinse tocmai prin aceste mijloace, inimile noastre exclamă: «Mari și minunate sunt lucrările Tale, Iehova, Dumnezeu Atotputernic! Drepte și adevărate sunt căile Tale!»” (D526; Deuteronom 32:4; Psalmul 145:17.) „Faptul că Aaron și cei doi fii ai săi au fost opriți să plângă după frații lor care au fost îndepărtați, semnifică că toți preoții credincioși vor recunoaște dreptatea deciziilor divine și se vor apleca acestora în supunere umilă spunând: «Drepte și adevărate sunt căile Tale».” T.40.

Leviticul 10:1-7; Psalmul 89:14; Iov 36:17; 37:23; Isaia 56:1.

Tu Rege *al lumilor* [al sfinților, al națiunilor]**.** — Aceasta ÎL

face fără margini pe „Regele națiunilor sau al vârstelor”. El va fi în curând Rege al tuturor națiunilor. El este Regele tuturor vârstelor (lumilor), în sens că vârstele funcționează după voința Lui suverană.

15:4. ***Cine nu se va teme de Tine, Iehova, și nu va glorifica numele Tău? —*** „Aici este o altă trăsătură a acestei cântări, și de asemenea este glorioasă. Ea privește cu interes spre glorioasa Epocă Milenară, la timpul când sub providența divină, cunoștința de Domnul, esențială credinței și oricărei acceptări a favorii și milei Sale prin Cristos, se va extinde peste fiecare creatură. «Fiecare genunchi se va pleca și fiecare limbă va mărturisi.» (Romani 14:11.) Și în timp ce această supunere și mărturisire poate fi la început obligatorie, Scripturile ne asigură că în cele din urmă, toți cei care nu vor ajunge în deplină armonie de inimă cu Domnul, cu prevederile și cu aranjamentele Sale îndurătoare, vor fi nimiciți din mijlocul poporului – în moartea a doua. (Faptele 3:23.) Astfel că în final, în loc ca universul să fie umplut cu sute de milioane care pe vecie să se vaiete, să scrâșnească din dinți și să hulească în agonia lor numele sfânt al lui Dumnezeu – da, în loc de aceasta va veni timpul când fiecare limbă în cer și pe pământ va fi auzită lăudând pe Dumnezeu și dând onoare Celui ce șade pe tron și Mielului pentru totdeauna, pentru că atunci toți răufăcătorii vor fi nimiciți. (Apocalipsa 5:13.)” W.T.’00-311; Ieremia 10:7.

Pentru că numai Tu ești sfânt. — „Această cântare continuă, și o altă rezonanță declară: «Căci numai Tu ești sfânt». Toată sfințenia, toată perfecțiunea, ori de câte ori se constată, trebuie să provină de la Dumnezeu, marea Fântână a sfințeniei. Ce ciudat deci, că sunt unii din poporul drag al lui Dumnezeu (și noi am făcut parte odată din numărul lor) care înțeleg atât de greșit planul și caracterul divin că îl denaturează astfel încât să fie însăși esența nesfințeniei, nedreptății, răutății, inechității și lipsei de iubire față de marea masă a creaturilor lui Dumnezeu!”

W.T.’00-311.

Pentru că toate națiunile vor veni și se vor închina înaintea Ta. — „Mai este încă o altă rezonanță a acestei cântări, la fel de grandioasă ca și celelalte – care se prelungește în Veacul

Milenar. Ea declară: «Toate națiunile vor veni și se vor închina înaintea Ta, pentru că judecățile Tale au fost arătate». În «toate națiunile» se include nu numai acelea care vor fi atunci în viață, ci și acelea care sunt în mormânt, la fel după cum este promisiunea pe care Dumnezeu a făcut-o lui Avraam, spunând: «În Sămânța ta [Cristosul, Cap și Corp] toate națiunile pământului vor fi binecuvântate!» (Geneza 22:18.)”

W.T.’00-311.

Pentru că judecățile [Tale] ***au fost arătate*** *înaintea Ta!”* — A fost un timp când nu puteam cânta această cântare (Psalmul 137). Priveam așteptând cu groază timpul când judecățile Domnului vor fi manifestate. Nu am văzut că Ziua Judecății este o zi de „asigurare a tuturor oamenilor”. (Faptele 17:31.) Nu am văzut că prima zi de judecată a fost împotriva rasei noastre (Romani 5:18), și că niciun vinovat nu poate fi judecat de două ori pentru aceeași încălcare. Nu am observat că s-a prevăzut o altă Zi de Judecată, favorabilă rasei noastre, prin marea biruință a Domnului nostru asupra morții (Ioan 12:31); nici nu am văzut că a noastră proprie, Ziua Judecății Sfinților, este aici și acum. (l Timotei 5:24; l Corinteni 11:31; l Petru 4:17.) Poate că am remarcat datoria noastră de a judeca lupii după lăcomia lor, câinii după cheful lor de ceartă, porcii după interesul lor în lucrurile pământești, spinii după dispoziția lor de a răni și sfâșia, și mărăcinii după dispoziția lor de a împrăștia semințele care provoacă necazuri (Matei 7:6, 16, 15); iar unii dintre noi au mers mai departe și au început să se judece unul pe altul (Romani 14:13; Matei 7:1). Noi nu am vrea ca Domnul să o facă, chiar dacă știm că El va aduce la judecată tot ce este ascuns (Proverbe 15:3; Eclesiastul 12:14). Acum cunoaștem că ziua de judecată a lumii durează o mie de ani (Psalmul 90:4; 2 Petru 3:7, 8); și am învățat că o zi nu este întotdeauna doar o perioadă de 24 de ore (Geneza 2:4; Evrei 3:8; 2 Corinteni 6:2). Acum vedem că Domnul nostru Isus la prima Sa venire nu a judecat pe nimeni (Ioan 12:47; Luca 12:14), dar că Dumnezeu L-a înălțat ca să fie Judecătorul lumii (Faptele 5:31), un Eliberator (Judecători 3:9; Isaia 1:26); că El va avea judecători asociați (l Corinteni 6:2; Apocalipsa 20:6); că judecățile Lui vor sfârși războiul, vor

promova dreptatea și vor fi ajutorul celor săraci și lipsiți (Isaia 2:4; 11:4; 26:9), vor anihila nedreptatea și vor instala pacea și bucuria veșnică! 2 Tesaloniceni 1:7; Isaia 65:18; l Corinteni 15:25; l Cronici 16:31; Psalmii 96:13; 98:1-9; 72:1-14.

15:5. *Și după acestea am văzut.* — O altă viziune a aceluiași lucru.

Și a fost deschis Templul Tabernacolului mărturiei în cer. — Pastorului Russell i-a fost dată o capacitate de înțelegere clară, frumoasă și completă a Planului lui Dumnezeu, așa cum este descoperit în aranjamentele și sacrificiile Tabernacolului. (Faptele 7:44.) Aceasta este temelia tuturor operelor sale.

15:6. *Și cei șapte îngeri au ieșit din Templu.* — Cele șapte volume din *Studii în Scripturi* au apărut toate în armonie cu învățăturile Tabernacolului, de la care au provenit.

Având ultimele șapte plăgi. — Deși sunt considerate ca plăgi de către eclesiasticism, în realitate acestea sunt binecuvântări destinate pentru a curăța pământul de orice lucru respingător, dintre care, nu în ultimul rând, sunt prostituata cea mare și desfrânatele, mari și mici, care au pângărit pământul cu doctrinele lor necurate. (Apocalipsa 17:5.) „Să presupunem că salariile și avantajele tuturor clericilor, episcopilor, preoților etc. au fost anulate, toate bisericile, capelele și catedralele au fost distruse, toate seminariile teologice descompuse iar profesorii lor s-au orientat spre alte activități, toate breslele și societățile religioase desființate, inclusiv toate organizațiile sectare – care ar fi efectul? Cine se poate îndoi că ar fi o adevărată binecuvântare sub masca unei catastrofe mari și teribile? Efectul ar fi să aducă pe toți *adevărații* creștini împreună ca familie a lui Dumnezeu, și nu ca benzi sectare; pentru a studia Cuvântul lui Dumnezeu, nu tradițiile omenești și crezurile formulate în Veacurile Întunecate. Scripturile par să indice faptul că foarte multe din aceste feluri de distrugere a sistemelor prezente trebuie să aibă loc înainte ca tot «grâul», adevărata Biserică, să fie separat de «neghină», simplii pretinși.” (W.T.’08-119.) „Biserica, sau compania de credincioși, pe probă pentru gloria viitoare, în «asociere voluntară», trebuie desigur numai să *recunoască* pe «învățătorii», «ajutorii», «apostolii» etc., dar nu să îi *producă* ei.

Dacă recunosc un om din mijlocul lor «puternic în Scripturi», «capabil să învețe», întotdeauna trebuie să fie atenți, dar chiar în timp ce se bucură și Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru un astfel de servitor, să îi ceară un «așa zice Domnul» pentru fiecare punct de doctrină, și să cerceteze zilnic Scripturile pentru a vedea dacă aceste lucruri sunt așa.” W.T.’08-120.

Îmbrăcați în in curat și strălucitor. — „Brâul din pânză de in indica un servitor al dreptății: pânza de in – dreptate, brâul – servitute.” (T.30.) „Un cuvânt diferit de cel întrebuințat în Apocalipsa 19:8. Cuvântul folosit aici este potrivit să descrie veșmintele preoțești, și se referă la slujirea de această parte a vălului.” Cook.

Și având piepturile lor încinse cu brâie de aur. — „Sub-preoții erau îmbrăcați în veșminte de in și erau încinși cu brâie. Hainele lor reprezentau dreptatea lui Isus atribuită lor, iar brâiele arătau că sunt servitori ai dreptății.” (T.36.) *Studiile în Scripturi* sunt slujitori ai Bisericii – servitori neprihăniți, îmbrăcați în haina Domnului. Apocalipsa 1:13.

15:7. ***Și una dintre cele patru ființe vii.*** — Înțelepciunea cerească. Apocalipsa 4:7; Matei 24:45; Iacov 1:5; 3:17; Ezechiel 10:2, 7.

A dat celor șapte îngeri [șapte] ***potire de aur.*** — Mesajul adevărului prezent. „Potirul era vasul mai mic în care se turna din cel mai mare.” Cook.

Psalmul 79:6; Ieremia 10:25; Țefania 3:8.

Pline de mânia lui Dumnezeu. — Împotriva neadevărului, nedreptății și a egoismului din organizațiile civile, sociale, eclesiastice și financiare.

Care este viu în veacurile veacurilor, amin. — Pe când toate instituțiile umane sunt trecătoare. Apocalipsa 4:9, 10; 10:6.

15:8. ***Și templul a fost umplut de fum.*** — Biserica nominală este umplută de confuzie pe măsură ce erorile ei deformate devin evidente. Isaia 6:4.

Din gloria lui Dumnezeu și din puterea Lui. — După cum este revelat în Cuvântul Său că se va întâmpla în acest timp de seceriș. 2 Cronici 5:14.

Și niciun om nu era în stare să intre în templu. — Nicio

persoană cu gândire matură. Cea mai mare proporție a membrilor noi primiți în prezent în diferitele denominații sunt de la școala duminicală. Apocalipsa 9:20.

Până când cele șapte plăgi ale celor șapte îngeri au fost împlinite. — Până când cele șapte volume din *Studii în Scripturi* vor fi fost scrise, publicate și puse în circulație. La scurt timp după aceea adevăratul Templu va fi pregătit, în care bărbații, femeile și copiii din toate rasele și epocile își vor găsi alinarea sufletului lor.

„Fiindcă astfel spune Iehova al oștirilor: «Încă o dată, mai este puțin timp, și voi clătina cerurile și pământul și marea și uscatul; și voi clătina toate națiunile, și dorința tuturor națiunilor va veni, și voi umple Casa aceasta cu glorie», spune Iehova al oștirilor. «Argintul este al Meu (clasa Marii Companii care va fi întrebuințată în slujba Casei) și aurul este al Meu (Turma Mică, din care va fi compusă Casa)», spune Iehova al oștirilor. «Gloria acestei Case de pe urmă va fi mai mare decât cea dinainte (biserica nominală)», spune Iehova al oștirilor; «și în acest loc voi da pace», zice Iehova al oștirilor.” Hagai 2:6-9.

Cei ce veste bună dau,
Al Sionului timp mare;
Pe al munților vârf stau,
Și anunță că-i pe cale.

Pe vârfuri strălucesc zorile,
Iată vine, vine gloriosul Rege;
Potrivnici, deschideți porțile,
De-acum nimeni să nu-L nege.

APOCALIPSA XVI

ȘAPTE PLĂGI ASUPRA ECLESIASTICISMULUI

16:1. ***Și am auzit o voce tare din Templu.*** — Pastorul Russell a fost purtătorul mesajului aici întrebuințat. (Apocalipsa 7:2; 10:3.) El este din adevăratul Templu, dar se afla „în afara” templului nominal atunci când au fost turnate aceste plăgi.

Spunând celor șapte îngeri. — Cele șapte volume din *Studii în Scripturi*. A se vedea Apocalipsa 8:2-5 și 14:17-20. „Plăgile asupra Egiptului au fost intenționate într-o măsură să preumbrească, să ilustreze plăgile cu care se va sfârși acest Veac Evanghelic.” (F175.) Pastorul Russell a umblat în lumină. Când plăgile au apărut realmente, el nu a mai ținut la explicația lor publicată în 1883, înainte ca ele să fi apărut, și așa a declarat cu mai multe ocazii.

„Mergeți și turnați cele șapte potire ale mâniei lui Dumnezeu peste pământ!” — În prefața a câteva volume din *Studii în Scripturi* deseori se întâlnesc expresii ca „trimit acest volum cu rugăciunea”, „și acum este trimis în credința” etc., etc.

16:2. ***Și s-a dus primul și a turnat potirul său*** [peste] *în* ***pământ.*** — Volumul I a fost distribuit printre cei care deja erau sub restrângere religioasă.

Și a căzut o ulcerație dureroasă și vătămătoare. — Cartea a apărut eclesiasticilor la fel ca un ulcer rău și malign, o rană dureroasă care mănâncă, infectează și distruge.

Peste oamenii care au avut semnul fiarei. — Romano-catolicii.

Și peste cei care s-au închinat chipului ei. — Protestanții afiliați la Consiliul federal al bisericilor. Apocalipsa 13:11, 13, 14, 15; 14:9, 11; 15:2; 16:13; 19:20; 20:10; Matei 24:24.

O altă opinie asupra cărții, din punctul de vedere al clerului, este obținută prin plaga muștelor. (Exodul 8:20-32.) Aceasta părea să fie ca și un vechi blestem egiptean, pe care îl cunoșteau destul de bine, și anume, încă una dintre multele asociații evanghelice care erau deja un blestem pentru societate și o interferare în afacerile obișnuite ale clerului. „Detaliile scripturale sunt următoarele: Muștele câinești umpleau casele egiptenilor, afectau

poporul, pământul era acoperit de ele și țara pustiită din cauza lor. O insectă insidioasă care înțeapă, ea vine ca o săgeată, cu mare zgomot, și se năpustește cu impetuozitate asupra pielii, o înțeapă și se fixează de ea cu tenacitate. Ele atacă cu îndrăzneală vitele, și nu doar înțeapă ca altele, ci și sug sângele de sub piele provocând mari dureri.

„Ele nu au trompă, dar în schimb au rânduri duble de dinți, asemenea viespilor, pe care îi implântă adânc în piele; ele infestează peste măsură urechile câinilor. Acest soi de muște este cel mai obraznic și încăpățânat în atacurile sale, fiind foarte însetate după sânge nu cruță nici oamenii nici animalele, sorb sângele până se umflă și totodată injectează un venin iritant. Nu se poate forma o idee despre lăcomia lor îndărătnică. Este în zadar să fie alungate; se întorc mereu chiar în același moment, iar insistența lor irită chiar și pe cel mai răbdător.” (McC.) Aceste insecte zboară la o mică distanță în văzduh [ceruri], și își îndeplinesc rolul în jurul gunoiului tradițiilor umane; dar colecția uneia dintre ele s-a ridicat recent la 400.000 $ în opt orașe americane, astfel că afacerea poate fi transformată în profit de către cei care doresc să satisfacă cererea senzațională, și care nu au nicio ezitare în a repeta vechile blasfemii împotriva numelui sfânt al lui Dumnezeu.

Acestea sunt numite «muște câinești» deoarece ele infestează urechile câinilor; și atunci când ne amintim că Scripturile se referă la cler ca la „câini muți” (Isaia 56:10, 11; Filipeni 3:2), cu ușurință putem vedea aplicarea. Clericii unui oraș întreg vor sta pe tribună în fața aproape întregii populații și vor asculta cum sunt numiți mincinoși, ipocriți și vestitorii alarmei false, și alte nume infame. Dar pentru că ei speră să obțină câțiva „convertiți”, și, prin urmare, câțiva sicli pentru „sanctuar”, ei vor suporta totul cu blândețe, și vor prefera mai degrabă să suporte decât să recunoască cu umilință un singur element de adevăr din toate scrierile frumoase ale Pastorului Russell. După ce asociația pleacă din oraș, ei deplâng frecvent tratamentul primit și se gândesc cu lăcomie la mijloacele luate de muscă, care nu a fost mulțumită doar cu imitația, ci a vrut și sângele adevărat.

La acest punct ar fi potrivit să explicăm plăgile broaștelor și păduchilor. Prima pare să reprezinte publicația *Trimestrială a Teologiei Vechi*, pe care faraon a găsit-o peste tot contaminându-i

regatul, dar care, prin mâna conducătoare a Domnului, deodată a pierit complet. Iar ultima pare să reprezinte publicația *Lunară a Studenților Bibliei*. Nu există nicio înregistrare că plaga păduchilor a fost întreruptă, și încă acum egiptenii (oamenii lumești), faraon (diavolul) și magicienii lui (clerul), se scarpină în cap de multe ori, întrebându-se ce să facă cu o plagă pe care nu o pot duplica.

16:3. *Și al doilea a turnat potirul său peste mare.* — Fiara și chipul ei au avut impresia că Volumul II din *Studii în Scripturi* va afecta numai pe cei nemulțumiți, pe cei care nu au fost prea servili conducătorului acestei lumi rele, sau a oricăror dintre sistemele lui.

Și a devenit ca sângele unui om mort. — După ce survine moartea sângele se separă într-un lichid apos numit ser, și o substanță solidă numită coagul. Îndată ce se produce această separare începe procesul de putrefacție a coagulului. Astfel se gândeau închinătorii fiarei și ai chipului ei, că oricine acceptă învățăturile Volumului II ajunge într-o stare fără speranță.

Și fiecare suflet viu a murit în mare. — Închinătorilor fiarei și ai chipului ei li se părea ca și cum unul ca acesta ar fi pierdut și ar merge cu siguranță în iad ca să fie chinuit pentru totdeauna. Un „evanghelist" care împărtășea respectivele opinii a fost chemat odată în casa unei doamne din Scranton. Intrând în sală a văzut un tablou elegant al Pastorului Russell. Imediat și-a pierdut controlul și a spus cu vehemență: „Am fost chemat aici ca un preot creștin, dar văd că aveți tabloul bătrânului Russell! Sunteți o adeptă a lui?" Doamna i-a răspuns afirmativ. Atunci a spus: „El se află acum în iad, și d-ta vei ajunge acolo dacă îl vei urma!" Repede ca gândul doamna i-a redeschis ușa prin care tocmai intrase și l-a invitat în antreul cu vedere spre vale; și pe când el privea în spațiu, ea a zis: „vorbește văzduhului", apoi l-a lăsat singur în favoarea altor ocupații mai importante.

O altă ilustrație a efectului pe care l-a avut Volumul II asupra egiptenilor antitipici, se poate observa din plaga a cincea – ciuma vitelor. (Exodul 9:1-7.) „Aceasta consta dintr-o boală care provoca o moarte bruscă și îngrozitoare vitelor de pe câmp: cai, măgari, cămile, boi și oi. Ea a fost totuși limitată la vitele egiptenilor și la acelea care erau pe câmp; și deși vitele evreilor respirau același aer, consumau aceeași apă și aceleași pășuni, niciuna de-a lor nu a

pierit. Vitele egiptenilor care au supraviețuit în grajduri, iar ulterior au fost trimise în câmp, au fost nimicite de furtuna succesivă de foc și grindină.” (McC.) Aceste creaturi erau valoroase pentru egipteni. Ei le foloseau pentru transportarea poverilor lor, pentru sacrificii și hrană. Vitele reprezintă clasele care formează și susțin biserica nominală. Astfel, închinătorii fiarei și ai chipului ei se gândesc că singura modalitate de a preveni pierderea tuturor vitelor lor este să le țină în siguranța detenției, nepermițându-le nicio libertate.

16:4. *Și al treilea a turnat potirul său peste râuri și peste izvoarele apelor.* — Închinătorii fiarei și ai chipului ei au perceput învățăturile Volumului III din *Studii în Scripturi* ca contaminând Scripturile, apele vieții, chiar la izvorul lor, prin difuzarea chemării poporului să iasă din Babilon, în timp ce ei erau ocupați încercând să atragă poporul în el.

Și ele au devenit sânge. — Au fost percepute ca repulsive, nedorite și sângeroase.

W.T.’07-279; Exodul 7:20; Apocalipsa 14:20.

O altă modalitate în care închinătorii fiarei și ai chipului ei privesc Volumul III, este arătată prin plaga furunculelor descrisă în Exodul 9:8-12. „Furunculele erau o crustă sau eczemă care puteau izbucni într-o inflamare ulceroasă. (Leviticul 13:18.) Cu o asemenea boală, și în forma ei cea mai gravă, a fost afectat Iov (2:7), și tot aceasta l-a adus pe Ezechia în pragul morții. (2 Regi 20:7; Isaia 38:21.) Furunculul era o erupție foarte dureroasă însoțită de o mâncărime acută, și care permanent elimina puroi. O altă formă a acestei boli care apărea pe picioare și pe genunchi și care era socotită incurabilă, era specifică Egiptului, de aceea era numită «ulcerul Egiptului». (Deuteronom 28:27, 35.) În cazul nostru, această erupție avea tendința de a izbucni în umflături mari, și a devenit probabil boala numită elefantiazis, sau lepra neagră, declarată a fi specifică Egiptului, o boală care afectează și vitele.” (McC.) Aceasta a fost provocată de „cenușa din cuptor”, loialitatea față de amintirea vițelului, un sacrificiu perfect pentru toți, Cristos Isus; și în special se remarcă faptul că magicienii (clericii) nu puteau să reziste acestei plăgi, mesajului – „ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu”.

16:5. ***Și am auzit pe îngerul apelor.*** — Volumul III din *Studii în Scripturi.*

Spunând: „Drept ești Tu, [Doamne] ***care ești și care erai! —*** A se vedea Apocalipsa 1:4; 15:3; 19:2.

Cel sfânt. — Domnul, Cel Sfânt, era prezent în timpul scrierii Volumului III.

Pentru că ai judecat astfel. — Frumoasele adevăruri ale secerișului le-ai făcut să apară „sângeroase” celor care nu sunt consacrați.

16:6. ***Pentru că au vărsat sângele sfinților și al profeților.*** — La propriu și la figurat.

Matei 23:34, 35; Apocalipsa 13:15; 18:24.

Și Tu le-ai dat să bea sânge; de aceea ei merită aceasta.” — A se vedea Apocalipsa 14:20; Isaia 49:26.

16:7. ***Și am auzit altarul.*** — „Altarul lui Iehova din mijlocul țării Egiptului.” (Isaia 19:19.) În timp ce aceste plăgi sunt turnate asupra egiptenilor antitipici, Marea Piramidă este expusă într-un capitol separat al Volumului III.

Spunând: „Da, Iehova, Dumnezeu Atotputernic. — Domnul Isus. Apocalipsa 1:8; Ioan 5:22; Matei 28:18.

Adevărate și drepte sunt judecățile Tale!” — Învățătura Marii Piramide este în deplin acord cu restul cărții. A se vedea Apocalipsa 14:15. „Ea nu este nicidecum o adăugire la revelația scrisă: acea revelație este completă și perfectă și nu necesită nicio adăugire. Dar ea este o puternică *mărturie care confirmă* planul lui Dumnezeu. Isaia vorbește despre un altar și un stâlp în țara Egiptului care «va fi pentru Iehova al oștirilor un *semn* și o *mărturie* în țara Egiptului». Și contextul arată că va fi o mărturie *în ziua* când marele Salvator și Eliberator va veni să sfărâme lanțurile opresiunii și să pună în libertate pe captivii păcatului.” C315.

16:8. ***Și al patrulea înger a turnat potirul lui peste soare.*** — Volumul IV din *Studii în Scripturi* de îndată ce a fost publicat a fost trimis gratuit tuturor clericilor ale căror nume s-au putut obține. Aceștia așa au fost instruiți și învață și pe alții că ei sunt lumini importante în ceruri, sori, rivalizând în strălucire și înțelepciune cu Însuși Domnul, al cărui loc ei îl ocupă în mintea oamenilor prin impunerea propriilor lor opinii asupra fiecărui subiect, în locul Cuvântului lui Dumnezeu. Prin urmare, fiind

trimis acestei clase, și atrăgându-i atenția asupra căderii Babilonului, Volumul IV a fost perceput ca culmea prezumției în răutate.

Și i-a fost dată putere să dogorească pe oameni. — Din greacă «oamenii», adică închinătorii fiarei și ai chipului ei.

Cu foc. — Poate că unii dintre clerici au simțit ceva fierbințeală când au citit Volumul IV, așa cum comportamentul lor de mai târziu pare să sugereze. Este remarcabil motivul pentru care ar fi trebuit să îl deteste pe Pastorul Russell când el le spunea adevărul și îl dovedea.

16:9. ***Și oamenii.*** — Clerul. În Apocalipsa 8:9 ei nu sunt astfel onorați.

Au fost dogoriți cu arșiță mare. — Au devenit aprinși, indignați la explicația amabilă a Pastorului în privința „prostituatei și a desfrânatelor", și aplicarea lor evidentă la papalitate și la sectele protestante.

Și au blasfemiat numele Dumnezeului care are putere peste aceste plăgi. — Au denaturat numele și caracterul acelui puternic, Pastorul Russell, căruia Domnul i-a încredințat sarcina de a prezenta Bisericii Sale această hrană la timpul potrivit. Aceste declarații false au izbucnit ca o furtună după publicarea Volumului IV din *Studii*, și au continuat până la moartea Pastorului, da, este rușine de spus, chiar și după aceea, în conținutul unor publicații ca New-York World și Brooklyn Eagle. Ce monumente de infamie și-au ridicat acești oameni pentru ei înșiși! Ei merită din belșug tot ce vor primi atunci când se va întoarce mareea.

Și nu s-au pocăit ca să Îi dea glorie. — „Un mare obstacol pentru mulți este ideea îngustă nutrită în general despre semnificația cuvântului dumnezeu. Ei nu observă că grecescul *theos* (dumnezeu) nu se aplică fără excepție la Iehova, ci înseamnă *unul puternic*. În textele următoare cuvântul dumnezeu (*theos*) este folosit cu referire la alții decât la ființa supremă, Iehova – și anume în: Ioan 10:34, 35; Faptele 7:40, 43; 17:23; 1 Corinteni 8:5." B274.

Un alt punct din care este privit Volumul IV de către închinătorii fiarei și ai chipului ei, este prezentat în plaga grindinei, descrisă în Exodul 9:13-26. „Caracterul respectivei și a următoarelor plăgi trebuie examinat cu atenție fiindcă avertismentul pare să indice un important punct de întoarcere.

Dezastrul provocat de grindină a fost evident mult mai mare decât cele provocate de oricare dintre plăgile anterioare; pentru că aceasta a nimicit și oameni, pe când sub celelalte nu pare să se fi întâmplat, și nu a nimicit numai oameni, ci și animale și roadele pământului. În acest caz, Moise adresându-se lui faraon, îi previne în mod deschis pe servitorii lui cum să salveze câte ceva din nenorocire. Pentru prima dată faraon își recunoaște răutatea.” (McC.) În mod potrivit aceste interpretări sunt la subiectul «Zilei de Răzbunare» sau a «Bătăliei Armaghedonului» (așa cum este numită acum), și că aceasta din urmă apare în mintea clerului, se înțelege de la sine. Clericul vostru are cea mai mare aversiune față de orice adevăr care ar avea tendința să slăbească respectul oamenilor pentru sine sau pentru sistemele pe care el își propune să le perpetueze.

16:10. ***Și al cincilea.*** — Volumul V din *Studii*.

A turnat potirul său peste tronul fiarei. — A analizat temeinic și scriptural subiectele trinității, nemuririi umane și chinului veșnic, temelia tuturor doctrinelor papale, precum și determinând o mare parte din aprovizionarea comerțului de unire protestantă.

Și regatul ei a fost plin de întuneric. — Ignoranță completă în privința adevărurilor asupra acestor subiecte așa cum sunt predate în Biblie.

Și își mușcau limbile de durere. — „A se observa expresia lui Rev. Samuel T. Carter într-un jurnal prezbiterian – *Evanghelistul*. El spune: «Trebuie să admitem că dacă o biserică este onestă, atunci ceea ce conține mărturisirea ei este și credința ei. Trebuie recunoscut faptul că ceea ce se cuprinde în confesiunea ei este credința oricărei biserici oneste. Confesiunea de credință Westminster, este încă confesiunea de necontestat a bisericii prezbiteriene. Este biserica prezbiteriană onestă în zelul ei mai întâi pentru purificare și apoi pentru pace? Atunci toată lumea să știe că biserica prezbiteriană prin mărturisirea ei declară că toți păgânii vor pieri, că mulți oameni sunt pierduți fără speranță pentru vecie prin hotărârea lui Dumnezeu, și că există copii în iad. (...) În realitate însă, biserica nu crede aceste doctrine îngrozitoare. Prin urmare, stă înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor cu o mare minciună în mâna ei dreaptă».” W.T.’00-148.

16:11. ***Și au blasfemiat pe Dumnezeul cerului.*** **—** „În semn de completă apartenență fiarei.” Cook.

Din cauza durerilor lor [și a rănilor lor] ***și nu s-au pocăit*** [de faptele lor]**.** — „Agitația printre prezbiterieni continuă – unii susținând cu fermitate crezul bisericii lor, alții respingându-l și cerând să fie eliberați. Mulți astfel declară indirect că l-au disprețuit de ani de zile iar acum și-au dat seama că este o minciună și o blasfemie împotriva lui Dumnezeu, și după ce ani la rând au mărturisit și au acționat conform acestei confesiuni mincinoase, acum cer să fie eliberați fără vreun cost sau pierdere, fie a favorii umane sau a celei divine, și mai ales fără să piardă pâinea și untul.” (W.T.’00-148.) Modul în care a fost perceput Volumul V din *Studii în Scripturi* de către închinătorii fiarei și ai chipului ei, este ilustrat prin plaga lăcustelor descrisă în Exodul 10:1-11. „Această plagă nu are caracterul neobișnuit al celei precedente; dar totuși o depășește în severitate, și astfel ocupă loc în clasamentul celor mai teribile pedepse divine care formează ultima parte a seriei. Severitatea ei poate fi bine înțeleasă de către cei care erau în Egipt, în acea parte a țării care a fost cuprinsă de plaga lăcustelor. În acest caz, urgia a fost mult mai vastă decât oricare alta de același fel, deoarece s-a extins pe un spațiu mult mai larg și a fost mult mai intensă; și pentru că este imposibil de imaginat o distrugere mai completă decât aceea care este întotdeauna cauzată de lăcuste.” (McC.) Cu ce consternație trebuie să fi citit clerul cuvintele generoase despre Volumul V care au apărut în articolele presei laice.

16:12. ***Și al șaselea.*** — Volumul VI din *Studii în Scripturi.*

A turnat potirul său peste râul cel mare, Eufrat. **—** Închinătorii fiarei și ai chipului ei au văzut perspectiva instituirii unui lucru nou și oribil, o biserică a cetățenilor, în care nu există loc pentru cler, colecții bănești, edificii bisericești, respect pentru o zi mai presus decât alta, sau, de fapt, a oricăror obiceiuri prețuite în biserica nominală.

Și apa lui a fost secată. — „Babilonul literal era construit pe râul literal Eufrat, în timp ce în Veacul Evanghelic Babilonul mistic sau figurativ, care a dus în captivitate pe Israelul spiritual, este descris ca fiind așezat pe Eufratul mistic. În tip, vasele de aur ale Templului au fost duse și profanate de Babilonul literal; în

antitip, adevărurile divine [de aur], preţioase, aparţinând de serviciul adevăratului Templu, Biserica (1 Corinteni 3:16, 17; Apocalipsa 3:12), au fost mult îndepărtate de la locurile lor cuvenite, au fost denaturate şi greşit aplicate de către Babilonul mistic. Babilonul literal fiind construit pe râul Eufrat, care contribuia din punct de vedere material la bogăţia şi resursele lui, înfrângerea lui a fost realizată prin schimbarea cursului acelor ape. Tot aşa, Babilonul mistic este aşezat, este susţinut de multe ape [popoare, neamuri], şi căderea lui este prezisă prin retragerea sprijinitorilor şi susţinătorilor lui, poporul." (B209; Ieremia 50:38; 51:36.) „Cercurile eclesiastice din Germania sunt obişnuite cu creşterea rapidă a abandonării Bisericii de Stat. Deşi procesul oficial de separare de biserică este unul dintre cele mai mari dificultăţi, fiind însoţit de întârzieri şi cheltuieli, totuşi este calculat considerabilul număr de 10.000 de persoane numai în Berlin care în decursul anului trecut au rupt legătura lor cu biserica. Atât de mare este numărul celor care îşi exprimă intenţia de a-şi încheia apartenenţa încât au fost deschise birouri speciale la Berlin pentru a primi cererile lor, care în prezent se numără între 300 şi 400 pe zi. Printre clasele muncitoreşti, în special cele anexate la partidul Social Democrat, există o ostilitate amară contra clerului."

W.T.'09-83.

„Programul unei greve generale împotriva bisericii este cel mai recent plan de acţiune. «Incredulii» (Moniştii) în ligă cu socialiştii, au convocat reuniuni în masă la Berlin, Brunswick şi Saxonia, la care fiecare mijloc de incitare a fost angajat într-un apel spre o secesiune de Biserica de Stat. La aceste reuniuni peste 1300 de persoane au semnat o declaraţie anunţându-şi intenţia de a se separa de biserică. Au urmat alte 4000, şi conform registrelor judiciare primite spre sfârşitul lui decembrie, au avut loc 17.000 de separări până pe 23 decembrie, iar a doua zi după crăciun încă 8000 şi-au mai anunţat intenţia. Următoarele rapoarte ale presei pot servi drept o ilustrare tipică a modului de procedură la aceste reuniuni. «Oricine, fără excepţie, care chiar şi cu o aluzie vagă s-a aventurat să ia poziţie pentru biserica sa a fost huiduit, şuierat de la tribună şi supus insultelor murdare. Pentru a ilustra: Când un cleric a urcat la tribună, s-au auzit următoarele: „Priviţi-l!" „Vechiul cârmaci spre cer!" Iar din altă parte a sălii în aceeaşi seară s-au

auzit următoarele cuvinte adresate clericilor: „Golani blestemați!" „Preoți bădărani!" Unui domn care a întrerupt i s-a strigat: „Afară cu mutra de preot!"»" W.T.'14-133.

„Rapoartele din Marea Britanie arată că baptiștii, congregaționaliștii și diferitele denominații metodiste scad în număr și prestigiu. Cauza acestui fapt se poate ușor observa. Creștinismul a devenit doar un alt nume pentru decență și civilizație. Toate doctrinele sunt abandonate ca simple speculații. Bisericile au devenit numai niște cluburi sociale în care forma și ceremonia indică calitatea. Aceasta contribuie la nepopularitatea tot mai mare a acestor secte care odinioară erau cele mai înalte standarde de seriozitate, zel creștin și libertate, neconformitate și simplitate." (W.T.'10-324.) „Pastorul bisericii baptiste de pe Fifth Avenue din New York City, Rev. Dr. Charles F. Aked, care a venit la conducerea acesteia de la un amvon din Londra, în predica sa de duminică a spus: «Când m-au intervievat enoriașii mei, iar ei sunt printre cei mai reprezentativi din oraș, observ că spiritul de depresie religioasă este foarte diferit de spiritul abundent al întreprinderilor în afaceri, în industrie, în inginerie și în construcții. În Statele Unite continentale sunt aproximativ șaisprezece milioane de catolici. Pe timpul emigrării noastre cu nouăzeci de ani în urmă, nu erau mai puțin de cincisprezece milioane de catolici. Dacă toți ar fi rămas fideli religiei lor, în prezent numărul lor ar fi de patruzeci și cinci milioane în loc de șaisprezece milioane. Și protestanții au pierdut teren, dacă se ia în considerare populația din prezent a țării. Propria noastră denominație, baptistă, reflectă tendința generală. Creșterea numărului baptiștilor în America a fost egală doar cu un sfert în raport cu rata natalității printre noi, demonstrând că trei sferturi din populația noastră baptistă ne-a părăsit. Declinul creștinismului este universal.

„În Anglia, Franța, Spania, Italia și Germania auzim același strigăt. De curând vorbeam cu un preot englez. El mi-a spus că în Anglia nu numai că a scăzut mult numărul membrilor, dar și că clasa care încă mai frecventează bisericile este inferioară.

„Biserica a pierdut contactul cu masele. Totul a progresat cu excepția creștinismului. Amvonul are prea mulți bigoți, prea mulți plictisitori, prea mulți *strigători ai iadului* pentru gândirea

luminată de astăzi. Biserica este obligată să accepte orice solicitant pentru preoție care este respectabil. Dar chiar și cu acest liberalism, baptiștii, prezbiterienii și metodiștii dau dovadă de un eșec remarcabil în ultimii douăzeci și cinci de ani».” (W.T.’08-324.) „Rev. Charles A. Eaton, de la biserica baptistă de pe Euclid Avenue, Cleveland, a vorbit după cum urmează: «În Italia o treime a populației mărginașe este mai mult sau mai puțin adeptă nominală a Bisericii Romei; o altă treime, este eventual mai mult sau mai puțin înțelegătoare față de biserică; în timp ce o altă treime este continuu și complet antagonistă, se pare, nu numai față de Biserica Romei, ci și față de toate formele de creștinism. Intri în Franța – predomină aceeași stare, numai că agravată și înmulțită de o mie de ori. Intri în Marea Britanie, pe care o consider a fi ultima citadelă a creștinismului în lume, cu un popor mai viguros și mai sănătos în interesele și simpatiile lui religioase decât oricare altul. Și care este starea acolo? Bisericile nonconformiste ale Marii Britanii nu numai că nu au făcut niciun progres anul trecut, dar s-au ciocnit, conform statisticilor lor, cu o pierdere absolută a optsprezece mii de membri; biserica baptistă a Marii Britanii anul trecut a pierdut cinci mii de persoane. În anul 1905 erau aproape 7000 de biserici prezbiteriene, congregaționaliste și metodiste care în douăsprezece luni nu au găsit niciun singur membru care să se unească cu ele. Într-un an recent în New York City, conform declarației dr. Aked de la biserica baptistă de pe Fifth Avenue, 335 de biserici protestante au raportat în acel an un câștig de 386 de membri. Aceasta înseamnă că 335 de biserici au câștigat câte un membru, iar 50, câte doi, în 12 luni. Fraților, în această dimineață vă spun că biserica americană este pe moarte – ea este pe moarte! *Ea moare!* Să nu uitați de aceasta».” W.T.’08-211.

„O declarație a lui Rev. Dr. Charles E. McClellan, pastorul Bisericii Baptiste Fairhill, că «protestantismul din Statele Unite decade rapid și în curând va aparține de domeniul trecutului», a stârnit o furtună la a cincizeci și treia sesiune a Asociației Baptiste de nord din Filadelfia. Doctorul McClellan a vorbit despre ceea ce el a numit declinul protestantismului tot atunci când a expus raportul său în calitate de președinte al comitetului misionar. «Spiritul protestantismului este pe moarte în Statele Unite, și în curând va fi un lucru al trecutului», a spus el. «Filadelfia, atât

denominațională cât și religioasă, merge spre pierzare într-un ritm rapid. Recent am participat la slujbă în una din bisericile noastre, la care am fost invitat să vorbesc. Am găsit prezenți nouăsprezece adulți și un copil. Aceeași situație persistă în toate orașele. Avem biserici încăpătoare, magnifice, dar adunări mici, arătând că este ușor de a obține bani, dar greu de a obține oameni.»”

W.T.’10-373.

Ca să fie pregătită calea regilor de la răsăritul soarelui. — „Trebuie să fie relativ orb cel care nu poate vedea că minunatele profeții care vorbesc despre căderea Babilonului (Isaia 14:22; Ieremia 50 și 51) nu s-au împlinit în totalitate prin Cirus persanul. O mare parte a profețiilor își așteaptă încă împlinirea în Babilonul mistic sau simbolic de astăzi. Regii din est, sau regii de la răsăritul soarelui, înțelegem că sunt regii Regatului lui Cristos, care sunt și preoți – Corpul lui Cristos, Preoțimea Regală. «Și i-ai făcut pentru Dumnezeul nostru un Regat și Preoțime, și ei vor domni peste pământ!» Din acest punct de vedere, Cirus, care împreună cu armata sa a răsturnat Babilonul literal, a fost o figură sau o ilustrație a lui Mesia, Regele regilor și Domnul domnilor. (Isaia 41:25; 44:28; 45:1-14.)” W.T.’99-174; Apocalipsa 7:2.

16:13. *Și am văzut trei spirite necurate.* — Denotând originea lor demonică. (Matei 10:1; Marcu 1:26; Luca 4:33.) „Poporul Domnului trebuie să facă deosebire între învățăturile prezentate lor ca adevăr – trebuie să «cerceteze spiritele», dacă sunt sfinte sau rele, dacă sunt de la Dumnezeu sau de la cel rău – dacă este Spiritul adevărului sau spiritul erorii. Ambele acestea sunt prezentate de profeți sau învățători.” E295.

Ca niște broaște. — Broaștele sunt guralive, au un aspect foarte înțelept, o gură mare, se umflă tare și scot doar orăcăieli. În acest timp de „necaz al națiunilor în nedumerire” care a venit peste Creștinătate ca urmare a păcatelor ei, orăcăielile înțelepților umple acum pretutindeni văzduhul. De fapt însă, „genunchii tuturor se topesc ca apa”. Ezechiel 7:17; 21:7. În special a se vedea D.i-xvi.

Ieșind din gura balaurului. — Cele trei adevăruri fundamentale ale istoriei sunt: Căderea omului, Răscumpărarea și Restaurarea lui. Exprimate cu alte cuvinte aceste adevăruri sunt: natura muritoare a omului, Cristosul lui Dumnezeu și Regatul Său Milenar. În permanentă opoziție acestora Satan a așezat trei mari

neadevăruri: nemurirea omului, Antihristul și o anumită înșelătorie care este cel mai bine descrisă prin cuvântul patriotism, dar care în realitate este crimă, spiritul direct al diavolului. Prima minciună menționată, este ultima și suprema trăsătură a activității lui Satan. Celelalte două erori sunt cauza directă a primei. Războaiele Vechiului Testament au fost toate intenționate să ilustreze luptele Noii Creaturi împotriva slăbiciunilor cărnii, și în niciun sens al cuvântului nu sunt justificare pentru masacrul uman care a transformat Pământul într-un abator. Nicăieri în Noul Testament nu este încurajat patriotismul (o ură a altor popoare generată din mentalitatea îngustă). Pretutindeni și întotdeauna, în orice formă a ei, crima este interzisă; și totuși, sub masca patriotismului, guvernămintele civile ale pământului cer oamenilor iubitori de pace să se sacrifice pe sine și pe cei dragi lor și să își măcelărească semenii, și aceasta o aclamă ca pe o datorie cerută de legile cerului.

„Orice persoană mai importantă din primii ani ai secolului XX era un apărător înfocat al păcii. O mulțime de pacifiști regali într-o lume supraîncărcată de gândirea și amenințările de război, un grup de iubitori ai păcii care se plimbă pe o alee pe care ei înșiși au înșiruit obuze și mitraliere de doisprezece inch. Prințul Bulow, Sir Henry Campbell-Bannermann, dl H. H. Asquith, dl John Hay, și dl Elihu Root, pacifiști temperați, care știau să apere în mod elocvent cauza bunei învoieli internaționale, au devenit un colectiv de politicieni iubitori de pace sub un cer negru de nori încărcați de război. Presa engleză și germană discuta despre invazii și necesitatea amplificării armamentului chiar în momentul în care douăzeci de mii de germani în Berlin aplaudau în ecoul salutului prietenos al unui grup de vizitatori englezi. În timp ce zece mii de băieți și fete din Tokio cântau salutări de simpatie ofițerilor noștri navali, în Statele Unite erau anumiți oameni care din oraș în oraș se grăbeau să îndemne poporul să se pregătească pentru un război americano-japonez. După fiecare nouă conferință de pace se făcea auzit și un nou strigăt pentru mai multe arme. În timp ce se construia Palatul Păcii din Haga, națiunile salutau apariția aeronavei ca pe o invenție glorioasă datorită serviciului pe care l-ar putea aduce pentru cauza războiului. Izvoarele din care curgeau aceste curente întunecate și umflate de zvonuri de război erau toate situate în

taberele navale și militare. Experții armatei și flotei militare erau cei care mereu se înfiorau la orice pericol nou, și pictau în cele mai sumbre tablouri ceea ce s-ar întâmpla în cazul în care noile regimente nu s-ar adăuga la armată și nu s-ar vota cuirasate suplimentare pentru flotă. În acest mod organele legislative au ajuns să creadă că țara într-adevăr se află într-un eventual pericol, și căutând un motiv pentru a justifica noile cheltuieli pentru război, au ales maxima antică păgână – oferită de experții militari – «Dacă vrei pace, pregătește-te pentru război». Armele nu au fost necesare pentru a ucide oameni – armele au fost fixate ca garanții ale păcii. Cuirasatele nu au fost lansate pentru a lupta unele cu altele – acestea au fost lansate ca păstrători ai păcii. Armatele colosale și flotele militare gigantice au fost expuse ca podoabe ale națiunilor – dovezi frumoase ale iubirii lor de pace. Cheltuielile au zdrobit națiunile cele mai sărace și le-au schilodit pe cele mai bogate, dar povara a fost cu bucurie suportată pentru cauză.

„Cea mai virulentă și devastatoare boală a omenirii care face acum ravagii pe pământ, este militarismul. Numai sugestiile demonice pot obține un astfel de control ferm asupra minții încât este dificil să fie alungate. Experții navali ai Germaniei atrag Imperiul German tot mai adânc în datorii nestingheriți de murmurele amenințătoare ale unei furtuni viitoare. Experții navali ai Angliei construiesc cuirasate în timp ce numărul săracilor britanici este în tot mai mare creștere de-a lungul anilor, și toate problemele britanicilor devin tot mai derutante și alarmante. Experții navali ai Rusiei proiectează o nouă marină militară de miliarde de dolari în pofida datoriei naționale a Rusiei care este de 4.250.000.000 dolari, și pentru a-și plăti cheltuielile curente ea este obligată să împrumute 75.000.000 dolari în fiecare an. Cu milioanele ei de oameni la limita înfometării, cu cerșetorii ei care roiesc pe străzile orașelor și în jurul stațiilor ei de cale ferată, experții navali solicită noi credite pentru arme și echipament militar.

„Ca multe alte febre, militarismul crește prin ceea cu ce se hrănește, și dacă nu va fi oprit prin măsuri eroice, în mod sigur va arde pe toți pacienții săi. Națiunile și-au pierdut rațiunea prin ingeniozitatea lui Satan și groaznica lui întunecare a minților oamenilor.

„Militaristul este comic în seriozitatea lui. El spune că dacă doriți să păstrați pacea trebuie să vă pregătiți de război, și totuși el știe că unde oamenii se pregătesc de război prin purtarea cuțitelor de luptă de tip bowie, pacea este un lucru nemaiauzit, și că unde fiecare om este înarmat cu un revolver, lista omuciderilor este mai lungă. Ca multe alte boli, militarismul este contagios. O națiune poate fi infectată de alta până când se formează o epidemie în jurul lumii. Este posibil, întreabă unii, să înnebunească întreaga lume? În Salem, în zilele amăgirii prin vrăjitorie, s-a dovedit că o comunitate întreagă poate deveni înnebunită; că un oraș își poate pierde capul a fost demonstrat în Londra, la momentul complotului prafului de pușcă; că un continent poate deveni victima unei halucinații a fost exemplificat când Europa și-a pierdut dorința de a trăi așteptând sfârșitul lumii în anul 1000. De ce să fie socotit incredibil faptul că multe națiuni, unite prin legătura aburului și a energiei electrice, să cadă sub vraja unei amăgiri și pentru o perioadă să acționeze ca un om care a înnebunit?

„Toate marile națiuni sunt astăzi în confruntare cu deficitele, care în fiecare caz sunt provocate de militari și experți navali.

„În Germania, Italia, Austria, Anglia și Rusia totul este stagnat prin confiscarea veniturilor industriei pentru susținerea armatei și marinei militare. În Statele Unite dezvoltarea resurselor noastre este verificată de aceeași politică fatală. Avem milioane de hectare de teren deșert pentru a fi irigate, milioane de hectare de teren mlăștinos pentru a fi drenate, mii de mile de canale navigabile interioare pentru a fi îmbunătățite, porturi pentru a fi adâncite, canale care trebuie săpate, păduri care trebuie protejate, și totuși, pentru toate aceste lucrări de importanță majoră ne putem permite doar o sumă mică. Nu avem bani suficienți pentru a plăti salarii decente judecătorilor noștri, ai Statelor Unite, sau oamenilor care ne reprezintă în străinătate. Avem dăunători neînduplecați și teribili, cum ar fi molia țigănească, și epidemii ca tuberculoza, pentru a cărei exterminare sunt necesare chiar acum milioane.” C. E. Jefferson, Asociația Americană pentru conciliere internațională.

W.T.’09-179.

Primele cheltuieli ale guvernului Statelor Unite (7.000.000.000 $) la intrarea în războiul mondial au depășit cu 27% valoarea tuturor culturilor recoltate în Statele Unite în cel mai roditor an din

istoria sa. Această sumă ar acoperi țara cu drumuri cu macadam, șase mile distanță unul de altul, de la est la vest, și de la nord la sud. Ea este dublul capitalului și surplusului din fiecare bancă din țară. Aceasta este egală cu întregul nostru cost pentru educație, de la grădiniță până la universitate, timp de zece ani.

„Războiul este o încălcare deschisă și totală a creștinismului. Dacă războiul este corect, atunci creștinismul este greșit, fals, o minciună. Dacă creștinismul este corect, atunci războiul este greșit, fals, o minciună. Dumnezeul revelat de Isus și de fiecare lider spiritual al rasei, nu este Dumnezeul războaielor. El nu scoate sabia – El nu cere sacrificiu de sânge uman. Spiritul Lui este iubire, legea Lui este pace, metoda Lui de convingere este iertarea. Legea Lui, după cum a fost interpretată și promulgată de Nazarinean, este «să vă iubiți unii pe alții», «nu întoarceți rău pentru rău», «iertați de șaptezeci de ori câte șapte», «biruiți răul prin bine», «iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă persecută». Pe un astfel de Dumnezeu și pe o astfel de lege, alții, dacă pot, să-i împace cu războiul. Eu nu pot; și nu voi pretinde să fac ceea ce nu pot face. Dar trebuie să merg mai departe – trebuie să vorbesc nu numai despre războaie în general, dar în special despre acest război. Cele mai multe persoane vor fi cu totul de acord, mai ales în vremurile de pace, că războiul este greșit. Dar dacă la orizontul vieții națiunii apare un nor de război nu mai mare decât o palmă, și ei îndată încep să își schimbe atitudinea; iar dacă norul de război crește până când acoperă tot cerul, în cele din urmă ei se întorc de la ideile lor pacifiste.

„Aceasta aduce cu sine situația curioasă că toate războaiele în general sunt greșite, iar fiecare război în parte este corect. Germanii denunță războiul, numai că bineînțeles că cu excepția conflictului actual cu Anglia. Englezii condamnă războiul, dar din acuzarea lor exclud lupta actuală împotriva imperiilor centrale. Dacă îmi spuneți că acest război este luptat pentru integritatea dreptului internațional, trebuie să vă întreb de ce este îndreptat doar împotriva Germaniei și nu și împotriva Angliei, care de asemenea este un violator al legămintelor între națiuni, deși mult mai puțin teribil? Dacă spuneți că este luptat în folosul drepturilor neutralilor, trebuie să vă întreb unde, când și de care beligerant au

fost considerate drepturile neutralilor în acest război, și ce garanție vă poate oferi aceasta, că după toate cheltuielile noastre de sânge și bani pentru apărarea lor, aceste drepturi nu vor fi în mod similar încălcate în următorul război de către orice națiune care se luptă pentru viața sa? Dacă spuneți că este luptat pentru securitatea bunurilor și vieților americane, trebuie să vă întreb cum și în ce măsură va fi mai sigur pentru cetățenii noștri să traverseze mările, după declararea războiului decât era înainte de ea? Dacă spuneți că este luptat pentru reabilitarea onoarei noastre naționale, trebuie să vă întreb de ce nu a fost prejudiciată onoarea altor națiuni, cum ar fi Olanda și Scandinavia, care au suferit chiar mai mult decât noi, dar care, din motive de prudență, refuză să ridice armele? Dacă spuneți că este un război de apărare împotriva aroganței și agresiunii intolerabile, trebuie să răspund că fiecare lovitură pe care am îndurat-o în principal a fost o lovitură îndreptată nu împotriva noastră, ci împotriva Angliei, și încă nu a fost dovedit că Germania are vreo intenție sau dorință de a ne ataca. Dacă spuneți că aceasta a fost o luptă pe viață și pe moarte pentru păstrarea civilizației împotriva barbariei, trebuie să vă întreb de ce am rămas neutrali când a fost invadată Belgia, și în cele din urmă am fost treziți la acțiune, însă nu de strigătele celor loviți în străinătate, dar de propriile noastre pierderi de bărbați și bani? Dacă spuneți că acest război este o ultimă soluție într-o situație în care toate celelalte metode au fost răbdător încercate dar nereușind a fi satisfăcute, eu trebuie să răspund că aceasta nu este adevărat – că alte modalități și mijloace de acțiune probate de experiență și justificate de succes au fost puse la dispoziția administrației, dar au fost respinse în mod voit.

„În ultimele sale cauze, acest război este produsul natural al civilizației noastre necreștine. Oamenii săi înarmați sunt crescuți din dinții balaurului diplomației secrete, ambiției imperialiste, mândriei dinastice, comercialismului lacom și exploatării economice din țară și străinătate. America și-a avut partea ei la semănarea acestor dinți; și prin urmare este potrivit să aibă parte și la recoltarea îngrozitorului seceriș. În cauzele sale imediate acest război este rezultatul direct al interferențelor nepotrivite, crude, în relațiile noastre comerciale, dar nu mai puțin inevitabile, cu un grup de beligeranți. De aceea, participarea noastră în război, ca și

războiul în sine, este de natură politică și economică, nicidecum etică. Orice onoare, demnitate sau frumusețe care ar putea exista în acțiunea noastră iminentă, se află în impulsurile curate și neîntinate care sunt animate de multe inimi patriotice de astăzi, dar nu în toate faptele reale ale situației. Războiul în sine este greșit. Declanșarea lui este o crimă. Nu este nicio întrebare ridicată, nicio chestiune implicată, nicio cauză în joc care să merite pierderea vieții unui singur marinar pe mare sau a unui singur soldat în tranșee.” Rev. John Haynes Holmes, Biserica lui Mesia, Park Avenue și strada a 34-a, New York City.

Și din gura fiarei. — Doctrina lui Anticrist despre dreptul divin al clerului a fost cauza directă a marelui război. Această broască a ieșit din gura fiarei papale timp de șaisprezece secole. „Proclamația raportată a kaizerului german către armata sa din Polonia, are următorul conținut: «Țineți minte că voi (armata mea) sunteți aleșii lui Dumnezeu. Spiritul lui Dumnezeu a coborât peste mine pentru că eu sunt împărat al Germaniei. Eu sunt sabia lui Iehova; reprezentantul Său, instrumentul Celui Prea Înalt. Durere și moarte să fie partea celor care se împotrivesc voinței mele! și a tuturor celor care nu cred în misiunea mea, și a celor lași din armata mea! Dușmanii poporului german vor pieri. Dumnezeu cere nimicirea lor. El este Cel care prin mine vă poruncește să îndepliniți voia Lui!» Aceste doctrine false ale Evului Mediu sunt purtătoarele unei roade teribile în războiul actual. În mod similar, învățătura despre chinul veșnic care denaturează și hulește caracterul lui Dumnezeu, își poartă roadele rele. Milioane de oameni au fost întorși de la credința într-un Dumnezeu al Iubirii și de la credința în Biblie ca fiind mesajul Său, în urma celor mai monstruoase blasfemii ale Veacurilor Întunecate. Toată această responsabilitate o pun pe socoteala sectelor și a crezurilor Creștinătății. Acuz pe clericii ai căror ochi sunt acum deschiși pentru o înțelegere sănătoasă că au neglijat Biblia, au neglijat poporul, și în loc de a-l ajuta să iasă din întuneric, acum îl conduc în întunericul unei direcții opuse – în evoluție și critică înaltă, și în tot ce este contrar Cuvântului lui Dumnezeu. Dumnezeu este încă prezentat într-o lumină falsă în lume. Pe dinafară, crezurile Evului Mediu sunt încă îmbrățișate din prefăcătorie, în timp ce pe dinăuntru sunt detestate. Spuneți că este o mare fraudă, o mare

ipocrizie? Eu răspund, da; și încă din cele mai uluitoare pe care lumea le-a cunoscut vreodată. Două sute de mii de slujitori declarați ai lui Dumnezeu și ai lui Cristos care stau astăzi înaintea lumii spunându-i legendele Evului Mediu și căutând să împiedice poporul să vină la cunoștința adevărului, între timp au primit banii și reverența poporului. O astfel de ipocrizie, o astfel de blasfemie la adresa lui Dumnezeu, o astfel de înșelăciune a poporului, o astfel de ținere a lui în întuneric, oare nu merită o mare pedeapsă, și oare nu este ea aproape?” B.S.M.

„În toate țările beligerante preoții lui Cristos acționează ca agenți de recrutare. Tot felul de argumente sunt folosite pentru a convinge tinerii din țară contrar învățăturilor Domnului. Aceiași oameni care obișnuiesc să râdă la declarația că soldaților turci din războaiele anterioare li se promitea în caz de deces un pașaport sigur pentru paradisul ceresc – aceiași preoți acum îndeamnă pe toți cei potriviți asupra cărora au influență să se pregătească pentru a merge la luptă ca să își dea viețile. În timp ce germanii poartă pe fiecare steag de luptă și pe centurile soldaților inscripția «Dumnezeu este cu noi», clericii britanici citează texte biblice pentru a încuraja înrolarea bărbaților tineri, și ca să arunce o aureolă de glorie asupra soldaților morți în luptă.” (W.T.’15-267.) „Clerul se află la strâmtoare. De la ei se așteaptă să fie credincioșii țării lor, fie corect sau greșit. De la ei se așteaptă să predice războiul ca fiind voința lui Dumnezeu, și de a merge la război ca fiind o chestiune meritorie care va avea răsplata și binecuvântarea divină. Ei trebuie să încurajeze recrutarea în ascultare de poruncile regelui lor pământesc și astfel să încalce poruncile Regelui ceresc, care i-a îndrumat să fie făcători de pace și să o urmărească cu toți oamenii, și să nu comită nicio crimă, fie sub sancțiune legală sau altfel.” (W.T.’15-276.) „Recent, în Canada, editorul a fost uimit de activitatea predicatorilor de acolo – în special a acelor din Biserica Anglicană. Unul a fost văzut îmbrăcat într-o uniformă militară mărșăluind pe străzi împreună cu voluntarii. Un prieten l-a întrebat: «Te-am văzut în rândul voluntarilor?» El a răspuns: «Da, am vrut să încurajez băieții». «Și te-ai gândit să mergi pe front pentru a lupta în tranșee?» «Niciodată», a răspuns el. El pur și simplu îndeplinea rolul de momeală pentru a-i împinge pe alții în față; întocmai cum un taur care se află în unul din abatoarele din

Chicago întâmpină animalele care urmează să fie sacrificate, și, clătinându-și capul în aer, le conduce până la culoarul central care duce spre măcelărie. Acolo el își cunoaște micul ascunziș în care alunecă și este adăpostit; în timp ce celelalte sunt mânate și unele după altele sunt silite să înainteze pentru a fi sacrificate.”

W.T.’15-259.

Și din gura profetului fals. — Unica eroare cardinală asupra căreia toate sectele protestante [profetul fals] sunt de acord, este doctrina nemuririi umane, minciuna inițială spusă în Eden. (Geneza 2:17; 3:4.) Vorbind despre ea Domnul nostru spune: „Când vorbește minciun*a*, vorbește din ale sale.” (Ioan 8:44, Diaglott.) Vorbind iarăși despre ea și referindu-se închinătorilor fiarei și ai chipului ei, Apostolul Pavel zice: „Pentru că ei nu au primit dragostea adevărului, ca să fie salvați. Și de aceea Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca ei să creadă minciuna.” (2 Tesaloniceni 2:10, 11.) În fiecare caz, din greacă este dat articolul hotărât. Broasca care iese din gura profetului mincinos [chipul fiarei] este doctrina nemuririi umane. Aceste suflete înșelate cred de fapt această eroare, și fără îndoială vor fi capabile să o dovedească spre satisfacția balaurului. Această eroare se află la baza doctrinelor chinului veșnic și trinității. Există o aluzie în 1 Ioan 4:1-3, că eroarea principală asupra căreia va insista profetul fals este că atunci când Isus a venit de la Tatăl El a fost mai mult decât carne, adică, cel puțin a avut un suflet nemuritor. Apocalipsa 13:11, 13, 14, 15; 14:9, 11; 15:2; 16:2; 19:20; 20:10; Matei 24:24.

16:14. ***Pentru că acestea sunt spirite de demoni.*** — Vezi Efeseni 6:12. „Suntem natural conduși de analogia influenței spiritelor rele așa cum este descrisă în evanghelii, pentru a compara *efectul* produs de demonii menționați în acest verset cu exemplele *posesiei* despre care citim în alte părți ale Noului Testament.” Cook.

Lucrând miracole. — Este foarte posibil că cea mai puternică „dovadă” a nemuririi omului va fi totuși obținută de profetul fals prin materializări ale spiritelor rele, poate mai întâi la reuniunile predicatorilor, iar apoi în public. Vom aștepta și vom vedea. Între timp, invaziile mintale indicate în Apocalipsa 7:3 și 2 Tesaloniceni 2:11 vor veni cu siguranță, chiar dacă materializările fizice vor

avea loc sau nu. Apocalipsa 13:13, 14.

„Ziarele de aproape și de departe au publicat următorul articol: «Fred E. Foskett, un tânăr mecanic din Orange, Mass., a atras atenția Profesorului James de la Universitatea Harvard, și a altor membri de conducere ai filialei din Boston a Societății Americane de Cercetare Psihică, căreia de curând i-a dat probe. Foskett a turnat un litru de alcool într-un lavoar, l-a aprins și apoi și-a spălat mâinile, scăldându-se timp de aproape zece minute în fluidul arzând, spălându-și brațele și fața – literalmente s-a scăldat în alcool aprins. De îndată ce s-a terminat, medicii prezenți l-au examinat pe Foskett, și nu au putut găsi nici cea mai mică urmă de arsură sau de bășică. Foskett apoi le-a spus că flăcările nu i-au dat nici cea mai mică senzație de ardere, că a simțit o căldură confortabilă și plăcută, și nimic mai mult. Al doilea test a fost făcut în casa prof. James în Cambridge. Un om de știință care s-a aflat acolo a spus că Foskett a făcut toate experimentele sale cu o zi înainte, și atunci „s-a dematerializat în mod absolut și pozitiv. Părea, după cum am urmărit, că se dizolvă într-un aer subțire, timp de 41 de secunde a fost plecat iar apoi s-a materializat”.»”

W.T.’09-83; Matei 24:24; 2 Tesaloniceni 2:9.

Care se duc la regii întregii lumi, să îi adune la bătălia Zilei celei mari a Dumnezeului Cel Atotputernic. — Din care oribilul război european actual este doar o încăierare preliminară.

Apocalipsa 17:14; 19:19.

„Această luptă, care se va încheia cu răsturnarea completă a stăpânirii prezente a pământului, este deja începută. Adunarea armatelor este clar vizibilă din punctul de vedere al Cuvântului lui Dumnezeu. Sabia Adevărului, deja ascuțită, trebuie să lovească fiecare sistem și obicei rău – civil, social și eclesiastic. Conflictul intern spumegă deja; curând va izbucni ca un foc mistuitor, iar sistemele omenești și erorile, care de secole au încătușat adevărul și au apăsat creația gemândă, trebuie să se topească în fața lui. Da, adevărul – și cunoștința larg răspândită și crescândă despre el – este sabia care dezorientează și rănește capii multor țări.” (Psalmul 110:6; B101.) „Marea masă a omenirii nu va ajunge să înțeleagă adevărata stare de lucruri până când Babilonul cel mare va fi complet răsturnat și influența lui asupra lumii va fi zdrobită. Atunci ei vor vedea că marea strâmtorare prin care vor fi trecut a

fost ceea ce este numit simbolic «Războiul Zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic»; că în măsura în care ei au susținut eroarea și răul, în aceeași măsură au luptat împotriva legii și forțelor noului Imperiu și a noului Conducător al pământului; și că în măsura în care limba, pana, mâinile, influența și mijloacele lor au fost folosite ca să sprijine *dreptatea* și adevărul asupra oricărui subiect, în aceeași măsură ei au luptat de partea Domnului. Și pe parcursul întregii strâmtorări vor fi în lume aceia care vor pune mărturie pentru cauza ei, declarând că prezența Domnului și stabilirea Regatului Său, care este în opoziție cu puterile întunericului, este adevărata cauză a strâmtorării, clătinării și răsturnării societății." B141.

16:15. *„Iată, Eu vin ca un hoț.* — Un hoț vine pe neașteptate, și numai cu scopul de a lua bijuteriile. Maleahi 3:17; 2 Petru 3:10; Apocalipsa 3:3; Matei 24:42-44; 1 Tesaloniceni 5:2.

Binecuvântat este cel ce veghează. — „Pentru că servitorii Regelui nu sunt nepăsători, neglijenți și indiferenți, dar credincioși și stăruitori. Veghetorii discern că există trei cuvinte diferite cu o semnificație distinctă, folosite referitor la a doua venire a Domnului; și anume: *parousia, epifania* și *apokalupsis*. *Parousia* este utilizat în legătură cu cea mai timpurie etapă a venirii a doua, în timp ce *apokalupsis* expune aceeași venire, dar de mai târziu." (W.T.'02-86.) „Cuvintele grecești *apokalupsis* și *apokalupto* semnifică revelare, descoperire, dezvăluire [ca a unui lucru mai înainte prezent, dar ascuns]. Denumirea ultimei cărți a Bibliei este din aceeași rădăcină – Apocalipsa sau Revelația." W.T.'02-92.

l Corinteni 1:7; l Petru 1:7; Luca 17:29, 30.

Și își păzește hainele. — Menține cu fermitate angajamentul său de consacrare chiar până la moarte.

Ca să nu umble gol. — După cum fac bisericile nominale încă de la consiliul de război de la Washington, 6 mai 1917.

Și să i se vadă rușinea!" — În decursul epocii *apokalupsis* acum în desfășurare. (Apocalipsa 3:18.) „Expunerea înaintea lumii că le lipsește ceea ce constituie starea creștină." Cook.

Matei 5:43, 44.

16:16. *Și ele i-au adunat.* — Cele trei spirite necurate fac adunarea. Apocalipsa 19:19.

Într-un loc numit în ebraică Armaghedon. — „Faptul că sf. Ioan a întrebuinţat un cuvânt (*Harmaghedon*), «distrugerea cetei lor», care nu se găseşte în legătură cu vreo oarecare localitate sau eveniment istoric, arată de la sine o interpretare figurativă. (Zaharia 12:11.) Nici noi nu ne gândim la un război literal.” (Cook.) „Cuvântul «munte» în termenul Armaghedon – «Muntele Meghido» – pare să fi fost folosit deoarece Meghido se află într-o regiune muntoasă, deşi luptele au avut loc într-o vale adiacentă. Sensul de aici este că va fi, ca să zicem aşa, o bătălie decisivă care va hotărî în chestiunea predominării adevăratei religii pe pământ. Ceea ce aşteptăm ca împlinire a acesteia ar părea să fie, că va exista o adunare de puteri – o oarecare unire a forţelor – o opoziţie făcută Regatului lui Dumnezeu despre care se spune în evanghelie din partea puterilor amintite aici şi care va fi *decisivă* în caracterul său.” (Barnes.) O altă perspectivă a Volumului VI din *Studii în Scripturi* aşa cum apare închinătorilor fiarei şi ai chipului ei, se află în plaga întunericului asupra egiptenilor descrisă în Exodul 10:21-29. Cele trei zile* de întuneric înfricoşător asupra ţării Egiptului reprezintă cei trei ani ai marelui război, şi indică încheierea lui la scurt timp după publicarea acestei ultime mărturii a Bisericii. În timp ce această plagă era încă în desfăşurare, Moise a zis lui faraon: „Nu voi mai vedea faţa ta”. Şi chiar aşa este; Pastorul Russell a trecut pentru totdeauna dinaintea antitipicului faraon, Satan, în toamna anului 1916. Dar fiind ferm încredinţaţi că „lucrările lui îl urmează”, noi susţinem că el supraveghează, potrivit aranjamentului Domnului, lucrarea care trebuie realizată. A se vedea Apocalipsa 16:1.

---

* Odată cu trecerea timpului observăm în istorie că Primul Război Mondial a durat cam 4 ani şi 4 luni şi nu numai 3 ani. Această frază în ediţia englezească din 1926 a fost înlocuită cu următoarea: „Cele 3 zile de întuneric înfricoşător asupra ţării Egiptului reprezintă 3 ani de obscuritate mintală referitoare la cauza [influenţa demonilor] războiului mondial care se încheie cu publicarea acestei cărţi în 1917”. Observăm de asemenea că ţara Egiptului [lumea] este încă în întuneric asupra motivelor reale ale marelui război, dintre care unele principale sunt împlinirea profeţiei din Psalmul 97:5 şi expirarea Timpurilor Neamurilor; de aceea raţionamentul, în lumina Scripturilor, este că cele 3 zile de întuneric înfricoşător asupra ţării Egiptului ar părea să reprezinte cele 3 etape ale Marii Strâmtorări (1 Regi 19:11, 12), după care, prin Regatul lui Mesia, Dumnezeu va înlătura „vălul care înfăşoară toate popoarele” (Isaia 25:7; A18); iar Marele Război este numai prima dintre aceste 3 etape. – n. t.

16:17. *Și al șaptelea.* — Volumul VII din *Studii în Scripturi*.

A turnat potirul său [în] *peste* ***aer.*** — Clerului i se va părea că este îndreptat împotriva puterilor conducătoare. „Spaima descoperirii lui Cristos va apărea astfel răspândită peste întregul univers.” Cook.

Și a venit o voce tare. — O proclamare importantă și viguroasă a acestei profeții și a lui Ezechiel.

Din Templul [din cer, de la tron] *lui Dumnezeu****.*** — Biserica Adevărată.

Spunând: „S-a împlinit!” — A se vedea titlul acestei cărți.

Ezechiel 9:11.

16:18. *Și au fost tunete.* — Șapte din ele – care indică un interes larg răspândit în *Studiile în Scripturi*. Probabil că unele tunete vor fi provocate de stimatul cler. Dacă în trecut ei tunau mai puțin și luminau mai mult, lumea nu s-ar afla în situația ei dificilă actuală. Apocalipsa 8:5.

Și fulgere. — Un bun iluminant al locurilor întunecate din firmamentul eclesiastic.

Și voci. — «Vocile» Marii Companii, care, după ce Turma Mică va fi trecut dincolo de văl, va da dovadă de energie neasemuită și fidelitate în mijlocul dificultăților incomparabile.

Apocalipsa 11:15; 8:5.

Și a fost un mare cutremur. — Revoluție socială. Aceeași care este menționată în Apocalipsa 8:5; 11:19 și în 1 Regi 19:11, 12, care va urma după război.

Așa de mare cum nu a mai fost de când sunt oameni pe pământ. — Un socialism mondial, care în încercarea lui de a guverna completamente lumea, în mod sigur va cădea.

Un cutremur așa de puternic și de mare. — Următoarele sunt o adresare a lui Frank A. Vanderlip, președinte al National City Bank din New York, acordată Asociației Bancherilor din Chicago, decembrie 1916. „Socialismul de stat din Europa ar putea dezvolta asemenea probleme care niciodată nu ne-au îngrijorat. S-ar putea să întreprindă cumpărări colective, industrii care beneficiază de ajutorul statului, forme de control guvernamental suportate de comerțul de pe ocean și de noii factori din finanțele internaționale.

S-ar putea ca modificările făcute de război să rezulte în forme de guvernare care vor avea o influență profundă și la nivel mondial."

16:19. ***Iar cetatea cea mare a fost împărțită în trei părți.*** — Creștinătatea este acum împărțită în trei părți: Rusia socialistă, Teutonia imperială și guvernămintele reprezentative din vest; dar noi ne gândim că se apropie și o divizare religioasă: biserica greacă, papalitatea și uniunea profetului fals protestant, toate aflându-se sub controlul papal. Se mai poate referi și la cetatea din Apocalipsa 14:20. 2 Regi 2:10, 12, 15.

Și [cetățile] *cetatea* ***națiunilor a căzut.*** — Se face referire la Roma, «cetatea» menționată în Apocalipsa 17:18. Prin Roma se înțelege papalitatea. Toți ceilalți regi deja au băut îndeajuns din mânia lui Dumnezeu, iar acum a venit rândul împăratului Șeșacului. Ieremia 25:26; 51:41; Apocalipsa 14:8.

Și Babilonul cel mare a fost amintit înaintea lui Dumnezeu. — „Atât de completă este iluzia că Creștinătatea reprezintă Tronul și Guvernământul lui Mesia printre oameni, încât căderea Babilonului va uimi întreaga lume. Și, să nu uităm, marea majoritate din totalitatea diferitelor secte și denominații ale Creștinătății sunt oameni lumești care nu au niciun fel de concepție în privința Bisericii adevărate și a cauzei ei. Ambiția lor este de a aproxima dreptatea și o formă de evlavie, dar mai mult de aceasta nu pare să le fie necesar, deoarece ei nu au fost concepuți de Spiritul sfânt și, prin urmare, nu pot aprecia lucrurile din punct de vedere divin." Pastorul Russell. A se vedea Apocalipsa 18:5.

Ca să îi dea paharul cu vinul înverșunării furiei [Lui]**.** — Vinul viei pământului. Apocalipsa 14:17-20; Ieremia 8:14; 25:26-28; Isaia 51:17-20; Apocalipsa 18:6.

16:20. ***Și fiecare insulă a fugit.*** — Chiar și republicile vor dispărea în timpul anarhiei.

Și munții nu s-au găsit. — Fiecare regat al pământului va trece, fiind înghițit în anarhie.

16:21. ***Și a căzut peste oameni.*** — Din grecește «oamenii», închinătorii fiarei și ai chipului ei, adică clerul.

O grindină mare din cer. — Adevărul compact, venind cu o forță zdrobitoare. O declarație conclusivă a modului în care Volumul VII din *Studii în Scripturi* va fi perceput de către

închinătorii fiarei și ai chipului ei. Apocalipsa 11:19; Isaia 28:17; 30:30; Ezechiel 13:11; Iosua 10:11.

Fiecare piatră de aproape greutatea unui talant. — 113 lbs*. (Maleahi 3:10.) Închinătorii fiarei și ai chipului ei vor asocia Volumul VII din *Studii în Scripturi* cu ultima plagă egipteană, moartea întâilor născuți, descrisă în Exodul capitolele 11 și 12. De îndată ce a survenit această plagă, egiptenii, începând de la faraon și până la ultimul dintre ei, erau nerăbdători să grăbească despărțirea de oaspeți, și erau dispuși să renunțe la toate bijuteriile lor de argint (Marea Companie) și de aur (Turma Mică). În legătură cu afirmația că „nu era casă unde să nu fie un mort”, se admite că dacă vreuna dintre secte a fost trecută cu vederea în listele menționate în comentariile de la Apocalipsa capitolele 8 și 9, omisiunea a fost neintenționată și va fi corectată în edițiile următoare. Cele trei zile în care oastea lui faraon a urmărit pe israeliți în pustie pot reprezenta trei ani care preced timpul de anarhie, în care toți mesagerii lui faraon vor fi înghițiți în marea furioasă a omenirii. Carele lor – organizațiile – își vor pierde roțile.

Și oamenii au blasfemiat pe Dumnezeu din cauza plăgii grindinei. — În aparență, cartea va fi nepopulară pentru un timp. „De îndată ce restricțiile divine asupra lui Satan au fost retrase, el i-a mișcat pe sabeeni să fure vitele lui Iov și să îi ucidă servitorii; a făcut să vină foc din cer care a ucis și a ars turmele de oi ale lui Iov; i-a trimis pe caldeeni să fure cămilele lui Iov și în final a produs un ciclon care a lovit casa în care copiii lui Iov petreceau împreună, a distrus casa și i-a ucis pe cei care o locuiau, și de îndată ce i s-a permis, a atacat persoana lui Iov cu boală. (Iov 1:9-2:7.)” S.M.80.

Pentru că plaga acesteia a fost foarte mare. — O revărsare considerabilă. [Adevărul din acest Volum se revarsă ca un potop, încât surprinde pe închinătorii fiarei și ai chipului ei. – n. t.]

---

* O livră este o veche unitate de măsură pentru greutăți, egală cu 0,453 kg. – n. t.

APOCALIPSA XVII

ULTIMA REZISTENȚĂ A PAPALITĂȚII

17:1. *Și a venit unul dintre cei șapte îngeri.* — Volumul Șapte din *Studii în Scripturi.*

Care aveau cele șapte potire. — Explicația plăgilor asupra Babilonului simbolic.

Și a vorbit cu mine. — Clasa Ioan, Biserica în carne.

Spunând*[u-mi]*: „Vino aici; îți voi arăta. — În capitolele 8, 9, 16 și 18 din Apocalipsa, și în conținutul cărții lui Ezechiel.

Naum 3:3, 4.

Judecata desfrânatei celei mari. — Papalitatea, „fiara”.

Apocalipsa 19:2.

Care șade pe multe ape. — Popoarele pământului.

Ieremia 51:13; Apocalipsa 17:15.

17:2. *Cu care au comis adulter regii pământului.* — „Regatele Europei de astăzi pretind a fi regate creștine și anunță că suveranii lor domnesc «prin harul lui Dumnezeu», adică prin numirea fie a papalității, fie a uneia dintre sectele protestante.” A268; Apocalipsa 18:3; Isaia 1:21; Ieremia 2:20-24; 3:6; Ezechiel 16:15.

Și locuitorii pământului s-au îmbătat. — „O instituție atât de mare care a reușit să îmbete toate națiunile cu doctrinele ei false, într-adevăr trebuie să fie foarte proeminentă, sau cel puțin astfel să fie apreciată de către cei ce au ajuns sub influența conținutului stupefiant al potirului ei.” Pastorul Russell.

Din vinul desfrânării ei.” — Doctrinele amestecate, parte adevăr și parte eroare, care inițial au condus la unirea dintre biserică și stat – adulter spiritual.

Ieremia 51:7; Apocalipsa 2:20; 17:5; 18:3; 19:2.

17:3. *Și el m-a dus, în spirit, în pustie.* — „Toți cei care vreau să aibă o vedere corectă asupra Babilonului trebuie, în spirit, să ia poziție alături de adevăratul popor al lui Dumnezeu «în pustie» – în starea de separare de lume, de ideile lumești și de simplele forme de evlavie, și în starea de consacrare totală și de credincioșie față de Dumnezeu și dependență numai de El.” D27.

Și am văzut o femeie. — Biserica romano-catolică.

Șezând pe o fiară de culoare stacojie. — Roma păgână și succesorii săi. Stăpânirea prin violență, sprijinul adulterului spiritual de-a lungul secolelor.

Plină de nume ale blasfemiei. — „Din «Dicționarul eclesiastic» al lui Ferraris, autoritate etalon romano-catolică, cităm următoarea prezentare condensată despre puterea papală, așa cum este dată la cuvântul «papa», art. 2: «Papa este de o asemenea demnitate și înălțime, încât el nu este doar om, ci, ca și cum ar fi Dumnezeu și vicarul [reprezentantul] lui Dumnezeu. (…) Astfel papa este încoronat cu triplă coroană, ca rege al cerului, al pământului și al iadului. Ba mai mult, excelența și puterea papei sunt nu numai în privința lucrurilor cerului, pământului și infernului, ci el este și mai presus de îngeri și este superior acestora; astfel încât dacă ar fi cu putință ca îngerii să se abată de la credință sau să nutrească sentimente potrivnice acesteia, ei ar putea fi judecați și excomunicați de papa. (…) El are atât de mare demnitate și putere încât ocupă unul și același tribunal cu Cristos; astfel încât tot ceea ce face el pare a ieși din gura lui Dumnezeu. (…) Papa este ca Dumnezeu pe pământ, singurul prinț al credincioșilor lui Cristos, cel mai mare rege al tuturor regilor, având deplinătatea puterii, căruia i s-a încredințat guvernarea regatului pământesc și ceresc». El adaugă mai departe: «Papa are o atât de mare putere și autoritate, încât poate modifica, declara sau interpreta legea divină». «Papa poate uneori contracara legea divină prin limitare, explicare etc.»” B310.

Având șapte capete și zece coarne. — Vezi Apocalipsa 12:3; 13:1; 17:9-12; Daniel 7:7, 20; Apocalipsa 5:6; l Samuel 2:10; Deuteronom 33:17; l Regi 22:11.

17:4. *Și femeia era îmbrăcată în purpură.* — Simbolizând pretenția la regalitate a bisericii apostate. „Șed ca o regină și nu sunt văduvă.” Apocalipsa 18:7, 12, 16.

Și în stacojiu. — Simbolizând pretențiile ei de a participa la lucrarea de sacrificiu a lui Cristos, prin doctrina liturghiei.

Și împodobită cu aur. — Simbolizând pretenția ei că în ea se includ toți membrii adevăratei Biserici a lui Dumnezeu, cei care, în cele din urmă, vor obține natura divină.

Și pietre prețioase. — Simbolizând pretenția ei că ea este unicul păstrător al bijuteriilor prețioase de adevăr și caracter ale

Domnului. l Corinteni 13:12; Maleahi 3:17.

Și perle. **—** Simbolizând pretenția ei precum că ar avea putere exclusivă asupra tuturor celor pe care Domnul i-a cumpărat prin moartea Sa. Matei 13:45, 46.

Având în mâna ei o cupă de aur. **—** Simbolizând pretenția ei că ea este depozitul pentru tot Adevărului Divin. Ieremia 51:7.

Plină de urâciuni și de necurățiile adulterului ei *și ale pământului***. —** „Babilonul era în mâna lui Iehova un potir de aur, care îmbăta tot pământul; popoarele au băut din vinul lui; de aceea popoarele au devenit nebune [îmbătate de erorile lui]. (Ieremia 51:7-9.)" C156; Apocalipsa 18:6; Isaia 65:4.

17:5. ***Și pe fruntea ei*** [era scris un nume]**. —** Clar vizibil pentru toți cei care posedă minte spirituală. (Și cât de ciudat este că nu *toți* îl văd!)

Mister. **—** „Am atras deja atenția asupra faptului că Biserica lui Cristos este numită în Scripturi «Taina lui Dumnezeu» deoarece, contrar așteptării, Biserica urma să fie *Corpul* Mesianic, care, sub Capul ei Uns, Isus, va domni și va binecuvânta lumea. Această taină sau acest secret descoperit acum sfinților a fost ținut ascuns în veacurile și dispensațiile trecute (Efeseni 3:3-6), și este taina lui Dumnezeu care se va sfârși curând, prin desăvârșirea Noii Creații la sfârșitul acestui Veac Evanghelic. Am atras atenția și asupra faptului că Scripturile se referă la Babilon ca fiind un sistem fals [mama și fiicele – unele mai corupte, altele mai puțin corupte, unele fiind o imitație mai bună, altele mai slabă], și că acesta este numit «Taina Fărădelegii». Să nu fim înțeleși că vrem să spunem că fondatorii acestor sisteme false le-au organizat cu scopul și intenția de a induce în eroare poporul lui Dumnezeu. Mai degrabă să nu uităm că în Scripturi lui Satan i se atribuie «înșelarea întregii lumi» asupra acestui subiect, punând răul în locul binelui și binele în locul răului, lumina în locul întunericului și întunericul în locul luminii. Satan «lucrează acum în fiii neascultării» (Isaia 5:20; Efeseni 2:2), întocmai cum I-a oferit cooperare și Domnului nostru Isus." F199; 2 Tesaloniceni 2:7; Proverbe 5:6.

«Babilonul cel mare, mama desfrânatelor și a urâciunilor pământului». **—** „Deoarece papalitatea, mama, nu este un singur individ, ci un mare sistem religios, păstrând simbolul ar trebui să ne așteptăm să vedem alte sisteme religioase care să corespundă

ilustrației de fiice cu un caracter asemănător. Acestei descrieri îi corespund cu totul diferitele organizații protestante. Sistemele fiice s-au despărțit de mamă în împrejurările durerilor de naștere și s-au născut fecioare.” (D29.) „Dar unii creștini sinceri ar putea totuși întreba neliniștiți: «Dacă întreaga Creștinătate va fi implicată în soarta Babilonului, ce se va întâmpla cu protestantismul, rezultatul Marii Reforme?» Aceasta este o întrebare importantă; dar cititorul să considere că protestantismul, așa cum există astăzi, nu este rezultatul Marii Reforme, ci al declinului ei.” D28; Ezechiel 16:44; Osea 2:2-5; Isaia 1:21; Apocalipsa 18:9; 19:2.

„Pretențiile la succesiune apostolică și la autoritate clericală sunt aproape la fel de îngâmfat prezentate de unii din clerul protestant ca și de preoțimea papală. Și dreptul persoanei la judecată individuală – însuși principiul fundamental al protestului împotriva papalității, care a condus la Marea Reformă – este combătut acum aproape tot atât de intens de către protestanți ca și de către papiști. Protestanții par să fi uitat – pentru că într-adevăr ignoră – înseși motivele protestului originar, și, ca sisteme, ei sunt purtați de curent repede înapoi spre brațele deschise ale «Sfintei (?) Biserici Mame». «Să întindem spre voi mâna noastră cu afecțiune» (spune papa Leon protestanților în renumita lui enciclică adresată «prinților și popoarelor de pe pământ»), «și să vă invităm la unitatea care nu i-a lipsit niciodată Bisericii Catolice și care nu poate lipsi niciodată. De mult v-a chemat mama noastră comună la sânul ei.» Doctrina «dreptului divin al regilor», învățată sau sprijinită de aproape toate sectele, este temelia vechiului sistem civil, și a dat mult timp autoritate, demnitate și stabilitate regatelor Europei; și doctrina numirii și autorității divine a clerului a împiedicat pe copiii lui Dumnezeu de la progresul în lucrurile divine, și i-a legat cu lanțurile superstiției și ignoranței de venerarea și de adorarea semenilor lor imperfecți, și de doctrinele, tradițiile și interpretările date de ei Cuvântului lui Dumnezeu. Această întreagă ordine de lucruri trebuie să cadă și să treacă în bătălia acestei zile mari – ordinea de lucruri care a ținut pe oameni timp de secole docili sub puterile stăpânitoare civile, sociale și religioase. Toată această ordine a fost prin *permisiunea* lui Dumnezeu (nu prin hotărârea și aprobarea Lui, cum pretind ei). Dar aceasta, deși a fost în sine un rău, a servit *temporar* unui scop

bun, pentru prevenirea anarhiei, care este nemăsurat mai rea, pentru că oamenii nu erau pregătiți să facă mai bine pentru ei înșiși și pentru că timpul Regatului Milenar al lui Cristos nu venise încă. Prin urmare, Dumnezeu a îngăduit ca diferitele înșelări să câștige credibilitate pentru a ține pe oameni în frâu până la «Timpul Sfârșitului» – sfârșitul «Timpurilor Neamurilor» (care au expirat la 1 octombrie 1914).” D33.

17:6. *Și am văzut femeia îmbătată de sângele sfinților.* — „«Dar sângele protestanților nu este numit sângele sfinților, cu nimic mai mult decât sângele hoților, al ucigașilor și al altor răufăcători, pentru vărsarea căruia, din ordinul justiției, nicio comunitate nu va răspunde.» — *Traducerea lui Rhemish (catolică), nota de subsol*.” (B320.) „«Ea a profitat de sfinții Dumnezeului Cel Prea Înalt», și «a fost îmbătată de sângele sfinților». Apocalipsa 18:24.” W.T.’04-236; Apocalipsa 16:6.

***Și de sângele martirilor lui Isus.* —** Cei mai mulți dintre acești martiri vor fi fără îndoială onorați cu un loc în Marea Companie. (Vezi Apocalipsa 7:9.) Această Scriptură a fost împlinită în Veacurile Întunecate, dar suntem încă *în* Veacurile Întunecate și vom fi până când acest sistem va fi distrus. Pentru a fi creștin este nevoie mai mult decât de o simplă mărturisire de credință. „Izabela are astăzi fiice – sisteme numite protestante – care, totuși, în mare măsură copie spiritul mamei. Prin influența fiicelor, antitipicul Ilie se poate aștepta la persecuții viitoare, instigate de mamă, dar realizate prin fiice, așa cum în mod tipic este reprezentat în cazul lui Ioan Botezătorul, decapitat de Irod la insistența Salomeei, dar la inițiativa Irodiadei – Izabela.” W.T.’04-237.

***Și când am văzut-o.* —** A fost discernut adevăratul ei caracter.

***M-am mirat cu mare uimire.* —** Că Domnul permite existența unei astfel de instituții.

17:7. *Și îngerul mi-a spus.* — Volumul șapte din *Studii în Scripturi*. Vezi Apocalipsa capitolele 4, 5 și 6.

***„De ce te-ai mirat?* —** Aceasta este destul de corect și necesar. Papalitatea a fost prevăzută și permisă ca o parte a minunatului plan al lui Dumnezeu pentru dezvoltarea și probarea Bisericii Sale, dovedind cine sunt vrednici de a avea parte de prima înviere, pentru a fi comoștenitori cu Cristos.

***Eu îți voi spune misterul femeii.* —** Biserica apostată a Romei.

Și al fiarei care o poartă. — Roma păgână, stăpânirea prin violență, care acum este reprezentată prin guvernele beligerante ale pământului.

Care are cele șapte capete și cele zece coarne. — Vezi Apocalipsa 12:3; 13:1. Pentru expunerea restului prezentului capitol am fost ajutați de următoarea scrisoare: „Am primit cererea voastră de a îmi expune părerea asupra celor ce am înțeles din așteptările fr. Russell cu privire la capitolul 17 din Apocalipsa, și după o meditație îndelungată asupra acestei chestiuni, am decis să vă prezint următoarele: Fratele Russell a declarat că sunt posibile trei moduri de împlinire ale capitolului respectiv, însă nu a dorit să se pronunțe care din ele ar putea fi interpretarea corectă, din motivul că acest capitol nu poate fi interpretat în mod satisfăcător decât după împlinirea lui. El a afirmat că acest capitol este cheia tuturor figurilor și profețiilor din Apocalipsa, care încă sunt învăluite în mister. Cu diferite ocazii i-am cerut fr. Russell să îmi expună părerea lui cu privire la cele trei împliniri posibile; dar el a rămas absolut tăcut cu privire la două dintre ele, exprimându-și liber opinia numai cu privire la al treilea mod, despre care credea că va fi modul în care va fi împlinită profeția. Prin «fiara pe care ai văzut-o că era și nu este, și se va ridica din abis și va merge în pieire», noi înțelegem a fi «Sfântul Imperiu Roman» – biserica și statul, uniți în putere din anul 799 până în anul 1799. Expresiile: «pe care ai văzut-o», se referă la domnia de o mie de ani a papilor; «și nu este», se referă la neexistența prezentă a imperiului în putere; «și se va ridica din abis și va merge iarăși în pieire», se referă la restabilirea Sfântului Imperiu Roman în putere și distrugerea lui ulterioară. Declarația «când vine trebuie să rămână puțin timp», a fost înțeleasă de fr. Russell că fiara va domni doar un timp foarte scurt. Ca răspuns la întrebarea directă asupra acestui punct, fr. Russell a declarat că nu crede că acest timp scurt poate fi interpretat în zile, luni sau ani, ci că înseamnă doar o perioadă scurtă de timp. În versetul 12 citim că «cele zece coarne pe care le-ai văzut sunt zece regi, care încă nu au primit regat, dar primesc putere ca regi o oră cu fiara». Aceasta pare să prezinte punctul de vedere papal cu privire la diferiții regi ai Europei care până în prezent nu au primit ungerea oficială din partea papei, și prin urmare, încă nu și-au primit regatul. Dacă aceasta este corect

atunci ar însemna și că dacă papa i-ar unge pe acești regi și i-ar declara că guvernează prin drept divin, ei astfel ar primi în mod oficial putere ca regi și ar domni cu papa, și împreună cu el ar constitui fiara din nou la putere.

„Fr. Russell a așteptat cu nerăbdare soluționarea prezentului război mondial, din motivul că se părea foarte probabil că papa ar figura ca lider în realizarea soluționării lui, și, eventual, chiar la baza soluționării va fi recunoașterea papei ca sfântul scaun. Dacă papa primește o astfel de recunoaștere, el ar putea în schimb acorda imediat o ungere oficială conducătorilor diferitelor guverne incluse în cadrul acordului, iar apoi, aceștia, după cum se menționează în versetul 13, vor fi «într-un gând și vor da puterea și autoritatea lor fiarei». Dacă această ilustrație se va împlini astfel, atunci va fi doar o chestiune de timp până când aceleași guvernăminte se vor întoarce asupra Bisericii Romane și «o vor face pustie și goală și carnea ei o vor mânca, și pe ea o vor arde în foc». (Apocalipsa 17:16.) Cele de mai sus prezintă pe scurt ceea ce fr. Russell părea să creadă că va fi rezultatul războiului actual. El avea anumite articole din perspectiva cărora, dacă erau susținute de profeții împlinite, urmau să fie o dovadă absolută și irevocabilă pentru lume a tuturor celor mai importante ilustrații date în întreaga carte a Apocalipsei. Personal, cred că totul pare a fi o modelare în sine spre împlinirea capitolului referitor la modalitatea mai sus specificată. Dacă veți face orice utilizare a acestei scrisori, vă rugăm să specificați sau să evidențiați faptul că fr. Russell a considerat chestiunea în mare parte ca o ipoteză, și că el a declarat în mod hotărât că nu o va publica din motiv că atunci când va analiza această chestiune, el o va face în lumina profeției împlinite *ca ultimul cuvânt și ca desigilare a întregii cărți*, și că nu va încerca să facă acest lucru până în momentul în care interpretarea nu poate fi respinsă.” Evident, acest timp a sosit acum.

17:8. *Fiara pe care ai văzut-o.* — Anticristul.

Era. — Stăpânirea exercitată efectiv până în A. D. 1799.

Și nu este. — Din 1870 nu a avut nicio urmă de putere temporară. De atunci ea a fost în uitare, „în abis”.

Și se va ridica din abis. — „Dr. A. Palmieri de la Biblioteca Congresului a primit în particular scrisori de la Vatican, din partea unui scriitor recunoscut asupra subiectelor eclesiastice, care anunța

că papa Benedict al XV-lea este pe cale de a numi o comisie de patru cardinali pentru a reînnoi o mișcare începută de papa Leon al XIII-lea și abandonată de papa Pius al X-lea, care prevedea o reuniune a creștinismului și cultivarea relațiilor de prietenie cu Biserica Anglicană. Un anunț public asupra subiectului este de așteptat în curând de la Roma. Dr. Palmieri a spus că noua mișcare după cum a fost schițată de el, va fi îndreptată în special spre stabilirea reuniunii bisericii ruse și papiste și spre o reexaminare amănunțită a validității hirotonirilor anglicane sau episcopale, care au fost negate într-o bulă papală, «Apostolica Sedis», a papei Leon al X-lea. Interesul papei în problema unității creștine se spune că a fost intensificată datorită progresului recent al congresului mondial, inițiat de către Biserica Episcopală americană.

„«Noul papă», spune dr. Palmieri rezumând informațiile primite de la Roma, «a luat o parte considerabilă în eforturile națiunilor neutre de a stabili pacea între popoare. Eforturile Vaticanului au fost încurajate nu numai de spiritul umanitar, ci și de dorul unității creștine, și de a încheia conflictul care de multă vreme a împărțit bisericile creștine. Eforturile lui Leon al XIII-lea pentru realizarea reunirii creștinismului au fost oprite brusc de Pius al X-lea, care avea scopul unei reforme interne a clerului catolic, și și-a coordonat toată energia la zdrobirea modernismului (critica înaltă și evoluția). Benedict al XV-lea credea că a sosit timpul să reînvie politica lui Leon al XIII-lea, fiindcă o restabilire a unei păci politice ar fi primul pas spre noile încercări de a opri divizarea creștinismului într-un număr mai mare de secte. Părerea Vaticanului este că slavii ortodocși vor fi foarte curând chemați la o parte mai activă în viața națiunilor occidentale, fie protestante fie catolice, și că este necesar să se ajungă la o înțelegere cu ei pentru a evita relele produse de intoleranța religioasă. Comisia de cardinali recent planificată va acorda atenție aspirațiilor de unitate care din când în când se manifestă în Biserica Ortodoxă, și de a cultiva relații de prietenie cu Biserica Anglicană. Una din cele mai importante sarcini ale noii comisii va fi o reexaminare temeinică a argumentelor pro și contra privind validitatea hirotonirii anglicane. Bula *Apostolica Sedis* emisă de Leon al X-lea, a stabilit în mod negativ chestiunea acestei validități, dar în general, școlile teologice își asumă o atitudine mai favorabilă față de recunoașterea

validității ordinelor anglicane, și noua comisie de cardinali va medita cu atenție motivele prevăzute de către teologii ruși și englezi împotriva deciziei papei Leon al X-lea. Prietenia Bisericii Anglicane este apreciată de Roma, pentru că ea poate fi ca o legătură de unire între catolicismul roman și ortodoxia rusă».” (W.T.’17-52.) Presupunem că planul de mai sus al papei va reuși. „Aceasta este suprema șansă pentru creștinism «de a-și afirma autoritatea și de a ghida lumea afară din întunericul care o acoperă», observă *The Northwestern Christian Advocate* (metodist, Chicago), și se întreabă dacă Creștinătatea organizată care «a eșuat – fără glorie a eșuat» – în 1914, din nou va «rata oportunitatea ei de aur».” (Literary Digest.) „Un vechi scriitor a observat că fiara reapare din abis (vezi capitolul 11:7) fără diademe, ca și cum, în această ultimă etapă, ar simboliza mai curând violența furiei populare decât sfințenia prescriptivă a supremației monarhice.” Cook.

Și va merge în pieire. — Va fi în întregime distrusă în mâinile maselor pe care le-a înșelat atât de persistent și revoltător.

Apocalipsa 17:11.

Și cei ce locuiesc pe pământ. — Toți creștinii independenți care nu sunt amestecați în sistemele fie fiară fie chip.

A se vedea Apocalipsa 13:13, 14.

Ale căror nume. — Ca o clasă, nu ca indivizi.

Nu au fost scrise în Cartea Vieții. — Dar nu neapărat în așa-numitele cărți bisericești, păstrate aici, pe pământ, în scopul colectelor.

De la întemeierea lumii. — „Cartea sau sulul care prevedea viață pentru un număr ales, a fost pregătită de la întemeierea lumii. Numele în ea au fost scrise după cum indivizii s-au consacrat pe ei înșiși, acceptând condițiile chemării divine. Din acest punct de vedere al chestiunii, cartea sau sulul reprezintă scopul divin inițial – intenția lui Dumnezeu de a avea o Biserică, a cărei Cap să fie Domnul nostru Isus. (Apocalipsa 3:5.)” W.T.’99-265.

Se vor mira. — Vor fi uimiți, dezorientați și surprinși „la reapariția fiarei”. Cook.

Când vor vedea că fiara era, și nu este, și va fi din nou prezentă. — Restaurarea Imperiului Papal.

17:9. *Și aici este mintea care are înțelepciune.* — O problemă care necesită ajutorul Domnului pentru a fi înțeleasă.

Apocalipsa 13:18.

Cele șapte capete sunt șapte munți. — Regatele enumerate în Apocalipsa 12:3.

Pe care șade femeia. — Peste care ea a domnit odată în plenitudinea puterii. O mare parte din Apocalipsa este scrisă în așa fel încât se poate face atât o explicație literală cât și una simbolică, intenționată astfel de Domnul pentru a face înțelegerea cărții imposibilă altora, cu excepția celor pe deplin consacrați. Următoarele expun explicația literală a acestui text, care prezintă interes mai mult celor neconsacrați. Dar arată că mama desfrânatelor își are sediul la Roma. Și când știm cine este mama, este imposibil să nu recunoaștem fiicele. Roma este numită în istorie «orașul celor șapte coline». „Așezarea inițială a lui Romulus se spune că s-a limitat la muntele Palatin. Înainte de sfârșitul domniei lui, cu acesta s-au unit Capitoliul și Quirinalul; Tullus Hostilius a adăugat Celiul; Ancus Martius, Aventinul; și în cele din urmă, Servius Tullius a adăugat Esquilinul și Viminalul, înconjurând cele șapte coline cu un zid de piatră. Creșterea statului a urmat îndeaproape pe cea a orașului.” (Brit.) Nu ar fi posibil să se limiteze această explicație la șapte forme de guvernare care și-au exercitat influența asupra orașului Roma. Astfel de guvernăminte au fost multe. Numai în decursul secolului al XIX-lea au fost șapte: republica romană din 1798; regatul din 1805; anexarea din 1810; restaurarea puterii temporare din 1814; revoluția din 1848; restaurarea puterii temporare din 1849; și ocupația italiană din 1870.

17:10. *Și sunt șapte regi.* — Șapte forme de guvernare ale *Sfântului Imperiu Roman*, modelul particular de guvernare al diavolului.

Cinci au căzut. — (1) Perioada regală, din 753 î. Cr., până în 510 î. Cr. «Regii» acestei perioade nu erau numai „simpli șefi ereditari și patriarhali ai unui clan, capi preoțești ai unei comunități legate împreună printr-o *sacra* comună, sau magistrați aleși ai unui stat, ci o combinație a toate trei.” Brit.

(2) Republica, din 509 până în 451 î. Cr., și din 448 până în 60 î. Cr. „Este un fapt caracteristic roman că modificarea ei de la

monarhie la republică a fost făcută cu cea mai mică perturbare posibilă ale formelor existente de guvernare. Titlul de rege a fost păstrat, deși numai ca cel al unui ofițer preoțesc [*rex sacrorum*] – rege sacru, n. t.], în sarcina căruia au fost transferate unele dintre funcțiile religioase ale regilor precedenți. Cei doi consuli sau pretori aleși anual erau considerați ca moștenitori comuni ai deplinei autorități regale, și ca stăpânitori ai imperiului și deținători ai dreptului corelativ de a lua auspiciile prin transmitere directă de la fondatorul orașului.” (Brit.) (3) Decemviratul, o conducere formată din zece oameni, din 451 până în 449 î. Cr. (4) Triumviratul, o conducere formată din trei oameni, cu perioada de timp cuprinsă între anii 59-49 și 43-28 î. Cr. (5) Dictatura Cezarului, din 48 până în 44 î. Cr. Toate aceste forme de guvernare ale Sfântului Imperiu Roman vechi au ieșit complet din folosință.

Unul este. — Balaurul, încă reprezentat în forțele beligerante ale Europei. (A se vedea comentariile de la Apocalipsa 12:3, 4, 7, 9, 13, 16, 17; 13:2, 4, 11; 16:13.) Conducerea papalității în decursul Veacurilor Întunecate, atât în mod direct, prin puterea sa temporară, cât și prin guvernămintele pe care le-a controlat sau influențat și încă le influențează, a fost – așa cum s-a arătat – doar un alt aspect al guvernământului Romei păgâne, în general intitulată Imperiu, dar în Apocalipsa denumită Balaur, Diavol și Satan.

Și celălalt. — Forma arbitrară finală (oricare i-ar fi titlul oficial).

Încă nu a venit. — Dar urmează să își facă apariția după încheierea războiului, probabil la începutul anului 1918. (A se vedea comentariile de la Apocalipsa 16:17-21; Exodul 10:23.) Pastorul Russell a prezis că *întunericul* va începe în *1914*, și așa s-a întâmplat!

Și când vine, trebuie să rămână puțin timp. — „Limbajul este nedefinit, cuvintele «trebuie să rămână» sunt în sine accentuate. Aceasta este o astfel de perioadă încât în ea Biserica trebuie să își exercite răbdarea.” Cook.

17:11. *Și fiara.* — Conducerea prin violență în încercarea ei de a-și exercita dominația asupra conștiinței.

Care era. — Acea stăpânire temporară odată exercitată prin

influența guvernămintelor europene, care altădată de fapt a condus lumea.

Și nu este. — Acum lipsită de orice stăpânire temporară.

Ea este al optulea. — Al optulea corn care a luat locul celor trei smulse (Apocalipsa 12:3); la fel și forma finală a *Sfântului Imperiu Roman*.

Și este din cei șapte. — „Provine din cei șapte”, din greacă. A crescut prin faptul că au fost smulse cele trei. Papalitatea este fie a șaptea fie a opta formă, în dependență de modul în care este privită chestiunea. Dacă este privită că a avut domnie separată de cea a balaurului în timpul Evului Mediu (așa cum a făcut-o când a exercitat puterea temporară), atunci în noua sa înfățișare va fi a opta formă, iar conducerea separată în decursul Veacurilor Întunecate poate fi considerată ca a șaptea. Dar dacă este privită ca fiind în parteneriat cu balaurul în timpul Evului Mediu, atunci manifestarea ei viitoare va fi a șaptea formă. În orice caz, a opta formă este una din cele șapte; iar redobândirea puterii temporare în acest timp va fi cauza distrugerii papalității. Vezi W.T.’03-325 pentru o sugestie la care papa Benedict al XV-lea niciodată nu va avea un succesor. (El personal este al optulea papă domnitor de la 1799. Cinci dintre acești papi au murit înainte de 1878. Aici este o bună împlinire secundară.)

Și merge în pieire. — „Daniel, reprezentând pe sfinți, spune (Daniel 7:11): «Eu mă uitam mereu [după ce a trecut stăpânirea lui și nu a mai avut putere să zdrobească adevărul, puterea poporului sfânt] *din cauza* cuvintelor pline de trufie pe care le rostea cornul acela; m-am uitat până când [nu a mai avut putere asupra sfinților și adevărului, dar a avut un alt efect] fiara a fost ucisă și trupul ei a fost nimicit și aruncat în foc, ca să fie ars» – anarhie generală. Astfel este arătată distrugerea rămășiței guvernămintelor vechiului Imperiu Roman, cauzată de influența amăgitoare a declarațiilor bombastice neîncetate ale papalității, chiar și după ce stăpânirea ei a trecut.” C68; 2 Tesaloniceni 2:3.

17:12. *Și cele zece coarne pe care le-ai văzut.* — Trei dintre care au fost inițial smulse pentru a face loc dezvoltării papalității. A se vedea Apocalipsa 12:3; 13:1; 17:3; Daniel 7:7, 8, 20; Apocalipsa 5:6; l Samuel 2:10; Deuteronom 33:17; l Regi 22:11.

Sunt zece regi. **—** Conducători, fie regi, kaizeri, președinți sau alte persoane care au târât în măcel pe urmașii celor zece puteri care compuneau inițial Imperiul Roman.

Care [încă] ***nu au primit regat.*** **—** Nu au primit aprobare oficială ca domnitori din partea contrafăcutului „rege al regilor și domn al domnilor" – papa.

Dar primesc autoritate ca regi. **—** „Absența diademei arată că regatul lor nu este în deplină putere regală, dar că este trecătoare, fiind reprezentată ca și cum ar fi fost o putere regală." Cook.

O oră cu fiara. **—** „O oră" din versetul respectiv (17:12) poate semnifica un an sau un timp aproximativ. Cuvântul în greacă este *hora.* Este același cuvânt pe care l-a întrebuințat Domnul nostru atunci când a vorbit despre Ioan Botezătorul, spunând: «El a fost o lumină aprinsă și strălucitoare, și voi ați voit să vă veseliți pentru un timp (*hora* – un an – durata serviciului lui Ioan înainte de a fi întemnițat) în lumina lui». (Ioan 5:35; Matei 14:3; W.T.'04-60.) În chestiuni atât de delicate care țin de o împlinire viitoare, putem folosi doar cea mai optimă judecată a noastră în privința semnificației care să fie atribuită expresiilor de acest gen. „Fiecare să fie deplin încredințat în mintea lui." Romani 14:5.

17:13. ***Aceștia au un singur gând.*** **—** Toți sunt cu disperare nerăbdători să oprească teribila pierdere de vieți umane, acum că ei văd ceea ce tatăl lor, diavolul, a îndeplinit prin aceea că ei s-au închinat și au servit lui și instituțiilor sale.

Și dau fiarei puterea și autoritatea lor. **—** O susțin în eforturile ei aparent lăudabile, dar de fapt egoiste, în încercarea de a aduce pace pe pământ. „Depun în mâinile ei toate mijloacele disponibile pe care le posedă." Cook.

17:14. ***Aceștia vor face război cu Mielul.*** **—** Vor depune eforturi pentru a suprima mesajul Adevărului Prezent.

Apocalipsa 16:14; 19:19.

Și Mielul îi va învinge. **—** „Sionul nu trebuie să se teamă, căci Dumnezeu este în mijlocul lui și îl va ajuta. Consacrarea Bisericii este spre moarte și privilegiul ei este să își dovedească credincioșia. «Discipolul nu este mai presus de învățătorul său, nici robul mai presus de domnul său. Ajunge discipolului să fie ca învățătorul său și robului ca domnul său.» Matei 10:24, 25.

„Probabil că într-un efort de autoconservare din partea «Babilonului celui mare» – «Creștinătatea» – când va vedea că îi slăbește puterea în politică, clericalism și superstiție, lucrarea de răspândire a adevărului va fi oprită, ca dăunătoare pentru sistemul ei. Și probabil că în această conjunctură clasa Ilie, perseverând până la sfârșit în vestirea adevărului, va suferi violență, va trece în glorie și va scăpa de cele mai severe aspecte ale marelui Timp de Necaz care vine – chiar în criza afacerilor când oamenii vor începe să simtă că trebuie să se recurgă la măsuri disperate pentru a susține structura clătinândă a Creștinătății. Deși timpul exact al eliberării sau «schimbării» ultimilor membri ai corpului lui Cristos nu este declarat, timpul aproximativ este totuși în mod clar arătat, la scurtă vreme după ce «ușa» se închide (Matei 25:10).” C231.

Pentru că El este Domn al domnilor și Rege al regilor. — Are întreaga situație sub control perfect – El este *adevăratul* Papă.

1 Timotei 6:15; Apocalipsa 19:16.

Și cei ce sunt cu El sunt chemați. — Când aud, înțeleg și iau aminte la mesajul de consacrare completă chiar până la moarte (Apocalipsa 19:9). Această clauză, în greacă, indică faptul că aceștia, la fel ca și Mielul, îi vor birui.

Și aleși. — Aleși de îndată ce ei îndeplinesc condițiile, și dacă sunt locuri vacante.

Și credincioși.” — „Ușa ocaziei de angajare cu Cristos Domnul nostru în lucrarea Veacului Evanghelic se va închide când «vine noaptea când nimeni nu mai poate să lucreze». Și atunci, pentru toți cei care nu au dezvoltat mai înainte caracterul necesar și nu și-au dovedit armonia, devotarea, iubirea și zelul pentru Domnul și pentru adevărul Său prin serviciu credincios (Matei 10:37; Marcu 8:38), va fi prea târziu să facă astfel. Sosirea acestei nopți va pune evident capăt oricărei alte lucrări de diseminare a adevărului, care, greșit înțeleasă de public în general, va fi probabil acuzată de a fi cauza unei mari părți din anarhia și confuzia care vor predomina atunci, în loc să fie văzută în adevărata ei lumină ca o preumbrire a gândului și revelației divine în privința viitoarelor strâmtorări ale lumii și a adevăratelor lor cauze.

„După ce au îmbrăcat toată armura lui Dumnezeu și s-au împotrivit cu îndrăzneală erorii prin prezentarea și apărarea clară și neînfricată a adevărului, în această zi rea, când erori uriașe se

îngrămădesc îndrăzneț și sfidător peste tot, sfinții sunt îndemnați: «Să rămâneți în picioare, după ce veți fi biruit toate», îmbrăcați cu toată armura, cu Sabia Spiritului întotdeauna gata de apărare, și cu veghere, perseverență și rugăciune pentru toți sfinții. Toți vor avea nevoie de răbdare, pentru ca după ce vor fi făcut voia lui Dumnezeu să poată primi făgăduința. Apocalipsa 14:12; Efeseni 6:13; Evrei 10:36." C210, 212; Apocalipsa 2:10.

17:15. ***Și el mi-a spus: „****Aceste* ***ape pe care le-ai văzut, unde șade desfrânata.*** — A se vedea Apocalipsa 17:1, 9.

Sunt popoare și mulțimi și națiuni și limbi. — Și, prin urmare, nu sunt ape literale, sau munți literali, sau forme de guvernare care au condus orașul Roma. Isaia 8:7.

17:16. ***Și cele zece coarne pe care le-ai văzut.*** — Conducătorii Europei și Americii, și supușii lor, sunt descendenți ai celor zece puteri care compuneau inițial vechiul Imperiu Roman.

Și fiara. — Restabilirea puterii temporare a papei în Roma și în alte părți. „Citatul următor dintr-un ziar catolic de dată recentă este o dovadă clară a lăudăroșeniilor și amenințărilor ei: «Papalitatea va câștiga suveranitatea ei pământească pentru că este folositoare și convenabilă pentru biserică. Îi dă capului executiv al bisericii o libertate mai deplină și o stăpânire mai deplină. Papa nu poate fi mult timp supusul vreunui rege. Nu este în concordanță cu funcția divină să fie astfel. Îl restrânge și îi limitează influența pentru bine. Europa i-a recunoscut această influență și va fi obligată să i se închine în timpuri de nevoie mai mari decât acesta. Mișcările sociale și mâna roșie a anarhiei vor încorona totuși pe Leon sau pe succesorul lui cu realitatea puterii pe care o simbolizează al treilea cerc, și care odată era recunoscută universal». Da, pe măsură ce ziua necazului se apropie, eclesiasticismul se va strădui să își folosească puterea și influența din ce în ce mai mult pentru a-și asigura bunăstarea politică proprie, prin controlul ei asupra elementelor agitate ale societății; dar în criza din viitorul apropiat, elementul nelegiuit va nesocoti orice influență conservatoare și va trece peste orice constrângeri, mâna roșie a Anarhiei își va face lucrarea ei cumplită, iar Babilonul, din punct de vedere social, politic și eclesiastic, va cădea." D38.

Acestea vor urî desfrânata și o vor face pustie și goală. — Oamenii și guvernele vor avea o ură comună pentru dușmanul lor comun atunci când motivele care i-au determinat faptele vor fi dezvăluite în mod clar.

Ezechiel 16:35-44; 23:22, 29; Zaharia 1:19.

Și carnea ei o vor mânca și o vor arde cu foc. — Se vor uni pentru a completa distrugerea ei totală. Apocalipsa 18:8, 18; Daniel 7:11; C68; Geneza 38:24; Ezechiel 16:41; Leviticul 20:14; 21:9.

17:17. *Fiindcă Dumnezeu a pus în inimile lor să împlinească voința Lui.* — Așa cum a exprimat în Cuvântul Său.

Și să facă un acord. — Conspirând împreună împotriva maselor.

Și să dea regatul lor fiarei. — Să depună libertățile lor la dispoziția papalității, în calitate de arbitru.

Până când vor fi împlinite cuvintele lui Dumnezeu. — Și durerile de naștere ale Sionului nominal trebuie să prezinte adevăratul lui caracter.

17:18. *Iar femeia pe care ai văzut-o.* — Biserica apostată, Izabela antitipică.

Este cetatea cea mare. — „Sfântul Imperiu Roman”.

Care domnește peste [regii] *regatul* ***pământului.”*** — „Exegeții fiecărei ramuri în general sunt de acord că Roma păgână, sau Roma papală, sau Roma sub ambele aspecte, este aici descrisă. În scopul de a respinge aplicarea la papalitate, mulți comentatori romano-catolici o aplică și la ceea ce se spune despre distrugerea Romei, în viitor – la Roma care va deveni din nou păgână: «Aceasta este ipoteza», observă episcopii Wordsworth din Suarez, Viegas, Ribera, Lessius, Menochilus, C. à. Lapide, și alții, îndeosebi dr. Manning în zilele noastre. Stern scrie astfel: «Babilonul este într-adevăr orașul Roma, însă nu numai ca vechea Romă păgână, ci și în noua semnificație păgână a istoriei umane».” Cook.

Ar putea vreodată veni un timp în care oamenii din întreaga lume să fie mai păgâni în inimă decât acum; și nu arată chiar și comentariul papal că această scriptură este gata să se împlinească?

APOCALIPSA XVIII

CĂDEREA ECLESIASTICISMULUI

18:1. ***După aceste lucruri.*** — Ca o altă vedere a epocii Secerişului.

Am văzut un alt Înger. — Mesager, Mesagerul Legământului, Domnul Isus. Maleahi 3:1; Apocalipsa 10:1; 14:1.

Coborând din cer. — În 1874. Vezi Apocalipsa 3:14.

Având mare autoritate. — „Toată puterea în cer şi pe pământ.” Matei 28:18.

Şi pământul a fost luminat. — A se vedea Maleahi 4:2; Apocalipsa 7:2.

Cu gloria Lui. — Unele dintre minunile Zilei celei Noi, toate descoperiri de la 1874, sunt maşinile de calcul, avioanele, aluminiul, chirurgia antiseptică, vopselele artificiale, cupla automată, automobilele, sârma ghimpată, bicicletele, carborundumul, registrele de casă, celuloidul, şcolile de corespondenţă, separatorii de cremă, Africa întunecată, plugurile cu disc, Planul Divin al Vârstelor, dinamita, trenurile electrice, sudura electrică, scările rulante, aparatele de gătit fără folosirea focului, motoarele cu gaz, utilajele folosite la recoltare, gazul de iluminat, motoarele cu inducţie, linotipurile, maşinile de chibrituri, monotipurile, cinematografia, Polul Nord, Canalul Panama, pasteurizarea, semnalele feroviare, razele Roentgen, maşinile de cusut încălţăminte, praful fără fum, Polul Sud, submarinele, radiumul, zgârie-norii, metrourile, maşinile de vorbit, telefoanele, maşinile de scris, aspiratoarele şi telegrafia fără fir. Ezechiel 43:2; Ioan 1:9; Matei 25:31; Tit 2:13.

18:2. ***Şi El a strigat cu o voce puternică.*** — Cu un mesaj viguros. Cât de bine aceste Scripturi se referă la Pastorul Russell ca la «voce»! (Apocalipsa 7:2; 10:3; 16:1.) Atât de modest sunt scrise lucrările Pastorului Russell încât autorul nu este nicăieri menţionat, ci toată atenţia întotdeauna şi pretutindeni este direcţionată spre *Domnul*, scopul Lui, mesajul Lui.

Spunând: „A căzut [a căzut] ***Babilonul cel mare!*** — „Expresia «a căzut Babilonul», indică că peste Babilon trebuie să vină cândva o respingere bruscă şi completă, când toată favoarea

va înceta definitiv și când va urma judecata – chiar o astfel de respingere, cum am arătat, și-a avut timpul în 1878.” C155; Isaia 13:19-22; 21:9; Ieremia 51:8-13; Apocalipsa 14:8; 16:19.

„În ciuda tuturor bogățiilor noastre, continuă pacostea sărăciei, însoțită de boli, suferințe, crime, alienație și vicii. Boala socială manifestată în «atrofie și hipertrofie», în «sângerarea extremității părții de jos și balonarea celei de sus, ambele în degradare», este un avertisment pentru lumea modernă. Rezultatul net al minunatei noastre civilizații este faptul că oamenii au mai puțin timp acum decât au avut vreodată de la începutul lumii.” – *Current Literature*; W.T.’11-420.

„Medicii alieniști din țară în mod solemn avertizează poporul american asupra grabei alarmante în care trăim. Conform dr. Harvey W. Wiley, expertul de stat în alimentație și medicamente, aproape fiecare bărbat și femeie, la un moment dat în viața lor, ajunge pe panta alienației mintale. Acest punct de vedere este, de asemenea, susținut de celebrul dr. William A. White, șeful spitalului de psihiatrie de stat al S.U.A., care susține poziția luată recent de dr. Owen Copp, noul șef al spitalului de psihiatrie din Pennsylvania. Din cauza ravagiilor teribile provocate de alcool și droguri, în special în Statele Unite, mii de oameni devin astfel extrem de nervoși încât ei totdeauna sunt expuși nebuniei. El susține că cauza acestei stări este graba și grija vieții moderne.” W.T.’11-228.

Și a devenit locuință a demonilor. — „The *New York World* a publicat un interviu cu episcopul Fallows, de la Biserica Episcopală Reformată, după cum urmează: «Telepatia este un fapt constatat și stabilit. În ultimii ani au fost făcuți pași importanți în explicarea fenomenelor psihice, și în următorii ani știința comunicării cu cei morți va face parte din programul marilor instituții de învățământ. Această nouă știință am numit-o „imortalism”, pentru că existența ei depinde de nemurirea sufletului, în care noi toți credem, și de păstrarea identității dincolo de mormânt». Episcopul Fallows va fi recunoscut de mulți ca fiind unul dintre păstorii care recent au arătat un mare interes în clinicile de vindecare prin credință. Noi am arătat deja că după înțelegerea noastră aceste vindecări sunt efectuate prin influențe hipnotice, și că hipnoza este doar o altă formă de

spiritism. Noi credem că prin intermediul acestui canal, îngerii căzuți («spiritele rele», Efeseni 6:12) caută să zdrobească voința umană; și că în scurt timp rezultatele vor fi extrem de teribile, conducând la controlul spiritelor și la orice lucru rău.” W.T.’09-355; Eclesiastul 9:5; 1 Petru 3:19; Iuda 6; Ieremia 51:37-41; Apocalipsa 16:14; Isaia 13:19-22; 34:14.

Și închisoare a fiecărui spirit necurat. — Rev. Wm. Sunday, are ocazie excepțională de a predica, și în discursurile sale publice adeseori „reproșează păstorilor lipsa lor de credință. El condamnă neglijența lor pentru studiu biblic. El spune că seminariile teologice sunt o cotitură spre necredință. El se referă la multele săli de festivități care aparțin membrilor bisericii. El enumeră toate felurile de fapte lumești care se petrec în cadrul acestor denominații. El vrea ca noi să credem că standardul moral a mii de persoane cu înalte funcții în biserici este atât de scăzut încât aproape ar clătina rațiunea. Acum, dacă ceea ce dl Sunday spune despre denominații este adevărat, că nu sunt locuri potrivite pentru oameni buni, respectabili, nemaivorbind că ar fi pentru creștini adevărați. De fapt, dacă acestea sunt doar pe jumătate așa de rele, după cum spune el, atunci fiecare copil credincios al lui Dumnezeu ar trebui să iasă din ele cât mai curând posibil. Însă dacă sunt numai un sfert la fel de rele, după spusele dlui Sunday, atunci unica salvare pentru unul care dorește să își păstreze credința este de a ieși din astfel de vizuini spirituale infectate.”

W.T.’15-207.

Și închisoare a fiecărei păsări necurate și urâte. — „Cât este de adevărat că cei mai detestabili din societate caută să poarte o haină a declarației și ceremonialismului creștin în unele din diferitele părți [secte] ale Babilonului. Dintre toți delincvenții și înșelătorii bărbaților și femeilor, câți sunt în mod declarat membri ai Bisericii lui Cristos! și chiar își folosesc declarația ca pe o haină sub care să promoveze planuri rele! Este binecunoscut că o majoritate dintre cei mai înrăiți criminali executați mor în comuniunea romano-catolică. Babilonul a conținut atât din cei mai buni cât și din cei mai răi, atât crema cât și drojdia din populația lumii civilizate.” (C162.) Un raport parlamentar al stării societății în Anglia și Țara Galilor din 1873 a arătat că atunci nu era niciun criminal evreu, că la fiecare 20.000 de necredincioși era

un criminal, că la fiecare 666 de disidenți era un criminal, că la fiecare 72 din Biserica Angliei era unul, și că la fiecare 40 de romano-catolici era unul. (C163.) „Marele sistem în care «păsărilor cerului» le place să se cuibărească și pe care l-au murdărit grav (Luca 13:18, 19), și care de fapt a devenit «o închisoare a fiecărei păsări necurate și urâte», va fi doborât și nu va mai înșela lumea.” C187.

Isaia 34:11; Ieremia 50:39; Țefania 2:14.

18:3. ***Pentru că toate națiunile au băut din vinul furiei desfrânării ei.*** — „Puterea de stimulare nu este spiritul unei minți sănătoase, ci amăgirea unei doctrine false; după cum declară profetul, «ei sunt „beți”, dar nu de vin». (Isaia 29:9-13.) Oamenii în general au pierdut aprecierea și gustul pentru apa vieții, *Adevărul*; iar învățătorii falși i-au avertizat împotriva acestuia ca fiind otravă. Vinul doctrinelor false care acum este fabricat în toate Seminariile teologice este vinul evoluției și criticii înalte, care nu satisface setea, ci doar crește confuzia minții. Chiar reprezentanții Babilonului sunt nemulțumiți, lihniți de foame. Vezi Amos 8:11.” W.T.’01-349.

Și regii pământului. — Guvernele Austriei, Danemarcei, Franței, Germaniei, Angliei, Rusiei, Spaniei, Portugaliei etc.

Au comis adulter cu ea. — S-au alăturat bisericilor Romano-catolică, Luterană, Anglicană și Greco-catolică.

Și comercianții pământului. — Papii, cardinalii, arhiepiscopii, episcopii, președinții, prezbiterii, reverenzii etc.

Apocalipsa 18:11, 15; Isaia 47:15; 23:8; Ezechiel 27:36.

S-au îmbogățit prin abundența rafinamentelor ei.” — Provenite parțial din încasări directe și parțial din rămășițele de la târgurile și supeurile bisericești.

18:4. ***Și am auzit altă voce din cer.*** — Un alt mesaj ceresc difuzat prin *Societatea de Biblii și Tratate Turnul de Veghere*, acea colectivitate pe care Pastorul Russell personal a organizat-o pentru a îndeplini lucrarea secerișului (Apocalipsa 8:3; 14:8). Mesajul acestei voci în mod continuu a fost pus în practică începând din 1884. „Gândul nostru este că mesajul aparține Domnului care cheamă pe poporul Său afară din Babilon; apelul trebuie în special recunoscut ca pe un glas din cer. Evident, glasul este Adevărul Prezent.” W.T.’14-180.

Spunând: „Ieșiți din ea. **—** „Acest apel se aplică nu numai celor din Babilonul cel mare, dar și celor din alte denominații – mama și fiicele. Nu pot fi dintre cei care nu văd erorile din Babilon, și care, prin urmare, nu sunt dintre cei chemați. Scopul chemării de a ieși nu este doar pentru a separa pe oameni de o anumită biserică nominală. Nimeni nu este chemat afară din Babilon până când el nu vede starea lui adevărată. Această chemare de a se asocia cu Cristos, cu Mesia, este dată de Domnul prin profet, atunci când El spune: «Strângeți-Mi pe sfinții Mei, care au făcut legământ cu Mine prin sacrificiu». (Psalmul 50:5.) Ei urmau să fie adunați, însă nu în sistemul roman sau în oricare altul, dar la Domnul, pentru a deveni una cu El.” (W.T.’12-277.) „Chemarea Domnului din Babilon nu este una auzibilă – El numai ne cheamă prin principiile dreptății. El ridică vălul dinaintea ochilor înțelegerii celor consacrați ai Săi, și astfel le permite să vadă unele dintre erorile, unele dintre falsitățile în care sunt încurcați ei și alții din Babilon – dezonorând Numele Sfânt – hulind Numele Sfânt prin denaturarea Caracterului și Planului Divin. Aceasta este și ar trebui să fie o chemare suficientă pentru cei care au spiritul Domnului, pentru cei care iubesc pe Domnul și onorează numele Său mai mult decât iubesc case sau pământuri sau părinți sau copii sau oricare altă creatură sau lucru – da, mai mult decât își iubesc propriile lor vieți. Unii ca aceștia în mod sigur vor răspunde și vor ieși din Babilon; alții care rămân deși văd lumina nu reușesc să fie învingătorii celei mai înalte clase – și, prin urmare, nu pot fi din clasa Miresei alese, și trebuie să fie socotiți în Marea Companie, care va veni prin mare necaz, și va ieși din Babilon numai atunci când acesta va fi fost aruncat ca o mare piatră de moară în mijlocul mării – în timpul tulburărilor anarhiei cu care se va încheia acest Veac.” W.T.’06-343.

„Baptiștii consideră că predicatorii lor nu au nicio autoritate. Dar baptiștii nu pot face nimic fără consimțământul predicatorilor. Predicatorii dețin o putere pe care Dumnezeu nu le-a încredințat-o. Dumnezeu nu a autorizat oarecare oameni să meargă și să rânduiască alți oameni pentru a predica Evanghelia. Dumnezeu face rânduirea; iar biserica trebuie să decidă, conform celei mai optime hotărâri, pe cine Domnul hirotonește sau cheamă ca pastor. Oamenii din biserica metodistă nu au aproape nicio

libertate, cu excepția privilegiului de a da bani. Episcopii dețin control asupra bătrânilor care prezidează, iar la rândul lor, bătrânii care prezidează dețin control asupra predicatorilor; și această ordine succedă până la liderii de clasă. Ei au un cap al lor sau șef printre ei. Ei au un cap omenesc. Conferința Generală este suprema lor autoritate. La fel și Biserica Prezbiteriană are un cap în cadrul unei Adunări Generale, care decide în orice chestiune.

„Cu o ocazie am fost vizitat de un cleric din Biserica Reformată. El dorea să știe cum administrez biserica mea. Eu i-am spus: «Frate …, eu nu am nicio biserică». El a spus: «Tu știi ce vreau să spun». I-am răspuns: «Și eu vreau să știi ce vreau să spun. Noi afirmăm că există doar o singură Biserică. Dacă tu aparții acelei Biserici atunci faci parte din biserica noastră». El m-a privit surprins. Apoi a zis: «Tu ai o organizație; câți membri sunt în ea?» Eu i-am răspuns: «Nu pot să spun; noi nu ținem vreun registru al membrilor». «Nu dețineți nicio listă a membrilor?» «Nu. Noi nu ținem nicio listă; numele lor sunt scrise în cer.» El a întrebat: «Cum se fac la voi alegerile?» Eu i-am spus: «Noi anunțăm că va fi o alegere; și unii sau toți din poporul lui Dumnezeu care sunt consacrați și sunt obișnuiți să se întâlnească împreună în această companie, sau congregație, pot avea privilegiul de a-și exprima opinia lor în privința preferinței Domnului pentru cei care ar urma să fie stabiliți ca bătrâni și diaconi ai congregației». «Ei bine», a spus el, «aceasta este foarte simplu». Atunci am adăugat: «Noi nu plătim salarii; nu folosim nimic din ce ar face pe oameni să se certe. Noi nu acceptăm nicio colectă». «Cum dar obțineți bani?» a întrebat el. Eu i-am răspuns: «Acum, dr. …, dacă îți spun cât este de simplu adevărul îți va fi greu să îl crezi. Când oamenii se interesează de această cale, ei nu află niciun coș sub nasul lor. Dar ei văd că există cheltuieli. Ei își spun: „Această sală trebuie să coste ceva”, și văd că pentru cei care locuiesc la o oarecare distanță se servește o masă gratuită între adunări. „Cum să nu ajut la aceasta cu puțini bani?”» El s-a uitat la mine ca și cum s-ar fi gândit: «drept ce mă crezi – un ageamiu?» Eu i-am spus: «Așadar, dr. …, îți spun purul adevăr. Ei îmi pun chiar această întrebare: „Cum aș putea să contribui cu puțini bani pentru această cauză?”»” (Pastor Russell, *Question Meeting*. Geneza 19:15, 22; Isaia 48:20; 52:11; Ieremia 50:8;

51:6, 45; Matei 24:16.)

„Lucrarea prezentă de a aduna pe sfinții Domnului din Babilon este reprezentată prin diferite descrieri simbolice – ca adunarea în grânar a grâului dintre neghină (Matei 13:30); ca adunarea peștilor buni în vase și aruncarea în mare a peștilor nepotriviți prinși în năvodul Evangheliei (Matei 13:47-49); ca adunarea bijuteriilor Lui (Maleahi 3:17); ca strigătul de la miezul nopții către fecioare, care desparte pe cele înțelepte de cele neînțelepte (Matei 25:6); și ca adunarea «celor aleși» dintre toți nealeșii din Creștinătate, din cele patru vânturi – din toate punctele cardinale.” (Matei 24:31; D600.) „Soția lui Lot, după ce a început să fugă așa cum a fost îndrumată, «s-a uitat înapoi», regretând lucrurile lăsate în urmă: și la fel este cu unii care fug acum din Babilon la muntele [Regatul] Domnului; ei sunt mai în armonie cu lucrurile din urmă decât cu lucrurile din fața lor. Numai aceia care își fixează afecțiunea pe lucrurile de sus și nu pe cele de jos vor alerga alergarea până la sfârșit.” D608.

„Cei care fug astfel la Domnul nu vor fi nici mistuiți de frică și groază, nici înghițiți de proiectele și teoriile false – pe nedrept numite știință – de care abundă această zi. Și, mai mult, ei pot să fie, în mijlocul focului mistuitor [al strâmtorării], martori pentru Dumnezeu și pentru planul Său și să învețe poporul – să arate gloriosul rezultat al planului lui Iehova, ridicând un steag pentru popor.” (Isaia 62:10; B31.) „Mesele diferitelor secte ale Creștinătății au fost la început și mese ale Domnului, și au fost împodobite într-o oarecare măsură cu hrană din depozitul Său, Cuvântul. Dar marele adversar a așezat pe aceste mese erori, amăgiri, doctrinele demonilor, care le-au murdărit în întregime; de aceea acum este necesar să li se aplice cuvintele Scripturii: «Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei; nu vă atingeți de ce este necurat».” (W.T.’07-91.) „Prietenii noștri, asemenea prietenilor lui Avraam, încearcă să ne convingă de absurditatea părăsirii Babilonului, confortului și avantajelor sale: ei ne asigură că oportunitățile noastre de măreție etc., se vor micșora considerabil din cauza cursului de ascultare pe care îl vom lua. Cu toate acestea, noi, la fel ca Avraam, mergem înainte luând toate bunurile noastre cu noi, mari sau mici – nimic nu trebuie lăsat în urmă pentru a fi o comoară în Babilon și care iarăși să ne atragă

inimile acolo. Toate lucrurile trebuie luate cu noi, astfel încât nu numai propriile noastre vieți și talente, dar și influența asupra altora, toate trebuie luate în considerare.” (W.T.’01-231.) „În ce privește activitățile misionare (Matei 23:15), ce avantaj poate rezulta pentru păgâni din faptul că li se dau doctrinele false ale Adversarului? Puținii păgâni la care se poate ajunge vor avea mai mult de dezvățat când vor începe timpurile restabilirii.” F641.

Poporul Meu. — „Nu am vrea să fim înțeleși că am include pe toți creștinii printre «babilonieni». Chiar dimpotrivă. Așa cum Domnul recunoaște pe unii din Babilon ca fiind cu adevărat ai Lui și li se adresează acum spunând: «Ieșiți din ea, *poporul Meu*» (Apocalipsa 18:4), așa facem și noi; și ne bucurăm să credem că sunt mii astăzi care nu și-au plecat genunchii înaintea lui Baal din zilele noastre – Mamona, mândria și ambiția. Cei care nu vor ieși până la căderea Babilonului și vor veni din «necazul cel mare» (Apocalipsa 7:9-14), nu vor fi socotiți vrednici de o parte în Regat. Compară Apocalipsa 2:26; 3:21; Matei 10:37; Marcu 8:34, 35; Luca 14:26, 27.” (Vezi Mica 2:10; Ieremia 12:7-11; 23:33-40; 11:14, 15; Proverbe 19:27; Matei 14:28, 29; Osea 4:6; Isaia 27:12.) „Conceperea copiilor spirituali ai lui Dumnezeu prin Cuvântul harului Său, și îngrijirea, hrănirea și creșterea lor într-o anumită măsură de către aceste sisteme umane sectare de neghină, sunt bine ilustrate de anumite insecte, ale căror pui sunt injectați în spatele inamicului lor, iar acolo sunt încălziți, nutriți și dezvoltați până la nașterea și eliberarea lor completă, care înseamnă de obicei moartea insectei care i-a purtat temporar.” (F656.) Acum a sosit momentul eliberării.

Ca să nu fiți părtași la păcatele ei. — „Dacă nu reușești să asculți de Domnul din cauza fricii pierderilor pământești, va fi o dovadă că aceste lucruri sunt mai prețioase pentru tine decât favoarea Sa, și El te va trata cum tratează pe fățarnici; vei avea o parte din experiențele lor.” (W.T.’14-180.) „Noi nu știm, dar în zilele noastre se poate merge chiar până la extrem – a ucide social, a ucide eclesiastic, poate chiar a ucide și fizic. Aproape toate persecuțiile care au venit asupra poporului lui Dumnezeu au venit din partea creștinilor declarați, frați de credință. «Frații voștri care v-au urât, care vă leapădă de dragul numelui Meu, au spus: „Să fie Iehova glorificat!” El se va arăta spre bucuria

voastră, dar ei vor fi rușinați.» (Isaia 66:5.)” W.T.’14-181; Numeri 16:26.

Și să nu primiți din plăgile ei! — Vezi Apocalipsa 16:1-21.

18:5. ***Pentru că păcatele ei s-au îngrămădit până la cer.*** — Ezechiel a vorbit despre aceasta.

Ieremia 51:9; Geneza 11:3, 4; Luca 10:11.

Și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei. — Prin cele șapte plăgi; cele șapte volume din *Studii în Scripturi.*

Apocalipsa 16:1-21.

18:6. ***Răsplătiți-i așa cum a răsplătit ea.*** — O încercare sârguincioasă a fost făcută în acest sens. Orice s-a trecut cu vederea va fi adăugat în edițiile următoare.

Psalmul 137:8; Ieremia 50:15, 29; 51:24.

Și dublați-i dublu conform faptelor ei. — A se face o expunere dublă (explicarea Apocalipsei și Ezechielului), care o va arăta chiar așa cum este.

În paharul *ei* ***pe care ea l-a umplut.*** — Scripturile pe care ea le-a sucit, distorsionat și aplicat greșit. „Paharul pe care ea l-a folosit ca metodă de seducție a fost schimbat acum în instrumentul pedepsei ei.” Cook.

Umpleți-i dublu. — Grecește, „dublul”. (Isaia 61:7.) Dați-i lumină destulă din Ezechiel și Apocalipsa pentru a-i fi arătată ieșirea. Isaia 21:7-10.

18:7. ***Cât de mult se glorifica pe ea însăși și trăia desfătător.*** — Și cât de departe nu a mers papalitatea în această direcție cu sectele protestante făcând tot posibilul pentru a ține pasul.

Atât de mult chin și întristare. — Din greacă – doliu pentru cei morți. Amos 8:10.

Să îi dați. — „Eu ți-am întins o cursă și tu de asemenea ești prins, Babilonule, și nu ți-ai dat seama; ai fost găsit și de asemenea prins, deoarece ai luptat împotriva lui Iehova. Iehova Și-a deschis casa de arme [Ezechiel și Apocalipsa] și a scos armele indignării Sale; pentru că aceasta este lucrarea Domnului Iehova al oștirilor în țara caldeenilor. (…) Răzbunarea lui Iehova, Dumnezeul nostru, răzbunarea pentru Templul Său. (…) Răsplătiții conform lucrării lui; conform cu tot ce a făcut, faceți-i lui.” Ieremia 50:24-29.

Fiindcă spune în inima ei. — Babilonul într-adevăr crede că prosperitatea lui va continua pentru totdeauna. Ei „vor crede minciuna”. 2 Tesaloniceni 2:11.

«Șed ca o regină și nu sunt văduvă și nicidecum nu voi vedea întristarea!» — A se vedea Isaia 47:8, 9; D43; Țefania 2:15.

18:8. ***De aceea.*** — „Din cauză că ea se va lupta cu violență pentru viață și putere.” D39.

Într-o singură zi. — „Pe neașteptate.” D39. [Când nenorocirile vor începe să se reverse asupra capului ei, ele se vor succeda până o vor pustii de tot. – n. t.]

Vor veni plăgile ei. — Moartea, jalea, foametea și focul.

Moarte. — „De mâna dușmanilor ei.”

Și jale. — Pentru pierderea poporului ei. Apocalipsa 18:7.

Și foamete. — Literală și simbolică. (Amos 8:11.) „Amintindu-ne de lungul șir de rele prin care Babilonul a asuprit și a zdrobit pe sfinții Celui Preaînalt [adevăratul Sion], și cum este scris că Dumnezeu îi va răzbuna pe aleșii Săi, și aceasta fără întârziere; că El le va răsplăti dușmanilor Săi după faptele lor; că El va răsplăti Babilonului (Luca 18:7, 8; Isaia 59:18; Ieremia 51:6), începem să înțelegem că îl așteaptă o nenorocire îngrozitoare. Decretele oribile ale papalității – ocara și răsplata căreia și le atrage asupra sa și protestantismul prin actuala sa asociere compromițătoare cu ea – pentru arderea, măcelărirea, exilarea, întemnițarea și torturarea sfinților în toate modurile imaginabile, îndeplinite cu așa cruzime diavolească în zilele puterii ei prin brațul statului, a cărui putere a cerut-o și a primit-o, își așteaptă măsura deplină de răsplătire dreaptă.” D39.

Și va fi complet arsă cu foc. — Complet distrusă în anarhia care va urma. Apocalipsa 17:16; Geneza 38:24; Ezechiel 16:41; Leviticul 20:14; 21:9.

Pentru că Iehova Dumnezeu, care a judecat-o, este puternic. — „Compară cu Apocalipsa 17:17, unde acest fapt este declarat în mod clar ca fiind condus de Dumnezeu.” (Cook.) „«Voi pedepsi pe Bel în Babilon [dumnezeul Babilonului – papa], îi voi smulge din gură ce a înghițit [în situația sa extremă, el va respinge marile „cuvinte arogante” și titlurile blasfematoare pe care de mult timp și le-a însușit – că el este vicarul infailibil, „înlocuitorul lui Cristos”, „un alt Dumnezeu pe pământ” etc.] și neamurile nu se

vor mai îngrămădi în el: chiar și zidul [puterea civilă care odată îl apăra și care într-o anumită măsură îl mai apără] Babilonului va cădea. (...) Așa vorbește Iehova al oștirilor: „Zidurile cele largi ale Babilonului vor fi surpate și porțile lui cele înalte vor fi arse cu foc [vor fi nimicite]. Astfel popoarele muncesc degeaba, și neamurile se obosesc pentru foc [să proptească și să salveze zidurile Babilonului]”!» (Ieremia 51:44, 58.)” (D40.) Oamenii sunt deja prea obosiți în a sprijini guvernămintele criminale.

18:9. ***Și regii pământului, care au comis adulter*** [și au trăit în lux] ***cu ea.*** — În uniunea ilicită dintre biserică și stat, avantajul, din punct de vedere lumesc, a fost de partea bisericii. Ea a obligat statul să curețe hainele ei murdare în timp ce ea continua să murdărească altele încă mai multe. Departe de a trăi în desfătări, coarnele au urât cu adevărat desfrânata pentru comportamentul ei obraznic, nerușinat.

Vor plânge și se vor jeli pentru ea. — Nu pentru că au iubit-o, ci pentru că le-a fost folositoare în a ține poporul în ignoranță și supunere. Ieremia 50:46; Ezechiel 26:15 până la 27:36.

Când vor vedea fumul arderii ei. — Când vor fi martori ai confuziei ei și ai semnelor de distrugere iminentă, după cum sunt ilustrate în a șaptea plagă – „scrisul mâinii pe perete”.

Daniel 5:1-9; Apocalipsa 18:18; 19:3.

18:10. ***Stând departe de teama chinului ei.*** — Dându-și seama că aceasta este o chestiune referitoare la interpretarea Scripturilor, și nedorind a se implica mai mult decât este absolut necesar. Ieremia 51:30-33.

Spunând: «Vai, vai, cetatea cea mare, Babilon, cetatea cea tare! — Vai, acel mare sistem religios care întotdeauna a fost dornic să se afilieze cu noi și să dea un aspect religios chiar și crimelor în masă, îndemnând tinerii săi să se înroleze sub steagurile noastre!

Pentru că într-o singură oră a venit judecata ta!» — La timpul stabilit. A se vedea Apocalipsa 17:12.

18:11. ***Și comercianții pământului.*** — Vânzătorii bunurilor religioase – papi, cardinali, arhiepiscopi, episcopi etc.

Ezechiel 27:36; Isaia 23:8; 47:15; Apocalipsa 18:3, 15, 23.

Vor plânge și vor jeli după ea. — Spunând, în esență: „Ce voi face, pentru că stăpânul meu îmi ia administrația? Să sap, nu pot; să cerșesc, îmi este rușine.” Luca 16:3.

Pentru că nimeni nu le mai cumpără marfa. — „«Și se va întâmpla în acea zi», spune Iehova al oștirilor, «că voi stârpi din țară numele idolilor (toate denominațiile sectare) și ei nu vor mai fi amintiți; și de asemenea voi face pe profeți (clerul) și spiritul necurat (doctrinele lor false) să iasă din țară. Și se va întâmpla că când cineva (dintre foștii clerici) va mai profeți (în continuare va încerca să inducă poporul în eroare, ca să îi ofere respect și bani), tatăl său și mama sa, care l-au născut, îi vor spune: „Nu vei trăi, pentru că vorbești minciuni în Numele lui Iehova”; și tatăl său și mama sa, care l-au născut, îl vor străpunge când el profețește (atât de înfuriați vor fi atunci când își vor da seama cât de înșelați au fost în privința fricii de iad sau a garanțiilor spre rai pentru ei înșiși și pentru alți descendenți din maimuță, ceea ce predicatorii i-au învățat că sunt). Și se va întâmpla în acea zi, că profeții (clerul) vor fi rușinați fiecare de viziunea (crezurile) lui, după ce va fi profețit (predicat); nici nu vor mai purta ei o îmbrăcăminte aspră (veșminte specifice – cu gulere fixate pe spate, în armonie cu concepțiile lor despre lucrurile religioase, și cravate și haine potrivite de doliu) pentru a înșela; ci el va spune: „Nu sunt profet (nu sunt deloc un predicator al Evangheliei), sunt agricultor (fermier); pentru că un om m-a învățat să păzesc vite din tinerețea mea”. (Ezechiel 34:1-31 arată cât de nesatisfăcător au păzit ei vitele.) Și cineva îi va spune: „Ce sunt aceste răni (semne de aspră folosire) în mâinile tale?” Atunci el va răspunde: „Acelea cu care am fost rănit în casa prietenilor mei (din partea enoriașilor mei)”.»” Zaharia 13:2-6.

18:12. ***Marfă de aur.*** — Adevărurile referitoare la natura divină. A fost un timp când biserica nominală a avut în păstrare aceste adevăruri, dar acest privilegiu a trecut în 1878.

Și de argint. — Adevărurile referitoare la Marea Companie.

Și de pietre prețioase. — Adevărurile referitoare la bijuteriile lui Iehova. Maleahi 3:17.

Și de perle. — Adevărurile referitoare la lucrurile cumpărate de către Domnul prin moartea Sa. Matei 13:45, 46.

Și in subțire. — Adevărurile referitoare la dreptatea sfinților

Domnului. Apocalipsa 19:8; Romani 8:4; 2 Petru 1:9.

Și purpură. — Adevărurile referitoare la așteptarea Bisericii a regalității apropiate. Apocalipsa 2:26, 27; 3:21; 5:10; 20:4; Luca 12:32; 22:29, 30; Iacov 2:5; Marcu 10:23; l Corinteni 4:8; 2 Timotei 2:12; Psalmii 2:8-12; 49:14; Romani 8:19; 16:20.

Și mătase. — Adevărurile referitoare la cele mai frumoase dintre toate țesăturile – caractere grandioase, frumoase, realizate astfel prin înțelepciunea și mila lui Dumnezeu din bărbați și femei care la început au fost doar niște bieți viermi ai pământului.

Și stacojiu. — Adevărurile referitoare la sacrificiul de răscumpărare al Domnului nostru. (l Timotei 2:6; Romani 14:9; 5:18, 19; Ioan 1:29; l Ioan 2:2.) Toate aceste adevăruri au trecut departe de Babilon, dar și erorile trebuie să treacă.

Și tot lemnul de tiin. — Erorile referitoare la nemurirea inerentă a omului. Lemnul de thyine este un lemn dulce-mirositor; lemnul este un simbol al tradițiilor umane. Cea mai dulce dintre toate teoriile umane este declarația că atunci când omul moare el de fapt nu este mort. (l Corinteni 3:12.) În foarte scurt timp oamenii vor începe să se întoarcă din mormânt, „ultimii vor fi primii" (Matei 19:30; 20:16), iar poveștile că aceștia au fost într-un iad fabulos sau în rai, nu vor avea valoare.

Și toate felurile de vase din fildeș. — Poveştile despre pocăință și visele de pe patul de moarte, folosite pentru a împodobi doctrinele nescripturale. Fildeșul a fost și este întrebuințat la înhămarea cailor. De asemenea era utilizat pentru decorarea paturilor. (Amos 6:4.) Caii simbolizează învățăturile, iar paturile simbolizează paturile crezurilor. Aplicarea se potrivește oricum s-ar aplica simbolul. Ieremia 23:28.

Și toate felurile de vase din lemnul cel mai prețios. — Erorile care prezintă interes pentru inima omului natural. l Corinteni 3:12.

Și de aramă. — Erorile referitoare la natura omului, creat perfect și care va fi recreat în aceeași asemănare.

Geneza 1:31; Apocalipsa 21:5.

Și fier [și marmură]. — Erorile referitoare la „domnia de fier", timpul și modul în care va fi exercitată.

Daniel 2:40; Apocalipsa 2:27.

18:13. *Și scorțișoară și condimente și miresme și mir.* — Erorile referitoare la natura și lucrarea Spiritului sfânt. „Aceste

condimente principale reprezintă lucrurile care sunt necesare pentru a prepara ungerea pe care o primim pentru a deveni preoți și regi cu Cristos.

EXODUL 30:23	**EXODUL 31:3**	**ISAIA 11:2**
UNTDELEMNUL PENTRU UNGEREA SFÂNTĂ	BEȚALEEL	CRISTOS
Un hin de untdelemn de măslin	Umplut cu Spiritul lui Dumnezeu	Spiritul lui Iehova se odihnește peste El
Smirnă 500	Înțelepciune	Înțelepciune
Scorțișoară 250	Pricepere	Pricepere
Trestie 250	Cunoștință	Cunoștință
Casia 500	Măiestrie	Sfat și putere

„În paralela de mai sus găsim cunoștința corespunzând trestiei, priceperea – scorțișoarei, și fiecare calitate egalează cu o proporție de 250 de sicli. Înțelepciunea corespunde smirnei, iar casia – măiestriei, și din fiecare este stabilită o cantitate de 500 de sicli. Smirna, care reprezintă și este paralelă cu înțelepciunea, este egală cu suma dintre trestie și scorțișoară. Tot așa, prin ungerea Spiritului sfânt de la Dumnezeu noi primim înțelepciune, care valorează cât cunoștința și priceperea împreună. Înțelepciunea este cunoștința și înțelegerea în efectuarea unei lucrări. Casia reprezintă măiestria și competența necesară pentru realizarea unei lucrări, și este egală cu înțelepciunea." W.T.'07-349.

Și tămâie. — Erorile referitoare la felul de laudă potrivită care trebuie adusă lui Dumnezeu. O mare parte din cărțile teologice de cântări sunt dăunătoare.

Și vin. — Erorile referitoare la privilegiul nostru de acum de a goli paharul Domnului de suferință, pentru ca mai apoi, împreună cu El, să putem bea și paharul bucuriei. Matei 20:22; 26:27.

Și untdelemn. — Erorile referitoare la ungerea Preoțimii Regale. Psalmul 133; 1 Petru 2:5. [Adică că această ungere s-ar primi prin punerea mâinilor omenești. – n. t.]

Și floarea făinii. — Erorile cu privire la motivul pentru care grâul adevărat este de atâtea ori zdrobit, sfărâmat și cernut – până când „ce iese din pământ nu se mai vede".

Și grâu. — Erorile cu privire la cine este grâul adevărat. O

soră servind mai întâi literatura adevărului lângă ușa unei biserici, a fost întrebată de pastor: „Ce cauți aici?” Surprinsă, sora a răspuns: „Caut grâu!” Pastorul a răspuns cu o anumită furie: „Pleacă în altă parte! Aici nu este grâu!”

Și vite. — Erorile cu privire la felul sacrificiilor acceptabile Domnului. Psalmul 66:15.

Și oi. — Erorile despre modul de îngrijire a oilor adevărate.

Ioan 10:11-13.

Și cai. — Erorile cu privire la felul întrebuințării doctrinelor.

Apocalipsa 9:7-19.

Și care. — Erorile cu privire la multiplicarea organizațiilor care nu sunt autorizate în Scripturi și nu sunt în armonie cu acestea.

Și sclavi. — Erorile referitoare la ceea ce înseamnă a fi un slujitor al Domnului.

Luca 16:13; 2 Timotei 2:24; Matei 10:24, 25; 23:11.

Și suflete ale oamenilor. — Erorile referitoare la ceea ce este sufletul. Ezechiel 18:4; Isaia 53:12.

18:14. ***Și fructele după care poftea sufletul tău.*** — Iubirea de ușurință, de bani și de laudă din partea oamenilor.

S-au depărtat de la tine. — Înlocuite de condițiile care afectează oamenii de rând. „Orice vale (cei smeriți și apăsați) va fi înălțată și orice munte și deal (cei foarte înălțați) vor fi coborâte; și ce este strâmb (doctrinele) va fi îndreptat și locurile zgrunțuroase (unde călcâiul de fier al opresiunii a făcut o cale grea de urmat pentru mulțimile ostenite) vor fi netezite.” Isaia 40:4.

Și toate lucrurile care erau elegante și splendide. — Felurite plăceri și averi lumești; vitralii, covoare moi și tapiserie, supeuri bisericești etc.

Au pierit de la tine și nu le vor mai găsi nicidecum. — Viitorul clerului este că în Veacul Milenar vor trebui să lucreze pentru a trăi, la fel ca toți ceilalți! Nu este groaznic a contempla? Aceasta înseamnă o cheltuială de 65 cenți pentru un ceas cu alarmă în casa fiecărui predicator din Creștinătate!

18:15. ***Comercianții acestor lucruri.*** — Vânzătorii acestor bunuri, clerul.

Apocalipsa 18:3, 11; Ezechiel 27:36; Isaia 23:8; 47:15.

Care s-au îmbogățit prin ea. — Care până acum și-au făcut un trai bun din profesia clericală.

Vor sta departe, de teama chinului ei, plângând și jelind. — Din cauza locurilor lor de muncă pierdute.

18:16. ***Spunând: «Vai, vai! cetatea cea mare.*** — Babilonul, mama și fiicele.

Care a fost îmbrăcată în in subțire. — Adoratorilor fiarei și ai chipului ei li se părea că este foarte dreaptă.

Și purpură. — Părea că deja domnește pe pământ.

Și stacojiu. — Părea să fi fost credincioasă sângelui vărsat la calvar.

Și împodobită cu aur. — Părea să fi fost depozitul Adevărului Divin.

Și pietre prețioase. — Părea să fi inclus în apartenența ei toate bijuteriile Domnului.

Și perle. — Părea să fie moștenitoarea sigură a tot ceea ce Domnul a cumpărat prin moartea Sa.

18:17. ***Pentru că într-o singură oră au fost pustiite asemenea mari bogății!»*** — Într-un timp scurt sistemul vast și complicat al sectarismului își va atinge apogeul puterii doar pentru a fi spulberat brusc în uitare.

Apocalipsa 18:10; l Corinteni 3:12, 13.

Și fiecare căpitan de vas. — Din greacă, cârmaci; cârmacii spre cer. Ezechiel 27:27.

Și oricine călătorește pe mare spre vreun loc. — Toți călătorii. Ezechiel 27:29.

Și marinarii. — Lucrătorii misionari.

Și toți câți fac comerț pe mare. — Cei care lucrează pe mare, din greacă. Armata Salvării, voluntari din America, și alții care lucrează exclusiv în rândul maselor care nu se află sub restrângere religioasă.

Au stat departe. — Dându-și seama că vechile doctrine și schemele de strângere de fonduri nu mai pot să funcționeze.

18:18. ***Și strigau când au văzut fumul arderii ei.*** — Confuzia ei și distrugerea de către Domnul.

Spunând: «Care cetate era asemenea cetății celei mari?» — Cu milioanele sale de aderenți, toți pretins interesați în lucrarea misionară.

18:19. ***Și își aruncau țărână pe cap.*** — Își vor exprima durerea prin aruncare de țărână.

Ezechiel 27:30; Plângerile lui Ieremia 2:10.

Și strigau plângând și jelind. — Și fără îndoială scrâșnind din dinți.

Spunând: «Vai, [vai] ***Cetatea cea mare.*** — Acea minunată combinație politico-religioasă.

În care s-au îmbogățit toți cei ce aveau corăbii pe mare. — Toți predicatorii care au fost suficient de puternici și inteligenți pentru a gestiona biserici ale oamenilor, independente de secte. Multe dintre astfel de biserici „independente” au un mare număr de membri.

Din cauza măreției ei. — Din cauza sumei de bani care poate fi ridicată în și pentru astfel de instituții.

Pentru că într-o singură oră a fost pustiită!» — „La început căderea Babilonului va fi pentru ei uimitoare, o nedumerire, dar nu va provoca niciun prejudiciu real pentru că domnia Babilonului pe pământ va fi înlocuită de domnia Noului Ierusalim – Regatul dragului Fiu al lui Dumnezeu.” Pastorul Russell.

Apocalipsa 18:8; 3:14; 11:11.

18:20. ***Bucură-te de ea, cerule!*** — Noile puteri de control spiritual, Cristos și Mireasa Sa, desemnate pentru a lua locul ei.

Ieremia 51:48; Filipeni 3:20; Apocalipsa 11:19.

Și voi sfinților și apostolilor. — Voi care ați suferit din mâinile sale. Matei 23:34, 35; Apocalipsa 13:15; 18:24.

Și profeților! — Învățătorii credincioși ai Bisericii creștine, de asemenea și profeții din vechime, care au prevăzut ridicarea și căderea Babilonului mistic, au cunoscut că acesta se afla între ei și împlinirea speranțelor lor. „Daniel, care se gândea în mod special la Israel și la împlinirea făgăduințelor lui Dumnezeu față de părinți, a înțeles că tot ce auzise el nu putea avea loc în 2300 de zile literale, în special când Gabriel i-a spus: «Tu, pecetluiește viziunea aceasta, căci este cu privire la niște timpuri îndepărtate». Și deși nu știa cât va fi de lungă fiecare zi simbolică, el avea inima grea la gândul că atâtea rele aveau să vină asupra poporului lui Dumnezeu – deși el nu a văzut schimbarea acelui nume de la Israelul trupesc la cel spiritual. Citim: «Eu, Daniel, am leșinat și am fost bolnav mai multe zile».” C105.

Pentru că Dumnezeu a judecat judecata voastră asupra ei.” — Această răzbunare a lui Dumnezeu pentru nedreptățile făcute sfinților Săi în toate vârstele a început în anul 1878 (Apocalipsa 6:10, 11) și se încheie cu sfârșitul deplin al secerișului. Când va fi eliberat ultimul membru al clasei Marii Companii, sistemul va pieri.

18:21. ***Și un înger puternic.*** — Poporul, oamenii de rând.

A ridicat o piatră, ca o piatră mare de moară. — Eclesiasticismul ridicat temporar la mari înălțimi.

Și. — Confruntându-se deodată de convingerea greșelii lor pe care au făcut-o, precum și de caracterul cu adevărat diabolic al sistemului.

A aruncat-o în mare. — Au cufundat-o într-un potop de anarhie. Atunci când se va întâmpla aceasta va fi un „mare zgomot șuierător” (2 Petru 3:10), indicând că piatra de moară va fi înfierbântată, furioasă, la momentul dispariției. Efectul aruncării unei pietre fierbinți în apă este dezintegrarea ei completă.

Ieremia 51:61-64; Exodul 15:5; Neemia 9:11.

Spunând: „Cu o astfel de violență va fi aruncat Babilonul, cetatea cea mare [și nicidecum nu se va mai găsi]. — „Masele de oameni, ne mai aflându-se în ignoranța stupidă ca în timpul Veacurilor Întunecate, se vor trezi la adevărata situație și vor executa asupra Babilonului cel Mare – deja respins de Domnul – judecata prezisă. Ea va fi aruncată ca o mare piatră de moară în mare, care niciodată nu se va mai ridica. Marea reprezintă masele de oameni, în special clasa agitată, în opoziție.” (W.T.’13-343.) „Faptul este că lumea a depășit felurile de mâncare iuți și piperate care erau bune pentru ultima generație, și este cu totul în afara puterii câtorva domni solemni să producă o reacție.”

D110; Ieremia 51:64.

18:22. ***Și vocea harpiștilor și a muzicienilor și a flautiștilor și a trompetiștilor.*** — Cei care sunt capabili să producă melodii și armonii din Scripturi.

Isaia 24:8; Ezechiel 26:13.

Nu va mai fi auzită nicidecum în tine. — Chiar și acum eclesiasticismul este cu totul incapabil să dea vreo oarecare explicație, fie în Ezechiel sau Apocalipsa, sau să înțeleagă ceea ce este expus.

Și niciun meșteșugar, [al oricărui meșteșug ar fi el] ***nu va mai fi găsit nicidecum în tine*** [și sunetul pietrei de moară nu va mai fi auzit nicidecum în tine]**.** — Dumnezeu este marele meșteșugar. „Fiindcă noi suntem conlucrători cu Dumnezeu; sunteți câmpul lui Dumnezeu, clădirea lui Dumnezeu. Conform cu harul lui Dumnezeu care îmi este dat, ca un meșter zidar înțelept, am pus temelia, și altul zidește deasupra. Dar fiecare să ia seama cum zidește deasupra.” 1 Corinteni 3:9, 10.

18:23. [Și lumina lămpii nu va mai străluci nicidecum în tine] ***Și vocea Mirelui și a Miresei.*** — Cristos și adevărata Sa Biserică. Ieremia 7:34; 16:9; 25:10; 33:11.

Nu va mai fi auzită nicidecum în tine. — Nici Cristos nici sfinții Săi nu au avut ceva de spus în afacerile bisericii nominale din 1878; nici nu au dorit să aibă. „Respingerea Babilonului («Creștinătății») în 1878, a fost respingerea masei celor pretinși – «oștirea», după cum este numită de către Daniel, pentru a o deosebi de clasa Sanctuarului sau a Templului.” C180.

Deoarece comercianții tăi erau oamenii mari ai pământului. — Ei au spus astfel despre sine. Ei au încercat să dirijeze orice, de la luptele pentru premii și tot mai sus. Rev. Rainsford chiar a încercat să pună în funcționare o berărie, dar nu a fost în stare să o facă producător de monede pentru biserica sa și a renunțat.

Isaia 23:8; 47:15; Apocalipsa 18:3, 11, 15; Ezechiel 27:21, 36.

Pentru că prin vrăjitoriile tale au fost înșelate toate națiunile. — „Să ne gândim, de asemenea, de ce Babilonul este numit astfel. Evident din cauza multelor lui erori de doctrină, care, amestecate cu câteva elemente de adevăr divin, fac mare confuzie, și din cauza societății amestecate adunate împreună prin adevărurile și erorile amestecate. Acest păcat, de a ține și a învăța eroarea prin sacrificarea adevărului, este unul de care este vinovată fiecare sectă a bisericii nominale, fără excepție. Unde este secta în care să vă puteți supune cuvintelor Învățătorului și să lăsați lumina voastră să strălucească? Noi nu cunoaștem niciuna.” C181.

Apocalipsa 17:2; 2 Regi 9:22.

18:24. ***Și în ea a fost găsit sângele profeților.*** — Ei sunt considerați că au ucis pe profeți din cauza refuzului lor de a-i asculta, și în această măsură i-au făcut să își dea viețile în zadar!

Apocalipsa 16:6; 17:6.

***Și al sfinților.* —** Ei sunt considerați că au ucis pe sfinți din cauza că nu au dat nicio atenție avertismentelor lor, și în această măsură i-au făcut să moară în zadar. Ieremia 51:49.

***Și al tuturor celor ce au fost uciși pe pământ.”* —** Marele război european, și alte războaie, sunt pe bună dreptate puse pe seama sistemului care a perpetuat doctrinele dreptului divin al clericilor și al regilor; și acesta este motivul pentru care Dumnezeu a decretat că păcatele lui trebuie să fie șterse mai întâi cu sânge simbolic (Apocalipsa 14:20), iar apoi cu sânge literal în marea roșie a anarhiei. Exodul 14:21-28; Isaia 63:1-6.

„Ce nebunie”, strigă criticul infidel,
Cu zâmbet batjocoritor, privind o lume de fier.
Câtă vreme fort către fort repetă,
Neîntreruptul semnal de atac,
Al armatelor prinse în pact,
Ce stau gata cu mâna pe baionetă;
Peste pământul verde, clopotele bisericești fac alianță
Cu sunetul tobelor de la apelul de dimineață.
Cine visează pace?
În mijlocul unei lumi înarmate,
Unde vinul este sângele de care sunt îmbătate,
Și națiunile încheie tratate susținute pe vârfuri de ace.
Săbiile transformate în scule,
Iată farmecul Scripturilor,
Când erorile vor fi nule,
Iar cerul și pământul consumat în mijlocul furtunilor!

APOCALIPSA XIX

RĂSTURNAREA IMPERIULUI LUI SATAN

19:1. ***După aceste lucruri.*** — După ce sfinții sunt glorificați și sistemele eclesiastice prezente sunt distruse.

Am auzit ca o voce puternică, a unei mulțimi mari. — Marea Companie. Apocalipsa 7:10.

În cer. — Singurii cu mintea spirituală care au rămas pe pământ.

Spunând: „Lăudat fie Iah! Salvarea. — În sfârșit a venit eliberarea din papalitate și alte secte.

[Și gloria și onoarea] ***Și puterea sunt ale Dumnezeului nostru.*** — Aceasta a fost îndeplinită nu prin puterea omului, ci prin înțelepciunea și puterea lui Dumnezeu. Apocalipsa 7:12.

19:2. ***Pentru că adevărate și drepte sunt judecățile Lui.*** — „Dumnezeu este lumină și în El nu este deloc întuneric.”

1 Ioan 1:5; Apocalipsa 15:3; 16:7.

Pentru că El a judecat desfrânata cea mare. — A executat hotărârile judecătorești de mult timp prezise.

Care corupea pământul cu adulterul ei. — Uniunea ei ilicită cu guvernămintele lumești.

Și a răzbunat sângele robilor [Săi] *ei* **din mâna ei.”** — Milioanele care au pierit în Marele Război au fost slujitori ai Babilonului. Cauza directă a măcelăririi lor este doctrina dreptului divin al clerului. Aceasta a menținut regii Europei pe tronurile lor, în mod fals spunându-le că ei sunt conducători ca parte a Regatului lui Cristos. Această poziție a condus la moartea tuturor acestor milioane de oameni, și sângele lor va fi cerut din mâna Babilonului.

19:3. ***Și din nou au spus: „Lăudat fie Iah!*** — Cu cât mai mult meditează asupra la aceasta, cu atât devin mai fericiți.

Și fumul ei. — Dovezile de distrugere ale ei; aducerea aminte.

Isaia 34:10; Apocalipsa 14:11; 18:9, 18.

Se ridică în sus în veacurile veacurilor!” — Va fi înregistrată în istoria lumii, chiar așa cum este consemnat în „Cuvântul lui Dumnezeu, care trăiește și rămâne pentru totdeauna”. 1 Petru 1:23.

19:4. ***Și cei douăzeci și patru de bătrâni.*** — Profețiile.

Apocalipsa 4:4, 10.

Şi cele patru fiinţe vii. — Puterea, Dreptatea, Înţelepciunea şi Iubirea infinite. Apocalipsa 4:7.

S-au prosternat şi s-au închinat lui Dumnezeu care şade pe tron, spunând: „Amin! Lăudat fie Iah!” — Dumnezeul, Unul puternic, aici se face referire la Domnul Isus. Apocalipsa 5:8.

19:5. *Şi* [o voce] ***voci.*** — Turma mică, dincolo de văl.

Au ieşit din tron. — Ei vor fi pe tron la acel timp. Apocalipsa 3:21.

Spunând: „Lăudaţi pe Dumnezeul nostru, toţi servitorii Lui. — Din clasa Marii Companii. Apocalipsa 7:15; Psalmul 134:1-3.

Voi care vă temeţi de El, mici şi mari”. — Eliberarea voastră se datorează în întregime Domnului. Noi am făcut ceea ce am putut să vă ajutăm, dar a fost nimic în comparaţie. Domnului aparţine toată gloria pentru eliberarea voastră şi a noastră. Apocalipsa 11:18.

19:6. *Şi am auzit ceva ca vocea unei mulţimi mari.* — „În Veacul viitor, când Dumnezeu «va turna spiritul Său peste orice făptură», după cum în veacul prezent îl toarnă peste «robii şi roabele» Sale, atunci, fireşte, toţi vor înţelege şi vor aprecia făgăduinţele care acum sunt înţelese de o «turmă mică»; şi se vor bucura de ascultarea şi de înălţarea Bisericii, spunând: «Să ne veselim şi să ne bucurăm şi să Îi dăm glorie, pentru că a venit nunta Mielului şi soţia Lui s-a pregătit». Ei se vor bucura de glorificarea Bisericii, prin care atunci vor curge binecuvântările către ei; şi în timp ce îşi vor da seama că «făgăduinţele nespus de mari şi scumpe» moştenite de Unsul (Cap şi Corp) nu sunt pentru ei, ci sunt împlinite în noi, vor fi binecuvântaţi prin lecţia ilustrată în Biserică; şi în timp ce vor alerga după binecuvântările oferite lor atunci, vor profita de exemplul Bisericii şi vor mări pe Dumnezeu pentru ea. Dar această cunoştinţă nu va produce invidie, deoarece sub noua ordine de lucruri chemarea lor la natură umană perfectă îi va satisface deplin şi li se va părea mai de dorit decât o schimbare de natură.” A86.

Şi ca vocea multor ape. — Toată omenirea. Apocalipsa 17:15.

Şi ca vocea unor tunete puternice. — O reacţie copleşitoare şi completă în favoarea adevărului. Cele «şapte tunete» vor fi răsunat atunci ca niciodată înainte. Apocalipsa 10:4; 8:5.

Spunând: „Lăudat fie Iah, pentru că Iehova, Dumnezeul nostru Cel Atotputernic, domnește. — „Arătându-Se pe Sine a fi Rege prin supunerea dușmanilor Săi.” (Cook.) Pe deplin convinși de măreția puterii Domnului, după cum toți oamenii vor fi până la sfârșitul Timpului de Strâmtorare, ei vor fi bucuroși să încredințeze toate interesele lor în grija Sa.

19:7. ***Să ne veselim și să ne bucurăm și să Îi dăm glorie!*** — „Poporul Tău va fi binevoitor în ziua puterii Tale.”

Psalmul 110:3.

Pentru că a venit nunta Mielului. — Căsătoria bărbaților și a femeilor este declarată în Scripturi a fi un tip al căsătoriei lui Cristos și a Bisericii Sale. (Efeseni 5:22, 23.) Este un principiu recunoscut că antitipul este mai mare decât suma tuturor tipurilor. Moartea lui Cristos a fost mai importantă decât toate sacrificiile de pe parcursul Veacului Evreiesc. Acum să ne aducem aminte că ziua nunții este cea mai fericită a fiecărei ființe umane. Să ne gândim la toată fericirea produsă de toate nunțile care au avut loc vreodată, și să cunoaștem că toate împreună sunt nimic în comparație cu bucuria care va pătrunde universul atunci când ziua de sărbătoare a eternității va avea loc, și Cristos și Mireasa Sa vor deveni una.

Și Soția Lui. — „Mireasa reprezintă pe «toți cei care au crezut până la începerea Mileniului. Numai aceștia sunt Corpul mistic al lui Cristos. Dar după ce el este completat, la a doua venire pământul va fi populat de „națiunile salvate” în carne și sânge – un grup total diferit de Mireasa atunci glorificată».” Cook.

S-a pregătit. — Mărturia către lume în decursul epocii prezente este cât se poate de secundară și întâmplătoare în legătură cu activitatea mult mai importantă a Bisericii de a se pregăti pe sine. F608; T.115; Matei 22:1-14; 25:1; 2 Corinteni 11:2; Efeseni 5:27; Apocalipsa 21:2, 9; Ioan 3:29; Cântarea Cântărilor 1-8; Psalmul 45:10-14; Matei 9:15; Marcu 2:19; Luca 12:36.

19:8. ***Și i-a fost dat să se îmbrace în in subțire, strălucitor și pur și alb”.*** — „«Ea va fi adusă la Rege în haine de broderie» (Psalmul 45:14) – în haina albă simplă dată de Domnul ei, haina dreptății Lui, pe care ea va fi brodat cu multă grijă podoabele frumoase ale harurilor creștine. Și mare va fi bucuria în cer și pe pământ la intrarea ei îmbelșugată în palatul Regelui. (2 Petru 1:5-8, 11.)” C193.

Fiindcă inul subțire este dreptatea sfinților. — Ici și colo de-a lungul Scripturilor sunt cheile care îi deschid misterele. (Apocalipsa 3:18; Psalmul 132:9.) Aceasta este cheia la câteva pasaje altfel obscure.

19:9. ***Și el.*** — Servitorul credincios și înțelept în a cărui administrare au fost în special promise de către Domnul secerișului toate lucrurile din depozitul Său.

Luca 12:42-44; Apocalipsa 3:14; 1:1.

Mi-a spus: „Scrie. — Reprezentanților clasei Ioan, însărcinați de a scrie ceva de încurajare către Biserică după ce el însuși a încetat de a mai scrie.

Binecuvântați sunt cei ce sunt chemați la cina [nunții] ***Mielului!”*** — Cina nunții (Luca 14:15) va fi ca toate celelalte sărbători pe care le-a avut Biserica, nu de hrană literală, ci de adevăruri divine. Acesta va fi timpul când Domnul, Capul de familie, ne va explica fiecare parte a fiecărui verset din tot sfântul Său Cuvânt. Atunci vom avea memorie perfectă, în care să păstrăm cu mare grijă fiecare cuvânt rostit de El, de asemenea și corpuri perfecte, în care să împlinim complet toată sfânta voință a lui Dumnezeu. Avem voința de a face acum acest lucru. Am încercat să înțelegem Cuvântul Său, și am încercat să îi ajutăm pe alții să îl înțeleagă; dar ce am putut face mai bine era departe de a fi perfect. Domnul, în dragostea și îndurarea Sa, a acceptat toate eforturile noastre de aici ca o dovadă a vredniciei noastre pentru oportunitățile perfecte care ne așteaptă. „În cele din urmă numărul complet propus de către marele Gospodar va fi fost chemat, acceptat și găsit vrednic prin Cristos să aibă un loc la acea masă – pentru a lua parte la marea Sărbătoare. (Matei 22:1-10.) La acea sărbătoare, suntem asigurați, va fi o companie secundară, nedemnă de a fi din clasa Mireasă. Aceasta poate fi descrisă la figurat ca domnișoarele de onoare, clasa Marii Companii; deoarece după bilanțul de adunare a Miresei avem mesajul Domnului către acești ulterior eliberați din Babilon, spunând: «Fericiți sunt cei invitați la cina nunții Mielului!» Vă puteți imagina onorurile și bucuriile acelui mare festin!?” W.T.’14-74.

Și mi-a spus: „Aceste *cuvinte adevărate ale mele* ***sunt cuvintele*** [adevărate ale] ***lui Dumnezeu”.*** —

„Urcați, iubiți, la bucuria Lui
Ziua de sărbătoare a sosit;
Astă seară Mielul cu ai Săi va sărbători,
Astă seară cu a Sa Mireasă se va odihni,
Astă seară Își va pune coroana conjugală,
În sala cea mare de sus.”

19:10. ***Și am căzut la picioarele lui pentru a mă închina lui.*** — „Dacă oricăror dintre noi ne vine vreun gând de a aduce omagiu mesagerilor sau servitorilor Domnului, ar fi de datoria noastră să recunoaștem pe deplin că numai Dumnezeu, oricât de mult ar întrebuința mijloacele umane în transmiterea binecuvântărilor Sale, trebuie să fie onorat și respectat și apreciat ca Autorul și Dătătorul oricărui dar bun și desăvârșit. Iacov 1:17.” W.T.’07-105; Apocalipsa 22:8.

Iar el mi-a spus: „Vezi, nu face aceasta! — Însă Satan a zis Domnului: „Toate acestea ți le voi da, dacă te prosterni și te închini mie.” (Matei 4:9.) Când papalitatea a făcut aceasta, Satan și-a ținut promisiunea. Recurgând la forme lumești, obiceiuri și divertisment, toate fiicele au urmat exemplul mamei.

Eu sunt împreună-servitor cu tine. — „Sfântul Ioan în umilința sa a uitat de propria participare în împărțirea revelației; iar Îngerul în smerenia sa aduce aceasta la lumină (Faptele 10:25, 26).” Cook; Faptele 14:14, 15; Apocalipsa 22:9; Romani 1:1; Filipeni 1:1; Tit 1:1; 2 Petru 1:1.

Și cu frații [tăi] ***care au mărturia lui Isus: închină-te lui Dumnezeu!*** — „Ai Cărui servitori ambii suntem, din al Cărui spirit profetic ne împărtășim deopotrivă în această lucrare comună; și, prin urmare, nu ne putem închina unul altuia.” Cook.

Fiindcă mărturia lui Isus este spiritul profeției.” — „Toți creștinii, din toate timpurile, care pot primi și înțelege profeția, au acest spirit.” (Cook; 1 Corinteni 12:13.) Cu toate acestea, „Scopul profeției este de a depune mărturie pentru Isus. Acesta este sfârșitul ei mare și final. Cuvântul profeție de aici pare a fi folosit în sensul larg în care este adesea folosit în Noul Testament – care înseamnă a face cunoscut voința divină, iar referința primordială de aici se pare să fie la predicatorii și învățătorii Noului Testament. Sensul este că marea lor misiune este de a depune mărturie pentru Salvatorul. Toți

aceștia sunt desemnați pentru aceasta, și, prin urmare, trebuie să se considere ca «servitori aliați». Astfel înțeles, acest pasaj nu are nicio referire directă la profețiile Vechiului Testament, și nu învață nimic în ceea ce privește scopul lor, deși de fapt este, cu siguranță, adevărat că marele și principalul lor obiectiv a fost să poarte mărturie despre viitorul Mesia”. Barnes; Apocalipsa 12:17.

19:11. *Și am văzut cerul deschis.* — Lucrurile ascunse ale lui Dumnezeu așa cum sunt consemnate în Volumul Șapte din *Studii în Scripturi*. Apocalipsa 11:19.

Și iată, un cal alb! — Învățăturile care, deși nu pot fi consumate de către bisericism, formează totuși adevărul.

Și Cel ce ședea pe el era numit «Credincios». — „Martorul credincios și adevărat.” Apocalipsa 3:14.

Și «Adevărat». — „Acela care este Sfânt, Acela care este Adevărat.” Apocalipsa 3:7.

Și în dreptate El judecă și face război. — „În timp ce Domnul interzice poporului Său să lupte cu arme carnale, și în timp ce declară că El este un Dumnezeu al păcii, un Dumnezeu al ordinii și al iubirii, El declară și că este un Dumnezeu al dreptății, și arată că păcatul nu va triumfa veșnic în lume, ci va fi pedepsit. «Răzbunarea este a Mea, Eu voi răsplăti, zice Iehova» (Romani 12:19; Deuteronom 32:35). Și când ridică judecata împotriva popoarelor, răzbunându-Se pe toți cei răi, El Se declară «războinic», «viteaz în luptă», și având o «mare armată» sub porunca Sa. Exodul 15:3; Psalmii 24:8; 45:3; Isaia 11:4; Ioel 2:11.” D549.

19:12. *Ochii Lui sunt o flacără de foc.* — Înțelepciunea Domnului vede că a venit timpul pentru distrugerea sistemelor nelegiuite actuale. Apocalipsa 1:14.

Și pe capul Lui sunt multe coroane. — Dreptul de a conduce toate regatele pământului. Ezechiel 21:27.

Având un Nume scris, pe care nu îl știe nimeni, decât El Însuși. — Acest nume nou este să fie, de asemenea, și numele Bisericii, Mireasa Sa. Posibil că nu a fost încă dezvăluit. Apocalipsa 2:17; 3:12.

19:13. *Și El este îmbrăcat cu o haină stropită cu sânge.* — O referire la credincioșia Sa până la moarte, și o sugestie la ceea ce să aștepte corpul Său în curând.

Și numele Lui [este] *a fost* ***chemat «Cuvântul lui Dumnezeu».*** — În această ilustrație El este reprezentat ca venind, însă nu ca Mesagerul Legământului, ci în *apokalupsis*, destăinuindu-Se ca Rege de drept al pământului. Ioan 1:1; Apocalipsa 1:2.

19:14. ***Și armatele care erau în cer.*** — Toate armatele din Apocalipsa 7:5-8, Turma Mică, fie de această sau de cealaltă parte a vălului. Apocalipsa 17:14.

Îl urmau. — „Oile merg după el, pentru că îi cunosc glasul; nu merg deloc după un străin." Ioan 10:4, 5.

Pe cai albi. — Învățături curate și clare.

Îmbrăcate în in subțire, alb și pur. — „Dreptatea sfinților." Apocalipsa 19:8.

19:15. ***Din gura Lui iese o sabie ascuțită.*** — „Examinarea noastră, într-un volum anterior, a marii deosebiri de caracter între Regatul lui Dumnezeu și regatele animalice ale pământului ne pregătește să vedem și o deosebire în modul de a proceda în război. Metodele de cucerire și de zdrobire vor fi mult diferite de oricare altele folosite înainte pentru răsturnarea neamurilor. Acela care Își ia acum marea Sa putere să domnească este arătat în simbol ca fiind Cel din gura căruia iese o sabie «ca să lovească cu ea neamurile; și El le va conduce cu un toiag de fier». Această sabie este Adevărul (Efeseni 6:17)." B100; Isaia 11:4; 49:2; 2 Tesaloniceni 2:8; Apocalipsa 1:16; 2:12, 16; 19:21; Osea 6:5; Evrei 4:12.

Ca să lovească cu ea națiunile. — „«El va lovi pământul cu toiagul gurii Lui și va omorî pe cel rău cu suflarea buzelor Lui [forța și spiritul adevărului Său]» (Isaia 11:4; Psalmul 98:1). Onorurile victoriei adevărului și dreptății viitoare nu vor putea fi atribuite niciunui general uman. Conflictul neamurilor înfuriate va fi violent, iar câmpul de bătaie și tulburarea neamurilor vor fi peste tot pământul; și niciun Alexandru, Cezar sau Napoleon uman nu se va găsi ca să facă ordine în mijlocul confuziei îngrozitoare. Dar în cele din urmă se va ști că marea victorie a dreptății și adevărului și pedepsirea nelegiuirii cu ceea ce pe drept merită, au fost aduse de puterea cea mare a Regelui regilor și Domnului domnilor." D19.

Și El le va conduce cu un toiag de fier. — „În această «Zi a lui Iehova», «Ziua Strâmtorării», Domnul nostru Își ia marea Sa putere [până aici inactivă] și domnește, și tocmai aceasta va cauza

strâmtorarea, chiar dacă un oarecare timp lumea nu o va recunoaște astfel. Că sfinții vor participa la această lucrare de sfărâmare a regatelor actuale nu poate fi nicio îndoială. Este scris: «Să lege pe regii lor cu lanțuri și pe nobilii lor cu cătușe de fier [de putere], pentru a împlini judecata scrisă împotriva lor! Această onoare o au toți sfinții Lui» (Psalmul 149:8, 9). «Celui care va birui și celui care va păzi până la sfârșit lucrările Mele, îi voi da stăpânire peste neamuri. Le va păstori cu un toiag de fier și le va zdrobi [imperiile] ca pe niște vase de lut.» Apocalipsa 2:26, 27; Psalmul 2:8, 9."

B100.

Și El calcă în picioare teascul înverșunării și mâniei *furiei* **Dumnezeului Cel Atotputernic.** — Domnul Își asumă un interes și o responsabilitate pentru seria completă a *Studiilor în Scripturi*, din care ultimul reprezintă în special trăsătura teascului (Apocalipsa 14:18-20), dar ar fi nerezonabil să așteptăm ca Domnul să întrebuințeze în mod miraculos instrumente imperfecte pentru a face o lucrare absolut perfectă, și fiecare trebuie să își folosească judecata cu privire la valoarea interpretărilor din această carte. În plus, ar trebui să fie remarcat că limbajul de aici este mai intens decât cel din Apocalipsa 14, indicând extensiunea caracteristică teascului și la alte chestiuni decât cele eclesiastice.

19:16. *Și pe haina și pe coapsa Sa are scris un nume.* — „Coapsa este prezentată ca fiind locul unde de regulă se află sabia (care nu este menționată aici, vezi versetul 15), în armonie cu Psalmul 45:3: «Încinge-Ți sabia la coapsă, Viteazule, cu gloria Ta și maiestatea Ta»." Cook.

***«Regele regilor și Domnul domnilor».* —** Înainte de a se sfârși controversa stârnită de această carte, fiecare persoană din lume va fi convinsă că marchează un pas distinct făcut de Domnul în capturarea imperiului lui Satan.

l Timotei 6:15; Apocalipsa 17:14; Daniel 8:25.

19:17. *Și am văzut* [un] ***alt înger.* —** Clasa Ilie, după publicarea Volumului Șapte, *Studii în Scripturi.*

Vezi Apocalipsa 8:3-5; 14:18.

***Stând în soare.* —** Strălucind în lumina Evangheliei.

Apocalipsa 12:1; Matei 13:43.

***Și el a strigat cu voce tare.* —** Proclamând adevărul în mod clar și fără frică.

Spunând tuturor păsărilor. — Matei 24:28.

Care zboară în mijlocul cerului. — Mai întâi «vulturilor», cei care văd în depărtare (Isaia 33:17), Turma Mică, iar apoi, prin răsfrângere, tuturor celor care trăiesc, cu mintea, deasupra materialismului acestei lumi.

„Veniți, adunați-vă la marea cină a lui Dumnezeu. — Noi trebuie să arătăm aplicarea potrivită a cărții simbolice pe care o studiem, chiar dacă mai târziu se va răsfrânge așa încât aceste pasaje vor avea o împlinire literală și teribilă într-un potop de vărsare de sânge real, din care Războiul European este doar un antecedent.

19:18. ***Ca să mâncați carnea regilor.*** — Cinci dintre acești regi sau conducători sunt enumerați în Apocalipsa 6:4. Fără îndoială cititorul i-a mâncat, în sensul simbolic. Ei sunt acolo pentru a fi mâncați.

Și carnea comandanților. — Comandanți mai mici, enumerați în Apocalipsa 8:7-12. Fără îndoială cititorul i-a mâncat și pe aceștia.

Și carnea oamenilor puternici. — Războinici. Acești războinici sunt menționați în Apocalipsa 9:7, 9, deși sunt menționați sub numele de lăcuste. Dacă cititorul nu a mâncat (însușit, absorbit, digerat) darea de seamă, trebuie imediat să își asume sarcina, sau va avea ceva de pierdut.

Că Domnul nu a făcut nicio greșeală în selectarea lăcustelor ca un simbol al sistemului metodist de urmași orbi ai conducătorilor reiese din următorul extras din lucrările unui călător: „În timp ce locuiam în Siria mi s-a spus că întreaga țară din jurul munților Libanului a fost consternată un an de vestea că o armată mare de lăcuste venea mărșăluind din deșertul estic. Guvernatorul districtului a ordonat unui regiment de soldați să ajute oamenii să construiască un mare zid de apărare din tufișuri ca să fie aprins când lăcustele vor veni spre el, în speranța de a salva astfel grădinile din Beirut. Aceste lăcuste întotdeauna săreau drept înainte, neabătându-se nici la dreapta nici la stânga, și venind asupra unei case au ridicat pereții ei de piatră trecând peste ei și coborând ca și cum ar fi fost un loc drept, și în asemenea număr de neconceput încât un rezident american a descris zgomotul marii oștiri trecând peste acoperiș ca pe cel al unei grindine

nemaipomenite. Din fiecare frunză verde întâlnită în drum fiecare lua o mușcătură, și apoi mergând următoarea lua mușcătura sa, până când într-un timp incredibil de scurt nimic verde nu putea fi văzut. Când au ajuns la grămezile de tufișuri pregătite, și acestea au fost aprinse, lăcustele au mărșăluit peste ele fără să se oprească, până când într-un timp scurt le-au pus foc în întregime. Deoarece marea nu era departe toți sperau că ele o vor lua spre revărsarea valurilor. Și așa au făcut. Tocmai ca anumite mulțimi politice care întotdeauna pot fi dăunătoare între noi și depinzând întotdeauna de a mărșălui până la urne și de a vota biletul drept, când avangarda ajunge la valuri, la fel ca toate bunele lăcuste adevărate, și în săritura lor, urmate fiind de toate celelalte, până când valurile par să rostogolească doar lăcuste; nici nu s-a terminat acțiunea până când ultima gardă din spate a sărit peste grămezile de camarazi ai săi morți pentru a face ultima sa săritură în apele albastre ale Mediteranei." Ieremia 51:64.

Și carnea cailor. — Nu am văzut caii din Apocalipsa 9:17, 18, și nu i-am mâncat, și tot focul, iacintul și pucioasa?

Și a celor care șed pe ei. — Nu am găsit două sute de milioane de astfel de călăreți, și nu i-am mâncat?

A se vedea Apocalipsa 9:16.

Și carnea tuturor oamenilor, și liberi și robi și mici și mari!" — Și nu am găsit tot restul oamenilor incluși în Apocalipsa 9:20, 21, și nu i-am mâncat în același fel? Într-adevăr am făcut așa. Am mâncat sau însușit adevărul referitor la ei. Tocmai mâncând aceste adevăruri suntem conduși la următoarele evenimente relatate.

19:19. ***Și am văzut fiara.*** — Papalitatea restabilită la putere. Noul Testament al lui Weymouth în limbajul modern, traduce acest verset după cum urmează, și adaugă nota de subsol «odată pentru totdeauna», deși nu este exprimat în greacă, este implicată în verbul aorist: „Și am văzut fiara sălbatică, și regii pământului, și armatele lor, toți adunați să facă război, o dată pentru totdeauna, împotriva Călărețului pe cal și împotriva armatei Lui."

Și regii pământului. — Chemați la război de demoni. (Apocalipsa 16:13-16.) „Regii pământului se ridică [în opoziție] și conducătorii [neștiind că luptă împotriva stabilirii Regatului Domnului] țin sfat împreună împotriva lui Iehova și împotriva

Unsului Său, [dar] Cel ce șade în ceruri va râde; Domnul îi va lua în derâdere.” Psalmul 2:2, 4; D52.

Și armatele lor. — Urmașii lor, civili, sociali, eclesiastici și financiari.

Adunați pentru a face război. — „Războiul”, din greacă.

Împotriva Celui ce șade pe cal și împotriva armatei Lui. — Deși este compusă din cele douăsprezece seminții simbolice (Apocalipsa 19:14; 7:4-8), totuși ele sunt doar o singură armată, toți «Una în Cristos Isus». „Să se remarce faptul că cele mai bune și cele mai rele dintre națiunile pământului nu sunt decât «regate ale acestei lumi», a căror concesiune de putere de la Dumnezeu este acum aproape expirată, pentru ca să poată da loc succesorului lor orânduit, Regatul lui Mesia, al Cincilea Imperiu Universal al pământului (Daniel 2:44; 7:14, 17, 27) – această vedere va face mult pentru a stabili adevărul și a răsturna eroarea. Dar, după cum se prezintă situația, acțiunile papalității în această privință, aprobate de reformatorii protestanți, trec necontestate printre creștini. Și deoarece trebuie să susțină Regatul lui Cristos, ei se simt obligați să apere regatele prezente ale așa-numitei Creștinătăți în cădere, al căror timp expiră repede; în acest fel simpatia lor este adesea forțată spre partea asupririi, mai degrabă decât spre partea dreptului și libertății – spre partea regatelor acestei lumi și a prințului acestei lumi, mai degrabă decât spre partea adevăratului Regat viitor al lui Cristos.”A270. Apocalipsa 16:16; 17:13, 14.

19:20. *Și fiara a fost prinsă.* — Papalitatea a fost capturată. (Ieremia 50:43-46.) Fără îndoială publicarea acestei cărți a intervenit la un moment nefavorabil pentru planurile papalității și se va interfera foarte mult cu eforturile sale de restabilire.

Apocalipsa 17:14.

Și cu ea profetul fals, care făcuse înaintea ei semnele. — Chipul fiarei. Apocalipsa 13:11, 13, 14, 15; 14:9, 11; 15:2; 16:2, 13; 19:20; 20:10; Matei 24:24.

Prin care îi înșelase pe cei care au primit semnul fiarei. — Catolicii.

Și pe cei care s-au închinat chipului ei. — Protestanții.

Amândoi aceștia. — Ambele aceste *sisteme*, nu oamenii.

Au fost aruncați de vii. — În timp ce ele sunt încă organizate și active. H.L.59.

***În lacul de foc care arde cu pucioasă.* —** În distrugerea completă și veșnică a anarhiei (simbolizată prin foc) din Timpul de Strâmtorare. Această distrugere totală a acestor sisteme este începutul anihilării a orice nu este în armonie cu aranjamentele drepte ale lui Dumnezeu. Aceasta a fost simbolizată prin valea Gheenei, aflată chiar în afara Ierusalimului. Cu ajutorul pucioasei acolo în special se ardeau trupurile criminalilor detestabili împreună cu alte deșeuri din Ierusalim. Stând la marginea acestei văi pe timp de noapte ea avea aspectul unui lac care arde cu foc și cu pucioasă. Arderea pucioasei este cel mai mortal procedeu cunoscut, și simbolizează distrugerea absolută. Daniel 7:11.

19:21. *Și cei rămași.* — *Oamenii* care sunt rămași după ce *sistemele* lor sunt distruse.

***Au fost uciși cu sabia Celui ce șade pe cal.* —** La timpul cuvenit, se vor supune adevărului din iubire și cu bucurie.

Apocalipsa 19:15; 2 Corinteni 10:4.

***Sabie care ieșea din gura Sa.* —** Toți ar trebui să fie capabili de a vedea că sabia la care aici se face referire nu este una literală.

***Și toate păsările s-au săturat cu carnea lor.* —** A se vedea Apocalipsa 19:18.

Voi, minți curioase, care căutați în necunoscut,
Descoperind minuni încântătoare;
Mărturisiți urmașilor Dumnezeului vostru ce-I este plăcut,
Închinare în adevăr, cu frică și adorare!

APOCALIPSA XX

DOMNIA DE O MIE DE ANI

20:1. ***Și am văzut un Înger coborând*** [din cer]**. —** Mesagerul Legământului la a doua Sa venire. Maleahi 3:1.

***Având cheia abisului.* —** Numai Înțelepciunea infinită ar putea furniza cheia soluției dificultăților actuale de pe pământ. Aici de două mii de ani este un sistem de superstiții și crime, iar lauda și serviciul lui sunt înrădăcinate aproape în fiecare ființă umană. Toată literatura este otrăvită de el. Opinia publică este pentru acesta. Cei educați, rafinați, bogați, puternici sunt pentru el și toți împotriva oricărei schimbări care ar da păturilor inferioare ale societății o șansă echitabilă. Este o sarcină pentru Însăși divinitatea de a depăși o stare ca aceasta.

***Și un lanț mare în mâna Sa.* —** *Adevărul*, așa cum este conținut în cele Șapte Volume din *Studii în Scripturi.* Acest lanț al Adevărului a fost construit, verigă cu verigă, într-o perioadă de patruzeci de ani. Fiecare volum a dat încă o mai mare asigurare că sistemele vechi niciodată nu pot spera să stea împotriva sa.

20:2. ***Și El a apucat balaurul.* —** Sistemul nelegiuit de guvernământ civil, care și-a însușit principiul de a deține masele în supunere bazată pe temerile lor dincolo de această viață. Subiectul special de condamnare în acest sens, capodopera lui Satan, este vechiul Imperiu Roman, care încă trăiește în papalitate și în guvernămintele biserică-stat din Europa. Acest sistem este aproape contemporan cu (cele șapte) Timpuri ale Neamurilor (2520 de ani care se încheie în octombrie 1914) care au început în toamna anului 607 î. Cr., sau, cum am spune, la începutul lui 606, după timpul evreiesc. La acel timp Roma era deja pornită bine pe calea ascendentă. „Lucius Tarquinius Priscus, al cincilea rege legendar al Romei, 616-578 î. Cr., numit păzitor al fiilor lui Ancus Marcius, el a reușit să îi înlocuiască la tron după moartea tatălui lor. El a clădit Circus Maximus, a instituit marile jocuri, a construit marile canale, și a început construirea templului lui Jupiter de pe Capitoliu. El s-a

izolat din Tarquinii în Etruria la Roma urmând sfatul soției sale, profetesa Tanaquil. Tanaquil era renumită pentru subtilitatea sa și darurile profetice, care i-au permis să prezică viitorul măreț al soțului său.” Brit.

Șarpele cel vechi, care este Diavol și Satan. — „Deși numele Șarpele cel vechi îl indică pe Satan, «prințul demonilor», aici evident este folosit ca un sinonim pentru toate mijloacele și puterile păcătoase care și-au avut originea în el.” (S.M.32.) „Declarația Domnului nostru că Satan este marele Adversar, nu numai al lui Dumnezeu ci și al omenirii, nu este în niciun caz o descriere închipuită, ci un adevăr clar. Satan singur este intrigantul, uneltitorul voit, inteligent, care folosește inteligență supraomenească și, cât i se permite, puteri supraomenești opunându-se dreptății, adevărului și celor care sunt din Adevăr. Relatarea inspirată susține, în mod constant și consecvent, că Satan a început revolta împotriva legii divine și a amăgit la neascultare pe primii noștri părinți prin ambiția sa după putere, și că de la căderea omului același Adversar a fost împotrivitorul neînduplecat al lui Dumnezeu, al dreptății și al adevărului; și nu numai că a prins în cursă omenirea, ci și s-a împotrivit marelui plan de Ispășire pe care Dumnezeu l-a întocmit și pe care îl duce la îndeplinire prin Cristos. Din relatarea scripturală nu se vede că Satan a avut simpatizanți sau conspiratori asociați printre îngeri, la vremea separării și încercării de a stabili o domnie sau stăpânire proprie pe pământ.” F611.

Și l-a legat. — „«Dumnezeul acestei lumi a orbit mințile celor ce nu cred, încât lumina glorioasei evanghelii a lui Cristos, care este chipul lui Dumnezeu, să nu strălucească peste ei». (2 Corinteni 4:4.) Dumnezeu voiește ca toți oamenii să fie astfel salvați de tot cortegiul relelor care au urmat păcatului și blestemului lui Adam, încât ei să poată veni la cunoștința adevărului. De ce voiește El aceasta? Pentru ca, având o cunoștință clară a adevărului, ei să poată folosi cât se poate de bine noua încercare de viață asigurată pentru ei prin jertfa de răscumpărare a Răscumpărătorului lor. Pentru ducerea la îndeplinire a acesteia, a voinței lui Dumnezeu, Răscumpărătorul va inaugura Regatul Său Milenar, care, mai întâi va lega pe

Satan [va restrânge toate influențele rele din afară] și apoi va elibera pe om din orbirea sa – după cum este scris: «Atunci se vor deschide ochii orbilor». (Isaia 35:5.) Pentru același motiv, și anume, pentru ca noua încercare să fie foarte favorabilă pentru om, aranjamentul divin este ca lucrarea lui să fie făcută treptat și va cere o mie de ani.” (E470.) „Ziua Milenară se ivește, cu schimbarea ei în stăpânirea pământului, de sub controlul «Prințului lumii acesteia» și al credincioșilor săi, sub controlul Celui «care are dreptul» [prin cumpărare] și al sfinților Săi credincioși. Am văzut că deși rezultatul acestei schimbări va fi o mare binecuvântare, totuși timpul transferului, în timp ce prințul din prezent, «omul cel tare», este în cursul legării și casa lui este în cursul scoaterii de la putere (Matei 12:29), va fi un timp de necaz intens.” (C341.) „Referitor la aceasta Isus a spus: «Nimeni nu poate să intre în casa unui om tare și să îi jefuiască gospodăria, decât dacă a legat mai întâi pe omul acela tare; numai atunci îi va jefui casa». (Marcu 3:22-27; Luca 11:22.) Această legare a lui Satan, prin urmare, este indicată a fi prima lucrare a noii dispensații.” (A68.) „Satan va fi legat – orice influență amăgitoare și înșelătoare a lui va fi restrânsă – așa încât răul nu îi va mai apărea omului ca bun, nici binele nu îi va apărea ca indezirabil, rău; adevărul nu îi va mai apărea omului neadevărat, nici minciunile nu vor fi făcute să pară adevărate.” (D519.) „Cuvintele inspirației ne dau de înțeles că lupta lui Satan pentru a păstra controlul asupra omenirii va fi în mod deosebit disperată la sfârșit.” S.M.78.

Pentru o mie de ani. — Ziua Milenară, ziua de odihnă a Domnului, urmează după cele șase mii de ani de rău care s-au încheiat în 1874. «Pentru Iehova, o zi este ca o mie de ani». (2 Petru 3:8; Psalmul 90:4.) „Papalitatea afirma că domnia de o mie de ani a lui Cristos, Mileniul, promis în Scripturi că va urma venirii a doua a lui Cristos, a început în anul 800 d. Cr., sub papa Leon al III-lea, care a pretins a fi reprezentantul lui Cristos, locțiitorul Său, pentru a începe domnia lui Cristos în locul Lui. În acel an «statele papale» au fost cedate bisericii de către împăratul Carol cel Mare. Se susține că «mileniul» lor s-a încheiat în anul 1799, când Napoleon a confiscat teritoriile

acordate bisericii și l-a luat pe papa Pius al VI-lea prizonier în Franța, unde a murit. Libertatea care a urmat persecuției papale, și circulația larg răspândită a Bibliei în limbile comune ale poporului, a fost declarată de către conducătorii papali ca «scurta perioadă» (Apocalipsa 20:3) care va urma domniei de o mie de ani a lui Cristos pe pământ; și ei au speranța că în curând vor recâștiga fosta lor putere și prestigiu și încă o dată domnia supremă, și că guvernarea lor va fi permanentă. Acest mileniu papal este cunoscut în istorie ca «Veacurile Întunecate». În decursul acestor secole întunecate milioane au fost torturați, exilați și uciși pentru că au refuzat să se închine ordinelor bisericii apostate, sub conducerea papilor, episcopilor și preoților. Agenți și spioni au fost angajați pentru a captura și a aduce la pedeapsă pe oricine care se găseau să își exprime sentimentele contrar ierarhiei papale, sau care refuzau să se aplece în supunere abjectă autorității lor. Astfel națiunile Europei au fost păgânizate și cufundate în eroare și superstiție și în respect pentru oameni care în mod fals au pretins a fi reprezentanții speciali și autorizați ai lui Dumnezeu pe pământ. Ei au îndrăznit să își asume autoritatea de a modifica legile lui Dumnezeu atunci când li se părea oportun să facă așa, și s-au gândit să schimbe timpul de domnie al lui Cristos, așa cum am arătat.” (Daniel 7:25; W.T.’16-181; B354.) „«Cei care au trăit aproape de timpul Apostolilor și întreaga Biserică din primii 300 de ani, au înțeles [cei „o mie de ani”] în sensul simplu, literal.» Conform teologiei evreiești, așa cum a fost culeasă din Talmud, Mesia va aduna din dispersare pe toți urmașii semințiilor împrăștiate, va învinge pe asupritorii lor străini, și din Ierusalim, ca centru, va domni peste întregul pământ, care va fi o exercitare a bucuriei și a prosperității omenești. Astfel, R. Salomon scrie: «Este sigur că lumea va exista pentru șase mii de ani, după numărul zilelor săptămânii; dar a *șaptea* Zi va fi Sabatul, și în decursul Mileniului al *șaptelea*, lumea va avea odihnă».” Cook.

20:3. ***Și l-a aruncat în abis.*** — Uitare. În acest caz este semnificată inactivitatea forțată a lui Satan, care va fi cu siguranță uitare pentru el după timpul ocupat pe care l-a avut în ultimii șase mii de ani. Cât de mic se va simți atunci când va

vedea pe Domnul Isus desființând într-o mie de ani tot ce a realizat el în șase mii!

Și l-a închis și a pus un sigiliu deasupra lui. — Spiritul adevărului în inimile oamenilor; dorința de a câștiga favoarea noului Rege al pământului va priva pe Satan de toți supușii săi. Toți tovarășii săi răi, umani și îngerești, vor fi distruși în Timpul de Strâmtorare. Singur, în așteptare și umilit pentru o mie de ani, este o pedeapsă meritată din belșug.

Ca el să nu mai înșele națiunile până se vor împlini cei o mie de ani. — „Unii au ajuns atât de înșelați de sofismele lui Satan, prin care el a înșelat toate popoarele, încât nu cred că există Dumnezeu; alții cred că El este un adversar mare și puternic, fără iubire sau compătimire, gata și nerăbdător să îi chinuie toată eternitatea; alții sunt încurcați de Babelul de rapoarte contradictorii care le-au venit în privința caracterului divin și nu știu ce să creadă; și căutând să se apropie de Dumnezeu sunt împiedicați de frica și ignoranța lor.” (E18.) „Încercarea sau judecata biruitorilor din Veacul creștin și a celui care i-a precedat a fost mult mai severă decât va fi încercarea lumii în ziua ei de judecată, deoarece a trebuit ca aceștia să se împotrivească lui Satan, prințul acestei lumi, cu toate uneltirile și capcanele lui, pe când în ziua de judecată a lumii Cristos va domni și Satan va fi legat ca să nu înșele neamurile. Aceștia au suferit persecuție pentru dreptate, pe când atunci oamenii vor fi răsplătiți pentru dreptate și pedepsiți numai pentru nedreptate. Aceștia au avut pe cale mari pietre de încercare și capcane, care vor fi îndepărtate când lumea va fi pusă în încercare. Dar, dacă încercarea acestor două clase speciale a fost mult mai aspră decât va fi încercarea lumii, și răsplățile sunt corespunzător mai mari.” A146.

După aceea el trebuie să fie dezlegat pentru puțin timp. — Pentru a se vedea cine este în armonie din inimă cu voința Domnului, și cine sunt conduși de alte motive. Așa cum răul va fi legat prin aplicarea promptă a pedepsei asupra răufăcătorului, la fel putem presupune că el va fi dezlegat, permițând faptelor rele să treacă temporar nepedepsite. Apocalipsa 20:8.

20:4. ***Și am văzut tronuri, și ei au șezut pe ele.* —** Tronurile regatelor actuale pământești. W.T.'82-3-6.

***Și le-a fost dată judecată.* —** Sentința judecătorească a fost dată asupra lor ca fiind nepotriviți de a mai continua. (W.T.'82-3-6.) Acest cuvânt este redat condamnare în Luca 23:40; Iacov 3:1; Iuda 4.

***Și am văzut sufletele.* —** Persoanele, ființele. W.T.'82-3-6.

***Celor decapitați pentru mărturia lui Isus.* —** „Toți care formează clasa Regatului sunt aici denumiți ca decapitați. Apostolul ne dă cheia când spune: «Cristos este capul fiecărui bărbat, și capul femeii este bărbatul, și capul lui Cristos este Dumnezeu». (1 Corinteni 11:3.) Așa cum o femeie care devine o soție acceptă pe soțul ei în calitate de cap al familiei [pierde numele ei, individualitatea ei, pentru a deveni mireasa lui], la fel și Biserica acceptă pe Cristos ca Cap al ei, și fiecare membru al Bisericii vine astfel în relație cu Domnul ca membru al Corpului Său. Este necesar ca oricine care va fi numărat ca membru al Bisericii adevărate nu numai să fie decapitat [să își piardă voința proprie], dar și ca el să fie unit cu adevăratul Cap al Bisericii și să se recunoască ca membru al adevăratului Corp al lui Cristos – «Biserica viului Dumnezeu, ale cărei nume sunt scrise în cer».”

W.T.'01-227; Apocalipsa 1:9; 19:10.

***Și pentru Cuvântul lui Dumnezeu.* —** Datorită Cuvântului lui Dumnezeu și cu ajutorul acestuia. Noi suntem «concepuți prin Cuvântul Adevărului», și pentru a trăi în cea mai deplină armonie cu fiecare poruncă a sa, cu orice preț pentru carne, este particularitatea distinctivă a Bisericii biruitoare a lui Dumnezeu. „Abia acum studenții Bibliei încep să iasă de sub marele nor al doctrinei false, care timp de o mie cinci sute de ani a prezentat greșit pe Dumnezeu și Biblia, punând întunericul în locul luminii. Abia acum studiul biblic poate fi continuat în spiritul său adevărat, fără teama de om, care aduce o cursă. Abia acum există o educație generală, care permite studiul biblic în adevăratul său sens. Abia acum avem Biblia comod, ieftin și în fiecare casă. Abia acum avem mai mult timp liber și posibilitate pentru studiu biblic. Abia acum avem lumina bună prin care să studiem.” W.T.'13-366.

[Și care] *Dacă niciunul prin urmare* ***nu s-au închinat fiarei, nici chipului său.*** — A se vedea Apocalipsa 13:13-18.

Și nu au primit semnul pe fruntea și pe mâna lor. — În anii care vor urma milioane de oameni vor fi surprinși să ajungă la cunoștința că au avut aceste semne de consimțământ și servire pentru imperiul lui Satan. „Evanghelia lui Satan nu este un sistem de principii revoluționare, nici chiar un program de anarhie. Ea nu inspiră războaie și conflicte, ci pace și securitate. Ea nu pune pe mamă împotriva fiicei sale și pe tată împotriva fiului său, ci promovează spiritul fratern prin care întreaga rasă este considerată ca fiind o mare frățietate. Ea nu caută să tragă în jos și să degradeze omul natural, ci să îl îndrepte și să îl ridice. Folosind o expresie populară, ea apelează «la tot ceea ce este mai bun în noi». Ea urmărește să facă această lume o astfel de locuință confortabilă și plăcută încât absența lui Cristos să nu fie simțită și să nu fie nevoie de Dumnezeu. Aceasta se străduiește să facă pe oameni atât de mulțumiți de această viață încât ei să fie complet indiferenți față de viața de apoi. Aceasta propagă principiile sacrificiului de sine, ale milei, carității și bunăvoinței, ale învățării pe oameni să trăiască pentru binele altora și să fie amabili către toți. Celor care respectă condițiile și ascultă de poruncile sale, aceasta le promite dezvoltarea anumitor puteri oculte inerente, soluționarea celor mai ascunse probleme ale constituirii omului și acumularea de cunoștințe ezoterice, care sunt reținute pentru mulțime. Pe scurt, aceasta declară că toți cei care vor mânca din fructul interzis vor «fi asemenea zeilor». Evanghelia lui Satan este una bazată pe fapte. Amăgirea diavolului este că putem fi salvați prin faptele noastre, și îndreptățiți prin propriile noastre fapte. În timp ce Dumnezeu ne spune: «Prin har ați fost salvați, prin credință … nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni». Și iarăși: «Nu datorită faptelor dreptății pe care noi le-am făcut, ci conform milei Sale El ne-a salvat». Efeseni 2:8, 9; Tit 3:5.” W.T.’16-42.

[Și] ***Ei*** *atât* ***au înviat*** *cât* ***și au domnit cu Cristos.*** — A se vedea Romani 8:17; 2 Timotei 2:12; Apocalipsa 5:10.

O mie de ani. — „Pierderea acestei speranțe de către primii noștri părinți a dus la toate erorile grave din care acum încercăm

să scăpăm. Nu ne rugăm noi încă, «să vină Regatul Tău, să se facă voia Ta pe pământ așa cum se face în cer»? Viitorul Regat al lui Mesia este cheia pentru binecuvântarea lumii prin restabilirea înapoi la perfecțiune umană într-un Eden mondial." – Pastorul Russell. Observați de câte ori este menționată această perioadă în Apocalipsa 20:2-7.

20:5. ***Aceasta este Prima Înviere.*** **—** „Este imposibil a descrie în cuvinte această mare onoare și demnitate."

1 Corinteni 2:9; Pastorul Russell.

[Dar ceilalți morți nu au înviat până nu s-au sfârșit cei o mie de ani.] **—** „Aceste cuvinte nu se găsesc în manuscrisele cele mai vechi și mai demne de încredere: Grecesc, Sinaitic, Vatican nr. 1209, 1160 și Siriac. Totuși, respingerea acestei propoziții nu este esențială pentru «Plan», așa cum este prezentat aici, deoarece ceilalți morți – lumea în masă – nu vor trăi iarăși în sensul deplin, în sensul perfect în care a trăit Adam înainte de a păcătui și a veni sub sentința «vei muri negreșit». Viața perfectă, fără slăbiciune sau moarte, este singurul sens al cuvântului în care Dumnezeu recunoaște viața. Din punctul Lui de vedere, toată lumea și-a pierdut deja viața, moare, și acum ar putea fi descrisă mai potrivit ca moartă decât ca vie.

2 Corinteni 5:14; Matei 8:22.

„Cuvântul înviere (grecește, *anastasis*) înseamnă *ridicare*. În legătură cu omul, înseamnă *ridicarea* omului la starea de la care a căzut, la perfecțiunea deplină a umanității – ceea ce s-a pierdut prin Adam. Procesul învierii va fi treptat, necesitând întregul veac pentru realizarea lui completă, deși simpla trezire la o măsură de viață și la conștiență, așa cum avem în prezent, va fi desigur o lucrare de moment. Și, deoarece orice stare lipsită de viață perfectă este o stare de moarte parțială, rezultă că, deși cuvintele de mai sus nu sunt deloc parte din relatarea inspirată, ar fi strict adevărat să spunem că ceilalți morți nu vor trăi din nou (nu vor recâștiga deplinătatea vieții pierdute) până când mia de ani de restabilire și binecuvântare va fi completă." A288.

20:6. ***Binecuvântat și sfânt este cel ce are parte în Prima Înviere.*** **—** „Noi «vom fi ca El [Isus cel „schimbat", glorificat], pentru că Îl vom vedea *așa cum este*». El este o ființă

spirituală, «*reprezentarea exactă a ființei Tatălui*», «mai presus de orice domnie, de orice stăpânire, de orice putere … și de orice nume care se poate numi», și ca atare mai presus de umanitatea perfectă. Dacă noi vom fi ca El și ÎI vom împărtăși slava și natura, înseamnă că și noi vom fi reprezentări ale ființei Tatălui, «care locuiește într-o lumină de care nu te poți apropia, pe care niciun *om* nu L-a văzut, nici nu ÎL poate vedea», dar de care noi ne putem apropia și pe care ÎL putem vedea așa cum este, fiindcă am fost «schimbați». (1 Ioan 3:2; 1 Timotei 1:17; 6:16; Exodul 33:20.) Ca nu cumva să îl înțeleagă cineva greșit, apostolul sprijină expresia de mai sus adăugând: «După cum [*noi*, Biserica] am purtat chipul celui făcut din țărână, tot așa vom purta și chipul Celui ceresc». Gândul apostolului nu este că toți vor purta cândva, în acest sens, chipul Celui ceresc. Nu aceasta a fost intenția Creatorului nostru. Când El l-a făcut pe om a intenționat să aibă o ființă de *carne, umană*, *pământească*, în propria Sa asemănare [mintal, moral], ca să fie domnul și conducătorul pământului, ca reprezentant al Creatorului său ceresc." (Geneza 1:26-28; Psalmul 8:4-7; F722.) „Dacă noi știm cum să reproducem vocea umană, aceasta ne dă o mică ilustrație a modului în care Dumnezeu, cu puterea Sa nelimitată, poate păstra totul înregistrat de convoluțiile creierului nostru, și de modul în care acestea ar putea fi păstrate totalmente în viitor – totul prin care am putea să ne cunoaștem în viitor."

W.T.'14-315.

***Asupra acestora moartea a doua nu are putere.* —** În afară de Tatăl și Fiul, aceștia sunt singurii din univers care vor fi pentru totdeauna dincolo de posibilitatea de moarte.

Apocalipsa 2:11; Romani 2:7; 1 Timotei 6:16.

***Ci ei vor fi preoți.* —** „Consacrarea antitipică a preoților antitipici este limitată la prezenta Vârstă Evanghelică. Ea a progresat constant de când Domnul și Înainte-Mergătorul nostru s-a «oferit pe Sine Însuși» – și va fi completă înainte ca vârsta prezentă să se sfârșească în întregime. Și dacă nu reușim să fim printre preoți acum, în decursul timpului de consacrare, noi nu vom putea fi cu ei când își vor începe serviciul pentru popor în Regat, când acestor preoți (disprețuiți acum de oameni, dar «un

miros plăcut lui Dumnezeu») li se va adăuga titlul de Rege și, împreună cu Capul lor, Isus, vor conduce și binecuvânta toate națiunile." T.47; l Petru 2:9; Apocalipsa 1:6; 5:10.

Ai lui Dumnezeu și ai lui Cristos. — „Nu se menționează aici a fi preoți ai Duhului Sfânt, așa cum, fără îndoială, ar fi fost menționat dacă ar fi fost a treia persoană din «trinitate»."

Și vor domni cu El o mie de ani. — „«Regatele acestei lumi», chiar în timp ce vor fi zdrobite de Regatul lui Dumnezeu, vor fi cu totul în necunoștință de cauza reală a căderii lor – până când, la sfârșitul acestei «zile a mâniei», ochii înțelegerii lor se vor deschide, așa încât vor vedea că s-a ivit o nouă dispensație, și vor învăța că Emanuel Și-a luat marea Sa putere și Și-a început domnia glorioasă și dreaptă." C129; Apocalipsa 20:4.

20:7. ***Iar când se vor împlini cei o mie de ani, Satan va fi dezlegat din închisoarea lui.*** — „Aceasta va fi doar pentru o perioadă scurtă; pentru că, inima lui rămânând neschimbată, el va vedea îndată o nouă cale pentru succesul ambiției lui de mult prețuită. El va vedea nu doar o pereche umană perfectă cu puterea de a produce o rasă puternică destinată să trăiască pentru totdeauna, ci o rasă restabilită la viață și vigoare. Gândul său va fi: «Dacă aș putea câștiga această rasă puternică conform standardelor mele, triumful și înălțarea mea se vor realiza rapid». Și iarăși, de aceea, el va figura ca un conducător, deși, ca și acum, nerecunoscut de oameni. Fără îndoială, ispita se va baza iarăși pe vechea sa doctrină – că ei nu vor muri cu siguranță, chiar dacă vor desconsidera voința lui Dumnezeu." W.T.'94-251.

20:8. ***Și va ieși să amăgească toate națiunile.*** — „La încheierea Veacului Milenar va fi un timp de «seceriș» pentru cernere și separare printre miliardele de ființe umane care vor fi atunci în viață, după ce fiecare se va fi bucurat de o deplină ocazie de a ajunge la perfecțiune. Secerișul Veacului Milenar va fi martorul completei separări a «caprelor» de «oile» Domnului." (D644.) „În decursul Mileniului trezirea din somnul morții, din închisoare, de sigur că se va face prin puterea divină, dar noi credem ca răspuns la rugăciune. Fiecare cerc familial care se poate pregăti pentru un alt și un alt membru, va fi bucuros să facă astfel, și va face cerere pentru întoarcerea sa. Astfel rasa va

ieși din închisoare în ordine inversă celei în care a intrat, și va fi familiarizată, identificată și pregătită de către prietenii lor, rudele lor. În timp ce binecuvântarea Domnului va asigura o abundență pentru toți, cu toate acestea, putem presupune cu siguranță că prevederea va fi în mâinile semenilor lor. «Oile» vor fi acelea care în mod deosebit vor fi interesate, rugându-se și pregătindu-se pentru cei care sunt în marea închisoare a morții. Și astfel, investind timpul și energia lor, aceste «oi» vor manifesta un scop, o voință, în armonie cu cea a Creatorului. Dumnezeu a voit ca toți cei care sunt în morminte să iasă afară la porunca lui Isus (Ioan 5:28, 29), iar cei în simpatie cu Dumnezeu și Cristos vor fi conlucrători cu Dumnezeu în realizarea lucrării pentru care a murit Cristos. Oricine nu este interesat în această lucrare va fi lipsit de spiritul lui Dumnezeu; și aceasta este acuzația adusă împotriva clasei caprelor.” W.T.’14-268.

[Care sunt] ***În cele patru colțuri,*** [ale pământului] ***pe Gog.*** — Israeliți naturali mândri [Gog înseamnă înalt]. (1 Cronici 5:3, 4.) „«Veți vedea [voi evrei mândri și necredincioși] pe Avraam, pe Isaac și pe Iacov și pe toți profeții în Regatul lui Dumnezeu [faza pământească], iar pe voi scoși afară» (Luca 13:28).”

W.T.’07-302.

Și pe Magog. — Cei care în timpul Veacului Evanghelic au fost cu numele israeliți spirituali, dar în inimă nu au fost niciodată altceva decât «neghină» și vor rămâne astfel mereu. Magog a fost un descendent al lui Iafet. (Geneza 10:2.) Europa a fost populată de urmașii săi, și lor le-a fost trimisă, prin numire divină, chemarea evanghelică a epocii care acum se încheie. (Faptele 6:6, 9.) Evanghelia a fost trimisă în Europa ca să se demonstreze că Dumnezeu poate chema și face caractere asemănătoare cu al lui Cristos chiar și din cel mai crud, însetat de sânge, certăreț și rapace popor de pe pământ. Astfel sunt ei. Japonia este o dovadă că contactul cu europenii o va transforma într-o generație dintr-un popor mulțumit, iubitor de pace, într-un popor de o ambiție nemărginită, foarte plin de spiritul diavolului.

Ezechiel 38:2; 39:1.

Și să îi adune pentru bătălie. **—** „Atunci când la sfârșitul Veacului Milenar toți cei ascultători din omenire vor fi obținut tot ce a fost pierdut în Adam și a fost răscumpărat prin Cristos – atunci toți, fiind înarmați cu deplină cunoștință și experiență și prin urmare deplin în stare să stea la încercare, vor fi aspru încercați [cum a fost Adam], dar individual, și numai celor găsiți în cea mai deplină armonie a inimii, precum și în armonie exterioară cu Dumnezeu și cu aranjamentele Sale drepte, li se va permite să treacă dincolo de Mileniu în viitorul veșnic, sau în «lumea [epoca] fără sfârșit». Toți ceilalți vor fi nimiciți în Moartea a Doua.” (E402.) „Cu privire la această încercare citim că Satan se va strădui să ducă în rătăcire omenirea, al cărei număr va fi atunci mare ca nisipul mării; dar nu trebuie să presupunem că mulți dintre ei vor urma exemplul rău al lui Satan și vor alege răul și neascultarea, având în față experiența trecută și nefiind împiedicați de slăbiciunile de acum și de influențele orbitoare.” H.L.62.

[***Numărul lor este ca nisipul mării.*** **—** Conform făgăduinței divine. (Geneza 22:17.) Pământul nu va fi suprapopulat, ci numai numărul corespunzător va fi născut și va ajunge în final să trăiască. – n. t.]

20:9. ***Și au urcat peste lărgimea pământului.*** **—** „Bazându-se pe o presupusă slăbiciune a caracterului divin, aceștia ar putea fi conduși spre a încerca să profite de harul (favoarea) lui Dumnezeu, ca de un permis să facă păcat cu voia.” H.L.62.

Și au încercuit tabăra sfinților. **—** „Tocmai cum în Marea Britanie oamenii au mers înaintea parlamentului pentru a protesta, la fel și fracțiunea răzvrătită a omenirii va protesta împotriva prinților lor credincioși. Separarea Vrednicilor din vechime de restul lumii pare să însemne că Dumnezeu are un scop special în legătură cu ei. Termenul tabără implică în sine că starea sau aranjamentul lor este numai unul temporar, și că Dumnezeu are ceva mai bun rezervat pentru ei.” (W.T.’13-53.) „Această nobilă lucrare de ridicare a rasei prin pași siguri și stabili [sub direcția membrilor spirituali nevăzuți ai Regatului], este înalta onoare la care sunt numiți Vrednicii din vechime și

pentru care vor ieși afară pregătiți, curând după prăbușirea finală a regatelor acestei lumi.” (A291.) „Israelul ca națiune va fi primul dintre neamuri care va veni în armonie cu ordinea cea nouă de lucruri; Ierusalimul pământesc va fi rezidit pe vechile lui dărâmături; și statul lor va fi restabilit ca la început sub prinți sau judecători (Isaia 1:26; Psalmul 45:16; Ieremia 30:18).” (A294.) „«Avraam, Isaac, Iacov și toți profeții» și Vrednicii din vechime la care se referă Domnul nostru și apostolii (Matei 8:11; Evrei 11:4-40), fiind trecuți de încercarea lor, vor fi treziți din moarte perfecți.

„Întocmai cum Adam când a fost perfect, înainte de încălcarea sa, a putut comunica direct cu puterile cerești, tot așa vor comunica și acești vrednici când vor fi restabiliți la aceeași stare de perfecțiune.” (D619.) „Vălul pe care Moise îl purta înaintea poporului, dar pe care îl lăsa la o parte când era cu Domnul pe Munte, ar părea să simbolizeze faza pământească a Regatului Său, «prinții în toată țara».” (D630.) „Prietenia dintre David și Ionatan pare să fie semnificativă acordului frumos care va exista între Biserica glorificată și prinții pământești, care vor fi următorii după ei în Regatul lui Dumnezeu. Fiecare va fi încântat să ocupe locul său onorat în minunatul plan al lui Dumnezeu, și va iubi pe celălalt ca pe sufletul său.” (W.T.’95-291.) „Când privim cerurile, lucrarea mâinilor lui Dumnezeu, și nenumăratele lumi de acolo în curs de pregătire pentru locuitori, putem presupune în mod rezonabil că acești Vrednici din vechime, care au fost credincioși în decursul domniei răului chiar până la moarte, vor avea mai departe un serviciu onorabil, nu numai în decursul Veacului Milenar ci și după aceea. Prin urmare, din diverse motive, ei vor avea un rang de onoare mai înalt decât Marea Companie. (W.T.’04-313.) „Acești Vrednici din vechime vor fi deosebiți de restul omenirii, nu numai prin faptul că încercarea lor a trecut, în timp ce încercarea lumii tocmai va începe, ci și prin faptul că ei vor fi ajuns la răsplata credincioșiei lor – vor fi oameni perfecți. Când Avraam, Isaac și Iacov și toți Vrednicii din vechime vor fi înviați și vor apărea printre israeliții readunați, mintea lor perfectă va înțelege repede cunoștința și invențiile din prezent. (Ioan 7:15.) Și după cum Isus

învăța poporul în mod clar, hotărât, limpede, și nu îndoielnic și confuz cum învățau cărturarii, tot așa vor face și Vrednicii din vechime desăvârșiți, când vor apărea printre oameni.” D625.

„Isaia 11:10 ne indică Ziua Milenară și o altă rădăcină a lui Isai ca fiind în legătură cu binecuvântarea neamurilor. Aceasta din urmă pare a fi sămânța la care se face referire și în Evrei 11:39, 40. Vrednicii din vechime nu vor fi numai prinți, reprezentanți ai Regatului spiritual invizibil, ci și modele mărețe sau standarde stabilite înaintea omenirii ca ilustrații a ceea ce poate obține întreaga omenire. ” (W.T.’98-312.) „Experiențele dureroase ale Vrednicilor din vechime din decursul Veacului Evreiesc vor fi o magazie de binecuvântări, instruire și ajutor, prin care ei, când vor fi făcuți «prinți» subordonați în Regat, vor participa în lucrarea de restabilire.” (T.111.) „Deși Vrednicii nu fac parte în niciun sens din sacrificiul pentru păcat, ei au totuși legătură cu curățarea de păcat: cenușa lor [cunoașterea și amintirea credincioșiei lor până la moarte], amestecată cu apa adevărului și folosită cu purificatorul, curățitorul isop, este valoroasă, purificând și sfințind.” (T.108.) „Serviciul care le va fi dat Vrednicilor din vechime va fi mai mult decât Dumnezeu ar încredința în mod obișnuit unei ființe umane perfecte. O parte a acestui serviciu va fi aceea că vor avea de a face cu creaturile imperfecte, căzute, și de a le ajuta să iasă afară din păcat și imperfecțiune. Deși într-un sens al cuvântului această lucrare este de dorit, și totuși nu este ceea ce ar prefera o ființă umană perfectă. Acești Vrednici din vechime vor ieși din mormânt perfecți; dar în decursul întregului Mileniu se vor afla în mijlocul circumstanțelor imperfecte.

„O parte doveditoare că Vrednicii din vechime vor fi făcuți părtași naturii spirituale și vor deveni membri ai clasei Marii Companii este bazat pe faptul că ei par să fie reprezentați tipic prin seminția lui Levi. Faptul că această seminție nu a avut nicio moștenire în țară pare să însemne că Vrednicii din vechime nu vor avea nicio moștenire pământească. Deoarece Tatăl ceresc a fost mulțumit să amenajeze pentru Marea Companie un loc pe planul spiritual, și deoarece El acționează conform unor principii generale ale dreptății, suntem înclinați să credem că El poate

avea ceva mai mult pentru Vrednicii din vechime decât pentru restul omenirii. Atunci când Avraam a fost chemat să sacrifice pe fiul său Isaac, el a manifestat un grad de loialitate mult mai mare decât va fi cerut să manifeste Marea Companie. Mai mult de atât, în Geneza 17:8 Dumnezeu i-a spus lui Avraam: «Ție, și seminței tale după tine, îți voi da țara în care locuiești acum ca străin, și anume îți voi da toată țara Canaanului în stăpânire veșnică; și Eu voi fi Dumnezeul lor». Două mii de ani mai târziu, Sfântul Ștefan a spus că Dumnezeu nu i-a dat lui Avraam nici cât un picior din țara promisă (Faptele 7:5); dar el a dat de înțeles că Avraam încă va primi această țară și după aceea o va lăsa posterității sale. Dacă țara va fi dată lui Avraam și aliaților săi, și apoi va fi lăsată seminței sale și omenirii în general, raționamentul ar părea să arate că Vrednicii din vechime vor trece la natură spirituală.” W.T.’13-52.

„«Ierusalim, care aduci vești bune, înalță-ți vocea cu tărie [după ce Biserica, Mireasa, a fost glorificată cu Domnul, cei credincioși din sămânța trupească a lui Avraam vor începe să vină în proeminență înaintea lumii datorită conducătorilor pe care Dumnezeu îi va ridica atunci pentru ei]; înalț-o, nu te teme; spune cetăților din Iuda [toți cei care vor fi atunci în relație de legământ cu Dumnezeu]: „Iată-L pe Dumnezeul vostru!” [Astfel, mesajul dat acum de «picioarele» lui Cristos – că Regatul Milenar a început deja guvernarea sa (Isaia 52:7) – va fi preluat de clasa pământească atunci când «picioarele Lui» vor fi trecut dincolo de văl.]» Isaia 40:9.” W.T.’92-73.

Și preaiubita cetate. — „«Cetatea preaiubită» este Noul Ierusalim, Biserica în glorie, nu Biserica în carne. Răzvrătirea instigată de Satan va fi nu numai împotriva prinților pământești, ci și împotriva Cristosului.” W.T.’13-53.

Dar a coborât foc de la Dumnezeu din cer și i-a mistuit. — Ei vor fi electrocutați instantaneu și cu îndurare, nu chinuiți.

20:10. ***Și diavolul care i-a înșelat a fost aruncat în lacul de foc și pucioasă.*** — „El va fi distrus împreună cu toți îngerii săi – mesagerii săi, toți care urmează conducerea și conduita sa. Matei 25:41; Evrei 2:14.” F619.

Unde fiara și *unde* **profetul mincinos sunt.** — Papalitatea și Federația Bisericilor Protestante se vor afla în distrugere de o mie de ani la timpul împlinirii acestei Scripturi. Apocalipsa 13:11, 13, 14, 15; 14:9, 11; 15:2; 16:2, 13; 19:20; 20:10; Matei 24:24.

Și vor fi chinuiți zi și noapte în veacurile veacurilor. — Cele șapte volume din *Studii în Scripturi* sunt instrumentele pe care Domnul le întrebuințează pentru a aduce sfârșitul acestor sisteme nelegiuite; și atât timp cât rămân aceste cărți, chinul acestor sisteme va fi în evidență. Sistemele vor înceta, dar cele «șapte plăgi» vor continua pentru totdeauna. Apocalipsa 14:11; 19:3.

20:11. ***Și am văzut un mare tron alb.*** — „Albul tronului indică puritatea, dreptatea și judecata care vor fi răspândite.”

B.S.M.

Și pe Cel ce ședea pe el. — „Tronul este al lui Mesia; acesta reprezintă stăpânirea Sa mijlocitoare a pământului pentru o mie de ani.” B.S.M.

Dinaintea căruia pământul și cerul au fugit și nu s-a mai găsit loc pentru ele. — „Cerurile și pământul care vor fugi din prezența marelui Emanuel nu vor fi cerurile tronului lui Dumnezeu, nici pământul care a fost dat fiilor oamenilor. Cerurile și pământul care vor fugi și pentru care nu se va mai găsi loc, sunt, desigur, cele simbolice. Cerurile simbolice reprezintă influențele spirituale – eclesiasticismul, bisericismul. Astfel interpretat, textul nostru declară că atunci când Mesia Își asumă controlul asupra lumii, rezultatul va fi că sistemul social de azi, precum și eclesiasticismul actual, vor trece din existență – nu se va mai găsi loc pentru ele.” (B.S.M.) „«Cer și pământ»: Sistemul religios și social în care trăiau contemporanii Domnului nostru li se părea aproape la fel de fix și veșnic ca pământul și cerul. Într-adevăr, «cer și pământ» pare să fi fost un nume pe care aceștia l-au dat ordinii atunci existente de lucruri ca identificare a ceea ce ei considerau a fi permanent și fix.”

Weym.; Apocalipsa 21:1; Daniel 2:35.

20:12. ***Și am văzut pe cei morți, pe cei mari și pe cei mici, stând înaintea tronului.*** — Ce mare privilegiu Îl așteaptă pe „Cel disprețuit, Cel pe care Îl detestă națiunea, un servitor al

conducătorilor”, „ca să spună prizonierilor [celor douăzeci de miliarde din închisoarea morții]: «Mergeți înainte»; celor ce sunt în [acel] întuneric [din mormânt]: «Arătați-vă».” (Isaia 49:7, 9; Apocalipsa 11:18; 19:5.) [Morții stau în picioare în timp ce sunt morți. A se vedea comentariile de la Apocalipsa 20:5.]

Și cărțile au fost deschise. — „Cărțile Bibliei vor fi atunci toate deschise – înțelese. Toți vor vedea atunci că regulile de aur întocmite prin inspirație prin Moise și profeți, Isus și apostolii Săi, sunt chiar cele pe care Dumnezeu le va cere de la oameni în viitor și la care atunci Mesia va da posibilitate doritorilor și ascultătorilor de a se conforma ajutându-i să iasă din păcatul și degradarea lor.” (B.S.M.) Întreg Cuvântul lui Dumnezeu nu va fi deschis decât după ce Biserica va fi dincolo de văl. O mare parte din acesta [probabil aproape tot] va fi deschis de clasa Marii Companii în decursul Timpului de Strâmtorare, dar o parte din el poate aștepta pe înșiși Profeții. Între timp, tot ce este necesar pentru salvare și serviciu a fost prevăzut. Daniel 7:10.

Și altă carte a fost deschisă, care este Cartea Vieții. — „În marea zi a încercării sau judecății lumii o altă Carte a Vieții va fi deschisă. Se va face o înregistrare tuturor celor care, prin ascultare, se vor arăta vrednici de viață veșnică pe planul uman.” (B.S.M.) „Prima carte a vieții se numește Cartea Vieții Mielului, care conține numele Bisericii alese, Mireasa Lui. Această altă Carte a Vieții va fi cartea, sau înregistrarea, celor care trebuie să treacă satisfăcător încercarea sau judecata de restabilire.”

W.T.’00-239.

Și morții au fost judecați. — „Această judecată sau conducere nu putea să înceapă până când nu a venit iarăși Cristos, pe care Iehova L-a numit să fie Judecătorul sau Conducătorul lumii – nu în umilință iarăși, ci în putere și glorie mare; nu să răscumpere lumea iarăși, ci să judece [conducă] lumea în dreptate. Un proces în nici un caz nu poate începe până când judecătorul nu este în scaunul de judecător și curtea în sesiune la timpul hotărât. Matei 25:31.” A345.

Din cele ce erau scrise în cărți. — „După Cuvântul Domnului oamenii sunt judecați (Ioan 12:48-50), și nu după opiniile și faptele precedente ale semenilor în nicio măsură. De

aceea toți ar trebui să imite pe nobilii bereeni care «cercetau Scripturile în fiecare zi», ca să vadă dacă lucrurile date lor ca învățătură erau adevărate. (Faptele 17:11.) „Întrebați legea și descoperirea! De nu vă vor vorbi asemenea cuvântului acesta, atunci nu este lumină în ei.” Vezi 1 Tesaloniceni 5:21; Isaia 8:20.” D66.

Conform cu faptele lor. — „Judecata acelui timp, proba, nu va fi de credință; pentru că cunoștința va fi universală, și tot întunericul și obscuritatea create de ignoranță și superstiție vor fi trecut. Proba acelui timp va fi de fapte, în timp ce proba Bisericii în prezent este de credință.” B.S.M.

20:13. *Și marea.* — Masele omenirii care nu se află sub restrângere religioasă – starea întregii lumi în timpul anarhiei din cauza severității depline de la sfârșitul Timpului de Strâmtorare.

A dat pe morții care erau în ea. — Noul Domnitor al pământului se va ocupa mai întâi de cei care supraviețuiesc Timpului de Strâmtorare, socotiți morți, chiar dacă au de fapt o mică măsură de viață. Când Domnul a spus: „Lasă morții să își îngroape morții” (Matei 8:22), El a folosit același cuvânt pentru a descrie ambele clase. Cei de sub pedeapsa cu moartea sunt considerați de către Domnul în aceeași clasă cu cei asupra cărora sentința a fost deja executată. Nimeni în afară de oamenii lui Dumnezeu nu au „trecut din moarte la viață”. (1 Ioan 3:14.) Tot restul lumii, în ochii lui Dumnezeu, este moartă.

Și moartea. — „Din întâia moarte sau din moartea adamică s-a pregătit o înviere. Toți cei din morminte vor ieși afară. Aceasta a fost în vederea planului lui Dumnezeu pentru răscumpărarea neamului omenesc din acea moarte dintâi, care este numită «somn» atât în Vechiul cât și în Noul Testament.” H.L.58.

Și hadesul. — „Starea ascunsă, întunecată, mormântul, care în prezent ne vorbește despre o *speranță* de viață viitoare prin puterea învierii lui Dumnezeu în Cristos.” W.T.’10-41.

Au dat pe morții care erau în ele. — „Astfel, Dumnezeu ne spune prin profet: «Îi voi răscumpăra din puterea mormântului [*șeol*], îi voi răscumpăra din moarte. […] Mormântule [*șeol*] Eu voi fi nimicirea ta». (Osea 13:14.) Cea dintâi sau moartea adamică nu va mai avea libertate sau putere asupra oamenilor,

așa cum a avut în ultimii șase mii de ani; nimeni nu va mai muri pentru păcatul lui Adam (Romani 5:12; Ieremia 31:29, 30; Ezechiel 18:2).” W.T.’10-41.

Și au fost judecați fiecare conform cu faptele lor. — „Deoarece toată omenirea nu va fi ridicată dintr-o dată, ci treptat, în decursul miei de ani, fiecare nou grup va găsi o armată de ajutoare la cei care i-au precedat. Dragostea și bunăvoința pe care oamenii o vor arăta atunci reciproc [fraților lui Cristos], Regele o va considera ca arătată față de El. (Romani 13:10.)”
W.T.’10-39.

20:14. ***Și moartea și hadesul au fost aruncate în lacul de foc.*** — „Distrugerea morții dintâi și a hadesului începe cu începutul domniei milenare și continuă până la încheierea ei. Hadesul [mormântul] va fi anihilat atunci când toți cei morți din el vor fi auzit glasul Domnului și vor fi ieșit afară. (Ioan 5:25.) Dar «moartea» va avea încă putere asupra acestora, din moment ce fiecare durere și suferință și fiecare imperfecțiune mintală și morală este o parte a pedepsei adamice moștenite. Milioanele trezite vor fi în continuare sub condamnare, încă în moarte; dar în măsura în care aceștia vor da ascultare condițiilor Noului Legământ, vor face progres spre sănătate, perfecțiune și viață. Pe de altă parte, cei care, după o deplină cunoștință, refuză să accepte și personal să aplice meritul sacrificiului lui Cristos, vor rămâne sub condamnare; pentru că voința lor consimte la rău, ei vor progresa spre moartea a doua. În cazul ascultătorilor, moartea va fi înghițită de viață. În cazul neascultătorilor, moartea va fi înghițită de a doua moarte. (1 Corinteni 15:26, 54, 55; Isaia 25:6-8.)” H.L.66.

Lacul de foc: acesta este moartea a doua. — „Această nimicire sau moarte este numită moartea a doua, spre deosebire de moartea dintâi sau moartea adamică, nu fiindcă are semnificația că tot ce merge în ea moare a doua oară. De exemplu, moartea (dintâi sau adamică) și hadesul, mormântul, vor fi aruncate în el, pentru a se îndeplini această lucrare se va cere întregul Mileniu, și în niciun sens nu au mai fost nimicite înainte. Tot așa, nici diavolul, fiara și profetul mincinos, nu au mai fost nimiciți înainte.” H.L.58; Apocalipsa 21:8.

20:15. *Și oricine* [nu a fost] *nu se fi* ***găsit scris în Cartea Vieții.* —** Scrierea, judecarea, este încă în viitor.

***A fost aruncat în lacul de foc.* —** „Moartea a doua, în decursul Veacului Milenar, face parte din nimicirea completă care va cuprinde orice lucru nepotrivit, dăunător și nefolositor. (Isaia 11:9; Psalmul 101:5-8.) Moartea a doua, sentința acelei încercări individuale, va fi finală: ea nu va fi nimicită niciodată. Ne bucurăm că nu există niciun pericol în aceasta, dar că dreptatea divină se unește cu înțelepciunea, iubirea și puterea divine, ca să introducă dreptatea veșnică pe o bază trainică.”

H.L.67; Apocalipsa 19:20; Psalmul 50:22.

„O mie de ani, a pământului viitoare mărire,
Ziua splendidă prezisă de atâta timp;
Iată Dimineața frumoasă, a Sionului glorie
Care au vestit-o profeții în vremuri de demult.

Chiar dacă un moment, norii întunecă,
Ascunzând seninul cer al zorilor;
Soarele promis, curând se ridică,
O mie de ani, o Zi,
Va străluci în gama culorilor!”

APOCALIPSA XXI

COBORÂREA REGATULUI

21:1. ***Și am văzut un cer nou și un pământ nou.*** **—** „Este posibil ca acesta să fie, mai degrabă decât «Mileniul», numele care ar trebui să se dea Epocii de Aur, de puritate și fericire care așteaptă mai departe lumea. Cuvintele par să includă o transformare și glorificare a globului nostru pământesc.”

Weym.

„Paradisul, grădina lui Dumnezeu, aplicabil ca nume la Eden, unde primii noștri părinți au locuit, este scriptural aplicat la noul pământ atunci când binecuvântările restabilirii îl vor fi adus la perfecțiune în decursul Mileniului. Acest paradis al viitorului este menționat de Apostoli ca «al treilea cer», și ca «ceruri noi și un pământ nou». (2 Corinteni 12:2; 2 Petru 3:13.) Ei nu s-au referit la noi planete, nici la ceruri aranjate unul peste altul, așa cum mulți au presupus, ci la a treia din trei mari perioade de timp, începând cu crearea omului și extinzându-se în viitorul nelimitat. Prima dintre aceste perioade, numită primele ceruri și pământ – vechea ordine de lucruri – a trecut odată cu potopul din zilele lui Noe. A doua perioadă, «cerurile și pământul de acum», ordinea prezentă de lucruri, sunt rezervate de Dumnezeu să treacă printr-un mare foc simbolic de strâmtorare – revoluție etc. – care va distruge totalmente puterile spirituale prezente și aranjamentele sociale actuale. (2 Petru 3:6, 7; Galateni 1:4; Țefania 3:8, 9.) A treia mare perioadă va fi o «lume fără sfârșit», sub administrare divină. Aceasta va fi al treilea cer și al treilea pământ, sau cerurile noi și pământul nou, care vor fi diferite de starea actuală de lucruri în aceea că vor fi drepte! în timp ce aranjamentul actual este imperfect, nedrept. «Cerurile noi» vor consta din noile puteri spirituale conducătoare ale viitorului – Cristos Capul, și Biserica Corpul Său.” W.T.’16-392.

Fiindcă cerul dintâi și pământul dintâi au trecut. **—** „Scripturile ne arată că în această rupere generală, biserica nominală [incluzând toate denominațiile] va fi treptat tot mai mult atrasă de partea guvernelor și a celor bogați, va pierde mult

din influența asupra poporului și în final va cădea împreună cu guvernele. Astfel, cerurile [stăpânirile eclesiastice] fiind în foc, vor trece cu șuierat mare.” (A333.) Două dintre cauzele care operează la „arderea pământului” actual sunt declarate a fi foametea și conducerea rea a guvernămintelor animalice. (Deuteronom 32:24.) În cele din urmă toți vor fi bucuroși să vadă că cerurile necurate au trecut (Iov 15:15) rupte în două (Isaia 64:1), și au fost sădite cerurile noi (Isaia 51:16) care îi vor asculta și în cele mai mici cereri ale lor de la Dumnezeul oricărui har (Osea 2:21). „Picurați voi ceruri de deasupra și cerurile să toarne dreptate.” Isaia 45:8.

***Și marea nu mai era.* —** „Sub controlul noului cer – puteri spirituale – ordinea socială reconstruită va fi atât de satisfăcătoare, atât de completă, atât de desăvârșită, încât nu vor mai fi mase nemulțumite. Totul va fi redus la lege și ordine, ștergând diferențele de bogăție și putere așa cum există acum.”

W.T.’16-392.

21:2. *Și am văzut cetatea sfântă, Noul Ierusalim.* — „Noul Ierusalim nu este «cetatea cea mare [guvernământul] care stăpânește peste regii pământului» (Apocalipsa 17:18), ci este noul Guvern spiritual din Veacul Milenar. Acesta nu este construit de oameni; ci coboară de la Dumnezeu din cer. Este acel Regat, acel Guvernământ, pentru care Domnul nostru i-a învățat pe discipolii Săi să se roage: «Să vină Regatul Tău; să se facă voia Ta pe pământ, așa cum se face în cer».” W.T.’16-392; Isaia 52:1; Matei 5:35; Evrei 11:10, 16; 13:14; Apocalipsa 3:12; 21:10; 11:2; 22:19.

***Coborând din cer de la Dumnezeu.* —** „Noi nu trebuie să ne gândim la această cetate sfântă ca fiind compusă din pietre literale, ci din «pietre vii». (1 Petru 2:4-7; Efeseni 2:19-22.) Nici Cristos nici sfinții în glorie nu pot fi văzuți de oameni, dar întreaga lume va fi repede adusă la cunoștința faptului că un nou Guvernământ a fost instituit – un guvernământ de dreptate și de deplinătate a puterii.”

W.T.’16-392; Evrei 11:10; 12:22; Apocalipsa 3:12; 21:10.

***Pregătită ca o mireasă înfrumusețată pentru soțul ei.* —** „Această declarație înseamnă frumusețea, măreția și

perfecțiunea, așa cum înfrumusețarea unei mirese la o astfel de ocazie este specială și făcută la cel mai înalt nivel. În plus, afirmația ne amintește că în guvernul viitor judecătorii lumii vor fi sfinții aleși de-a lungul Veacului Evanghelic și frecvent numiți «Mireasa, soția Mielului».” W.T.’16-392.

2 Corinteni 11:2; Ioan 3:29; Efeseni 5:31, 32.

21:3. ***Și*** [am auzit] ***o voce tare.*** — Domnul Isus, Cuvântul Tatălui.

Spunea din tron: „Iată, Tabernacolul lui Dumnezeu este cu oamenii. — „Acest verset asociază această Cetate cu cealaltă ilustrație a unui templu simbolic, pe care Domnul îl pregătește acum, în care sfinții vor constitui «stâlpii». Dumnezeu va locui în acest Templu, și omenirea se va apropia de Dumnezeu în el pentru a primi binecuvântările divine, așa cum Israel se apropia de Tabernacolul tipic și Templu în serviciile lor religioase tipice.” (W.T.’01-199.) „Când ne gândim la Biserică ca la un templu în construcție, suntem impresionați de gândul că există o lucrare viitoare care urmează să fie îndeplinită. De ce s-ar construi un templu iar apoi să nu fie întrebuințat? Sf. Pavel spune că Biserica este lucrarea lui Dumnezeu. (Efeseni 2:10.) Și lucrarea Lui va fi atât de perfect îndeplinită încât nu va mai fi nevoie de corectare sau modificare dincolo de văl – frumos ilustrat în construirea templului lui Solomon, despre care am citit că pietrele sale au fost pregătite la carieră și în cele din urmă asamblate în construcția Templului, și că au fost atât de perfect formate și marcate pentru diferitele lor locuri încât au venit împreună fără sunet de ciocan.” W.T.’15-189; 2 Corinteni 6:16.

Și El [va locui] *locuiește* ***cu ei și ei vor fi poporul Lui.*** — „Toată omenirea va fi tratată din punctul de vedere al reconcilierii. Împăcarea [prețul] pentru păcatele întregii lumi (1 Ioan 2:2) fiind asigurată la calvar, va veni și timpul cuvenit pentru manifestarea favorii divine.” W.T.’01-200.

Psalmul 68:18; Ezechiel 37:27; Zaharia 8:8.

[Și] ***Dumnezeu Însuși va fi cu ei*** [și va fi Dumnezeul lor]**.** — „Acesta va fi Regatul lui Dumnezeu, deoarece Fiul drag al lui Dumnezeu și comoștenitorii Săi, Biserica, vor fi în acord absolut cu Tatăl, și tot ce se va face sub controlul lor va reprezenta pe

deplin și complet voința divină referitor la oameni. Totuși, acesta va fi un Regat separat de cel al restului universului, așa cum arată apostolul Pavel. (1 Corinteni 15:24, 25, 28.)” W.T.’01-200.

Ieremia 30:22; 31:33; Ezechiel 11:20.

21:4. ***Și El va șterge orice lacrimă din ochii lor.*** — „Ștergerea lacrimilor implică o lucrare treptată, așa cum vom vedea că va fi procedeul acelui timp glorios. Omul nu va fi scutit de orice slăbiciune și încercare și dificultate de la început, dar dacă el se va conforma legilor Regatului, orice cauză de suferință va dispare treptat, iar binecuvântările restabilirii îl vor ridica din moarte la viață.” W.T.’01-200; Isaia 25:8; 65:19.

Și nu vai mai fi moarte; nici întristare, nici plângere, nici durere nu va mai fi. — „Ce glorioasă izbucnire de binecuvântare este în aceste cuvinte! Ce împlinire mare va avea atunci declarația apostolului referitoare la «timpurile restabilirii tuturor lucrurilor, pe care Dumnezeu le-a spus prin gura tuturor sfinților Săi profeți de când a început lumea»! Declarația, însă, se aplică chiar până la sfârșitul Veacului Milenar, și nu pe deplin la orice moment anterior din acel Veac. (Ioan 5:28, 29.)” W.T.’01-200; l Corinteni 15:26, 54; Apocalipsa 20:14; Isaia 35:10; 51:11; 65:19.

Pentru că lucrurile dintâi au trecut.” — Domnia lui Satan, a păcatului și a morții va fi sfârșită pentru totdeauna. „A câștiga un loc în faza pământească a Regatului lui Dumnezeu, va însemna a găsi satisfacerea fiecărei dorințe și ambiții a inimii umane perfecte.” A291.

21:5. ***Și Cel ce ședea pe tron, a spus: „Iată, Eu fac toate lucrurile noi”.*** — „Această expresie nu se referă doar la pietre și copaci etc., dar și la marea lucrare pe care Domnul nostru a întreprins-o, și anume, regenerarea omenirii la perfecțiunea completă prevăzută în Planul Divin originar.” W.T.’01-201.

Apocalipsa 20:11.

Și El mi-a spus: „Scrie, pentru că aceste cuvinte sunt credincioase și adevărate.” — „Stările actuale par atât de contrare tuturor acestor grandioase rezultate ale restabilirii încât nu oricine poate să creadă și să se încreadă pe deplin în acestea cu excepția celor care au învățat să meargă cu Domnul. Tuturor

celorlalți aceste lucruri vor apărea neadevărate, și Dumnezeu va apărea necredincios, și chestiunile care le discutăm aici vor părea «basme deșarte», ca fabule și fantezii de aur: dar pentru noi care credem, aceste promisiuni sunt prețioase.”

1 Petru 2:7; W.T.’12-303.

21:6. ***Și El mi-a spus: „*[S-a împlinit!] *Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul.*** — „A fost buna plăcere a Tatălui ca Cel Binecuvântat, Singurul Conceput al Tatălui, să îndeplinească întregul program de răscumpărare și restabilire; și să fie pentru totdeauna Asociat și Reprezentant al Tatălui, prin care și de la care să continue toate lucrurile, așa cum El a fost Cel prin care au fost făcute toate lucrurile care au fost făcute.”

W.T.’01-201; Apocalipsa 1:8; 22:13.

Eu voi da celui însetat din izvorul apei vieții în dar. — „Apa Vieții, viața veșnică – privilegiul existenței perpetue, este aceea care, în decursul Veacului Milenar va fi oferită tuturor ascultătorilor și doritorilor. Dar ei trebuie să înseteze după ea, trebuie să o dorească; și această dorință trebuie să se manifeste în supunere la condițiile, legile, pentru a căror respectare aceasta va fi furnizată gratuit.” W.T.’01-201.

Apocalipsa 22:17; Isaia 55:1; Ioan 7:37.

21:7. ***Cel ce învinge va moșteni aceste lucruri.*** — Aceste lucruri pământești. Faptele 3:21.

Și Eu voi fi Dumnezeul lui, și el va fi fiul Meu. — „Aceștia cărora se adresează nu sunt clasa Mireasă, aleasă în decursul Veacului Evanghelic (1 Ioan 3:2), ci clasa oilor din Matei 25 – toți din omenire care în decursul Veacului Milenar vor deveni oile Domnului și vor asculta glasul Său. Ei vor moșteni pământul, posesiunea achiziționată – pe care Isus o va restabili la încheierea Mileniului pentru toți copiii lui Adam care vor fi acceptat favorurile Sale pline de har și vor fi fost regenerați de El, și astfel vor deveni fiii lui, iar El, Dumnezeul lor – Tatăl lor. (Isaia 9:6.)” W.T.’01-201; Zaharia 8:8; Evrei 8:10; Romani 8:21.

21:8. ***Dar cei fricoși.*** — „Dacă vreunii, luminați de Adevăr, aduși la o cunoștință deplină a iubirii lui Dumnezeu și restabiliți la perfecțiune umană, devin «fricoși», și «dau înapoi» (Evrei 10:38, 39), ei împreună cu cei necredincioși vor fi nimiciți

dintre oameni (Faptele 3:23).” A107.

Și necredincioși. — Cei care nu vor avea încredere în Dumnezeu, după ce vor fi văzut și încercat toate minunile grației Sale. Evrei 11:6; Romani 10:17; Ioan 20:31; 17:20; l Timotei 6:12; Luca 17:5; Iacov 2:17.

Și urâcioși. — „Acele caractere abominabile dintre oameni, care, deși cunoscând adevărul, totuși iubesc nedreptatea.”

H.L.60.

Și ucigași. — Calomniatori. Psalmul 141:3; Deuteronom 5:17; Matei 5:21, 22; 15:18-20; 1 Ioan 3:15; Iacov 3:2-12; 4:11; Proverbe 4:23, 24; Matei 12:34-37; Efeseni 4:31; Psalmii 15:1-3; 19:14; 34:13; 101:5; Proverbe 12:19; 16:28; 17:4; 26:20, 21; Ieremia 20:10; 1 Corinteni 10:10; Iacov 1:19; Deuteronom 32:2.

Și adulteri. — Cei care nu sunt credincioși din inimă Domnului.

Și vrăjitori. — Fantaștii, teoreticienii, pseudo-filosofii, care vor încerca să își atribuie sieși marea salvare îndeplinită.

Apocalipsa 22:15.

Și idolatri. — „Cei care își însușesc și folosesc greșit favorurile divine, dându-și lor sau altor creaturi sau lucruri serviciul și onoarea care aparțin lui Dumnezeu.” H.L.63.

Și toți mincinoșii. — „Toți care nu iubesc adevărul și nu îl caută, și nu îl apără și nu îl susțin cu orice preț.” H.L.63.

Vor avea partea lor în lacul care arde cu foc și pucioasă. — „Cea mai aspră pedeapsă aplicată de evrei oricărui criminal. Cadavrul (după ce omul era ucis cu pietre) era aruncat în valea Hinom (Gay-Hinom) și era mistuit de viermi sau flăcări.”

Weym.

Care este moartea a doua.” — „O astfel de tovărășie ar fi dezgustătoare pentru orice ființă onestă, integră. Aceștia sunt greu de tolerat chiar și acum; dar la sfârșitul judecății Milenare, când Domnul, Judecătorul cel drept, va fi dat toate avantajele și ocaziile de cunoștință și capacitate, cei drepți vor fi bucuroși atunci când cei care strică pământul, cu toată lucrarea și influența lor, vor fi nimiciți.” H.L.63.

21:9. *Și a venit* [la mine]**.** — La clasa Ioan, Biserica, de această parte a vălului.

Unul dintre cei șapte îngeri. — Al șaptelea.

Care aveau cele șapte potire pline. — Ele sunt încă tot pline și după ce sunt turnate asupra eclesiasticismului!

Cu cele șapte plăgi de pe urmă. — Cele șapte volume din *Studii în Scripturi*.

Și a vorbit cu mine, spunând: „Vino aici, îți voi arăta. — A se vedea Luca 4:21.

Mireasa, soția Mielului”. — „Ca o lecție mare a suveranității divine și ca o sublimă contrazicere a tuturor teoriilor evoluționiste, Dumnezeu a hotărât să cheme pentru acest loc de onoare (ca «Mireasă, soție a Mielului, și comoștenitori cu Cristos» – Romani 8:17), nu pe îngeri și pe heruvimi, ci pe unii dintre păcătoșii răscumpărați cu sângele prețios al Mielului. Continuarea permisiunii răului este cu scopul ca aceste «membre ale Corpului lui Cristos» să se dezvolte și să aibă ocazia de a sacrifica puținul lor tot răscumpărat, în slujba Celui care i-a cumpărat cu sângele Său prețios; și astfel să dezvolte în inima lor asemănarea Lui spirituală, pentru ca atunci când, la sfârșitul veacului, sunt prezentați de către Domnul și Răscumpărătorul lor înaintea Tatălui, Dumnezeu să poată vedea în ei «chipul Fiului Său». Coloseni 1:22; Romani 8:29.” E395.

Apocalipsa 19:7; 21:22.

21:10. ***Și m-a dus, în spirit.*** — „Dumnezeu ni le-a descoperit prin Spiritul Său.”

1 Corinteni 2:10; Apocalipsa 1:10; 17:3.

Pe un munte mare și înalt. — Cât de asemănător este limbajul care descrie experiența primului și Celui mai mare membru al Bisericii, la începutul slujirii Sale. Cât despre a treia ispită a Domnului citim: „În această ispită Domnul este luat, nu fizic, ci în spiritul minții Sale, pe un munte înalt – un regat foarte înălțat. Fizic, tot acest timp, El S-a aflat în deșertul de lângă Ierusalim; și ca o chestiune de facto, nici în deșert, nici oriunde în lume nu există un munte de pe care ar putea fi privite toate regatele lumii, decât cu ochii minții.” W.T.’06-43.

Și mi-a arătat Cetatea cea sfântă, Ierusalim, coborând din cer de la Dumnezeu. — Cetatea a coborât din cer pe pământ. Dacă am merge până la cer, nu ar fi găsită acolo. Dacă

Apocalipsa 21 ar trebui interpretat literal, atunci întreaga suprafață a Palestinei este departe de a fi suficientă pentru a cuprinde o cetate de această dimensiune. Pe lângă toate acestea, înălțimea, lungimea și lățimea urmau să fie egale.

Apocalipsa 21:2.

21:11. ***Având gloria*** [lui] *de la* ***Dumnezeu.*** **—** Biserica are o pregustare a acestei glorii de această parte a vălului.

1 Petru 4:14.

Lumina ei. **—** „Mielul este lumina ei."

Apocalipsa 21:23; 22:5.

Era asemenea celei mai prețioase pietre. **—** „Strălucirea gloriei Lui (a Tatălui) și reprezentarea exactă a persoanei Lui."

Evrei 1:3.

Asemenea pietrei de jasp, limpede precum cristalul. **—** Un diamant frumos de culoare verzuie. Apocalipsa 4:3.

21:12. ***Și având un zid mare și înalt.*** **—** Ilustrațiile de aici sunt toate ilustrații ale Miresei. Cu toate acestea, zidul, protecția acestei cetăți cerești, într-un sens special reprezintă pe Tatăl nostru Ceresc. Nicio ilustrație a Miresei nu ar fi completă dacă nu ar include pe Cel care locuiește în noi, care este Autorul Planului și Sursa tuturor bucuriilor noastre. Acum, în privința aplicării ilustrației zidului la Mireasa însăși, unul dintre conlucrătorii Pastorului Russell a spus foarte bine: „Noi suntem ca și *pietre* vii, în total – 144.000 de pietre în una, vorbind altfel. A fost o singură Piatră perfectă la început, și toate celelalte au trebuit să fie ajustate în asemănarea acestei Pietre. Oamenii au descoperit o modalitate de a lua două sticle de densități diferite și a le fuziona împreună, așa încât nu se poate spune unde este punctul de contopire. La fel este și cu această Turmă Mică formată din 144.000; aceștia urmează să fie contopiți în una – va fi doar o singură minte în toți cei 144.000. Vor avea numai un singur lucru în vedere, și acela este să îndeplinească voința lui Iehova; și ei se bucură în a face voința Lui în mod absolut."

Și având douăsprezece porți. **—** Cele douăsprezece seminții antitipice ale lui Israel. Apocalipsa 7:5-8; Ezechiel 48:31-34.

Și la porți doisprezece îngeri, și nume*le lor* ***scrise pe acestea.*** **—** Întreaga Turmă Mică; douăsprezece mii din fiecare seminție,

fiecare lucrând împreună sub instrucțiunile lui Dumnezeu ca un înger sau mesager. În mod sigur o anumită lucrare specială este rezervată pentru fiecare seminție. Toți cei care vor câștiga apartenență în una dintre aceste seminții vor fi deosebit de potriviți pentru lucrarea la care ei vor fi repartizați.

Care sunt numele celor douăsprezece triburi ale copiilor lui Israel. — Numele lor, precum și caracteristicile semnificative, sunt redate în Apocalipsa 7:5-8.

21:13. ***Spre est.*** — Spre răsăritul soarelui, spre zori, spre Turma Mică, în special onorată și binecuvântată pentru sacrificiile lor în folosul Bisericii. Partea amramiților.

Numeri 3:19; F128.

Trei porți. — Semințiile antitipice ale lui Iosif, Beniamin și Manase – Manase luând locul lui Dan.

Ezechiel 48:32; Apocalipsa 7:5, 7, 8.

Și spre nord. — Partea merariților, Marea Companie.

Numeri 3:33; F129.

Trei porți. — Semințiile antitipice ale lui Iuda, Ruben și Levi.

Ezechiel 48:31; Apocalipsa 7:5, 7.

Și spre sud. — Partea chehatiților, Vrednicii din vechime.

Numeri 4:2; F129.

Trei porți. — Semințiile antitipice ale lui Simeon, Isahar și Zabulon. Ezechiel 48:33; Apocalipsa 7:7, 8.

Și spre vest. — Partea gherșoniților, clasele restabilirii.

Numeri 4:22; F129.

Trei porți. — Semințiile antitipice ale lui Gad, Așer și Neftali. Ezechiel 48:34; Apocalipsa 7:5, 6.

Deși ilustrațiile date aici sunt ilustrații ale Miresei, și porțile se aplică așa cum s-a arătat mai sus, totuși, aceste porți reprezintă și pe Vrednicii din vechime, care în decursul Veacului Milenar vor fi reprezentanții pământești ai Bisericii, și, probabil, tocmai în număr de 144.000. În plus, Vrednicii din vechime sunt *numiți* «porți» în Isaia 26:2. „Porțile sau intrările în cetate, care sunt douăsprezece la număr, sunt scrise cu numele celor douăsprezece seminții ale lui Israel. Aceasta este în armonie cu ceea ce am învățat despre faza pământească a Regatului lui Dumnezeu, că Vrednicii din vechime din diferitele seminții ale

lui Israel, aleși în decursul Veacului Iudeu, vor fi reprezentanții vizibili ai Regatului Ceresc pe pământ, prin intermediul cărora națiunile vor putea intra în binecuvântările Regatului.”

W.T.’92-16.

„Cetatea se află deschisă și accesibilă din toate părțile, și din toate părțile deopotrivă. Luca 13:29.” Weym.

21:14. ***Și zidul Cetății avea douăsprezece temelii.*** **—** „Domnul Însuși este temelia, «nimeni nu poate pune altă temelie decât cea pusă – Isus Cristos» (1 Corinteni 3:11). El este marea Stâncă, iar mărturia lui Petru despre El a fost ca atare o mărturie de stâncă – o declarație a principiilor care stau la baza planului divin. Sf. Petru a respins orice pretenție de a fi el însuși piatra de temelie și în mod potrivit s-a clasificat împreună cu toate celelalte «pietre vii» [grecește, *lithos*] ale Bisericii – chiar dacă *petros*, stâncă, înseamnă o piatră mai mare decât *lithos*, și toți apostolii ca pietre de «temelie» vor avea o importanță mai mare decât frații lor în planul și ordinea divină.” F220.

Matei 16:18; Efeseni 2:20.

Și pe ele cele douăsprezece nume ale celor doisprezece apostoli ai Mielului. **—** „Suntem în total dezacord cu vederile papalității, și ale Bisericii Episcopale Protestante, cu ale Bisericii Catolico-apostolice și ale Mormonilor, toate pretinzând că numărul Apostolilor nu a fost limitat la doisprezece și că din zilele lor încoace au existat succesori care au vorbit și au scris cu aceeași autoritate ca și cei doisprezece inițiali (2 Corinteni 11:13).” (F209.) „Noi avem și acum darul apostolilor, prin aceea că avem învățăturile lor în Noul Testament, atât de depline și de complete încât nu se mai cere nicio adăugare; și ca atare cei doisprezece apostoli nu au succesori și nici nu este nevoie de niciunul, deoarece există numai «doisprezece apostoli ai Mielului»; ei sunt cele «douăsprezece stele», cele «douăsprezece temelii». Ioan 6:70.” E207.

21:15. ***Și cel care vorbea cu mine.*** **—** Volumul VII din *Studii în Scripturi*.

Avea o trestie de aur ca măsură. **—** Cuvântul divin.

Ca să măsoare Cetatea și porțile ei și zidul ei. **—** Cu siguranță, dacă nu putem găsi măsurarea în Scripturi atunci este

fără speranță să căutăm în altă parte.

Zaharia 2:1, 2; Apocalipsa 11:1; Ezechiel 40:3.

21:16. ***Și Cetatea este așezată în patru colțuri, și lungimea ei este cât lățimea.*** — Un cub perfect, la fel ca Sfânta Sfintelor din Tabernacol.

Și a măsurat Cetatea cu trestia, douăsprezece mii de stadii. — „Numărul «clădirilor» din cetate pare a fi indicat prin măsurile: 12.000 ori 12.000 de stadii este egal cu 144.000.000 de stadii pătrate. Această suprafață conține 144.000 de clădiri de câte o mie de stadii pătrate fiecare – care detaliu ar putea foarte bine semnifica că cei 144.000 de credincioși vor domni cu Isus timp de o mie de ani (o stadie pătrată reprezentând un an).”

Lungimea și lățimea și înălțimea ei sunt egale. — Fiecare vedere a cetății, din oricare parte, prezintă perspectiva Dreptății, Puterii, Iubirii și Înțelepciunii.

21:17. ***Și el a măsurat zidul ei.*** — Grosimea lui.

O sută patruzeci și patru de coți, măsură a unui om. — Măsura unui om, Omul Cristos Isus, este 1000. Ziua lui este de 1000 de ani durată. Ziua lui Adam a fost lungă de o mie de ani. Măsura totală este 144.000, numărul celor aleși. Ne putem aștepta să găsim numărul celor salvați în decursul Mileniului prezentat undeva în aceste măsurători; și chiar așa găsim. Cotul, în simbolism, este flexibil în lungime, ca și cuvântul «zi». Dacă înmulțim numărul stadiilor pătrate cu oricare zid de *144 de măsuri a unui om*, adică, 144.000.000 × 144, rezultatul este 20.736.000.000, numărul estimat al clasei oilor la sfârșitul Veacului Milenar. Matei 25:34-40; W.T.’05-271.

Care este a îngerului. — Așa cum este interpretat de înger.

21:18. ***Și construcția zidului ei era de jasp.*** — „Materialul masiv al zidului era de jasp, iar însăși cetatea era făcută din aur, asemănător sticlei transparente.” Weym.

Iar Cetatea era de aur pur, asemenea sticlei transparente. — De origine divină, și compusă din cei care au natura divină.

21:19. ***Și temeliile zidului Cetății erau decorate cu toate felurile de pietre prețioase.*** — Producătorii de mozaic pot elabora 15.000 de culori; și se estimează că ochiul antrenat poate detecta un milion de culori. În selectarea și lustruirea celor

144.000 de pietre prețioase și punerea lor în Templu, Dumnezeu pregătește o frumoasă armonie de caractere în varietate infinită, care vor încânta inimile tuturor creaturilor Sale pentru eternitate.

1 Cronici 29:2.

Prima temelie era de jasp. — Asemănarea cu Tatăl. A se vedea comentariile de la Apocalipsa 4:3.

Și a doua, safir. — Credincioșia. Safirul anticilor este modernul lapis lazuli, sau piatra azurie, o substanță minerală întrebuințată în scopuri decorative datorită culorii albastre fine care o are de obicei. Ea are un aspect de parcă ar fi fost presărată cu praf de aur. „Pietrele lui sunt locul safirelor și are praf de aur.” (Iov 28:6.) Punctele strălucitoare din adâncimea matricei albastre sugerează o comparație cu stelele din firmament. Cristalele ei se formează în unități având douăsprezece laturi egale. Albastrul este culoarea credincioșiei; aurul arată credincioșia față de Dumnezeu; aspectul asemănător stelelor arată credincioșia față de toate ființele cerești – îngeri, arhangheli, și Marea Companie; formarea cristalină arată credincioșia față de cele douăsprezece seminții simbolice și literale ale lui Israel, care, în ultimă analizare, includ pe toți cei care vor deveni moștenitori ai salvării. Cei care câștigă premiul înaltei chemări pot fi de încredere.

1 Corinteni 4:2; Luca 16:10-12.

Și a treia, o calcedonie. — Ascultare; supunere. Un cuarț verde, găsit în minele de cupru de la Calcedon. Acesta se cristalizează în douăsprezece și douăzeci și patru de laturi de o formare cubică cristalină. La cristalele cu douăsprezece laturi fiecare latură are o suprafață de cinci laturi și unghiuri egale. Ascultarea Bisericii este perfectă față de Dumnezeu, așa cum este indicat în fețele cristalelor, cinci fiind un simbol al divinității. Aceasta este operativă față de frați, așa cum este arătat în cele douăsprezece suprafețe ale cristalelor, și față de ambele faze ale Regatului, așa cum este arătat în cele douăzeci și patru de laturi ale cristalelor.

A patra, un smarald. — Nemurirea. Una dintre cele mai frumoase pietre prețioase, de o culoare verde strălucitoare, fără vreun amestec, se cristalizează în lungi cristale hexagonale (șase

laturi). Piatra își pierde culoarea atunci când este înfierbântată puternic. Din cei inițial imperfecți (așa cum se arată în cristalele cu șase fețe) Dumnezeu creează o rasă de nemuritori. Cu toate acestea, deși sunt concepuți la natură divină, dacă ei se agață de zgura naturii lor trupești prea insistent, poate fi aplicat foc puternic pentru a arde zgura, așa că va distruge valoarea nestematei. Această nestemată reprezintă, de asemenea, și puterea Bisericii de a dărui viață lumii moarte. Cristalele ei se pot rupe sau diviza transversal. Viața veșnică pentru lume, care poate fi făcută continuă, este totuși susceptibilă de a fi întreruptă în orice moment pentru neascultare.

21:20. *A cincea, sardonix.* — Umilință; puritate; martiraj. O piatră ornamentală foarte folosită pentru sigilii și camee. Aceasta era considerată de către autoritățile orientale antice că un sardonix oriental fin trebuie să aibă cel puțin trei straturi, o bază neagră, un centru intermediar alb, și un strat superficial de culoare roșie; aceste culori tipifică cele trei virtuți cardinale – umilința, negru; castitatea, alb; modestia sau martirajul, roșu.

***A șasea, sardiu.* —** Loialitate față de Cristos. O piatră roșiatică foarte folosită de antici ca o piatră prețioasă; aceasta a fost în toate vârstele cea mai comună dintre pietrele prețioase folosite de către gravori. Apocalipsa 4:3.

***A șaptea, crisolit.* —** Înțelepciunea cerească. Grecește *chrysos*, aur, și *lithos*, piatră. Sensul termenului este piatră de aur. Este o nestemată de culoare aurie, cu o ușoară nuanță de verde. Aceasta este foarte transparentă. „Înțelepciunea care vine de sus este, întâi, curată." Iacov 3:17.

***A opta, beril.* —** Iubirea Tatălui. O nestemată transparentă de culoare verde-albăstrie, mult apreciată de către antici ca o piatră prețioasă. Aceasta se cristalizează în sistemul hexagonal, cu șaizeci și șase de laturi de diferite forme și dimensiuni. Pe fiecare din cele șase laturi principale sunt simboluri în formă de diamant, cinci pe o latură și opt pe alta, cu patru simboluri la sfârșit. Cele șaizeci și șase de laturi reprezintă șaizeci și șase de cărți ale Bibliei; cele două capete reprezintă Vechiul și Noul Testament; simbolurile în formă de diamant reprezintă pe Tatăl

ceresc; cele trei grupe de câte opt reprezintă douăzeci și patru de profeții ale regatului; cinci este un simbol al divinității, iar patru reprezintă Dreptatea, Puterea, Înțelepciunea și Iubirea.

A noua, topaz. — Bunăvoința. Se susține în general că acest mineral numit acum topaz era necunoscut scriitorilor antici, și că topazul lor este peridotul nostru. Acesta este numele dat de bijutieri pentru «olivina nobil». Acesta este un mineral de culoare verde-întunecată. Localitatea care a dat cel mai mult peridot pentru comerț a fost înconjurată de mult mister pentru o perioadă lungă de timp; dar acum este identificată cu insula Sf. Ioan din Marea Roșie, probabil «Insula Topazos» a anticilor. El se cristalizează în douăzeci și șase de laturi – forme. Din unele puncte de vedere – și anume, atunci când Marea Companie sau clasele care urmează a fi distruse sunt luate în considerare – semințiile lui Israel sunt în număr de treisprezece; și când Israelul spiritual și trupesc este socotit separat, numărul total este de douăzeci și șase. Nu este dorința Tatălui Ceresc ca vreunele dintre acestea să piară, și este dorința Bisericii de a face tot posibilul din punct de vedere omenesc și divin pentru a salva nevrednicii de consecințele finale ale încăpățânării lor. Acest spirit va fi exercitat până la ultima limită a iubirii.

A zecea, crisopraz. — Statornicie, răbdare voioasă. Crisoberilul modern este o piatră prețioasă galbenă sau verde, remarcabilă pentru duritatea ei, fiind depășită în acest sens doar de diamant și hiacint. Adeseori este netransparent, din cauza cavităților microscopice. Duritatea semnifică capacitatea de a „îndura greutățile ca buni soldați”, iar aspectul noros semnifică dificultăți, necazuri, care urmează să fie depășite.

A unsprezecea, hiacint. — Neschimbare. Safirul modern este următorul în duritate după diamant; o frumoasă piatră albastră. Multe dintre cristale sunt în parte colorate, albastrul fiind împrăștiat în pete într-o piatră incoloră; dar printr-o tăiere iscusită a porțiunii adânc colorate poate fi provocată împrăștierea culorii în întreaga nestemată. Această piatră se cristalizează în cel mai frumos și minunat mod imaginabil, constând dintr-o piramidă cu șase laturi la fiecare capăt, separate de trei grupuri diferite de câte șase suprafețe și două grupuri diferite de câte trei

suprafețe. Ne-am putea gândi la cele două capete ca reprezentând învățăturile celor doisprezece Apostoli, și la cele douăzeci și patru de suprafețe din mijloc ca reprezentând pe cei douăzeci și patru de Bătrâni (profeții referitoare la Regatul lui Dumnezeu). Dumnezeu este neschimbător; deși diferitele operațiuni ale Planului Său, în diferite vârste, ÎL fac să pară schimbător înaintea omenirii. Dar planul desăvârșit va fi adorat de toate creaturile Sale. Această nestemată arată, de asemenea, cum Dumnezeu poate lua caractere a căror conduită a fost poate foarte dezordonată, și printr-o tăiere iscusită le face copii ale caracterului Său.

A douăsprezecea, un ametist. — Regalitate. O piatră de culoare violetă, purpurie la margini, compusă dintr-un albastru intens și roșu profund. Numele este derivat din grecescul *a nu*, și *methyskein*, a intoxica, exprimând vechea convingere cum că piatra își protejează proprietarul de băuturi tari. Se susținea că vinul băut dintr-o cupă de ametist nu îmbată. Acesta se cristalizează în piramide duble (bază la bază) câte trei laturi pentru fiecare piramidă. Ametistul a fost piatra de naștere a Pastorului Russell; și iată cât de perfect se potrivește! El a fost într-adevăr albastru în credincioșia sa, și pe deplin loial sângelui lui Cristos, așa cum este arătat de culoarea roșie. El are acum regalitatea, mulțumire fie lui Dumnezeu! Cupa pe care el a turnat-o niciodată nu a îmbătat cu eroare pe cei care au băut conținutul ei dătător de viață de la Fântâna întregului adevăr, Cuvântul Tatălui nostru. Cristalizarea în șase laturi reprezintă cele Șase Volume din *Studii în Scripturi*, iar acesta, al Șaptelea, un rezumat al tuturor, reprezintă piatra ca un întreg. În natură există peste nouăzeci de varietăți de cristale. Desigur, numai „nebunul zice în inima lui: «Nu este Dumnezeu»”.

Ceea ce urmează este visul lui William Miller, așa cum este redat în *Cele Trei Lumi*, prima dintre cărțile Pastorului Russell, de mult timp scoasă din imprimare, unde se relatează doar ca un vis. (Ieremia 23:28.) Aceasta ne amintește de un vis al Pastorului Russell, deseori povestit în particular. În tinerețea sa a visat că dormea într-o mansardă. Deodată s-a trezit la vederea soarelui de dimineață care tocmai răsărea peste vârful dealului, strălucindu-i

direct în față. Pentru început a sărit în picioare, gândind că trebuie să fie târziu. Astfel el s-a împiedicat de mai mulți care încă dormeau. El era cât pe ce să își reproșeze că îi trezește atât de necuviincios, când a descoperit că niciunul dintre cei ce dormeau nu a fost deranjat. Semnificația este evidentă. „Lumina luminează în întuneric, și întunericul nu a biruit-o.” Pastorul Russell a fost trezit de lumina Soarelui Zilei Noi. El a încercat să îi trezească și pe alții, dar a reușit numai cu „unul aici, unul acolo”; iar marea masă sunt încă adormiți. Totuși, Zorile vin repede. Acum despre visul lui William Miller:

„Am visat că Dumnezeu, cu o mână nevăzută, mi-a trimis o cutie interesant fasonată, de cam zece inch lungime pe șase inch lățime, făcută din abanos și incrustată iscusit cu perle. La cutie era atașată o cheie. Am luat imediat cheia și am deschis cutia, când, spre marea mea mirare și surpriză, am găsit-o plină cu tot felul și mărimile de giuvaere – diamante, pietre prețioase – și monede de aur și argint de orice dimensiune și valoare, frumos aranjate la locurile lor în cutie; și astfel aranjate, ele reflectau o lumină și o glorie egală numai cu a soarelui. [Aceste giuvaere sunt frumoasele adevăruri pe care cutia deschisă le-a dezvăluit vederii sale.] Am gândit că este de datoria mea să nu mă bucur singur de această priveliște minunată, deși inima mea era încântată de strălucirea, frumusețea și valoarea conținutului ei. Prin urmare, am pus-o la mijlocul mesei în camera mea, și am trimis cuvânt afară că toți cei care au dorință pot să vină și să vadă priveliștea cea mai glorioasă și strălucitoare văzută vreodată de om în această viață. Oamenii au început să vină, la început mai puțini, iar apoi s-a adunat o mulțime. Când au privit pentru prima oară în cutie, ei s-au mirat și au exclamat de bucurie. Dar atunci când privitorii s-au înmulțit, fiecare a început a răscoli giuvaerele, luându-le din cutie și împrăștiindu-le pe masă.

„Am început să gândesc că proprietarul îmi va cere înapoi din mâna mea cutia și giuvaerele; și că, dacă aș permite să fie împrăștiate, niciodată nu aș putea să le așez iarăși la locurile lor în cutie ca mai înainte, și am simțit că niciodată nu aș fi în stare să fac față răspunderii; pentru că ar fi imensă. Atunci am început

să insist asupra oamenilor să nu le atingă, nici să nu le ia din cutie. Dar cu cât mai mult insistam, cu atât mai mult ei le împrăștiau; și acum părea că le împrăștiau peste tot în cameră, pe podea, și pe fiecare piesă de mobilier din cameră. Atunci am văzut că printre giuvaerele și monedele veritabile ei au împrăștiat o cantitate nenumărată de giuvaere falsificate și monede contrafăcute. M-am înfuriat foarte tare la nerecunoștința și comportamentul lor josnic, și i-am mustrat și le-am reproșat pentru aceasta; dar cu cât mai mult îi mustram, cu atât mai mult ei împrăștiau giuvaere falsificate și monede false printre cele veritabile. Atunci am fost foarte ofensat în sufletul meu, și am început să folosesc forța fizică pentru a-i împinge afară din cameră; dar în timp ce împingeam unul afară, intrau alții trei, și aduceau înăuntru murdărie, așchii, nisip, și tot felul de gunoaie, până au acoperit toate giuvaerele, diamantele și monedele adevărate, așa că nu se mai vedeau. Ei au rupt în bucăți și cutia mea și au împrăștiat-o printre gunoaie. M-am gândit că nimeni nu ținea seama de ofensa sau de mânia mea. Am devenit total descurajat și deprimat, și am șezut jos și am plâns. [Când a trecut anul 1844, cât de perfect s-a împlinit aceasta.] În timp ce eram întristat și astfel plângeam pentru marea mea pierdere și răspundere, mi-am amintit de Dumnezeu, și L-am rugat cu stăruință să îmi trimită ajutor.

„Imediat s-a deschis ușa și a intrat un bărbat în cameră, atunci toți ceilalți oameni au plecat. Atunci el, având o mătură în mână, a deschis ferestrele și a început să mături praful și gunoiul din cameră. Eu am strigat la el să înceteze; pentru că printre gunoaie erau împrăștiate și unele giuvaere prețioase. Dar el mi-a spus să nu îmi fie frică, pentru că va avea grijă de ele. Atunci, în timp ce el mătura praful și gunoiul, giuvaerele false și monedele contrafăcute toate s-au ridicat și au ieșit pe fereastră ca un nor, și le-a luat vântul. În această forfotă am închis ochii pentru un moment. Când i-am deschis gunoiul nu mai era, iar giuvaerele prețioase, diamantele, monedele de aur și argint erau împrăștiate peste tot în cameră. Apoi el a pus pe masă o cutie, mult mai mare și mai frumoasă decât cea dintâi, și a adunat giuvaerele, diamantele, monedele, și le-a așezat în cutie, până nu a rămas

niciuna, deși unele diamante nu erau mai mari decât vârful unui ac. Apoi el m-a chemat să vin și să văd. Am privit în cutie, dar ochii mei au rămas uimiți de cele văzute. Conținutul strălucea de zece ori mai mult decât prima dată. Am crezut că au fost curățate în nisip de picioarele acelor persoane rele care le împrăștiaseră și le călcaseră în praf. Acestea au fost aranjate în cutie într-o ordine frumoasă – fiecare la locul ei – fără efort vizibil din partea acelui bărbat [Pastorul Russell] care le-a aranjat. Eu am strigat de bucurie; și strigătul acesta m-a trezit.”

21:21. ***Și cele douăsprezece porți erau*** [douăsprezece] ***perle. Fiecare poartă era dintr-o singură perlă.*** **—** „Luciul specific al unei perle depinde de faptul că suprafața nu este perfect netedă, ci este acoperită de margini neregulate ondulate cu nenumărate straturi incredibil de subțiri, așezate unul peste altul. Distanța dintre aceste margini variază una de alta la infinit, perlele din cele mai curate ape le au cel mai apropiate. Totuși, ele sunt întotdeauna prea subțiri pentru a fi detectate cu ochiul liber. Ca să spunem așa, marginile sunt făcute ca o mulțime de trepte; iar lucirea este produsă de interferența reciprocă a razelor luminii reflectate de aceste mii de unghiuri. Cât privește apa, sau luciul lor, după cum se deosebesc în strălucire, perlele o datorează ființei lor compuse din straturi subțiri, care permit luminii să treacă prin ele, în timp ce numeroasele lor suprafețe răspândesc și reflectă lumina astfel încât aceasta să revină și să se amestece cu cea care se reflectă direct din exterior. Cu cât straturile sunt mai constituente, mai subțiri și mai transparente, cu atât mai perfect este luciul. Cauza directă a producerii unei perle pare să fie totdeauna prezența unor substanțe străine în interiorul cojii de moluscă.” (McC.) Molusca este cortul pământesc; substanța străină este mintea nouă. Straturile succesive sunt adăugirile făcute acesteia: „Învățătură peste învățătură, învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo.” Isaia 28:13.

Și strada Cetății era de aur curat, ca sticla transparentă. **—** În această cetate va fi doar o singură stradă, cea care a fost în curs de construire de-a lungul Vârstei. Profeții ne vorbesc despre ea. Proverbe 16:17; Isaia 40:3; 49:11; 35:8; 62:10-12.

21:22. ***Şi nu am văzut Templu în ea.* —** Niciun loc special de închinare, în interesul şi avantajul Turmei Mici.

***Fiindcă Iehova Dumnezeu, Cel Atotputernic, şi Mielul, sunt Templul ei.* —** Întreaga viaţă a Miresei este complet înfăşurată în Tatăl şi în Fiul. Unica ei dorinţă arzătoare este de a glorifica numele drag al Domnului. Ce nevoie este de vreun loc special de închinare pentru unul care poate zice: „Căci pentru mine a trăi este (pentru) Cristos.” Filipeni 1:21.

21:23. ***Şi Cetatea nu are nevoie de soare nici de lună ca să strălucească pentru ea.* —** „Soarele semnifică lumina acestui Veac Evanghelic; luna semnifică lumina Evangheliei reflectată tipic în Legea şi Profeţii Veacului precedent. Biserica glorificată nu va avea nevoie de lumina de care în prezent atât de mult se bucură prin Cuvânt şi Spirit, şi Lege şi Profeţi. Ea va avea, în loc de acestea, o glorie mult mai minunată, fiind ea însăşi o parte a Soarelui Dreptăţii.” (W.T.’01-201.) „«În acel timp, cei drepţi vor străluci ca soarele în Regatul Tatălui lor» – Domnul nostru Isus, Capul Bisericii, desigur fiind inclus. Profetul menţionează acelaşi Soare al Dreptăţii, spunând: «Va răsări Soarele Dreptăţii cu vindecare în razele Sale». Maleahi 4:2.” W.T.’16-393.

***Fiindcă gloria lui Dumnezeu a luminat-o şi Mielul este lumina ei.* —** „Noi nu trebuie să pierdem din vedere faptul că Cristos este Capul Bisericii, aşa cum Tatăl este Capul lui Cristos Isus. (1 Corinteni 11:3.) De aceea, Iehova Dumnezeu, Cel Atotputernic, şi Mielul, vor fi întotdeauna un Templu înăuntrul acestui mare Templu pe care Dumnezeu l-a garantat pentru binecuvântarea lumii în decursul Timpurilor de Restabilire.”

W.T.’16-393; Isaia 24:23; 60:19, 20; Apocalipsa 21:11; 22:5.

21:24. ***Şi naţiunile vor umbla prin lumina ei.* —** „Cuvântul «naţiuni» aici înseamnă popoare, şi este intenţionat de a arăta că toate popoarele, nu doar israeliţii, vor fi astfel favorizate în Regatul lui Dumnezeu. Lumea nu va fi împărţită în naţionalităţi ca şi în prezent.” W.T.’16-394; Isaia 60:3, 5.

***Şi regii pământului aduc gloria lor în ea.* —** „Când omenirea va ajunge la perfecţiune, la sfârşitul Veacului Milenar, după cum s-a arătat deja, oamenii vor fi admişi ca membri ai Regatului lui Dumnezeu şi li se va da întreaga stăpânire a

pământului, așa cum s-a intenționat la început – fiecare om un suveran, un rege.” (A296.) „Acest Regat, în care toți vor fi regi, va fi o Republică mare, universală, a cărei stabilitate și influență binecuvântată va fi asigurată prin perfecțiunea fiecărui cetățean al său, un rezultat mult dorit acum, dar o imposibilitate din cauza păcatului.” (W.T.’10-39.) „În decursul Veacului Milenar regii vor fi Vrednicii din vechime; dar ulterior o nouă dispensație se va deschide, sub noi condiții, în care omenirii [perfecționate] îi va fi acordat privilegiul de a se conduce pe sine în armonie cu Legea divină.” (W.T.’97-304.) În acest verset se face referire *în mod direct* la Vrednicii din vechime: pe când în versetul 26 se face referire la restul omenirii. Observați timpul verbelor «*aduc*» și «*vor aduce*» – prezent și viitor – în decursul Mileniului și după aceea.

21:25. ***Și nicidecum porțile ei nu se vor închide ziua.*** **—** Pe parcursul lungii Zile Milenare de o mie de ani toți cei care vor vrea vor putea să caute și să găsească salvarea prin porțile largi ale Cetății lui Dumnezeu, care vor fi atunci larg deschise. (Isaia 60:11.) Acum însă, „îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt cei care o găsesc”. Matei 7:14.

Căci acolo nu va fi noapte. **—** „Perioada de permisiune a păcatului a fost pentru omenire o noapte întunecoasă care nu va fi uitată niciodată; dar ziua glorioasă a dreptății și favorii divine, ce va fi introdusă prin Mesia, care, ca Soare al Dreptății, va răsări și va străluci deplin și clar în toți și peste toți, aducând vindecare și binecuvântare, va fi mai mult decât contrabalansarea nopții îngrozitoare de plâns, suspin, durere, boală și moarte, în care a fost atâta vreme creația care suspină. «Plânsul poate dura o noapte, dar bucuria vine dimineața.» Psalmul 30:5.” A9.

Psalmistul explică cum zâmbetul Tatălui a fost întors de la omenire. El descrie omenirea ca pe „cei care șed în întuneric și în umbra morții sunt legați în nenorocire și în fier, pentru că s-au răzvrătit împotriva cuvintelor lui Dumnezeu [prin neascultare de poruncile Sale] și au disprețuit [au luat ca nimic] sfatul Celui Preaînalt. De aceea El le-a umilit inima prin suferință [fiecare gen în parte]; au căzut și nu a fost nimeni să îi ajute”. (Psalmul 107:10-12.) Această neascultare a dus întreaga noastră rasă în

valea umbrei morții (Psalmul 23:4); dar profeții ne-au încurajat să sperăm pentru un veghetor care să ne spună despre venirea Zilei (Isaia 21:12). Apostolul declară că pe timpul lui noaptea era aproape trecută, pe atunci mai mult de două treimi (Romani 13:12). Evenimentul care aduce Ziua este răsăritul Soarelui Dreptății (Maleahi 4:2). Când Cristos a fost aici la prima venire El a fost lumina lumii (Ioan 8:12); și poporul din imediata Sa apropiere a văzut o mare Lumină, ilustrând gloria Sa viitoare (Isaia 9:2). El a declarat că și noi trebuie să fim lumini în lume (Matei 5:14) – «tu în micul tău colț, și eu într-al meu»; și că la înviere toate aceste 144.000 de lumini viu arzătoare vor fi aduse și împreună cu El vor forma Soarele Dreptății care va vindeca și binecuvânta lumea. „Atunci cei drepți vor străluci ca soarele în Regatul Tatălui lor.” Matei 13:43.

Soarele răsare în liniște, asemenea unui hoț. (1 Tesaloniceni 5:1.) Când vine Dimineața, prima lucrare este risipirea lucrărilor nopții. (Ezechiel 7:7-12.) Apoi urmează deschiderea ochilor spirituali ai celor care au vedere fizică. (Amos 5:18.) Cu siguranță, cel mai bun timp pentru un mare oculist de a deschide ochii orbilor este în timpul zilei. (Isaia 35:5.) Acum chestiunile sunt mai mult sau mai puțin neclare (1 Corinteni 13:12); dar va veni timpul atunci când orbilor le va fi arătată o cale a vieții pe care ei nu au cunoscut-o până acum. (Isaia 42:16.) Va arăta Domnul minuni în întuneric? (Psalmul 88:10.) Într-adevăr, El va arăta; și atunci când națiunile vor ieși din mormânt, ele Îl vor căuta pe Cel care le-a prefăcut umbra morții în dimineață. (Amos 5:8; Isaia 42:6, 7.) Ei Îl vor căuta și Îl vor găsi. Deci, nu este de mirare că psalmistul, privind la această Zi fericită prin cursul timpului, exclamă plin de bucurie: „Atunci [după deplina experiență cu păcatul și moartea] au strigat către Iehova în strâmtorarea lor și El i-a salvat din necazurile lor. I-a scos din întuneric și din umbra morții și le-a rupt lanțurile. O, de-ar lăuda oamenii pe Iehova pentru bunătatea Lui și pentru lucrările Lui minunate față de fiii oamenilor! Pentru că El a zdrobit porțile de aramă [care stăteau între ei și perfecțiune] și a sfărâmat zăvoarele de fier [care îi țineau în închisoarea morții].” (Psalmul 107:13-16.) „Și nu va mai fi moarte, nici întristare, nici plângere,

nici nu va mai fi durere; pentru că lucrurile dintâi s-au dus.” (Apocalipsa 21:4.) „Căci acolo nu va mai fi noapte.” „Plânsul poate dura o noapte, dar bucuria vine dimineața.”

Psalmul 30:5; Zaharia 14:7.

21:26. ***Și vor aduce gloria și onoarea națiunilor în ea.*** — „Această restituire a gloriei în Regat va continua de-a lungul întregului Veac Milenar; pentru că prinții peste tot pământul vor face cunoscut popoarelor că nu în numele lor propriu sau prin autoritatea lor fac ei conducere și execută judecată și stabilesc dreptatea, ci în numele Cristosului glorificat, Capul și Corpul, ai căror reprezentanți sunt.” W.T.’16-394.

21:27. ***Și nimic întinat nu va intra nicidecum în ea.*** — În acea Cetate nu va găsi vreodată un loc nimeni care ar putea contamina pe alții prin vorbire sau exemplu.

Nici cine practică urâciune. — Nici orice care tinde în direcția mândriei sau sectarismului.

Și minciună. — Nici orice care încuviințează învățarea erorii pentru plăcere sau profit. 1 Ioan 2:22.

Ci numai cei scriși în Cartea Vieții [Mielului] *Cerului.* — „Cartea Vieții Mielului trebuie să înțelegem că include numai pe cei care ajung la poziția de comoștenitori cu Cristos, cei ale căror nume sunt scrise în cer în decursul acestui Veac Evanghelic și care sunt credincioși legământului lor (Psalmul 50:5).”

W.T.’16-394; Filipeni 4:3; Apocalipsa 3:5; 13:8.

APOCALIPSA XXII

RÂUL HARULUI ȘI AL ADEVĂRULUI

22:1. ***Și mi-a arătat un Râu al Apei Vieții, limpede precum cristalul.*** **—** „S-ar crede că, chiar și fără o cunoaștere a simbolurilor Apocalipsei, niciun creștin cugetător nu ar trebui să aibă vreo dificultate în a înțelege că această carte descrie necazuri pentru Biserică de-a lungul acestui Veac Evanghelic și triumfătoarea domnie Milenară la încheierea sa.” W.T.’05-170.

Ezechiel 47:1-12; Ioel 3:18; Zaharia 14:8; Psalmul 46:4.

Ieșind din tronul lui Dumnezeu și al Mielului. **—** „Scripturile nu vorbesc nicăieri de Râul Apei Vieții acum. Nu este și nu poate fi vreunul până coboară Cetatea cerească, pentru că râul trebuie să curgă din mijlocul ei, de la tron. Descriind starea foarte diferită a sfinților Domnului la momentul actual, Domnul declară că cei care sunt ai Lui au în ei un izvor de apă care va țâșni în viața veșnică.” W.T.’05-172.

Ezechiel 47:1; Zaharia 14:8.

22:2. ***În mijlocul străzii ei.*** **—** În mijlocul căii înalte a sfințeniei. Apocalipsa 21:21; Isaia 35:8.

Și pe fiecare parte a râului. **—** Hrăniți și binecuvântați de apele dătătoare de viață ale adevărului. Ezechiel 47:12.

Este Pomul Vieții. **—** Cristosul, Cap și Corp.

Rodind douăsprezece feluri de fructe, dându-și [rodul] *fructele* ***în fiecare lună.*** **—** Douăsprezece feluri de fructe, de douăsprezece ori pe an, pentru o mie de ani – o roadă totală de 144.000 de fructe.

Și frunzele [pomului] *pomilor* ***sunt pentru vindecarea națiunilor.*** **—** „Ilustrația simbolică sugerează hrănirea și vindecarea lumii lihnite și bolnave de păcat, care atunci se va putea împărtăși gratuit din toate binecuvântările și privilegiile astfel simbolizate.”

W.T.’05-171; Apocalipsa 21:24; Ezechiel 47:12.

22:3. ***Și nu va*** [mai] ***fi niciun blestem.*** **—** „În locul spinului se va înălța chiparosul, în locul mărăcinilor va crește mirtul. Și lucrul acesta [îndepărtarea blestemului] va fi o slavă

pentru Iehova, un semn veșnic, nepieritor.” (Isaia 55:13.) „Asupra niciunui alt subiect mărturia Scripturilor nu este mai clară, mai consecventă și mai convingătoare decât asupra acestui subiect al blestemului, al efectelor lui asupra omului, al răscumpărării din el și al îndepărtării lui finale.” E405.

Ci tronul lui Dumnezeu și al Mielului va fi în ea. — „O forță de poliție spirituală va avea umanitatea sub control absolut. Fiecare fărădelege va fi pedepsită de îndată ce se constată și înainte să fi fost pusă în practică. De asemenea, fiecare faptă bună, vorbă bună și gând bun vor aduce o binecuvântare de restaurare, sănătate, putere – mintală, morală, fizică.”

W.T.’15-267.

Și servitorii Lui ÎI vor sluji. — O frumoasă moștenire a clasei Marii Companii. Apocalipsa 7:15.

22:4. ***Și ei vor vedea fața Lui.*** — Aceasta va fi meritat osteneala a toate ce aceștia vor fi chemați să îndure. Matei 5:8.

Și Numele Lui va fi pe frunțile lor. — În prezent, mulți din această clasă nu au o înțelegere clară a caracterului Tatălui. Toate interpretările greșite vor fi în curând înlăturate. Ei numai așteaptă plecarea definitivă a clasei Ilie.

22:5. ***Și nu va mai fi noapte.*** — Fără îndoială, la început, amintirile Marii Companii despre noaptea sa întunecată vor fi foarte acute. Apocalipsa 7:14; 21:23, 25.

Și nu au nevoie de lumină de lampă. — Lumina emanată de la Biserica în carne.

Și de lumină de soare. — Evanghelia, prin Cuvânt.

Pentru că Iehova Dumnezeu le va da lumină. — „Binecuvântați sunt cei ce sunt *chemați* la cina nunții Mielului.”Apocalipsa 19:9; 7:16, 17; Psalmul 84:11.

Și ei vor domni în veacurile veacurilor. — Ei – Cristos și Mireasa Sa, în a căror binecuvântate curți cerești iubitele domnișoare de onoare vor găsi întotdeauna poziția lor fericită.

Daniel 7:27; 2 Timotei 2:12; Apocalipsa 3:21.

22:6. ***Și el.*** — Același înger menționat în Apocalipsa 1:1; 19:9, 10; reprezentând pe Pastorul Russell dincolo de văl.

Mi-a spus. — Clasei Ioan în carne.

„Cuvintele acestea sunt credibile și adevărate. — „Nu a lipsit niciun cuvânt din toată promisiunea bună pe care a promis-o.” 1 Regi 8:56.

Și Iehova, Dumnezeul spiritelor profeților. — Este încă posibil de a avea același spirit care a umplut pe profeții din vechime, chiar dacă profețiile au încetat să fie rostite sau interpretate în mod miraculos. 1 Corinteni 13:8.

*Mi-**a trimis pe îngerul Lui să arate servitorilor Săi lucrurile care trebuie să se întâmple în curând.”*** — În special evenimentele din viitorul apropiat. Apocalipsa 1:1.

22:7. ***„Și iată, Eu vin curând!*** — A se vedea Apocalipsa 16:15; 22:10, 12, 20. Isus este vorbitorul.

Binecuvântat este cel ce respectă cuvintele profeției acestei cărți!” — Clasa Ilie, care vede clar importanța acesteia și acceptă responsabilitățile implicate. Apocalipsa 1:3; 3:14.

22:8. ***Și eu, Ioan, am văzut lucrurile acestea și le-am auzit.*** — Le-a înțeles. Apocalipsa 1:3.

Și când am auzit și am văzut, am căzut jos să mă închin înaintea picioarelor îngerului care mi-a arătat acestea. — „Aceasta poate însemna că la sfârșitul acestui Veac Evanghelic Biserica ca întreg, clasa Ioan, ajungând să vadă desfășurarea Planului Divin, ar putea exista un spirit sau o dispoziție printre ei de a aduce prea multă onoare celui întrebuințat de Domnul în comunicarea către ei a luminii divine acum cuvenite.”

W.T.’05-173; Judecători 13:17, 18.

22:9. ***Atunci mi-a spus: „Vezi, nu face aceasta, eu sunt împreună slujitor cu tine.*** — „Refuzul îngerului de a accepta omagiu ar trebui să fie o lecție pentru toți slujitorii (servitori-mesageri ai) lui Dumnezeu.” W.T.’96-305; Apocalipsa 19:10.

Și cu frații tăi, profeții. — Cuvântul profeți, în uzanța Noului Testament, se referă la vorbitori creștini.

Și cu cei care respectă cuvintele acestei cărți: închină-te lui Dumnezeu.” — „Numai Dumnezeu trebuie să fie venerat: El este Autorul marelui plan și El va fi și Finisorul acestuia. Planul este adus în atenția noastră acum de El, pentru că acum este «timp cuvenit» pentru poporul Său să ajungă la o apreciere a planurilor Sale.” W.T.’05-173.

22:10. *Și el mi-a spus: „Nu sigila* *aceste* ***cuvinte*** *ale* ***profeției acestei cărți; pentru că timpul este aproape.*** **—** „«Nu fă secret», a adăugat el, «înțelesul prezicerilor conținute în această carte; deoarece timpul pentru împlinirea lor este acum sosit».” Weym.

22:11. *Cine este nedrept să continue nedreptatea.* — „La momentul când trăsăturile acestei revelații simbolice ajung să fie înțelese și apreciate de către poporul Domnului, ei pot cunoaște că timpul completării este aproape sosit. Noi nu trebuie să așteptăm că expunerea acestui mesaj va avea ca efect convertirea lumii. Ea nu a fost destinată să facă aceasta și nu va face.” W.T.’05-173. Daniel 12:10.

***Și cine este întinat să se întineze în continuare.* —** „Adevărul prezent, deși plin de mângâiere și încurajare pentru Biserică, în privința prietenilor lor dragi care nu sunt în Cristos, și asupra celor care iubesc păcatul, care sunt murdari, care sunt nedrepți, el nu are nicio influență. Cei nedrepți și murdari pur și simplu ignoră acest mesaj, și nu sunt deosebit de pătrunși de el.”

W.T.’05-173.

***Și cine este drept să practice în continuare dreptatea.* —** „Celor iubitori de dreptate, de adevăr, revelațiile planului divin acum în desfășurare se recomandă de la sine, și îi face să își intensifice dragostea lor pentru dreptate și aprecierea lor într-o deplină consacrare față de Domnul.” W.T.’05-173.

***Și cine este sfânt să fie sfințit în continuare!”* —** „Cuvântul pare să indice dezvoltarea și cristalizarea caracterului, tocmai înainte de venirea marelui Judecător al tuturor.” (Weym.) „Iubirea este răbdătoare și amabilă. Iubirea nu cunoaște nici invidie, nici gelozie. Iubirea nu se evidențiază și nu se afirmă, nici nu este lăudăroasă și orgolioasă. Ea nu se comportă necuviincios, nici nu încearcă să se mărească, nici nu arde de furie, nici nu pune la cale prejudiciu. Ea nu găsește nicio plăcere în nedreptatea făcută altora, dar plină de bucurie se alătură adevărului. Ea știe cum să fie tăcută. Ea este plină de încredere, plină de speranță, plină de răbdare rezistentă.”

1 Corinteni 13:4-7 – Weym.

22:12. ***„Iată, Eu vin curând.*** — A se vedea Apocalipsa 16:15; 22:7, 10, 20. Domnul Însuși este vorbitorul.

Și răsplata Mea este cu Mine, ca să [dau] *fie dată* ***fiecăruia.*** — Fiecărui om în Cristos.

Precum este lucrarea lui. — Lucrarea Bisericii este practic terminată. Răsplata este dată pe baza lucrărilor deja făcute, în dezvoltarea caracterului și în rezultatul natural al dezvoltării – fapte.

22:13. ***Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă, Începutul și Sfârșitul.*** — „Domnul nostru ne spune iarăși și iarăși (Apocalipsa 1:8, 11, 17; 2:8; 3:14; 21:6) că El este Începutul și Sfârșitul, Primul și Ultimul din toată creația lui Dumnezeu.” W.T.’93-115.

22:14. ***Ferice de cei care își spală hainele.*** — Clasa Marii Companii. Apocalipsa 7:14.

Ca să aibă drept la pomul vieții. — Apocalipsa 22:2.

Și să intre pe porți în Cetate! — „Al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu.” (Evrei 11:10.) Acestor dragi frați noi le-am spune: scopul încercării voastre este de a înlătura zgura (Exodul 30:7; Maleahi 3:2) ca să puteți fi tovarăși potriviți ai lui Cristos. (Exodul 12:8; Evrei 2:17; Romani 5:3; Coloseni 1:11.) Încercarea de foc să nu o socotiți ca pe ceva ciudat. (Iacov 1:12; 1 Petru 1:7; 4:12; 5:10.) Când veți ajunge la punctul de vedere corect, vă veți bucura în suferințele voastre. (Deuteronom 13:3; Psalmii 23:4; 119:67.) Încercările nu vor dura pentru totdeauna (Psalmul 39:1); și tot ce veți putea auzi în ele sunt cântările eliberării. (Psalmul 32:6, 7.) Înapoi nu este nimic pentru întoarcere (Evrei 10:38); dar este o bucurie nespus de mare la care să se privească înainte, și este atât de aproape.

Apocalipsa 19:9; Psalmul 45:14, 15.

22:15. ***Afară sunt câinii.*** — Ca atare, în Regat nu va fi nicio clasă clericală. Isaia 56:10; Filipeni 3:2; 2 Timotei 3:8, 9.

Și vrăjitorii și adulterii și ucigașii și idolatrii. — A se vedea Apocalipsa 21:8.

Și oricine practică și iubește minciuna! — Vechile minciuni cu greu vor dispărea; iar unii pot încerca să le transmită mult înăuntrul Timpului de Strâmtorare, pe principiul bine cunoscut

că dacă creierul unui porumbel este scos, și se permite rănii să se vindece, pasărea nu va mai căuta hrană, deși se poate roti în continuare pe o prăjină și a-și zbârli penele și a se arăta gata de luptă. Aceasta durează ceva timp, totuși, adevărul va fi atât de evident încât toți trebuie să cedeze înaintea sa.

22:16. ***Eu, Isus, am trimis pe îngerul Meu ca să vă mărturisească acestea în biserici.*** — În decursul întregului Veac Biserica a avut acest mesaj; în decursul întregului Veac oamenii sfinți ai lui Dumnezeu au căutat să înțeleagă tainele sale; în decursul întregului Veac aceasta a rămas o carte închisă. Dar acum Taina lui Dumnezeu este *împlinită*; și scopul de a ține cartea închisă este îndeplinit. Dumnezeu vrea ca lumea să știe când va veni timpul pentru îndepărtarea completă a erorii și pentru stabilirea Regatului Său; și astfel El dă posibilitate ultimilor membri ai Bisericii Sale de a răspândi mesajul.

Eu sunt Rădăcina și Vlăstarul lui David. — „După trup, Domnul nostru Isus a fost, prin mama Sa, fiul, vlăstarul, odrasla sau sămânța lui David. În virtutea jertfirii vieții Sale nepătate, El a devenit «rădăcina», originea, sursa de viață și de dezvoltare a lui David.” E136; Apocalipsa 5:5.

Steaua strălucitoare de dimineață.” — „Și îi voi da steaua de dimineață.” (Apocalipsa 2:28.) Darul lui Cristos către Mireasa Sa este cel mai mare dintre toate darurile.

Iov 38:7; Psalmul 118:22-25.

22:17. ***Și Spiritul și Mireasa spun: „Vino!”*** — „Veacul Evanghelic pregătește pe fecioara curată, Biserica credincioasă, pentru Mirele care vine. Iar la sfârșitul veacului, când ea este «pregătită» (Apocalipsa 19:7; 21:2), Mirele vine; și cele care sunt gata intră cu El la nuntă. Al doilea Adam și a doua Evă devin una, și atunci începe lucrarea glorioasă de restabilire. În următoarea dispensație, cerurile noi și pământul nou, Biserica nu va mai fi fecioara logodită, ci Mireasă.” A98.

Și cel care aude să spună: „Vino!” Și cel care este însetat să vină. — „Binecuvântați sunt cei care flămânzesc și însetează după dreptate; pentru că ei vor fi săturați.” Matei 5:6; Isaia 55:1.

Oricine vrea să ia apa vieții în dar! — „Acum, viitorii membri ai clasei Mireasă au în ei spiritul Domnului, «un izvor

de apă care va țâșni în viața veșnică». (Ioan 4:14.) În curând aceste izvoare de nesecat vor fi aduse în glorie împreună cu Domnul să constituie sursa marelui Râu al Vieții care va binecuvânta și vindeca toate popoarele. În curând va fi împlinită profeția: «Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie».” W.T.’04-269.

22:18. ***Eu mărturisesc fiecărui om care aude cuvintele profeției acestei cărți.*** — Tuturor celor care o vor înțelege vreodată.

Dacă vreun om va adăuga la aceste lucruri. — Așa cum s-a făcut în multe cazuri în decursul Veacurilor Întunecate, chiar și în acest verset. Deuteronom 4:2; 12:32; Proverbe 30:5, 6.

Dumnezeu îi va adăuga plăgile care sunt scrise în această carte. — Pedeapsa lui va fi că, atunci când va ieși afară din mormânt în Timpurile de Restabilire, atunci el va trebui să citească cele Șapte Volume din *Studii în Scripturi* și să își corecteze concepțiile.

22:19. ***Și dacă vreun om va scoate din cuvintele cărții acestei profeții.*** — Încearcă să anuleze sau să micșoreze învățăturile sale, acum că a venit timpul pentru a fi înțelese.

Dumnezeu îi va scoate partea lui de la Pomul Vieții. — Nu va fi o parte a Pomului dătător de viață descris în Apocalipsa 22:2; nu va fi o parte din Turma Mică.

Și [din] ***Cetatea sfântă, scrise în cartea aceasta.*** — El nu va fi unul dintre bijuteriile Domnului, socotit vrednic pentru un loc în Noul Ierusalim.

22:20. ***Cel care adeverește aceste lucruri spune: „Cu siguranță, Eu vin curând”.*** — A sosit *apokalupsis*!

Vezi Apocalipsa 16:15.

[Amin!] ***Vino, Doamne Isuse!*** — Unirea cu Mirele se apropie.

22:21. ***Harul Domnului Isus Cristos să fie cu sfinții! Amin.*** — Primii dintre sfinți la care va fi extinsă favoarea nemeritată a ridicării din moarte la perfecțiune va fi Turma Mică; următoarea clasă de sfinți va fi Marea Companie; următorii în ordine vor veni afară Vrednicii din vechime; și în cele din urmă milioanele și miliardele din omenire, până la

Adam însuși, care ultimul va ieși din închisoarea în care a zăcut atâta vreme, și poate, dacă el va vrea, va primi iarăși prin voința lui Dumnezeu, ca o favoare sau grație din mâinile lui Cristos, binecuvântarea de nedescris a vieții eterne.

Dumnezeu minunile-și împlinește,
Pe calea tainică ce nu în grabă le vestește;
El calcă pe mare și călare e pe furtună,
Înțelepciunea-I fără zare,
Puterea pășește cu dragostea de mână;
Își amintește mereu de scopul strălucit,
Ce prin voința Sa, glorie a pregătit.
Voi, sfinți temători, curaj și sus la cântare!
Norii care vă-nfrică cu a lor culoare,
Sunt plini de milă, și-or revărsa-vor,
Pentru a voastră binecuvântare!
Nu judecați pe Domnul cu gânduri rătăcite,
Încredeți-vă în El, pentru darurile-I nemărginite!
Sub o providență aparent sumbră,
Ascunde fața-I luminoasă, însă încă-n umbră.
Planurile Sale în curând s-or coace,
Progresând intens, cu fiecare ceas.
Bobocul poate fi amar, ca primul pas,
Dar floarea, ah, cât va fi de dulce!
Necredința oarbă va greși cu siguranță,
În zadar va cerceta creația,
Având ochii închiși și fără suflare,
Dumnezeu își este singur interpretare
Planul Său îl va face clar, pedepsind orice aroganță!

CÂNTAREA CÂNTĂRILOR
LUI SOLOMON

IMNUL MIRESEI

1:1. ***Cântarea Cântărilor.*** **—** Armonia armoniilor – o compoziție într-o frumoasă ilustrație a multor dintre cele mai minunate figuri ale Cuvântului divin.

Care este a lui Solomon. **—** Tipul lui Cristos în glorie, așa cum David a fost un tip al lui Cristos în trup.

1:2. ***Să mă sărute.*** **—** O formă de salut semnificând cea mai apropiată tovărășie. „Salutați pe toți frații cu o sărutare sfântă." „Cu o sărutare vinzi tu pe Fiul Omului?"

1 Corinteni 16:20; Luca 22:48.

Cu sărutările. **—** Dezmierdările repetate adeseori.

Gurii Sale. **—** Din Cuvântul Său, Scripturile.

Pentru că iubirea Ta. **—** Mângâierile Tale, asigurările repetate de îndrumare, protecție, tovărășie, dragoste și îngrijire.

Este mai bună decât vinul. **—** Vinul este un simbol al doctrinei. „Și aceștia se rătăcesc de vin." „Ei sunt beți, dar nu de vin." „Toate națiunile au băut din vin." „De acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței." „Nu vă îmbătați de vin." Deși o credință sănătoasă este esențială, totuși dintre cele trei: credința, speranța și dragostea, cea mai mare este dragostea; de aceea, dragostea este mai bună decât vinul. Asigurările Domnului de iubire sunt chiar mai valoroase pentru Mireasă decât prețioasele doctrine atât de vitale pentru fericirea sa. Isaia 28:7; 29:9; Apocalipsa 18:3; Matei 26:29; Efeseni 5:18; l Corinteni 13:13.

1:3. ***Pentru că aromele.*** **—** Parfumul dulce.

Uleiurilor Tale sunt plăcute. **—** Spiritul sfânt, uleiul sfânt al ungerii preoțimii.

Numele Tău. **—** Cristos, care înseamnă «Uns».

Este ca uleiul. **—** Uleiul sfânt al ungerii, Spiritul sfânt.

Turnat. **—** La botezul Său asupra Capului, și la Cincizecime asupra Corpului.

De aceea. **—** Datorită admirației și aprecierii lor a Spiritului sfânt al lui Cristos.

Te iubesc. **—** Caută tovărășie cu Tine, aspiră să învețe de la

Tine, să cultive harurile Tale, să fie în apropierea Ta.

Fecioarele. — Cei curați în inimă.

1:4. *Trage-mă!* — „Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu îl atrage Tatăl.” „Tot ce este al Tău, este al Meu.”

Ioan 6:44, 65; 17:10.

Să alergăm. — Nu se așează pe scaunul celor batjocoritori, nici nu stă pe calea celor păcătoși, nici nu se duce la sfatul celor răi, dar aleargă cu răbdare în alergarea pusă înaintea noastră.

Psalmul 1:1; Evrei 12:1.

După Tine! — Premergătorul. Primul născut dintre morți. Primul care a parcurs calea îngustă. Capul, ca în toate lucrurile El să aibă superioritatea. Nu după carne, ci după Spirit.

Coloseni 1:18; Romani 8:1.

Regele. — Domnul Isus, tipificat prin Solomon. „Astfel Regele va dori mult frumusețea ta.” Psalmul 45:11.

M-a adus. — Chiar în viața prezentă.

În camerele Sale. — În «Sfânta», starea concepută de spirit, prima stare cerească; ne-a făcut să ședem în locurile cerești în Cristos. Efeseni 2:6.

Ne vom veseli. — „Bucurați-vă în Iehova și veseliți-vă, voi, cei drepți!” Psalmul 32:11.

Și ne vom bucura în Tine. — „Din nou voi spune: bucurați-vă!” Filipeni 4:4.

Ne vom aminti. — Ne vom gândi și vom medita asupra la aceasta.

Iubirea Ta. — Mângâierile Tale, asigurările de îndrumare, protecție, tovărășie, dragoste și îngrijire.

Mai mult decât vinul. — Mai mult chiar decât doctrinele.

Cei integri. — Cei fără vicleșug, sinceri, onești.

Te iubesc. — Caută tovărășie cu Tine, aspiră să învețe de la Tine, să cultive harurile Tale, să fie în apropierea Ta.

1:5. *Eu sunt neagră.* — Mireasa lui Moise, Sefora, tipul Miresei lui Cristos, a fost o femeie etiopiană – dintre neamuri.

Dar sunt frumoasă. — „Fiica Regelui este plină de glorie înăuntru”; intențiile sale sunt pure, imaculate în ochii lui Dumnezeu. Psalmul 45:13.

Fiice. — Copii mărturisiți.

Ale Ierusalimului. — Ai Regatului lui Dumnezeu. Biserica

adevărată recunoaște instinctiv că calomniatorii ei se pot afla printre poporul declarat al lui Dumnezeu.

Ca și corturile Chedarului. — Chedar a fost unul dintre copiii lui Ismael, și, prin urmare, numele vine de la ismaeliți, sau beduini. Corturile lor sunt casele lor; și, deși făcute din păr negru de capră și murdare pe dinafară sunt adesea luxoase în interior, fiind îmbrăcate cu tapiserii costisitoare.

Ca perdelele. — Dintre Sfânta și Sfânta Sfintelor.

Lui Solomon. — Din Templul lui Solomon. Aceste perdele, sau mai degrabă o perdea asemănătoare cu cea atârnată în templul lui Irod, și care a fost ruptă în două în ziua morții Domnului nostru, a fost cea mai minunată, fiind de aproape treizeci de picioare lungime, cincisprezece picioare lățime și cinci inch grosime.

1:6. ***Nu vă uitați la mine.*** — Nu priviți așa la mine (Leeser); Mireasa cu amabilitate obiectează împotriva criticilor săi.

Că sunt neagră. — Deoarece sunt cam neagră (Leeser); Mireasa nu neagă imperfecțiunile ei, dar nu este dispusă să admită că este cu totul lipsită de valoare.

Pentru că soarele. — Lumina cercetătoare a adevăratei Evanghelii care expune fiecare defect.

M-a privit. — Judecata trebuie să înceapă de la Casa lui Dumnezeu. Păcatele Miresei sunt dinainte arătate, cunoscute de toți oamenii. Cuvântul lui Dumnezeu expune slăbiciunile aproape fiecărui caracter nobil a cărui viață este acolo înregistrată. 1 Petru 4:17.

Copiii mamei mele. — Stând și vorbind împotriva fratelui lor, fiul mamei lor. Psalmul 50:20.

S-au mâniat pe mine. — „Frații voștri care v-au urât, care vă leapădă de dragul Numelui Meu” etc. „Fratele va trăda pe frate la moarte.” Isaia 66:5; Marcu13:12.

M-au făcut. — M-au ales, m-au numit.

Păzitoarea. — Lider de clasă, profesor la școală duminicală etc.

Viilor. — Școli duminicale, societăți creștine Endeavor, ligi Epworth, uniuni ale tinerilor.

Dar via mea. — Cultivarea roadelor Spiritului.

Nu am păzit-o. — Am fost prea ocupată cu «activitatea bisericească», ca să mă îngrijesc de cele mai bune interese spirituale ale mele.

1:7. ***Spune-mi.*** — Continuă Mireasa.

Tu. — Cristos.

Cel pe care sufletul meu Îl iubește. — Pe care fără să Îl fi văzut Îl iubim.

Unde paști. — „Oriunde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii.” Matei 24:28.

Turma. — Turma lui Dumnezeu.

Unde. — Bunule Păstor.

O odihnești. — Poporul Meu a uitat de locul lor de odihnă.

La amiază? — Unde iarba este mare și dulce, și acolo unde sunt oportunități de o mai mare apropiere de Păstor. „El îmi dă odihnă în pășuni verzi.” Psalmul 23:2.

Căci de ce aș fi. — De ce să mai merg la alții.

Ca una care se abate. — Ca una care merge pe căi greșite.

Pe la turmele. — Nu *în* ele; pentru că niciodată nu am avut vreo altă intenție. M-am gândit la aceste alte turme care *au fost* ale tale.

Însoțitorilor Tăi? — Alți mari învățători; capi ai altor biserici; sisteme anticriste.

1:8. ***Dacă nu știi unde.*** — Răspunde Cel ceresc.

O, tu, cea mai frumoasă. — Domnul nu îi reproșează greșelile recunoscute de ea.

Dintre femei. — Biserici, adevărate și false.

Mergi. — Este ceva de făcut pentru tine.

Pe urmele. — El merge înaintea lor, și oile Îl urmează.

Turmei. — Privește la tine; și când vei vedea pe cei ale căror vieți indică că ei sunt oi adevărate, și atunci când te îndeamnă: „Vino și vezi!”, urmează exemplul lui Natanael. Ioan 1:45-49.

Și paște-ți iezii. — Cei ce cercetează, nou interesații, mai ales dacă manifestă oarecare tendințe de capră.

Pe lângă corturile păstorilor. — Adu-i în tovărășia bătrânilor «sau a diaconilor» pentru instruire mai avansată în căile drepte ale Domnului; sau, aplică același principiu prin a aduce *Studiile în Scripturi* în atenția lor, prezentându-i astfel la învățătorul care a răspuns la toate întrebările noastre grele.

1:9. ***Te-am asemănat.*** — Continuă Domnul.

Iubirea Mea. — „Să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit Eu.”

Cu un grup. — 144.000.

De cai. — Supuși de bună voie Stăpânului lor, grăbiți în a face cererile Sale, ușor de condus, liniștiți, credincioși, temperați, îndelung răbdători.

De la carele lui Faraon. — Cei mai buni din lume.

1:10. ***Frumoși sunt obrajii tăi.*** — Domnul continuă să copleșească cu complimente pe Logodnica Sa.

Cu rânduri de bijuterii. — Bijuteriile adevărului divin; podoabele unui spirit blând și liniștit.

Gâtul Tău. — Membrul care poartă jugul. „Luați jugul Meu asupra voastră”; un jug este întocmit pentru doi – Isus și un altul.

Cu lănțișoare din aur. — Natura divină. Fiecare acțiune de purtare loială a sarcinilor devine o verigă în lanțul de aur.

1:11. ***Noi.*** — Tatăl Meu și Eu.

Îți vom face șiraguri. — „O casă nefăcută de mâini, eternă, în ceruri.” 2 Corinteni 5:1.

De aur. — Natura divină.

Cu ținte de argint. — Casa va fi într-adevăr a ta; ceea ce este al tău propriu. [Argintul este și un simbol al adevărului. – n. t.]

1:12. ***În timp ce Regele.*** — Mireasa vorbește astfel despre Domnul ei.

Șade la masa Lui. — Frângând pâinea vieții pentru Casa credinței.

Nardul meu. — Devotamentul, așa cum este ilustrat prin vasul de alabastru al Mariei.

Își răspândește mirosul. — „Nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum și ne deschidea Scripturile?” În astfel de momente focul iubirii cerești arde mai înverșunat. Luca 24:32.

1:13. ***Un mănunchi de mir.*** — Înțelepciune. „În El sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale cunoașterii.” Coloseni 2:3.

Este preaiubitul meu. — Cristos.

Pentru mine. — „Care este făcut de la Dumnezeu pentru noi înțelepciune.” „Noi avem mintea lui Cristos.” 1 Corinteni 1:30; 2:16.

El se va întinde toată noaptea. — În decursul acestui timp întunecat când răul este permis.

Între sânii mei. — Voi lua pe Domnul în sânul (sufletul) meu, „Mai drag, mai intim aproape chiar decât cea mai dulce legătură pământească”.

1:14. ***Preaiubitul meu.*** — Cristos, de cealaltă parte a vălului.

Este pentru mine. — Mireasa, aflându-se încă la datorie de această parte a vălului.

Ca un ciorchine de camfor. — O răcoare, o umbră aromată, un refugiu de apriga căldură; „ca umbra unei mari stânci într-un pământ însetat”.

În viile din En-Ghedi. — Situată pe malul Mării Moarte, în una dintre cele mai fierbinți climate.

1:15. ***Iată, ce frumoasă ești.*** — Mirele vorbește din nou.

Iubita Mea! — Viitoarea Mea Mireasă.

Iată, ce frumoasă ești. — Frumusețea inimii.

Ai ochii porumbiței. — Înțelepciune cerească – înțelepciunea Spiritului sfânt.

1:16. ***Iată, ce frumos ești.*** — „Mai frumos decât copiii oamenilor.” Mireasa Îi întoarce complimentul. Psalmul 45:2.

Preaiubitul meu. — „Nimeni nu are iubire mai mare decât aceasta, ca cineva să își dea viața pentru prietenii săi.”

Ioan 15:13.

Ce plăcut ești. — Disciplinele sunt nimic în comparație cu bucuria tovărășiei Tale.

Și patul nostru. — Locul nostru de odihnă. „Să se bucure sfinții în glorie, să cânte cu voce tare în paturile lor.”

Psalmul 149:5.

Este verde. — Odihna noastră va fi veșnică. „Ei se vor odihni de ostenelile lor.” Apocalipsa 14:13.

1:17. ***Grinzile casei noastre.*** — Acoperind peste noi. „Capul lui Cristos este Dumnezeu.” 1 Corinteni 11:3.

Sunt cedrul. — Nemurirea.

Și bolțile noastre. — Lambriuri; decor pe toate părțile. „În prezența Ta este plinătatea bucuriei; la dreapta Ta se află plăceri pentru totdeauna.” Psalmul 16:11.

Din brad. — Veșnicie. Unde niciodată nu intervin modificări.

2:1. ***Eu sunt trandafirul.*** — Glorios, frumos, fără egal.

Din Saron. — (Câmpie). Care nu caută înălțare.

Și crinul. — Pur, înmiresmat, splendid.

Văilor. — Blând și smerit cu inima.

2:2. ***Ca și crinul.*** — Pură, umilă, gingașă; așa răspunde Cel ceresc.

Printre spini. — Care zgârie, înțeapă și rănesc. „Cel mai bun dintre ei este ca un mărăcine, cel mai integru este mai ascuțit decât un gard de spini.” Mica 7:4.

Astfel este iubita Mea. — „Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea.” Ioan 15:10.

Printre fiice. — Organizații bisericești nominale.

2:3. ***Ca și mărul.*** — Mireasa astfel se referă la Cristos.

Printre copacii. — Cu un mai mare rod în varietate, culoare, aromă, cantitate și calitate de durată.

Pădurii. — Care în mare parte produc frunze, mărturisire.

Astfel este Preaiubitul meu. — „Noi Îl iubim, pentru că El ne-a iubit întâi.” 1 Ioan 4:19.

Printre fii. — Ceilalți fii ai lui Dumnezeu cu care noi suntem familiarizați.

M-am așezat. — „Veniți singuri la o parte, și odihniți-vă puțin.” Marcu 6:31.

Sub umbra Lui. — Iubirea și grija Sa protectoare.

Cu mare desfătare. — „Mângâierile Tale îmi desfată sufletul.” Psalmul 94:19.

Și rodul Lui. — Rodul Lui perfect de iubire.

A fost dulce pentru cerul gurii mele. — „Gustați și vedeți că Iehova este bun.” Psalmul 34:8.

2:4. ***El m-a adus.*** — M-a condus prin Cuvântul și providențele Sale.

La casa de ospăț. — Pentru a cina cu El și El cu mine.

Și steagul Lui. — Steagul sub care El a luptat lupta cea bună a credinței.

Peste mine. — Și sub care eu de asemenea m-am înrolat.

A fost dragoste. — Dragoste de cel mai înalt ordin.

2:5. ***Întăriți-mă.*** — Încurajați-mă pentru război. „Îmbrăcați toată armura lui Dumnezeu.” Efeseni 6:11-18.

Cu turte. — Doctrinele curate ale Regatului.

De struguri. — Din via adevărată. „Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele.” Ioan 15:5.

Înviorați-mă. — Pentru a putea rezista în conflict.

Cu mere. — Hrană spirituală; pâine din cer.

Căci sunt bolnavă de dragoste. — Sunt îndrăgostită, sentimentală, visătoare, nu sunt destul de conștientă de faptul că dragostea adevărată include serviciu și sacrificiu.

2:6. ***Mâna Lui stângă.*** — Puterea Sa așa cum este ilustrată în îndrumarea poporului Său în tot adevărul necesar.

Este sub capul meu. — Conducând facultățile mele mintale.

Și mâna Lui dreaptă. — Puterea Sa așa cum este ilustrată în respingerea tuturor lucrurilor care mi-ar dăuna.

Mă îmbrățișează. — „În siguranță în îmbrățișarea Sa tandră, nu am nimic de ce să mă îndoiesc sau să mă tem.”

2:7. ***Vă conjur.*** — Trebuie să vă dau acest mesaj.

Fiice. — Copii pretinși; Israelul spiritual nominal.

Ale Ierusalimului. — Regatul lui Dumnezeu.

Pe căprioarele. — Ceea ce priviți ca cele mai frumoase lucruri de pe pământ, așa cum este ilustrat prin posesiunile voastre.

Și pe cerboaicele. — Lucrurile pe care le priviți ca pe cele mai pline de har; cum ar fi specific vouă: biserici, colegii, spitale, biblioteci și instituții de caritate.

Câmpului. — Lumea, ordinea actuală de lucruri.

Nu stârniți. — Nu căutați să agitați.

Nici nu treziți iubirea mea. — De a se ocupa de afaceri pământești.

Până când El dorește. — Pentru că atunci când El se va ridica să Își asume controlul, „va fi un Timp de Necaz, cum nu a mai fost”, în care toate aceste lucruri frumoase pe care le-ați pus în inimă vor fi anihilate. Daniel 12:1.

2:8. ***Aud vocea Preaiubitului meu!*** — Biserica recunoaște îndată sunetul de bucurie, anunțând a doua prezență a Domnului ei.

Iată, El vine. — „La miezul nopții s-a auzit o strigare: «Iată Mirele!»” Matei 25:6.

Sărind peste. — Dezmembrând sau schimbând forme de.

Munți. — Guvernămintele autocratice ale Spaniei,

Portugaliei, Suediei, Rusiei, Turciei, Persiei și Chinei.

Săltând peste. — Sfărâmând vechi obiceiuri și vechi partide politice, și punând mai mult poporul în autoritate.

Dealuri. — Guvernămintele mai puțin autocratice ale Statelor Unite, Mexic, Marii Britanii, Franței etc. „Dealurile s-au topit ca ceara în prezența lui Iehova.” Psalmul 97:5.

2:9. ***Preaiubitul meu este ca.*** — În rapiditatea mișcărilor.

O căprioară sau un tânăr căprior. — Sărind repede de la munte la munte; pregătind lumea pentru domnia Sa viitoare.

Iată, El stă în picioare. — „În mijlocul vostru stă Unul pe care voi nu Îl cunoașteți.” Ioan 1:26.

În spatele zidului nostru. — Zidul casei noastre pământești, nevăzut de ochii carnali.

El se uită. — El se uită în.

La ferestre. — Ferestrele sufletului, ochii înțelegerii.

Arătându-se. — Descoperind faptul prezenței Sale a doua.

Printre zăbrele. — Paralele și referințe încrucișate ale Sfintei Scripturi.

2:10. ***Preaiubitul meu a vorbit.*** — „Urechile tale vor auzi după tine glasul.” Isaia 30:21.

Și mi-a spus. — Prin cuvintele profeților și apostolilor.

Ridică-te, iubita Mea. — „Trezește-te, trezește-te, îmbracă-te cu puterea ta, Sioane!” Isaia 52:1.

Frumoasa Mea. — „Îmbracă-te cu hainele tale frumoase.”

Și vino departe. — De la stările pământești la cele cerești.

2:11. ***Căci, iată, iarna.*** — Timpul de ardere a neghinei. „Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna.” Matei 24:20.

A trecut. — Va fi în curând trecută.

Ploaia. — Potopul Adevărului.

S-a terminat și s-a dus. — Lucrarea secerișului este toată îndeplinită: va fi fost terminată la timpul indicat aici.

2:12. ***Florile.*** — Promisiunea unei noi roade.

Se arată pe pământ. — Printre clasele restabilirii.

Timpul cântării. — Împerecherea armonioasă.

Păsărilor a venit. — Profețiile trimise din cer și împlinirile lor. „Căutați în cartea lui Iehova și citiți, niciuna dintre acestea nu va greși, niciuneia nu îi va lipsi perechea”; – fiecare cuvânt

din fiecare profeție va fi împlinit. Isaia 34:16.

Și vocea turturicii. — Turturica-porumbel; psalmistul o descrie ca pe „adunarea săracilor Tăi” care nu vor fi uitați pentru totdeauna. Psalmul 74:19.

Se aude pe pământul nostru. — Săracii încep a avea speranță; semnele prevestitoare ale Erei Noi sunt pretutindeni în jurul nostru.

2:13. *Smochinul.* — Națiunea evreiască.

Își dă. — „Priviți smochinul și toți copacii; când deja înfrunzesc ... să știți că Regatul lui Dumnezeu este aproape.”

Luca 21:29-31.

Smochinele verzi. — Planuri pentru restabilire în Palestina.

Și viile. — Plantate de mâna dreaptă a Tatălui.

Cu struguri fragezi. — Producând prețioasele roade de iubire, bucurie, pace, îndelungă răbdare, bunătate, facere de bine, credință, blândețe, înfrânare. Galateni 5:22, 23.

Dau un miros bun. — Producând un parfum dulce Viticultorului. „Tatăl Meu este Viticultorul.” Ioan 15:1.

Ridică-te, iubita Mea. — „Trezește-te, tu, care dormi, și scoală-te dintre morți.” Efeseni 5:14.

Frumoasa Mea. — Regina în aur de Ofir, fiica Marelui Rege.

Și vino departe. — „Uită pe poporul tău și casa tatălui tău.”

Psalmul 45:10.

2:14. *Porumbelul meu.* — Mireasa se adresează Domnului ei nevăzut.

Ce stai în. — Direct *în*, pe deplin *în*, călăuzire, control.

Crăpăturile. — Aparentele fracturi sau leziuni.

Stâncii. — Regatul; Piatra desprinsă fără mâini.

În ascunzătorile. — Colțurile întunecate ale experiențelor vieții, unde ne-am oprit înfricați și tremurând.

Treptelor. — Pășind pe pietrele pe care urcăm spre Cetatea cerească.

Lasă-mă să Îți văd înfățișarea. — „Voi fi fericit când mă voi trezi în asemănarea Ta.” Psalmul 17:15.

Lasă-mă să Îți aud vocea. — „Oile Îl urmează; pentru că ele cunosc vocea Lui.” Ioan 10:4.

Căci vocea Ta este dulce. — „Harul este turnat pe buzele Tale.” Psalmul 45:2.

Și înfățișarea Ta este frumoasă. — „Tată, voiesc ca și aceia pe care Mi i-ai dat să fie cu Mine acolo unde sunt Eu, ca să vadă gloria Mea.” Ioan 17:24.

2:15. ***Prindeți-ne vulpile.*** — Îndepărtați greșelile viclene, care își au originea în mintea înșelătoare a cărnii.

Vulpile mici. — Începuturile secrete ale păcatului în minte.

Care strică viile. — Care ne împiedică de a obține rodul iubirii atât de valoros înaintea Ta.

Căci viile noastre. — „Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele.” Ioan 15:5.

Au struguri fragezi. — Au început a da rod, care se coace frumos înaintea Tatălui.

2:16. ***Preaiubitul meu este al meu.*** — „Capul nu poate spune picioarelor: «Nu am nevoie de voi».” 1 Corinteni 12:21.

Și eu sunt a Lui. — „Dacă piciorul ar zice: «Fiindcă nu sunt mână, nu sunt din trup», nu este pentru aceasta din trup?” 1 Corinteni 12:15.

El își paște turma printre. — Acordă favorurile Sale spirituale peste.

Crini. — „Pe cei umili îi va conduce în judecată; și pe cei umili îi va învăța calea Sa.” Psalmul 25:9.

2:17. ***Până când ziua se revarsă.*** — Până la răsăritul deplin al Dimineții Mesianice.

Și umbrele. — De domnie a păcatului și a morții.

Fug. — Se depărtează pentru totdeauna.

Întoarce-Te Preaiubitul meu. — Continuă să Te ascunzi de ochii pământești.

Și fii ca. — În rapiditatea Ta de mișcare.

O căprioară sau un căprior tânăr. — Sărind de la munte la munte – de la regat la regat.

Peste munții. — Stăpânirea neamurilor.

Beterului. — Despărțirilor, care ne despart de Tine și ne separă de a Ta domnie de mult promisă.

3:1. ***Noaptea.*** — În timp ce eram încă în întuneric cu privire la marele plan al lui Dumnezeu.

În patul meu. — Patul meu crez, cel din care am fost luat acum, dar în care mulți alții sunt încă lăsați. Luca 17:34.

L-am căutat. — Am căutat tovărășie intimă cu El.

Pe Cel pe care sufletul meu Îl iubește. — „Cine iubește pe tată sau mamă … pe fiu sau fiică mai mult decât pe Mine, nu este demn de Mine.” Matei 10:37.

L-am căutat. — Pe Cristos, Mirele Ceresc.

Dar nu L-am găsit. — Desigur că nu; cât de absurd era să aștept a întâmpina Mirele pe când eram în pat, dormind adânc!

3:2. ***Mă voi ridica acum.*** — Acest pat-crez nu este confortabil; este „mai scurt decât se poate întinde în el un om”. Isaia 28:20.

Și voi cutreiera cetatea. — M-am interesat în activitățile Creștinătății.

Pe străzi. — Am intrat în afacerile guvernămintelor sale.

Și pe căile largi. — M-am afundat în plăcerile ei – „căi albe și plăcute” etc.

Îl voi căuta. — Am încercat să găsesc locul de odihnă.

Pe Cel pe care sufletul meu Îl iubește. — Pentru care tânjește sufletul meu. „Noi, care am crezut, intrăm în odihnă.” Evrei 4:3.

L-am căutat. — Am căutat odihna inimii în toate aceste căi.

Dar nu L-am găsit. — „Tot ce sufletul meu a încercat să afle în altă parte, dar a găsit numai un gol dureros.”

3:3. ***Veghetorii.*** — Sionului nominal; clerul.

Care cutreieră cetatea. — Creștinătatea, Babilonul.

M-au găsit. — M-au tras sub influența lor.

Lor le-am spus. — Am devenit profund interesat de subiectul întoarcerii promise a Domnului.

L-ați văzut pe Cel. — Ați discernut faptul prezenței Mirelui?

Pe care Îl iubește sufletul meu? — Nu a fost niciun răspuns, din motivul că „paznicii lui sunt orbi: sunt toți neștiutori: ei sunt toți câini muți, nu pot lătra”. Isaia 56:10.

3:4. ***Doar puțin.*** — „El nu este departe de fiecare dintre noi.” Faptele 17:27.

Am trecut de ei. — Am devenit liber, descătușat.

Și L-am găsit pe Cel. — Am fost făcut cunoscut cu dovezile *parousiei*.

Pe care Îl iubește sufletul meu. — Noi trebuie să trăim pentru El, care a murit pentru noi.

L-am apucat. — „Ține cu tărie ce ai, ca nimeni să nu îți ia coroana.” Apocalipsa 3:11.

Și nu I-am dat drumul. — „Nu Te voi lăsa să pleci până nu mă vei binecuvânta.” Geneza 32:26.

Până când nu L-am adus. — Până când L-am însoțit.

În casa mamei mele. — Cortul Sarei antitipice.

Și în camera. — Chiar în cer.

Celei care m-a conceput. — Legământul Sara; Legământul întărit prin jurământ.

3:5. ***Vă conjur.*** — Trebuie să vă dau acest mesaj.

Fiice. — Copii declarați.

Ale Ierusalimului. — Regatul lui Dumnezeu.

Pe căprioarele. — Ceea ce priviți ca pe cele mai frumoase lucruri de pe pământ, așa cum este ilustrat prin posesiunile voastre.

Și pe cerboaicele. — Lucrurile pe care le priviți ca pe cele mai pline de har; cum ar fi specific vouă: biserici, colegii, spitale, biblioteci și instituții de caritate.

Câmpului. — Lumea, ordinea actuală de lucruri.

Nu stârniți. — Nu căutați să agitați.

Nici nu treziți iubirea mea. — De a se ocupa de afaceri pământești.

Până când îi place Lui. — Pentru că atunci când El se va ridica să Își asume controlul, „va fi un Timp de Necaz, cum nu a mai fost”, în care toate aceste lucruri frumoase pe care le-ați pus în inimă vor fi anihilate. Daniel 12:1.

3:6. ***Cine este Acesta care vine.*** — Poporul declarat al Domnului vorbește astfel despre dovezile prezenței a doua a Domnului.

Din pustie. — Venind Timpul de Strâmtorare, ei recunosc că venirea a doua a Domnului, de mult promisă, este un fapt îndeplinit.

Ca niște coloane de fum. — Groaznic în măreție, categoric, personal, intangibil. „Voi arăta minuni în ceruri și pe pământ: sânge și foc și stâlpi de fum.” Ioel 2:30.

Parfumat cu mir. — Uns cu înțelepciune.

Și tămâie. — Laudă lui Iehova.

Cu toate fardurile. — Toate ingredientele uleiului pentru ungerea sfântă, tipul Spiritului sfânt.

Comerciantului? — Preparatorul și distribuitorul; Tatăl ceresc. „Dumnezeu nu Îi dă Spiritul cu măsură.”

Ioan 3:34; E184.

3:7. ***Iată, patul Lui.*** — Locul Său final de odihnă, și al nostru.

Care este al lui Solomon. — Al lui Cristos, în glorie.

Șaizeci de viteji. — Cele șaizeci de secole în decursul cărora a fost permis răul.

Sunt în jurul lui. — Stând între poporul lui Dumnezeu și odihna pe care El a promis-o.

Dintre cei mai viteji. — De neînvins, de nemișcat.

Din Israel. — Din poporul lui Dumnezeu. Toate secolele aparțin lui Dumnezeu; acestea sunt servitorii Săi, lucrând la îndeplinirea voinței Sale suverane.

3:8. ***Ei toți sunt înarmați cu săbii.*** — De la sacrificarea lui Abel, toate secolele au fost umplute cu vărsare de sânge.

Fiind deprinși la război. — Războiul a predominat de-a lungul pământului în tot decursul acelui timp.

Fiecare bărbat își are sabia. — Fiecare secol își are uneltele sale de război.

La coapsă. — Gata de utilizare la cea mai mică provocare.

De teama. — Actualul război mondial se datorează fricii și neîncrederii reciproce.

Din noapte. — Timpul de permisiune a răului; timpul pentru motive și fapte întunecate.

3:9. ***Regele Solomon.*** — Cristos, în glorie.

Și-a făcut un car. — *Appiryon*, palanchin; un vehicul magnific prevăzut pentru primirea unei regine și intrarea ei în orașul regal, și în care regele merge să o întâmpine; tipificat prin carul de foc care l-a ridicat pe Ilie de la scenele pământești: spectacolul măreț cu care se va încheia această Vârstă.

A se vedea pagina 84.

Din lemnul Libanului. — Sfinții. Templul tipic a fost construit, parțial, din cherestea de cedru și de brad de pe muntele Liban.

3:10. ***El i-a făcut coloanele.*** — Funcțiile marginale, chiar în afara locului de cea mai mare onoare.

Din argint. — Marea Companie.

Baza lui. — Baldachinul de deasupra; „ca în toate lucrurile să aibă întâietatea." Coloseni 1:18.

Din aur. — Natura divină.

Acoperitoarea lui. — Scaunul; Tronul Preoțimii Regale.

Din purpură. — Regalitate.

Mijlocul lui. — Inima din ea.

Fiind țesut cu iubire. — Cel mai înalt grad de iubire – dragostea de dușmani.

Pentru fiicele. — Copiii mărturisiți; Israelul spiritual nominal.

Ierusalimului. — Regatul lui Dumnezeu.

3:11. ***Mergeți înainte.*** — „Ieșiți din mijlocul ei", plecați din Babilon.

Fiice ale Sionului. — Poporul Meu; poporul lui Dumnezeu.

Și priviți pe Regele Solomon. — Ajungeți la o vedere clară a lui Cristos.

Cu coroana. — Coroana vieții; natura divină.

Cu care mama Lui. — Legământul Sara.

L-a încoronat. — Cu glorie și onoare.

În ziua. — Cincizecimii.

Cununiei Lui. — Când antitipicul Eliezer a fost primit de Rebeca antitipică.

Și în ziua. — Acum sosită, lăudat fie Domnul!

Veseliei inimii Lui. — Când are loc căsătoria Mielului. „Binecuvântați sunt cei ce sunt chemați la cina nunții Mielului."

4:1. ***Iată, ce frumoasă ești.*** — Domnul se adresează din nou Miresei Sale.

Iubita Mea. — „Nimeni nu are iubire mai mare decât aceasta, ca cineva să își dea viața pentru prietenii săi." Ioan 15:13.

Iată, ce frumoasă ești. — „Regele va dori mult frumusețea ta."

Tu ai ochii porumbiței. — Înțelepciunea cerească.

Sub vălul tău. — În spatele vălului tău; ascunsă de ochii de carne.

Părul tău. — Părul i-a fost dat femeii pentru acoperire, și este slava ei. Dreptatea lui Cristos acoperă Mireasa Sa, și aceasta este gloria ei.

Este ca o turmă de capre. — Des, foarte bogat.

Care se arată din muntele Galaad. — Turmele de capre de pe muntele Galaad sunt de mărimi neobișnuite până în ziua de azi.

4:2. ***Dinții tăi.*** — Mestecătorii, măcinătorii, asimilatorii hranei spirituale.

Sunt ca o turmă. — În aranjare strălucitoare.

De oi tunse. — Când buzele sunt despărțite.

Venite de la scăldare. — Curățați prin salvare.

Toate cu miei gemeni. — Dintre care ies în perechi.

Și niciuna nu este stearpă. — Niciunul nu este fără însoțitorul său.

Între ele. — Dinții sunt perfecți în formă și număr, ilustrând capacitatea Miresei de a se alimenta cu „hrana tare care este pentru cei maturi”. Evrei 5:14.

4:3. ***Buzele tale.*** — „Doamne, deschide-mi buzele!” „Gura mea Te laudă cu strigăte de bucurie pe buze.”

Psalmii 51:15; 63:5.

Sunt ca un fir de stacojiu. — Așa cum firul stacojiu al răscumpărării trece prin Cuvântul divin, la fel este și cu tine, și pe buzele tale se află subiectul a tot absorbant al vieții.

Și vorbirea ta este frumoasă. — „Vorbirea mea să cadă ca roua.” Deuteronom 32:2.

Tâmplele tale sunt ca. — Mintea ta, mintea Noii Creaturi, poate fi cuvenit comparată cu.

O bucată de rodie. — Rodia combină în mod minunat aromele tuturor fructelor. Aceasta ilustrează astfel bine mintea nouă, care, sub influența Spiritului sfânt, aduce la perfecțiune roadele iubirii, suma tuturor harurilor creștine.

Între șuvițele tale. — În spatele vălului tău; ascunsă de vălul de carne.

4:4. ***Gâtul tău.*** — Consimțirea de a purta sarcini.

Este ca turnul lui David. — David a fost un tip al Bisericii militante, sau luptătoare.

Zidit pentru a fi casa de arme. — Proiectat pentru a cuprinde un mare număr.

În care atârnă o mie. — „Unul singur urmărea o mie.” Iosua 23:10.

De platoșe, toate scuturi de războinici. — „Pot toate prin Cristos, care mă întărește.” Filipeni 4:13.

4:5. ***Cei doi sâni ai tăi.*** — „Ca să sugeți și să fiți săturați cu sânii mângâierilor ei; ca să mulgeți și să fiți desfătați cu plinătatea gloriei sale.” Isaia 66:11.

Sunt ca două căprioare tinere. — Scripturile, Cuvântul lui Dumnezeu, ager și puternic.

Ce sunt gemene. — Scripturile Vechiului și Noului Testament sunt identice în origine, spirit și scop.

Care pasc printre crini. — „Pe cei umili îi va conduce în judecată; și pe cei umili îi va învăța calea Sa.” Psalmul 25:9.

4:6. ***Până când Ziua.*** — Ziua Milenară. Vorbește Mireasa.

Se revarsă. — Răsare pe deplin.

Și umbrele. — Din valea umbrei morții în care umblăm acum.

Fug. — Dispar.

Mă voi duce. — În spirit.

La muntele de mir. — Regatul Înțelepciunii.

Și la dealul de tămâie. — Laudă, adorarea inimii.

4:7. ***Tu toată ești frumoasă.*** — Nevinovată, fără greșeală. Răspunde Domnul.

Iubita Mea. — Iubirea Sa este apreciabilă pentru noi prin aceea că „pe când eram noi încă păcătoși, Cristos a murit pentru noi”. Romani 5:8.

Nu este pată. — Ați păstrat hainele voastre nepătate de lume.

În tine. — „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept să ne ierte păcatele și să ne curețe de toată nedreptatea.” 1 Ioan 1:9.

4:8. ***Vino cu mine.*** — La moștenirea noastră cerească.

Din Liban. — De la starea ta actuală nefinisată. Templul tipic a fost construit, în parte, din cherestea de cedru și de brad din Liban; dar a trebuit să fie tăiată și finisată înainte de a putea fi folosită.

Mireaso. — Logodnica Mea.

Cu mine din Liban. — Voi trebuie dar să urmați cărarea pe care am mers Eu.

Privește din vârful Amanei. — Se spune că vederea din acest vârf este nespus de mare. Priviți spre cer.

Din vârful Senirului. — (Pisc sau ascuțiș.) Priviți dincolo de experiențele tăioase ale prezentului.

Și Hermonului. — (Aspru sau prăpăstios.) Priviți dincolo de cuvintele și faptele dure cu care acum vă confruntați.

Din gropile leilor. — Sunteți acum în vizuinile leilor, dar priviți dincolo de ele. Satan umblă ca un leu răcnind; dar niciun leu nu va fi acolo.

Din munții. — Regatele acestei lumi. Priviți dincolo de ele.

Leoparzilor. — Papalitatea și cei de un spirit cu ea. „Fiara pe care am văzut-o semăna cu un leopard.” Apocalipsa 13:2.

4:9. ***Mi-ai răpit inima.*** — Prin supunerea și ascultarea ta.

Sora Mea, mireasa Mea. — Mireasa lui Cristos este sora Sa. Tatăl Său este Tatăl lor. Mama Sa, Legământul Sara, este mama lor. „Noi, fraților, așa cum a fost Isaac, suntem copii ai promisiunii.” Galateni 4:28.

Mi-ai răpit inima cu unul din ochii tăi. — Cu modul tău de vedere sincer. „Dacă ochiul tău este ațintit clar, tot trupul tău va fi plin de lumină.” Matei 6:22.

Cu un lănțișor al gâtului tău. — Cu un angajament al tău de servitute; consacrare în slujba Marelui Rege.

4:10. ***Cât de frumoasă este iubirea ta.*** — Cât de variate și frumoase sunt formele sale de expresie.

Sora Mea, mireasa Mea. — Fiica Tatălui Meu, Mireasa Mea logodită.

Cu cât mai bună este dragostea ta. — Modul în care îți arăți devotamentul față de Mine.

Decât vinul. — Decât doctrinele tale, dintre care unele, în trecut, au fost grav amestecate.

Și mirosul. — Mireasma dulce.

Uleiurilor tale. — Untdelemnul ungerii; Spiritul sfânt.

Decât toate mirodeniile. — Decât toate celelalte virtuți.

4:11. *Buzele tale, mireaso.* — Mireasa Mea iubită.

Picură precum fagurele. — Să extragi picuri de miere pură; cuvinte dulci și de ajutor.

Miere. — Cunoștință adâncă a Cuvântului Meu.

Și lapte. — Laptele Cuvântului lui Dumnezeu.

Sunt sub limba ta. — Mereu pregătită de a-l împărtăși celor doritori.

Și mirosul. — Parfumul dulce.

Hainelor tale. — Haina dreptății lui Cristos.

Este ca mirosul. — Mirosurile dătătoare de viață.

Libanului. — Copacii de cedru și brad din Liban.

4:12. *O grădină îngrădită.* — O inimă-grădină, ascunsă văzului tuturor în afară de a proprietarului ei.

Este sora Mea, Mireasa Mea. — Fiica Tatălui Meu, Mireasa Mea logodită.

Un izvor închis. — „Apa ce i-o voi da, va fi în el o fântână de apă, țâșnind în viață veșnică.” Ioan 4:14.

O fântână sigilată. — Sigilată cu propriul sigiliu al Regelui, până vine timpul ca toate aceste izvoare să fie aduse împreună în prima înviere, ca să formeze fântâna din care va curge Râul Apei Vieții.

4:13. *Lăstarii tăi sunt.* — Plantele din inima ta grădină sunt ilustrate prin.

O livadă de rodii. — Rodia combină în mod minunat aromele tuturor fructelor și astfel reprezintă bine iubirea, suma tuturor harurilor creștine.

Cu fructe plăcute. — Caracteristici plăcute.

Camfor. — Odihnă, încredere, siguranță.

Cu nard. — Devotament înmiresmat, așa cum este ilustrat prin vasul de alabastru al Mariei.

4:14. *Nard și șofran.* — Devotament înmiresmat și îndelungă răbdare.

Trestie mirositoare și scorțișoară. — Cunoștință și înțelegere.

Cu toți copacii de tămâie. — Laudă, adorare din inimă.

Mir și aloe. — Înțelepciune și răbdare îngăduitoare.

Cu toate mirodeniile cele mai alese. — Toate elementele rămase ale caracterului creștin.

4:15. ***O fântână.*** — În mijloc.

A grădinilor. — Frumoasă, limpede, sclipitoare, dătătoare de viață.

Un izvor al apelor vii. — Înviorând întreaga lume în Vârsta nouă. „Apa pe care i-o voi da Eu se va preface în el într-un izvor de apă care va țâșni în viața veșnică.”

Și pâraie din Liban. — Curate, răcoritoare.

4:16. ***Trezește-te, vântule de nord.*** — Furtuni de adversitate. Vorbește Mireasa.

Și vino, vântule de sud. — Adieri tămăduitoare. „Unele zile sunt luminoase și cu dulci laude, unele cu durere acceptate.”

Suflă peste grădina Mea. — Inima mea grădină, în care am încercat să dezvolt cele mai plăcute roade Domnului meu.

Ca mirodeniile ei. — Aroma faptelor bune, cuvintelor amabile și gândurilor nobile.

Să curgă. — Manifestându-se pentru Domnul și pentru alții.

Preaiubitul meu. — Mirele, Cristos.

Să vină în grădina Lui. — Vino în inima mea.

Și să mănânce. — Să Își însușească potrivit folosului și plăcerii Sale.

Roadele ei plăcute. — Roadele iubirii, pe care El le-a cultivat înăuntrul meu.

5:1. ***Am venit.*** — Răspunde Domnul.

În grădina Mea. — Am acceptat invitația de a veni și a face locuința Mea cu tine.

Sora Mea, Mireasa Mea. — Fiica Tatălui Meu, Mireasa Mea logodită.

Mi-am adunat mirul. — Înțelepciunea; în general, rezultatul experienței amare. Mir înseamnă amar.

Cu mirodenia Mea. — Ingredientele înmiresmate și dulci ale Spiritului sfânt.

Mi-am mâncat. — Acceptat, însușit, consumat.

Fagurele. — Cei sacrificatori de sine.

Cu mierea Mea. — Cu sacrificiile de laudă pe care le oferă.

Mi-am băut vinul. — Am remarcat doctrinele învățate de tine.

Cu laptele Meu. — Am observat, de asemenea, maniera și spiritul în care prezinți laptele Cuvântului celor care nu au avansat atât de mult.

Mâncați, prieteni. — Domnul se adresează lumii nevoiașe.

Beți, da, beți din abundență, preaiubiților. — „Voi, toți cei însetați, veniți la ape, și cel ce nu are bani, veniți, cumpărați și mâncați; da, veniți, cumpărați vin și lapte fără bani și fără preț.” Isaia 55:1.

5:2. *Dorm.* — „În timp ce Mirele întârzia, au ațipit toate și au adormit.” Clasa Fecioarelor Nechibzuite este aici reprezentată ca vorbind. Matei 25:5.

Dar inima mi se trezește. — În inimă, Fecioarele Nechibzuite sunt loiale față de Domnul.

Este vocea Preaiubitului meu. — Ea recunoaște dovezile venirii a doua a Domnului.

Care bate. — „Iată, Eu stau la ușă și bat.”

Spunând: Deschide-Mi. — „Dacă aude cineva vocea Mea și deschide ușa, voi intra la el.” Apocalipsa 3:20.

Sora Mea, iubirea Mea. — Fecioarele Nechibzuite sunt copii ai aceluiași Tată, și sunt, de asemenea, născute din Legământul Sara, însă Domnul nu se adresează lor ca logodnica Sa.

Porumbița Mea, neîntinata Mea. — Clasa Marii Companii este curată în inimile lor, intențiile lor.

Căci capul. — Ca unul care a făcut „o promisiune de nazireu ca să se consacre pentru Iehova”. Numeri 6:2.

Îmi este plin cu rouă. — Prospețime, vigoare. „Tu ai roua tinereții Tale.” Psalmul 110:3.

Și șuvițele Mele. — „În toate zilele promisiunii lui de separare, briciul să nu treacă peste capul lui, până ce se vor împlini zilele, în care el s-a consacrat pentru Iehova, va fi sfânt și să lase șuvițele părului capului său să crească.” Numeri 6:5.

Cu picăturile. — Experiențele.

Nopții. — Consacrarea Mea lui Iehova a fost statornică pe tot parcursul nopții întunecate de păcat a lumii.

5:3. *Mi-am scos.* — Am lăsat temporar deoparte. Răspund Fecioarele Nechibzuite.

Haina. — Haina de nuntă pe care ai prevăzut-o.

Cum să o îmbrac? — Cum să văd că mă aflu în mijlocul întunericului nopții din Timpul de Strâmtorare?

Mi-am spălat picioarele. — Eu sunt un membru al bisericii, într-o poziție bună și respectabilă.

Cum să le întinez? — De ce ar trebui să părăsesc patul meu crez și să dau ascultare chemării Tale de a ieși din Babilon?

5:4. ***Preaiubitul meu.*** — În marea Sa iubire și compasiune pentru mine.

Și-a băgat mâna. — A exercitat puterea Sa măreață.

Prin gaura ușii. — A făcut zgomot la încuietoarea timpului.

Și adâncurile mele. — Inima mea.

S-au clătinat pentru El. — Am fost agitată la acțiune, dar prea târziu pentru a merge cu El la nuntă.

5:5. ***M-am ridicat.*** — M-am trezit la activitate.

Să deschid Iubitului meu. — Tocmai când Secerișul era trecut.

Și mâinile mele. — Care dețineau cheile Bibliei, *Studiile*.

Au picurat mir. — Înțelepciunea, culeasă din *Studiile în Scripturi*, până atunci neglijate.

Și degetele mele mir dulce mirositor. — O cunoaștere a tuturor lucrurilor prețioase ale Adevărului Prezent.

Pe mânerele. — Trăsăturile dovezilor profetice.

Încuietorii. — Caracteristicile de timp ale Planului Domnului.

5:6. ***Am deschis Iubitului meu.*** — După ce lucrarea secerișului era terminată.

Dar Preaiubitul meu. — Conform cuvântului Său adevărat.

Se retrăsese. — „Cele ce erau pregătite au intrat cu El la nuntă.”

Plecase. — „Și ușa a fost închisă.” Matei 25:10.

Sufletul meu se sfârșea când El vorbea. — Am fost lipsită de iubire, credință și speranță ca să ascult cu promptitudine.

L-am căutat. — „Mulți vor căuta să intre și nu vor putea, îndată ce Stăpânul casei se va scula și va închide ușa.” Luca 13:24, 25.

Dar nu L-am găsit. — Eu sunt „Cel ce închide și nimeni nu va deschide”. Apocalipsa 3:7.

L-am chemat. — „Nu oricine Îmi zice: «Doamne, Doamne!» va intra.” Matei 7:21.

Dar nu mi-a dat niciun răspuns. — Nicio speranță de a fi Mireasa Sa și comoștenitoare.

5:7. ***Veghetorii.*** — Veghetorii în Sionul nominal, clerul bisericii nominale.

Care cutreierau cetatea. — Creștinismul.

M-au găsit. — Au observat direcția mea în acceptarea Adevărului Prezent și retragerea din sistemele lor.

M-au lovit. — „Cu săgeți, cu cuvinte amare.” Psalmul 64:3.

M-au rănit. — Mi-au rănit reputația.

Paznicii. — Autoritățile civile.

Zidurilor. — Guvernele, bastioanele Creștinătății.

Mi-au luat vălul. — Au fost instigate să mă distrugă, să îmi provoace trecerea dincolo de văl.

5:8. ***Vă conjur.*** — Continuă clasa Fecioarelor Nechibzuite.

Fiice ale Ierusalimului. — Toți cei care declară că Îl iubesc.

Dacă Îl găsiți pe Preaiubitul meu. — Dacă vă așteptați să fiți din clasa Mireasă.

Să Îi spuneți. — În favoarea mea.

Că sunt bolnavă de dragoste. — Înfometată după tovărășia Sa, dorind de a vedea fața Sa, în pofida faptului că nu I-am deschis îndată.

5:9. ***Cu ce este Preaiubitul tău.*** — Vorbește poporul declarat al Domnului acum în Sionul nominal.

Mai mult decât alt preaiubit. — De ce Cristos este ceva mai mult pentru tine decât este pentru mine? [Creștinismul nominal nu se sfiește a spune pe față că Cristos nu a fost ceva mai mult decât Buda, Confucius, Mohamed, Moise etc. – n. t.]

Tu, cea mai frumoasă dintre femei? — Poporul declarat al Domnului din Sionul nominal începe a-și da seama de faptul că ultimii dintre cei cu minte spirituală pleacă dintre ei.

Cu ce este Preaiubitul tău. — Pentru tine.

Mai mult decât alt preaiubit. — Decât altul. [Cu ce este acest Adevăr Prezent superior doctrinelor pe care le-am moștenit de la primii noștri părinți și de la reformatori? – n. t.]

***Ca să ne conjuri astfel?* —** Am vrea să înțelegem motivele pentru care sunteți atât de profund îngrijorați, și de ce persistați în a spune: „Secerișul a trecut, vara s-a sfârșit și noi nu suntem salvați.” Ieremia 8:20.

5:10. *Preaiubitul meu este alb.* — „Sfânt, nevinovat, fără pată, despărțit de păcătoși.” Clasa Fecioarelor Nechibzuite răspunde poporului mărturisit al Domnului din Sionul nominal.

Evrei 7:26.

***Și rumen.* —** O referire la coasta Sa străpunsă. „El era îmbrăcat cu o haină stropită cu sânge.” Apocalipsa 19:13.

***Cel dintâi.* —** Purtătorul standardului sau căpetenie.

***Dintre zece mii.* —** Printre zeci de mii de războinici.

5:11. *Capul Lui.* — „Dumnezeu L-a dat să fie Cap peste toate lucrurile Bisericii, care este Corpul Lui, ca în toate lucrurile să aibă întâietatea.” Efeseni 1:22, 23; Coloseni 1:18.

***Este ca aurul cel mai pur.* —** „Singurul care are nemurirea.”

***Șuvițele Lui sunt dese.* —** Consacrarea Sa este perfectă și completă.

***Și negre cum este corbul.* —** Și rămânând statornic în ea până la moarte.

5:12. *Ochii Lui.* — Înțelepciune.

***Sunt ca ochii porumbeilor.* —** Curați, pașnici, blânzi.

***Lângă râurile de ape.* —** Veghind canalele de adevăr.

***Spălați cu lapte.* —** Elementele primare ale Adevărului.

***Și potrivit așezați.* —** Toate în perfectă armonie.

5:13. *Obrajii Lui.* — Susținerea Sa către mine.

***Sunt ca un pat de mirodenii.* —** Personificarea fiecărei virtuți și fiecărui har.

***Ca flori dulci.* —** Turnuri de parfumuri, flori întinse pe spaliere; răspândind o frumusețe și o mireasmă atrăgând atenția tuturor.

***Buzele Lui precum crini.* —** Vorbirea Sa modestă, frumoasă și dulce. „Niciodată nu a vorbit vreun om ca Omul acesta.”

Ioan 7:46.

***Picurând mir dulce mirositor.* —** Difuzând înțelepciunea cerească. „Vorbirea mea să cadă ca roua.” Deuteronom 32:2.

5:14. *Mâinile Lui.* — Înfățișate ca rulând sau derulând un sul sau pergament.

Sunt ca inele din aur. — Conform formei sulului. „Tu ești demn să iei sulul și să îi deschizi sigiliile.” Apocalipsa 5:9.

Montate cu beril. — Iubirea Tatălui. A se vedea pagina 405.

Pântecele Lui. — Cuvântul semnifică întregul corp, de la umeri până la coapse.

Este ca fildeș strălucitor. — O viziune frumoasă.

Placat cu safire. — Fidelitate. A se vedea pagina 404. „Ei au văzut pe Dumnezeul lui Israel; și era sub picioarele Lui ca o lucrare pavată din safir.” Exodul 24:10.

5:15. *Picioarele Lui.* — Membrii care au purtat activitatea Corpului.

Sunt ca niște stâlpi de marmură. — „Pe cel ce va învinge îl voi face un stâlp în Templul Dumnezeului Meu.”

Apocalipsa 3:12.

Montate pe postamente. — Picioare, membrii picioare.

Din aur pur. — „Ce frumoase sunt pe munți picioarele Lui!”

Isaia 52:7.

Înfățișarea Lui. — Zâmbet de favoare.

Este ca Libanul. — Curat, înviorător, împrospătător.

Măreață ca cedrii. — Viața veșnică.

5:16. *Gura Lui.* — Cuvântul Său. „Omul nu trăiește numai cu pâine, ci omul trăiește cu fiecare cuvânt care iese din gura lui Iehova.” Deuteronom 8:3.

Este dulceață. — „Toți Îi aduceau mărturie și se minunau de cuvintele cu har care ieșeau din gura Lui.” Luca 4:22.

Da, El este cu totul de iubit, [Ființa Lui este plină de farmec]. — Este imposibil a descrie toate excelențele Sale; El este suma a tot ceea ce este de dorit.

Acesta este Preaiubitul meu. — Acesta este Cel pe care Îl iubesc în mod suprem.

Și Acesta este Prietenul meu. — „Am găsit un Prieten, un asemenea Prieten!” C.M.110.

Fiice ale Ierusalimului. — Voi, care doar vă numiți că sunteți ai Lui.

6:1. *Unde s-a dus Preaiubitul tău.* — După ce ușa este închisă, cei care au fost nominal în Cristos încep să dea atenție mesajului Fecioarelor Nechibzuite.

Tu, cea mai frumoasă printre femei? — Cei care mai sunteți cu minte spirituală printre noi.

Unde s-a abătut Preaiubitul tău? — Ne dăm seama că El S-a depărtat cu totul de la noi.

Ca să Îl căutăm împreună cu tine. — Arătați-ne în Cuvânt cum poate acum să fie găsit. „Omul va da tot ce are pentru viața lui.” Iov 2:4.

6:2. ***Preaiubitul meu.*** — Clasa Fecioarelor Nechibzuite, acum trezite de-a binelea la realitate, explică copiilor declarați ai Domnului din Sionul nominal.

S-a coborât. — A doua Sa venire este îndeplinită.

În grădina Lui. — El Și-a luat Mireasa la Sine.

La paturile de mirodenii. — Pentru a accepta din inima ei grădină ingredientele înmiresmate și dulci ale Spiritului sfânt.

Să pască turma în grădini. — Pentru a primi prețioasele roade de iubire, bucurie, pace, îndelungă răbdare, bunătate, facere de bine, credință, blândețe, înfrânare. Galateni 5:22, 23.

Și să adune crini. — Pentru a lua pe cei umili în casa dulce; pentru a aduna clasa grâului în grânarul ceresc.

6:3. ***Eu sunt a Preaiubitului meu.*** — Marea Companie nu poate uita că ei sunt prețioși în ochii Domnului.

Și Preaiubitul meu este al meu. — „Treacă, treacă, orice bucurie pământească, Isus este al meu.” C.M.47.

El Își paște turma printre crini. — „Pe cei umili îi va conduce în judecată; și pe cei umili îi va învăța calea Sa.”

Psalmul 25:9.

6:4. ***Tu ești minunată.*** — În inimă. Domnul se adresează din nou Miresei Sale.

Iubita Mea. — „Să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit Eu.”

Ioan 15:12.

Ca Tirța. — O încântare.

Frumoasă ca Ierusalimul. — „Cetatea Marelui Rege.”

Matei 5:35.

Înfricoșătoare. — În cucerirea răului.

Ca o armată cu steaguri. — Pentru o oștire oponentă.

6:5. ***Întoarce-ți ochii de la Mine.*** — Remarcați modestia și umilința Domnului.

Căci M-au cucerit. — Cum Domnul găsește plăcere în a-Și exprima aprecierea Sa față de virtuțile Miresei, în pofida faptului că toate sunt doar slabe reflexii ale Sale!

Părul tău. — Dreptatea. Părul a fost dat femeii pentru acoperire, și este slava ei. Dreptatea lui Cristos acoperă Mireasa Sa, și aceasta este gloria ei.

Este ca o turmă de capre. — Des, foarte bogat.

Care se arată din Galaad. — Turmele de capre de pe muntele Galaad sunt de mărimi neobișnuite până în ziua de azi.

6:6. ***Dinții tăi.*** — Mestecătorii, măcinătorii, asimilatorii hranei spirituale.

Sunt ca o turmă de oi. — În aranjare strălucitoare.

Venite de la scăldare. — Curățați prin salvare.

Toate cu miei gemeni. — Care ies în perechi.

Și niciuna nu este stearpă. — Niciunul nu este fără însoțitorul său.

Între ele. — Dinții sunt perfecți în formă și număr, ilustrând capacitatea Miresei de a se alimenta cu „hrana tare care este pentru cei maturi”. Evrei 5:14.

6:7. ***Ca o bucată de rodie.*** — Rodia combină în mod minunat aromele tuturor fructelor. Aceasta ilustrează astfel bine mintea nouă, care, sub influența Spiritului sfânt, aduce la perfecțiune roadele iubirii, suma tuturor harurilor creștine.

Sunt tâmplele tale. — Mintea ta, mintea Noii Creaturi.

Între șuvițele tale. — În spatele vălului tău; ascunsă prin vălul de carne.

6:8. ***Sunt șaizeci de regine.*** — Organizații bisericești nominale care în mod deschis s-au alăturat capilor pământești.

Și optzeci de concubine. — În secret chiar mai mulți încalcă angajamentul lor de virginitate spirituală. Totalul recensământului arată circa 150 de secte. A se vedea pagina 205, unde sunt enumerate toate sectele principale.

Și fecioare fără număr. — Fecioarele Nechibzuite, într-adevăr curate în inimă.

6:9. ***Porumbița Mea, neîntinata Mea.*** — Fecioara, Mireasa lui Cristos.

Este doar una. — „Ca ei să fie una, cum suntem și Noi.”

Ioan 17:11.

Ea este singură. — Care împărtășește gloria, onoarea și nemurirea lui Cristos.

La mama ei. — Legământul întărit prin jurământ.

Ea este alegerea dintâi. — Cea în mod special favorizată.

A celei ce a născut-o. — Sara antitipică.

Fiicele. — Copiii declarați ai lui Dumnezeu.

Au văzut-o. — Au discernut-o, la timpul manifestării Fiilor lui Dumnezeu.

Și au binecuvântat-o. — Au numit-o fericită.

Da, reginele. — Acei afiliați în mod deschis cu bisericile lumești care sunt în uniune cu guvernele lumești.

Și concubinele. — Acei afiliați astfel în mod secret.

Și ele au lăudat-o. — Au recunoscut, în cele din urmă, că direcția ei era corectă și înălțarea ei este meritată.

6:10. ***Cine este ea.*** — Mireasa.

Care se ivește. — În fascicule strălucitoare.

Ca dimineața. — Dimineața Milenară.

Frumoasă. — Curată, dreaptă, sfântă, bună.

Ca luna. — „Legea este împlinită în noi, care umblăm nu conform cărnii, ci conform Spiritului.” Romani 8:4.

Senină. — Glorioasă, dătătoare de lumină.

Ca soarele. — „Atunci cei drepți vor străluci ca soarele în Regatul Tatălui lor. Cine are urechi de auzit, să audă!”

Matei 13:43.

Și înfricoșătoare. — În cucerirea răului.

Ca o armată cu steaguri? — Pentru o oștire oponentă.

6:11. ***Am coborât.*** — Ca urmare a înălțării Miresei. Vorbește Cristos.

În grădina nucilor. — Inima-grădină a clasei Fecioarelor Nechibzuite. O grădină de nuci nu își produce la fel de repede rodul ca o grădină de mirodenii, cu care este asemănată inima-grădină a Miresei.

Să văd fructele văii. — Ale clasei care nu s-a ridicat cu Mireasa la înălțimile muntelui Pisga de credință și speranță și iubire.

Și să văd dacă. — Ca rezultat al experiențelor lor în Timpul de Strâmtorare.

Vița a înflorit. — Caracterele lor au fost cum se cuvine afectate.

Și rodiile au înmugurit. — Pentru a vedea dacă există perspectiva ca roadele Spiritului să ajungă la perfecțiune.

6:12. *Înainte de a-mi da seama.* — Nu știu cum s-a făcut.

Sufletul Meu. — Plin de iubire și compasiune pentru ei.

M-a făcut precum carele. — M-am grăbit la ei să îi binecuvântez și să îi ajut în momentul lor de impas.

Lui Aminadib. — Poporul Meu binevoitor, Mireasa.

6:13. *Întoarce-te, întoarce-te.* — „Întoarceți-vă, voi copii decăzuți, Eu vă voi vindeca decăderile.” Ieremia 3:22.

Sulamito! — (O nestatornică), tu care ai fost variabilă în iubirea, speranța și credința ta.

Întoarce-te, întoarce-te, ca Noi. — Tatăl meu și Eu.

Să te privim! — Să zâmbim asupra ta; să îți dăruim binecuvântări. „Ele vor fi aduse cu veselie și bucurie, vor intra în palatul Regelui.” Psalmul 45:15.

Ce veți vedea. — Voi care studiați chestiunea.

În Sulamita? — Clasa Fecioarelor Nechibzuite. Răspunsul este că veți vedea.

Cum ar fi tovărășia. — Marea Companie.

A două tabere. — „O mulțime mare pe care nimeni nu putea să o numere.” Apocalipsa 7:9.

7:1. *Cât de frumoase sunt picioarele tale.* — „Cât de frumoase sunt picioarele celor ce predică Evanghelia păcii.” Domnul Se adresează din nou Miresei Sale. Romani 10:15.

Cu sandale. — „Picioarele încălțate cu pregătirea Evangheliei păcii.” Efeseni 6:15.

Fiică de Domn! — Fiica Regelui, Iehova.

Rotunjimile. — „Întregul Corp, bine închegat și strâns legat împreună prin contribuția fiecărei încheieturi.” Efeseni 4:16.

Coapselor tale. — Delicatețe, blândețe, sensibilitate.

Sunt ca bijuterii. — „Ei vor fi ai Mei, spune Iehova al oștirilor, în acea zi când Îmi pregătesc bijuteriile.” Maleahi 3:17.

Lucrarea mâinilor. — „Fiindcă noi suntem lucrarea Lui.” Efeseni 2:10.

Unui meșteșugar iscusit. — „Cât despre Dumnezeu”, „lucrarea Sa este desăvârșită”.

2 Samuel 22:31; Deuteronom 32:4.

7:2. ***Buricul tău.*** — Cordonul ombilical; prin care voi sunteți legați de Legământul întărit prin jurământ, Legământul Sara; cordonul de credință.

Este ca o cupă rotundă. — Volum încăpător. Forma desăvârșirii.

Căruia nu îi lipsește licoare. — Este plin cu promisiunile divine.

Pântecele tău. — Tractul digestiv spiritual.

Este ca o movilă de grâu. — Hrana spirituală consistentă.

Înconjurată cu crini. — Florile umilinței.

7:3. ***Cei doi sâni ai tăi.*** — „Ca să sugeți și să fiți săturați cu sânii mângâierilor ei; ca să mulgeți și să fiți desfătați cu plinătatea gloriei sale.” Isaia 66:11.

Sunt ca două căprioare tinere. — „Scripturile, Cuvântul lui Dumnezeu, ager și puternic.”

Ce sunt gemene. — Scripturile Vechiului și Noului Testament sunt identice în origine, spirit și scop.

7:4. ***Gâtul tău.*** — Consimțirea de a purta sarcini.

Este ca un turn de fildeș. — Puritate și tărie.

Ochii tăi. — Înțelepciunea, trimisă din cer.

Precum iazurile în Hesbon. — Curat, profund.

De lângă poarta Bat-Rabim. — Calm și puternic.

Nasul tău. — Mirosul pentru hrana spirituală.

Este ca turnul Libanului. — Superior, înalt, nobil.

Care privește spre Damasc. — „Viziuni de frumusețe se ridică înaintea noastră.” „Celui ce îi lipsesc acestea este orb și nu poate vedea departe.” 2 Petru 1:9.

7:5. ***Capul tău peste tine.*** — Facultățile tale de raționament.

Este precum Carmelul. — (Carmin.) „Veniți acum să ne judecăm, spune Iehova, de sunt păcatele voastre ca stacojiul, vor fi albe ca zăpada; de sunt roșii precum carminul, vor fi ca lâna.”

Și părul capului tău. — Dreptatea ta. Părul a fost dat femeii pentru acoperire, și este slava ei. Dreptatea lui Cristos acoperă Mireasa Sa, și este gloria ei.

Ca purpura. — Regalitate. Haina dreptății lui Cristos, pe care Mireasa o poartă acum, va deveni în cele din urmă haina Reginei.

Regele este ținut. — Legat, captiv.

În galeriile tale. — Fericită închisoare a farmecului Miresei Sale.

7:6. ***Cât de frumoasă.*** — Frumoasă în inimă. „Fiica Regelui este în totul glorioasă înăuntru.” Psalmul 45:13.

Și cât de plăcută. — Atunci când Noua Creatură este în control deplin.

Ești tu, iubirea Mea. — „Cine ne va separa de dragostea lui Cristos?” Romani 8:35.

Pentru desfătări! — Pentru una cu care să Se bucure de favorurile și binecuvântările Tatălui de-a lungul eternității; comoștenitori la harul vieții.

7:7. ***Această statură a ta.*** — Statura plinătății lui Cristos. Efeseni 4:13.

Este ca un palmier. — Înalt, drept.

Și sânii tăi. — „Sânii mângâierilor ei.” Isaia 66:11.

Ca ciorchini de struguri. — Se prezintă sugestia de hrană și băutură pentru cei flămânzi, când vor suge și vor fi săturați, când vor mulge și vor fi desfătați.

7:8. ***Am spus.*** — Lumea, în Vârsta Mesianică, este vorbitorul.

Mă voi urca în palmier. — „Și mulți oameni vor merge și vor spune: «Veniți, și să urcăm la Casa lui Iehova!»” Isaia 2:3.

Îi voi apuca. — Voi apuca viața veșnică.

Crengile. — Membrii care se apleacă spre mine să mă ridice din noroiul mocirlos și groapa oribilă. Psalmul 40:2.

Acum, de asemenea, sânii tăi. — Hrănind și ajutând lumea înfometată în Vârsta Nouă.

Vor fi ca ciorchinii viței. — Dând viață și sănătate.

Și mirosul nasului tău. — Mirosul tău pentru lucrurile spirituale și rezultatele binecuvântate care urmează.

Ca merele. — Hrană pentru cei flămânzi.

7:9. ***Și cerul gurii tale.*** — Unde reverberează laudele aduse lui Iehova.

Pentru Preaiubitul meu. — Cristos va fi atunci, de asemenea, Preaiubitul lumii.

Ca cel mai bun vin. — Noul vin al Regatului.

Care curge cu dulceață. — „De acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Regat.” Matei 26:29.

Făcând buzele. — „Treziți-vă și cântați, voi care locuiți în țărână.” Isaia 26:19.

Celor adormiți. — În moarte.

Să vorbească. — „Se vor ridica morții să Te laude?”

Psalmul 88:10.

7:10. *Eu sunt a Preaiubitului meu.* — Mireasa vorbește din nou.

Și dorința Lui este spre mine. — „Astfel Regele va dori mult frumusețea ta.” Psalmul 45:11.

7:11. *Vino, iubita Mea.* — Domnul Se adresează Miresei Sale, după Timpul de Necaz.

Să mergem. — Pentru îndeplinirea marii noastre misiuni de iubire și milă.

În câmp. — În lume, care are nevoie de noi atât de mult.

Să găzduim. — Să o facem temporar locuința noastră.

În sate. — „Primește autoritate peste zece cetăți!” „Tabernacolul lui Dumnezeu este cu oamenii.”

Luca 19:17; Apocalipsa 21:3.

7:12. *Să ne urcăm devreme.* — În zorii Vârstei Noi.

La vii. — Inimile omenirii în general.

Să vedem dacă vița înflorește. — Dacă oamenii au început a se apropia de Dumnezeu.

Dacă floarea strugurilor se arată. — Dacă este promisiunea unei roade finale plăcute Tatălui.

Și dacă rodiile înmuguresc. — Dacă sunt dovezi că iubirea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, blândețea, vor fi din abundență.

Acolo. — Când vei vedea cu ce infinită răbdare și înțelepciune și dragoste am cultivat inimile-grădini ale oamenilor.

Îți voi da. — Pentru că te-au apreciat pe deplin.

Iubirile mele. — Dragostea cu care Eu te-am iubit.

7:13. ***Mandragorele răspândesc miros.*** — Regenerarea lumii este aproape.

Și la porțile noastre. — Vrednicii din vechime sunt porțile prin care clasele restabilirii vor veni la Mijlocitor.

Sunt tot felul de fructe plăcute. — Savuroase, atractive, plăcute.

Noi și vechi. — Virtuțile pe care Mireasa le-a cultivat și toate celelalte care sunt în mod deosebit potrivite pentru stările schimbate din Vârsta Nouă.

Pe care le-am întins. — Ca o parte a Planului Veacurilor mult diversificat.

Pentru Tine, iubita Mea. — Pentru bucuria Ta.

8:1. ***O, de ai fi fost.*** — Domnul și Capul Meu. Mireasa se adresează Domnului ei.

Ca fratele meu. — Nu atât de nemăsurat deasupra mea în caracter și stare.

Care a supt sânii mamei mele! — Așa încât să fim la egalitate unul cu altul.

Când Te-aș găsi afară. — Dincolo de casa de carne.

Te-aș săruta. — M-aș simți liberă în prezența Ta să îmi exprim marea iubire pe care o simt.

Da, nu aș fi. — În astfel de condiții.

Disprețuită. — De criticii care acum mă blamează pentru că îmi asum o atât de înaltă stare încât să fiu Mireasa Ta.

8:2. ***Te-aș conduce și Te-aș aduce.*** — Dar acum numai Tu ești Cel care este competent de a conduce.

În casa mamei mele. — În cortul Sarei antitipice.

Care m-ar învăța. — „Ei toți vor fi învățați de Dumnezeu." Ioan 6:45.

Te-aș face să bei. — Să accepți, să Îți însușești, să savurezi.

Vin înmiresmat. — Doctrine aromatizate cu Spiritul sfânt.

Din sucul rodiei mele. — Rodia combină în mod minunat aromele tuturor fructelor. Aceasta ilustrează astfel bine roadele iubirii, suma tuturor harurilor creștine.

8:3. ***Mâna Lui stângă.*** — Puterea Sa așa cum este ilustrată în îndrumarea poporului Său în tot adevărul necesar.

Ar fi sub capul meu. — Conducând facultățile mele mintale.

Și mâna Lui dreaptă. — Puterea Sa așa cum este ilustrată în respingerea tuturor lucrurilor care mi-ar dăuna.

M-ar îmbrățișa. — „În siguranță în îmbrățișarea Sa tandră, nu am nimic de ce să mă îndoiesc sau să mă tem."

8:4. ***Vă conjur.*** — Trebuie să vă dau acest mesaj.

Fiice ale Ierusalimului. — Copii declarați ai lui Dumnezeu.

Nu stârniți. — Nu căutați să agitați.

Nici nu treziți iubirea mea. — De a lua în sarcină afacerile pământului.

Până când Îi place Lui. — Pentru că atunci când El se va ridica să Își asume controlul, „va fi un Timp de Necaz, cum nu a mai fost", în care toate organizațiile pământești pe care le-ați așezat în inimile voastre vor fi anihilate. Daniel 12:1.

8:5. ***Cine este aceasta.*** — Tatăl Ceresc vorbește astfel despre Mireasă.

Care vine. — Care vine în proeminență.

Din pustie. — La sfârșitul celor 1260 de ani de ascundere în pustie și ai supremației papale.

Sprijinindu-se pe Preaiubitul ei? — Pe Domnul ei.

Te-am ridicat. — „Dumnezeu este Cel care îndreptățește. Cine este cel care condamnă?" Romani 8:33, 34.

Sub măr. — Sub Cristos, Autorul și Desăvârșitorul salvării tale.

Acolo mama ta. — Sara antitipică.

Te-a adus. — „Voi aduce la momentul nașterii și nu voi face să nască?" Isaia 66:9.

Acolo te-a adus. — Legământul întărit prin jurământ este îndeplinit până la sfârșit.

Cea care te-a născut. — De la stările pământești la cele cerești.

8:6. ***Pune-mă ca un sigiliu.*** — Imprimat în imposibilitatea de a fi șters. Mireasa Îl imploră pe Domnul ei.

Pe inima Ta. — Iubirea Ta infinită.

Ca un sigiliu pe brațul Tău. — Puterea Ta infinită.

Căci iubirea. — O astfel de iubire cum am pentru Tine.

Este puternică precum moartea. — „Nici moarte, nici viață, nu va fi în stare să ne separe de dragostea lui Dumnezeu, care este în Cristos Isus Domnul nostru." Romani 8:38, 39.

Gelozia. — Teama ca nu cumva, la urma urmei, să nu mă adeveresc acceptabilă pentru Tine, ca Mireasă a Ta.

Este crudă precum mormântul. — Șeol, uitare.

Cărbunii ei. — Slăbiciunile din carnea mea căzută.

Sunt cărbuni de foc. — Care ard în sufletul meu.

O flacără a lui Iah. — Voi avea aceste gânduri arzătoare din cauza imperfecțiunilor mele atât timp cât mă voi afla în acest cort.

8:7. *Multe ape.* — „Nici îngeri, nici principate.”

Nu pot stinge iubirea. — Tatăl o reasigură pe Mireasa îngrijorată.

Nici potopurile. — „Nici lucrurile prezente, nici cele viitoare.”

Nu o pot îneca. — Nu o pot stinge.

Dacă un om. — Omul pe care L-Am rânduit. Faptele 17:31.

Și-ar da toată averea casei lui. — Poziția Sa glorioasă pe care o avea cu Mine pe tronul universului.

Pentru iubire. — În schimbul iubirii pe care ai manifestat-o pentru El pe parcursul nopții întunecate a pregătirii tale pe pământ.

Ar fi în întregime disprețuită. — Desconsiderată de către curțile cerești.

8:8. *Noi.* — Domnul și Mireasa Sa vorbesc împreună.

Avem o soră mică. — Clasa Fecioarelor Nechibzuite, născute din același Tată și aceeași Sara antitipică, Legământul întărit prin jurământ.

Ce nu are sâni. — Nu este pe deplin dezvoltată.

Ce vom face. — Care va fi aranjamentul divin?

Pentru sora noastră. — Clasa Marii Companii.

În ziua. — La încheierea Timpului de Necaz.

Când se va vorbi pentru ea? — Când va fi chemată să dea socoteală.

8:9. *Dacă ea ar fi zid.* — Bastion de adevăr, pe Unica Temelie.

Am zidi peste ea. — „Nimeni nu poate pune altă temelie.” 1 Corinteni 3:11.

Un palat din argint. — I-am da un loc împreună cu clasa Marii Companii.

Și dacă ar fi ușă. — Prin care bărbații și femeile să fi găsit pe Domnul și Adevărul.

Am închide-o. — I-am da o împrejurare.

Cu scânduri de cedru. — De viață veșnică.

8:10. ***Eu sunt un zid.*** — Astfel Mireasa se referă la sine ca fiind un apărător fervent al Adevărului: „Iată, noi am lăsat toate și Te-am urmat”. Atunci ce vom avea? Marcu 10:28.

Și sânii mei. — Spre deosebire de Fecioarele Nechibzuite.

Ca turnuri. — „Ca să sugeți și să fiți săturați, ca să mulgeți și să fiți desfătați.” Isaia 66:11.

Atunci. — Deoarece am ajuns la dezvoltarea caracterului dorit de El.

Am fost în ochii Lui. — Ochii Mirelui.

Ca una care a găsit favoare. — Pace.

8:11. ***Solomon.*** — Cristos.

Avea o vie. — Pentru creșterea rodului iubirii.

La Baalhamon. — (Domn al mulțimii.) O referire la domnia Mesianică, în care Cristos va fi Domn al tuturor.

El a arendat via. — A dat-o în îngrijire urgentă.

Unor păzitori. — Vrednicii din vechime, „pe care îi Vei face prinți peste tot pământul”. Psalmul 45:16.

Fiecare. — Dintre păzitori.

Trebuia să aducă. — Să prezinte, să ofere.

Pentru rodul acesteia. — Felul roadelor așteptate.

O mie de arginți. — Profitul unei recolte bogate de adevăr și laudă din inimile cultivate.

8:12. ***Via mea.*** — Aceeași vie.

Care este a Mea. — Suntem făcuți comoștenitori cu Cristos.

Este înaintea Mea. — Va dura o mie de ani până la rezultatul final.

O mie să fie. — Omagii de laudă.

Pentru Tine, Solomon. — Cristos.

Iar două sute. — O cincime, ca parte a lor.

Pentru cei ce păzesc rodul ei. — Vrednicii din vechime.

8:13. ***Tu.*** — Clasele restabilirii se adresează Domnului lor.

Care locuiești în grădini. — Grădinile-inimi ale rasei răscumpărate.

Însoțitorii. — Marea Companie; însoțitorii care au urmat Mireasa.

Dau ascultare vocii Tale. — Au intrat cu bucurie în palatul Regelui.

Fă-mă să o aud. — Doamne, văd că există speranță pentru *mine*. Eu *de asemenea* vreau să fiu al Tău. Arată-*mi* voia Ta.

8:14. *Grăbește-Te, Preaiubitul meu.* — Continuă clasele restabilirii.

Și fii precum. — În rapiditatea Ta de mișcare.

O căprioară sau un tânăr căprior. — Sărind de la munte la munte, de la regat la regat.

Pe munții. — Variatele diviziuni ale Regatului lui Dumnezeu în decursul domniei mesianice.

De mirodenii. — Fapte bune, cuvinte amabile și gânduri nobile. „Și toți munții Mei îi voi face o cale, și drumurile Mele mari vor fi înălțate.” „Regatele lumii au devenit Regatul Domnului nostru și al Cristosului Său, și El va domni ca Rege în veacurile veacurilor!” Amin. Isaia 49:11; Apocalipsa 11:15.

MIRELE CERESC

Că El e-al meu și eu-s a Lui, O! ce gând ne-nchipuit,
Săracă-s, slabă și de jos, cum oare m-a găsit?
Atâta vrednicie; să fiu a Lui iubită,
Și-aleasă de mireasă? „Porumbiţa Mea” m-alintă.
Al Său glas – „Frumoasa Mea Mireasă, ce pată n-ai”,
Cu graiu-ți dulce, căci decât vinul,
Mai plăcută-i dragostea ce-mi dai.
Ochii ți-s ca iazurile Hesbonului. Și bogat,
Ca turmele din Galaad, e păru-ți aromat.
Trecut-a iarna, porumbița Mea, hai, să plecăm!
Și ziua nunții-n noaptea neagră, fii gata s-o serbăm.
Iar inima-I răspunde: „Veacuri multe Te-am dorit”,
Și-am așteptat mereu, a zilei zori din răsărit.
Pe Tine-n loc de dulce smirnă, pe-al meu piept te-am pus,
Și brațul Tău sub capul meu, odihnă a adus.
Iubit al sufletului meu, cu mândru-ți chip, ce mult ador,
Să-L văd în locurile tainice-ale treptelor.
Și capul Tău e aur pur, picioare îngerești,
Și ochi de porumbel, și-n buze, dulce miere ești!
Mă scol, o, Doamne, plec din casa tatălui meu, și iată,
Haina dreptății Tale, acum în aur e lucrată!
Comoara dragostei divine, ce singur El mă vrea,
Minune-a harului ceresc, pe tronul Tău a sta.
Speranțe de glorie-n viitor, nespuse fericiri,
În etern cu Tine, împărțind fapte de iubiri.

G.W.S.
25 iunie, 1917.

CARTEA PROFETULUI
EZECHIEL I

CARACTERUL ȘI PLANUL LUI DUMNEZEU

1:1. ***Și s-a întâmplat în anul al treizecilea, în luna a patra, în a cincea zi a lunii, pe când eram printre captivii de lângă râul Chebar, că cerurile s-au deschis și am văzut viziuni ale lui Dumnezeu.*** — Cristos a promis că la a doua Sa venire El va ridica un „servitor credincios și înțelept”, sau „administrator”, care trebuie să vegheze și să dea hrană cuvenită de sezon pentru Casa Credinței. Acestuia trebuie să i se dea în responsabilitate tot Depozitul, Cuvântul lui Dumnezeu, ca să aducă din el lucruri noi și vechi. (Matei 24:44-47; Luca 12:42-44.) Profetul Ezechiel îl tipifică pe acest servitor. Așa cum Ezechiel a fost printre poporul Domnului, evreii, în captivitate în Babilonul literal, acest servitor a fost printre cei în captivitate în Babilonul mistic, lângă marele râu Chebar [«Aderare»], curentul de comerț care unește națiunile, pe care este întemeiată Creștinătatea, și din care ea își trage susținerea, așa cum a făcut într-un sens literal Babilonul din marele său râu, Eufrat. În al treizecilea an al său Charles Taze Russell se găsea angajat în comerț, dar studiind cu stăruință Cuvântul lui Dumnezeu, și străduindu-se să învețe ceea ce el afla acolo. În împlinirea promisiunii divine lucrurile cerești i-au fost deschise (Matei 3:16), și el a văzut semnificația viziunilor, profețiilor, date în timpurile vechi de către Atotputernicul. Lui i-a fost dată o înțelegere limpede ca cristalul a caracterului lui Iehova.

1:2, 3. ***În a cincea zi a lunii, care era anul al cincilea al captivității regelui Ioiachin, *Cuvântul lui Iehova a venit anume la preotul Ezechiel, fiul lui Buzi, în țara caldeenilor lângă râul Chebar; și mâna lui Iehova a fost acolo asupra lui.*** — Oamenii nu se ridică pe sine înșiși pentru a deveni agenți mari și onorați în aducerea la îndeplinire a Planului Divin al Veacurilor al lui

* Logosul, Agentul onorat al lui Iehova. Ioan 1:3, n. t.

Dumnezeu (Luca 18:14; Efeseni 3:11); dar acum ca și atunci, pe parcursul secolelor, Însuși Iehova (1 Corinteni 12:18) a ridicat bărbați creștini care să ducă înainte, pas cu pas, scopurile Sale. Dumnezeu a întrebuințat în mod special pe Sf. Pavel, Sf. Ioan, Arius, Petru Waldo, Ioan Wycliffe, Martin Luther și pe Charles Taze Russell. Semnificația cuvântului Ezechiel este «Dumnezeu este puternic», și rezumă credința și mesajul Pastorului Russell. El arată puterea lui Iehova de a salva pe poporul Său acum (Faptele 15:14), și mai târziu de a salva pe toți doritorii și ascultătorii din omenire. (Faptele 15:17.) Așa cum Ezechiel era fiul lui Buzi, «disprețuit de Dumnezeu», Pastorul Russell a fost născut copil al unui sistem religios nominal care este necredincios lui Iehova. Pastorul Russell, prin fidelitate reușind să realizeze jurământul său de consacrare în serviciul divin, a fost acceptat ca un adevărat preot al Atotputernicului. El s-a sacrificat pe sine și tot ce avea până când, în octombrie 1916, el a murit sărac, dar bogat în lucrurile lui Dumnezeu. Ales în mod intenționat de către Dumnezeu să proclame mesajul Adevărului Prezent la ultima perioadă a Bisericii, cea laodiceană, mâna sau puterea lui Iehova a fost peste el.

1:4. ***Și m-am uitat și, iată, un vârtej de vânt venea din nord, un nor mare și un foc înfășurându-se în el însuși și o strălucire era în jurul lui și din mijlocul lui ceva asemănător culorii chihlimbarului, din mijlocul focului.*** — Ca bărbat tânăr Charles Taze Russell a căutat cu deosebită atenție pentru a vedea ce poate fi discernut în Cuvântul lui Dumnezeu. „Vegheați!”, a spus Învățătorul. Pastorul Russell și-a luat ca deviză a sa: „Voi sta de strajă și mă voi așeza în turn și voi veghea să văd ce îmi va spune.” (Habacuc 2:1.) El a numit publicația sa bilunară «Turnul de Veghere»; și ferm în credința că a doua venire a avut loc în 1874, el a inclus ca un subtitlu: «și Vestitorul prezenței lui Cristos». Nordul simbolizează faza spirituală a Regatului lui Dumnezeu. (Isaia 14:13; D653.) Pastorul Russell a văzut venind, prin permisiunea lui Dumnezeu, un mare Timp de Strâmtorare, o furtună de război, revoluție și anarhie. (Ieremia 25:32; Psalmul 58:9, 10; D528.) Acesta a fost norul care însoțește preluarea afacerilor umane de către El, pentru al cărui Regat mulți s-au rugat atât de mult timp. „Nori și negură sunt în jurul Lui,

dreptatea și judecata sunt temelia tronului Său. Un foc merge înaintea Lui și mistuie de jur împrejur pe adversarii Săi.” (Psalmul 97:2, 3.) Începând cu războiul mondial pe pământ este o conflagrație, dezvoltându-se în revoluție și anarhie. Focul simbolizează ultima dintre aceste adversități. (Daniel 7:11.) Situația este complicată, ascunsă, uimitoare. Niciunul dintre liderii naționali nu pot să înțeleagă situația. Pentru biata lume aflată în întuneric dens, și zăcând „în cel rău”, norul este plin de întuneric (Isaia 60:2) și de negură (Ioel 2:2; Țefania 1:15); dar pentru cei care sunt luați din lume și se află în Cristos, acesta este plin de strălucire și de speranță – un nor alb cu o placare de argint. În lumina strălucitoare a zorilor Zilei lui Cristos fețele poporului Domnului luminează de bucurie pe măsură ce văd aceste lucruri întâmplându-se; pentru că a lor „eliberare se apropie” (Luca 21:28) – eliberarea, de asemenea, a întregii lumi din regatul lui Satan, dumnezeul acestei lumi (2 Corinteni 4:4), în Regatul glorios al lui Dumnezeu, aceasta este cealaltă latură a strâmtorării. Odată cu înțelegerea lui Dumnezeu, a lucrării, planului și scopului Său, începe să strălucească chihlimbarul, văpaia de aur a prezenței divine, a adevăratului Său caracter, a naturii și a gloriei Atotputernicului Dumnezeu al Iubirii. Însuși Tatăl supraveghează agitarea tulburărilor, lovește ca să vindece (Osea 6:1) și „scurtează acele zile”. Matei 24:22.

1:5. ***De asemenea din mijlocul lui ieșea asemănarea a patru ființe vii. Și aceasta era înfățișarea lor, aveau asemănarea unui om.*** — Din contemplarea norului de strâmtorare, agitarea mondială, anarhia distructivă, și din strălucirea chihlimbarului de aur a prezenței lui Dumnezeu, a provenit o înțelegere minunată a ceva de mult timp înțeles greșit și denaturat – caracterul lui Dumnezeu. Așa cum viziunea arată „patru ființe vii”, la fel și caracterul divin a fost văzut de către administratorul laodicean că constă din patru principii active (Apocalipsa 3:14): Dreptate, Putere, Iubire și Înțelepciune. Cele patru au asemănarea unui om perfect.

1:6. ***Și fiecare avea patru fețe și fiecare avea patru aripi.*** — Fiecare din cele patru atribute are patru caracteristici sau însușiri; și fiecare are Cuvântul lui Dumnezeu (aripi – Apocalipsa

12:14), în Vechiul și Noul Testament, în două moduri diferite de funcționare (două perechi).

1:7. ***Și picioarele lor erau picioare drepte; și talpa picioarelor lor era ca talpa piciorului unui vițel; și scânteiau precum culoarea aramei lustruite.*** — Membrii picioare ai lui Cristos, personificând atributele divine pe pământ, sunt integri (picioare drepte) în justificarea lui Cristos, curați, nepătați înaintea lui Dumnezeu, ca sacrificii vii, sfinte, acceptabile (vițelul este un tip al sacrificiului fără cusur); și ei strălucesc prin perfecțiunea atribuită a Omului Cristos Isus.

1:8. ***Și aveau mâini de om sub aripile lor la cele patru laturi ale lor; și acestea patru aveau fețele lor și aripile lor*. —** Mâna este un simbol al puterii și al realizării scopului. În umbra Cuvântului lui Dumnezeu este puterea divină [mâna] pentru efectuarea lucrului propus, care operează prin canale umane, prin puterea omului. El arată calitățile minții divine prin om. Protejată și susținută prin Cuvânt [aripi] – (Psalmul 61:4), lucrarea Atotputernicului continuă prin „nebunia predicării”. (1 Corinteni 1:21.) Bărbații și femeile sunt „conlucrători cu Dumnezeu”. (2 Corinteni 6:1.) Mâini [puteri] ale omului sunt instrumente pentru funcționarea Dreptății, Puterii, Iubirii și Înțelepciunii infinite.

1:9. ***Aripile lor erau legate una de cealaltă; ele nu se întorceau când mergeau; mergeau fiecare drept înainte*. —** Aripile (Psalmul 91:4; Apocalipsa 12:14) sunt perfect legate împreună în unitatea scopului și acțiunii. Cuvântul Său merge direct spre sfârșitul rânduit de Dumnezeu, susținând și întărind.

Isaia 46:10, 11.

1:10. ***Cât despre chipul fețelor lor era așa: înainte, toate aveau o față de om; la dreapta lor, toate patru aveau câte o față de leu; la stânga lor, toate patru aveau câte o față de bou; iar înapoi, toate patru aveau câte o față de vultur.*** — Caracterul lui Iehova are patru atribute fundamentale, fiecare compus din toate celelalte. Cele patru fețe sau trăsături ale făpturilor vii reprezintă cele patru atribute ale lui Dumnezeu, fiecare inseparabilă de celelalte, și în fiecare operează fiecare din toate cele patru. Dreptatea divină funcționează în plenitudinea Puterii, Iubirii și Înțelepciunii. La căderea omului în păcat, Dreptatea categorică a aplicat moartea pentru neascultare. Iubirea a amânat executarea

sentinței asupra lui Adam cu 930 de ani (Geneza 5:5), ca Înțelepciunea să poată imprima asupra fiului uman care a greșit o lecție de neuitat a răutății excesive a păcatului (Romani 7:13) și a amplorii pedepsei, moartea, ca omul, prin experiența numită, să poată „cunoaște răul”. (Geneza 3:5.) Puterea divină va ridica omul din moarte, ca el să poată învăța să „cunoască binele” și prin experiență să simtă deplinătatea Iubirii și Înțelepciunii Tatălui. Toți cei care sunt dispuși și ascultători, care se consacră pe deplin voinței lui Dumnezeu, se bucură de „desfătări veșnice” (Psalmul 16:11) în strălucirea soarelui favorii divine. Cei împotrivitori și nesupuși vor suferi pedeapsa deplină a Dreptății în moartea a doua (Apocalipsa 21:8), „nimicire veșnică” (2 Tesaloniceni 1:9), îndepărtare finală și eternă. (Psalmul 37:10.) Fața unui om simbolizează calitatea iubirii, în înfățișarea caracterului și asemănarea lui Dumnezeu (Geneza 1:27), Dumnezeul Iubirii. (1 Ioan 4:8.) Boul reprezintă Puterea (Apocalipsa 4:7); pentru că niciun animal nu este mai puternic sau mai răbdător în exercitarea puterii. Maiestuosul leu este Dreptatea lui Dumnezeu, răcnind mesajul său de moarte, și executând pe toți cei ce se opun glasului său. (Psalmul 89:14.) Nicio altă creatură nu vede atât de departe, sau nu se înalță atât de sus ca vulturul. Vulturul simbolizează Înțelepciunea, previziunea, prin care se aranjează toate afacerile Atotputernicului în cadrul Dreptății, Puterii și Iubirii.

1:11. ***Astfel erau fețele lor; și aripile lor erau întinse în sus; două aripi ale fiecăreia erau legate una de cealaltă și două le acopereau trupurile.*** — Fiecare pereche de aripi (Apocalipsa 12:14) simbolizează o funcție separată a Cuvântului lui Dumnezeu; o pereche pentru a zbura, pentru înaintarea Planului în domeniul spiritual, puterile văzduhului (Efeseni 2:2), celelalte pentru a susține „toate lucrurile prin Cuvânt” (Evrei 1:3) și pentru a acoperi și a proteja. Psalmul 91:4.

1:12. ***Și mergeau fiecare drept înainte; mergeau oriunde urma spiritul să meargă; și nu se întorceau când mergeau.*** — Cuvântul lui Dumnezeu nu acționează cu ezitare, după cum își imaginează mințile întunecate, ci fără „schimbare sau umbră de întoarcere”. (Iacov 1:17.) Oriunde mintea, sau spiritul lui Iehova trimite Cuvântul Său, direct acolo merg Dreptatea, Puterea, Iubirea și Înțelepciunea perfecte.

1:13. ***Cât despre asemănarea ființelor vii, înfățișarea lor era asemenea unor cărbuni de foc arzând și asemenea înfățișării lămpilor; focul se urca și cobora printre ființele vii și era strălucitor și din foc ieșeau fulgere.*** — Dreptatea, Puterea, Iubirea și Înțelepciunea lui Dumnezeu strălucesc cu lumina înțelepciunii. Înțelegerea atributelor lui Dumnezeu face ca fiecare calitate a Atotputernicului să strălucească cu o iluminare minunată oricui îi este dat să vadă „viziunile lui Dumnezeu", mai întâi percepute în mod clar de către Servitorul laodicean. „Cuvântul Tău este o lampă" (Psalmul 119:105) revărsând lumina în întuneric, producând o iluminare personală. Cuvântul este o lampă pentru membrii «picioare» ai lui Cristos. (Efeseni 1:23.) Urcarea și coborârea, pretutindeni, prin toate calitățile divine, oriunde manifestate, este răspândită iluminarea care acum strălucește prin lampă, prin Cuvânt.

1:14. ***Și ființele vii alergau și se întorceau ca înfățișarea unei străluciri a fulgerului.*** — În funcționarea Dreptății, Puterii, Iubirii și Înțelepciunii divine sunt sclipiri instantanee de înțelepciune cerească asupra marilor probleme, astfel cum acum sunt luminați norii întunecați ai Timpului de Strâmtorare.

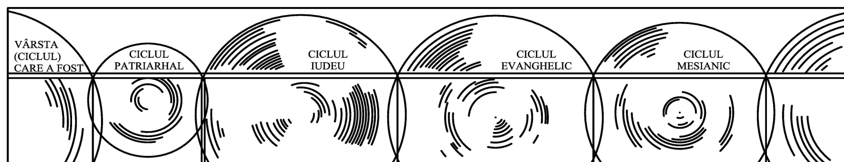
1:15. ***Și am văzut ființele vii și, iată, era o roată pe pământ lângă ființele vii, pentru fiecare din cele patru fețe ale lor.*** — Cuvântul «ciclu» sau «roată» este cunoscut în legătură cu biciclete, motociclete, iar în acest caz ciclu se aplică la epoci. Atributele divine operează asupra societății umane, pământul simbolic, în cicluri sau vârste (Efeseni 3:11), și în mecanismele vârstelor prin care înaintează planul lui Dumnezeu, este văzut caracterul Său sau fața Sa.

1:16. ***Înfățișarea roților și lucrarea lor era asemenea culorii berilului; și acestea patru aveau o singură asemănare; și înfățișarea lor și lucrarea lor erau ca și cum ar fi o roată în mijlocul unei roți.*** — Pliniu spune despre beril sau crisolit: „Aceasta este o piatră transparentă cu o splendoare asemănătoare cu a aurului." Dicționarul biblic de Smith spune: „Crisolitul antic, sau topazul modern, pare să aibă un drept mai mare decât oricare altă piatră de a reprezenta Tarsisul Bibliei ebraice." Aurul este simbol al lucrurilor divine. Aceste cicluri de aur sunt vârstele desemnate divin în legătură cu cele patru atribute ale divinității.

Operațiunile divine nu au loc într-o singură vârstă, ciclu, sau mod de operare, dar ciclu în ciclu, vârstă în vârstă, multe operații care lucrează împreună atât de variat (Efeseni 3:10), asemenea unui mecanism vast și complicat.

1:17. ***Când mergeau, mergeau pe toate cele patru laturi ale lor și nu se întorceau când mergeau. —*** Dreptatea divină nu intră în conflict cu Iubirea divină, nici cu Înțelepciunea, nici cu Puterea, ci toate calitățile sunt simultan în funcțiune. Ele continuă conform trăsăturilor planificate cu veacuri în urmă. Iacov 1:17.

1:18. ***Cât despre cercurile lor, ele erau atât de înalte încât erau înspăimântătoare; și cercurile lor erau pline de ochi de jur împrejurul celor patru. —*** „Cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât sunt de sus căile Mele [planurile] față de căile voastre." (Isaia 55:9.) Planul Veacurilor dezvăluie lungimea, lățimea, înălțimea și adâncimea scopurilor lui Dumnezeu, și umple sufletul de venerație reverențioasă. Planul lui Dumnezeu este plin de infinita Înțelepciune (ochi – Psalmul 32:8) a Autorului său. B305.

EPOCI, DISPENSAȚII, VEACURI – ROȚI ÎNĂUNTRUL ROȚILOR

1:19. ***Și când ființele vii mergeau, roțile mergeau lângă ele; și când ființele vii erau înălțate de la pământ, roțile erau înălțate. —*** De fiecare dată când atributele lui Dumnezeu operează acestea sunt în conformitate cu Planul Divin; uneori calitățile divine sunt exercitate spre lucrurile cerești, iar alteori spre lucrurile pământești. 1 Corinteni 15:40.

1:20. ***Oriunde urma spiritul să meargă, ele mergeau, într-acolo urma spiritul lor să meargă; și roțile erau înălțate în fața lor, pentru că spiritul ființelor vii era în roți. —*** Spiritul, sau Puterea lui Dumnezeu, este în toate atributele Sale și în toate operațiunile lor.

1:21. ***Când mergeau ființele vii, mergeau și roțile; când se opreau ele, se opreau și roțile; și când se înălțau de la***

pământ, se înălțau și roțile; pentru că spiritul ființelor vii era în roți. — În oricare direcție acționează Spiritul divin, fie în lucruri pământești fie printre ființe spirituale, acolo operațiunile Spiritului merg în acțiune cooperativă cu toate atributele lui Dumnezeu. Când se încheie o vârstă și un atribut își încetează acțiunea, toate atributele își încetează acțiunea asupra acelei operațiuni.

1:22. ***Și asemănarea întinderii deasupra capetelor ființelor vii era precum culoarea unui cristal înfricoșător întins peste capetele lor, deasupra.*** — Întinderea este firmamentul sau atmosfera (Geneza 1:20), și simbolizează puterile de control spiritual. Deasupra atributelor lui Dumnezeu și controlând operațiunile lor este voința divină. Expresia voinței lui Dumnezeu în decursul timpului indicat prin viziune este Cristos Cap și Corp. „Toată puterea în cer și pe pământ" (Matei 28:18) este dată lui Cristos, și va fi împărtășită și de către Mireasa și Comoștenitoarea Sa. (Apocalipsa 20:4.) „Cristalul înfricoșător" – literalmente «gheață omagială» – sugerează respectul datorat Conducătorului Cristos Cap și Corp, precum și propria lor atitudine reverențioasă față de Tatăl. Culoarea este cea a gheții, limpede ca cristalul, curată, neamestecată, „adevărul în părțile dinăuntru" (Psalmul 51:6), caracterizând noile puteri conducătoare în faza spirituală a Regatului lui Dumnezeu.

1:23. ***Și sub întindere erau aripile lor întinse, una către cealaltă; fiecare avea două, care acopereau de partea aceasta și fiecare avea două, care acopereau de partea aceea, trupurile lor.*** — Sub, supuse conducerii Cristosului, a Capului și Bisericii triumfătoare, sunt aripile (Cuvântul lui Dumnezeu – Apocalipsa 12:14). Ori de câte ori Dreptatea, Puterea, Iubirea și Înțelepciunea divine sunt în acțiune, Cuvântul lui Dumnezeu arată direct în sus la Tatăl ca Sursa fiecărui lucru bun.

1:24. ***Și când ele mergeau, am auzit vuietul aripilor lor, ca vuietul unor ape mari, ca vocea Celui Atotputernic, vocea unei vorbiri, ca zgomotul unei oștiri; când stăteau în picioare, își lăsau în jos aripile.*** — Sunetul Cuvântului Tatălui este ca vocea apelor mari (Apocalipsa 1:15), adevăruri puternice, în „voce de vorbire", în beneficiul copiilor Săi. Este de asemenea vocea lui Dumnezeu când vorbește prin poporul Său. Când Dreptatea, Puterea, Iubirea și Înțelepciunea divine operează

asupra societății umane, atunci Cuvântul lui Dumnezeu este în deplină armonie cu acestea.

1:25. ***Și era o voce de pe întinderea care era peste capetele lor, când stăteau în picioare și își lăsau în jos aripile. —*** Vocea lui Iehova va suna din Sion prin domnia lui Cristos. „Iehova răcnește din Sion.” (Amos 1:2.) „Din Sion va ieși Legea.” (Isaia 2:3.) Prin Cristosul sună Cuvântul lui Dumnezeu vestind lumii Dreptatea, Puterea, Iubirea și Înțelepciunea infinite.

1:26. ***Și deasupra întinderii care era peste capetele lor, era asemănarea unui tron, ca înfățișarea unei pietre de safir; și deasupra asemănării tronului era o asemănare ca înfățișarea unui om deasupra acestuia. —*** *„Capul lui Cristos este Dumnezeu.”* (1 Corinteni 11:3.) Deasupra Cristosului triumfător, Cap și Corp, este tronul Atotputernicului Dumnezeu. „Fiul [este] supus Celui ce I-a supus toate lucrurile.” (1 Corinteni 15:28.) Tronul reprezintă stăpânirea lui Dumnezeu. Ca safirul albastru [simbolul credincioșiei], așa este domnia Celui Atotputernic. „Credincios este Dumnezeu.” (1 Corinteni 1:9.) În contemplarea veghetorilor, credincioșia, statornicia lui Dumnezeu, este văzută strălucind prin Cristos, firmamentul asemenea albastrului fin al pietrei de safir. Omul este în chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Peste toți domnește Unul pe care oamenii ÎL pot înțelege, o divinitate a cărei Dreptate, Putere, Iubire și Înțelepciune perfecte determină o consacrare completă. Dumnezeu nu Se arată ca un demon feroce, dezmințind propria Sa poruncă de iubire, ci ca un Dumnezeu drept, rezonabil, iubitor, capabil de a salva pe toți doritorii și ascultătorii. Isus, prietenul păcătoșilor, a fost și este chipul perfect al Tatălui.

1:27. ***Și am văzut, precum culoarea chihlimbarului, ca înfățișarea unui foc înăuntrul de jur împrejur, de la înfățișarea coapselor Lui drept în sus și de la înfățișarea coapselor Lui drept în jos, am văzut ca și cum ar fi înfățișarea focului; și avea o strălucire de jur împrejur. —*** „Dumnezeu locuiește în lumina de care nimeni nu se poate apropia.” (1 Timotei 6:16.) Cel Atotputernic este strălucitor în flacăra de aur a naturii divine. „Dumnezeul nostru este un foc mistuitor” (Evrei 12:29); numai cei perfecți pot sta în prezența Sa; pentru că toată zgura care nu se poate curăța (Maleahi 3:2, 3) este mistuită de Dreptate. Esența

revelației divine este Iubirea, lumina de aur radiind în toate direcțiile de la Tatăl nostru. „Cine iubește pe fratele său rămâne în lumină” (1 Ioan 2:10), în lumina-iubire divină care înconjoară tronul și pătrunde întregul domeniu spiritual. Această iubire este lumina lumii ca să lumineze oamenilor calea spre Dumnezeu.

1:28. ***Ca înfățișarea curcubeului care este în nor în ziua cu ploaie, astfel era înfățișarea strălucirii de jur împrejur. Aceasta era înfățișarea asemănării gloriei lui Iehova. Și, când am văzut-o, am căzut cu fața la pământ și am auzit o voce a Unuia care vorbea.*** — Tronul și Cel ce ședea pe el erau înconjurați de toate culorile curcubeului. (Apocalipsa 4:3.) Spiritul iubirii găsește roade în fructele caracterului. Astfel lumina Tatălui nostru este divizibilă în roșul cald al iubirii, albastrul aprins al fidelității, verdele strălucitor al nemuririi, purpuriul maiestuos al regalității, pentru cei de pe orice plan care sunt vrednici de acea onoare etc. – manifestarea fiecărui fruct bun de caracter și a fiecărui scop bun pentru binecuvântarea tuturor creaturilor Sale. (Ioan 15:8; Galateni 5:22.) Gloria lui Dumnezeu nu este o etalare de lumină orbitoare pentru a îngrozi oamenii; ci pentru a face bine, pentru a manifesta lărgimea caracterului Său de iubire. Atunci când veghetorul epocii laodiceane a discernut caracterul și planul divin el a căzut cu fața la pământ (Apocalipsa 1:17) în închinare reverențioasă și consacrare deplină de a face voia Tatălui său din cer. Astfel, din paginile Cuvântului lui Dumnezeu (Isaia 30:21), și prin el, a sunat vocea Celui Sublim care a vorbit Creștinătății în decursul acestor zori ai Vârstei de Aur.

EZECHIEL II

CASA RĂZVRĂTITĂ ȘI CARTEA

2:1. ***Și El mi-a spus: „Fiu al omului, stai pe picioarele tale, și Eu voi vorbi cu tine!"*** — Este un semn de favoare de a sta înaintea unui rege. (Proverbe 22:29.) Cei care stau înaintea domnitorilor primesc însărcinări, și sunt învestiți cu autoritate și putere.

2:2. ***Și spiritul a intrat în mine când El a vorbit cu mine și m-a pus pe picioare încât L-am auzit pe Cel ce îmi vorbea.*** **—** „Cuvintele pe care vi le-am spus Eu sunt spirit." (Ioan 6:63.) Atunci când a discernut importanța deplină a Cuvântului, Pastorul Russell a luat o poziție fermă. Spiritul, puterea, influența lui Dumnezeu a intrat în el ca niciodată să nu îl părăsească. El a stat ferm înaintea lui Dumnezeu, înaintea prietenilor săi și înaintea tuturor oștirilor ostile din Babilonul cel mare mistic.

2:3. ***Și El mi-a spus: „Fiu al omului, te trimit la copiii lui Israel, la o națiune răzvrătită, care s-a răzvrătit împotriva Mea; ei și părinții lor au încălcat legea împotriva Mea, până în această zi.*** — Lucrarea Pastorului Russell a fost în mare măsură printre creștinii declarați – însă nu o lucrare de a curăța murdăria societății umane, nu o lucrare creștină printre declarații necreștini, sau o lucrare de trezire spirituală chemând la pocăință și convertire. Astfel de lucrări nu au fost corespunzătoare secerișului Vârstei Creștine. Ioan Botezătorul a anunțat prima prezență a lui Mesia și a început secerișul evreilor, însă nu a fost trimis la păgâni, ci la poporul Domnului, evreii, pentru a le face de cunoscut prima venire, demascând pe cei care rețineau cheile cunoașterii (Luca 11:52) și avertizând asupra distrugerii iminente a Ierusalimului și Iudeii în A. D. 70 și 73. (Matei 3:7; 24:2.) O lucrare asemănătoare urma să fie îndeplinită în Israelul spiritual, Creștinătatea, după venirea a doua a Domnului în 1874. Omul ridicat, „pus pe picioare", și căruia i s-a dat înțelepciune, har și putere pentru activitatea sa, a fost Pastorul Russell.

2:4. ***Fiindcă ei sunt copii neruşinaţi şi cu inimă îndărătnică. Eu te trimit la ei şi tu să le spui: «Astfel spune Domnul Iehova».*** **—** Puţine lucruri sunt mai greu de suportat decât o familie de copii neruşinaţi. Avansarea în facerea şi vorbirea de rău a fost una dintre caracteristicile poporului evreu. Ei au încălcat Cuvântul lui Dumnezeu şi au justificat încălcarea. (Matei 15:5.) Prin tradiţii obraznice – faţă tare – ei au făcut fără valoare Cuvântul lui Dumnezeu. Impertinenţa erei „creştine" a fost de neîntrecut. Posedând cea mai mare lumină ei au păcătuit cel mai grav. Cuvântul spune: „Oricine este născut din Dumnezeu nu păcătuieşte" (1 Ioan 3:9); totuşi Ioan Tetzel a vândut, şi în unele ţări clerul romano-catolic încă vinde indulgenţe pentru comiterea păcatului. „Creştinii" declaraţi scot creştinismul din afacerile lor cu declaraţia: „Afacerile sunt afaceri".

2:5. ***Şi ei, fie că vor asculta, fie că se vor feri, (pentru că ei sunt o casă răzvrătită), totuşi vor şti că a fost un profet printre ei.*** **—** Lucrarea lui Ezechiel printre evreii din captivitate s-a dovedit a fi o sarcină lipsită de recunoştinţă. El a fost respins atât de către cei din captivitate cât şi de către cei rămaşi la Ierusalim sub Zedechia. Aproape nimeni nu l-a urmat. Dar el a mărturisit cu fidelitate, şi niciun evreu nu ar putea spune că nu a fost prevenit despre pericol şi avertizat despre catastrofa iminentă. Fie că clerul şi poporul din Creştinătate au dorit să asculte pe Pastorul Russell fie că nu, cu siguranţă au auzit cuvintele lui. (W.T.'03-436.) Lucrarea sa a prosperat în mod deosebit. Împotrivindu-se dificultăţilor ea a crescut şi s-a extins dincolo de cele mai îndrăzneţe vise, până când a înconjurat lumea civilizată. În faţa opoziţiei unite a clerului protestant şi romanist, administratorul Atotputernicului Dumnezeu a îndeplinit cea mai colosală lucrare de predicare făcută vreodată de un singur om. „Nu pot să deschid ziarul de dimineaţă fără ca Pastorul Russell să îmi apară în faţă", a afirmat un cleric proeminent. În presă, în teatre, pe panouri publicitare, în miliarde de pagini de tratat distribuite gratuit, în milioane de biblioteci la domiciliu, în întrebările chestionate ale membrilor bisericilor, pretutindeni a fost evident că un mare predicator a sunat cu

credincioșie un mesaj de trâmbiță. Cu o voce de ape multe, reverberând asemenea unui tunet în întreaga lume, a vorbit Pastorul Russell; și în curând „vor ști că a fost un profet [predicator] printre ei”.

2:6, 7. ***Și tu, fiu al omului, nu te teme de ei, nici nu te teme de cuvintele lor, deși mărăcini și spini sunt cu tine și locuiești printre scorpioni; nu te teme de cuvintele lor, nici nu te descuraja din cauza privirilor lor, deși ei sunt o casă răzvrătită. Și tu să le vorbești cuvintele Mele, fie că vor asculta, fie că se vor feri; fiindcă ei sunt foarte răzvrătiți.*** — Curajul l-a caracterizat pe Ezechiel și pe Pastorul Russell, ambii fiind proscriși dintre «cei mai buni» oameni. Pastorul Russell a fost împins de către poporul bisericesc într-o stare pustie, în mijlocul mărăcinilor de opoziție și reproș. Deși spinii persecuției i-au încoronat capul, el niciodată nu a avut frică de cuvinte nici de priviri mânioase. (Ieremia 1:8-10.) „Aș vrea mai degrabă să îl văd omorât cu pietre”, a declarat un predicator din Wilkes-Barre, Pa., ca răspuns la o invitație amabilă de a veni și asculta predica Pastorului Russell. „El ar trebui să fie jupuit de viu și pielea lui întinsă pe o ușă”, a remarcat un „teolog” din Chicago altui „teolog”, ieșind de la una din întrunirile Pastorului Russell. Un scorpion are o umflătură mare, un cap groaznic de privit, însă înțeapă cu coada sa. (Apocalipsa 9:5, 10.) Eclesiasticismul este format din organizații ale căror capi rostesc lăudăroșenii, cuvinte umflate, dar care prejudiciază prin urmașii lor. Înțepătura unui scorpion – a urmașilor sinoadelor și papilor – este prin cuvinte otrăvite. Fiecare mare reformator i-a avut pe unii la rândul său care au fost foarte aproape de ei. Nu de la cei din afară a suferit Pastorul Russell cel mai mult. Câțiva din propria sa casă cu care s-a împrietenit, pe care i-a ajutat, îndemnat și ridicat, l-au lovit ca să îi ruineze și să îi distrugă influența și activitatea. Este caracteristic scorpionilor să înțepe și să otrăvească în colțurile întunecate ale propriei case a omului. „Nu te teme, deși locuiești printre scorpioni.”

2:8. ***Dar tu, fiu al omului, ascultă ce Eu îți spun: Nu te răzvrăti ca această casă răzvrătită; deschide-ți gura și mănâncă ce îți dau.”*** — Atitudinea creștinului răzvrătit nu a fost

aceea de slujitor ales al lui Dumnezeu. El niciodată nu face revoltă contrar conducerii divine, nici nu caută să pervertească Cuvântul lui Dumnezeu. „Trupul Meu este cu adevărat o hrană.” (Ioan 6:55.) „Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” (Matei 4:4.) Oricare cuvânt sau mesaj care a ieșit de pe buzele Tatălui prin paginile inspirate ale Bibliei, administratorul laodicean a trebuit să îl însușească, asimileze. Apocalipsa 10:9.

2:9. ***Și când m-am uitat, iată, o mână era trimisă la mine; și, iată, în ea era un sul de carte.*** — Mâna divină trimisă de Dumnezeu este puterea divină, sprijinul, susținerea și avansarea intereselor oricui se află în acea mână. „Cartea din mână” este Planul Divin al Veacurilor, Adevărul Prezent, în special în legătură cu căderea iminentă a Creștinătății la sfârșitul acestui Veac. Cărțile antice erau scrise pe o coală continuă, rulată. Coala era deseori scrisă pe ambele părți. Scrisul din afară putea fi citit clar până era acoperit de rulare, însă cel din interior era complet ascuns vederii. Adevărul Prezent, Planul Divin al Veacurilor, conține trăsături care sunt evidente pentru oricine care le privește; cum ar fi cele referitoare la trăsăturile pământești ale planului lui Dumnezeu – răul de pe pământ, interesele conflictuale între bogați și săraci, și alte elemente variate ale prezentei ordini de lucruri, marele război, și apropierea unei ordini mai bune de lucruri după ce tulburările prezente sunt trecute. Adevărul Prezent, „sulul de carte”, conține, de asemenea, adevăruri ascunse, profunde, perceptibile numai de cei care au Spiritul sfânt. Acesta posedă trăsături imposibil de perceput pentru oameni naturali, care nu sunt unși cu Spirit. „Dar omul natural nu primește lucrurile Spiritului lui Dumnezeu, deoarece sunt nebunie pentru el; nici nu le poate cunoaște, pentru că ele se judecă spiritual.” (1 Corinteni 2:14.) Multe mii de creștini consacrați sunt susținuți, mângâiați și înviorați de lucrurile adânci ale lui Dumnezeu, făcute clare pentru prima oară de-a lungul secolelor prin „sulul de carte”.

2:10. ***Și El l-a desfășurat înaintea mea; și acesta era scris pe dinăuntru și pe dinafară; și erau scrise în el plângeri și jelire și vaiet.*** — Ce onoare este de a fi persoana înaintea căreia

Atotputernicul Și-ar deschide în mod clar scopurile – onoarea care a revenit Pastorului Russell, și odată cu ea o lucrare de imensă mărturie și responsabilitate! Scopul Adevărului Prezent este de a informa poporul Domnului și oamenii din lume, în măsura în care ei pot asculta, referitor la semnificația timpurilor. Toate clasele profită mai mult sau mai puțin de avertismentul Pastorului Russell, pe măsură ce mesajul este difuzat în întreaga lume. Acesta vine cu o semnificație diferită pentru Biserică și pentru lume. Pentru Biserică este o chemare a trâmbiței adevărului (Apocalipsa 10:2-7) de a se pregăti repede pentru eliberare, gloria învierii, onoare și nemurire. Pentru lume, cei cu minte lumească, Adevărul Prezent este ceva de temut. (Isaia 28:19.) Această lume, vârstă, stare de lucruri, este în proces de distrugere. Agențiile de distrugere, așa cum sunt descrise în Scripturi (1 Regi 19:11, 12; W.T.'04-249; W.T.'98-207, 208), sunt războiul mondial, apoi revoluțiile pe o scară fără precedent, și în final anarhia generală – ferocitatea. Semnificația anarhiei este apreciată doar de puțini. Aceasta înseamnă o absență totală a guvernării, mai întâi paralizare, și în cele din urmă încetarea funcțiilor guvernamentale care acum permit protecția, pacea și siguranța proprietății și vieții. Așa cum problemele se desfășoară spre apogeu, și cum dezastru după dezastru depășesc efortul uman, și dezintegrarea coboară în dizolvarea legii și ordinii, întreg pământul va fi „umplut de violență" (Geneza 6:11; Mica 6:12); și „oamenii își vor da sufletul de groază". (Luca 21:26.) Imaginați-vă cele mai rele revoluții cunoscute vreodată; acest necaz le va întrece pe toate. Cele mai întunecate ilustrații descrise, și niciuna nu va fi la fel de neagră ca giulgiul de doliu al acestei nopți îngrozitoare, această domnie a terorii care deja se așează deasupra omenirii. Într-adevăr, „plângeri și jeliri și vaiete" a fost povara profetului lui Dumnezeu, Ezechiel – când a prevăzut distrugerea orașului său iubit, Ierusalim – și a Pastorului Russell, când a cunoscut mai dinainte pustiirea unei lumi!

EZECHIEL III

MANDATUL DIVIN AL PASTORULUI RUSSELL

3:1. ***Mai mult, El mi-a spus: „Fiu al omului, mănâncă ceea ce găsești; mănâncă acest sul și du-te să vorbești casei lui Israel”.*** **—** Profetul trebuia să găsească ceva. Așa cum Ezechiel a mâncat cartea din mâna lui Dumnezeu, la fel și „servitorul credincios și înțelept” din această zi a absorbit, a asimilat Planul Veacurilor, care era în puterea [mâna] Atotputernicului. Pastorul Russell a căutat cu sârguință să găsească tot ce a putut din scopurile lui Dumnezeu. Pe măsură ce înțelegea, el urma să meargă și să vorbească „Casei Fiilor” (Evrei 3:6), tuturor copiilor, fiilor lui Dumnezeu – israeliților spirituali nominali.

3:2. ***Astfel, mi-am deschis gura și El m-a făcut să mănânc acel sul.*** **—** „Niciodată nu am cunoscut pe cineva atât de dispus să facă voia lui Dumnezeu”, a spus secretarul personal și tovarășul de călătorie al Pastorului Russell. El era dornic să învețe tot ce putea despre voința Tatălui ceresc. Nu de la sine a învățat și a predat el planul divin; ci Însuși Dumnezeu l-a determinat să îl învețe, să îl creadă și să îl predea.

3:3. ***Și El mi-a spus: „Fiu al omului, fă pântecele tău să mănânce și umple-ți adâncurile cu acest sul pe care ți-l dau”. Atunci l-am mâncat; și în gura mea a fost dulce ca mierea.*** **—** O simplă examinare ocazională a Adevărului Prezent nu ar fi de ajuns. Omul lui Dumnezeu trebuie să fie umplut cu marele mesaj. (Apocalipsa 10:9, 10.) „Cea mai dulce povestire spusă vreodată” (Psalmii 19:10; 119:103) a adus pace de nedescris. Aceasta a îndulcit experiențele unei vieți de sacrificiu. Oricine mănâncă, asimilează Adevărul Prezent, găsește răspuns la fiecare întrebare a inimii, și orice îndoială dispare. El învață „pacea lui Dumnezeu care întrece orice înțelegere” (Filipeni 4:7), și află o dulceață ca de miere în promisiunile, planurile și scopurile Tatălui Iubirii.

3:4. ***Și El mi-a spus: „Fiu al omului, du-te, mergi la casa lui Israel și vorbește-le cuvintele Mele.*** **—** Din zilele apostolice până astăzi tuturor căror le de spiritul cuvânt încep să vorbească (Faptele 2:1-18), deoarece sunt constrânși să facă așa fiindcă ei „iubesc să spună povestirea”. (Ieremia 20:9.) Pentru Ezechiel, și

pentru cel mai mare predicator al timpurilor moderne, a provenit o dispoziție de vorbire, atunci când Însuși Iehova le-a dat Spiritul Său și le-a poruncit să „meargă la casa lui Israel și să le vorbească cuvintele Lui”.

3:5. ***Pentru că nu ești trimis la un popor cu o vorbire străină și cu o limbă grea, ci la casa lui Israel.*** — Adevărul Prezent nu a fost destinat păgânilor, nici bețivilor, nici necredincioșilor, ci poporului creștin din lume, casa Israelului spiritual.

3:6. ***Nu la multe popoare, cu o vorbire străină și cu o limbă grea, ale căror cuvinte nu le poți înțelege. Într-adevăr, dacă te-aș fi trimis la ele ți-ar fi dat ascultare!*** — Dacă mesajul Adevărului Prezent ar fi fost trimis la păgâni cu veștile sale de bucurie pentru toți, s-ar fi întors de la venerarea diavolului la închinarea adevăratului Dumnezeu. (Matei 11:21, 23.) Cu două ocazii sunetul trâmbiței a fost auzit de „popoare cu o vorbire străină și cu o limbă grea”. Pastorul Russell a trecut prin Japonia și India într-un turneu în jurul lumii. În Japonia oamenii l-au rugat să rămână. Acesta era mesajul pe care ei l-au dorit atât de mult. În India localnicii îl ascultau cu plăcere. În Africa de sud și de est unul care a crezut Adevărul Prezent și-a găsit drum din Nyassa în Cape, și multe mii de localnici au îmbrățișat adevărul și au fost botezați.

3:7. ***Dar casa lui Israel refuză să îți dea ascultare, pentru că ei refuză să Îmi dea ascultare, pentru că toată casa lui Israel este nerușinată și cu inima împietrită.*** — Creștinătatea nu a ascultat niciodată de Dumnezeu. Ei aud și nu împlinesc. (Iacov 1:22.) Ei sunt ascultători uituci ai Cuvântului. (Iacov 1:25.) Ei știu voia Stăpânului lor și nu o fac. (Luca 12:47.) Pentru că ei nu ascultă pe Dumnezeu, ei nu iau în seamă Cuvântul lui Dumnezeu atunci când le este adus prin servitorii Săi.

3:8. ***Iată, ți-am făcut fața tare împotriva fețelor lor și fruntea tare împotriva frunților lor.*** — Oricare ar fi fost situația care i-a stat în față Pastorului Russell, Dumnezeu l-a făcut mai mult decât capabil în a o depăși. Acest ultim și cel mai ilustru dintre reformatori niciodată nu a cerut bani; totuși i-au fost încredințați de ajuns pentru a continua activitatea. Campioni ai Creștinătății l-au întâlnit pe platforma de dezbatere; însă fiecare confruntare a făcut numai să fie lărgită și întărită mărturia pentru Adevărul Prezent. El

a înfruntat inamicii moderni ai Reformei cu zeci de milioane de cărți, iar ei au fost incapabili de a combate puterea lor. „A citi *Studiile în Scripturi* înseamnă a le crede”, își admonesta turma un predicator din sud. Niciun argument nu s-ar putea plăsmui pentru a stăvili potopul de adevăr, numai o interdicție asupra citirii cărților. În nenumărate locuri intrigile clericale au determinat arderea publică a cărților. Practic fiecare casă din America, Anglia, Germania, Suedia, Australia și din alte țări protestante, a fost atinsă de o inundație de broșuri distribuite gratuit. Niciodată nu a fost cunoscută o astfel de urmărire a lumii cu miliarde de pagini. Dușmanii adevărului au fost cu totul incapabili să controleze răspândirea cunoștinței. O altă situație a fost înfruntată prin producerea gratuită a Foto-Dramei Creației, văzută și ascultată de douăsprezece milioane. Niciun răspuns nu s-a putut înainta de dușmanii clericali ai adevărului, ci doar calomnii neîntemeiate și crude despre viața personală a unuia dintre nobilii lui Dumnezeu. Publicul de mii a ascultat prelegeri biblice de către Pastorul Russell și de către sutele de vorbitori publici, și vocea lor este încă auzită peste tot în lume. Atacurile înțepătoare de calomnie au fost ignorate de omul destinului, care avea prea mult din lucrarea lui Dumnezeu ca să dea atenție lătratului oamenilor mărginiți – doctorii în teologie ai Creștinătății (Isaia 56:10) care iubesc să dormiteze, dar care mârâie și mușcă atunci când le sunt tulburate visele de „pace, pace” (Ieremia 6:14), evanghelii sociale și civice, unitatea bisericească și razii de evanghelizare prin buzunarele maselor. Nu a fost o situație sau o persoană care să nu fie înfruntată victorios. Isaia 54:17.

3:9. ***Ca un diamant, mai tare decât cremenea ți-am făcut fruntea; nu te teme de ei, nici nu te descuraja din cauza privirilor lor, deși ei sunt o casă răzvrătită”.*** — Fruntea este un simbol al înțelepciunii. Un om cu fruntea ridicată, așa cum a fost Pastorul Russell, este tipul unui înalt intelect. Inteligența Pastorului Russell a fost făcută puternică împotriva oponenților Reformei, care este introducerea în Regatul veșnic al lui Mesia. Este imposibil ca eroarea să reziste adevărului. (Luca 21:15.) La fel ca în zilele apostolice, credincioșii în Adevărul Prezent se numesc „în Adevăr” (2 Petru 1:12), învățăturile Cuvântului lui Dumnezeu sunt numite „Adevărul” (1 Ioan 3:19), și cei care le cred sunt cunoscuți ca „poporul Adevărului” (3 Ioan 4). Mintea Pastorului Russell a fost

umplută cu Adevăr. Cu o claritate de cristal și cu o logică solidă și irezistibilă, Adevărul Prezent, care a constituit înțelepciunea și înțelegerea sa, a fost cel mai dur concept pe care eclesiasticismul l-a întâlnit vreodată. (Isaia 50:7.) Mintea administratorului lui Dumnezeu a fost precum diamantul. Din ebraică, diamant înseamnă literalmente „un vârf de diamant”. Cu duritate de diamant (Apocalipsa 4:3) Adevărul Prezent își taie drum prin toată opoziția, chiar dacă gândul oponent ar fi dur ca cremenea. Diamantul este cea mai cristalină dintre pietre, și reprezintă adevărul în formă irezistibilă. Este zadarnic a se opune minții oricărui credincios al Adevărului Prezent, pentru că adevărul este de necontestat. Celor căror îl au, acesta le împărtășește mintea unui gigant intelectual – mintea lui Cristos, a lui Dumnezeu. (1 Corinteni 2:16.) Frunțile lor sunt făcute ca diamantul. În lumina soarelui diamantul strălucește cu o frumusețe de nedescris. Acesta răsfrânge lumina soarelui în părțile sale componente și o reflectă și o refractă în fascicule prismatice ale culorilor curcubeului. Soarele este Evanghelia Iubirii divine și personificarea sa, Isus Cristos. Părțile componente ale iubirii creștine sunt roadele caracterului. „Rodul spiritului este dragoste, bucurie, pace, îndelungă răbdare, bunătate, facere de bine, credință, blândețe, înfrânare.” (Galateni 5:22, 23.) Mintea, înțelepciunea, caracterul adevăratului popor al lui Dumnezeu este plin de manifestări ale strălucirii asupra lor a glorioasei Evanghelii a Soarelui Dreptății – plin de frumusețea dreptății. Mințile sfinților lui Dumnezeu sunt făcute precum diamantul în duritatea sa superioară și strălucirea însorită.

3:10. ***Mai mult, El mi-a spus: „Fiu al omului, primește în inima ta toate cuvintele Mele pe care ți le voi vorbi și ascultă-le cu urechile tale!*** — Asemenea lui Ezechiel, Pastorul Russell nu trebuia să se lase nici împiedicat, nici corupt, nici clătinat în *nimic*.

3:11. ***Și du-te, mergi la cei din captivitate, la copiii poporului tău și vorbește-le și spune-le: «Astfel spune Domnul Iehova»; fie că vor asculta sau fie că se vor feri!”*** — Acesta urma să fie un mesaj pentru poporul Domnului în captivitatea regelui acestei lumi, Satan, legat în Babilonul cel mare mistic, sistemul comercial guvernamentalo-eclesiastic al Creștinătății.

3:12. ***Atunci Spiritul m-a ridicat și am auzit înapoia mea o voce a unei mari vijelii, spunând: „Binecuvântată fie gloria lui***

Iehova din locașul Său!” — Prin conceperea Spiritului sfânt suntem ridicați să umblăm în înnoirea vieții (Romani 6:4), să ședem cu Cristos în locurile cerești (Efeseni 2:6), în starea concepută de spirit. Spiritul l-a ridicat pe Pastorul Russell la o înțelegere și apreciere a lucrurilor cerești. (Matei 3:16.) La Cincizecime, locul în care apostolii erau adunați a fost umplut cu un sunet vijelios ca al unui vânt puternic, și ei au primit Spiritul sfânt. (Faptele 2:2.) Vocea puternic vijelioasă a reprezentat că Pastorul Russell a primit o amplă înzestrare a Spiritului lui Dumnezeu, la ale cărui îndrumări el a fost pe deplin consacrat și la a cărui influență și conducere și-a dedicat în întregime viața. Cuvintele lui Cristos și ale lui Dumnezeu sunt cuprinse în Biblie, scrise cu mii de ani în urmă, înapoia cursului timpului. În Cuvântul lui Dumnezeu, înapoia lui în timp (Isaia 30:21), Pastorul Russell a perceput vocea vijelioasă, afirmațiile Spiritului sfânt. Mesajul Bibliei a fost pervertit de interpretări greșite catolice și protestante în orice numai nu în o Evanghelie glorioasă și binecuvântată. Este un lucru de temut, dacă gloria lui Dumnezeu constă în a chinui veșnic marea majoritate a oamenilor. Dar mesajul adevărului difuzat de Pastorul Russell declară harul Evangheliei, care este destinat să ajungă la fiecare bărbat, femeie și copil (1 Timotei 2:6) cu influența sa binecuvântată; putere, înțelepciune și iubire, astfel încât toată creația la timpul cuvenit să se poată alătura într-un puternic imn de laudă. „Binecuvântată fie gloria lui Iehova din Sanctuarul Său.” Psalmul 106:48.

3:13. ***Am auzit de asemenea zgomotul aripilor ființelor vii care se atingeau una de alta și zgomotul roților din fața lor și un zgomot al unei mari vijelii.*** — Mulți slujitori creștini au avut întrezăriri din Cuvântul lui Dumnezeu, cunoașterea unor detalii ale planului, o oarecare măsură din Spiritul sfânt; dar Pastorului Russell, mesagerul lui Dumnezeu pentru ultima perioadă a Bisericii, i-a fost dată o supraabundență de daruri, ca să așeze în ordine lucrurile lui Dumnezeu (Isaia 44:7), să proclame o înțelegere armonioasă a tuturor scopurilor divine pentru omenire și a unor pentru îngeri. (Efeseni 3:10.) El a auzit armonia deplină a „cântării lui Moise și a Mielului”. (Apocalipsa 15:3.) Pentru el aripile (Apocalipsa 12:4), Cuvântul lui Dumnezeu, Vechiul și Noul Testament, au sunat vestea lor de bucurie, un mesaj al cărui piese

„se atingeau una de alta”, au fost în contact complet, în deplină armonie. El, pentru prima oară din zilele apostolice a auzit planul lui Dumnezeu, „zgomotul roților [cicluri, vârste]”. El a auzit manifestările funcționării Spiritului sfânt, „zgomot al unei mari vijelii”, și a fost umplut cu spirit într-o măsură mai presus de partea celor mai mulți oameni creștini. Răbdarea sa cu cei inculți și greșiți era divină, și fața lui luminată de iubire era o sursă de inspirație.

3:14. ***Astfel Spiritul m-a ridicat și m-a dus și am mers în amărăciune, în aprinderea spiritului meu; dar mâna lui Iehova era tare peste mine.*** — „Dumnezeu v-a luat din lume” (Ioan 17:16); v-a ridicat ca „să ședeți cu Cristos în locurile cerești”. (Efeseni 2:6.) Spiritul l-a luat pe Pastorul Russell de la obiectivele pământești și l-a ridicat la planul preoțimii sacrificatoare. El s-a întors de la preocupările comerciale să își dedice viața mesajului ceresc. El a gustat ierburile amare ale persecuției, ale suferinței cu Cristos; și în mijlocul ostracismului și persecuției a trăit viața slujirii creștine. El a purtat activitatea sa în fervoarea spiritului; pentru că puterea lui Dumnezeu era asupra lui, întărindu-l cu putere în omul dinăuntru (Efeseni 3:16), și cu înțelepciune pentru a furniza, în fața opoziției hotărâte a intrigilor clericale, mesajul de trâmbiță anunțând prezența lui Cristos – sunetul trâmbiței a șaptea, trâmbița lui Dumnezeu. Apocalipsa 10:7.

3:15. ***Atunci eu am venit la cei din captivitate la Tel-Abib, care locuiau lângă râul Chebar și am șezut unde ei au șezut și șapte zile am rămas acolo înmărmurit printre ei.*** — Istoricii viitorului vor înregistra, ca foarte remarcabilă, robia mintală, morală și spirituală în care creștinii declarați au fost ținuți în decursul Veacului Evanghelic prin mașinațiunile clericalismului, sub regele vârstei, însuși Satan. Pastorul Russell a venit cu mesajul său, într-o zi de presupusă iluminare, la un popor legat de mâini și de picioare. Tel-Abib în ebraică înseamnă «Dealul Ierbii» [de la «tel», deal, și «abib», încolțire, înmugurire]. Abib era un alt nume pentru nisan, prima lună din anul sacru ebraic, care corespunde cu luna aprilie. În tip sau în simbol un loc reprezintă o stare, sau o etapă în dezvoltarea istorică. «Dealul înmuguririi», începutul anului sacru, simbolizează zorii Timpurilor de Restabilire, «zorii Mileniului». Mileniul (Apocalipsa 20:3, 4, 7) a început în 1874, odată cu întoarcerea lui Cristos. Aceasta a fost cam la acel timp

când Pastorul Russell a venit la tovarășii săi creștini cu începutul unei mai bune înțelegeri a Bibliei, „viziunea lui Dumnezeu”. Aceasta a fost, ca să zicem așa, timpul înmuguririi bunelor promisiuni ale lui Dumnezeu pentru binecuvântarea tuturor popoarelor. Poporul creștin trăia pe, și prin râul relațiilor comerciale, sociale și economice care hrănesc și susțin Creștinătatea, Babilonul.

3:16. ***Și s-a întâmplat că, la sfârșitul a șapte zile, Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând.*** — O zi în profeția de timp semnifică de regulă un an în împlinire. Timp de șapte ani după întoarcerea lui Cristos în 1874 – până în 1881 – Pastorul Russell, deși cunoștea mult din planul lui Dumnezeu, a fost în oarecare măsură în aceeași stare ca și ceilalți creștini în privința înțelegerii imperfecte a Cuvântului lui Dumnezeu. În 1881 un fost asociat, dl Barbour, din Rochester, N. Y., care a fost un credincios tovarăș-veghetor, a devenit „servitorul rău” din Matei 24:48-51 și Zaharia 11:17, și a elaborat o lucrare asupra tipurilor Tabernacolului ebraic în opoziție cu bazele creștinismului adevărat. Pastorul Russell a dorit să afle adevărul asupra acestui subiect. El s-a dedicat rugăciunii și studiului numai acestei chestiuni. Multe zile el a depus străduință asupra problemei și s-a luptat cu Dumnezeu în implorare. După un timp chestiunea i-a fost clarificată. El a scris atunci *Umbrele Tabernacolului privind Sacrificiile mai bune,* din care 1.500.000 de exemplare au ajutat creștinilor să înțeleagă lucrurile profunde ale Cuvântului și să facă consacrare completă până la moarte. Aceasta a fost în 1881, moment în care el, de asemenea, a publicat *Hrană pentru Creștinii Cugetători*, o lucrare mult extinsă după aceea și încorporată în cele șase volume din *Studii în Scripturi*. Același an, 1881, este profetic marcat ca timpul pentru retragerea definitivă a favorii de la biserici, favoare care a început să fie retrasă în 1878 – anul în care clerul a fost lepădat ca reprezentant al Cuvântului divin, și atunci când Pastorul Russell și-a început activitatea prin publicarea a 50.000 de exemplare a *Scopului și Felului Întoarcerii Domnului.* În 1878 administrarea lucrurilor lui Dumnezeu, învățarea adevărurilor Bibliei, a fost luată de la clerul necredincios administrării lor din timpul vârstei, și dată Pastorului Russell. Între timp, până în 1881, noul administrator a aranjat lucrurile în ordine, obținând adevărurile Bibliei în formă

logică și scripturală pentru prezentare, până a fost pregătit și ultimul mare articol al tipurilor Tabernacolului ebraic. Atunci, în 1881, el a devenit veghetorul lui Dumnezeu pentru întreaga Creștinătate, și a început uriașa sa lucrare de mărturie.

3:17. ***„Fiu al omului, te-am pus veghetor peste casa lui Israel; de aceea ascultă cuvântul din gura Mea și avertizează-i din partea Mea!*** — Funcția de veghetor nu a fost dată până în 1881. (Ieremia 6:17; Isaia 21:6-12.) Credincioșia în vegherea individuală în decursul perioadei de încercare de șapte ani a fost răsplătită prin acordarea funcției de cel mai mare servitor pe care Biserica lui Dumnezeu l-a avut de la Apostolul Pavel. „Oricine va fi cel dintâi între voi să fie servitorul vostru.” (Matei 20:27.) Pastorul Russell în orice moment a servit Biserica în lucruri mari și mici. Nicio cerere nu a fost prea nesemnificativă pentru a obține atenția sa grijulie. Bogați și săraci deopotrivă au fost fidel serviți în fiecare mod posibil. Înainte de 1881 aceasta a fost o mare lucrare pentru orice om obișnuit, dar nesemnificativă în comparație cu ceea ce avea să urmeze. Din 1884 activitatea veghetorului a crescut la astfel de proporții încât să determine fondarea «Societății de Biblii și Tratate Turnul de Veghere». Aceasta este agenția prin care veghetorul desemnat de Dumnezeu a difuzat mesajul său Creștinătății. Pastorul Russell nu a acordat nicio atenție cuvintelor sau opiniilor oamenilor oricât de învățați sau evlavioși, fie ale celor din zilele moderne fie ale „părinților timpurii” din timpurile post-apostolice. El a ascultat cuvântul direct din gura lui Dumnezeu, rostit prin oamenii sfinți din vechime inspirați prin Spiritul sfânt. (2 Petru 1:21.) Ezechiel a fost ridicat cu puțin timp înainte de distrugerea Ierusalimului pentru a avertiza evreii în privința catastrofei iminente. Avertizarea Pastorului Russell către Creștinătate, provenind direct de la Dumnezeu, a fost în privința prăbușirii iminente a prezentei civilizații „creștine” într-o învolburare de război, revoluție și anarhie, care să fie urmată de stabilirea timpurie a Regatului lui Dumnezeu. În toate avertizările sale el nu a pretins originalitate. El a spus că niciodată nu ar fi putut să își scrie singur cărțile. Totul a venit de la Dumnezeu, prin iluminarea Spiritului sfânt.

3:18. ***Când spun celui rău: «Vei muri negreșit!» și tu nu îl avertizezi, nici nu vorbești ca să îl avertizezi pe cel rău de calea lui***

rea, pentru a-și salva viața; acel om rău va muri în nelegiuirea lui; dar sângele lui îl voi cere din mâna ta. — Pastorul Russell a văzut și a reînsuflețit învățătura Cuvântului lui Dumnezeu că moartea este moarte. „Toți au păcătuit” (Romani 3:23). „Moartea a trecut asupra tuturor” (Romani 5:12). „Plata păcatului este moartea” (Romani 6:23). „Nu există niciun om drept” (Romani 3:10). Cei morți dorm în țărână (Isaia 26:19). „Gândurile lor pier” (Psalmul 146:4). El a predat cu claritate Cuvântul lui Dumnezeu enunțat de la început lui Adam: „Vei muri negreșit” (Geneza 2:17). Omul nu este în mod inerent nemuritor. La moarte el este mort, inconștient, adormit până la înviere, nu „mai viu ca niciodată”, așa cum predă un clericalism orb și apostat. Omul, suflet și corp, nu este o ființă pe care Dumnezeu nu o poate distruge. „Temeți-vă de Cel care este în stare să nimicească deopotrivă și sufletul și trupul” (Matei 10:28). Pastorul Russell a fost condus de Dumnezeu pentru a reafirma întregii lumi greșite că pedeapsa divină pentru păcat este moartea, și nu chinul veșnic. Aceasta a fost o parte fundamentală atât a mesajului lui Ezechiel cât și al Pastorului Russell.

3:19. ***Totuși, dacă îl avertizezi pe cel rău și el nu se întoarce de la răutatea lui, nici de la calea lui cea rea, el va muri în nelegiuirea lui; dar tu ți-ai scăpat sufletul.*** — Pastorul Russell a avertizat fidel pe cei răi. El a publicat o expunere completă a afirmațiilor Bibliei referitoare la moartea adamică – 3.000.000 de exemplare ale broșurii «Ce spun Scripturile despre iad», citând toate pasajele biblice care menționează «șeol» și «hades», starea morții. El aproape niciodată nu a vorbit în public fără să insiste asupra acestui principiu cardinal, că morții sunt morți. Cu cea mai bună abilitate a sa el a predat Creștinătății adevărul. Prin mărturie fidelă el s-a eliberat de răspundere.

3:20, 21. ***Din nou: Când un om drept se abate de la dreptatea lui și face nelegiuire și Eu pun o piatră de poticnire înaintea lui, el va muri, pentru că nu l-ai avertizat, el va muri în păcatul lui și dreptatea lui pe care a făcut-o nu va fi amintită; dar sângele lui îl voi cere din mâna ta. Totuși, dacă tu avertizezi pe cel drept, ca cel drept să nu păcătuiască și el nu păcătuiește, el va trăi într-adevăr, deoarece este avertizat; de asemenea tu ți-ai scăpat sufletul.”*** — O altă învățătură cardinală a Cuvântului lui Dumnezeu predată cu claritate de către Pastorul Russell este natura

pedepsei eterne care va fi aplicată recidivistului incorigibil. Clerul, episcopii și papii de secole au învățat referitor la acest subiect o combinație irațională de simbolism extrem cu interpretare literală brută, potrivit ambiției lor de a exercita puterea lumească și a menține masele în supunere – cu mințile, trupurile și buzunarele. Un simbol ei îl interpretau simbolic, iar următorul, literal. Ei spuneau că «lacul de foc» și «chinul» sunt literale, dar că «fiara» și «profetul mincinos» sunt simbolici (Apocalipsa 19:20), chiar dacă aceasta implica absurditatea ca o fiară simbolică să meargă într-un lac de foc literal! Orbi și surzi față de cei care evidențiau lipsa de rezonabilitate a unei astfel de absurdități, ei s-au întors cu sălbăticie asupra celor care prezentau Adevărul. În optsprezece secole ei au ucis cincizeci de milioane de adepți ai lui Cristos și au persecutat altele nenumărate. Este imposibil de calculat numărul pe care ei îl vor face să moară în această încheiere a Secerișului Veacului Evanghelic, când protecția guvernamentală va fi retrasă de la iubitorii de adevăr, cu excepția că de această dată, ei vor primi *toate* acestea!

O trăsătură importantă a învățăturii Pastorului Russell este că pedeapsa scripturală a nelegiuiților incorigibili nu este viața în chin, ci este uitare, anihilare, „moartea a doua” (Apocalipsa 21:8); că fiecare, fie în această viață sau după înviere, va fi adus la cunoașterea deplină a Adevărului (1 Timotei 2:4) ca să primească o oarecare măsură de Spirit sfânt; că cei care vor suporta pedeapsa extremă pentru păcat vor fi numai cei care alunecă dincolo de recuperare. În deplină conformitate cu profeția lui Ezechiel, Pastorul Russell a predat că „când un om drept va face nelegiuire, el va muri” – în moartea a doua.

3:22. ***Și mâna lui Iehova a fost acolo peste mine; și El mi-a spus: „Ridică-te, ieși în câmpie și voi vorbi cu tine acolo”.*** — Ezechiel a fost impulsionat de Spiritul sfânt să se îndepărteze de la râul Chebar cu activitățile sale forfotitoare. Consacrarea Pastorului Russell l-a determinat să se separe de activitățile comerciale și să își dedice viața în serviciul lui Dumnezeu. Mâna Domnului a fost asupra lui ca să facă aceasta. Poporul Domnului, evreii, s-au amestecat cu caldeenii, care trăiau în câmpie – literalmente «vâlcea» sau «vale». Pastorul Russell s-a întors de la preocupările obișnuite la tot poporul care locuiește în valea umbrei morții

(Psalmul 23:4); și în acea stare Dumnezeu a comunicat îndeaproape cu Veghetorul Său adevărat. Era cunoscut că Pastorul Russell petrecea nopți întregi în rugăciune, iar în ziua următoare mergea la activitatea sa de parcă nimic neobișnuit nu s-ar fi întâmplat.

Apocalipsa 3:14.

3:23. ***Atunci m-am ridicat și am ieșit în câmpie; și, iată, gloria lui Iehova stătea acolo, ca gloria pe care o văzusem lângă râul Chebar; și am căzut cu fața la pământ.*** — Înaintea Pastorului Russell era permanent viziunea caracterului, planului și lucrării Atotputernicului. Zilnic el a reînnoit legământul său de consacrare și zilnic a căutat să îl realizeze.

3:24. ***Atunci a intrat spirit în mine și m-a pus pe picioare și a vorbit cu mine și mi-a spus: „Du-te, închide-te înăuntrul casei tale.*** — Un gând posedă putere propulsivă și trebuie să rezulte în acțiune dacă nu este împiedicat de un gând opus. Spiritul, gândurile, cuvintele lui Dumnezeu din Biblie, intrau continuu în mintea Pastorului Russell și îl puneau în acțiune. Toți cei care s-au pus deoparte pentru a face voia lui Dumnezeu și au primit Spiritul sfânt, sunt membri ai Cristosului, din Casa Fiilor (Evrei 3:6), Preoțimea Regală. În consacrarea preoțimii tipice, preotul se închidea în Tabernacol timp de șapte zile. (Leviticul 8:33.) [Șapte simbolizează plenitudinea.] Astfel, Cristos și cei care sunt în El rămân permanent în Sfânta antitipică, starea concepută de spirit. Pastorul Russell a trăit în spirit de la consacrarea sa până la moartea sa.

3:25. ***Dar tu, fiu al omului, iată, vor pune funii peste tine și te vor lega cu ele și tu nu vei ieși printre ei.*** — Fiecare pas înainte în orice ramură a cunoștinței demonstrează disfuncționalitatea instituțiilor bazate pe cunoștința parțială din trecut; și, în consecință, aderenții și beneficiarii unor astfel de instituții se opun desfășurării evenimentelor. Clerul, încercând să stăvilească fluxul de Adevăr, să sprijine un eclesiasticism decadent clătinându-se spre cădere, pune orice restricție asupra influenței Pastorului Russell; dar legăturile asupra lui au servit, de asemenea, să lege neghina mai strâns în snopii organizațiilor. (Matei 13:30.) În împlinirea parabolei profetice snopii vor fi distruși în anarhia care este pe cale de a surveni. Membrii bisericii au fost îndemnați să scape de fiecare bucată de hârtie care conține Mesajul Adevărului

Prezent; împotriva adevărului s-a predicat aproape în fiecare biserică Anglicană, Germană și Suedeză; poporul a fost avertizat împotriva citirii adevărului; poporul adevărului a fost concediat sau i-a fost respinsă angajarea; în Europa ei au fost închiși și supuși la muncă grea; unii au fost uciși prin împușcare; le-a fost interzisă organizarea întrunirilor. Nici Pastorului Russell, nici tovarășilor săi credincioși nu le-a fost permis să vorbească Adevărul biblic înaintea congregațiilor eclesiasticismului. El nu a ieșit printre «ei», iar cea mai mare lucrare a sa a fost aprofundarea spiritului de consacrare printre cei din «Casa Fiilor».

3:26. ***Și voi face ca limba ta să se lipească de cerul gurii tale, încât vei fi mut și nu vei fi pentru ei un mustrător, pentru că ei sunt o casă răzvrătită.*** **—** Este imposibil de a mărturisi lucrurile spirituale celor cu minte carnală (1 Corinteni 3:1; Ioan 16:12); dar Pastorul Russell niciodată nu s-a reținut de la vorbirea sau publicarea Cuvântului lui Dumnezeu. Biblia ne învață că serviciul lui Dumnezeu trebuie să fie dintr-o inimă voitoare. Este un privilegiu care poate fi acceptat sau respins, după cum dorește ascultătorul. Totuși, pentru cei lumești, Pastorul Russell a fost ca „mut”, pentru că ei nu au vrut să asculte.

[**3:27.** ***Dar când voi vorbi cu tine, îți voi deschide gura și tu le vei spune: «Astfel spune Domnul Iehova»: cel care ascultă să asculte și cel care se ferește să se ferească, pentru că ei sunt o casă răzvrătită.”*** **—** Cu toate că cea mai mare vestire a adevărului ce s-a făcut vreodată pe acest pământ de vreun om, a rămas fără răsunet și a fost nesocotită de către capii instituțiilor religioase și lumești, totuși servitorul lui Dumnezeu trebuia să își îndeplinească însărcinarea; el trebuia să „strige tare ridicându-și vocea ca o trâmbiță și să arate poporului fărădelegea sa”. (Isaia 58:1.) Orice însărcinare primea din partea lui Dumnezeu, el trebuia să o îndeplinească întocmai. Cu el trebuia să se întâmple, și chiar s-a întâmplat, ceea ce era scris: „Am făcut precum mi-ai poruncit.” Ezechiel 9:11. – n. t.]

EZECHIEL IV

ASEDIILE PAPALE ȘI PROTESTANTE

4:1. ***„Tu de asemenea, fiu al omului, ia-ți o dală și pune-o înaintea ta și gravează pe ea cetatea, adică Ierusalimul.*** — În zilele lui Ezechiel, în Caldeea, o carte era o colecție de plăci inscripționate. Servitorul laodicean urma să fie un scriitor de cărți. În multe articole și capitole referitoare la regatele acestei lumi și la judecata și căderea lor, precum și a sistemelor lor eclesiastice, politice și comerciale, Pastorul Russell ilustrează Creştinătatea, tipic vorbind ca despre Ierusalim. Ea a purtat numele Domnului, dar a fost pângărită prin practicile rele ale locuitorilor săi. (C295.) Ca tip, Ierusalimul reprezintă în special faza eclesiastică a Creștinătății.

4:2. ***Și așază asediu împotriva ei și construiește o fortificație împotriva ei și ridică un val de pământ împotriva ei; pune tabăra de asemenea împotriva ei și pune berbeci împotriva ei de jur împrejur.*** — Eclesiasticismul urma să experimenteze asediu îndelungat din partea unei clase simbolizate prin Ezechiel. Asediul urma să fie realizat prin Adevăr, care să cuprindă fortăreața cetății nominale a lui Dumnezeu. Eclesiasticismul împresurat urma să treacă prin experiențe asemănătoare celei ale unei cetăți asediate desprinse de provincia sa, private de stăpânirea sa efectivă, în timp ce nominal o păstra, și izolată de aprovizionarea care curgea de la popoarele tributare. Pe lângă slăbirea lentă din cauza unei strânse împresurări, ea urma să reziste asalturilor ocazionale, singură să atace și să treacă printr-o perioadă de război, cu un singur posibil sfârșit, distrugerea totală a cetății. Cetatea asediată era înconjurată din fiecare parte cu o linie de întărituri militare, tranșee, palisade și forturi numite împreună un fort; din care, în special din centrul principal al ofensivei, aceasta era neîncetat hărțuită prin activități de demolare și asaltată prin atacuri surprinzătoare. Așadar, eclesiasticismul urma să fie înconjurat și plasat în defensivă prin dușmanii puternic întăriți și fortificați. „Iehova este fortăreața noastră.” (2 Samuel 22:2.) Aceasta urma să fie făcută printr-o clasă de creștini progresivi și iubitori de libertate într-o revoltă împotriva

și un atac asupra intoleranței, superstiției și tiraniei intrigilor clericale.

Cetățile antice erau înconjurate de ziduri înalte cu turnuri dese pentru veghetori, lăncieri, arcași și prăștiași. În situații de urgență zidurile erau aliniate cu astfel de luptători și cu aruncătoare de bolovani și foc. Atacul era făcut asupra unui punct slab în zid; și erau ridicate una sau mai multe movile de pământ ca să furnizeze o înălțime de la care să se egaleze avantajele asediatorilor cu cele ale apărătorilor. Zidurile de apărare ale eclesiasticismului sunt formate din crezuri și formalism și, nu în ultimul rând, din puterile civile și din oamenii care stau ca un bastion împotriva atacului. Un „munte" simbolizează un guvernământ. (Daniel 2:44, 45.) Națiunea [muntele (sau valul de pământ, n. t.)] era protestantismul organizat, militant. Tabăra este locul temporar statornic al celor care luptă de partea Domnului. (Evrei 13:13.) Un berbec era un dispozitiv folosit la spargerea zidului unei cetăți pentru atacul soldaților. Eclesiasticismul s-a înconjurat cu ziduri de pietre vii, soldați, poliție și alți ofițeri ai puterilor civile care protejează bisericile și poporul bisericesc (Isaia 59:10), educatori să construiască încredere în eclesiasticism, scriitori să scrie articole și cărți, și o oștire de alți aderenți și susținători. În asediul eclesiasticismului soldații Domnului au atacat agresiv cu cărți, ziare, misionari, prelegeri și instruire; căutând să reducă și să scoată din poziție unele dintre pietrele vii din jurul erorii organizate. Ieremia 6:6.

4:3. ***Mai mult, ia-ți o tigaie de fier și pune-o ca un zid de fier între tine și cetate; și îndreaptă-ți fața împotriva ei și ea va fi asediată, și tu vei așeza asediu împotriva ei. Acesta va fi un semn pentru casa lui Israel.*** — O tigaie de fier, literalmente o „placă subțire", era între protestantismul asediator și eclesiasticismul împresurat. „Au fost ajutați cu puțin ajutor" (Daniel 11:34). Puterile civile urmau să stea ca un zid de fier protejând poporul Domnului de puterea persecutoare a clericalismului stăpânitor. Nicio spărtură nu putea fi făcută în zid. Acesta era un «zid de fier». „Niciun rău nu ți se va întâmpla." (Psalmul 91:10.) „Mai mare este Cel care este cu tine decât aceștia care stau împotriva ta." (2 Regi 6:16.) Fierul, la fel ca ghearele și dinții de fier ale fiarei din viziunea lui Daniel, simbolizează agențiile unei puteri irezistibile. Întoarcerea feței spre sau împotriva a ceva era un semn de favoare sau de dizgrație.

(Psalmul 104:29.) Poporul Domnului urma să fie în mod hotărât în defavoarea eclesiasticismului stabilit și să îl asedieze începând de la Reformă și până la sfârșitul Secerișului. Când Ezechiel vede pe un altul făcând ceva, de regulă înseamnă că un altul decât Pastorul Russell face aceasta, dar mai poate însemna că Pastorul Russell se vede pe sine sau pe clasa Ezechiel. Profeția lui Ezechiel tipifică și simbolizează pe Pastorul Russell sau pe clasa reformatoare văzând pe Pastorul Russell sau pe clasa reformatoare sau pe unii membri ai acelei clase făcând lucrul tipificat sau simbolizat. Aici, clasa protestantă începând de la Reforma Protestantă și trecând prin perioada de Seceriș, este văzută în mod sistematic și eficient asediind eclesiasticismul stabilit. Casa lui Israel a însemnat în mod obișnuit națiunea evreiască, casa trupească nominală a lui Israel. Evreii erau împărțiți în cele zece seminții [Israel] care erau cu totul infectate cu credințe și practici păgâne, și cele două seminții [Iuda] care se țineau mai îndeaproape de Iehova. În antitip, atunci când atât Israel cât și Iuda sunt menționați, și profeția este intenționată pentru o împlinire antitipică, Israel semnifică papalitatea iar Iuda semnifică protestantismul stabilit. Aici semnul urma să fie întreaga casă nominală a lui Israel – toți creștinii declarați, catolici și protestanți. W.T.'05-179.

4:4. ***Culcă-te de asemenea pe partea ta stângă și pune nelegiuirea casei lui Israel peste ea; conform cu numărul zilelor cât vei sta culcat pe ea, vei purta nelegiuirea lor.*** — În versetele de la 4 până la 6 Israel și Iuda sunt incluse în aceeași ilustrație, și semnifică papalitatea și protestantismul stabilite și corupte. Partea stângă era un semn de mai puțină favoare. Romanismul a continuat în păcat și a continuat să adauge, înmulțind faptele rele, până când nelegiuirea avea să ajungă deplină. (Geneza 15:16.) O zi în profeție semnifică un an în împlinire. (Numeri 14:34.) Aici Ezechiel reprezintă pe clasa reformatoare care a avut de îndurat nelegiuirile papalității, atât prin persecuție cât și prin rușinea de a vedea pe creștinii declarați crezând cele mai grave erori. Nelegiuirea papalității, casei lui Israel, consta în faptul că reformatorii le-au arătat dovezi perseverente referitoare la direcția lor greșită, și totuși ei au continuat în felul lor propriu, nepăsători față de avertismentele divine. Prin urmare, față de ei a fost resimțită mai puțină favoare din partea lui Iehova decât față de protestantism.

4:5. ***Fiindcă am pus peste tine anii nelegiuirii lor, conform cu numărul zilelor, trei sute nouăzeci de zile; astfel tu vei purta nelegiuirea casei lui Israel.*** — Peste elementul reformator a fost pusă povara de a vedea pe înșelații clericalismului papal învățând și trăind continuu în eroare. Aceasta era o povară asupra conștiinței, și era respingătoare pentru mintea luminată a elementului reformator, cunoscut de secole, cel puțin cu numele, ca protestant. Intrigile clericale din diviziunea mai mare a Creștinătății urmau să fie atacate timp de 390 de ani, în decursul cărora elementul asediator, reformatorii, urmau să fie protejați de papalitate prin «zidul de fier» al puterilor civile. Aceasta a început în 1528 și s-a sfârșit în 1918. Anul 1528 este unul dintre punctele de cotitură ale istoriei. Protestantismul în Anglia și în Germania era în balanță. Ridicarea bruscă a lui Carol al V-lea al Germaniei la mare putere a încurajat pe papa Clement să treacă de partea lui Carol. El l-a influențat pe împărat să susțină o măsură destinată să limiteze răspândirea protestantismului, și care să fie urmată de distrugerea sa totală. În conformitate cu legea propusă niciun protestant nu putea să convertească un romanist la credința reformată, nici nu era admisibil ca protestantismul să se răspândească în alte țări. Aceasta însemna pentru toți protestanții un sfârșit la fel ca cel al hughenoților în Franța, suprimarea Renașterii cu „creșterea sa de cunoștință" (Daniel 12:4), și sfârșitul civilizației prospere și relativ luminate a timpurilor moderne. Viitorul întregii lumi, precum și al Planului Divin, era pus în joc! Un război general a fost abia evitat de a distruge luteranismul. Filip Landgrave al Saxoniei a descoperit intriga, a luat armele, și în 1528 a obținut forțat despăgubire de la un episcop catolic. Alți prinți ai Germaniei au rămas de partea lui Filip.

Cităm din «Martin Luther» de istoricul dr. Peter Bayne, LL. D. [doctor în drept civil și eclesiastic, n. t.], pagina 486: „Aceștia (prinții credinței reformate) au fost hotărâți cu fermitate să nu consimtă la decretul majorității. Filip de Hesse, Ioan al Saxoniei, Markgraful George cel Pios de Brandenburg-Anspach, Ducii de Lunenburg și Brunswick, Prințul de Anhalt, și reprezentanții Strasburgului, Nurnbergului, și ai altor douăsprezece orașe libere, au intrat într-un protest solemn împotriva revoluției prospective. Ei au fost numiți *protestanți*! Toți care la această oră susțin că

Adevărul va fi dezvăluit și că nici papă sau kaizer nu vor putea coagula fluxul mereu crescând al progresului și îmbunătățirii, pot avea o mândrie onorabilă aflând originea lor spirituală în cutezătorul Filip și în mărinimosul și sincerul Ioan.” (Pagina 481): „Cât de complet este șters din memoria generației actuale întregul spectacol al acelui an, 1528! Și totuși efectul acestor evenimente nu este încă epuizat; nici nu ar fi posibil ca cineva fără să își formeze o concepție din acestea să înțeleagă cum s-a adăugat verigă la verigă în lanțul evolutiv al istoriei moderne.”

Astfel, Germania a înființat zidul de fier al apărării civile între protestanții asediatori și papalitatea împresurată. Anglia, de asemenea, a fost alt mare imperiu care a stat ca un zid de fier între elementul reformator și papalitate, ruptura de Roma începând să ia formă în 1528. Acesta a fost anul când papa Clement a numit pe legații săi, Correggio și Wolsey, să conducă procesul de divorț al reginei Katherine de Aragon, la indicația lui Henric al VIII-lea. (Apocalipsa 8:8, 9.) Așa cum Dumnezeu a ridicat un faraon ambițios și încăpățânat atunci când El a intenționat să elibereze evreii din Egipt, la fel El l-a ridicat pe desfrânatul Henric al VIII-lea ca agentul prin care să intervină ruptura dintre Anglia și Roma. „Rezultatul natural” [al procedurii de divorț a lui Henric], spune istoricul A. F. Pollard în lucrarea sa «Henric al VIII-lea», „a fost separarea Angliei de Roma”. Astfel înțelepciunea divină a făcut uz de „mânia omului să ÎL laude” și a determinat ca «zidul de fier» al puterilor civile, militare și navale ale Imperiului Britanic, German, și ale Statelor Unite, să stea o barieră de neînvins împotriva puterii persecutoare a Marelui Babilon. În siguranță în spatele zidului de fier, elementul reformator a fost capabil să trăiască și să crească în tabăra sa și să continue asediul intrigilor clericale romano-catolice.

4:6. ***Și după ce le vei fi împlinit, așează-te din nou pe partea ta dreaptă și poartă nelegiuirea casei lui Iuda patruzeci de zile; ți-am rânduit fiecare zi pentru un an.*** — Partea dreaptă semnifică mai puțină defavoare decât pentru papalitate. Casa lui Iuda reprezintă protestantismul, bisericile protestante. Până în 1878, când a fost lepădat de către Mesia întors și prezent, protestantismul s-a bucurat de favoare divină, întocmai ca cele două seminții, numite împreună Iuda, comparativ cu cele zece seminții idolatre ale lui Israel. După 1874 Adevărul Prezent a luat forma unei revizii

generale a crezurilor și a anunțării prezenței a doua a lui Cristos. Aceasta a fost respinsă unanim de către bisericile protestante; și eclesiasticismul protestant organizat, din 1878, pentru patruzeci de ani, a devenit Iuda acestui tip asediat din toate părțile de către elementul reformator sub conducerea administratorului Adevărului Divin, Pastorul Russell. Până în 1918, după calcul ebraic, care începe în toamna lui 1917, puterile civile continuă ca un «zid de fier» să protejeze pe poporul Domnului în mărturia lor împotriva erorii. Apocalipsa 3:14; B66, 91.

4:7. ***De aceea să îți îndrepți fața spre asediul Ierusalimului și brațul tău va fi descoperit și vei profeți împotriva lui.*** — Clasa Ezechiel, clasa adevăratei reforme protestante, în decursul a 390 și 40 de ani s-a pus să atace intrigile clericale. Pastorul Russell rareori a vorbit fără să spună câteva cuvinte de obiecție sau de avertizare referitoare la eclesiasticism. Brațul simbolizează puterea (E47), iar descoperirea brațului este ca atunci când un om își scoate haina pentru a îndeplini o sarcină. Asediul urma să fie realizat cu energie. Elementul reformator urma să predice continuu, neiertând sau nescuzând intrigile clericale, dar direct și esențial atacându-le.

4:8. ***Și, iată, voi pune funii asupra ta și nu te vei întoarce de pe o parte pe alta, până când vei fi împlinit zilele asediului tău.*** — Dumnezeu a legat pe adevăratul Său popor la această lucrare. Elementul reformator nu trebuia să își schimbe atitudinea, ci continuu să mențină atacul asupra corupției eclesiastice până la sfârșitul asediului în 1918. Anul ebraic 1918 a început în octombrie 1917.

4:9. ***Ia-ți de asemenea grâu și orz și fasole și linte și mei și alac și pune-le într-un vas și fă-ți pâine din ele, conform cu numărul zilelor cât vei sta culcat pe o partea a ta, trei sute nouăzeci de zile să mănânci din ea.*** — Aceste cereale reprezintă diferite feluri de hrană spirituală, fiecare fel de hrană pentru a fi mâncată de categoria de creștini reprezentați prin hrană. Grâul reprezintă adevărata Evanghelie a Regatului, așa ca în parabola semănătorului (Matei 13:1-30), și este hrana Turmei Mici. Orzul era puțin apreciat printre evrei, pentru că era prețul unui adulter. (Osea 3:2.) Acesta semnifică hrana spirituală a unei clase vinovate de adulter spiritual, alianță nesfântă cu lumea în a aduce copii

„străini”. (Osea 5:7.) Fasolea, lintea, meiul și alacul reprezintă felurile de hrană inferioare grâului (care conține toate elementele pentru a susține viața) și inferioare chiar orzului. Folosirea lor continuă ca hrană provoacă deficiențe fizice, slăbiciuni și boli. În mod obișnuit lintea este cultivată pentru furaj. Meiul este încă mai inferior. Simbolic reprezintă pe creştinii care „nu au pământ adânc”. (Matei 13:5.) Măzărichea, numită uneori «neghină» sau «alac înțepător», este un aliment foarte sărac. Natura lor înțepătoare sugerează un tip de creștini cu care este greu de înțeles, precum și felul de hrană mintală, morală și spirituală care îi produce. Împreună cu unii din grâul adevărat, așa cum este arătat în versetul 16, urmau să fie adunați creștini de diferite grade de dezvoltare din bisericismul stabilit, fiecare mâncând felul de hrană corespunzând dezvoltării sale creștine, clasa grâului asimilând ceea ce este mai bun din Cuvântul Divin, și așa mai departe până la cei care absorb cel mai sărac fel de nutreț spiritual, o parte din această hrană fiind de regulă considerată ca potrivită numai pentru animale. Aceasta era hrana diferitelor clase cu care trebuiau să subziste, fiecare conform capacității sale, din 1528 până în 1918, și din 1878 până în 1918.

4:10, 11. ***Și mâncarea ta, pe care o vei mânca, va fi cântărită, douăzeci de șecheli pe zi; o vei mânca din când în când. Și apa o vei bea de asemenea prin măsură, o a șasea parte dintr-un hin; o vei bea din când în când.*** — Un șechel era o jumătate de uncie; douăzeci de șecheli erau zece uncii. Un hin era un galon și jumătate. A șasea parte dintr-un hin era un litru. Aceasta era rația zilnică, o porție de înfometare. Ei nu se alimentau cu ea continuu, ci numai duminicile, sau de două, trei ori pe săptămână – „din când în când”. Poporul ca o clasă urma să aibă o subzistență spirituală deficitară în decursul perioadei de asediu.

4:12. ***Și o vei mânca precum turte de orz și o vei coace înaintea ochilor lor cu excremente care ies din om.”*** — Turtele făcute din acest amestec erau folosite de către cei foarte săraci în timpuri de lipsă, ilustrând puținătatea hranei spirituale printre urmașii eclesiasticismului. Cei săraci, neavând sobe sau cuptoare își coceau pâinea sau turtele pe pietre înfierbântate sau în foc, sau le prăjeau punându-le între straturi de balegă, care ardeau încet. Numai balega de animale era în mod obișnuit folosită. Nu era

insultă sau pângărire mai mare decât a transforma casa unui om într-un recipient pentru excremente umane. (Deuteronom 23:12-14.) Domnul nostru asociază excrementele umane cu „ceea ce întinează pe om”. (Matei 15:11.) Luther a vorbit despre „bălegarul decretaliilor romane”. Excrementele umane semnifică tradițiile omenești, adăugiri clericale la Cuvântul lui Dumnezeu.

4:13. ***Și Iehova a spus: „Astfel copiii lui Israel își vor mânca pâinea lor pângărită printre neamurile unde îi voi alunga”.*** — Hrana spirituală săracă, așa cum era amestecul, urma să fie complet pângărită.

4:14. ***Atunci eu am spus: „Ah, Doamne Iehova! Iată, sufletul meu nu a fost pângărit; fiindcă din tinerețea mea până acum nu am mâncat din ceea ce moare de la sine sau din ce este sfâșiat în bucăți; nici nu a intrat carne necurată în gura mea”.*** — Aceasta tipifică dorința inimii clasei reformatoare de a se menține curați de erorile profanatoare.

4:15. ***Atunci El mi-a spus: „Iată, îți dau excremente de vacă în loc de excremente de om, să îți pregătești pâinea pe ele”.*** — Hrana spirituală urma să fie destul de neplăcută.

4:16. ***Mai mult, El mi-a spus: „Fiu al omului, iată, voi frânge toiagul pâinii în Ierusalim; și ei vor mânca pâinea cântărită și cu grijă; și vor bea apa cu măsură și cu înmărmurire.*** — Tipul adoptat de Ezechiel a fost intenționat să descrie stările spirituale în eclesiasticismul roman după A. D. 1528, și în cel protestant după A. D. 1878, în Ierusalim (bisericism), cetatea asediată, acolo unde urma să fie o foamete de Cuvântul lui Dumnezeu. Așa cum profețiile au deseori o împlinire literală precum și una simbolică, aceasta se referă de asemenea la strâmtorarea asedierii Ierusalimului literal și la deficitul literal de hrană în Timpul de Necaz asupra Creștinătății, cu costul său ridicat de trai, tichete și dictatori alimentari. Leviticul 26:26.

4:17. ***Ca să le lipsească pâine și apă și să fie înmărmuriți unii cu alții și să fie mistuiți pentru nelegiuirea lor.”*** — Așa cum un popor sărac cu minime cantități de hrană slăbește și moare, la fel și creștinii slăbesc și mor spiritualmente din cauza dietei prevăzute de cler.

EZECHIEL V

DEZASTRELE PĂRULUI DESPĂRȚIT

5:1. ***„Și tu, fiu al omului, ia-ți un cuțit ascuțit, ia-ți un brici de bărbier și fă-l să treacă pe capul tău și pe barba ta; apoi ia-ți balanțe de cântărit și împarte părul.*** — Aceasta are loc după zilele de asediu a Ierusalimului, sau în antitip după ce asediul romanismului și protestantismului este încheiat în 1918. Aceasta a avut o împlinire literală în 606 î. Cr., și va avea o împlinire literală și una simbolică în și după 1918. Ea descrie mai multe feluri de tulburări asupra Creștinătății și cauzele care le provoacă. Raderea capului reprezintă necazul Creștinătății. (Isaia 3:17, 20, 24; Ieremia 7:29.) Raderea bărbii era parte din tratamentul ceremonial al unui lepros (Leviticul 14:8, 9), și semnifică că după 1918 Creștinătatea va fi tratată ca un lepros moral de către Dreptatea indignată, necurată de fărădelegi incurabile și perversitate, care, în fața predicării continue a Evangheliei, a condus la recentele războaie.

Ezechiel 5:2, 12, 16, 17, relatează caracteristici ale distrugerii Ierusalimului literal în 606 î. Cr. și A. D. 70-73, și ale Creștinătății în epoca de la 1914. Deoarece în versetul 12 a treia parte din persoane urma să sufere moarte sau necaz, părul în versetele 1, 2 și 3 semnifică pe poporul din Ierusalim – Creștinătate. În cazul lui Samson părul a reprezentat puterea sa; și aici părul tăiat semnifică faptul că oamenii care sunt puterea Creștinătății vor fi nimiciți în perioada scurtă dar teribilă și plină de evenimente începând în A. D. 1918. A treia parte este „arsă cu foc în mijlocul cetății”. Focul simbolizează distrugerea. O mare parte din aderenții eclesiasticismului vor muri de ciumă și foamete. (Deuteronom 32:24.) În 5:16, 17 pârghiile foamei sunt reprezentate ca săgețile rele ale foametei. Toiagul este cel pe care cineva se sprijină; toiagul pâinii este aprovizionarea cu hrană a Creștinătății. În 1916 era deja 25 la sută deficit de recoltă pretutindeni în lume, prevestind condiții mai rele care vor veni. În versetul 18 fiarele rele trimise peste Creștinătate sunt sălbaticele guverne „creștine” ale lumii (Deuteronom

32:24), care, prin nemaiauzită barbarie în război, sunt îndoliate milioanele din popor și este cauzată vărsare de sânge incomparabilă în istorie.

5:2. ***Să arzi cu foc a treia parte în mijlocul cetății, când zilele asediului se vor împlini; și să iei a treia parte și să o lovești împrejur cu un cuțit; și a treia parte să o împrăștii în vânt; și Eu voi scoate o sabie după ei.*** — A treia parte a părului urma să fie lovită cu un cuțit. A se vedea 5:12. Aceasta reprezintă pe oamenii care nu sunt definitiv în sau sub eclesiasticism, dar sunt asociați cu el, favorizându-l și beneficiind din el. Aceștia urmează să fie loviți cu sabia scoasă pentru distrugerea vieții în Timpul de Strâmtorare. O parte considerabilă de oameni va fi separată de la orice legătură cu bisericismul prin vânturile de război și tulburare. Aceștia au fost în legătură cu bisericismul, l-au simpatizat sau au beneficiat din el. Această clasă de asemenea va fi implicată în vărsarea de sânge a „marelui necaz”. Matei 24:21; Apocalipsa 7:14.

5:3, 4. ***Tu de asemenea să iei de acolo puțini la număr și să îi legi în poalele hainei tale. Apoi să iei din nou dintre ei și să îi arunci în mijlocul focului și să îi arzi în foc; fiindcă din el un foc va ieși la toată casa lui Israel.*** — A lega în poală este un simbol de strânsă afiliere. Câțiva aderenți ai bisericismului se vor afilia celor care cred Adevărul Prezent, dar atât de cercetătoare vor fi circumstanțele perioadei de necaz încât niciunul care nu va fi cu inima în «Adevărul Prezent» (2 Petru 1:12) nu va fi în stare să rămână sub protecția care umbrește pe poporul Domnului. Aceștia puțini vor fi separați, și în final vor deveni implicați în distrugerea care va fi asupra tuturor susținătorilor, simpatizanților și beneficiarilor bisericismului. Niciunul nu va scăpa; aceasta va fi peste „toată casa lui Israel”. Conflagrația Babilonului va fi grăbită de aderenții descriși aici. După 1918 oamenii susținători ai bisericismului vor înceta să fie susținători ai săi, vor fi distruși ca aderenți prin ciuma erorilor predominante și prin foametea de Cuvântul lui Dumnezeu printre ei. Sabia Spiritului (Efeseni 6:17), care este Cuvântul lui Dumnezeu, va fi manevrată în mâinile credincioșilor «Adevărului Prezent» într-o astfel de manieră încât să determine

pe susținătorii conștiincioși ai eclesiasticismului să înceteze de a mai fi susținători.

5:5. ***Astfel spune Domnul Iehova: «Acesta este Ierusalimul; Eu l-am pus în mijlocul națiunilor și al țărilor care sunt în jurul lui.*** — Dumnezeu, prin creșterea cunoștinței, prin Renaștere, și prin puterea dinamică a credinței în Cuvântul lui Dumnezeu, a înființat Creștinătatea pe o culme de putere în mijlocul națiunilor păgâne ale lumii.

5:6. ***Și el a schimbat judecățile Mele în stricăciune mai mult decât națiunile, și statutele Mele mai mult decât țările care sunt în jurul lui, pentru că ei au refuzat judecățile Mele și nu au umblat în statutele Mele».*** — Dumnezeu a învățat Creștinătatea principiile justiției și i-a dat legea Sa divină, iubirea sacrificatoare de sine – „O lege nouă: să vă iubiți unii pe alții". (Ioan 13:34.) În lumina comparativă a Creștinătății și a Păgânătății, Creștinătatea este mult mai rea; pentru că, având instrucțiunile, îndemnurile și exemplele Bibliei, ea atât le-a refuzat cât și nu a umblat în ele.

5:7. ***De aceea astfel spune Domnul Iehova: «Pentru că ați făcut mai mult decât națiunile care sunt de jur împrejurul vostru și nu ați umblat în statutele Mele, nici nu ați ținut judecățile Mele, nici nu ați făcut conform cu judecățile națiunilor care sunt de jur împrejurul vostru».*** — Creștinătatea, sub binecuvântarea lui Dumnezeu, a sporit în lucruri materiale și în cunoștință mai mult decât Păgânătatea, și totuși, nu numai că nu a umblat în Legea de Iubire a lui Dumnezeu, dar nici nu a trăit conform standardelor de dreptate și judecată a păgânilor. Chinezii sunt mult mai demni de încredere în angajamente de afaceri decât sunt creștinii. Unele triburi din Africa sunt mult mai morale din punct de vedere sexual decât sunt albii, iar exploratorii au remarcat amabilitatea naturală a negrilor din Nyassa și Soudan.

5:8. ***De aceea astfel spune Domnul Iehova: «Iată, Eu, chiar Eu, sunt împotriva ta și voi face judecăți în mijlocul tău, înaintea vederii națiunilor.*** — Din cauza răutății Creștinătății împotriva luminii, Dumnezeu este împotriva acestui sistem care se numește după numele sfânt al lui Cristos, și va executa asupra

lui o astfel de judecată groaznică și fără precedent încât să constituie o lecție durabilă pentru popoarele „necivilizate”.

5:9. ***Și voi face în tine ceea ce nu am mai făcut și ce nu voi mai face la fel, din cauza tuturor urâciunilor tale. —*** Pedepsele vin din cauza uniunii ilicite dintre biserică și stat a bisericismului, denumită „adulter” spiritual (Apocalipsa 17:2); din cauza acordării licențelor la băuturi alcoolice, viciu și crimă, a învățăturilor ei demonice (1 Timotei 4:1), cum ar fi chinul veșnic, nemurirea inerentă și trinitatea; a urâciunii pustiirii în liturghia papală (Matei 24:15); și a fariseismului ei în fața masacrării voite a milioane de oameni.

5:10, 11. ***De aceea părinții vor mânca pe fii în mijlocul tău și fiii vor mânca pe părinții lor; și Eu voi face judecăți în tine și toată rămășița ta o voi împrăștia în toate vânturile. Pentru aceea, precum Eu trăiesc», spune Domnul Iehova: «Într-adevăr, pentru că ai profanat Sanctuarul Meu cu toate lucrurile tale detestabile și cu toate urâciunile tale, de aceea te voi micșora și Eu; ochiul Meu nu va cruța, nici nu voi avea vreo milă. —*** Sanctuarul ebraic sau Templul tipifica clasa Sanctuarului creștin, Biserica din pietre vii (1 Petru 2:5), Templul Spiritului sfânt. (1 Corinteni 3:16, 17.) Creștinismul adevărat și curat din zilele apostolice a fost întinat (2 Cronici 36:14) cu practici și doctrine detestabile și abominabile înaintea lui Dumnezeu, până când acum este numit „desfrânata cea mare” [biserica apostată a romanismului] și fiicele „desfrânate” [bisericile protestante]. (Apocalipsa 17:5.) Justiția Divină nu va cruța nici nu va avea milă până când Creștinătatea va fi fost cercetată de tot sângele nevinovat al sutelor de milioane de victime din îndelungatele ei secole de războaie necreștine și persecuții.

5:12, 13. ***A treia parte din tine va muri de ciumă și cu foamete vor fi mistuiți în mijlocul tău; și a treia parte va cădea prin sabie de jur împrejurul tău; și voi împrăștia a treia parte în toate vânturile și voi scoate o sabie după ei. Astfel mânia Mea va fi împlinită și furia Mea se va odihni asupra lor iar Eu voi fi mângâiat; și ei vor cunoaște că Eu, Iehova, am vorbit aceasta în zelul Meu, când Îmi voi fi împlinit furia în ei. —***

Iov a sperat pentru timpul când mânia lui Dumnezeu va fi trecută. (Iov 14:13.) Mânia lui Dumnezeu va înceta pentru totdeauna atunci când acest timp de necaz este trecut. (Isaia 10:25.) Justiția divină va fi mângâiată, se va odihni, având realizată sentința sa de moarte, cu însoțirile de boală, durere, lacrimi și degradare, mintală, morală și fizică, asupra rasei umane.

5:14-17. ***Mai mult, te voi face risipire și ocară printre națiunile care sunt de jur împrejurul tău, înaintea ochilor tuturor care trec pe lângă tine. Astfel, aceasta va fi o ocară și o batjocură, o instruire și o uimire pentru națiunile care sunt de jur împrejurul tău, când voi face judecăți în tine în mânie și în furie și în mustrări furioase. Eu, Iehova, am vorbit aceasta. Când voi trimite asupra lor săgețile rele ale foametei, care vor fi pentru nimicirea lor și pe care le voi trimite pentru a vă nimici; și voi mări foametea asupra voastră și vă voi zdrobi toiagul pâinii. Astfel voi trimite asupra voastră foamete și fiare rele și ele te vor văduvi; și ciuma și sângele vor trece prin tine; și voi aduce sabia asupra ta. Eu, Iehova, am vorbit aceasta».”*** — Creștinătatea urmează să fie devastată prin război, revoluție, anarhie, foamete (Luca 21:26) și ciumă, de la un capăt până la celălalt. Eminența ei lăudată și invidiată va trece prin autodistrugere, ca urmare a idealurilor false de onoare, transformându-se într-o dezolare provocând batjocurile și ocările păgânilor, și fiind pentru națiunile păgâne un motiv de uimire și o sursă de instruire. Furia mâniei lui Dumnezeu împotriva ei figurează în expresia: „În mânie și în furie și în mustrări furioase”.

EZECHIEL VI

SABIE — FOAMETE — CIUMĂ

6:1-4. ***Și Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând: „Fiu al omului, îndreaptă-ți fața către munții lui Israel și profețește împotriva lor, și spune: «Voi munți ai lui Israel, ascultați cuvântul Domnului Iehova. Astfel spune Domnul Iehova munților și dealurilor, râurilor și văilor: „Iată, Eu, chiar Eu voi aduce o sabie asupra voastră și voi distruge înălțimile voastre. Și altarele voastre vor fi pustiite și chipurile voastre vor fi zdrobite; și voi arunca înaintea idolilor voștri pe oamenii voștri uciși.*** — Acest capitol se referă la mânia divină, după A. D. 1918, asupra guvernelor, numite simbolic „munți și dealuri”, și asupra râurilor, denominațiilor.

6:5-7. ***Și voi pune trupurile moarte ale copiilor lui Israel înaintea idolilor lor și voi împrăștia oasele voastre de jur împrejurul altarelor voastre. În toate locuințele voastre, cetățile vor fi risipite și înălțimile vor fi pustiite; încât altarele voastre vor fi risipite și pustiite și idolii voștri vor fi zdrobiți și vor înceta și chipurile voastre vor fi retezate și lucrările voastre vor fi abolite. Și cei uciși vor cădea în mijlocul vostru și veți cunoaște că Eu sunt Iehova.*** — Toate bisericile de stat urmează să fie distruse, literalmente prin sabie, și prin adevărul referitor la ele în Cuvântul lui Dumnezeu, Sabia Spiritului. (2 Regi 23:13-22.) Pe vârfurile dealurilor și munților, a guvernelor, sunt altarele, centrele de cult ale națiunilor. Mari sacrificii sunt făcute de către mase de a întreține aceste altare.

EXEMPLE DE „CREȘTINI” PĂSTRAȚI

6:8. ***Totuși voi lăsa o rămășiță, ca să aveți pe unii care să scape de sabie printre națiuni, când veți fi împrăștiați prin toate țările.*** — Păgânătatea va fi cel mai sigur loc de pe pământ în timpul durerilor de naștere ale Sionului! Ieremia 44:28.

6:9. ***Și cei dintre voi, care scapă, își vor aminti de Mine printre națiuni, oriunde vor fi duși captivi, pentru că sunt frânt din cauza inimii lor adultere, care s-a depărtat de Mine, și din cauza ochilor lor, care comit adulter după idolii lor; și se vor detesta pe ei înșiși de relele pe care le-au făcut în toate urâciunile lor.*** — Dumnezeu a rupt complet relațiile cu bisericile, care cu inima și ochii „s-au depărtat de Mine”.

6:10. ***Și vor cunoaște că Eu sunt Iehova și că nu am spus în zadar că le voi face acest rău”».*** — După ce strâmtorarea va fi fost trecută, supraviețuitorii vor avea o mie de ani în care să recunoască mâna lui Dumnezeu.

6:11. ***Astfel spune Domnul Iehova: «Lovește cu mâna ta și tropăie cu piciorul tău și spune: „Vai”, pentru toate urâciunile rele ale casei lui Israel! Căci ei vor cădea prin sabie, prin foamete și prin ciumă.*** — Atitudinea adevăratului popor al Domnului, „cei care jelesc în Sion” (Isaia 61:3), este aceea de indignare dreaptă împotriva urâciunilor Creștinătății.

6:12. ***Cel care este departe va muri de ciumă; și cel care este aproape va cădea prin sabie; și cel care rămâne și este asediat va muri de foamete, astfel Îmi voi împlini furia asupra lor.*** — În pofida judecăților manifestate de Dumnezeu, devotații Babilonului mistic, „creștinii”, nu se vor întoarce la Dumnezeu, dar, în timp ce aduc reverență și fac serviciu altarelor și idolilor lor, vor fi luați prin surprindere de sabie literală, foamete și ciumă (Ieremia 15:2), și de Sabia spirituală a Spiritului, de înfometare din lipsa Cuvântului lui Dumnezeu, și de doctrine pestilențiale.
Psalmul 91:6, 7.

6:13. ***Atunci veți cunoaște că Eu sunt Iehova, când oamenii lor uciși vor fi printre idolii lor de jur împrejurul altarelor lor, pe fiecare deal înalt, pe toate vârfurile munților și sub fiecare pom verde și sub fiecare stejar stufos, în locurile unde ei ofereau arome dulci tuturor idolilor lor.*** — În bisericile Romană și Greacă idolii, chipurile și icoanele sunt literale. Sunt și alți idoli în toate

bisericile – putere, prestigiu, poziție socială, onoare clericală, aur, educație lumească etc. Așa cum în tipurile Tabernacolului sacrificiul adus cu supunere și zel producea o „aromă dulce” să se ridice spre Dumnezeu, la fel același serviciu ridică o aromă dulce idolilor Creștinătății. „Pomii verzi” și „stejarii stufoși” erau obiectele preferate ale idolatriei (Ieremia 2:20; Osea 4:13), și tipifică închinarea înaintea predicatorilor proeminenți și a altor oameni.

Psalmul 37:35.

6:14. ***Astfel Îmi voi întinde mâna asupra lor și voi pustii țara, da, mai pustiită decât pustia spre Dibla, în toate locuințele lor; și ei vor cunoaște că Eu sunt Iehova».”*** **—** Creștinătatea va deveni mai pustie decât pustiul din jurul Palestinei, va fi ștearsă de pe fața pământului, ca să facă loc pentru Noua Ordine de lucruri, „lumea viitoare” (Evrei 2:5) „în care locuiește dreptatea”. 2 Petru 3:13.

EZECHIEL VII

ZORII ZILEI RELE

7:1-6. ***Mai mult, Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând: „De asemenea, tu fiu al omului, astfel spune Domnul Iehova către țara lui Israel: «Un sfârșit, sfârșitul a venit peste cele patru colțuri ale țării. Acum a venit sfârșitul asupra ta și Eu voi trimite mânia Mea asupra ta și conform căilor tale te voi judeca, și voi întoarce asupra ta toate urâciunile tale. Și ochiul Meu nu te va cruța, nici nu va avea milă; ci voi întoarce căile tale asupra ta și urâciunile tale vor fi în mijlocul tău; și veți cunoaște că Eu sunt Iehova». Astfel spune Domnul Iehova: «Un rău, un singur rău, iată, a venit. Un sfârșit a venit, sfârșitul a venit; se trezește împotriva ta; iată, a venit.*** — Capitolul 7 include ceea ce a văzut Ezechiel în tip și ceea ce clasa Ezechiel vede acum în antitip – distrugerea pământului simbolic [ordinea socială], precum și cauzele acesteia; scăparea rămășiței care va trece în viață prin strâmtorare în ordinea mai bună de lucruri; pângărirea și distrugerea „ornamentului” lui Dumnezeu, Creștinătatea; și legarea și distrugerea stăpânirii de putere nelegiuită. Misiunea Pastorului Russell, în mare parte, a fost să prevină Creștinătatea asupra sfârșitului său iminent, în timpul de strâmtorare mondială. Aceasta este judecata divină asupra națiunilor. Ele seceră ceea ce au semănat. Dumnezeu a trecut cu vederea nelegiuirile oamenilor din timpurile trecute (Faptele 17:30); dar acum răul va primi tocmai răsplata sa în mânia dreptății atât de îndelungat insultată. Aceasta va fi o perioadă de rău neamestecat asupra Creștinătății, al cărei scop va fi să demonstreze oamenilor cunoașterea certă că „Dumnezeul tău domnește”. (Isaia 52:7.) Nu va fi nicio șansă de a scăpa de la distrugere, deși națiunile – așa ca în cazul Germaniei, Aliaților și Statelor Unite – în zadar caută cu stăruință o cale de asigurare a păcii. Strâmtorarea se datorează zorilor Zilei lui Cristos, Mileniul. Aceasta este Ziua Răzbunării, care a început cu războiul mondial din 1914 și care va izbucni asemenea unei furtuni

furioase de dimineață în 1918. Plângerile 4:18.

7:7-9. ***Dimineața a venit la tine, tu cel care locuiești în țară; a venit timpul, ziua tulburării este aproape și nu răsunetul munților. Acum, Îmi voi turna în curând furia Mea asupra ta și voi împlini mânia Mea asupra ta; și conform căilor tale te voi judeca și te voi răsplăti pentru toate urâciunile tale. Și ochiul Meu nu va cruța, nici nu va avea milă; te voi răsplăti conform căilor tale și urâciunilor tale, care sunt în mijlocul tău; și veți cunoaște că Eu sunt Iehova, care lovește.*** — Cel mai mult vor suferi cei care își îndreaptă afecțiunea spre lucrurile pământești, locuitorii pământului și iubitorii pământului. Văile abrupte ale munților sunt pline de sunete răsunând, copaci căzând, stânci dezlipindu-se, avalanșe, alunecări de teren, căderi de ape, sau de tunetele furtunilor locale. Națiunile pământului au răsunat de secole cu războaie locale, revolte, revoluții, foamete și ciumă. (A318.) Acestea au trecut; dar agitația prezentă și revoluția iminentă și anarhia nu vor înceta, dar se vor răspândi și se vor intensifica până când această ordine de lucruri va fi distrusă.

7:10. ***Iată, Ziua, iată, a venit; dimineața a rodit, toiagul a înflorit, mândria a înmugurit.*** — „Mândria merge înaintea distrugerii." (Proverbe 16:18.) Mândria umană [printre kaizeri, clerici, lideri ai forței de muncă și capitaliști], a înmugurit, a înflorit în fapte care vor aduce distrugere. Toiagul este un simbol al autorității. Autoritatea organizată este pervertită de la funcția sa desemnată divin de a restrânge și pedepsi crima într-o nemiloasă stăpânire de forță și vărsare de sânge.

7:11. ***Violența s-a ridicat într-un toiag al răutății; nimeni dintre ei nu va rămâne, nici din mulțimea lor, nici vreunul dintre ei; nici nu va fi jelire pentru ei.*** — Cei care conduc prin violență vor fi dezrădăcinați totalmente din pământ în Timpul de Tulburare, și nu vor fi onorați nici jeliți (Ieremia 16:4-6), ci vor fi blestemați pentru răul pe care l-au făcut. Clerul, pentru care mulți ar fi chiar murit în trecut, dar care au predicat poporului spre acest război și spre ruina lumii, vor deveni obiecte ale urii populare.

7:12. ***A venit timpul, ziua se apropie; să nu se bucure cumpărătorul și să nu jelească vânzătorul, căci mânie este peste întreaga lor mulțime.*** — Anul 1918, cu revoluțiile sale înfricoșătoare, și cu anarhia care succedă, este la ușă.

7:13. ***Pentru că vânzătorul nu se va întoarce la ceea ce este vândut, chiar dacă ei ar fi încă în viață, pentru că viziunea este referitor la întreaga lor mulțime, care nu se va întoarce; nici nu se va întări cineva în nelegiuirea vieții lui.*** — Aceasta indică stagnarea și declinul eventual și încetarea afacerilor. (Isaia 33:8.) Simbolic, aceasta reprezintă încetarea clerului de la „vânzarea" religiei și a poporului de la cumpărare. „Succesul constă în a ști cum să fii discret necinstit", este acum o regulă de practică comună; dar este aproape timpul când practicile și preceptele nelegiuite nu vor mai aduce nimănui profit.

7:14. ***Ei au sunat din trâmbiță ca să pregătească totul; dar nimeni nu merge la bătălie, pentru că mânia Mea este peste întreaga lor mulțime.*** — Există și alte trâmbițe decât trâmbița Adevărului. Eroarea stabilită are mesajul său de trâmbiță. Eclesiasticismul, capitalismul, și guvernele împreună au sunat din trâmbița dreptului divin al regilor, al magnaților și al clerului, a evangheliei de îmbunătățire civică și a „pregătirii militare". Liderii forței de muncă au adunat oamenii să lupte pentru uniunile lor. Mesajele de trâmbiță vor convoca oamenii din lume la încă o altă ceartă. Dar atât de furios și sfâșietor va fi necazul încât nimeni nu va avea spiritul să răspundă în condițiile perplexe și deprimante atunci predominante. Există aici o aluzie că serviciul militar obligatoriu va fi întâlnit cu opoziție.

7:15. ***Sabia este afară și ciuma și foametea înăuntru; cel din câmp va muri de sabie; și pe cel din cetate, foametea și ciuma îl vor mânca.*** — Oamenii lumești din Creștinătate, nu profesorii creștinismului, vor fi presați în lupta activă a Timpului de Necaz și vor pieri. (Deuteronom 32:25; Ieremia 14:18.) Prin cei din cetate se face referire la profesorii creștinismului – membrii bisericii.

7:16. ***Dar cei dintre ei care scapă, vor scăpa și vor fi pe munți ca porumbeii văilor, jelind cu toții, fiecare pentru***

nelegiuirea lui. — Vor fi supraviețuitori ai Timpului de Tulburare care vor trăi mai departe în Mileniul propriu-zis. Cei cu caracter asemănător porumbelului vor fi cei mai probabili supraviețuitori. Porumbelul are o voce îndoliată. Această clasă va aprecia nelegiuirea lor, se va pocăi și se va ruga pentru iertare și eliberare. E212.

7:17. ***Toate mâinile vor fi slăbite și toți genunchii vor fi slabi ca apa.*** — Mâinile simbolizează putere. Poporul Creștinătății își va da seama de neajutorarea sa. Extremitatea situației va slăbi și pe cel mai puternic. Țefania 1:14; A315.

7:18. ***Ei se vor încinge de asemenea cu pânză de sac și groaza îi va acoperi; și rușine va fi pe toate fețele și chelie pe toate capetele lor.*** — În doliu pentru morții lor, mințile și inimile oamenilor se vor revolta la ororile dezastrului. Toți își vor da seama cu rușine că prin ebrietate cu învățăturile amestecate ale Babilonului (Apocalipsa 17:2) ei înșiși au adus strâmtorarea asupra lor. În cazuri de durere evreii își rădeau capul. Isaia 3:24.

7:19. ***Vor arunca argintul lor pe străzi și aurul lor va fi îndepărtat; argintul lor și aurul lor nu vor fi în stare să îi scape în ziua mâniei lui Iehova; nu le vor sătura sufletele, nici nu le vor umple adâncurile, pentru că aceasta este piatra de poticnire a nelegiuirii lor.*** — Odată cu demonetizarea argintului, aurul a devenit ca un lucru necurat [își pierde puterea de cumpărare]. Toate formele de bani, obligațiuni, fonduri publice, bunuri de valoare, vor fi lipsite de valoare atunci când guvernămintele nu vor mai fi și națiuni întregi vor fi înfometate. (D45.) A fost și o împlinire literală a acestei scripturi în 1898, atunci când în Italia un morar care a mulțumit public Fecioarei pentru scumpa pâine, literalmente a aruncat aur și argint înaintea unei mulțimi în stradă într-un efort zadarnic de a o potoli. Ei îi cereau viața și i-au luat-o. W.T.’98-331.

7:20. ***Cât despre frumusețea ornamentului Său, El l-a pus în măreție; dar ei au făcut chipurile urâciunilor lor și lucrurile lor detestabile în el; de aceea l-am pus Eu departe de ei.*** — „Ierusalimul este o coroană de glorie și o diademă regală.” (Isaia 62:3.) Creștinismul, Regatul embrionar al lui

Dumnezeu, a fost inițial «ornamentul Său», în epoca apostolică a Bisericii. Chipuri literale au fost așezate de către evrei în locuri secrete, și până la această zi sunt venerate literalmente de către romaniști. Romaniștii și protestanții deopotrivă se închină chipurilor de putere ale lumii, bogăție, afiliere biserică-stat, stăpânire a clerului, chin veșnic, nemurire umană și trinitate, toate la fel de detestabile înaintea unui Dumnezeu gelos. Ornamentul real al lui Dumnezeu, bijuteria Sa, diadema Sa, este adevărata Biserică, compusă în mare parte din cei săraci, bogați în credință (Iacov 2:5) – din elementul reformator care din 1878 s-a retras din eclesiasticism și a venit la Dumnezeu.

7:21. ***Și îl voi da în mâinile străinilor ca pradă și stricaților pământului ca jefuire; și ei îl vor profana.*** — Bijuteria nominală, bisericismul, a devenit prada anarhiștilor clericali și sociali. D550.

7:22. ***Îmi voi întoarce de asemenea fața de la ei și ei vor profana locul Meu ascuns; fiindcă jefuitorii vor intra în el și îl vor profana.*** — Locul secret este starea de consacrare, pe care un cler apostat a profanat-o prin denaturări, precum că cei curajoși în luptă, suferind în tranșee, devotați unei ordini de lucruri în cădere (Habacuc 2:13), câștigă un loc în cer – care este câștigat numai prin devotament loial față de Cuvântul lui Dumnezeu, și numai prin conceperea de spirit. „Eu sunt Ușa. Cel care intră prin altă parte este un tâlhar.” Ioan 10:1.

7:23. ***Fă un lanț, pentru că țara este plină de crime sângeroase și cetatea este plină de violență.*** — Legați-i, uniții împreună, lăsați clerul numit divin (!) și guvernele pentru care ei stau ca garanție să facă cauză comună. (D550.) Creștinătatea este plină de crimele bestiale ale celui mai barbar război cunoscut vreodată. O cetate simbolizează un guvernământ.

7:24. ***De aceea voi aduce pe cei mai răi dintre păgâni și ei vor stăpâni casele lor; voi face de asemenea să înceteze fastul celor puternici; și locurile lor sfinte vor fi profanate.*** — Macaulay, istoricul englez, a vorbit despre America ca destinată să fie distrusă de către hunii și vandalii săi proprii, elementele neasimilate și necivilizate în special ale orașelor. Masele anarhiste vor trăi literalmente în casele conducătorilor de

odinioară și ale oamenilor proeminenți. Afișajul puterii și măreției celui tare, Satan, pretinsul zeu al chinului veșnic și al închinătorilor la demoni ai Creștinătății va înceta. Bisericile, asociațiile Y. M. C. A., mănăstirile și comunitățile religioase, presupuse sfinte, literalmente vor fi negate de către cei profanatori.

7:25. ***Nimicirea vine; iar ei vor căuta pace și nu va fi.*** — Nu va fi nicio pace cu Dumnezeu, sau pace printre elementele conflictuale ale societății.

7:26. ***Necaz va veni peste necaz și zvon va fi peste zvon; atunci vor cere ei o viziune a profetului; dar legea va pieri de la preot și sfatul de la cei bătrâni.*** — Literalmente „accident peste accident” se va întâmpla afacerilor Creștinătății. (Ieremia 4:20.) Poporul, sălbatic și perplex, va căuta spre cler pentru o înțelegere a holocaustului mondial; dar Legea adevărată, Cuvântul lui Dumnezeu, este depărtată de la un cler învățat mai mult în politica bisericii și scheme de colectare de bani decât în Biblie. Bătrânii, „reverenzii”, profesorii de colegiu și savanții nu știu ce sfat să dea pentru a face față crizei. Isaia 29:9-14.

7:27. ***Regele va jeli și prințul va fi îmbrăcat cu dezolare și mâinile poporului țării vor fi tulburate; le voi face după calea lor și conform cu meritele lor îi voi judeca; și ei vor cunoaște că Eu sunt Iehova».”*** — Satan va jeli căderea puterii sale, la fel ca și capii guvernelor sălbatice și animalice de sub controlul său. (Matei 4:8, 9.) „Cel înălțat” sau prințul, reprezentantul principal al lui Satan printre oameni, este papa; și el, împreună cu prinții, cardinalii, arhiepiscopii, episcopii, preoții și clericii, vor vedea dezolarea datorată lucrării lor.

„Tu, slabule-n credință, de ce te temi de rele?
Când Eu sunt în apropiere, furtuna nu are nicio putere!
Oare nu sunt valurile furioase sub a Mea comandă?
Și nu te țin Eu de mână să depășești orice baricadă?
Atunci explică, de ce ți-e frică?”

EZECHIEL VIII

MOLOH, ZEITATEA CHINULUI

8:1. ***Și s-a întâmplat în anul al șaselea, în luna a șasea, în a cincea zi a lunii, pe când ședeam în casa mea și bătrânii lui Iuda ședeau înaintea mea, că mâna Domnului Iehova a căzut acolo peste mine.*** **—** Capitolele de la 8 până la 24 continuă expunerea păcatelor Ierusalimului, Creștinătății, și pedeapsa divină care îi va fi aplicată. Capitolul 8 se referă literalmente la templu, și la profanarea sa prin așezarea unui idol al lui Baal la ușă lângă Altarul de Aramă, prin profanarea interiorului său cu simboluri ale păgânismului egiptean, și prin practicarea cultului păgân înăuntrul templului. Aceasta tipifică starea Templului spiritual al lui Dumnezeu, „care Templu voi sunteți", Biserica lui Dumnezeu, inițial curat și sfânt, dar întinat de cler cu practici păgâne. Acest tip face referire la 2 Cronici 33:1-9, când regele Manase a stabilit închinarea păgână pretutindeni în Palestina, a instalat un chip cioplit în templul lui Solomon și „a făcut pe Iuda și pe locuitorii Ierusalimului să rătăcească și să facă mai rău decât păgânii, pe care Iehova i-a nimicit înaintea copiilor lui Israel". Aceasta a avut ca rezultat răsturnarea lui Manase în mâinile asirienilor. Numele Manase înseamnă «a provoca uitare». El tipifică pe Satan, dumnezeul acestei lumi, care, prin amăgirile lui mincinoase a făcut pe creștinii declarați să Îl uite pe Dumnezeu. Principalul „înger de lumină" al lui Satan este papa de la Roma, cu îndemânare ajutat să mențină poporul în întuneric de către cardinalii, episcopii, preoții, călugării și surorile Romei apostate, și de către episcopii și predicatorii unui protestantism apostat. Aceștia păzesc pe „poporul lor" de la studiul biblic efectiv, și îl încurajează în uitarea lor de Dumnezeu și în obligațiile lor individuale față de Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu, față de tovarășii creștini și față de lume. Casa este Casa fiilor lui Dumnezeu, cei consacrați. Bătrânii, aleși de către popor, reprezintă tot poporul. Clerul protestant a șezut continuu înaintea administratorului Domnului, ei nu au putut găsi un ziar în care să nu vadă predicile sale; dar ei nu au auzit cuvintele sale, și ei l-au respins pe el și adevărurile pe care el atât de clar și cu bunăvoință le-a afirmat.

8:2, 3. ***Atunci am privit și iată, o asemănare ca înfățișarea focului; de la înfățișarea coapselor lui drept în jos, foc; și de la coapsele lui drept în sus, ca înfățișarea unei străluciri, asemenea culorii chihlimbarului. Și El a întins forma unei mâini și m-a luat de o șuviță a capului meu; și spiritul m-a ridicat între pământ și cer și m-a adus în viziunile lui Dumnezeu la Ierusalim, la ușa porții interioare care privește spre nord; unde era scaunul chipului geloziei, care provoacă la gelozie.*** — Prin iluminarea Spiritului sfânt, clasa Ezechiel este acum preluată mintal spre puterile de control spiritual, ca să discearnă semnificația răului făcut de către Satan și cler. Ei sunt aduși la Ierusalimul antitipic pentru a lua în considerare intrigile clericale stabilite. Ei sunt aduși la ușa porții interioare, poarta altarului între curtea poporului și curtea preoților – [la fel ca curtea Tabernacolului]. Ei sunt aduși la Templul antitipic, la Biserica lui Dumnezeu, la poporul Domnului – „Voi sunteți Templul lui Dumnezeu”. (1 Corinteni 3:16.) „Eu sunt Ușa” (Ioan 10:9). Ușa reprezintă pe Cristos, prin care toți cei care intră trebuie să vină. Nordul simbolizează sediul guvernului divin, faza spirituală a Regatului. (Isaia 14:13.) Ușa, Cristos, privește spre, tinde spre lucrurile spirituale. Cei care intră prin Cristos este de așteptat să privească înainte de la starea de credință la cea a consacrării depline, starea concepută de spirit. În Ușă, chiar în locul lui Cristos, Manase, tip al diavolului, și un cler apostat, au înființat un idol, un chip al însuși diavolului. Cei care intrau după aceea în curte trebuiau să se închine chipului, tipificând că toți cei care intră sub stăpânirea clerului în biserică, în starea de credință, trebuie să dea onoare lui Satan, al cărui sediu de putere principală este la Roma, și a cărui influență se extinde oriunde se găsește o clasă clericală.

Cuvântul «Baal» înseamnă «Domn». Clerul s-a stabilit ca domni peste moștenirea lui Dumnezeu (1 Petru 5:3), Biserica. Prin pervertirea înțelesului clar al afirmațiilor literale ale Bibliei, ei au așezat în locul lui Dumnezeu zeitatea diavolului. Acest dumnezeu al romanismului și protestantismului nu este unul, ci trei; el provoacă torturi eterne; favoarea sa poate fi cumpărată pentru bani; el locuiește în clădiri pământești (Faptele 7:48), care sunt consacrate lui; el predă direct opusul Cuvântului lui Dumnezeu – că morții sunt vii; el favorizează adulterul spiritual – uniunea bisericii cu

guvernele acestei lumi; el susține autoritatea clasei clericale. Dumnezeul clerului evident nu este Iehova, ci străvechea zeitate, învechită de nelegiuirile vârstelor – Baal – însuși diavolul. Dumnezeu să aibă milă de cler, care atât de îndelungat s-au înșelat pe ei înșiși și au înșelat și poporul cu „chipul lor cioplit, lucrarea propriilor lor mâini”! „Sunt gelos pentru Sion cu o mare gelozie.” (Zaharia 1:14.) „Eu, Iehova, Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos.” (Exodul 20:5.) Nu este de mirare că Baalul literal tipic al evreilor și antitipicul dumnezeu al chinului veșnic Îl provoacă pe Iehova la gelozie.

8:4. ***Și, iată, gloria Dumnezeului lui Israel era acolo, conform viziunii pe care o văzusem în câmpie.*** — Locul obișnuit al Luminii Șechina era în Sfânta Sfintelor între heruvimi deasupra Scaunului Îndurării de aur. Din această glorie uneori ieșea foc asemănător fulgerului ca să consume și să distrugă infractorii nelegiuiți. (Leviticul 10:2.) Aceasta prevestește nenorocire pentru devotații zeului chinului veșnic că gloria lui Iehova a ieșit împotriva lor.

8:5, 6. ***Atunci El mi-a spus: „Fiu al omului, ridică-ți acum ochii spre calea dinspre nord”. Astfel mi-am ridicat ochii spre calea dinspre nord și iată, spre nord la poarta altarului acest chip al geloziei la intrare. El mi-a mai spus: „Fiu al omului, vezi tu ce fac ei? Urâciunile cele mari pe care casa lui Israel le face aici, ca să Mă îndepărtez de sanctuarul Meu? Dar întoarce-te din nou și vei vedea urâciuni mai mari”.*** — Nu este nevoie de a căuta departe pentru urâciuni atunci când o astfel de urâciune a fost instalată de către „copiii obraznici” chiar la ușa bisericii.

8:7. ***Și m-a adus la ușa curții; și când am privit, iată, o gaură în zid.*** — În templul lui Solomon curtea preoților nu era înconjurată de un simplu zid, ci de un rând de încăperi sau camere unde locuiau preoții și leviții. Gaura în zid era o deschizătură sau o fereastră în una dintre camere.

8:8. ***Atunci El mi-a spus: „Fiu al omului, sapă acum în zid”; și după ce am săpat în zid, iată, o ușă.*** — Zidul era zidul secretizării, denaturării și înșelăciunii, datorită căruia practicile și credințele păgâne ale diferitelor clase de creștini declarați erau ascunse de public și în consecință de judecata populară. Puțin era cunoscut despre ei, reprezentat prin gaura mică în zid. Aceasta este

lucrarea clasei Ezechiel, să sape în zid și să arunce lumina asupra acestor lucruri ascunse. A venit timpul pentru judecată, și pentru orice care se face într-o cameră să fie proclamat de pe acoperișuri. (Luca 12:3.) Odată ce zidul secretizării este săpat, ușa este deschisă pentru a se vedea orice se întâmplă.

8:9. ***Și El mi-a spus: „Intră și privește urâciunile cele stricate pe care ei le fac aici”.*** — Curtea tipifică starea de credință – îndreptățirea de probă. Camerele înconjurau curtea. Ele simbolizează starea celor care mărturisesc credință și justificare, dar ale căror vieți și credințe contrazic mărturisirile lor.

8:10. ***Astfel eu am intrat și am văzut; și iată, fiecare formă de târâtoare și de fiare urâcioase și toți idolii casei lui Israel, gravați pe perete de jur împrejur.*** — La egipteni, zugrăvirile artistice ale creaturilor aveau o semnificație religioasă. Toate speciile de creaturi vii erau venerate. Superior acestora era taurul Apis, care simboliza viața și în special puterea de procreare. Adepții antitipului nu sunt niciodată atât de fericiți ca atunci când dau viață unei noi progenituri spirituale. Copiii concepuți astfel sunt în mare parte neghină. Dar puțini dintre ei au viața care provine din consacrare față de Cuvântul lui Dumnezeu. Inițiatorii trezirilor spirituale și clerul puțină îngrijire arată pentru orice conceput de Cuvântul lui Dumnezeu și fac foarte puțin pentru a-l ajuta să crească în Cristos. Dacă totuși cresc, atunci numai ca copii neglijați și înfometați. Așa cum serviciul acestui cult putea fi efectuat numai de către preoții rânduiți ai Egiptului, la fel și lucrarea antitipică poate fi făcută numai de către clasa clericală întocmită de oamenii din lume [Egipt] și de către cei „rânduiți” de ei. Printre târâtoare, obiecte de cult, era musca – evanghelistul. (Apocalipsa 16:2.) Prințul muștelor era Beelzebub. Muștele se reproduc în și se hrănesc din „grămada de bălegar a decretaliilor papale” și din „alte tradiții ale oamenilor”. Ele niciodată nu ajung prea mult deasupra lucrurilor pământești, ci circulă în straturile inferioare ale aerului – eclesiasticism. Ele mușcă și irită atât pe oamenii lumești cât și pe poporul Domnului, așa cum a făcut plaga muștelor în Egipt, și sunt în special persistente în mediul umed al unei ploi – o ploaie abundentă de Adevăr. Acestea, la fel ca toți lucrătorii aprobați ai clerului, sunt respectate și venerate de către poporul Creștinătății. Alte târâtoare care zboară semnifică credințe și practici degradante sau interzise dar atractive,

înveșmântate în mantia religiei, sub auspiciile bisericii, precum este tipificat prin zborul lor în aer, puterile eclesiastice; dar ele sunt dezagreabile înaintea lui Dumnezeu și tind spre moarte.

8:11. ***Și acolo stăteau în picioare înaintea lor șaptezeci de bărbați dintre bătrânii casei lui Israel și în mijlocul lor stătea în picioare Iaazania, fiul lui Șafan, cu fiecare bărbat având tămâietoarea sa în mână; și un nor gros de tămâie se ridica.*** **—** Cei care se închinau chipurilor ilustrate erau mai marii, sau bătrânii, numiți de către și reprezentând tot poporul din Ierusalim. Iaazania era un levit, tipic unui credincios în Cristos. Cuvântul Șafan înseamnă «viclean», și sugerează viclenia aderenților credințelor greșite. Iaazania înseamnă «Dumnezeu ascultă», și semnifică faptul că orice ar putea spune păcătoșii „creștini”, Dumnezeu, de fapt, acordă atenție. Tămâietoarea era folosită pentru a purta focul în care era arsă tămâia. (Apocalipsa 8:3.) Aceasta tipifică suportarea încercărilor aprige semnificate prin foc. Adepții erorii suferă în folosul ei, așa cum poporul Adevărului suferă pentru Adevăr. Tămâia tipifică cele mai bune eforturi ale inimii, care aici sunt direcționate în mod eronat de către mulți creștini mărturisiți în serviciul lui Satan, așa cum a fost în cazul lui Saul în persecutarea creștinilor. (Faptele 22:3, 4.) Neghina deseori este mai devotată erorilor lor, decât este poporul Domnului devotat Adevărului. „Copiii acestei lumi sunt mai înțelepți în generația lor decât fiii luminii.” (Luca 16:8.) Era ilegal pentru un evreu să ardă tămâie, cu excepția când se făcea în serviciul reglementar al templului. Este o urâciune pentru un creștin declarat să depună cele mai bune eforturi ale inimii sale, cu excepția când o face în serviciul lui Dumnezeu.

8:12. ***Atunci El mi-a spus: „Fiu al omului, ai văzut ce fac bătrânii casei lui Israel în întuneric, fiecare bărbat în camerele chipurilor lui? Pentru că ei spun: «Iehova nu ne vede, Iehova a părăsit pământul».”*** **—** Aceste abateri de la credința adevărată creștină se desfășoară „în întuneric”. (Ioan 3:19.) Fiecare neghină, imitație de creștin, își are propriile sale credințe și practici specifice în „camerele chipurilor lui”, în mintea lui. Deoarece Dumnezeu știe cum să amâne pedeapsa până în Ziua Judecății (2 Petru 2:9), acești nechibzuiți se amăgesc singuri că Cel Atotvăzător nu vede. Cei care nu sunt familiarizați cu Planul Divin al Vârstelor, văzând condițiile sălbaticului război orientându-se spre lucruri mai grave, se pare că

se amăgesc că Domnul a părăsit pământul.

8:13, 14. ***El mi-a spus de asemenea: „Întoarce-te din nou și vei vedea urâciuni mai mari pe care le fac ei". Atunci m-a adus la ușa din poarta casei lui Iehova care era spre nord; și, iată, acolo ședeau femei plângând pentru Tamuz.*** — Tamuz înseamnă «perfect (tam) prin ardere (muz)». El a fost un zeu păgân al cărui deces era plâns anual de către femei idolatre. El era zeul adorării focului, la fel ca Moloh, căruia se ardeau copii vii. El îl tipifică pe dumnezeul purgatoriului și chinului veșnic, care perfecționează (se presupune) prin focurile purgatoriului. Femeile plângând pentru el tipifică pe bisericile odată virgine, care îl onorează pe pretinsul dumnezeu al focului iadului și îi plâng pe cei din foc. Există o unitate a religiilor păgâne cu „creștinismul" apostat, care le etichetează pe toate ca păgâne. Zeul păgân originar era Nimrod, „vânătorul puternic" din Geneza 10:8-14, unde este relatată originea Babilonului și a Ninivei. Nimrod a îndepărtat bărbații și femeile de la adevărata religie a evlaviosului Noe la senzualitate vulgară și neglijare a venerării lui Iehova. El era iubit de femei căzute. Pentru influența lui nelegiuită, Nimrod a fost condamnat la moarte de către consiliul judecătorilor; iar corpul său mort a fost tăiat în bucăți care au fost trimise spre toate părțile lumii locuite, cu amenințarea morții pentru oricine care ar practica căile sale rele. Nimrod s-a căsătorit cu propria sa mamă, Semiramida, așa că, într-un sens, el a fost propriul său tată și propriul său fiu. Aici este originea doctrinei trinității.

Practicile lui Nimrod au fost continuate în secret de către Semiramida; și așa cum trebuia să fie luată orice măsură de prudență, lucrurile făcute au fost învăluite în mister. Fiecare act și persoană erau reprezentate numai în simboluri cunoscute celor inițiați. Aici își au originea diferitele societăți secrete, cu jurămintele lor încheiate cu sânge de păstrare a secretului – Masoneria, Odd Fellowship, Iezuitismul, Cavalerii de Malta etc. Acestea sunt descendente directe ale „misterelor" senzualității păgâne, toate fiind urâciuni înaintea lui Dumnezeu. Semiramida, pentru a-și continua schemele, a pretins că Nimrod, tatăl-fiu, a fost ridicat din morți în forma soarelui, care a devenit astfel un obiect de cult. Ea s-a reprezentat pe sine ca luna, care a fost de asemenea adorată. Aceasta este trinitatea originară – Nimrod tatăl, Nimrod, sau Tammuz, fiul, și Semiramida, mama, puterea, sau spiritul, în spatele întregului.

Așa cum oamenii s-au înmulțit și s-au împrăștiat, ei au luat cu sine această trinitate păgână care apare la diferitele națiuni în lista parțială aici afișată.

Țara	**Soțul-tată**	**Fiul**	**Femeia**
Asia		Decius	Cibele
Asiria	Taurul înaripat		
Babilonia	Domnul Cerului		
Babilonia	Ninus	Tammuz	Regina Cerului
Caldeea	Bal		Iștar
Caldeea	Cahna-Bel (Canibal)	Sămânța	
Caldeea	Moloh		Aștarot
Caldeea	Zoroastru	Sămânța focului	
China		Copilul	Madona
Egipt	Taurul Apis		Vaca lui Ator
Egipt	Osiris	Horus	Isis
Anglia	Diavolul		
Grecia	Bacchus		Rea
Grecia	Capricorn		Astarte
Grecia	Kissos		Mama Zeilor
Grecia	Kronos		Afrodita
Grecia	Orion	Babe	Ceres
Grecia	Saturn		Venus
Grecia		Plutus	Irene
India	Vișnu	Cristina	
India		Tsi	Eswara
Italia	Papa		Fecioara Maria
Japonia		Copilul	Madona
Ninive	Nimrod	Nimrod	Semiramida
Palestina	Baal		
Persia	Soarele		Luna
Persia	Zeul-Soare		
Persia		Copilul	Madona
Filistia	Dagon		
Roma	Jupiter	Jupiter Puer	Fortuna
Scandinavia	Woden	Tor	Frieda
Tibet		Copilul	Madona

Aceștia, sub inspirația diavolului, au pus sămânța falsă a femeii – Nimrod, Tamuz etc. – în locul Seminței adevărate, împingând pe Iehova la o parte, apoi în umbră, iar apoi excluzându-L cu totul. Diavolul, prin papa de la Roma a înlocuit simplitatea creștinismului adevărat cu forme de păgânism. „Astfel de lucruri sunt”, spune Cardinalul Newman, „tocmai instrumente și anexe ale cultului demonic”, dar „sanctificate prin adoptarea în biserică”. Catolicismul roman este o religie păgână. Protestantismul, de asemenea, se închină lui Moloh, zeul focului, lui Tamuz, zeitatea torturii, înaintea cărora papii, cardinalii, episcopii, preoții, clericii, predicatorii și laicii se unesc în onorare și închinare sub amăgirea că ei se închină lui Iehova, Dumnezeul lui Avraam, adevăratul Dumnezeu al Bibliei. Totuși, din ignoranță, „ei se închină demonilor”. 1 Corinteni 10:20.

8:15, 16. ***Atunci El mi-a spus: „Ai văzut aceasta, fiu al omului? Întoarce-te din nou și vei vedea urâciuni mai mari decât acestea”. Și m-a adus în curtea interioară a casei lui Iehova și, iată, la ușa templului lui Iehova, între portic și altar, erau vreo douăzeci și cinci de bărbați, cu spatele spre templul lui Iehova și cu fețele spre est; și ei se închinau soarelui spre est.*** — Acești oameni erau adunați în curte (1 Regi 6:36), chiar în prezența sacrificiului cumpărat cu sânge. Numai preoții și leviții se puteau afla în această curte. Ei tipifică pe credincioși și pe cei concepuți de spirit din Biserica Creștină. Ei erau împărțiți în aproximativ douăzeci și cinci de părți sau compartimente și își făceau serviciul pe rând. Aceștia tipifică diviziunile creștinilor în aproximativ douăzeci și cinci de denominații principale. În Statele Unite acestea sunt: Adventiști, Baptiști, Frați (Dunkards), Catolici (greco), Creștini, Biserici de știință ale lui Cristos, Biserici ale lui Dumnezeu, Congregaționaliști, Discipoli ai lui Cristos, Evanghelici, Prieteni, Evanghelici Germani Protestanți, Sinodul Evanghelic German, Sfinții Zilei din Urmă, Luterani, Evanghelici Scandinavi, Menoniți, Moravi, Metodiști, Penticostali, Prezbiterieni, Episcopali Protestanți, Reformați, Armata Salvării, și Frați Uniți. Ele sunt întoarse cu spatele spre Templul Domnului (Ieremia 2:27), acestea tratează cu dispreț și batjocură mica companie de adevărați sfinți ai lui Dumnezeu, bogați în credință, «Templul». De a întoarce spatele este o mare insultă. Fețele lor sunt spre est. (Ieremia 8:2.) Toate aceste denominații se închină zeului focului, soarelui, zeului păgân a

cărui identitate cu păgânismul apare anterior.

8:17. ***Atunci El mi-a spus: „Ai văzut aceasta, fiu al omului? Este un lucru ușor pentru casa lui Iuda că ei fac urâciunile pe care le fac aici? Fiindcă au umplut țara cu violență și s-au întors să Mă provoace la mânie; și, iată, ei își pun ramura la nas.*** — Atât de ușor privesc babilonienii moderni, religioniștii apostați, credințele lor abominabile, încât chiar nu vor lua în considerare prezentarea adevărului referitor la Iehova și la Planul Său Divin al Vârstelor. Aceasta este biserica – cler și membri – care a adus barbarul război mondial. Ea ar putea fi stat ca o stâncă pentru pace; dar clerul, cu îndemnuri demonice, a instigat pe tovarășii lor sălbatici la vărsare de sânge. Judecata divină a mers împotriva lor și în curând îi va înghiți în cutremurul (revoluția) și focul (anarhia) Timpului de Strâmtorare. Ultima clauză trebuie să se citească. „Aceștia sunt un fum în nările Mele.” Isaia 65:5.

8:18. ***De aceea și Eu mă voi purta cu furie; ochiul Meu nu va cruța, nici nu voi avea milă; și deși ei strigă în urechile Mele cu voce tare, totuși nu îi voi asculta”.*** — Furia „creștinilor” în acest război sălbatic se va întoarce asupra lor în revoluția și anarhia care urmează. Când după război va începe într-adevăr Timpul de Strâmtorare, Creștinătatea va realiza adevărul teribil că este pedeapsa Dreptății Divine – și se va ruga cu putere la Dumnezeu. La rugăciunile lor nu se poate răspunde favorabil (Proverbe 1:28) până când „Marea Strâmtorare” (Apocalipsa 7:14) va termina lucrarea sa de „lovire ca să vindece”. Osea 6:1.

Disprețuită-n lume, părăsită,
Și judecată drept gunoi,
Ea, al cărei Domn pământul îl evită,
Cu El împarte pierderi și nevoi.

EZECHIEL IX

BĂRBATUL CU CORNUL CU CERNEALĂ

9:1. ***El a strigat de asemenea în urechile mele cu voce tare, spunând: „Fă pe cei care au sarcina asupra cetății să se apropie, fiecare bărbat cu arma lui de nimicire în mâna lui”. —*** Capitolul 9 descrie măcelul idolatrilor Ierusalimului. El tipifică măcelul literal al idolatrilor spirituali ai Creștinătății în Timpul de Strâmtorare, și, de asemenea, distrugerea lor ca neghină (Matei 13:40) prin Cuvântul Adevărului, care va manifesta starea lor adevărată și îi va determina să înceteze pretenția de a fi creștini. Ilustrația corespunde secerișului grâului și al neghinei prin secera Adevărului (Apocalipsa 14:15), și a arderii neghinei. Aici este o dublă semnificație – cei care au sarcina materială a Creștinătății și cei care au sarcina spirituală. (D527.) Prima clasă cuprinde pe conducătorii marilor națiuni; a doua clasă, pe membrii picioare ai Turmei Mici (Luca 12:32) – „Toate lucrurile sunt ale voastre” (1 Corinteni 3:21); „Moștenitori ai Regatului” (Galateni 5:21); „îi va da sarcina tuturor bunurilor Sale” (Luca 12:44), adevărurile Bibliei. Prima clasă are ca arme armatele și flotele militare. A doua are Sabia Spiritului, Cuvântul lui Dumnezeu.

9:2. ***Și, iată, șase bărbați veneau de pe calea porții de sus, care se află spre nord și fiecare bărbat cu arma lui de măcel în mână; și un bărbat printre ei era îmbrăcat în in, cu un corn cu cerneală al scriitorului la șoldul lui; și ei au intrat și au stat în picioare lângă altarul de aramă. —*** Cei șase cu arme pământești sunt conducătorii celor șase mari națiuni – Rusia, Germania, Austria, Franța, Anglia și Italia. Cei șase cu Sabia Spiritului simbolizează pe toată clasa Ilie, cei șase, cu un altul, formează șapte, numărul complet. Aceștia au însărcinare de la „nord”, de la sediul Suveranității Divine, de la Însuși Dumnezeu. Practic toți traducătorii și comentatorii Bibliei sunt de acord că cel cu cornul cu cerneală al scriitorului la șoldul lui nu era unul dintre cei șase, ci un al șaptelea, îmbrăcat ca un preot, sau ca un funcționar sau ofițer într-o armată din est. Inul semnifică dreptatea atribuită a lui Cristos. (Apocalipsa 19:8.) Cornul cu

cerneală al scriitorului simbolizează că funcția celui de-al șaptelea bărbat era să scrie. Dumnezeu l-a identificat astfel: Când «Societatea de Biblii și Tratate Turnul de Veghere» se afla în Allegheny, Pa., pe una dintre ferestrele mari din față ale oficiului urma să fie pictată o Biblie deschisă. Un pictor, care nu era în adevăr, a pictat o Biblie deschisă; și fără instrucțiuni de la nimeni, din propria sa voință, el a pictat Biblia deschisă la Ezechiel, capitolul 9. Bărbatul în in a fost servitorul laodicean, administratorul credincios și înțelept al Domnului, Pastorul Russell. Când Pastorul Russell a văzut aceasta, el s-a făcut palid. Ezechiel a văzut bărbatul îmbrăcat în in, tipificând pe Pastorul Russell care după aceea s-a văzut pe sine că este antitipul acelui om – unul dintre cei mai prolifici scriitori ai Veacului, și unicul care a scris și a publicat pe scară largă vestea de bucurie a prezenței a doua a lui Cristos. Cei șapte bărbați au stat lângă altarul de aramă – acolo, bazați pe sacrificiul de Răscumpărare și în legătură cu planul lui Dumnezeu pentru a primi însărcinarea lor desemnată divin.

9:3. ***Și gloria Dumnezeului lui Israel se ridicase de la heruvimul, deasupra căruia era, la pragul casei. Și El a strigat la bărbatul îmbrăcat în in, care avea cornul cu cerneală al scriitorului la șold.*** — Una dintre cele patru creaturi vii este aici denumită un «heruvim». Aceasta este Dreptatea, gata de a opera asupra nelegiuirilor eclesiasticismului. Prin pragul casei se face referire la ușa Sfintei, starea concepută de spirit. „Spiritul gloriei și al lui Dumnezeu este peste tine.” (1 Petru 4:14.) Mesajul urma să sune de la poporul consacrat al Domnului în decursul Secerișului Veacului Evanghelic, din 1878 până în 1918.

9:4. ***Și Iehova i-a spus: „Du-te prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului și pune un semn pe frunțile oamenilor care suspină și care strigă din cauza tuturor urâciunilor care sunt făcute în mijlocul lui”.*** — Centrul Creștinătății sunt națiunile din Statele Unite, Canada, Marea Britanie, Franța, Germania, Rusia și Scandinavia. Încoace și încolo, călătorind și predicând aproape patruzeci de ani, Pastorul Russell a ascultat această poruncă; și prin pagina imprimată a cărților, broșurilor și ziarelor, el a mers în fiecare colț al lumii. „Pune un semn”,

literalmente „pune un «tav» pe frunțile.” «Tav» este a douăzeci și doua literă din alfabetul ebraic, iar forma sa timpurie era aceea de cruce [+]. Fruntea semnifică intelectul. (Apocalipsa 7:3; 14:1.) Marea lucrare a Pastorului Russell a fost de a imprima indelebil în mințile anumitor oameni adevărul referitor la cruce, sacrificiul lui Cristos, Cap și Corp, și partea Bisericii în acesta. Era îndatorirea funcționarului sau ofițerului unei armate orientale de a însemna oamenii, fie pentru măcel fie pentru a fi lăsați neatinși. „Cei care jelesc în Sion” (Isaia 61:3) sunt acei credincioși în Creștinătate care apreciază că condițiile sunt rele în bisericism, poate fără să înțeleagă exact cum. Toți aceștia trebuie însemnați în mințile lor cu cunoașterea Adevărului Prezent.

9:5. ***Și celorlalți le-a spus în auzul meu: „Duceți-vă după el prin cetate și loviți, ochiul vostru să nu cruțe, nici să nu aveți milă.*** — După ce scrierile Pastorului Russell au atins o persoană, ceilalți membri ai clasei Ilie, «poporul adevărului», se apropie de ea cu Sabia Spiritului, Cuvântul lui Dumnezeu. Aceștia pentru fiecare, individual, sunt o „aromă de viață pentru viață, sau de moarte pentru moarte”. (2 Corinteni 2:14-16.) Cei care nu cred Adevărul Prezent vor deveni numai cu atât mai mult înrădăcinați în eroare. (2 Tesaloniceni 2:11.) Aceștia vor fi loviți de Sabia Spiritului, care va funcționa în ei la acest timp pentru a distruge orice pretenție de a fi creștini, și îi va face să își ia poziția lor potrivită lumească – să fie distruși ca neghină. În această „lucrare ciudată” a lui Dumnezeu (Isaia 28:21), Cuvântul lui Dumnezeu va funcționa aparent fără milă, separând oamenii în două clase, în Adevărul Prezent sau în afara sa. Într-un sens literal, conducătorii acestui veac rău vor purta fără milă sabia de-a lungul lungimii și lățimii Creștinătății.

9:6. ***Ucideți fără cruțare pe bătrân și pe tânăr, deopotrivă pe fecioare și pe copilași și pe femei; dar nu vă apropiați de vreun om asupra căruia este semnul; și începeți la Sanctuarul Meu”. Atunci ei au început de la bătrânii care erau înaintea casei.*** — Aici este descrisă sălbăticia revoluțiilor și a anarhiei care urmează marelui război. Deși cei în Adevărul Prezent, cei consacrați, ar putea fi literalmente martirizați, ei nu pot fi vătămați de oarecare armă de măcel; speranțele și comorile

lor sunt în cer (Matei 6:20), și niciun dezastru pământesc nu poate în vreun fel să îi prejudicieze. În sens simbolic Sabia Spiritului nu va face nicio daună creștinilor maturi – „bărbați” – dar mulți credincioși tineri sau nedezvoltați, care nu au Spiritul sfânt, indiferent de gen, vor cădea ca neghină, așa cum se va întâmpla tuturor închinătorilor la idoli ai Creștinătății. Necazul real va începe cu o izbucnire revoluționară de anarhie împotriva bisericilor și a clerului (1 Petru 4:17), ca fiind responsabili pentru strâmtorare deoarece au predicat poporului războiul în fața nenumăratelor scripturi împotriva luptei cu arme carnale (Matei 5:39, 44; Ioan 18:11; 2 Corinteni 10:4) și a celor care învață creștinii să se iubească unul pe celălalt și să își ierte fărădelegile (Luca 6:27-38), personale sau naționale. (Romani 12:17-21.) Sabia Spiritului își va începe lucrarea cu clasa sanctuarului, creștinii declarați. (1 Petru 4:17.) Începutul va fi cu „bătrânii”, reprezentanții poporului – clerul, doctorii în teologie, preoții, episcopii și alți eclesiastici.

9:7. ***Și El le-a spus: „Profanați casa și umpleți curțile cu cei uciși; ieșiți”. Și au ieșit și au ucis în cetate.*** — În mod tipic casa lui Dumnezeu a fost profanată printr-un trup mort. Templul, Corpul lui Cristos, Biserica adevărată, este profanat prin prezența în el a oricărui care a devenit mort spiritualmente. Numai preoții și leviții puteau intra în curtea preoților; iar aceasta tipifică că mulți care pretind că sunt creștini consacrați își vor pierde toate pretențiile de a fi urmași ai lui Cristos – vor fi uciși din perspectivă religioasă. Așadar, mulți își vor pierde astfel credința încât Creștinătatea va fi umplută cu ei. Sanctuarele și străzile Creștinătății vor fi umplute literalmente cu cei uciși din Timpul de Strâmtorare.

9:8. ***Și s-a întâmplat, în timp ce ei îi ucideau iar eu rămăsesem, că am căzut cu fața la pământ și am strigat și am spus: „Ah, Doamne Iehova! Vei nimici Tu toată rămășița lui Israel în turnarea furiei Tale asupra Ierusalimului?”*** — Se va părea că aproape niciunul nu va scăpa în viață în Creștinătate; și, într-adevăr, „dacă acele zile nu ar fi scurtate, nicio făptură nu ar fi salvată”. Matei 24:22.

9:9, 10. ***Atunci mi-a spus El: „Nelegiuirea casei lui Israel și a lui Iuda este peste măsură de mare și țara este plină de sânge și cetatea plină de perversiune, pentru că ei spun: «Iehova a părăsit pământul» și «Iehova nu vede». Și cât despre Mine de asemenea, ochiul Meu nu va cruța, nici nu voi avea milă, ci voi întoarce calea lor asupra capului lor”.*** — Având în vedere lumina Evangheliei de Iubire pe care ei o posedă, atât romanismul cât și protestantismul sunt vinovați la un grad extraordinar înaintea lui Dumnezeu. Creştinătatea, prin războaiele sale sălbatice, este scăldată în sânge. Bisericismul este plin de păcat voit. Va părea că Dumnezeu a lăsat ordinea socială în propria sa distrugere.

9:11. ***Și, iată, bărbatul îmbrăcat în in, care avea cornul cu cerneală la șold, a vestit despre ce s-a făcut, spunând: „Am făcut precum mi-ai poruncit”.*** — Pastorul Russell a fost credincios marii sale sarcini de a scrie și publica Adevărul și a imprima «tav»-ul Adevărului Prezent în mințile celor concepuți de spirit. În octombrie 1916 el a murit, și dincolo de văl, fără îndoială, a raportat în prezența lui Cristos că a făcut lucrarea care i-a fost dată să o facă.

„Credincios să fii, când ochi-ți lacrimi ar avea,
Credincios, când paharul bucuriei s-ar umplea;
Credincios, când Tatăl pare a-și ascunde fața Sa,
Credincios, când haru-I munca ți-ar încorona,
Credincios, până la ultima suflare să fii,
Mâinile până la moarte de cruce să le ții.”

EZECHIEL X

ÎMPRĂȘTIEREA CĂRBUNILOR DE FOC

10:1. ***Atunci am privit și, iată, în întinderea care era deasupra capului heruvimilor s-a arătat deasupra lor ca o piatră de safir, ca înfățișarea asemănării unui tron.* —** Versetele 1, 8-11, 12, 14-22 sunt explicate în capitolul 1. Repetarea simbolurilor Dreptății, Înțelepciunii, Iubirii și Puterii lui Dumnezeu, a aripilor (Cuvântul lui Dumnezeu), a roților, și a luminii minunate, sunt asigurări că în distrugerea anarhistă a Creștinătății, Părintele nostru acționează cu înțelepciune, cu dreptate, cu iubire și în conformitate cu Cuvântul și Planul Său pentru binele omenirii. T.125.

10:2. ***Și El a vorbit bărbatului îmbrăcat în in și a spus: „Intră între roți, sub heruvim și umple-ți mâinile cu cărbuni de foc dintre heruvimi și împrăștie-i peste cetate". Și el a intrat înaintea ochilor mei.* —** Ezechiel, tipificând pe Pastorul Russell, s-a văzut pe sine ca acționând în modul descris aici. El urma să meargă între roți, să facă lucrarea sa în conformitate cu Planul Divin, să acționeze sub ordinele Dreptății Divine, ale «heruvimului». Cărbunii de foc sunt simbol al încercărilor înfocate, al necazului, al «marii strâmtorări», cu care Creștinătatea va fi copleșită în ultima perioadă a Timpului de Tulburare; precum și al profețiilor acestor evenimente. (Apocalipsa 8:5.) Aceste tulburări permise divin au aprobarea Înțelepciunii, Dreptății, Iubirii și Puterii Divine, așa cum este necesar din fiecare punct de vedere, și a răsplătirii inevitabile a unui Dumnezeu îndelung răbdător. Pastorul Russell urma să facă această lucrare – „să își umple mâinile", cu toată puterea sa, să se dedice în întregime acestei sarcini. Asupra întregii lumi a fost împrăștiată avertizarea strâmtorării iminente. D57.

10:3. ***Și heruvimii stăteau pe partea dreaptă a casei, când omul a intrat; și norul umplea curtea interioară.* —** Heruvimii stăteau lângă clasa templului nominal – să investigheze și să pedepsească infracțiunile Creștinătății. Casa era la stânga lor, locul de dizgrație. Atunci când nu erau preoți

în Sfânta, ea era umplută cu un nor. În 1 Regi 8:10 și în 2 Cronici 5:11-14 norul a umplut Sfânta și preoții nu puteau să servească acolo din cauza lui. Când norul a umplut curtea, nimeni nu putea să vadă pentru a servi în ea. Aceasta tipifică că în perioada secerișului, din 1878 până în 1918, în timp ce Pastorul Russell a distribuit anunțul căderii iminente a Creștinătății ca parte a „hranei la timp cuvenit”, celor care serveau în starea de credință a curții – clerici și alți lucrători ai bisericii – nu le-a mai fost permis să facă astfel. Aceasta corespunde trecerii administrării de la cler la Pastorul Russell în 1878; se aplică și la versetul 4 când prezența norului de asemenea tipifică prezența lui Iehova pentru a inspecta și pedepsi răutatea. B138.

10:4. ***Atunci gloria lui Iehova s-a ridicat de la heruvim și a stat peste pragul casei; și casa s-a umplut cu acel nor și curtea a fost plină de strălucirea gloriei lui Iehova.*** — Pastorul Russell a văzut mai clar decât oricine la acest sfârșit al Vârstei glorioasa Evanghelie a lui Dumnezeu în răscumpărarea pentru toți (curtea și altarul).

10:5. ***Și sunetul aripilor heruvimilor era auzit până în curtea din afară, precum vocea Atotputernicului Dumnezeu când vorbește.*** — Aici este indicată sunarea Cuvântului lui Dumnezeu prin proclamarea Pastorului Russell a Adevărului Prezent. Curtea interioară tipifică starea de credință și justificare, iar Curtea exterioară tipifică starea celor care nu sunt pe deplin credincioși, nici nu servesc în mod direct lui Dumnezeu. Predicile și scrierile Pastorului Russell au fost auzite de toate clasele de credincioși și necredincioși. Aceasta a fost vocea lui Iehova, reprezentată ca atotputernică de a salva, care a fost auzită pretutindeni în lume.

10:6. ***Și s-a întâmplat, atunci când El a poruncit bărbatului îmbrăcat în in, spunând: „Ia foc dintre roți, dintre heruvimi”; că el a intrat și a stat în picioare lângă roți.*** — În Planul Divin al Veacurilor Pastorul Russell urma să găsească indicat în mod clar strâmtorarea cea mare, atunci aproape.

10:7. ***Și un heruvim și-a întins mâna dintre heruvimi spre focul care era între heruvimi; și a luat din cărbuni și l-a***

pus în mâinile celui care era îmbrăcat în in; care l-a luat și a ieșit. — Dreptatea a dat Pastorului Russell cunoștința despre necazurile iminente, să meargă și să o publice Creștinătății.

10:8. ***Și s-a arătat forma unei mâini de om, la heruvimi, sub aripile lor.*** — Lucrarea de mărturie aici descrisă este efectuată prin ființe umane, sub puterea și protecția Cuvântului lui Dumnezeu.

10:9-11. ***Și când am privit, iată, cele patru roți lângă heruvimi, o roată lângă un heruvim și o altă roată lângă un alt heruvim; și înfățișarea roților era precum culoarea pietrei de beril. Și cât despre înfățișarea lor, acestea patru aveau o singură asemănare, ca și când era o roată în roată. Când mergeau, mergeau pe cele patru laturi ale lor; nu se întorceau când mergeau, ci ori încotro privea capul ele urmau; nu se întorceau când mergeau.*** — A se vedea capitolul 1 pentru explicare. Fața conducătoare a capului era fața de om, tipică Iubirii Divine. Acesta este atributul dominant al caracterului lui Dumnezeu, direcționând cursul celorlalte trei.

10:12. ***Și tot trupul lor și spatele lor și mâinile lor și aripile lor și roțile, erau pline de ochi de jur împrejur, la roțile pe care acești patru le aveau.*** — Fiecare parte a caracterului divin, precum și fiecare operațiune a atributelor divine și a ființelor umane prin care acționează Dumnezeu, sunt pline de Înțelepciune. B305.

10:13. ***Cât despre roți, li s-a strigat în auzul meu: „Roată*!”*** — Direcționarea divină a atenției spre roți – Planul Divin al Veacurilor – era foarte categorică. Pastorul Russell a îndreptat întotdeauna mintea studenților Bibliei spre marele plan.

---

* Din ebraică «Galgal». Alte traduceri redau prin «roți rotitoare», «roată ușoară», «car vijelios». Iar o versiune romano-catolică conține următoarea notă de subsol: „Cuvântul ar putea să însemne «complexul roților» (a se vedea Ezechiel 10:6,9,10,16,19; 1:15,16,19,20,21; 3:13 – în aceste cazuri, termenul pentru «roată» este «ʾộpan»), reprezentând partea inferioară a carului. De aceea, «galgal» ar putea să însemne «car».” – n. t.

10:14-22. ***Și fiecare avea patru fețe: fața întâi era fața unui heruvim și a doua față era fața unui om și a treia fața unui leu și a patra fața unui vultur. Și heruvimii s-au ridicat. Aceasta este ființa vie pe care o văzusem lângă râul Chebar. Și când heruvimii mergeau, roțile mergeau lângă ei; și când heruvimii își ridicau aripile ca să se înalțe de la pământ, roțile de asemenea nu se întorceau de lângă ei. Când ei stăteau, stăteau și acestea; și când se ridicau, se ridicau și acestea, pentru că spiritul ființelor vii era în acestea. Atunci gloria lui Iehova s-a depărtat de deasupra pragului casei și a stat peste heruvimi. Și heruvimii și-au ridicat aripile și s-au înălțat de pe pământ înaintea ochilor mei; când au ieșit, roțile de asemenea erau lângă ei și fiecare a stat la ușa din poarta de est a casei lui Iehova; și gloria Dumnezeului lui Israel era peste, deasupra. Aceasta este ființa vie pe care o văzusem sub Dumnezeul lui Israel lângă râul Chebar; și am știut că ei erau heruvimi. Fiecare avea patru fețe și fiecare patru aripi; și asemănarea unor mâini de om era sub aripile lor. Și cât despre asemănarea fețelor lor, ele erau aceleași fețe pe care le văzusem lângă râul Chebar, înfățișarea lor și ei înșiși, tot aceiași erau; mergeau fiecare drept înainte.*** — A se vedea explicarea acestor versete în capitolul 1. (Osea 9:12.) „Da, vai de ei, când Mă voi depărta de ei!”

EZECHIEL XI

SFATUL NELEGIUIT

11:1. ***Mai mult, spiritul m-a ridicat și m-a adus la poarta dinspre est a casei lui Iehova, care privește spre est; și, iată, la ușa din poartă erau douăzeci și cinci de bărbați; printre care am văzut pe Iaazania, fiul lui Azur, și pe Pelatia, fiul lui Benaia, prinți ai poporului.*** — Poarta de est tipifică pe Cristos, intrarea în creștinismul adevărat. (Ioan 10:9.) La ușa porții erau sectele principale, Iaazania, fiul lui Azur (ajutor), tipificând ideea că prin auto-ajutor omul poate să placă lui Dumnezeu. Pelatia (Iah eliberează), fiul lui Benaia (Iah este inteligent), tipifică credința că înțelepciunea pământească va elibera lumea din dificultățile sale. (1 Corinteni 1:21.) Aceștia erau „prinți printre oameni" – idei foarte populare.

11:2. ***Atunci El mi-a spus: „Fiu al omului, aceștia sunt oamenii care plănuiesc ticăloșie și dau sfat nelegiuit în această cetate.*** — Aceste învățături au acționat multe dintre credințele eronate și faptele nelegiuite ale creștinilor nominali.

CREȘTINĂTATEA CAZANUL

11:3. ***Care spun: «Nu este aproape, să ne construim case; această cetate este cazanul și noi suntem carnea».*** — Eclesiasticismul crede că Timpul de Strâmtorare nu este aproape, iar distrugerea Creștinătății nici nu poate fi de conceput. (1 Tesaloniceni 5:3.) „Să ne construim case" este o expresie care implică încrederea în continuitatea lucrurilor așa cum sunt. (2 Petru 3:4.) „Această cetate este cazanul și noi suntem carnea", este un proverb (Ieremia 1:13), aici este aplicat la laturile de fier ale cazanului păstrând departe de foc, sau în antitip sunt puterile civile și militare, protejând de anarhie [foc], totuși lucrurile pot deveni fierbinți.

11:4, 5. ***De aceea profețește împotriva lor, profețește, fiu al omului." Și Spiritul lui Iehova a căzut peste mine și mi-a spus: „Vorbește: «Așa spune Iehova: „Astfel ați spus voi, casă a lui Israel; fiindcă Eu știu lucrurile care vă vin în minte, fiecare***

dintre ele. — Învățăturile false ale clerului nu sunt nimic nou. Fiecare dintre ele este vechea închinare a lui Nimrod și Baal.

11:6. ***Ați înmulțit pe cei uciși ai voștri în această cetate și ați umplut străzile ei cu cei uciși"»."*** — Nu a existat niciodată un război pe care un cler să nu-l fi predicat „poporului lor", și astfel să înmulțească pe cei uciși. În plus, cei care ar fi dorit să câștige viață spirituală sunt o mare mulțime, însă clerul i-a descurajat (Ioan 7:48), și în milioane de cazuri au provocat moartea lor reală.

11:7. ***„De aceea astfel spune Domnul Iehova: «Cei uciși ai voștri, pe care i-ați pus în mijlocul ei, ei sunt carnea și această cetate este cazanul; dar pe voi vă voi scoate din mijlocul ei.*** — Un alt sens în care evreii din Ierusalim foloseau acest proverb era că evreii luați captivi în Babilon erau fără valoare, iar ei în Ierusalim erau carnea valoroasă rămasă. (Mica 3:3.) Dumnezeu aici spune că singurii care vor rămâne în Creștinătate vor fi cei literalmente morți, sau cei care sunt morți față de pretențiile Babilonului mistic. Aceștia au cea mai mare șansă de supraviețuire a strâmtorării. Zidurile, apărarea armatei și poliției, vor fi surpate prin război și revoluție; și nimic nu poate salva pe aderenții eclesiasticismului de soarta lor.

11:8. ***V-ați temut de sabie și voi aduce o sabie asupra voastră», spune Domnul Iehova.*** — Adepții intrigilor clericale stabilite se tem atât de sabia literală cât și de Sabia Spiritului. Armatele națiunilor vor fi în revoltă deschisă împotriva puterilor stabilite, religioase, politice și economice. De asemenea, Sabia Spiritului, Cuvântul lui Dumnezeu, va tăia prin toate pretențiile și va produce moartea religiei în toți cei care nu sunt concepuți de Spiritul sfânt.

11:9. ***«Și vă voi scoate din mijlocul ei și vă voi da în mâinile străinilor și voi face judecăți printre voi.*** — Creștinătatea va cădea literalmente în mâinile revoluționarilor și anarhiștilor, a muncitorilor industriali ai lumii, a sindicaliștilor și socialiștilor, toți neprietenoși sistemelor stabilite, și spiritualmente în puterea Cuvântului lui Dumnezeu în mâinile „străinilor" Săi (1 Petru 1:1; 2:11), „o dreaptă răsplătire" Evrei 2:2.

11:10, 11. ***Veți cădea prin sabie; vă voi judeca în granița lui Israel; și veți cunoaște că Eu sunt Iehova. Această cetate nu***

va fi cazanul vostru, nici voi nu sunteți carnea în mijlocul ei; ci vă voi judeca în granița lui Israel. — Evreii luați captivi din Ierusalim au fost judecați și uciși la Ribla (un loc gol) în afara Palestinei, tipificând că judecățile distrugătoare vor veni asupra Creștinătății după ce instituțiile ei sunt făcute bucăți, și ea este pustiită.

11:12. ***Și veți cunoaște că Eu sunt Iehova, căci nu ați umblat în statutele Mele, nici nu ați făcut judecățile Mele, ci ați făcut după obiceiurile păgânilor care sunt de jur împrejurul vostru».”*** — Poporul Creștinătății va aprecia în cele din urmă că necazurile lor sunt o pedeapsă de la Dumnezeu, deoarece nu au urmat poruncile clare ale Bibliei, având Cuvântul lui Dumnezeu totuși l-au învățat greșit, și nu au avut o viață mai bună decât a necredincioșilor.

11:13. ***Și s-a întâmplat, pe când profețeam, că Pelatia, fiul lui Benaia, a murit. Atunci am căzut cu fața la pământ și am strigat cu o voce tare și am spus: „Ah, Doamne Iehova! Vei mistui deplin rămășița lui Israel?”*** — În timp ce învățăturile rezonabile și desemnate divin ale Pastorului Russell își fac lucrarea lor bună pretutindeni în Creștinătate, ideea că înțelepciunea umană, cultura de Prusia etc., poate salva vechea ordine de lucruri, va fi văzută fără viață.

11:14. ***Din nou, Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând.*** — Versetele de la 14 până la 25 sunt mesajul de mângâiere și speranță pentru cei care nu sunt acum în armonie cu eclesiasticismul.

11:15. ***„Fiu al omului, frații tăi, chiar frații tăi, bărbații din rudenia ta și toată casa lui Israel în întregime, sunt aceia către care locuitorii Ierusalimului au spus: «Depărtați-vă de Iehova; nouă ne este dată această țară în stăpânire».*** — Evreii din captivitate erau disprețuiți de către cei rămași în cetatea „sfântă”, Ierusalim. Ei tipifică pe oamenii din Creștinătate care spun în mod cinstit despre sine că sunt din lume, și sunt disprețuiți de către „cei mai buni oameni”, cei educați, religioși și „sfinți” ai bisericismului. „Depărtați-vă de Iehova” este atitudinea neghinei față de cei care nu pretind la fel de mult, dar care deseori sunt mult mai buni în ochii lui Dumnezeu. „Cei mai buni oameni” nu

numai că dețin cea mai mare parte pe pământ acum, dar se așteaptă să dețină și cerul – cu oamenii acum lumești îndepărtați pentru totdeauna într-un iad de chin veșnic imaginat de diavol.

11:16. ***De aceea spune: «Astfel spune Domnul Iehova: „Deși i-am lepădat departe printre păgâni și deși i-am împrăștiat printre țări, totuși le voi fi ca un mic Sanctuar în țările unde au ajuns”».*** — Dumnezeu în special îi favorizează pe cei cu inima onestă, umili, oricât de departe de El ar putea acum fi ei în aparență. Cristos a evitat scribii și fariseii, dar în mod liber s-a asociat cu vameșii și păcătoșii.

11:17. ***De aceea spune: «Astfel spune Domnul Iehova: „Vă voi strânge chiar dintre popoare și vă voi aduna din țările în care ați fost împrăștiați și vă voi da țara lui Israel.*** — În Regatul viitor Dumnezeu va aduna mai întâi pe cei proscriși din starea lor de dizgrație, chiar și dintre morți, și le va da posesia pământului înainte de a permite eclesiasticilor mândri să se întoarcă din morți. Aceasta, de asemenea, va avea o împlinire literală în privința Israelului trupesc. W.T.’94-76.

11:18. ***Și ei vor veni acolo și vor îndepărta toate lucrurile ei detestabile și toate urâciunile ei din ea.*** — Poporul de rând, liber de influența perversă a intrigilor clericale, în Regatul Milenar al lui Cristos va aboli toate ideile și practicile întreținute de cler acum atât de abominabile înaintea lui Dumnezeu.

11:19. ***Și le voi da o singură inimă și voi pune un spirit nou în voi; și voi lua inima de piatră din carnea lor și le voi da o inimă de carne.*** — Aceștia vor fi cu o singură inimă să servească lui Dumnezeu și să facă numai voia Lui. (Ieremia 32:39.) În locul spiritului sau minții oamenilor naturali, le va fi dat Spiritul sfânt, când Dumnezeu „va turna spiritul Său peste toată făptura”. (A333; W.T.’03-171.) Inima lor dură va deveni o inimă sensibilă, iertându-se unii pe alții, tocmai așa cum Dumnezeu îi va ierta datorită lui Cristos. Efeseni 4:32.

11:20. ***Ca să umble în statutele Mele și să păzească rânduielile Mele și să le împlinească; și ei vor fi poporul Meu iar Eu le voi fi Dumnezeul lor.*** — Ei vor păzi Legea Iubirii Divine a lui Dumnezeu. „Cei mai buni oameni”, care se consideră

acum ca popor al lui Dumnezeu, în Vârsta viitoare vor învăța că Dumnezeu se opune celor mândri și favorizează pe cei umili.

11:21. ***Dar cât despre aceia, a căror inimă umblă după inima lucrurilor lor detestabile și urâcioase, Eu le voi întoarce calea asupra capetelor lor", spune Domnul Iehova»."*** — Cei care din inimă iubesc eclesiasticismul stabilit, sunt considerați ca având inima, mintea sau voința autorului intrigilor clericale, a diavolului. „Șerpi, pui de vipere (diavoli), cum veți scăpa de condamnarea gheenei (Moartea a Doua)?" Matei 23:33.

11:22, 23. ***Atunci heruvimii și-au ridicat aripile și roțile de lângă ei; și gloria Dumnezeului lui Israel era peste ei, deasupra. Și gloria lui Iehova s-a urcat din mijlocul cetății și a stat pe muntele care este pe partea de est a cetății.*** — Dumnezeu, și favoarea divină, au încetat să fie în sau cu Creștinătatea (D527), dar este peste și cu adevăratul Regat [munte] al lui Dumnezeu (A318), spre est (Zaharia 14:4), antitipicul Munte al Măslinilor. D653.

11:24, 25. ***După acestea spiritul m-a ridicat și m-a adus într-o viziune, prin Spiritul lui Dumnezeu, în Caldeea, la cei din captivitate. Astfel viziunea, pe care am văzut-o, s-a înălțat de la mine. Atunci am vorbit celor din captivitate toate lucrurile pe care Iehova mi le arătase.*** — Aceste lucruri văzute în Scripturi sunt acum predicate și publicate celor captivi în Babilonul mistic.

EZECHIEL XII

FUGA OARBĂ A CREȘTINĂTĂȚII

12:1, 2. ***Cuvântul lui Iehova de asemenea a venit la mine, spunând: „Fiu al omului, locuiești în mijlocul unei case răzvrătite, care au ochi să vadă dar nu văd; au urechi să audă dar nu aud, pentru că sunt o casă răzvrătită.*** — În capitolul 12:1-16 este descrisă fuga oarbă a Creștinătății în revoluție și anarhie. Pastorul Russell și colaboratorii săi au locuit odată în mijlocul casei sau bisericii nominale răzvrătite a lui Dumnezeu, cu ochii orbiți și urechile surde din cauza dezertării lor spirituale. Matei 13:13.

12:3. ***De aceea, tu fiu al omului, pregătește-ți lucrurile pentru strămutare și pleacă ziua înaintea ochilor lor; și să pleci din locul tău într-un alt loc înaintea ochilor lor; poate că vor lua aminte, deși ei sunt o casă răzvrătită.*** — El a găsit în Biblie Adevărul lui Dumnezeu, care îndeamnă să „ieșiți din ea poporul Meu” (Apocalipsa 18:4); și în ascultare, a ieșit din casa-biserica sa într-o stare de separare, prin orice mijloc de publicitate [înaintea ochilor lor] atrăgând atenția la îndepărtarea lui, în speranța că cei care au rămas ar putea într-adevăr să se întoarcă la Dumnezeu.

12:4. ***Atunci să scoți afară lucrurile tale ziua, înaintea ochilor lor, ca lucrurile pentru strămutare; și să ieși seara înaintea ochilor lor, asemenea celor mergând în captivitate.*** — În estimarea lor, el a făcut aceasta, ca unul posedat de cel rău.

12:5. ***Sapă prin zid înaintea ochilor lor și scoate-le pe acolo.*** — El a săpat prin zidurile crezurilor și astfel „a ieșit din ea”.

12:6. ***Înaintea ochilor lor să le porți pe umeri și să le scoți în amurg; să îți acoperi fața ca să nu vezi pământul, pentru că te-am pus ca un semn pentru casa lui Israel”.*** — Pentru ei el era unul care nu știe unde merge, cu ochii legați; în timp ce acțiunea sa și publicarea sa a Adevărului era doar metoda lui Dumnezeu de a apela și avertiza Creștinătatea în privința propriului ei destin.

12:7. ***Și am făcut astfel precum mi se poruncise: Am scos afară lucrurile mele ziua, ca lucrurile pentru captivitate și seara am săpat prin zid cu mâna mea; le-am scos în amurg și le-am purtat pe umeri înaintea ochilor lor.*** — Pastorul Russell și poporul Adevărului au făcut aceasta cu puterea lor limitată (mâna), și cu

mare efort (pe umeri) și-au făcut drum cu bunurile lor, Adevărurile prețioase, ieșind astfel „din ea”.

12:8, 9. ***Și dimineața a venit Cuvântul lui Iehova la mine, spunând: „Fiu al omului, nu ți-a spus casa lui Israel, casa cea răzvrătită: «Ce faci?»*** — Biserica nominală (casa) a Israelului spiritual deseori au întrebat pe Pastorul Russell și pe poporul adevărului: „Ce faci?”

12:10. ***Spune-le: «Astfel spune Domnul Iehova: „Această povară se referă la prințul din Ierusalim și la toată casa lui Israel care este printre ei”».*** — Răspunsul se referă la clasa înălțată (prinț, unul înălțat), domnii din Creștinătate, clerul, și la toți creștinii declarați care sunt cu ei.

12:11. ***Spune: «Eu sunt semnul vostru; precum am făcut eu, astfel li se va face lor; ei vor pleca și vor merge în captivitate.*** — Ceea ce a fost, este o lecție pentru ei; așa cum au făcut Preoțimii Regale, așa se va face și lor; ei trebuie să coboare de la locul lor înălțat și să meargă în captivitate printre elementele muncitoare și revoluționare. Evreii urmau să meargă literalmente în captivitate în Babilonul antic, ceea ce și s-a întâmplat.

12:12. ***Și prințul care este printre ei va purta pe umeri, în amurg, și va ieși; ei vor săpa prin zid pentru a le scoate prin acesta; el își va acoperi fața, ca să nu vadă pământul cu ochii săi».*** — În privința evreilor, conducătorul lor Zedechia urma să încerce să scape noaptea din Ierusalim, dar el nu a putut să vadă drumul. În privința clerului Creștinătății, la sfârșitul zilei lor, vor abandona Creștinătatea în timpul de revoluție, pentru a salva ceea ce pot pentru ei înșiși, și să „iasă din ea”. Ei vor găsi o cale încă mai lumească în afara zidurilor crezurilor lor și se vor orbi singuri față de starea reală a societății (pământul).

12:13. ***«Plasa Mea o voi întinde de asemenea peste el și va fi prins în cursa Mea; și îl voi aduce la Babilon în țara caldeenilor; totuși el nu o va vedea, deși va muri acolo.*** — Revoluția, în înfățișarea libertății pentru toți, va veni asupra lor asemenea unei curse; și, cu totul orbi la semnificația evenimentelor mondiale, ei vor fi forțați în revoluție și anarhie, și acolo va veni sfârșitul acestei clase de domni. (Osea 7:12.) Aplicarea literală asupra regelui Zedechia este desigur înțeleasă; pentru că el a mers în Babilon, dar niciodată nu l-a văzut, deoarece ochii săi au fost scoși.

12:14. ***Și voi împrăștia spre fiecare vânt pe toți cei ce sunt lângă el pentru a-l ajuta și pe toate cetele lui; și voi scoate sabia după ei.*** — Dumnezeu va împrăștia în război și tulburare și confuzie și în eroare tot ceea ce aderă la clasa clericilor, și pe toate congregațiilor lor (cete); și împotriva lor El va îndrepta arme de război și Cuvântul lui Dumnezeu, Sabia Spiritului.

12:15. ***Și ei vor cunoaște că Eu sunt Iehova, când îi voi împrăștia printre națiuni și îi voi răspândi prin țări.*** — Și ei vor evalua că Iehova este Dumnezeu, atunci când acestea vor fi venit.

12:16. ***Dar voi lăsa câțiva oameni dintre ei, de la sabie, de la foamete și de la ciumă; ca ei să vestească toate urâciunile acestora printre păgânii unde vor ajunge; și ei vor cunoaște că Eu sunt Iehova».”*** — Dumnezeu va lăsa dintre ei câțiva credincioși bărbătești, care să scape de sabia și foametea, literală și a Cuvântului, și de erorile pestilențiale; ca ei, ca credincioși membri atunci ai Marii Companii, să poată explica revoluționarilor și anarhiștilor adevărul referitor la doctrinele și faptele clerului interzise divin, și a urmărilor lor.

12:17, 18. ***Mai mult, Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând: „Fiu al omului, mănâncă-ți pâinea cu frică și bea-ți apa cu tremur și cu grijă.*** — Poporul Domnului urma să mănânce, să bea și să trăiască cu mare economie.

12:19. ***Și spune poporului țării: «Astfel spune Domnul Iehova despre locuitorii Ierusalimului și despre țara lui Israel: „Ei își vor mânca pâinea cu grijă și își vor bea apa cu înmărmurire, pentru ca țara lor să fie pustiită de tot ce este în ea, din cauza violenței tuturor celor care locuiesc în ea.*** — Ei urmau să spună poporului Creștinătății: „Dumnezeu spune clerului și poporului Israelului spiritual nominal, bisericilor: «Voi veți mânca hrana voastră cu măsură – după planul tichetului alimentar – și veți bea adevărul vostru cu stupefacție din cauza foametei; pentru că Creștinătatea va fi pustiită de poporul Său din cauza războaielor violente, a revoluțiilor și a anarhiei dintre popor»”.

12:20. ***Și cetățile care sunt locuite vor fi risipite și țara va fi pustiită și veți cunoaște că Eu sunt Iehova”».”*** — Guvernele (cetățile) vor fi distruse, iar ordinea socială pustiită în anarhie; și ei vor simți scopurile lui Iehova îndeplinindu-se asupra lor.

12:21, 22. ***Și Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând: „«Fiu al omului, ce este acel proverb pe care voi îl aveți în țara lui Israel, spunând: „Zilele sunt prelungite și orice viziune nu se împlinește”?»*** — Clerul și creștinii nominali spun referitor la Biblie că această Vârstă va dura pentru mii de ani și că profețiile Bibliei nu se împlinesc. 2 Petru 3:4.

12:23. ***Spune-le de aceea: «Astfel spune Domnul Iehova: „Eu voi face acest proverb să înceteze și nu îl vor mai folosi ca proverb în Israel»; ci spune-le: «Zilele sunt aproape și împlinirea fiecărei viziuni”».*** — Dumnezeu spune că El va face proverbele lor să înceteze; pentru că Timpul de Strâmtorare a sosit, și timpul Regatului lui Dumnezeu și al împlinirii profeției.

12:24. ***«„Fiindcă nu va mai fi vreo viziune deșartă, nici ghicire lingușitoare în casa lui Israel.*** — Nu vor fi mai mult în biserici teorii amăgitoare de bunăstare veșnică a Creștinătății, sau de evoluție, sau de nemurire, sau de prezicere măgulitoare de pace, pace. Plângerile 2:14.

12:25. ***Fiindcă Eu sunt Iehova; voi vorbi și cuvântul pe care îl voi vorbi se va întâmpla; acesta nu va mai fi prelungit, pentru că în zilele voastre, casă răzvrătită, voi spune cuvântul și îl voi împlini”», spune Domnul Iehova.”*** — Cuvântul lui Iehova se va întâmpla cu promptitudine, în ziua de față. Isaia 55:11.

12:26, 27. ***Din nou Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând: „Fiu al omului, iată, cei din casa lui Israel spun: «Viziunea pe care el o vede este pentru multe zile ce au să vină și el profețește despre timpuri îndepărtate».*** — Clerul spune că prezicerile Pastorului Russell despre strâmtorarea apropiată și despre stabilirea Regatului lui Dumnezeu se vor împlini după sute sau mii de ani, și că sunt despre lucruri îndepărtate. Amos 6:3.

12:28. ***De aceea spune-le: «Astfel spune Domnul Iehova: „Niciunul din cuvintele Mele nu va mai fi prelungit, ci cuvântul pe care l-am vorbit va fi împlinit”, spune Domnul Iehova».”*** — Iehova spune că niciunul din cuvintele rostite prin servitorul Său, Pastorul Russell, nu trebuie să mai aștepte pentru împlinire, dar că lucrurile se vor întâmpla așa cum au fost spuse.

EZECHIEL XIII

SPĂRTURILE ÎN ZID

13:1, 2. ***Și Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând: „Fiu al omului, profețește împotriva profeților lui Israel care profețesc, și spune celor care profețesc din propriile lor inimi: «Ascultați cuvântul lui Iehova.*** — Cuvântul lui Dumnezeu este să scrie și să vorbească împotriva predicatorilor Creștinătății care spun lucruri generate din propria lor imaginație; să asculte dar acum cuvintele lui Iehova.

13:3. ***Astfel spune Domnul Iehova: „Vai profeților fără minte care urmează propriul lor spirit și nu au văzut nimic!*** — Vai de predicatorii fără minte, care, ca lideri orbi, nu au văzut nimic în Cuvântul lui Dumnezeu sau în semnele timpurilor referitor la criza de astăzi!

13:4. ***Israele, profeții tăi sunt ca vulpile în pustiuri.*** — Creștinătate, predicatorii tăi sunt ca vulpile viclene, găsind profit în pustiirea țării lor.

13:5. ***Voi nu ați urcat în spărturi, nici nu ați ridicat îngrăditura pentru casa lui Israel, pentru a sta în picioare în bătălie în Ziua lui Iehova.*** — Ei nu au predicat adevărul lui Dumnezeu pentru a umple spărturile dintre apărătorii Creștinătății, sau pentru a edifica pe cei ce părăsesc zdrobiți apărarea morală și spirituală a Creștinătății, pentru a da posibilitate Creștinătății de a avea soliditate să reziste înaintea lui Dumnezeu în Timpul de Strâmtorare.

13:6. ***Ei au văzut deșertăciune și ghicire mincinoasă, spunând: «Iehova spune»; și Iehova nu i-a trimis; și au făcut pe alții să spere că vor confirma cuvântul.*** — Ei au preluat și au predat teoriile eronate și înșelătoare ale evoluției, distructivei critici a Bibliei, dreptului divin al regilor și al clerului, și au predicat poporului lor războiul sălbatic, spunând că acesta este Cuvântul lui Dumnezeu, când Dumnezeu nu a spus astfel; și au făcut pe alții să creadă minciunile lor.

13:7. ***Nu ați văzut voi o viziune deșartă și nu ați vorbit o ghicire mincinoasă, prin aceea când spuneți: «Iehova spune***

aceasta»; deși Eu nu am vorbit?” — Ei L-au prezentat într-o lumină falsă pe Iehova.

13:8. ***De aceea astfel spune Domnul Iehova: „Pentru că ați vorbit deșertăciune și ați văzut minciuni, de aceea, iată, Eu sunt împotriva voastră”, spune Domnul Iehova.*** — De aceea Dumnezeu este împotriva lor.

13:9. ***„Și mâna Mea va fi asupra profeților care văd deșertăciune și care ghicesc minciuni; ei nu vor fi în adunarea poporului Meu, nici nu vor fi scriși în scrierea casei lui Israel, nici nu vor intra în țara lui Israel; și voi veți cunoaște că Eu sunt Domnul Iehova.*** — Dumnezeu Își va întinde mâna Sa împotriva acestor predicatori. Ei nu vor fi în Biserica triumfătoare (Evrei 12:23), nici nu vor fi scriși ca membri născuți din spirit ai Marii Companii; nici nu vor intra în faza cerească a Regatului.

13:10. ***Pentru că, da pentru că au amăgit pe poporul Meu, spunând: «Pace»; și nu era pace; și unul construiește un zid și, iată, alții îl tencuiesc cu mortar nestins.*** — Deoarece clerul a înșelat și ruinat Creștinătatea (Mica 3:5-7) proclamând pacea atunci când nu era pace (Ieremia 6:14); și când unul dintre ei ar vrea să construiască un zid subțire de îmbunătățire civică și socială a muncitorilor pământului, ceilalți l-ar întări cu liantul propriilor interese, și nu cu adevăr (apă) sau iubire.

13:11. ***Spune celor ce îl tencuiesc cu mortar nestins că va cădea; va fi o ploaie torențială; și voi, pietre mari de grindină, veți cădea; și un vânt furtunos îl va rupe.*** — Acesta va cădea; apa Adevărului se va revărsa ca o ploaie torențială; și adevăruri tari, și fapte mari și grele vor cădea peste zid; și războaie gigantice și zguduire mondială vor rupe în bucăți apărarea pământească-civică-socială a predicatorilor.

13:12. ***Iată, după ce zidul va fi căzut, nu vi se va spune: «Unde este tencuiala cu care l-ați tencuit?»”*** — Iată, când apărarea subțire a Creștinătății împotriva forțelor răului este căzută, aceasta va fi întrebarea clerului: „Unde este acel liant fără valoare, lipsit de iubire și egoist cu care am cimentat ineficient împreună pe membrii săi?”

13:13. ***De aceea, astfel spune Domnul Iehova: „Îl voi rupe cu un vânt furtunos în furia Mea; și va fi o ploaie torențială în mânia Mea și pietre mari de grindină în furia Mea, pentru a-l mistui.*** **—** De aceea, Dumnezeu spune: „Eu voi distruge apărarea voastră cu o furtună furioasă de război și revoluție, cu un potop de adevăr și fapte mari și dure”.

13:14. ***Astfel voi dărâma zidul pe care voi l-ați tencuit cu mortar nestins și îl voi doborî la pământ, astfel încât temelia acestuia va fi descoperită și el va cădea și voi veți fi mistuiți în mijlocul lui; și veți cunoaște că Eu sunt Iehova.*** **—** „Astfel voi dărâma protecțiile voastre superficiale de egoism; acestea vor cădea și voi veți fi îngropați în căderea lor.”

13:15. ***Astfel Îmi voi împlini furia asupra zidului și asupra celor ce l-au tencuit cu mortar nestins și vă voi spune: «Zidul nu mai este, nici cei care l-au tencuit».*** **—** Apărarea Creștinătății nu mai există, nici ei care au tencuit-o cu interese personale aspectuoase.

13:16. ***Adică, profeții lui Israel care profețesc referitor la Ierusalim și care văd viziuni de pace pentru el, dar nu este pace”, spune Domnul Iehova».*** **—** Anume, predicatorii Creștinătății care predică pacea atunci când nu este pace.

13:17. ***De asemenea, tu fiu al omului, îndreaptă-ți fața împotriva fiicelor poporului tău, care profețesc din propria lor inimă; și profețește împotriva lor.*** **—** Dumnezeu conduce pe creștinii adevărați să își îndrepte fețele împotriva bisericilor întocmite de om, care predică lucruri din propria lor imaginație.

13:18. ***Și spune: «Astfel spune Domnul Iehova: „Vai de femeile care cos panglici pe marginea mânecilor și fac voaluri pentru cap de orice mărime pentru a vâna suflete! Veți vâna voi sufletele poporului Meu și veți lăsa în viață pe cei care vin la voi?*** **—** Vai de bisericile (femeile) care practică superstiție (cos amulete în jurul coatelor lor – o metodă orientală de incantație), și poartă voaluri de mister pentru a prinde oamenii în cursă.

13:19. ***Și Mă veți întina voi printre poporul Meu pentru câteva mâini pline de orz și pentru bucăți de pâine, ca să ucideți sufletele care nu ar trebui să moară și să lăsați în***

viață sufletele care nu ar trebui să trăiască, mințind pe poporul Meu care ascultă minciunile voastre?” — „Vor continua ei să profaneze și să corupă numele Meu printre poporul Meu pentru prețul adulterului spiritual al uniunii biserică-stat (orzul era ofranda obișnuită pentru un adulter) și pentru ofranda colectelor săptămânale, pentru a descuraja, persecuta și ucide pe cei evlavioși?”

13:20. ***De aceea, astfel spune Domnul Iehova: „Iată, Eu sunt împotriva panglicilor voastre cu care vânați acolo sufletele pentru a le face să zboare, și le voi rupe de la brațele voastre și voi lăsa sufletele să plece, sufletele pe care voi le vânați pentru a le face să zboare.*** — Dumnezeu va deposeda bisericile de puterea superstițiilor lor, și va lăsa poporul să iasă din robie.

13:21. ***Voalurile voastre le voi rupe de asemenea și voi elibera pe poporul Meu din mâna voastră și ei nu vor mai fi în mâna voastră pentru a fi vânați; și veți cunoaște că Eu sunt Iehova.*** — El va îndepărta voalul lor de mister, și va elibera poporul Său, Marea Companie, din robie.

13:22. ***Deoarece cu minciuni ați întristat inima celui drept, pe care Eu nu l-am întristat; și ați întărit mâinile celui stricat, ca să nu se întoarcă de la calea lui stricată, promițându-i viața.*** — De aceea bisericile nu vor mai deține speranțe înșelătoare.

[**13:23.** ***De aceea nu veți mai vedea deșertăciune, nici nu veți ghici ghiciri, căci voi elibera pe poporul Meu din mâna voastră; și veți cunoaște că Eu sunt Iehova”».”*** — Va înceta orice exploatare prin superstiție cu care eclesiasticismul a ținut în ignoranță oamenii atâtea veacuri. – n. t.]

EZECHIEL XIV

ÎNTREBĂRILE NESINCERE

14:1. ***Atunci au venit unii dintre bătrânii lui Israel la mine și au șezut înaintea mea.*** — În mod sigur vor veni din clerul Creștinătății la poporul adevărului să asculte și să întrebe.

14:2, 3. ***Și Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând: „«Fiu al omului, acești oameni și-au înălțat idolii în inima lor și au pus piatra de poticnire a nelegiuirii lor înaintea feței lor: să fiu Eu cumva luat la întrebări de ei?»*** — Cuvântul lui Dumnezeu pentru ei va fi că acești oameni nesinceri și-au pus în inimi idolii lor de aur, putere etc., și cu un pretins aspect de sinceritate și-au păstrat piatra de poticnire a nelegiuirii lor și a iubirii de păcat. Va fi întrebat Dumnezeu de către astfel de oameni?

14:4. ***De aceea vorbește-le și spune-le: «Astfel spune Domnul Iehova: „Fiecare om din casa lui Israel care își înalță idolii săi în inima sa și pune piatra de poticnire a nelegiuirii lui înaintea feței lui și vine la profet; Eu, Iehova, îi voi răspunde, celui care vine, conform cu mulțimea idolilor săi.*** — Fiecare om din biserica nominală care în mod nesincer se agață de idolii săi și de iubirea sa de nelegiuire, și totuși vine la unul din poporul lui Dumnezeu, Iehova nu îi va răspunde cu cuvinte, ci cu răsplata meritată pentru idolatria sa.

14:5. ***Ca să prind casa lui Israel în propria lor inimă, căci toți s-au înstrăinat de Mine prin idolii lor”».*** — Dumnezeu va trata biserica creștină nominală într-un mod asemănător propriilor lor inimi nesincere, deoarece prin idolii pe care îi servesc ei sunt toți înstrăinați de iubirea lor pentru El.

2 Tesaloniceni 2:11, 12.

14:6. ***De aceea spune casei lui Israel: «Astfel spune Domnul Iehova: „Pocăiți-vă și întoarceți-vă de la idolii voștri; și întoarceți-vă fețele de la toate urâciunile voastre.*** — „Spune-le mai întâi: «Pocăiți-vă de faptele voastre rele, întoarceți-vă de la idolii voștri, Creștinătate, și de la superstiția și eroarea și de la practicile care sunt abominabile standardelor Sale, și în mod hotărât întoarceți-vă fețele spre El».”

14:7. ***Căci fiecare om din casa lui Israel, sau dintre străinii care locuiesc temporar în Israel, care se îndepărtează de Mine și își înalță idolii săi în inima sa și pune piatra de poticnire a nelegiuirii lui înaintea feței lui și vine la profet pentru a-l întreba referitor la Mine; Eu, Iehova, singur îi voi răspunde.*** **—** Fiecare membru al bisericii și fiecare asociat cu el, care a încetat să iubească pe Dumnezeu în mod suprem, și care își îndreaptă inima spre alte subiecte de iubire sau închinare agățându-se de practici nelegiuite, și apoi vine la poporul adevărului pentru a afla ceea ce spune Dumnezeu, într-adevăr, Însuși Iehova îi va răspunde – cu fapte, nu doar cu cuvinte.

14:8. ***Și Îmi voi îndrepta fața împotriva acelui om și îl voi face un semn și un proverb și îl voi stârpi din mijlocul poporului Meu; și veți cunoaște că Eu sunt Iehova.*** **—** Dumnezeu îl va defavoriza complet pe acel om, și îl va face un exemplu și un proverb; El îl va exclude de la un loc printre poporul Său.

14:9. ***Și dacă profetul este înșelat când a vorbit un cuvânt, Eu, Iehova, am înșelat pe acel profet și Îmi voi întinde mâna asupra lui și îl voi nimici din mijlocul poporului Meu Israel.*** **—** Și dacă vreun predicator – chiar și unul din poporul adevărului – ajunge atât de greșit în inimă încât este înșelat în ceea ce spune (Ieremia 20:7), Iehova îi va „trimite o puternică amăgire ca să creadă o minciună”, și va fi împotriva lui și îl va nimici din mijlocul poporului Său.

14:10. ***Și ei vor purta pedeapsa nelegiuirii lor; pedeapsa profetului va fi chiar ca pedeapsa celui care îl caută.*** **—** Amândoi vor suporta aceeași pedeapsă pentru nelegiuirea lor – predicatorul și omul care ascultă de el.

14:11. ***Pentru ca să nu mai rătăcească de la Mine casa lui Israel, nici să nu mai fie pângărită cu toate fărădelegile lor; ci ca ei să fie poporul Meu și Eu să le fiu Dumnezeu”, spune Domnul Iehova».”*** **—** Poporul creștin declarat nu se va mai abate de la El, nici nu se va mai pângări spiritualmente prin faptele lor rele, dar cu adevărat vor putea fi poporul lui Dumnezeu, iar El Dumnezeul lor.

PATRU JUDECĂȚI CUMPLITE ALE LUI DUMNEZEU

14:12, 13. ***Cuvântul lui Iehova a venit din nou la mine, spunând: „«Fiu al omului, când țara păcătuiește împotriva Mea încălcând legea cumplit, atunci Îmi voi întinde mâna asupra ei și îi voi sfărâma toiagul pâinii și voi trimite foamete asupra ei și voi stârpi pe om și pe animal din ea.*** — Atunci când o țară întreagă va păcătui împotriva lui Dumnezeu cu păcat grav, voit, atunci El Își va exercita puterea împotriva ei și va restrânge aprovizionarea materială necesară (Leviticul 26:26) și hrana spirituală – și va trimite o foamete de hrană și de Cuvântul lui Dumnezeu asupra ei, și va întrerupe toată viața de la ea.

14:14. ***Chiar dacă acești trei bărbați: Noe, Daniel și Iov, ar fi în ea, ei și-ar elibera numai propriile lor suflete prin dreptatea lor», spune Domnul Iehova”.*** — Chiar dacă în acea țară se aflau trei cei mai integri bărbați din istorie: Noe, Daniel și Iov – tipificând aici pe Turma Mică, Marea Companie și Casa Credinței – ei prin integritatea lor își vor salva doar propriile lor vieți.

14:15. ***„«Dacă Eu fac să treacă prin țară fiare vătămătoare și ele o jefuiesc, astfel încât este pustiită, încât niciun om să nu poată trece prin ea din cauza fiarelor.*** — Dumnezeu a provocat guvernămintele sălbatice să invadeze Creștinătatea cu forțe militare și navale, și să o ruineze și să o devasteze, astfel încât niciun om viril independent să nu poată exista acolo.

14:16. ***Chiar dacă acești trei bărbați ar fi în ea, precum Eu trăiesc», spune Domnul Iehova, «ei nu vor elibera nici fii nici fiice; numai ei vor fi eliberați, iar țara va fi pustiită»”.*** — Chiar dacă aceste trei clase se aflã în Creștinătate, ele nu vor elibera pe nimeni decât numai pe sine; numai ele vor fi eliberate, dar Creștinătatea va fi pustiită.

14:17. ***„«Sau dacă aduc o sabie asupra acelei țări și spun: „Sabie, străbate țară”; pentru ca Eu să stârpesc pe om și pe animal din ea.*** — Dumnezeu a adus asupra Creștinătății arme distrugătoare (Leviticul 26:25), și Sabia Spiritului ca să treacă prin Creștinătate și să nimicească tot ce poate fi nimicit, și nimeni nu va salva nimic decât pe sine.

14:18, 19. ***Chiar dacă acești trei bărbați ar fi în ea, precum Eu trăiesc», spune Domnul Iehova, «ei nu vor elibera nici fii nici fiice, ci numai ei singuri vor fi eliberați»". „«Sau dacă trimit o ciumă în acea țară și Îmi torn furia asupra ei în sânge, pentru a stârpi pe om și pe animal din ea.*** — Dumnezeu, în mânia Sa de a-i lua viața, va permite o ciumă în Creștinătate, atât de boală literală cât și de erori pestilențiale.

14:20, 21. ***Chiar dacă Noe, Daniel și Iov, ar fi în ea, precum Eu trăiesc», spune Domnul Iehova, «ei nu vor elibera nici fiu nici fiică; ei, prin dreptatea lor, vor elibera numai propriile lor suflete»". „Pentru că astfel spune Domnul Iehova: «Cu cât mai mult atunci, când voi trimite cele patru judecăți cumplite ale Mele asupra Ierusalimului: sabia și foametea și fiara nimicitoare și ciuma, pentru a stârpi din el pe om și pe animal?*** — Creștinătatea este atât de coruptă încât Dumnezeu va trimite asupra ei cele patru pedepse îngrozitoare ale Sale – sabia, foametea, guvernămintele sălbatice și ciuma – ca distrugători din partea Sa!

14:22. ***Totuși, iată, va fi lăsată în el o rămășiță care va fi scoasă, deopotrivă fii și fiice; iată, ei vor ieși la voi și voi veți vedea calea lor și facerile lor; și veți fi mângâiați referitor la răul pe care l-am adus asupra Ierusalimului, da, referitor la tot ce am adus asupra lui»."*** — Din anarhie vor fi lăsați câțiva care vor trece în Regat ca exemple de pângărire a Creștinătății. Ei vor trăi printre cei care au suferit în strâmtorarea Creștinătății, iar în mijlocul binecuvântatelor influențe ale Regatului, prin contrast, ceilalți vor vedea urmările căilor și faptelor lor rele. Și ei vor face pe fiecare să se simtă mulțumit de strâmtorarea pe care Dumnezeu a adus-o asupra Creștinătății.

14:23. ***„«Și, când voi vedeți căile lor și facerile lor, ei vă vor mângâia; și veți cunoaște că, tot ce am făcut în el, nu am făcut fără motiv», spune Domnul Iehova."*** — Când ceilalți vor vedea căile și faptele lor rele, ei vor fi mulțumiți cu privire la necesitatea Timpului de Strâmtorare, pentru că ei vor realiza că nu fără o cauză bună Dumnezeu a făcut tot ceea ce El va face Creștinătății.

EZECHIEL XV

BUN NUMAI PENTRU FOC

15:1-8. ***Și Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând: „Fiu al omului, cu ce este lemnul de viță mai mult decât alt lemn, sau decât o ramură care este printre copacii pădurii? Va fi luat din el lemn pentru a face vreo lucrare? Sau vor lua oamenii din el un țăruș, pentru a atârna în el vreun vas? Iată, este aruncat în foc ca hrană: focul mistuie ambele lui capete și mijlocul lui este ars. Este bun pentru vreo lucrare? Iată, când acesta era întreg, nu era bun pentru nicio lucrare; totuși, cu cât mai puțin va fi bun pentru vreo lucrare, după ce focul îl mistuie și este ars? De aceea astfel spune Domnul Iehova: «Ca lemnul de viță printre copacii pădurii, pe care l-am dat focului ca hrană, astfel voi da și pe locuitorii Ierusalimului. Și Îmi voi întoarce fața împotriva lor: ei vor ieși dintr-un foc, și un alt foc îi va mistui; și veți cunoaște că Eu sunt Iehova, când Îmi voi întoarce fața împotriva lor. Și voi face țara un pustiu, pentru că au făcut fărădelege», spune Domnul Iehova.”*** — Eclesiasticismul, care se imaginează a fi adevărata viță (Ioan 15:1), cu sectele ca ramuri, este o viță sălbatică (Apocalipsa 14:18), incapabilă de a se sprijini singură și agățându-se ca un parazit asupra altora pentru sprijin. Ea nu aduce roadele de caracter, este nepotrivită pentru orice scop divin, este subțire, pe jumătate carbonizată de asalturile criticii înalte, și este potrivită numai pentru a fi distrusă. Psalmul 80:8-16.

[Via originară tipică, „via lui Iehova al oștirilor este casa lui Israel (Creștinătatea) și bărbații lui Iuda (clerul) sunt planta desfătării Lui”. Prin Lege, prin profeți și alți lucrători sfinți din vechime Dumnezeu a cultivat-o cu multă grijă (Isaia 5:1-7); dar ori de câte ori El a venit să caute rod a găsit numai struguri sălbatici. „Eu te sădisem viță aleasă, din sad cu totul curat; deci cum te-ai prefăcut înaintea Mea într-o coardă de viță sălbatică?” (Ieremia 2:21; Matei 21:33-41.) Antitipul, via cea adevărată, a fost Biserica lui Cristos, la început un „sad cu totul curat”. „Bărbații” cei aleși sunt clerul, sub a căror conducere Biserica a devenit o „vie sălbatică” – via pământului, care va fi complet smulsă. – n. t.]

EZECHIEL XVI

NECREDINȚA POPORULUI LUI DUMNEZEU

16:1-5. ***Din nou Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând: „Fiu al omului, fă cunoscute Ierusalimului urâciunile lui; și spune: «Astfel spune Domnul Iehova Ierusalimului: „Originea ta și nașterea ta sunt din țara lui Canaan; tatăl tău a fost amorit și mama ta hitită. Și cât despre nașterea ta, în ziua în care ai fost născută, buricul tău nu s-a tăiat, nici nu ai fost spălată în apă pentru curățire; nu ai fost tratată deloc cu sare, nici înfășată deloc. Niciun ochi nu s-a îndurat de tine, pentru a-ți face ceva din acestea, să aibă milă de tine; ci ai fost aruncată în câmp deschis, pentru a fi detestată ființa ta, în ziua în care te-ai născut.*** — Capitolul 16 este o amplificare a descrierii simbolice a Babilonului cel Mare [Ierusalim], eclesiasticismul (Apocalipsa 17), ca o femeie [biserică] odată virgină dar acum apostată. Popoarele care au compus biserica erau inițial păgâne (16:3), în și din lume [câmp].

16:6-8. ***Și când Eu am trecut pe lângă tine și te-am văzut murdărită în propriul tău sânge și ți-am spus pe când erai în sângele tău: «Trăiește!» Da, ți-am spus pe când erai în sângele tău: «Trăiește!» Eu te-am făcut să te înmulțești ca mugurele câmpului și ai crescut și te-ai făcut mare și ai ajuns să ai ornamente mărețe; sânii tăi s-au rotunjit și părul tău a crescut, deși erai goală și fără haine. Acum, după ce am trecut pe lângă tine și te-am privit, iată, timpul tău era timpul dragostei; și mi-am întins învelitoarea peste tine și ți-am acoperit goliciunea; da, ți-am jurat și am intrat în legământ cu tine”, spune Domnul Iehova, „și tu ai devenit a Mea.*** — Dumnezeu prin Cristos a iubit acest popor și l-a logodit. El a făcut ca biserica să crească frumos.

16:9-12. ***Atunci te-am spălat cu apă; da, ți-am spălat în întregime sângele de pe tine și te-am uns cu untdelemn. Te-am îmbrăcat de asemenea cu lucrare brodată și te-am încălțat cu piele de bursuc și te-am încins cu in subțire și te-am acoperit cu mătase. Te-am împodobit de asemenea cu ornamente și ți-am pus brățări la mâini și un lănțișor la gât. Și ți-am pus o bijuterie pe frunte și cercei în urechi și o coroană frumoasă pe cap.*** — El i-a uns cu

Spirit sfânt [16:9, untdelemn], i-a îmbrăcat cu roba de dreptate a lui Cristos (Matei 22:11), cu broderia fructelor de caracter (Psalmul 45:14), și le-a dat ornamentul prețios al promisiunilor divine [aur], le-a pus o bijuterie [diamantul strălucitor al adevărului curat – 1 Corinteni 3:12] pe frunte [minte – Apocalipsa 7:3], cercei de aur în urechile lor [urechi de a auzi lucruri divine – Geneza 24:22], și o coroană frumoasă pe capul lor [regalitatea de probă].

Apocalipsa 2:10.

16:13. ***Astfel ai fost împodobită cu aur și cu argint și veșmântul tău era din in subțire și mătase și lucrare brodată; ai mâncat floarea făinii și miere și untdelemn; și ai fost foarte frumoasă și ai prosperat și ai ajuns un regat.*** — El le-a dat cea mai curată și mai bună hrană din Cuvântul lui Dumnezeu (Psalmul 147:14); și ei au devenit frumoși în frumusețea sfințeniei (Psalmul 110:3), și au prosperat chiar până a fi moștenitori ai Regatului Ceresc. Coloseni 1:13.

16:14. ***Și faima ta a mers printre păgâni pentru frumusețea ta, pentru că aceasta era desăvârșită prin frumusețea Mea, pe care am pus-o peste tine", spune Domnul Iehova.*** — Ei au devenit renumiți prin caracterele lor sfinte, amabile; care se pot obține prin suferința sacrificiului. Evrei 2:10.

16:15. ***„Dar tu te-ai încrezut în frumusețea ta și te-ai desfrânat din cauza faimei tale, și ți-ai turnat adulterele la fiecare ce trecea; a lui era frumusețea ta.*** — Spiritul adulterului într-o biserică este dorința de a forma o uniune cu orice guvernământ lumesc (Apocalipsa 18:9); acest spirit a fost manifestat fiecărui guvernământ. Isaia 1:21.

16:16. ***Și ai luat din hainele tale și ți-ai împodobit înălțimile tale cu felurite culori și te-ai desfrânat pe ele, astfel de lucruri nu se vor mai întâmpla, nici nu va mai fi astfel.*** — Înălțimile sunt vârfurile munților, conducătorii guvernelor; acolo biserica și-a manifestat cele mai mari atracții ale ei, și a determinat adulterul spiritual al guvernelor într-o asemenea măsură la care niciodată nu se va mai asista.

16:17. ***Ai luat de asemenea bijuteriile tale frumoase din aurul Meu și din argintul Meu, pe care ți le dădusem și ți-ai făcut chipuri de bărbați și ai comis adulter cu ele.*** — Ea a luat comorile

adevărului divin, și le-a potrivit și le-a denaturat după forma tradițiilor omenești.

16:18, 19. ***Și ai luat hainele tale brodate și le-ai acoperit; și ai pus untdelemnul Meu și tămâia Mea înaintea lor. Mâncarea Mea de asemenea, pe care ți-am dat-o, floarea făinii și untdelemn și miere, cu care te-am hrănit, și pe ele le-ai pus înaintea lor ca aromă dulce; și astfel a fost", spune Domnul Iehova.*** — Hrana spirituală a Cuvântului lui Dumnezeu a fost condimentată cu erori umane; cum ar fi dreptul divin al regilor și al clerului, nemurirea, trinitatea și chinul veșnic, predicate în așa manieră ca să placă puterilor conducătoare și să servească scopurile lor nesfinte.

Osea 2:8.

16:20, 21. ***„Mai mult, ai luat pe fiii tăi și pe fiicele tale, pe care Mi i-ai născut și pe aceștia i-ai sacrificat lor pentru a fi mâncați. Este acesta între adulterele tale un lucru mic, de ai ucis și pe copiii Mei și i-ai dat ca să îi treci prin foc pentru ele?*** — Biserica a dat pe copiii lui Dumnezeu, concepuți de Cuvânt, să îndure doctrine ale focului iadului (Ieremia 7:31) și încercări înfocate în războaiele guvernelor.

16:22. ***Și în toate urâciunile tale și adulterele tale nu ți-ai amintit de zilele tinereții tale, când erai goală și fără haine și erai murdărită în sângele tău.*** — În mândria poziției ei, biserica a uitat păgânismul din care au fost ridicați membrii ei.

16:23-25. ***Și s-a întâmplat după toată stricăciunea ta («vai, vai ție!» spune Domnul Iehova); că ți-ai zidit de asemenea un loc de cinste și ți-ai făcut o înălțime în fiecare stradă. Ți-ai zidit înălțimea ta la capul fiecărei căi și ți-ai făcut frumusețea să fie detestată și ți-ai desfăcut picioarele la fiecare ce trecea și ți-ai înmulțit adulterele.*** — Vai, vai, necaz, strâmtorare și distrugere unei astfel de apostate, care în orice fel învederat (Isaia 57:7) a servit interesele dumnezeului acestei lumi, a făcut „virtuțile" ei detestabile oamenilor gânditori, și s-a oferit singură pentru uniunea biserică-stat fiecărui guvern (stradă), stat, cetate și oraș!

16:26. ***De asemenea ai comis adulter cu egiptenii vecinii tăi, mari la carne; și ți-ai înmulțit desfrânările pentru a Mă provoca la mânie.*** — Ea s-a unit cu cei mai mari oameni lumești, mari în lucrurile pământești.

16:27. ***Iată, de aceea Mi-am întins mâna asupra ta și ți-am micșorat hrana rânduită și te-am dat în voia celor care te urăsc, fiicelor filistenilor, care sunt rușinate de calea ta desfrânată. —*** Din 1878 Dumnezeu a adus puterile judecății împotriva bisericii apostate și a provocat o foamete de Cuvântul lui Dumnezeu înăuntrul porților bisericești. El a predat-o abuzurilor agresive lumești ale fiicelor biserici și doctrinelor demonilor (filisteni) – Știința Creștină, Teosofia, Noul Gând, Critica Înaltă și Spiritismul. Chiar aceste biserici, bazate pe doctrinele demonilor, sunt rușinate de căile lumești și degradante ale bisericii pretinse ortodoxe a lui Cristos.

16:28, 29. ***Te-ai desfrânat de asemenea cu asirienii, pentru că erai nesățioasă; da, te-ai desfrânat cu ei și totuși nu ai putut fi satisfăcută. Mai mult, ți-ai înmulțit adulterul în țara lui Canaan până în Caldeea; și totuși nu ai fost satisfăcută cu aceasta. —*** Biserica a căutat chiar uniune cu forțele (asirieni) destinate să răstoarne Creștinătatea – socialism, comunism, muncitori industriali ai lumii, sindicate, sindicaliști, revoluționari și anarhiști – în dorința ei nesățioasă pentru putere.

16:30-34. ***Cât de slabă este inima ta", spune Domnul Iehova, „văzând că faci toate acestea, lucrarea unei femei desfrânate trufașă; în aceea că îți zidești un loc de cinste la capul fiecărei căi și îți faci înălțime în fiecare stradă; și nu ai fost ca o desfrânată, în aceea că tu disprețuiești plata; ci ca o soție care comite adulter, care ia pe străini în locul soțului ei! Ei dau daruri tuturor desfrânatelor; dar tu dai darurile tale tuturor iubiților tăi și îi plătești, ca ei să vină la tine din toate părțile pentru desfrânarea ta. Și tu ești altfel în desfrânările tale față de alte femei, prin aceea că nimeni nu te urmează ca să comită desfrânare; ci în aceea că tu dai o răsplată și nicio răsplată nu îți este dată ție, de aceea tu ești altfel". —*** Cât de demnă de dispreț este atitudinea bisericii mărturisite! … inferioară chiar decât a unei prostituate! Pentru că o prostituată are un oarecare respect de sine și se dă numai pentru daruri în schimb; dar biserica „creștină" a oferit tentații fiecărui fel sau categorie posibilă de putere guvernamentală de a intra în uniunea dintre biserică și stat condamnată divin. Osea 8:9.

16:35-37. ***De aceea, desfrânato, ascultă cuvântul lui Iehova; astfel spune Domnul Iehova: „Pentru că murdăria ta a fost turnată afară și goliciunea ta descoperită prin adulterele tale***

cu iubiții tăi și cu toți idolii urâciunilor tale și prin sângele copiilor tăi, pe care i-ai dat lor; iată, de aceea voi aduna pe toți iubiții tăi cu care ai avut plăcere și pe toți cei care i-ai iubit, cu toți cei pe care i-ai urât; îi voi aduna de jur împrejur împotriva ta și îți voi descoperi goliciunea înaintea lor, încât ei să vadă toată goliciunea ta. — De aceea Dumnezeu va determina ca guvernele, cu care biserica apostată a făcut alianță, să o urască și să o ardă în foc.

Apocalipsa 17:16.

16:38-40. ***Și te voi judeca, cum sunt judecate femeile care comit adulter și care varsă sânge; și îți voi da sânge în furie și gelozie. Și te voi da de asemenea în mâna lor și ei îți vor dărâma locul tău de cinste și îți vor sfărâma înălțimile; te vor dezbrăca de asemenea de hainele tale și îți vor lua bijuteriile tale frumoase și te vor lăsa goală și fără haine. Ei vor aduce de asemenea o ceată împotriva ta și te vor ucide cu pietre și te vor străpunge cu săbiile lor.*** — Prin legea lui Moise femeile care rupeau căsătoria erau omorâte cu pietre; în zilele timpurii ele erau arse de vii; și bărbații vinovați de asemenea erau uciși. (Leviticul 20:10, 14, 27.) Eclesiasticismul va fi doborât cu pietrele faptelor dure, și va fi distrus în focul anarhiei, „focul geloziei lui Dumnezeu”. (Țefania 3:8.) Ea va fi despuiată de beteala și auritul ei [imitația nemuririi], de culorile ei purpuriu [imperial] și stacojiu [sângeros], și de bijuteriile ei reale și imitate de adevăr. Masele, agitate de sacrificiile zadarnice și de lipsurile provocate de un război mondial, o vor lichida repede.

16:41. ***Și îți vor arde casele cu foc și vor face judecăți asupra ta înaintea ochilor multor femei; și te voi face să încetezi din desfrânare și de asemenea nu vei mai da vreo plată.*** — Casele ei (denominațiile) vor fi nimicite în anarhie. Ea va primi judecățile ei teribile înaintea privirilor uimite ale multor religii (femei) păgâne.

16:42, 43. ***Astfel voi face ca furia Mea împotriva ta să se odihnească și gelozia Mea se va depărta de la tine și voi fi liniștit și nu Mă voi mai mânia. Pentru că nu ți-ai amintit de zilele tinereții tale, ci M-ai provocat în toate acestea; iată, de aceea și Eu îți voi întoarce calea ta asupra capului tău”, spune Domnul Iehova; „și nu vei mai comite această desfrânare deasupra tuturor urâciunilor tale.*** — Până eclesiasticismul va fi pierit de pe fața pământului, furia și gelozia lui Dumnezeu nu își vor înceta răsplătirea.

16:44, 45. ***Iată, oricine folosește proverbe va folosi acest proverb împotriva ta, spunând: «Precum este mama, astfel este fiica ei!» Tu ești fiica mamei tale, care detestă pe soțul ei și pe copiii ei; și ești sora surorilor tale, care au detestat pe soții lor și pe copiii lor; mama voastră a fost hitită și tatăl vostru amorit”.*** — Hitiții, amoriții, samaritenii și sodomiții erau închinători ai lui Baal și ai Astarteei sub un nume sau altul, și erau adepți ai credințelor și practicilor imorale păgâne ale acelei religii, tipice nu necurățiilor trupești ci celor spirituale, așa cum se explică în paginile anterioare. Tatăl Bisericii adevărate a fost Tatăl nostru, mama ei, Legământul de har Sara, și soțul ei logodit, Cristos. Ascendența eclesiasticismului, așa cum se cuvine „locuitorilor în înălțimi”, poporului „cel mai bun” mândru, a fost cel mândru, cel arogant, Diavolul. (Ioan 8:44.) Romanismul și protestantismul sunt concepuți, nu prin Cuvântul lui Dumnezeu, ci prin cuvintele de mândrie, de egoism, de ambiție pământească. Mama ei a fost din hitiți, un popor comercial, descendenți ai lui Ham, sub dezaprobare divină; mama ei spirituală a fost falsele promisiuni ale tradiției umane, care ar schimba o promisiune divină pentru o masă pământească; ea iubește compromisul și nu cunoaște principiu. „Cum este mama, așa este și fiica.”

16:46. ***„Și sora ta mai mare este Samaria, ea și fiicele ei care locuiesc la stânga ta; și sora ta mai tânără care locuiește la dreapta ta, este Sodoma și fiicele ei.*** — Samaria și Sodoma erau închinători ai lui Baal. Cu asemenea ascendență, eclesiasticismul este o religie soră cu religiile păgâne, chiar recunoscând în multe volume unitatea tuturor religiilor, se include și pe ea însăși. Samaria, cele zece seminții apostate, a amestecat religia lui Iehova cu cea a lui Baal – o potrivită soră religioasă a «bisericii nominale», care citește Biblia și servește zeului egoismului. În altă parte Samaria nu tipifică numai pe sora eclesiasticismului, dar pe însăși bisericismul. Sodoma, aici numită sora de religie a Ierusalimului (eclesiasticismului) este în mod direct identificată ca bisericism în Apocalipsa 11:8 – „Cetatea cea mare care în sens spiritual este numită Sodoma și Egipt, unde și Domnul nostru a fost crucificat.” Aceasta tipifică creștinismul declarat în faza sa cea mai de jos.

16:47. ***Totuși tu nu ai umblat după căile lor, nici nu ai lucrat după urâciunile lor; ci, ca și cum acesta ar fi fost un lucru***

foarte mic, tu ai fost mai coruptă decât ele în toate căile tale. **—** Ca și cum reputația rea a Sodomei nu a fost de ajuns, creștinismul (apostat) a depășit-o în corupție; depravarea literală a Sodomei a fost „un lucru foarte mic" pentru căile și modalitățile eclesiasticismului.

16:48-50. ***Precum Eu trăiesc", spune Domnul Iehova, „sora ta Sodoma nu a făcut, nici ea nici fiicele ei, precum ai făcut tu și fiicele tale. Iată, aceasta a fost nelegiuirea surorii tale Sodoma: mândrie, plinătate de pâine și abundență de lenevie erau în ea și în fiicele ei; și nu a întărit mâna celui sărac și nevoiaș. Și ele au fost trufașe și au lucrat urâciune înaintea Mea; de aceea le-am îndepărtat precum Mi s-a părut bine.*** **—** Cea mai mare depravare a Sodomei (A111, 112) era o consecință a depravării sexuale în legătură cu religia lui Baal. „Această «consacrare» îngrozitoare a fost răspândită peste Fenicia, Siria, Frigia, Asiria și Babilonia. Aștarot, Astarteea greacă, era obiectul său principal." Antitipul său în biserici a fost, pentru conducătorii naționali, de stat, sau municipali, sub aspectul avansării religiei, să determine guvernele tributare lor să devină „creștinizate". Națiuni întregi au fost astfel „creștinizate" și botezate – popoarele guvernămintelor sălbatice. Printr-o coborâre a barierelor de imoralitate, spirituală și carnală, a fost lăsat drum liber tendințelor animalice ale conducătorilor și ale altora. Clerul, de la papă la lider de clasă, prostituau religia pentru plăcerea și profitul asocierii cu cei bogați și puternici. Conducătorii au fost asigurați de „dreptul divin al regilor", și de a primi omagiu, ca reprezentanți ai lui Dumnezeu. Poporul a fost făcut să creadă că moartea pentru conducători era intrarea în cer, și mii au murit în fericirea sentimentului de victorie – confundat cu înălțarea religioasă – a sacrificiului de sine în folosul acestora. Agenții lui Satan deghizați în îngeri de lumină au predicat aceste falsități și milioane i-au crezut, și pentru binele lor, și pentru binele lumii pe care ei au corupt-o, Dumnezeu este pe cale să îi înlăture.

W.T.'95-56.

16:51, 52. ***Nici Samaria nu a făcut nici jumătate din păcatele tale, dar tu ți-ai înmulțit urâciunile tale mai mult decât ele și ai justificat pe surorile tale în toate urâciunile tale pe care le-ai făcut. Tu de asemenea, care ai judecat pe surorile tale, poartă-ți propria ta rușine pentru păcatele tale pe care le-ai făcut mai urâcios decât ele, ele sunt mai drepte decât tine; da, fii de***

asemenea încurcată și poartă-ți rușinea, în aceea că tu le-ai justificat pe surorile tale. — Așa cum corupția morală a Ierusalimului a justificat Sodoma și Samaria, la fel depravarea morală și spirituală a eclesiasticismului a justificat acele elemente din Creștinătate tipificate prin Samaria și Sodoma. Clerul și bisericile lor, din cauza mândriei de a fi „cei mai buni oameni", s-au dovedit a fi mai abominabili decât cei din treptele inferioare.

Psalmul 119:113; Proverbe 6:17; 8:13; 16:18.

16:53-55. ***Când voi întoarce din nou pe captivii lor, captivii Sodomei și a fiicelor ei și captivii Samariei și a fiicelor ei, atunci voi întoarce din nou pe captivii captivității tale în mijlocul lor; ca să îți porți propria ta rușine și să fii încurcată în tot ce ai făcut, în aceea că ești o mângâiere pentru ele. Când surorile tale, Sodoma și fiicele ei, se vor întoarce la starea lor dinainte și Samaria și fiicele ei se vor întoarce la starea lor dinainte, atunci și tu și fiicele tale vă veți întoarce la starea voastră dinainte.*** — La învierea morților, „a celor drepți și nedrepți" (Faptele 24:15), Ierusalimul, în rușine, va sta în fața Sodomei și a Samariei, derutat și înjosit prin faptul că practicile sale rele au justificat, scuzat și „mângâiat" Sodoma și Samaria. La fel și eclesiasticismul, clerul și adepții lor, „cei mai buni oameni", vor fi rușinați de faptul că nelegiuirile lor au fost un stimulent pentru răul practicat de elementele inferioare ale Creștinătății.

16:56-59. ***Pentru că sora ta Sodoma nu a fost menționată de gura ta în ziua mândriei tale, înainte ca stricăciunea ta să se descopere, ca pe timpul ocărârii tale a fiicelor Siriei și a tuturor celor ce sunt de jur împrejurul ei, fiicele filistenilor, care te disprețuiesc de jur împrejur. Tu ți-ai purtat desfrânarea și urâciunile tale", spune Iehova. Pentru că astfel spune Domnul Iehova: „Mă voi purta cu tine precum te-ai purtat cu alții, tu care ai disprețuit jurământul călcând legământul.*** — Printre „cel mai bun" popor mândru și corupt era un subiect tabu chiar de a menționa depravările „soiului înrăutățit"; dar în ultimii doi ani de raportare nemiloasă a „răscolirii de gunoi" și publicare a criminalității „creștinilor" din strane, duminicale, camere școlare, studii bisericești, clopotnițe, aziluri de orfani și mănăstiri, a clerului și a poporului bisericesc, „răutatea a fost descoperită", și atât de larg publicată încât religiile păgâne (fiicele Siriei și ale filistenilor) au

ajuns să cunoască tot despre ea și să disprețuiască așa numitul „creștinism”. Creștinătatea a disprețuit jurământul său de consacrare față de Dumnezeu și de Legământul Harului, prin care „noi suntem copii ai promisiunii așa cum a fost Isaac” (Galateni 4:28), și sub care ea a fost logodită cu Cristos. Dumnezeu va proceda cu Creștinătatea în același fel cum Creștinătatea a procedat cu Dumnezeu.

BINECUVÂNTAREA ULTERIOARĂ A LUI DUMNEZEU

16:60. ***Totuși Eu Îmi voi aminti de legământul Meu cu tine în zilele tinereții tale și voi întemeia pentru tine un legământ veșnic.*** **—** Cu toate acestea, „Dumnezeu este credincios” (1 Corinteni 1:9); și, deoarece El a făcut un legământ cu biserica în zilele de puritate și fidelitate ale tinereții ei, El Își va aminti acel legământ, și în Timpurile de Restabilire va face cu toți oamenii, prin evrei, Noul Legământ, veșnic, sub care vor fi ploi de binecuvântare. Ezechiel 34:26.

16:61. ***Atunci îți vei aminti de căile tale și vei fi rușinată, când le vei primi pe surorile tale, pe cele mai mari și pe cele mai tinere; și ți le voi da ca fiice, dar nu prin legământul tău.*** **—** Când oamenii Creștinătății se vor întoarce din moarte la viață pe pământ ei își vor aminti de răul lor, de căile de necredință, și vor simți cea mai profundă rușine când oamenii din stările inferioare le vor fi dați ca fiice, pentru a-i iubi și prețui în Domnul. D638.

16:62. ***Și Eu voi întemeia legământul Meu cu tine și vei ști că Eu sunt Iehova.*** **—** Binecuvântările care vin nu sunt datorită vreunei fidelități a Creștinătății, ci fiindcă Dumnezeu este credincios.

16:63. ***Ca să îți amintești și să fii încurcată și niciodată să nu îți mai deschizi gura din cauza rușinii tale, după ce Eu Mă voi fi potolit față de tine pentru tot ce ai făcut”, spune Domnul Iehova».”*** **—** Atunci poporul odată apostat, în cele din urmă se va întoarce la „Păstorul și Episcopul sufletelor lor” (1 Petru 2:25), va realiza plinătatea bunătății și a iubirii eterne a lui Dumnezeu, și va intra în pacea lui Dumnezeu (Filipeni 4:7) – o pace care va fi eternă. A111; W.T.’94-46.

EZECHIEL XVII

PARABOLA VULTURILOR

17:1, 2. ***Și Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând: „Fiu al omului, pune înainte o ghicitoare și vorbește o parabolă casei lui Israel.*** — Capitolul 17 ilustrează eclesiasticismul ca pe un rege, captivitatea sa parțială la forțele răului destinate să îl distrugă, întoarcerea sa pentru susținere la forțele înțelepciunii și puterii lumești, eșecul tentativei de alianță, și căderea sa finală.

17:3. ***Și spune: «Astfel spune Domnul Iehova: „Un vultur mare cu aripi mari, aripi lungi, plin de pene, care avea culori diferite, a venit în Liban și a luat ramura cea mai înaltă a cedrului.*** — Un vultur mare (asirienii) cu aripi mari, aripi lungi, plin de pene (tăria aripii, puternici), care avea culori diferite (multele varietăți și faze ale aspectului), a venit în Liban (regatul ebraic) și a luat ramura cea mai înaltă a cedrului (au dus pe regele Ioiachin în captivitate). În antitip aceasta semnifică: Puterea destinată să distrugă Creștinătatea (anarhia, nihilismul, socialismul, și înțelepciunea lor exprimată în școli de gândire care tind să distrugă respectul pentru Creștinătate), ca un vultur (unul înțelept) cu aripi mari (cuvinte impresionante), cu aripi lungi (influență), plin de pene (plin de argumente), și-a făcut drum în liniște în Creștinătate din 1878 și a luat captivi pe cei mai înalți, pe mulți din clasa conducătoare a Creștinătății (cedrul), cu doctrine de evoluție, socialism și critică înaltă, toate distructive ordinii existente de lucruri.

17:4. ***A rupt vârful lăstarilor lui și l-a dus într-o țară de comerț; l-a pus într-o cetate de comercianți.*** — Aceștia au fost luați în captivitate de către aceste sisteme de gândire într-o stare în care idealurile cerești ale bisericii au fost abandonate în favoarea simplului trafic pentru poziție și putere, și în favoarea teoriilor și filosofiilor umane, pământești.

17:5. ***El a luat de asemenea din sămânța țării și a sădit-o într-un câmp roditor; a pus-o lângă ape mari și a sădit-o ca pe o salcie.*** — Poporul rămas al eclesiasticismului, mai

umil, sământa din care au răsărit odată clasele conducătoare, va fi plantat în solul bogat, adânc, bine saturat cu apele marilor adevăruri ale fraternității, egalității și libertății.

17:6. ***Și ea a crescut și a devenit o viță care se întinde, dar de statură mică, a cărei ramuri s-au întors spre ea și rădăcinile ei erau sub el; astfel a devenit o viță și a adus ramuri și a dat mulți lăstari.*** — Noul eclesiasticism, întreținut de către adepți ai mișcărilor spirituale, evangheliști, lucrători sociali și civici, și alți reformatori pământești, va crește și va înflori într-o formă de eclesiasticism redusă, nu mai pe sus de lucrurile pământești, al cărui număr (ramuri) tinde spre sistemele de gândire anarhistă, și a cărui rădăcini de filosofie fundamentală vor fi sub aceeași influență.

17:7, 8. ***Era de asemenea un alt vultur mare cu aripi mari și pene multe; și, iată, această viță și-a plecat rădăcinile spre el, și și-a întins multe ramuri spre el, ca el să o adape din brazdele sădirii lui. Era sădită într-un pământ bun lângă ape mari, ca să facă ramuri și să dea rod, ca să ajungă o viță frumoasă"».*** — Dar noul eclesiasticism, de origine redusă, alarmat la orientarea gândirii anarhiste, se va întoarce spre un alt mare sistem de înțelepciune (un vultur), la fel de origine demonică, adică, înțelepciunea conservatoare lumească tinzând să susțină starea actuală de afaceri profană.

17:9. ***Spune: «Astfel spune Domnul Iehova: „Va prospera? Nu va smulge el rădăcinile acesteia și nu îi va tăia rodul, ca să se vestejească? Se va veșteji în toate frunzele ei înverzite, fără ca o mare putere și mult popor să o smulgă din rădăcinile ei.*** — Timpul Regatului lui Dumnezeu fiind venit, Dumnezeu intenționează să smulgă noul eclesiasticism. Rodul său de caracter, fiind din spiritul acestei lumi, trebuie să fie tăiat și uscat în încercările de foc ale acestui timp de strâmtorare. Promisiunile (frunzele) sale se vor usca, chiar așa cum s-au uscat oriunde au fost atinse de marele război.

17:10. ***Da, iată, fiind sădită, va prospera? Nu se va veșteji de tot când vântul de est o atinge? Se va veșteji în brazdele unde a crescut"»."*** — De la est, direcția răsăritului Soarelui Dreptății, vine un vânt, o învățătură, Adevărul Prezent,

care va atinge noul eclesiasticism și îl va usca într-un timp când este „necaz al națiunilor în nedumerire, inima oamenilor lăsându-i de frică și de anticiparea acelor lucruri ce vin pe pământ” (Luca 21:24, 25) – ordinea socială – eclesiasticismul – „vița”. Apocalipsa 14:18.

17:11, 12. ***Mai mult, Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând: „Spune acum casei cea răzvrătită: «Nu știți voi ce înseamnă acestea?» Spune-le: «„Iată, regele Babilonului a venit la Ierusalim și a luat pe regele lui și pe prinții lui și i-a dus cu el la Babilon.*** — Regele Babilonului, Satan, a venit deja la eclesiasticism și a luat captivă clasa conducătoare, clerul proeminent.

17:13. ***Și a luat din sământa regelui și a făcut legământ cu el și a luat un jurământ de la el; a luat de asemenea pe cei puternici ai țării.*** — El deține captivi pe cei mai de seamă datorită acordului lor cu învățăturile sale moderne false, religioase, sociale și economice.

17:14. ***Ca regatul să fie înjosit, ca să nu se ridice, ci prin ținerea legământului său să stea în picioare.*** — Ca urmare eclesiasticismul nu va fi capabil să se ridice deasupra lucrurilor pământești, nici să se înalțe pentru a combate sistemele de gândire anarhistă. Dacă ar putea să facă așa, poate nu ar fi răsturnat imediat, ci ar putea continua să stea pentru încă puțin timp.

17:15. ***Dar el s-a răzvrătit împotriva lui trimițând pe ambasadorii lui în Egipt, ca ei să îi dea cai și mult popor. Va prospera el? Va scăpa cel care face acestea? Va rupe el legământul și va scăpa?*** — Eclesiasticismul s-a răzvrătit strigând la înțelepciunea stabilită a acestei lumi (Egipt), bazându-se pe doctrine (cai) puternice conservatoare lumești, și pe mulți susținători ai ideilor reacționare, pentru a-l salva de la răsturnarea completă.

17:16. ***Precum Eu trăiesc”, spune Domnul Iehova, „cu siguranță, în locul în care locuiește regele, care l-a făcut rege, al cărui jurământ el l-a disprețuit și al cărui legământ l-a rupt, va muri cu el în mijlocul Babilonului.*** — Așa cum Dumnezeu este viu! în starea de fărădelege în care a trăit Satan, regele

anarhiei, care a înălțat eclesiasticismul la locul său de putere, acolo, în anarhie, în mijlocul oștilor fărădelege, va pieri eclesiasticismul.

17:17. ***Nici Faraon cu armata lui puternică și marea ceată nu va face nimic pentru el în război, ridicând valuri de pământ și construind fortificații, pentru a stârpi multe persoane.*** — Nici înțelepciunea lumească, cu adepții săi puternici, nu va realiza nimic pentru eclesiasticism în lupta sa de moarte cu anarhia, nici măcar prin ridicarea sprijinului guvernamental (munți [valuri de pământ, n. t.]), nici prin eforturile unite ale celor mai tari elemente ale puterii acestei lumi.

17:18, 19. ***Văzând că el a disprețuit jurământul prin ruperea legământului, când, iată, el și-a dat mâna și a făcut toate acestea, nu va scăpa". De aceea astfel spune Domnul Iehova: „Precum Eu trăiesc, într-adevăr, jurământul Meu pe care l-a disprețuit și legământul Meu pe care l-a rupt, chiar pe acesta îl voi întoarce asupra capului său.*** — Eclesiasticismul a fost necredincios lui Iehova și va fi necredincios și filosofiei sale nou-dobândite.

17:20. ***Și Îmi voi întinde plasa peste el și va fi prins în cursa Mea și îl voi aduce la Babilon și Mă voi judeca acolo cu el pentru fărădelegea lui cu care a încălcat legea, împotriva Mea.*** — Asemenea unei curse, unei plase, va veni Timpul de Strâmtorare asupra eclesiasticismului; și nu va scăpa de distrugere în mâinile anarhiei.

17:21. ***Și toți fugarii lui cu toate cetele lui vor cădea prin sabie, iar cei ce rămân vor fi împrăștiați în toate vânturile; și veți cunoaște că Eu, Iehova, am vorbit".*** — În strâmtorare, clerul și milioanele care abandonează bisericile vor cădea fizic prin violență, și vor fi uciși spiritualmente prin Sabia Spiritului; iar cei care vor scăpa de moarte vor fi împrăștiați în tulburarea (vânturi) mondială departe de sistemele pe care ei le-au sprijinit odată. Ei vor cunoaște că într-adevăr Dumnezeu a vorbit, atunci când va veni ziua anarhiei.

SĂ PROSPERE SIONISMUL

17:22. ***Astfel spune Domnul Iehova: „Eu de asemenea voi lua din ramura cea mai înaltă a cedrului cel înalt și o voi pune; voi tăia din vârful lăstarilor lui unul fraged și îl voi sădi pe un munte înalt și înălțat.*** **—** Așa vorbește Adonai Iehova: „Una dintre cele mai mari ramuri ale eclesiasticismului este iudaismul. Eu voi stabili iudaismul. Eu voi lua din iudaism una dintre aspirațiile sale tinere și fragede – sionismul – și îl voi planta, îl voi stabili tocmai la vârful viitorului Regat al lui Dumnezeu – cu evreii la conducere, prin Vrednicii din vechime înviați – Avraam, Isaac, Iacov etc. – peste faza pământească a acelui Regat.” Psalmul 45:16; Evrei 11:40.

17:23. ***Pe muntele înălțimii lui Israel îl voi sădi; și va aduce mlădițe și va da rod și va fi un cedru frumos; și sub el vor locui toate păsările de tot felul; în umbra ramurilor lui vor locui ele.*** **—** Acesta se va ramifica deasupra tuturor națiunilor [mlădițe] și va aduce roade de caracter pentru viața veșnică. (Ioan 4:36.) Acesta va fi dorința tuturor națiunilor (Hagai 2:7) [un cedru frumos]. Sub el vor locui în pace toți cei cu adevărat înțelepți ai pământului.

17:24. ***Și toți copacii câmpului vor cunoaște că Eu, Iehova, am înjosit copacul înalt, am înălțat copacul de jos, am uscat copacul verde și am făcut copacul uscat să înflorească; Eu, Iehova, am vorbit și am făcut aceasta”».”*** **—** Toate popoarele (copacii) lumii (câmpului) vor cunoaște că Domnul a doborât eclesiasticismul nominal și a înălțat pe Vrednicii din vechime, a uscat „creștinismul” și a dat vitalitate sionismului și iudaismului.

EZECHIEL XVIII

„SUFLETUL CARE PĂCĂTUIEȘTE”

18:1, 2. ***Cuvântul lui Iehova a venit la mine din nou, spunând: „«Ce înseamnă aceasta, că voi folosiți acest proverb referitor la țara lui Israel, spunând: „Părinții au mâncat aguridă și dinții copiilor s-au strepezit”?*** — Cuvântul lui Dumnezeu a ajuns să fie înțeles cu claritate de către Pastorul Russell referitor la echitatea relațiilor lui Iehova cu omul în condamnarea tuturor la moarte. Atât evreii cât și creștinii au întrebat: „Cum este just aceasta ca păcatele părinților să se abată asupra copiilor până la a treia și a patra generație?” „De ce s-au strepezit dinții copiilor dacă părinții au mâncat agurida păcatului?” H.L.59; E309.

18:3. ***Precum Eu trăiesc», spune Domnul Iehova, «că nu veți mai folosi acest proverb în Israel.*** — Cei care se îndoiesc întreabă: „Nu poartă fiul nelegiuirea tatălui?” (18:19.) Ei s-au plâns: „Calea Domnului nu este imparțială” nici justă. (18:25.) Pastorul Russell, expunând Cuvântul lui Dumnezeu, a demonstrat cu claritate că calea lui Dumnezeu este justă (18:25); că căile omului sunt inechitabile, injuste (18:29); și că Dumnezeu nu găsește plăcere ca cel nelegiuit să moară, ci mai curând ca el să se întoarcă de la căile lui și să trăiască (18:23-32). În curând va fi timpul când proverbul disprețuitor nu va mai poseda nicio forță. H.L.46.

18:4. ***Iată, toate sufletele sunt ale Mele; ca sufletul tatălui, tot astfel sufletul fiului este al Meu; sufletul care păcătuiește, acela va muri.*** — În faza pământească a Regatului lui Dumnezeu de o mie de ani de încercare dreptatea imparțială a lui Dumnezeu va fi manifestată, tată și fiu vor fi tratați deopotrivă, nimeni nu va muri pentru păcatul unui părinte; ci fiecare suflet care păcătuiește va muri pentru păcatul său propriu. E331; A128.

18:5-9. ***Dar dacă un om este drept și face ceea ce este legiuit și drept, și nu a mâncat pe munți, nici nu și-a ridicat ochii spre idolii casei lui Israel, nici nu a pângărit-o pe soția***

aproapelui său, nici nu s-a apropiat de o femeie în timpul menstruației ei, și nu a oprimat pe nimeni, ci a dat înapoi datornicului garanția lui, nu a jefuit pe nimeni prin violență, a dat pâinea lui celui flămând și a acoperit pe cel gol cu o haină; cel care nu a dat cu camătă, nici nu a luat vreo dobândă, care și-a retras mâna de la nelegiuire, a făcut judecată dreaptă între om și om, a umblat în statutele Mele și a păzit judecățile Mele, pentru a lucra după adevăr; el este drept; el va trăi negreșit», spune Domnul Iehova. — Tatăl iubirii imparțiale îl va invita pe fiecare păcătos să se pocăiască și să se întoarcă de la fărădelegea sa, ca nelegiuirea, păcatul voit, să nu fie ruina sa. „Pentru aceea, întoarceți-vă și trăiți.” (Ezechiel 18:30, 32.) Zilele morții adamice și imperfecțiunii părintești vor fi trecut; fiecare va fi singurul responsabil pentru propria sa viață sau moarte. Pentru a explica în mod clar schimbarea situației sunt prezentate câteva cazuri. Dacă un om drept continuă într-un curs drept va trăi veșnic.

18:10-13. ***«Dacă el naște un fiu care este tâlhar, un vărsător de sânge și care face cuiva unul din aceste lucruri, și care nu împlinește niciuna din acele datorii, ci a mâncat pe munți și a pângărit-o pe soția aproapelui său, a oprimat pe sărac și pe nevoiaș, a jefuit prin violență, nu a dat înapoi garanția și și-a ridicat ochii spre idoli, a făcut urâciune, a dat cu camătă și a luat dobândă, să trăiască unul ca acesta? Nu va trăi; a făcut toate aceste urâciuni; va muri negreșit, sângele lui va fi asupra lui.*** — Dacă fiul unui om este un păcătos cu voia, el „va muri negreșit, sângele lui va fi asupra lui”.

18:14-18. ***Acum, iată, dacă el naște un fiu care vede toate păcatele pe care le-a făcut tatăl lui și ia seama și nu face unele ca acestea, nu a mâncat pe munți, nici nu și-a ridicat ochii spre idolii casei lui Israel, nu a pângărit soția aproapelui său, nici nu a oprimat pe cineva, nu a păstrat garanția, nici nu a jefuit prin violență, ci a dat pâinea lui celui flămând și a acoperit pe cel gol cu o haină, și-a tras mâna de la cel sărac, nu a primit camătă nici dobândă, a împlinit judecățile Mele, a umblat în statutele Mele; el nu va muri pentru nelegiuirea tatălui său, va trăi negreșit. Cât despre tatăl său, pentru că a***

oprimat cu cruzime, a jefuit pe fratele său prin violență și a făcut ceea ce nu este bine în mijlocul poporului său, iată, el va muri în nelegiuirea lui. — Dacă omul nelegiuit are un fiu bun și integru, fiul cel bun va trăi; dar tatăl va muri.

18:19-23. ***Totuși voi spuneți: „De ce? Nu poartă fiul nelegiuirea tatălui?" Când fiul a făcut ceea ce este legiuit și drept și a păzit toate statutele Mele și le-a împlinit, el va trăi negreșit. Sufletul care păcătuiește, acela va muri. Fiul nu va purta nelegiuirea tatălui, nici tatăl nu va purta nelegiuirea fiului: dreptatea celui drept va fi asupra lui însuși și stricăciunea celui stricat va fi asupra lui însuși. Dar dacă cel stricat se va întoarce de la toate păcatele lui, pe care le-a făcut, și va păzi toate statutele Mele și va face ceea ce este legiuit și drept, el va trăi negreșit, nu va muri. Toate fărădelegile lui, pe care le-a făcut, nu îi vor fi menționate; el va trăi în dreptatea lui, pe care a făcut-o.» «Găsesc Eu vreo plăcere în moartea celui stricat?» spune Domnul Iehova; «și nu în întoarcerea lui de la căile lui, pentru a trăi?*** — Omul nelegiuit care se întoarce la dreptate nu va avea fostele sale păcate ținute împotriva sa; ci el va trăi.

18:24-30. ***Dar când cel drept se întoarce de la dreptatea lui și face nelegiuire și face conform cu toate urâciunile pe care omul stricat le face, va trăi el? Toată dreptatea lui, pe care a făcut-o, nu va fi menționată; în fărădelegea lui pe care a încălcat legea și în păcatul lui pe care l-a păcătuit, în ele va muri. Totuși voi spuneți: „Calea Domnului nu este nepărtinitoare". Ascultă acum, casă a lui Israel: Nu este calea Mea nepărtinitoare? Nu sunt căile voastre părtinitoare? Când unul drept se întoarce de la dreptatea lui și face nelegiuire și moare în ele; pentru nelegiuirea pe care a făcut-o va muri el. Din nou, când cel stricat se întoarce de la stricăciunea lui pe care a făcut-o și face ceea ce este legiuit și drept, el își va păstra sufletul în viață. Pentru că el ia aminte și se întoarce de la toate fărădelegile lui pe care le-a făcut, va trăi negreșit, nu va muri. Totuși casa lui Israel spune: „Calea Domnului nu este nepărtinitoare". Casă a lui Israel, nu sunt căile Mele***

nepărtinitoare? Nu sunt căile voastre părtinitoare?» «De aceea, casă a lui Israel, Eu vă voi judeca, pe fiecare conform căilor lui», spune Domnul Iehova. «Pocăiți-vă și întoarceți-vă de la toate fărădelegile voastre; astfel nelegiuirea nu va fi ruina voastră. — Omul drept care se întoarce la nelegiuire va muri.

18:31, 32. ***Lepădați de la voi toate fărădelegile voastre, prin care ați încălcat legea; și faceți-vă o inimă nouă și un spirit nou, căci de ce să muriți, casă a lui Israel?» «Fiindcă Eu nu găsesc vreo plăcere în moartea celui care moare», spune Domnul Iehova; «pentru aceea, întoarceți-vă și trăiți».”*** — Aceasta va fi valabil pentru toți indivizii de îndată ce ultimul membru conceput de spirit al Corpului lui Cristos va fi murit. Și este valabil acum – și a fost valabil din 1878 – referitor la instituțiile „acestui veac rău”, care au fost în judecată divină din 1878. Dacă eclesiasticismul, „casa lui Israel”, ar îndepărta toate fărădelegile lor, și ar obține o inimă nouă și un spirit nou, ei ar rămâne pentru totdeauna; însă ei niciodată nu își vor schimba căile lor rele; distrugerea lor va fi propriul lor act deliberat. „De ce să muriți?”

EZECHIEL XIX

PUII DE LEU

19:1. ***„Mai mult, înalță o plângere pentru prinții lui Israel.*** — Capitolul 19 are forma unui cântec de jale. El reprezintă în antitip căderea eclesiasticismului în Timpul de Strâmtorare, ilustrată mai întâi ca doi lei răcnind care sunt luați captivi; iar apoi ca o vie nimicită printr-un foc interior. Prinții lui Israel sunt clerul.

19:2. ***Și spune: «Ce este mama ta? O leoaică; ea s-a culcat printre lei, și-a hrănit puii printre leii tineri.*** — Așa cum tatăl și mama lui Isaac au fost Avraam și Sara, și tatăl și mama spirituali ai Bisericii adevărate sunt Iehova și Legământul Său de Har (Galateni 4:22-28), la fel și tatăl și mama spirituali ai eclesiasticismului și intrigilor clericale sunt Diavolul și legământul său cu moartea. (Geneza 3:4; Isaia 28:18.) „Diavolul dă târcoale ca un leu răcnind.” (1 Petru 5:8.) Hrana lor a fost „doctrinele demonilor”.

19:3. ***Și a crescut pe unul dintre puii ei; el care a devenit un leu tânăr și a învățat să prindă prada; a mâncat oameni.*** — Eclesiasticismul este împărțit în două clase; una mai înaltă, mai bogată, mai educată decât cealaltă – „unul dintre puii ei”. Ei au învățat să mănânce oameni, să îi facă prada lor.

19:4. ***Națiunile de asemenea au auzit despre el; a fost prins în groapa lor și l-au adus cu lanțuri în țara Egiptului.*** — Popoarele necredincioase au auzit despre el; ei, clerul, au fost prinși în groapa doctrinei corupte; ei au fost captivați, luați captivi în „Egipt”, în deșertăciunea și înțelepciunea acestei lumi.

19:5. ***Și după ce ea a văzut că a așteptat în zadar și speranța ei a fost pierdută, atunci a luat pe un altul dintre puii ei și l-a făcut un leu tânăr.*** — O altă clasă a eclesiasticismului a fost dezvoltată sub același legământ fals cu moartea într-un leu cu drepturi depline, o întruchipare și un

copil al învățăturilor chinului veșnic, trinității și nemuririi inerente.

19:6. ***Și el se urca și cobora printre lei, a devenit un leu tânăr și a învățat să prindă prada și a mâncat oameni.* —** Acesta a fost evanghelistul popular bine dresat în prinderea oamenilor și a siclilor.

19:7. ***Și a cunoscut palatele lor pustii și le-a risipit cetățile; și țara a fost pustiită și plinătatea ei, prin zgomotul răcnetului său.* —** Inițiatorii trezirilor spirituale au capturat mii de oameni împreună cu „plinătatea lor”, mari contribuții pentru câteva săptămâni de evanghelizare zgomotoasă.

19:8. ***Atunci națiunile s-au pus împotriva lui de fiecare parte a provinciilor și și-au întins plasa asupra lui; el a fost prins în groapa lor.* —** Atunci oamenii „inconvertibili”, anarhiști, socialiști etc., și-au întins plasa învățăturilor lor. Oamenii, indignați la suferințele lor din cauza războaielor și a costului ridicat de trai, și-au redus mult sprijinul.

19:9. ***Și l-au pus sub pază în lanțuri și l-au adus la regele Babilonului; l-au adus în întărituri, ca vocea lui să nu mai fie auzită pe munții lui Israel.* —** Revoluția și anarhia vor pune o completă restrângere asupra trezitorilor spirituali, și le vor aduce sfârșitul.

19:10. ***Mama ta este ca o viță în sângele tău, sădită lângă ape; ea a fost roditoare și plină de ramuri din cauza multor ape.* —** Falsul legământ-mamă al eclesiasticismului este un sistem de gândire, chiar în sânge; acesta este o parte integrantă a existenței eclesiasticismului. El este „via pământului” din Apocalipsa 14:19. Acest sistem de eroare a fost odată roditor în obținerea aderenților.

19:11. ***Și avea toiege puternice pentru sceptrele celor care conduceau și statura ei era înălțată printre ramurile dese și se arăta în înălțimea ei cu mulțimea ramurilor ei.* —** Vița evident avea de conferit o autoritate puternică pentru domnia „celor care conduceau”, clerul, „domni peste moștenirea lui Dumnezeu”. (1 Petru 5:3.) Via pământului a crescut la o înălțime puternică și măreață.

19:12. ***Dar a fost smulsă în furie, a fost doborâtă la pământ și vântul de est i-a uscat rodul; toiegele ei puternice au fost frânte și vestejite; focul le-a mistuit.*** — Dar în furia războiului mondial ea va fi „doborâtă la pământ”. Adevărurile care provin de la prezența zorilor Soarelui Dreptății vor usca sprijinul rodului ei (membrii bisericii). Autoritatea ei – toiagul – va fi rupt, uscat, și distrus în anarhie.

19:13. ***Și acum ea este sădită în pustie, într-un pământ uscat și însetat.*** — Într-o lume a doctrinelor ostile ale socialismului și anarhiei, într-o secetă mondială de apa Cuvântului lui Dumnezeu, vechiul sistem de sofisme va fi curând în starea de pustie, într-o stare de ostracizare completă.

19:14. ***Și focul a ieșit dintr-un toiag al ramurilor ei, care i-a mâncat rodul, astfel încât ea nu mai are niciun toiag puternic să fie sceptru pentru a conduce. Aceasta este plângere și plângere va fi».”*** — Aplicarea sălbatică în războiul mondial a toiagului autorității divine din partea conducătorilor va provoca revoltă, revoluție și anarhie, ca un foc care va aduce sfârșitul total al ciorchinilor denominaționali, rodul viei pământului.

EZECHIEL XX

ECLESIASTICII IPOCRIȚI

20:1. ***Și s-a întâmplat în al șaptelea an, în luna a cincea, în a zecea zi a lunii, că anumiți dintre bătrânii lui Israel au venit să întrebe pe Iehova și au șezut înaintea mea.*** — Bătrânii lui Israel au venit să se consulte cu Ezechiel, dar el nu va fi intervievat de către aceștia din cauza tendințelor lor idolatre. Evreii au avut întotdeauna astfel de înclinații. Dumnezeu S-a abținut de a-i distruge, în scopul de a păstra propriul Său nume bun printre popoarele păgâne; dar acum El era pe cale să îi pedepsească, până va veni timpul hotărât când El îi va readuna. Distrugerea iudaismului este aici ilustrată ca un foc într-o pădure. Acest capitol introduce un alt grup de profeții împotriva Creștinătății, care se încheie cu capitolul 24. Unii dintre cei mai proeminenți eclesiastici vor citi sau vor consulta pe Pastorul Russell și scrierile sale, și pe «poporul adevărului», aparent pentru a învăța ceea ce pot.

20:2, 3. ***Atunci a venit Cuvântul lui Iehova la mine, spunând: „Fiu al omului, vorbește bătrânilor lui Israel și spune-le: «Astfel spune Domnul Iehova: „Ați venit să Mă luați la întrebări? Precum Eu trăiesc”, spune Domnul Iehova, „nu Mă voi lăsa întrebat de voi”».*** — Adevărul Prezent va refuza să dea vreun răspuns favorabil eclesiasticismului.

20:4. ***Îi vei judeca tu, fiu al omului, îi vei judeca? Fă-i să cunoască urâciunile părinților lor.*** — În schimb, va pronunța judecata asupra lor. Aceasta îi va face să își dea seama de urâciunile în doctrină și în viață a creștinilor declarați, ca urmare a învățăturilor Veacurilor Întunecate.

20:5. ***Și spune-le: «Astfel spune Domnul Iehova: „În ziua când l-am ales pe Israel și Mi-am ridicat mâna către sămânța casei lui Iacob și M-am făcut cunoscut lor în țara Egiptului, când Mi-am ridicat mâna către ei, spunând: «Eu sunt Iehova, Dumnezeul vostru».*** — Văzut mai întâi ca popor al lui Dumnezeu „în lume”, Egipt, Dumnezeu i-a ales, S-a făcut cunoscut lor, a ridicat pentru ei mâna puterii Sale. W.T.’94-357.

20:6. ***În ziua în care Mi-am ridicat mâna către ei, pentru a-i aduce din țara Egiptului într-o țară pe care o cercetasem pentru ei, în care curge lapte și miere, care este gloria tuturor țărilor.*** — Dacă vor fi credincioși, El le-a promis la înviere să îi aducă în «palatul» pregătit pentru ei – cerul în sine, cea mai glorioasă stare din universul lui Dumnezeu.

20:7. ***Atunci le-am spus: «Lepădați, fiecare om urâciunile ochilor săi, și nu vă pângăriți cu idolii Egiptului; Eu sunt Iehova, Dumnezeul vostru».*** — Dumnezeu le-a spus să înlăture toată întinarea cărnii și a spiritului (2 Corinteni 7:1); să înlăture dorința lucrurilor văzute cu ochii de carne (1 Ioan 2:16), și să nu se mai întineze spiritual cu pofta pentru putere pământească. Dar în timp ce au pretins numele lui Cristos, ei s-au răzvrătit în inima lor împotriva lui Dumnezeu, și nu au ascultat de El.

20:8. ***Dar ei s-au răzvrătit împotriva Mea și au refuzat să Îmi dea ascultare; nu au lepădat, niciun om, urâciunile ochilor lor, nici nu au părăsit idolii Egiptului; atunci am spus: Îmi voi turna furia asupra lor, ca să Îmi împlinesc mânia împotriva lor în mijlocul țării Egiptului.*** — Iar și iar, de-a lungul Veacului Evanghelic, Dumnezeu a fost destul de indignat ca să aducă distrugerea asupra lor; dar El nu a făcut-o, pentru ca numele și reputația Sa să nu poată să ajungă în lipsă de respect printre oamenii lumești, care au fost învățați de către creștinii pretinși că Dumnezeu era cu ei.

20:9, 10. ***Dar am lucrat pentru numele Meu, ca acesta să nu fie profanat înaintea păgânilor, printre care ei erau, înaintea ochilor cărora M-am făcut cunoscut, scoțându-i din țara Egiptului. Pentru aceea i-am făcut să iasă din țara Egiptului și i-am adus în pustie.*** — Cuvântul lui Dumnezeu de asemenea privește pe creștinii pretinși ca și în starea de pustie a separării și ostracizării de către cei lumești – ca „scoși din țara Egiptului".

20:11. ***Și le-am dat statutele Mele și le-am arătat judecățile Mele, pe care dacă un om le împlinește, va trăi în ele.*** — Dumnezeu a luat pe creștini din lume și din obiceiurile și din legea ei de egoism și le-a dat „porunca Sa nouă să se iubească unii pe alții". (Ioan 13:34.) El le-a arătat că ei erau deja în perioada lor de judecată; și că dacă ei „îndură ispita" (Iacov 1:12), încercarea sau proba, ar putea avea viață veșnică.

20:12. ***Mai mult, le-am dat de asemenea sabatele Mele, să fie un semn între Mine și ei, ca să știe că Eu sunt Iehova care îi sfințește.* —** El le-a dat privilegiul de a intra înaintea lumii în sabatul Său (Milenar) de odihnă – odihna păcii cu Dumnezeu prin credință, a justificării date în mod liber prin sângele Fiului lui Dumnezeu. Domnul Însuși i-a pus deoparte pentru serviciul Său sfânt.

20:13. ***Dar casa lui Israel s-a răzvrătit împotriva Mea în pustie, nu au umblat în statutele Mele și au disprețuit judecățile Mele, pe care, dacă un om le împlinește, va trăi în ele; și au murdărit sabatele Mele foarte mult; atunci am spus: Îmi voi turna furia asupra lor în pustie, pentru a-i mistui.* —** Ca clasă, creştinii mărturisiți s-au răzvrătit împotrivă fiind în starea de pustie a separării și ostracizării de cei lumești. Ei nu au trăit în conformitate cu Legea Iubirii Divine, dar și-au disprețuit oportunitățile perioadei de încercare. Ei au disprețuit doctrina scripturală a Mileniului, și au făcut un lucru obișnuit din odihna credinței prin introducerea a tot felul de penitențe, liturghii, pomeni, și alte fapte prin care să câștige pacea cu Dumnezeu, oferită în mod liber prin credința în sacrificiul ispășitor al lui Isus. Deseori a fost Dumnezeu destul de indignat ca să îi nimicească.

20:14. ***Dar am lucrat pentru numele Meu, ca acesta să nu fie profanat înaintea păgânilor, înaintea ochilor cărora îi scosesem.* —** Dar, datorită numelui Său, nu al lor, Dumnezeu S-a abținut să permită ca Timpul de Strâmtorare să vină înainte de timpul fixat, ca oamenii acestei lumi să nu Îl poată subestima pe El și puterea Sa protectoare.

20:15, 16. ***Totuși Mi-am ridicat de asemenea mâna către ei în pustie, că nu îi voi duce în țara pe care le-am dat-o, în care curge lapte și miere, care este gloria tuturor țărilor; deoarece ei au disprețuit judecățile Mele și nu au umblat în statutele Mele, ci au profanat sabatele Mele, pentru că inima lor mergea după idolii lor.* —** Totuși, Cuvântul lui Dumnezeu a arătat clar că cei din starea de pustie care nu și-au dat inima lor întreagă lui Dumnezeu nu pot fi schimbați la natura spirituală și aduși la planul ființelor cerești.

20:17-21. ***Totuși ochiul Meu i-a crutat de la a-i nimici, nici nu i-am nimicit în pustie. Ci am spus copiilor lor în pustie:***

«Nu umblați în statutele părinților voștri, nici nu țineți judecățile lor, nici nu vă pângăriți cu idolii lor; Eu sunt Iehova, Dumnezeul vostru; umblați în statutele Mele și păziți judecățile Mele și împliniți-le; și sfințiți sabatele Mele; iar ele vor fi un semn între Mine și voi, ca să cunoașteți că Eu sunt Iehova, Dumnezeul vostru». Totuși copiii s-au răzvrătit împotriva Mea; nu au umblat în statutele Mele, nici nu au păzit judecățile Mele pentru a le împlini, pe care, dacă un om le împlinește, va trăi în ele; ei au profanat sabatele Mele; atunci am spus: «Îmi voi turna furia asupra lor, pentru a împlini mânia Mea împotriva lor în pustie». — Dumnezeu nu i-a distrus deodată pe cei din starea de pustie, dar celor care i-au urmat le-a dat aceeași mustrare părintească, însă toate în zadar.

20:22-24. ***Totuși Mi-am retras mâna și am lucrat pentru numele Meu, ca acesta să nu fie profanat înaintea ochilor păgânilor, înaintea ochilor cărora îi scosesem. Mi-am ridicat de asemenea mâna pentru ei în pustie, că îi voi împrăștia printre păgâni și îi voi risipi prin țări; pentru că nu au împlinit judecățile Mele, ci au disprețuit statutele Mele și au profanat sabatele Mele și ochii lor au fost după idolii părinților lor.*** — Dumnezeu a repetat răbdarea Sa în a nu îi împrăștia înapoi în lume, nici a nu îi nimici.

20:25. ***Și de asemenea Eu, Eu le-am dat statute care nu erau bune și judecăți prin care nu puteau să trăiască.*** — În cele din urmă Dumnezeu i-a abandonat „poftei inimilor lor” (Psalmul 81:12) ca „să se închine oștirii cerului”, stelelor propriului lor amvon (Faptele 7:42) care „au schimbat adevărul lui Dumnezeu într-o minciună”, în tradiții umane, „și s-au închinat și au servit creaturii mai mult decât Creatorului” (Romani 1:25) – urmând statute rele, „obiceiuri”, și îndurând încercări și ispite lumești, aducându-le, nu viață, ci moarte.

20:26. ***Și i-am murdărit în propriile lor daruri, în aceea că ei au făcut să treacă prin foc pe toți cei care deschid pântecele, ca să îi pustiesc ca ei să știe că Eu sunt Iehova”».*** — Dumnezeu i-a abandonat întinărilor doctrinare, în aceea că ei au crezut în și s-au închinat zeului chinului veșnic, Moloh, Diavolului, și pe toți copiii lor, pe cei tineri în creștinismul nominal, i-au fript, i-au ars spiritualmente cu teama de „locul fierbinte”. (Ieremia 32:35.)

Aceasta i-a făcut să fie dezolați, pustiiți, abandonați de adevăratul Dumnezeu, la fel ca păgânii fără Dumnezeu – totuși nu că Dumnezeu i-ar distruge în cele din urmă; pentru că în Timpurile de Restabilire ei ÎL vor aprecia pe adevăratul Dumnezeu prin contrast.

20:27, 28. ***De aceea, fiu al omului, vorbește casei lui Israel și spune-le: «Astfel spune Domnul Iehova: „Totuși în aceasta părinții voștri M-au blasfemiat, în aceea că fărădelege au făcut împotriva Mea. După ce i-am adus în țara, pentru care Îmi ridicasem mâna că le-o voi da, au văzut fiecare deal înalt și toți copacii stufoși, și acolo au adus sacrificiile lor și acolo și-au prezentat provocarea darului lor; acolo de asemenea și-au pregătit aroma dulce și acolo și-au turnat darurile de băutură”».”*** — Calea creștinilor a fost tipificată prin experiența evreilor în țara Canaan (Isaia 57:5), în binecuvântarea favorii divine și în abundența darurilor lui Dumnezeu. Când au fost aduși în această stare de favoare, în loc să fie recunoscători și să dea întreaga lor inimă lui Dumnezeu în consacrare devotată, marea masă a creștinilor pretinși au comis aceleași urâciuni de care erau vinovați păgânii – unirea bisericii cu puterea lumească, făcând pe cei înalți capi ai bisericii, așa ca regele Angliei și țarul Rusiei; aducând omagiu tuturor celor mari pe pământ [copacii stufoși]; făcând serviciu și dând ascultare [aromă dulce] tradițiilor oamenilor; și predicând [turnând] doctrine puternice, vinul îmbătător al învățăturilor lor amestecate [daruri de băutură].

20:29. ***Atunci eu le-am spus: „Ce este înălțimea la care mergeți?” Și până în această zi i s-a pus numele Bama.*** — În versetul 29 Ezechiel vorbește cu dispreț despre apostazia evreiască. El folosește un joc de cuvinte care nu apare în traducerea engleză. El îi întreabă: „Mah ba” (unde mergeți)? Și ei răspund: „Ba-mah” (la înălțimi), și este numele până în această zi. Pastorul Russell frecvent a vorbit cu dispreț – meritat, din punct de vedere divin – despre „înălțime”, biserica nominală, clerul ei și laicii ei, întotdeauna mergând la „cei înalți”.

20:30. ***„Pentru aceea spune casei lui Israel: «Astfel spune Domnul Iehova: „Sunteți voi pângăriți după felul părinților voștri? Și vă desfrânați după urâciunile lor?*** — Iarăși, în fazele captivității în „Babilon”, poporul Domnului a fost vinovat

de întinare doctrinară și morală și de unire ilicită a bisericii cu puterea pământească.

20:31. ***Fiindcă atunci când aduceți darurile voastre, când treceți pe fiii voștri prin foc, vă murdăriți cu toți idolii voștri, până în această zi; iar Eu să Mă las întrebat de voi, casă a lui Israel? Precum Eu trăiesc", spune Domnul Iehova, „nu Mă voi lăsa întrebat de voi.*** — Dumnezeu nici măcar nu va asculta rugăciunile unor astfel de creștini pretinși.

20:32. ***Și ce vă vine în minte de spuneți: «Vom fi ca păgânii, ca familiile țărilor, pentru a servi lemnului și pietrei», nu va fi nicidecum.*** — Adevărata dorință a inimii lor de a deveni buni semeni în tovărășiile lumești (Ieremia 44:17) nu va reuși.

20:33. ***Precum Eu trăiesc", spune Domnul Iehova, „într-adevăr cu o mână puternică și cu un braț întins și cu furie revărsată, voi conduce peste voi.*** — La timpul fixat, 1914, Dumnezeu a început să pedepsească păcatele acumulate ale Creștinătății „cu o mână (autoritate) puternică și cu un braț întins (Cristos prezent a doua oară, Isaia 53:1), și cu furie revărsată (un mare „Timp de Strâmtorare cum nu a mai fost", Daniel 12:1), și despre care Domnul a declarat că niciodată nu va mai fi necesară o repetare.

20:34. ***Și vă voi scoate dintre popoare și vă voi aduna din țările în care sunteți împrăștiați, cu o mână puternică și cu un braț întins și cu furie revărsată.*** — Dar chiar și această strâmtorare va fi făcută în iubire părintească pentru copiii Săi rătăciți, și de a-i curăța. Prin această strâmtorare Dumnezeu va cerceta pe toți creștinii declarați, ca să îi facă în mod vădit separați de cei fățiș lumești. W.T.'94-76.

20:35. ***Și vă voi aduce în pustia popoarelor și acolo Mă voi judeca Eu cu voi față în față.*** — Dumnezeu îi va aduce într-o stare de pustie a separării de lume și a ostracizării și persecuției din partea maselor revoluționare și anarhiste, și față în față El se va judeca cu biserica nominală pentru a părăsi răul și idolatria.

20:36. ***Precum M-am judecat cu părinții voștri în pustia țării Egiptului, astfel Mă voi judeca și cu voi", spune Domnul Iehova.*** — Așa cum a făcut cu evreii în timpul lor de încercare în pustia Sinai.

20:37. ***„Și vă voi face să treceți pe sub toiag și vă voi aduce în legătura legământului.*** — Dumnezeu va face ca poporul Său, cei care nu sunt totalmente lipsiți de Spiritul sfânt – «Marea Companie» din biserici – să treacă sub toiagul corectării și să își reia fidelitatea față de jurământul lor de consacrare.

20:38. ***Și voi curăți dintre voi pe răzvrătiți și pe cei care calcă legea împotriva Mea; îi voi scoate din țara în care ei locuiesc temporar și nu vor intra în țara lui Israel; și veți cunoaște că Eu sunt Iehova.*** — El va permite condiții de persecuție prin socialiști, revoluționari, sindicaliști, nihiliști și anarhiști, împotriva persoanelor care pretind creștinismul („religia care a adus lumea în strâmtorare"), astfel încât fiecare persoană care nu posedă Spiritul sfânt va renunța la toată pretenția de a fi creștin și va ieși din starea deplorabilă (țara) în care adevărații creștini vor fi. Această clasă proscrisă, fiind în întregime „din pământ, pământească", nu va intra în faza spirituală a Regatului.

20:39. ***Cât despre voi, casă a lui Israel", astfel spune Domnul Iehova: „De acum înainte, dacă refuzați să Îmi dați ascultare, atunci duceți-vă, serviți, fiecare, idolilor săi; dar nu mai profanați numele Meu sfânt cu darurile voastre și cu idolii voștri.*** — Așadar, cei care vor, să își servească idolii lor; dar ei nu se vor mai asocia cu copiii lui Dumnezeu, nici nu vor mai purta în mod fals numele lui Cristos, nici nu vor mai profana numele sfânt al lui Dumnezeu, nici Biserica Sa prin prezența lor sau prin practicile lor. „Dacă Iehova este Dumnezeu, *urmați-L pe El*, dar dacă este Baal, atunci urmați-l *pe el*."

20:40. ***Pentru că pe muntele Meu cel sfânt, pe muntele înălțimii lui Israel", spune Domnul Iehova, „acolo Îmi va servi toată casa lui Israel, cu toții în țară; acolo îi voi accepta și acolo voi cere ofrandele voastre și primele roade ale darurilor voastre, cu toate lucrurile voastre sfinte.*** — Dumnezeu rănește ca să vindece. În adevărata „înălțime", Regatul lui Dumnezeu acum aproape sosit, planificată pentru restaurarea binecuvântată a omului, toți cei care sunt cu adevărat ai lui Dumnezeu ÎL vor servi, unii în faza spirituală a Regatului, alții în faza pământească. (Maleahi 3:3, 4.) Acolo Dumnezeu va accepta pe toți cei care vor veni. „Spiritul și Mireasa spun: «Vino!» … și cine vrea să ia apa vieții fără plată". (Apocalipsa 22:17.) Acolo Dumnezeu va accepta

ofrandele lor de sine în consacrare sinceră, prima și cea mai bună din ofrandele lor și din toate posesiunile lor, atunci sfințită prin influențele Regatului Iubirii.

20:41. ***Vă voi accepta cu aroma voastră dulce, când vă voi scoate dintre popoare și vă voi aduna din țările în care ați fost împrăștiați; și voi fi sfințit în voi înaintea păgânilor.* —** Dumnezeu va accepta cele mai bune eforturi ale inimilor lor (tămâie) atunci când va aduna pe copiii Săi – copiii Săi spirituali și copiii Săi pământești – din închisoarea morții și din umbrele întunecate ale unui păgânism mondial. Atunci Dumnezeu va fi văzut că este sfânt, sfințit, în copiii Săi, în văzul tuturor idolatrilor pământului orbiți de Satan.

20:42. ***Și veți cunoaște că Eu sunt Iehova, când vă voi aduce în țara lui Israel, în țara pentru care Mi-am ridicat mâna că o voi da părinților voștri.* —** Copiii lui Dumnezeu, care nu L-au cunoscut așa cum este, ÎL vor cunoaște atunci ca Dumnezeu al Dreptății, Înțelepciunii, Iubirii și Puterii infinite – atunci când ei vor fi stabiliți în Regat, în oricare fază ei ar fi potriviți – Regatul a cărui fază pământească Dumnezeu a promis să o dea lui Avraam, Isaac, Iacov și tuturor Vrednicilor din vechime (Psalmul 45:16), și a cărui fază cerească El S-a angajat prin legământ să o dea clasei spirituale a Veacului Evanghelic. Evrei 11:40.

20:43. ***Și acolo vă veți aminti de căile voastre și de toate facerile voastre cu care v-ați pângărit; și vă veți detesta înaintea ochilor voștri pentru toate relele voastre pe care le-ați făcut.* —** Atunci cei care nu L-au iubit pe Dumnezeul Iubirii așa cum ar fi trebuit, își vor aminti de fostele lor căi și se vor detesta pe ei înșiși pentru faptele lor rele împotriva unei astfel de Iubiri Divine.

20:44. ***Și veți cunoaște că Eu sunt Iehova, după ce voi fi lucrat cu voi datorită numelui Meu, nu conform căilor voastre stricate, nici conform facerilor voastre corupte, casă a lui Israel", spune Domnul Iehova»."* —** Cu umilință, mulțumire și cu recunoștință fervență și iubire ei vor cunoaște că Iehova, care este Iubire (1 Ioan 4:8), a tratat cu ei pentru realizarea tuturor scopurilor Sale sfinte, și nu așa cum ar putea fi cerut Dreptatea în legătură cu căile lor.

20:45, 46. ***Mai mult, Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând: „Fiu al omului, îndreaptă-ți fața spre sud și picură***

cuvântul tău spre sud și profețește împotriva pădurii câmpiei de sud. — Cuvintele lui Ezechiel revin spre distrugerea iminentă a Ierusalimului – Creștinătății. Pastorul Russell urma să vorbească ca din punct de vedere divin (nord) împotriva mulțimii (copacii din pădure) din faza pământească (sud) a Regatului lui Dumnezeu, deja stabilit în mod invizibil de către Dumnezeu în 1878-1914. Ierusalimul (eclesiasticismul) era în direcția sudică (aparținând pământului, pământesc), din punctul de vedere al Profetului.

20:47. ***Și spune pădurii de sud: «Ascultă cuvântul lui Iehova: Astfel spune Domnul Iehova: „Iată, voi aprinde un foc în tine și va mistui fiecare copac verde în tine și fiecare copac uscat; flacăra învăpăiată nu va fi stinsă, și toate fețele de la sud până la nord vor fi arse în el.*** — Dumnezeu a permis în 1914 aprinderea actualului incendiu de nestins al războiului, și al revoluției și anarhiei care vor veni. Cei drepți (copaci verzi) și cei răi (copaci uscați) vor suferi deopotrivă în încercările de foc ale timpului strâmtorării. Toți cei care sunt din pământ, pământești (din sud, faza pământească a Regatului), dar care pretind sau susțin a fi din faza spirituală, a avea Spiritul sfânt (privesc spre nord, cele spirituale), trebuie să fie arși, așa cum neghina este arsă după adunarea grâului în grânarul ceresc. Matei 13:30.

20:48. ***Și toată făptura va vedea că Eu, Iehova, am aprins-o; nu se va stinge”».”*** — Toată omenirea va înțelege, înainte ca Timpul de Strâmtorare să se termine, că „lucrarea ciudată” este a lui Iehova.

20:49. ***Atunci am spus: „Ah, Doamne Iehova! Ei spun despre mine: «Nu vorbește el în parabole?»”*** — Poporul eclesiasticismului, indus în eroare de către cler, nu este capabil să înțeleagă învățăturile Pastorului Russell referitoare la strâmtorare, sau să obțină punctul de vedere divin.

„Există mari adevăruri ce locuiesc în corturi strălucitoare,
În afara zidurilor noastre, deși abia întrezărite,
În zorii cenușii arătase-vor în splendoare,
Când lumina se va extinde în zi desăvârșită!”

EZECHIEL XXI

SABIA DUBLATĂ DE TREI ORI

21:1, 2. ***Și Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând: „Fiu al omului, îndreaptă-ți fața împotriva Ierusalimului și picură cuvântul tău împotriva locurilor sfinte și profețește împotriva țării lui Israel.*** — Domnul a scos sabia împotriva Ierusalimului și a ascuțit-o și i-a făcut vârf în furie (21:1-17). Regele Babilonului [Satan] folosește ghicirea cu privire la calea prin care să aducă sabia împotriva Ierusalimului; evreii își bat joc de o astfel de metodă (21:18-24), însă coroana evreiască urmează să fie răsturnată (21:25-27). Amoniții [credincioșii lumești agresivi] de asemenea urmează să fie predați sabiei. 21:28-32.

21:3. ***Și spune țării lui Israel: «Astfel spune Iehova: „Iată, Eu sunt împotriva ta și Îmi voi scoate sabia din teacă și voi stârpi din tine pe cel drept și pe cel stricat.*** — Iehova este împotriva Creștinătății, a scos împotriva ei atât armele literale în război și revoluție, cât și Sabia Spiritului, Cuvântul lui Dumnezeu. (Efeseni 6:17.) El va face ca atât cei drepți cât și cei nelegiuiți să moară în Timpul de Strâmtorare; și prin Cuvântul Său El va provoca astfel de condiții încât toți creștinii declarați nelegiuiți vor abandona orice pretenție de creștinism, iar cei drepți vor „ieși din ea” (Apocalipsa 18:4) și vor fi adunați ca grâu în grânarul divin – în cer.

21:4. ***Văzând atunci că voi stârpi din tine pe cel drept și pe cel stricat, de aceea sabia Mea va ieși din teacă împotriva fiecărei făpturi de la sud până la nord.*** — Tunul, pușca, alicele, obuzele, bombele și torpilele vor fi declanșate și întoarse împotriva a toată carnea, de la cei pământești (din sud) până la cei care au Spiritul sfânt (din nord). Cuvântul lui Dumnezeu va fi scos din teaca sa de mister și va arăta clar sensul acestei strâmtorări, și că ea trebuie să fie asupra tuturor.

21:5. ***Ca toată făptura să știe că Eu, Iehova, Mi-am scos sabia din teacă; ea nu se va mai întoarce.*** — Toți oamenii vor cunoaște că strâmtorarea a venit de la Iehova, și că îndeplinirea ei este o certitudine.

21:6. ***Suspină de aceea, tu fiu al omului, până la frângerea rărunchilor tăi și suspină cu amărăciune înaintea ochilor lor.*** — Pastorul Russell și poporul adevărului au purtat o grea povară a inimii în acest mesaj al nenorocirilor care vin asupra Creștinătății.

21:7. ***Și se va întâmpla, când îți vor spune: «Pentru ce suspini tu?» că le vei răspunde: «Din cauza veștilor», căci vine; și fiecare inimă se va topi și toate mâinile vor fi slabe și fiecare spirit va leșina și toți genunchii vor slăbi ca apa; iată, vine și se va împlini", spune Domnul Iehova»".*** — Pentru că zilele sunt aproape când chiar cel mai puternic se va clătina.

21:8, 9. ***Din nou Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând: „Fiu al omului, profețește și spune: «Astfel spune Iehova». Spune: «„O sabie, o sabie este ascuțită și de asemenea lustruită.*** — Armele moderne de distrugere sunt aduse la o eficiență necunoscută până acum, așa cum este Sabia Spiritului în mâinile membrilor „picioare" ai lui Cristos. Isaia 52:7.

21:10. ***Este ascuțită pentru a face un măcel greu, este lustruită ca să strălucească"»". „Ar trebui să ne veselim?" „«„Aceasta disprețuiește toiagul fiului Meu, ca pe orice copac.*** — Armele de război vor face un măcel înfiorător printre oameni; și Sabia Spiritului, Cuvântul lui Dumnezeu, va face ca milioane să lepede creștinismul. Ea strălucește cu fulgerări de iluminare reflectate de la răsăritul Soarelui Dreptății, care pentru inamicii săi idolatri sunt străluciri de necaz și strâmtorare. Cine s-ar putea bucura de strâmtorare? Nu poporul Domnului; pentru că ea prevestește distrugerea puterii (toiagului) tuturor celor care pretind a fi ai Fiului lui Dumnezeu, împreună cu toate instituțiile lor.

21:11. ***Și el a dat-o să fie lustruită, ca să fie mânuită; această sabie este ascuțită și este lustruită, pentru a fi dată în mâna ucigașului.*** — Strălucitoare și ascuțită, ea este dată pentru a fi rotită în mâna ucigașilor iscusiți.

21:12, 13. ***Strigă și vaietă-te, fiu al omului, pentru că aceasta va fi asupra poporului Meu, va fi asupra tuturor prinților lui Israel; terori din cauza sabiei vor fi asupra poporului Meu; lovește-te, de aceea, peste coapsă. Căci este o încercare și ce dacă sabia disprețuiește toiagul? Acesta nu va mai fi", spune Domnul***

Iehova»”. — Distrugerea prin armele de război și prin Cuvântul lui Dumnezeu va fi asupra „poporului Meu (pretins)”, asupra întregului cler (prinții). Bisericismul va fi apucat de spaimă.

DE TREI ORI DUBLU ȘI VÂRFUL

21:14. ***„«Tu de aceea, fiu al omului, profețește și bate din palme și sabia să fie dublată a treia oară; este sabia celor uciși; aceasta este sabia mai marilor uciși, care intră în camerele lor ascunse.*** — Pastorul Russell urma să dea expresie mâniei finale a lui Iehova. Severitatea distrugerii va fi de trei ori dublă – în război, revoluție și anarhie. Sabia Spiritului urma să fie exercitată de către Pastorul Russell de trei ori dublu, în cele șase volume din *Studii în Scripturi*. Armele de distrugere vor urmări pe toți cei mari ai pământului, pătrunzând în toate locurile lor cele mai secrete. Sabia Spiritului va cerceta pe toți domnitorii moștenirii lui Dumnezeu (1 Petru 5:3), clerul, expunând ideile lor cele mai ascunse contrare lui Iehova și planului Său.

21:15. ***Eu am pus vârful sabiei împotriva tuturor porților lor, ca să li se topească inima și să li se înmulțească ruinele; ah, este făcută strălucitoare și învelită pentru măcel.*** — Vârful sabiei împotriva eclesiasticismului, descoperind adevărata sa natură și cădere iminentă, este prezenta expunere a profețiilor din Apocalipsa și Ezechiel. Din ebraică spune că este făcut „strălucire de fulger”. Acesta este o iluminare a întregului sistem babilonic, învelit de veacuri în misterul tipurilor și simbolismului. Cu câtă bucurie ar fi distrus clerul aceste două cărți ale Bibliei dacă ar fi știut ceea ce se învață în ele!

21:16. ***Du-te pe o cale sau pe alta, fie la dreapta, fie la stânga, oriîncotro se îndreaptă fața ta.*** — Oriunde Pastorul Russell și poporul adevărului și-ar îndrepta fața să meargă, aceasta le este autorizat de către Domnul.

21:17. ***Eu de asemenea voi bate din palme și Îmi voi odihni furia; Eu, Iehova, am vorbit»."*** — Dumnezeu Își va manifesta mânia și va face ca furia Sa să se odihnească asupra eclesiasticismului.

21:18, 19. ***Cuvântul lui Iehova a venit la mine din nou, spunând: „«De asemenea, fiu al omului, rânduiește-ți două căi,***

pe care sabia regelui Babilonului să vină; ambele vor ieși dintr-o singură țară; și alege-ți un loc, alege-l la capătul căii cetății. — Existau două modalități prin care armele de război, revoluție și anarhie puteau să lovească; prin oricare modalitate lovitura trebuia să vină de la Satan, regele anarhiei. Aceasta urma să vină din Ribla, intersecția drumurilor. Ribla înseamnă «pustiit». Din 1878 bisericile lumești, iar din 1914 guvernele lumești, au fost „lăsate pustii” (Matei 23:38) și au fost subjugate, una lăsată pustiirii prin Sabia Spiritului, cealaltă lăsată pustiirii prin armele carnale.

21:20. ***Rânduiește o cale, ca sabia să vină la Raba amoniților și la Iuda în Ierusalimul cel întărit.*** — Sabia ar putea merge la est de Iordan împotriva amoniților (Amos 1:14; Ieremia 49:2), sau la vest de Iordan, direct la Ierusalim, mai întâi de toate. Aceasta ar putea lovi Marea Companie [Raba] (Apocalipsa 7:9) de „tovarăși însoțitori” (Psalmul 45:14) [amoniți], sau mai întâi și direct poate lovi împotriva bisericismului [Iuda] și a eclesiasticismului propriu-zis – „împrejmuit”, exclusiv, superior, „cel mai bun” popor, până acum atât de bine apărat de prejudiciu.

21:21. ***Pentru că regele Babilonului a stat în picioare la despărțirea drumului, la capătul celor două căi, pentru a folosi ghicire; el și-a făcut săgețile strălucitoare, s-a sfătuit cu chipuri, căuta în ficat.*** — Forțele care vor răsturna Creștinătatea sunt cu totul sub influența și conducerea spiritelor rele – așa cum este sugerat prin amestecarea săgeților numite pentru cele două cetăți, prin consultarea idolilor [teorii], și prin căutarea în ficat [spiritism], prin interpretare. Diavolul alege cuvinte amare [săgeți] (Psalmul 64:3), consultă spirite rele [chipuri], și este condus chiar și în opoziția sa față de Iehova prin propriile sale interpretări ale Scripturii. Matei 4:6; 2 Corinteni 11:14.

ACEASTA NU SE VA CREDE

21:22. ***La dreapta lui era ghicirea pentru Ierusalim, pentru a rândui căpetenii, să deschidă gura pentru măcel, să înalțe vocea cu strigăt, să rânduiască berbeci împotriva porților, să înalțe un val de pământ și să construiască o fortificație.*** — Dovada din Scripturi arată că spiritele rele regizează ca mișcarea revoluționară și anarhistă să procedeze mai întâi la nimicirea

Creștinătății. Fostul țar al Rusiei era un spiritist, și menținea medii pentru consultare. Kaizerul Wilhelm al Germaniei, cu ani înainte de marele război, a urmat îndrumarea unui demon care vorbea cu el claraudit, îndemnându-l la cursul său prezent. Un număr surprinzător de oameni proeminenți consultă medii spiritiste. Vocea spiritelor a fost pentru război prin orice mijloace conceptibile, o națiune să fie ridicată împotriva altei națiuni, dar sunt destinate să efectueze la fel de bine dezolarea eclesiasticismului.

21:23. ***Și va fi o ghicire falsă înaintea ochilor lor, pentru cei care au jurat jurăminte; dar el va aminti nelegiuirea, ca ei să fie prinși».*** — Înaintea ochilor celor care au jurat supunere zeului eclesiasticismului, tatălui minciunilor, această prezicere adevărată a căderii națiunilor va părea o așteptare greșită – așa cum a dat impresia tuturor celor mari ai Creștinătății. Ei au gândit că acest război va fi la fel ca alte războaie. Dar sfârșitul vârstei (lumii) a venit; și nelegiuirile eclesiasticismului nu vor mai trece nepedepsite.

21:24. ***De aceea astfel spune Domnul Iehova: «Pentru că faceți să fie amintită nelegiuirea voastră, întrucât fărădelegile voastre sunt descoperite, astfel încât în toate facerile voastre, se arată păcatele voastre, pentru că, se amintește de voi, veți fi prinși cu mâna.*** — Universala răscolire de gunoi de către socialiști, anarhiști, scriitori de reviste, inspectori și reformatori sociali a cauzat ca nelegiuirile uitate ale Creștinătății să fie din nou amintite și fărădelegile ei descoperite, astfel încât nu există niciun departament – comercial, financiar, politic sau religios – în care să nu figureze practicile ei păcătoase. Dumnezeu a permis ca aceste lucruri să fie arătate ca ea să poată fi luată în flagrant.

21:25. ***Și tu, prinț profan și stricat al lui Israel, a cărui zi a venit, când nelegiuirea va avea un sfârșit».*** — Prințul profan și nelegiuit al evreilor a fost Zedechia, ultimul lor rege. (A248; W.T.'04-343.) Antitipul este clasa domnească a bisericismului, clerul, profanând Templul sfânt al lui Dumnezeu, Biserica, Corpul lui Cristos, cu doctrinele demonilor (1 Timotei 4:1), la fel de nelegiuiți înaintea lui Dumnezeu precum au fost prototipii lor, scribii, doctorii și fariseii, cu pretenția lor ipocrită de sfințenie.

Timpul lor a venit – 1918 – când nelegiuirea în Casa Fiilor lui Dumnezeu va avea sfârșit.

21:26. ***Astfel spune Domnul Iehova: «Scoateți diadema și luați coroana; aceasta nu va mai fi la fel; înălțați pe cel umil și doborâți pe cel înălțat.*** **—** Astfel spune Atotputernicul Dumnezeu: „Îndepărtați mitra” [tradus greșit „diademă”]. Mitra era o fâșie de in în jurul frunții tipificând dreptatea lui Cristos, presupusă a fi în mintea clerului, dar de fapt, ca clasă, nu este mai mult în ei decât în morminte văruite. (Matei 23:27.) Regele purta o coroană de aur pe cap, care era ținută de o mitră albă de in. (A248; B76, 79; W.T.’98-359.) Clerul, domnitorii moștenirii lui Dumnezeu, s-au încoronat pe sine cu stăpânirea pământului în persoana papei și în dorința generală a clericilor de a conduce în afacerile oamenilor, o domnie bazată pe presupusa lor dreptate [mitră]. Această mare criză nu va fi asemenea eșecurilor temporare din secolele trecute ale eclesiasticismului. Masele umilite, revoluționare și anarhiste, se vor înălța la putere în Timpul de Strâmtorare, iar clerul înălțat va fi totalmente umilit. Matei 23:12.

21:27. ***O voi răsturna, răsturna, răsturna; și aceasta nu va mai fi, până va veni Acela căruia dreptatea îi aparține; și i-o voi da Lui».*** **—** [„Eu o voi răsturna, răsturna, răsturna, și aceasta nu va mai fi, până El vine al cărui drept acesta este, și Eu o voi da Lui”; – traducere mot a mot din King James, n. t.]

În război, revoluție și anarhie Iehova va răsturna întreit Creștinătatea, până când Cristos, în mare putere, va lua coroana și va conduce afacerile pământului.

E133; A248; B76, 79; W.T.’05-253; H.L.61.

21:28. ***Iar tu, fiu al omului, profețește și spune: «Astfel spune Domnul Iehova referitor la amoniți și referitor la ocara lor»; chiar să spui: «„Sabia, sabia este scoasă; pentru măcel este lustruită, pentru a mistui din cauza strălucirii.*** **—** Nici cei în mod deschis lumești, nici creștinii declarați nu vor scăpa, pentru că războiul, revoluția și anarhia vor fi la scară extinsă – „sabia este scoasă” – să mistuie și pe cei lumești.

21:29. ***În timp ce ei văd deșertăciune pentru tine, în timp ce ei îți ghicesc o minciună, pentru a te aduce pe gâturile celor uciși, a celor stricați, cărora le-a venit ziua, când nelegiuirea lor***

va avea sfârșit. — Distrugerea va veni chiar atunci când cei înțelepți în felul lumii în mod greșit afirmă că aceasta nu este aproape să vină.

21:30. ***Să o fac să se întoarcă în teacă? Te voi judeca în locul unde ai fost creat, în țara ta de naștere.*** — Strâmtorarea nu se va liniști – sabia nu se va „întoarce în teacă”; pentru că Dumnezeu va condamna și pe creștinii lumești, determinându-i să se întoarcă în starea de necredință în care ei au fost.

21:31. ***Și Îmi voi revărsa indignarea asupra ta, voi sufla împotriva ta în focul mâniei Mele și te voi da în mâna unor oameni brutali și iscusiți în a nimici.*** — Dumnezeu Își va revărsa mânia asupra creștinilor declarați lumești. El va sufla asupra lor rafalele de foc ale războiului, revoluției și anarhiei. Ei vor fi predați în mâinile unor soldați revoltați, brutali, distrugători, nemiloși, abili în artele măcelului, instruiți de către teutoni și aliați să cunoască eficiența maximă în război. Sabia Spiritului, Cuvântul lui Dumnezeu, de asemenea va fi în mâinile celor consacrați, aparent dar nu realmente cruzi, abili prin puterea divină să o folosească cu efect elocvent.

21:32. ***Tu vei fi hrană pentru foc; sângele tău va fi în mijlocul țării; nu vei mai fi amintit, pentru că Eu, Iehova, am vorbit”».”*** — Instituțiile condamnate divin vor fi folosite ca combustibil pentru focul anarhiei sângeroase și vor trece în uitare. Războiul este creuzetul eclesiasticismului.

„Frumoase sunt mâinile ce necurmat
Fac tot ce e bun, nobil și adevărat.
Strălucitoare sunt fețele ce pot reda
Succesul zilei prin necaz și luptă grea!

Lumina spiritului, cât este de plăcută,
Căci chiar dacă-i întuneric și negură multă,
Tot prețioase pentru Tatăl Ceresc
Sunt sufletele ce dreptatea iubesc!”

EZECHIEL XXII

CREUZETUL RĂZBOIULUI

22:1-4. ***Mai mult, Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând: „Și tu, fiu al omului, vei judeca, vei judeca tu cetatea sângeroasă? Da, fă-o să cunoască toate urâciunile ei. Atunci să spui: «Astfel spune Domnul Iehova: „Cetatea varsă sânge în mijlocul ei, ca să vină timpul ei și își face idoli împotriva ei însăși pentru a se pângări. Tu ai devenit vinovată în sângele tău pe care l-ai vărsat; și te-ai pângărit în idolii tăi pe care i-ai făcut; și ai făcut ca zilele tale să se apropie și ai ajuns la anii tăi; de aceea te-am făcut ocară pentru păgâni și batjocură pentru toate țările.*** **—** În capitolul 22 sunt relatate diferitele nelegiuiri ale Ierusalimului. (22:1-12.) Pedeapsa lor este descrisă sub figura unui creuzet. (22:13-22.) Creștinătatea, și mai ales eclesiasticismul, sunt vinovați de vărsare de sânge și de păgânism profanator. Aceasta, printr-un proces natural, a adus cu sine o situație care nu mai poate continua. Izbucnirea prezentă a răului și a strâmtorării, având în vedere pretențiile mărețe ale trecutului, a făcut un proverb Creștinătatea păgânizată printre popoarele recunoscute păgâne. D72.

22:5. ***Cei de aproape și cei de departe de tine te vor batjocori, pe tine care ești infamă și mult chinuită.*** **—** Cei necredincioși, atât din țările „creștine” cât și din afara lor, batjocoresc „Creștinătatea” – acum cu numele pângărit și „plină de tumult”.

22:6. ***Iată, prinții lui Israel, fiecare, au fost în tine ca să verse sânge după puterea lor.*** **—** Toți conducătorii din Creștinătate, în mania lor pentru război, au folosit orice putere pentru a promova vărsare de sânge. Conducătorii spirituali, prin învățături false, au anihilat speranțele spirituale a milioane de oameni. Luca 11:52.

22:7. ***În tine au disprețuit pe tată și pe mamă; în mijlocul tău s-au purtat cu oprimare cu străinul; în tine au chinuit pe cel fără tată și pe văduvă.*** **—** Ei au tratat pe nedrept clasele care aveau nevoie de ajutor. Spiritualmente, ei au

disprețuit pe Tatăl nostru și pe Legământul Său de Har, și au oprimat pe cei care sunt peregrini și străini în lume. 1 Petru 1:1.

22:8. ***Ai disprețuit lucrurile Mele sfinte și ai profanat sabatele Mele.*** — Ei au disprețuit învățăturile sfinte ale Cuvântului lui Dumnezeu referitoare la a șaptea Zi de o mie de ani de odihnă, și au încercat justificare prin fapte în locul odihnei în credință.

22:9. ***În tine sunt oameni defăimători pentru a vărsa sânge; și în tine ei mănâncă pe munți; în mijlocul tău ei lucrează cu desfrânare.*** — În biserici sunt bârfitori, vorbitori de rău, asasini de reputație. În ele sunt unii care se delectează la mesele demonilor (1 Timotei 4:1; 1 Corinteni 10:21), cum ar fi domnii sau conducătorii care stau în fruntea națiunilor; aceștia doresc uniunea nesfințită a bisericii cu statul.

22:10, 11. ***În tine au descoperit ei goliciunea tatălui lor; în tine au umilit pe cea care era pusă deoparte din cauza murdăriei. Și unul a făcut urâciune cu soția aproapelui său; și un altul a pângărit-o cu desfrânare pe nora lui; iar un altul în tine a umilit-o pe sora sa, pe fiica tatălui său.*** — Ei nu numai că au făcut biserici-stat în toate direcțiile posibile, dar în nenumărate rânduri au fost vinovați de imoralitate sexuală.

22:12. ***În tine au luat ei daruri pentru a vărsa sânge; ai luat camătă și dobândă și ai câștigat cu lăcomie de la aproapele tău prin extorcare și pe Mine M-ai uitat", spune Domnul Iehova.*** — Ei au folosit darurile lui Dumnezeu pentru scopuri rele, chiar și să ucidă pe sfinții martiri ai lui Dumnezeu; ei au practicat chiar și extorcare de la cei apropiați lor. Ei au făcut acestea deoarece au uitat pe Domnul.

22:13. ***„Iată, de aceea am bătut din mâna Mea la câștigul tău necinstit pe care l-ai câștigat și la sângele tău care a fost în mijlocul tău.*** — Dumnezeu a arătat semnele clare ale mâniei împotriva ipocriziei eclesiasticismului și a spiritului lui de omor.

22:14. ***Poate inima ta să îndure sau pot mâinile tale să fie tari, în zilele în care Mă voi ocupa de tine? Eu, Iehova, am vorbit aceasta și o voi face.*** — Înaintea unei conștiințe abuzate

inima trebuie să o părăsească și puterile ei să slăbească în zilele când Dumnezeu se va ocupa de nelegiuirile ei.

22:15. ***Și te voi împrăștia printre păgâni și te voi risipi în țări și voi mistui necurăția din tine.*** — El va împrăștia eclesiasticii și prin încercări de foc va mistui necurăția eclesiasticismului.

22:16. ***Și îți vei lua moștenirea în tine însuți înaintea ochilor păgânilor și vei cunoaște că Eu sunt Iehova"»."*** — Ea va fi profanată, întinată și distrusă în ochii națiunilor pământului.

22:17, 18. ***Și Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând: „«Fiu al omului, casa lui Israel a devenit pentru Mine ca o zgură; ei toți sunt aramă și cositor și fier și plumb în mijlocul cuptorului; ei sunt zgura argintului».*** — Eclesiasticismul, clerici și laici deopotrivă, pentru dreptul și sfântul Dumnezeu au devenit ca refuzul metalelor inferioare într-un cuptor aprins al necazului; ei sunt zgura Marii Companii [argint]. (Ieremia 6:30.) Metalele inferioare tipifică gradele de naturi pământești; aramă [perfecțiune umană], cositor [neghină, concepută de eroare], fier [putere lumească sălbatică], și plumb [păcat, nelegiuire].

22:19. ***De aceea astfel spune Domnul Iehova: «Pentru că toți ați devenit zgură, iată, de aceea vă voi aduna în mijlocul Ierusalimului.*** — Dumnezeu va aduna popoarele corupte și națiunile Creștinătății.

22:20. ***Precum ei adună argint și aramă și fier și plumb și cositor în mijlocul cuptorului, pentru a sufla focul asupra lor, să le topească; tot astfel vă voi aduna în mânia Mea și în furia Mea și vă voi lăsa acolo și vă voi topi.*** — Această mare conglomerare de persoane de toate nuanțele de josnicie vor fi adunate ca într-un furnal, când Dumnezeu va permite necazuri de nedescris să îi dezoleze; și acolo El îi va părăsi.

22:21. ***Da, vă voi aduna și voi sufla asupra voastră în focul mâniei Mele și veți fi topiți în mijlocul lui.*** — Aceștia urmează să fie topiți în inimă și spirit în necazurile arzătoare ale mâniei Lui.

22:22. ***Precum este topit argintul în mijlocul cuptorului, tot astfel veți fi topiți în mijlocul lui; și veți***

cunoaște că Eu, Iehova, Mi-am turnat furia asupra voastră».” — Așa cum Marea Companie de copii concepuți de spirit ai lui Dumnezeu au suferit cu milioanele, la fel va fi și cu clericii și laicii, care mărturisesc creștinismul fără spiritul său.

22:23, 24. ***Și Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând: „Fiu al omului, spune-i ei: «„Tu ești țara necurățită, fără ploaie în ziua indignării.*** — Creștinătatea în acest Timp de Strâmtorare este fără ploaia curățitoare și înviorătoare a apei Cuvântului lui Dumnezeu.

22:25. ***Este o uneltire a profeților ei în mijlocul ei, ca un leu care răcnește hămesind după pradă; ei au mâncat suflete; au luat tezaurul și lucrurile prețioase; i-au făcut multe văduve în mijlocul ei.*** — Printre cler există o conspirație împotriva Adevărului. «Federația [așa-numitelor] Bisericilor lui Cristos în America», tocmai ca un diavol (leu răcnind), încă va sfâșia în bucăți poporul Adevărului Prezent, va omorî pe mulți, și unora mai slabi le va provoca pierderea vieții lor spirituale. Ei vor lua și distruge literatura care conține prețiosul adevăr biblic. Literalmente, predicatorii prin predicarea războiului către oameni au făcut milioane de văduve.

22:26. ***Preoții ei au violat legea Mea și au profanat lucrurile Mele sfinte; nu au făcut deosebire între ce este sfânt și ce nu este sfânt, nici nu au arătat deosebire dintre necurat și curat și și-au ascuns ochii de la sabatele Mele și Eu sunt profanat printre ei.*** — Clerul romano-catolic – și clerul protestant – au încălcat Legea Iubirii Divine; au pervertit adevărurile lui Dumnezeu cu învățături păgâne, nu au arătat nicio diferență între cei curățați prin sângele lui Cristos și cei care încă sunt în păcatele lor, au negat învățătura Bibliei referitoare la Mileniu (Apocalipsa 20:2-7), au ascuns odihna sabatului îndreptățirii prin credință, și au promovat un acaparator sistem al penitențelor și al liturghiilor pentru păcat și al colectelor, care discreditează și profanează numele lui Dumnezeu.

22:27. ***Prinții ei în mijlocul ei sunt ca lupi hămesind după pradă, pentru a vărsa sânge și pentru a nimici suflete, pentru a obține câștig necinstit.*** — Eclesiasticii, „lupi în haine

de oi” (Matei 7:15), sfâșie prada lor, pe membrii Corpului lui Cristos, varsă sânge în persecuție și distrug viața spirituală – toate pentru a dobândi bani pentru a perpetua religia lor infamă și păgânizată. Mica 2:9-11.

22:28. ***Și profeții ei i-au tencuit cu mortar nestins, văzând deșertăciune și ghicindu-le minciuni, spunând: «Astfel spune Domnul Iehova», când Iehova nu a vorbit.*** **—** Predicatorii protestantismului au văruit întreaga mulțime a eclesiasticilor, imaginându-și doctrine goale de evoluție și critică înaltă, și mințind poporul dându-i propriile lor teorii drept Cuvântul lui Dumnezeu.

22:29. ***Poporul țării a lucrat cu oprimare și a practicat hoția și au chinuit pe cel sărac și pe cel nevoiaș; da, ei au oprimat pe străin pe nedrept.*** **—** Laicii atât ai romanismului cât și ai protestantismului au oprimat pe cei săraci în spirit, au jefuit pe cei care aveau nevoie de ajutorul lui Dumnezeu a cărui alinare ei o aveau, și au oprimat pe nedrept pe cei „peregrini și străini” dintre ei. Evrei 11:13.

22:30. ***Și Eu am căutat un om printre ei, care să facă îngrăditura și să stea neclintit în spărtură, înaintea Mea, pentru țară, ca să nu o distrug; dar nu am găsit pe nimeni.*** **—** Dumnezeu a promis să nu distrugă Sodoma dacă ar fi în ea zece oameni drepți; El va căuta măcar *unul* în eclesiasticism care este integru în dreptatea lui Cristos pentru a repara zidul țarcului său de capre și să stea în spărtură ca El să nu îl distrugă; dar El nu va găsi niciunul!

22:31. ***De aceea Mi-am turnat indignarea asupra lor; i-am mistuit cu focul mâniei Mele; le-am întors calea asupra capului lor”, spune Domnul Iehova».”*** **—** De aceea eclesiasticismul este condamnat dispariției.

EZECHIEL XXIII

DOUĂ SISTEME DE BISERICI APOSTATE

23:1, 2. ***Cuvântul lui Iehova a venit din nou la mine, spunând: „«Fiu al omului, erau două femei, fiicele unei singure mame.*** — Capitolul 23 descrie uniunea biserică-stat a bisericii romano-catolice, ilustrată ca o femeie desfrânată, Ohola, și a bisericii protestante, sora ei desfrânată, Oholiba, și distrugerea ambelor în Timpul de Strâmtorare de către națiunile cu care ele au făcut uniune. Ieremia 3:6-10.

23:3. ***Și ele au comis desfrânare în Egipt; au comis desfrânare în tinerețea lor; acolo le-au fost strânși sânii și acolo și-au lovit sânul fecioriei lor.*** — Ambele aceste biserici au satisfăcut întotdeauna ideile și oamenii lumești, și chiar în tinerețea lor erau vinovate de uniunea bisericii cu statul.

23:4. ***Și numele lor erau Ohola, cea mare, și Oholiba, sora ei; și ele erau ale Mele și au născut fii și fiice. Astfel erau numele lor: Samaria este Ohola, și Ierusalimul este Oholiba.*** — Numele lor sunt semnificative. Ohola înseamnă «propriul ei cort». Dumnezeu nu este deloc în eclesiasticismul romanist; acesta își are propriul tabernacol, numit „tabernacolul lui Moloh” (Faptele 7:43). Satan însuși locuiește în sistemul papal și îl pune în funcțiune. Oholiba înseamnă «cortul Meu este în ea». Tabernacolul lui Dumnezeu, adevărata Biserică, a fost în principal printre protestanți. În această ilustrație, un eclesiasticism protestant desfrânat este denumit «Ierusalim». Ambele au fii – cei proeminenți – și fiice – biserici sectare.

23:5. ***Și Ohola s-a desfrânat când era a Mea; și s-a aprins după iubiții ei, după asirienii, vecinii ei.*** — Biserica Romană provine din zilele apostolice, când ea era Biserica lui Dumnezeu [a Mea]; dar ea a căzut în dragoste cu vecinii ei, conducătorii acelei vârste brutale, și a căutat puterea temporară.

23:6. ***Care erau îmbrăcați în albastru, căpetenii și conducători, cu toții tineri de dorit, călăreți, călărind pe cai.*** — Liderii și conducătorii în afacerile lumești erau aparent credincioși (îmbrăcați în albastru, tipic fidelității), și părea de

dorit și atractiv să fie asociată cu ei. Aceștia erau oameni de gândire și oameni de acțiune, călărind pasiuni de filosofii deșarte.

23:7. ***Astfel ea a comis adulter cu aceia, cu toți bărbații aleși ai Asiriei și cu toți după care se aprindea; cu toți idolii lor se pângărea.*** — Biserica asociată cu ei pentru câștigul puterii lumești, și-a fixat afecțiunea asupra lor în loc de a și-o fixa pe lucrurile de sus, și s-a pângărit cu ideile lor păgâne.

23:8. ***Și nu și-a părăsit desfrânările aduse din Egipt, pentru că în tinerețea ei s-au culcat cu ea și i-au lovit sânii fecioriei ei și și-au turnat desfrâul lor peste ea.*** — Nici nu a renunțat la spiritul ei lumesc când a preluat ascetismul oriental.

23:9, 10. ***Pentru aceea am dat-o în mâna iubiților ei, în mâna asirienilor, după care se aprinsese. Aceștia i-au dezvelit goliciunea; au luat pe fiii ei și pe fiicele ei, iar pe ea au ucis-o cu sabia; și ea a devenit faimoasă printre femei; fiindcă au făcut judecată asupra ei.*** — Conducătorii au descoperit starea dezgolită, neprotejată a romanismului; și tătarii, vandalii, hunii și turcii au năvălit din est cu sutele de mii împreună cu ideile lor păgâne, și au ucis pe fiii și fiicele romanismului cu sabia literală, precum și spiritualmente pe copiii ei. Printre religiile păgâne (femei) „creștinismul” romanist a devenit un nume și un proverb; pentru că invadatorii au executat judecata lui Dumnezeu asupra ei.

PROFANAREA PROTESTANTISMULUI

23:11. ***Și când sora ei Oholiba a văzut aceasta, ea a fost mai coruptă în iubirea ei necumpătată decât ea și în desfrânările ei mai mult decât sora ei în desfrânările ei.*** — Protestantismul a început cu o puritate comparativă, dar mai târziu a dezvoltat o dragoste exagerată pentru putere temporară. Chiar mai mult decât papalitatea a încercat în fiecare națiune să „alerge după afaceri”.

23:12. ***Ea s-a aprins după asirieni, vecinii ei, căpetenii și conducători îmbrăcați în măreție, călăreți călărind pe cai, cu toții tineri de dorit.*** — Ea, de asemenea, și-a fixat afecțiunea

pe popularitate cu conducătorii pământului, mari și mici, conservatori, radicali și revoluționari.

23:13-17. ***Atunci am văzut că ea s-a pângărit, că ele amândouă au luat o singură cale, și că ea și-a înmulțit adulterul, pentru că atunci când a văzut bărbați gravați pe perete, chipurile caldeenilor desenate cu roșu aprins, încinși cu brâie peste coapsele lor, preafrumoși în tiare vopsite pe capetele lor, cu toții prinți frumoși la privit, după felul babilonienilor din Caldeea, țara lor de naștere; și îndată ce i-a văzut cu ochii ei, s-a aprins după ei și a trimis mesageri la ei în Caldeea. Și babilonienii au venit la ea, în patul de dragoste, și au pângărit-o cu desfrâul lor și ea s-a murdărit cu ei și mintea ei s-a înstrăinat de ei.*** — Dumnezeu a văzut că ambele biserici, romană și protestantă, aveau tendințe similare spre uniune biserică-stat, în special protestantismul; pentru că ea niciodată nu a văzut sau auzit de careva oameni mari lumești, chiar până la liderii locali ai celor mai mici comunități rurale, ca ea să nu le fi dorit influența și ajutorul – îndeosebi banii lor – și în mod sistematic i-a invitat să se asocieze cu o biserică, cu totul indiferent dacă au rămas sau nu lumești. Oamenii proeminenți atât de mult s-au îngrămădit pretutindeni în bisericile protestante și au încercat ei să dirijeze lucrurile, încât chiar rândurile eclesiasticilor și a susținătorilor mai puțin proeminenți ai eclesiasticismului s-au îmbolnăvit din cauza lor.

23:18. ***Astfel ea și-a descoperit adulterul ei și și-a dezvelit goliciunea; atunci mintea Mea s-a înstrăinat de ea, precum mintea Mea s-a înstrăinat de sora ei.*** — Scriitorii de ziare, socialiștii, anarhiștii și răscolitorii de gunoi au expus spiritul lumesc al bisericilor protestante; și Însuși Dumnezeu, din 1878, a fost înstrăinat de ei.

23:19-21. ***Totuși ea și-a înmulțit adulterul ei, aducându-și aminte de zilele tinereții ei, în care se desfrâna în țara Egiptului. Fiindcă ea s-a aprins după concubinii ei, a căror carne este ca și carnea măgarilor și a căror scurgere este ca și scurgerea cailor. Astfel ți-ai adus aminte desfrânarea tinereții tale, când sânii tăi erau loviți de egipteni, pentru pieptul tinereții tale.»*** — Eclesiasticismul protestant și-a

înmulțit alianțele sale lumești; și cei proeminenți și bogați, „din pământ, pământești”, au umplut bisericile cu neghină, cu cei lumești, dorind să profite de asocierea cu oamenii proeminenți.

23:22. ***De aceea, Oholiba, astfel spune Domnul Iehova: «Iată, voi ridica împotriva ta pe iubiții tăi, de care mintea ta s-a înstrăinat și îi voi aduce împotriva ta de fiecare parte.*** — „De aceea, protestantismule, așa vorbește Adonai Iehova: «Eu voi ridica, în război și revoluție, pe oamenii lumești din tine, de care ești deja bolnav, și îi voi aduce împotriva ta de fiecare parte».”

23:23. ***Pe babilonieni și pe toți caldeenii, Pecodul și Șoa și Coa și pe toți asirienii împreună cu ei; cu toții tineri de dorit, căpetenii și conducători, domni mari și renumiți, cu toții călărind pe cai.*** — Cei lumești, cei înțelepți în felul lumii (caldeeni), ofițerii (Pecodul), prinții (Șoa) și conducătorii (Coa), și toți nemulțumiții și anarhiștii împreună cu ei vor veni împotriva ta, călărind pasiuni distructive pentru tine.

23:24. ***Și ei vor veni împotriva ta cu care, căruțe și roți și cu o adunare de popoare, care vor pune împotriva ta pavăză și scut și coif, de jur împrejur; și voi pune judecată înaintea lor și conform cu judecățile lor ei te vor judeca.*** — Ei vor lupta împotriva bunăstării tale cu propriile lor organizații (care), cu lideri (călăreți, tradus greșit căruțe), cu un plan sistematic de funcționare (roți), și cu un mare număr de adepți ai revoluționarilor; și ei te vor condamna conform propriilor lor idei pervertite despre dreptate.

23:25. ***Și Îmi voi întoarce gelozia împotriva ta și ei se vor purta furios cu tine; îți vor lua nasul și urechile; și rămășița ta va cădea prin sabie, ei vor lua pe fiii tăi și pe fiicele tale; și rămășița ta va fi nimicită prin foc.*** — Gelozia lui Dumnezeu, necunoscută protestantismului, a fost provocată prin spiritul său lumesc; și El va permite maselor să se ocupe de ea în furie; acestea o vor distruge spiritualmente, lipsind-o de capacitatea de a discerne lucrurile spirituale (nas) și de a auzi (urechi) Cuvântul lui Dumnezeu. Ei vor forța pe fiii și fiicele protestantismului în serviciul războiului și revoluției; iar rămășița va fi nimicită în anarhia care urmează.

23:26. ***De asemenea te vor dezbrăca de hainele tale și îți vor lua bijuteriile tale frumoase.*** — Protestantismul va fi dezbrăcat de hainele sale de auto-dreptate și de bijuteriile sale imitate – de cei care nu sunt cu adevărat creștinați; pentru că ei vor lepăda toată pretenția de religie.

23:27. ***Astfel voi face Eu să înceteze desfrânarea ta din tine și adulterul tău adus din țara Egiptului; astfel încât să nu îți ridici ochii spre ei, nici să nu îți mai amintești de Egipt».*** — Ne mai fiind atractivă sau utilă pentru puterile conducătoare, fără să vrea își va înceta avansurile ei în scopul apucării puterii lumești.

23:28. ***Pentru că astfel spune Domnul Iehova: «Iată, te voi da în mâna celor pe care îi urăști, în mâna celor de care mintea ta s-a înstrăinat.*** — Toți oamenii supuși legii, și în special eclesiasticismul protestant, urăsc și se tem de forțele fărădelege distructive ale societății; dar în mâinile crude ale unor atare vor fi ei predați.

23:29. ***Și ei se vor purta cu tine cu ură și îți vor lua toată munca și te vor lăsa goală și fără haine; și goliciunea adulterului tău va fi dezvelită, deopotrivă desfrânarea ta și comportamentul tău imoral.*** — Aceste forțe malefice vor trata cu ură protestantismul, îi vor lua toate rezultatele lucrării sale și o vor despuia complet din cauza relelor finale făcute prin uniunea dintre biserică și stat.

23:30. ***Îți voi face aceste lucruri, pentru că ai desfrânat după păgâni și pentru că ești murdărită cu idolii lor.*** — Dumnezeu va face acest lucru deoarece protestantismul a căutat și a făcut uniuni biserică-stat, și s-a murdărit cu idei și practici lumești.

23:31. ***Ai umblat în calea surorii tale; de aceea voi pune paharul ei în mâna ta».*** — Ea a umblat în calea papalității; de aceea Dumnezeu îi va da și ei paharul de necaz al papalității. Ieremia 25:15.

23:32. ***Astfel spune Domnul Iehova: «Vei bea din adâncul și largul pahar al surorii tale; se va râde de tine în batjocură și vei fi luată în derâdere; el conține mult.*** — Protestantismul va bea măsura adâncă și largă a paharului de

necaz al romanismului; el conține mult. Ca urmare a războaielor și a devastării aduse prin spiritul său lumesc, în fața evlaviei sale lăudate, protestantismul va fi disprețuit și luat în derâdere de întreaga lume. Apocalipsa 9.

23:33. ***Vei fi umplută cu beție și întristare, cu paharul înmărmuririi și al pustiirii, cu paharul surorii tale, Samaria.*** — Protestantismul va fi îmbătat cu spiritul de război (Ieremia 13:13), iar mai târziu va fi stupefiat cu uimire la rezultatele ruinătoare ale conduitei sale proprii, sfârșindu-se în același pahar de necaz, ruină totală, cu care se va confrunta și sora sa biserică, catolicismul.

23:34. ***Îl vei bea și îl vei goli de tot și îi vei sparge cioburile și îți vei smulge sânii, pentru că Eu am vorbit aceasta», spune Domnul Iehova.*** — Protestantismul va goli paharul dezolării și necazului și îi va sorbi chiar și drojdiile. (Isaia 30:14.) Ea va fi zdrobită în anarhie, și își va pierde toate caracteristicile care o făceau atractivă pentru guvernele acestei lumi în scopul uniunii dintre biserică și stat.

23:35. ***De aceea astfel spune Domnul Iehova: «Pentru că M-ai uitat și M-ai lepădat înapoia spatelui tău, de aceea poartă-ți și tu desfrânarea și adulterele tale».”*** — Deoarece ea a uitat pe Domnul și L-a lepădat din mintea ei, protestantismul va îndura neajutorat de El rezultatele propriei sale conduite rele.

23:36. ***Iehova mi-a mai spus: „«Fiu al omului, vei judeca tu pe Ohola și pe Oholiba? Da, vestește-le urâciunile lor.*** — În versetele de la 36 până la 49 romanismul și protestantismul sunt împreună condamnați.

23:37. ***Pentru că ele au comis adulter și sânge este în mâinile lor; și cu idolii lor au comis adulter și de asemenea au făcut pe fiii lor, pe care Mi i-au născut, să treacă pentru ele prin foc, pentru a-i mânca.*** — Ele ambele au făcut uniuni biserică-stat. Ele s-au făcut vinovate de sânge pentru că au provocat războaie și moartea spirituală a mulțimilor. Ele și-au dat inimile idolilor lor doctrine. Ele au făcut ca copiii lui Dumnezeu să îndure necazuri de foc, și le-au fript, rănit și ars viețile lor religioase cu teoria chinului veșnic.

23:38. ***Mai mult, aceasta Mi-au făcut: au profanat Sanctuarul Meu în aceeași zi și au pângărit sabatele Mele.*** **—** În aceeași zi, Vârsta Evanghelică, ele au profanat Sanctuarul lui Dumnezeu, Biserica, cu doctrine distrugătoare pentru suflet. Ele au ridiculizat Mileniul, și au substituit odihna credinței cu fapte, ca bază de justificare înaintea lui Dumnezeu.

23:39. ***Pentru că atunci când au ucis pe copiii lor pentru idolii lor, atunci au intrat în aceeași zi în Sanctuarul Meu pentru a-l spurca; și, iată, astfel au făcut ei în mijlocul casei Mele.*** **—** Ele ar ucide pe poporul lor în război și în aceeași zi ar merge să se închine lui Dumnezeu, chiar în mijlocul Sanctuarului lui Dumnezeu, Mica Turmă a Bisericii adevărate.

23:40. ***Și mai mult, ați trimis după bărbați să vină de departe, la care un mesager a fost trimis; și, iată, ei au venit; pentru ei te-ai spălat, ți-ai vopsit ochii și te-ai împodobit cu ornamente.*** **—** Ele au căutat unire cu oameni proeminenți care erau într-o stare de inimă departe de Dumnezeu, și le-au trimis predicatori; ele s-au „vopsit în alb” pentru aceștia, și-au făcut înțelepciunea (ochii) atractivă cu filosofii lumești, și s-au împodobit cu imitații de bijuterii de curtoazie, tact și politețe.

23:41. ***Și ai șezut pe un pat maiestos și o masă pregătită înaintea lui, pe care ai pus tămâia Mea și untdelemnul Meu.*** **—** Ele au luat loc pe un pat-crez maiestuos, adaptat scopurilor lumești și regale, cu o masă de hrană religioasă, învățături și filosofii, însă nu de la Dumnezeu, cărora ele le-au dat cele mai bune eforturi ale inimilor lor și au prostituat măsura de Spirit sfânt de care dispuneau pentru scopuri lumești.

CEI MAI RĂI DINTRE OAMENI LUAȚI ÎN BISERICI

23:42. ***Și vocea unei mulțimi tihnite era cu ea; și cu bărbații de rând au fost aduși sabeeni din pustie, care au pus brățări pe mâinile lor și coroane frumoase pe capetele lor.*** **—** Cu eclesiasticismul papal și protestant era vocea unei mulțimi de membri lumești ai bisericii, cu totul fără grijă în Sionul apostat. (Amos 6:1.) Printre membrii bisericii erau oameni cu cel mai negru caracter [sabeeni, descendenți ai lui Ham,

defavorizați de Dumnezeu], care aparțineau limitelor exterioare ale religiei, și care s-au împodobit cu bijuterii false de caracter și cu coroane de nemurire inerentă, însă nu ale lui Dumnezeu ci ale lui Platon.

23:43. ***Atunci i-am spus celei îmbătrânite în adultere: „Acum vor comite desfrâu cu ea și ea cu ei?”*** — Părea imposibil ca bisericile să se unească cu astfel de oameni răi pentru a câștiga influență și putere.

23:44. ***Totuși ei au intrat la ea precum intră la o femeie care face pe prostituata; astfel au intrat ei la Ohola și la Oholiba, femeile desfrânate.*** — Cu toate acestea, atât eclesiasticismul roman cât și cel protestant au făcut în așa fel.

JUDECATE DE OAMENI BUNI, PEDEPSITE DE OAMENI RĂI

23:45. ***Și bărbații drepți, le vor judeca după felul celor adultere și după felul femeilor care varsă sânge, pentru că sunt adultere și sânge este în mâinile lor».*** — Dar oamenii cu un simț al cuviinței, dreptății și aptitudinii lucrurilor vor condamna ambele biserici, romană și protestantă, așa cum erau judecate adulterele la evrei – la moarte prin pietrele faptelor grele, și prin ravagiile revoluției și anarhiei.

23:46. ***Pentru că astfel spune Domnul Iehova: «Voi aduce o ceată asupra lor și le voi da să fie alungate și prădate.*** — Dumnezeu va aduce împotriva lor o mare mulțime de oameni cu un simț ascuțit de dreptate indignată – socialiști, sindicaliști, muncitori, social-democrați, nihiliști și anarhiști. De asemenea, o mulțime de copii ai lui Dumnezeu, concepuți de Spiritul sfânt, se vor ridica împotriva acestor apostazii.

23:47. ***Și ceata le va ucide cu pietre și le va tăia cu săbiile lor; ei vor ucide pe fiii lor și pe fiicele lor și le vor arde casele cu foc.*** — Această mulțime va doborî eclesiasticismul cu fapte grele, și îl va distruge cu arme literale și cu Sabia Spiritului, Cuvântul lui Dumnezeu. Anarhiștii vor ucide literalmente milioane de membri ai bisericii; iar fiii lui Dumnezeu prin sfântul Său Cuvânt îi vor determina să își înceteze pretenția de a fi creștini.

23:48. ***Astfel voi face desfrânarea ta să înceteze din țară, ca toate femeile să fie învățate să nu facă după desfrânarea voastră.*** **—** Astfel Domnul va face ca dorința pentru unire a bisericilor cu puterea lumească să înceteze din societatea umană, încât toate corpurile religioase să poată învăța pentru totdeauna să evite această practică abominabilă.

23:49. ***Și ei vor întoarce desfrânarea voastră asupra voastră și voi veți purta păcatele idolilor voștri; și veți cunoaște că Eu sunt Domnul Iehova».”*** **—** Astfel va fi recompensată asupra sa apostazia infidelității eclesiasticismului atunci când ea va suferi rezultatele păcătoșeniei iubirii altor puternici decât Iehova, și astfel ea va învăța supremația lui Dumnezeu în afacerile oamenilor.

FURTUNA

Când vor năvăli furtuni asupra ta,
Și va părea că pacea nu s-a arăta;
Fie ca ea să-ți aducă acest gând:
„De ce să mă tem? căci Domnul este Stăpân”.

Furtuna-n aer sus de va veni,
Și nori negri spre tine-or năvăli;
Credința, de ea să te ții cu ale tale mâini,
„De ce să mă tem? căci Domnul este Stăpân”.

Prin al vieții val furtunos,
Prin luptă și trai zgomotos,
Glasul speranței strigă-n dulce ton,
„Nu te teme! Regele este al meu Domn”.

EZECHIEL XXIV

CAZANUL ÎN FIERBERE

24:1, 2. ***Și în anul al nouălea, în luna a zecea, în ziua a zecea a lunii, Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând: „Fiu al omului, scrie-ți numele zilei, al acestei zile: «regele Babilonului se îndreaptă împotriva Ierusalimului în această zi».*** — Aceasta a fost în toamna anului 1916 – un an și șase luni înainte de a fi lovită cetatea în primăvara anului 1918 – când forțele laburismului, revoluției și anarhiei au început să se afirme împotriva ordinii stabilite de lucruri în Creștinătate – a început asediul cetății.

24:3. ***Și rostește o parabolă casei răzvrătite și spune-le: «Astfel spune Domnul Iehova: „Pune un cazan, pune-l și de asemenea toarnă apă în el.*** — Ierusalimul este asemănat cu un cazan în fierbere din care este luată carnea; atunci este pus gol pe foc și rugina este arsă. Soția lui Ezechiel moare; dar el își suprimă sentimentele, și, conform cu aranjamentele pentru un preot, el nu se îndoliază pentru cei morți – o ilustrație a tristeții tăcute a evreilor cu privire la distrugerea Ierusalimului. Profeția acestui capitol a fost rostită în aceeași zi în care regele Babilonului, Nebucadnețar, „a venit, el și toată oștirea lui, și au așezat tabăra împotriva lui; și au zidit forturi împotriva lui de jur împrejur; și cetatea a fost asediată, până în anul al unsprezecelea al regelui Zedechia”. (2 Regi 25:1, 2.) Antitipul său este că, aproximativ la 1 noiembrie 1916, data morții Pastorului Russell, eclesiasticismul a început să intre în lupta sa pe viață și pe moarte, din punct de vedere material, cu forțele laburismului și anarhiei, și din punct de vedere religios cu copiii consacrați ai lui Dumnezeu, a căror activitate de atunci a fost tot mai mult să aducă mărturie despre apostazia și nimicirea iminentă a bisericismului. Eclesiasticismul, în răzvrătirea sa împotriva lui Dumnezeu, este ca o organizație asemenea unui cazan de aramă [cupru], tipificând că mulți dintre membrii săi cred Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta este pus în mijlocul tulburărilor de foc ale revoluției și anarhiei. În el este apă, simbolizând adevărul care este în eclesiasticism. Ieremia 1:13.

24:4. ***Adună bucățile lui în el, fiecare bucată bună, coapsa și umărul; umple-l cu oase alese.*** — În el sunt adunați cei mari și proeminenți (bucăți bune), precum și cei puternici (oase) din turma sa.

24:5. ***Ia pe cele mai alese din turmă și arde de asemenea oasele sub el și fă-l să fiarbă bine și lasă oasele lui să clocotească în el".*** — Elementele sociale se vor înfierbânta în Timpul de Strâmtorare până când adevărurile din eclesiasticism vor face o căldură extremă pentru membrii săi. Atunci va fi transmisă starea înfierbântată, agitată, tulbure, și pe măsură ce adevărurile se vor încălzi, vor lua pe toți membrii bisericii în apa extrem de fierbinte, chiar și pe cei mai puternici.

24:6. ***Pentru aceea astfel spune Domnul Iehova: „Vai cetății sângeroase, vai de cazanul a cărui depunere este în el și a cărui depunere nu a ieșit din el! Scoateți-o bucată cu bucată; să nu cadă niciun sorț pe ea.*** — Vai de Creștinătate, de eclesiasticism, sângeroasă cu sângele milioanelor de soldați, țărani, muncitori, martiri și sfinți, și vinovată de sânge pentru că a stins speranțele spirituale a milioane de oameni prin doctrinele sale false. Rugina ei este în ea. „Scoate-ți afară pe membrii ei de conducere, unul câte unul, fără a face deosebire, în captivitatea forțelor revoluției."

24:7. ***Pentru că sângele ei este în mijlocul ei: ea l-a pus pe vârful unei stânci; nu l-a turnat pe pământ pentru a-l acoperi cu țărână.*** — Infamia ei de sânge este în însăși esența ei. Ea nu a fost în stare să îl ascundă, dar l-a expus în întregime vederii pe „vârful stâncii ei", prin regii și kaizerii, capii ei în uniunea biserică-stat.

24:8. ***Ca să facă să vină furia pentru a se răzbuna; Eu am pus sângele ei pe vârful unei stânci, ca să nu fie acoperit".*** — Furia unor soldați și a unei mulțimi revoltate se va ridica împotriva capilor guvernelor, care de asemenea sunt și capi ai bisericilor, ca să se răzbune asupra păcatelor eclesiasticismului.

24:9. ***De aceea astfel spune Domnul Iehova: „Vai cetății sângeroase! Eu, chiar Eu voi mări grămada pentru foc.*** — Nenumărați vor fi adversarii bisericismului, și de o fierbințeală aprinsă mânia lor.

24:10. ***Îngrămădește lemne, aprinde focul, mistuie carnea și înmiresmeaz-o bine și lasă oasele să fie arse.*** — Focul nemulțumirii și anarhiei se îngrămădește să consume neghina din Creștinătate, ca neghină. Zeama se îngroașă și fierbe până chiar oasele, membrii puternici ai bisericii, încetează să mai fie astfel.

24:11. ***Apoi pune-l gol pe cărbunii acestuia, ca arama lui să fie fierbinte și să ardă și ca murdăria lui să fie topită în el, ca depunerea lui să fie mistuită.*** — Atunci eclesiasticismul, clasa clericilor, cu stranele goale, se va afla în mijlocul tulburărilor de foc și va fi consumat, ca corupția lor să poată fi înlăturată.

24:12. ***Ea s-a ostenit cu minciuni și depunerea ei mare nu a ieșit din ea; depunerea ei va fi în foc.*** — Ea a ostenit chiar predicatorii cu lipsa de onestitate a predicării lucrurilor pe care nu le credeau, și totuși ei nu au lepădat corupția ei doctrinară, care va fi combustibil pentru focul anarhiei.

24:13. ***În murdăria ta este desfrânare; deoarece Eu te-am curățit și tu nu ai fost curățată, nu vei mai fi curățată de murdăria ta, până Îmi voi fi făcut furia Mea să se odihnească asupra ta.*** — Corupția ei a fost în dorința ei de a deveni proeminentă și puternică prin puterea celor mari ai pământului. Dumnezeu a curățit-o de aceste lucruri într-o oarecare măsură prin predicatori și reformatori evlavioși; dar ea nu a fost curățită în inimă și a revenit repede la lucrurile divin proscrise. Din 1878 Dumnezeu nu a mai făcut nicio încercare de a reforma în continuare eclesiasticismul; și ea nu va fi curățată, dar furia geloziei lui Dumnezeu se va odihni peste ea.

24:14. ***Eu, Iehova, am vorbit aceasta: se va întâmpla și Eu o voi face; nu Mă voi întoarce, nici nu voi cruța, nici nu Mă voi pocăi; conform cu căile tale și conform cu facerile tale, te vor judeca ei", spune Domnul Iehova»."*** — Însuși Dumnezeu a vorbit aceasta și o va face. El nu va ceda, nici nu va cruța, nici nu va schimba Planul Său; ci în răsplata dreaptă pentru faptele ei, socialiștii și anarhiștii o vor condamna.

PASTORUL RUSSELL UN SEMN

24:15, 16. ***De asemenea Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând: „«Fiu al omului, iată, Eu iau de la tine dorința ochilor tăi cu o lovitură; totuși să nu jelești nici să nu plângi, nici să nu îți curgă lacrimile.*** — Dumnezeu a luat de la Pastorul Russell dorința ochilor săi, pe ea care o iubea, cu o lovitură sau o „plagă” de eroare spirituală, care i-a separat complet. Conform ordonanței mozaice, un preot la moartea tatălui, mamei sau soției nu trebuia să arate niciun semn special de durere, ci trebuia să rămână în Tabernacol, sau în Templu, și să participe ca de obicei la serviciul lui Dumnezeu. Pastorul Russell, ca membru al Marelui Preot și ca reprezentant al lui Cristos în lume, unicul administrator al „hranei la timp cuvenit”, a suferit profund, dar nu a vărsat lacrimi.

24:17. ***Abține-te să plângi, să nu jelești pentru morți, leagă-ți tiara capului tău pe tine și pune-ți sandalele în picioare și nu îți acoperi buzele și nu mânca pâinea oamenilor»”.*** — El nu s-a îndoliat pentru ea care era ca moartă pentru el, dar a continuat în lucrarea preoției sacrificatoare. El a fost susținut în mâhnirea sa, nu prin ajutorul uman, ci prin mângâierile Cuvântului Tatălui său.

24:18. ***Astfel am vorbit poporului dimineața; și seara soția mea a murit; iar eu am făcut dimineața precum mi se poruncise.*** — El și-a continuat mesajele și scrierile către poporul Domnului; soția sa a devenit pentru el ca una care a murit; și el a continuat neîntrerupt în activitatea serviciului divin.

24:19. ***Și poporul mi-a spus: „Nu ne vei spune ce sunt aceste lucruri pentru noi, pe care astfel le faci?”*** — De ce a fost permis Pastorului Russell de Tatăl său să îndure încercările de foc și falsitățile eclesiastice în legătură cu acest incident din viața sa?

BISERICILE VOR ÎNCETA DE A MAI FI

24:20, 21. ***Atunci le-am răspuns: „Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând: «Vorbește casei lui Israel: „Astfel spune Domnul Iehova: «Iată, voi profana sanctuarul Meu, maiestatea puterii voastre, dorința ochilor voștri și pe aceea de care se îndură sufletul vostru; și fiii voștri și fiicele voastre, pe care i-ați***

lăsat vor cădea prin sabie. — Dumnezeu dă raționamentul. Aceasta era ca o ilustrație sau parabolă a ceea ce se va întâmpla Creștinătății. Până în 1878 biserica nominală a fost într-un sens sanctuarul sau templul lui Dumnezeu; dar de atunci înainte, culminând în scurt timp, El urma să o înlăture cu o lovitură sau plagă de doctrine eronate și fapte permise divin. Biserica era tăria Creștinătății, cea în care se centra viața sa, și în jurul căreia au fost construite instituțiile sale. Ea era dorința ochilor poporului, cea pe care toți creștinii o iubeau. Cu toate acestea, Dumnezeu urma să expună profanarea pe care eclesiasticismul a făcut-o Bisericii creștine, și să determine ca organizațiile bisericii să devină pentru El ca un mort, un lucru necurat, de a nu fi atins sau jelit. Iar „copiii bisericii" vor pieri de sabia războiului, revoluției și anarhiei, și prin Sabia Spiritului vor fi făcuți să vadă că și-au pierdut speranța de viață pe planul spiritual – că „ușa este închisă".

24:22. ***Și veți face precum eu am făcut: nu vă veți acoperi buzele, nici nu veți mânca pâinea oamenilor.*** — Atât de generale și îngrozitoare vor fi tulburările încât cei morți vor zăcea literalmente neîngropați și nejeliți. Nu poate fi niciun doliu pentru cei morți într-o perioadă în care cei vii sunt copleșiți de necazuri mai rele decât moartea.

24:23. ***Și tiarele voastre vor fi pe capetele voastre și sandalele voastre în picioarele voastre; nu veți jeli nici nu veți plânge; ci veți lâncezi pentru nelegiuirile voastre și veți jeli unul față de altul.*** — Doliul va fi o mâhnire interioară a unui popor stupefiat de experiențe teribile, care tânjește și fără expresie exterioară se cufundă împreună în părtășia durerii neajutorate.

24:24. ***Astfel Ezechiel este un semn pentru voi: conform cu toate câte el a făcut veți face voi; și când acest lucru va veni, veți cunoaște că Eu sunt Domnul Iehova»"»".*** — Astfel, mâhnirea tăcută din inima Pastorului Russell era să fie un semn pentru Creștinătate. Experiențele dureroase ale Pastorului Russell în această privință trebuie să fie mai târziu cele ale întregii Creștinătăți; „și când acest lucru va veni", ei vor cunoaște că Iehova Dumnezeu este suprem, și din spatele tuturor judecăților timpului de necaz.

PASTORUL RUSSELL ESTE MORT DAR VORBEȘTE DIN NOU

24:25, 26. ***„«De asemenea, tu, fiu al omului, nu se va întâmpla aceasta în ziua când voi lua de la ei puterea lor, bucuria gloriei lor, dorința ochilor lor și spre ce își îndreaptă mințile, pe fiii lor și pe fiicele lor, că cel care scapă în acea zi va veni la tine, pentru a te face să auzi aceasta cu urechile tale?*** **—** De asemenea, în anul 1918, când Dumnezeu începe să distrugă* bisericile și milioanele de membri ai bisericii, va fi că oricine va scăpa va veni la lucrările Pastorului Russell pentru a afla semnificația prăbușirii „creștinismului”.

24:27. ***În acea zi gura ta va fi deschisă spre cel scăpat și vei vorbi și nu vei mai fi mut; și vei fi un semn pentru ei; iar ei vor cunoaște că Eu sunt Iehova.»”*** **—** Vocea Pastorului Russell a fost stinsă în moarte; și vocea sa este, comparativ vorbind, tăcută referitor la ceea ce va veni. În timpul revoluției și anarhiei el va vorbi, și nu va mai fi mut pentru cei care vor scăpa de distrugerea acelei zile. Pastorul Russell „va fi un semn pentru ei”, le va spune adevărul referitor la decizia divină asupra strâmtorării, după cum ei vor consulta cărțile sale, care sunt răspândite în număr de zeci de milioane în întreaga Creștinătate. Cuvintele lui vor fi un semn de speranță pentru ei, permițându-le să vadă partea luminoasă a norului și să privească înainte cu anticipare spre Regatul glorios al lui Dumnezeu care urmează să fie stabilit. Atunci „ei vor cunoaște pe Domnul”.

„Zidește-ți palate mărețe, suflete-al meu,
Când timpul trece mereu!
Părăsește-ți josnicul trecut!
Și orice templu nou, mai splendid decât cel avut.
Din cer să te acopere cu o cupolă să te apere,
Până când liber vei fi de necazuri,
Lăsându-ți trupul tocit în ale vieții tulburi valuri!”

---

* Aceasta a început în Rusia în 1918. [Nota este din ediția engleză din 1926, n. t.]

EZECHIEL XXV

RĂSPLATA NEGHINEI

25:1, 2. ***Cuvântul lui Iehova a venit din nou la mine, spunând: „Fiu al omului, îndreaptă-ți fața împotriva amoniților și profețește împotriva lor.*** **—** Capitolul 25 prevestește că după căderea eclesiasticismului în revoluție, începând din 1918, va veni sfârșitul diferitelor elemente discordante necreștine ale Creștinătății, ostile adevăratului creștinism, care vor căuta să profite de căderea sa. Amoniții (25:1-7) și moabiții (25:8-11), ambii copii ai lui Lot – care era el însuși un tip al clasei Marii Companii – sunt un tip al unei clase aduse în ființă de către tatăl lor, clasa Marii Companii (Lot), în timp ce el era într-o stare de beție din cauza doctrinelor amestecate, din partea fiicelor lui Lot, tipul bisericilor lumești ale Marii Companii. Edomiții, urmașii lui Esau, reprezintă o clasă care au vândut dreptul lor de întâi născut de a fi fii ai lui Dumnezeu pentru o mâncare de linte, avantaje lumești (25:12-14); și filistenii, un popor care a migrat din Egipt, și care în mod agresiv prăda evreii, sunt tipul unei clase de creștini pretinși, agresivi, parcurgând o cale de mijloc, care jefuiesc pe creștinii adevărați. Mesajul începe cu cuvinte împotriva amoniților, tipul celor credincioși lumești care au fost aduși în biserici de către Marea Companie mai mult sau mai puțin necredincioasă, și care într-o manieră agresivă și răpitoare ca iezuiți, ca preoți romani persecutori, și ca clerici protestanți și de soiul lor au persecutat pe adevărații creștini. Amoniții sunt descriși ca fiind „jefuitori feroce, vicleni, cruzi, răpitori”. Amoniții se închinau lui Baal sub numele de Chemoș, zeul focului și al adulterului, tipul zeului chinului veșnic și al purgatoriului, încurajatorul adulterului spiritual al uniunii biserică-stat.

ELEMENTUL AGRESIV LUMESC CHINUIE PE CREDINCIOȘI

25:3. ***Și spune amoniților: «Ascultați cuvântul Domnului Iehova: Astfel spune Domnul Iehova: „Pentru că ai spus: «Aha», împotriva Sanctuarului Meu, când acesta a fost profanat; și împotriva țării lui Israel, când a fost pustiită; și împotriva casei lui Iuda, când au mers în captivitate. —*** Atunci când adevărata Biserică a lui Dumnezeu va fi persecutată în războiul mondial și în revoluție, și adevărata credință creștină va fi pustiită, și mulțimea celor care Îl laudă pe Dumnezeu (Iuda, laudă) vor merge în captivitatea revoluționarilor necredincioși, membrii bisericii persecutori și iubitori de lume (amoniți) se vor bucura de aceasta.

25:4. ***Iată, de aceea te voi da în stăpânirea oamenilor din est și ei își vor pune palatele lor în tine și își vor face locuințele în tine; vor mânca rodul tău și vor bea laptele tău.*** — Dumnezeu va preda această clasă anarhiștilor, ca să aibă control asupra lor și să se facă stăpâni pe proprietatea lor și să îndepărteze doctrinele lor (lapte).

25:5. ***Și Eu voi face Raba un grajd pentru cămile și pe amoniți o stână pentru turme; și veți cunoaște că Eu sunt Iehova”. —*** „Și Eu voi face pustie și abandonată clasa domnitoare a clerului (Raba, mare).”

25:6. ***Fiindcă astfel spune Domnul Iehova: „Pentru că ai bătut din palme și ai tropăit din picioare și te-ai bucurat în inimă cu tot disprețul împotriva țării lui Israel.*** — Pentru că ei se vor bucura foarte mult în disprețul lor față de creștinism.

25:7. ***Iată, de aceea Îmi voi întinde mâna asupra ta și te voi da ca pradă păgânilor; și te voi stârpi dintre popoare și te voi face să pieri dintre țări; te voi nimici; și vei cunoaște că Eu sunt Iehova”. —*** De aceea Dumnezeu Își va întinde mâna împotriva lor, și îi va preda să fie jefuiți de către anarhiștii necredincioși din mijlocul lor. El îi va nimici ca clasă, îi va face să înceteze de a mai fi și îi va distruge, și ei vor cunoaște că El este Dumnezeu.

25:8. ***Astfel spune Domnul Iehova: „Pentru că Moabul și Seirul spun: «Iată, casa lui Iuda este ca a tuturor păgânilor». —*** Moabiții («Seir» ar trebui să fie omis) erau

partea civilizată a urmașilor lui Lot, născuți din incestul unui tată beat, Lot, și închinători ai lui Baal, recunoscând în același timp și pe Iehova. Ei tipifică o membralitate concepută prin amestecul de adevăr și eroare, de către clasa Marii Companii, prin intermediul bisericilor lor iubitoare de lume (fiice ale lui Lot), și închinându-se zeului chinului veșnic își imaginează că este Iehova, și practică desfrânarea spirituală a uniunii dintre biserică și stat. Moab era „o națiune impetuoasă, bogată, populată, civilizată, și cu o reputație și popularitate mare”. Ei tipifică o clasă asemănătoare.

25:9. ***De aceea, iată, voi deschide latura Moabului dinspre cetăți, dinspre cetățile lui care sunt la granițele lui, gloria țării: Bet-Ieșimot, Baal-Meon și Chiriataim.*** **—** Dumnezeu va face ca această clasă să fie atacată în anarhie (Bet-Ieșimot, loc al pustiirii) din două motive, a clerului lor apostat (Baal-Meon, domn al locuinței), și a sistemului biserică-stat (Chiriataim, cetate dublă).

25:10. ***Pentru oamenii din est, cu amoniții și le-o voi da lor în stăpânire, ca amoniții să nu mai fie amintiți printre națiuni.*** **—** Anarhiștii vor înfrânge și clasa agresivă (amoniți).

25:11, 12. ***Și voi face judecăți asupra Moabului; și ei vor cunoaște că Eu sunt Iehova”. Astfel spune Domnul Iehova: „Pentru că Edomul s-a purtat împotriva casei lui Iuda răzbunându-se și a ofensat foarte mult și s-a răzbunat asupra lor.*** **—** Creștinii declarați, «edomiții» (D14-19) – credincioși nominali în Dumnezeu (urmași ai lui Avraam), dar închinându-se la o varietate de zei, ai puterii, bogăției și spiritului lumesc, în deosebi zeului chinului veșnic – (Iosefus spune că edomiții se închinau lui Coze, distrugătorul) – vor contribui mult la dărâmarea bisericismului.

25:13. ***De aceea”, astfel spune Domnul Iehova: „Îmi voi întinde de asemenea mâna asupra Edomului și voi stârpi pe om și pe animal din el; și îl voi face pustiu de la Teman; și cei din Dedan vor cădea prin sabie.*** **—** Dumnezeu Își va întinde mâna împotriva acestei clase (Edom – Idumeea), și de la un capăt la altul ei vor cădea prin armele de distrugere și prin Sabia Spiritului. Isaia 34:5, 6; Ieremia 49:7-17.

25:14. ***Și voi împlini răzbunarea Mea asupra Edomului prin mâna poporului Meu Israel; și ei vor face în Edom conform cu mânia Mea și conform cu furia Mea; și vor cunoaște răzbunarea Mea", spune Domnul Iehova.*** — Poporul Adevărului va declara ceea ce va face Dumnezeu acestei clase în mânia Sa furioasă. Isaia 15:1-9; Ieremia 48:1-47.

25:15. ***Astfel spune Domnul Iehova: „Pentru că filistenii s-au purtat cu răzbunare și s-au răzbunat cu o inimă disprețuitoare, pentru a o nimici din cauza urii vechi.*** — Creștinii lumești declarați (filisteni, emigranți din Egipt) persecută pe poporul adevărat al lui Dumnezeu, și în revoluție cu dispreț vor ajuta la distrugerea creștinismului. Ioel 3:4.

25:16, 17. ***De aceea", astfel spune Domnul Iehova: „Iată, Îmi voi întinde mâna asupra filistenilor și voi stârpi pe cheretiți și voi nimici rămășița de pe coasta mării. Și voi aduce mare răzbunare asupra lor cu mustrări furioase; și vor cunoaște că Eu sunt Iehova, când voi împlini răzbunarea Mea asupra lor"»."*** — Prin anarhiști, Dumnezeu Își va întinde mâna împotriva acestei clase, și va nimici pe cei care aduc persecuție și moarte asupra poporului Său (cheretiți, călăi), și ca atare pe toți creștinii lumești declarați, inclusiv pe toți cei care se învecinează cu anarhia (coasta mării).

EZECHIEL XXVI

PRĂBUȘIREA FILOSOFIEI

26:1. ***Și s-a întâmplat în al unsprezecelea an, în ziua întâi a lunii, că a venit Cuvântul lui Iehova la mine, spunând.*** — Capitolul 26 descrie eclesiasticismul sub înfățișarea unui sistem elaborat de filosofie. Numele Tir înseamnă «stâncă»; și filosofia umană, îndeosebi filosofia platonică greacă, este stânca reală de temelie a învățăturilor eclesiastice. Orice eclesiastic adevărat, când prin Cuvântul lui Dumnezeu este condus de la erorile sale netemeinice, solicită confirmare a acestora prin referire la filosofia lui Platon și la nemurirea inerentă a omului etc.

26:2. ***„Fiu al omului, pentru că Tirul a spus împotriva Ierusalimului: «Aha, el care era porțile popoarelor, este frânt, s-a întors la mine; eu voi fi umplut, acum el este devastat».*** — Acest sistem și aderenții săi își vor manifesta natura lor în esență necreștină, atunci când Creștinătatea (Ierusalimul) va începe să cadă în mâinile revoluționarilor în 1918. Filosofia, critica înaltă, se vor bucura că eclesiasticismul, care pretindea a fi poarta spre Dumnezeu pentru popor, este frânt. Ei își vor imagina că aderenții unui creștinism care a eșuat se vor întoarce spre filosofie, și că adepții filosofiei vor spori acum că eclesiasticismul este dezolat. Filosofia umană va părea să fie unicul refugiu al poporului Creștinătății.

26:3. ***De aceea astfel spune Domnul Iehova: «Iată, Eu sunt împotriva ta, Tirule, și voi face multe națiuni să se ridice împotriva ta, precum marea face ca valurile ei să se ridice.*** — Deoarece Creștinătatea a purtat numele lui Cristos și a avut cuvintele lui Dumnezeu, de aceea Dumnezeu este împotriva filosofiei și va determina multe națiuni ale Creștinătății să se ridice împotriva filosofiei stabilite, ca o mare de anarhie, atacând cu masele nemulțumite, val după val, la nesfârșit.

26:4. ***Și ele vor distruge zidurile Tirului și îi vor dărâma turnurile; Eu de asemenea voi rade praful de pe el și îl voi face ca pe vârful unei stânci.*** — Anarhiștii vor distruge

zidurile de apărare, compuse din aderenții filosofiei umane, și vor dărâma cele mai impunătoare și puternice organizații, turnurile sale de apărare. Dumnezeu va îndepărta ultimele vestigii ale aderenței umane la sistemul de filosofie al Creștinătății.

26:5. ***Va fi un loc pentru întinderea plaselor în mijlocul mării, pentru că Eu am vorbit aceasta», spune Domnul Iehova; «și va deveni o pradă pentru națiuni.*** — În anarhie, filosofia umană va fi totalmente abandonată – privată de toți foștii săi susținători, de către națiuni întregi de anarhiști.

26:6. ***Și fiicele lui care sunt în câmp vor fi ucise de sabie; și vor cunoaște că Eu sunt Iehova».*** — Organizațiile religioase (fiice) întemeiate pe filosofie, care sunt în lume (câmp), vor fi nimicite; iar în Regat foștii lor aderenți vor ajunge să ÎL cunoască pe Iehova așa cum este.

26:7. ***Pentru că astfel spune Domnul Iehova: «Iată, voi aduce asupra Tirului pe Nebucadnețar, regele Babilonului, un rege al regilor, de la nord, cu cai și cu care și cu călăreți și cete și mult popor.*** — Iehova Dumnezeu declară că împotriva filosofiei umane [Tirului] și a sistemelor și aderenților săi, El îl va rândui pe Satan – rege al acestei lumi rele, conducător al Babilonului mistic, „poarta spre Bel" a închinării la diavol, rege peste regi și peste alți copii ai neascultării. Dumnezeu Însuși [nord] îi va permite să vină (Ieremia 1:14) cu învățături anarhiste [cai], cu instituții bazate pe astfel de învățături [care], cu lideri și profesori acționând conform acestor patimi [călăreți], cu adepți organizați [cete], și cu mulți oameni urmând mișcarea anarhistă în mulțimi neorganizate [mult popor].

26:8. ***Cu sabia el va ucide pe fiicele tale din câmp; și va face o fortificație împotriva ta și va ridica un val de pământ împotriva ta și va ridica platoșa împotriva ta.*** — Cu armele de distrugere (săbii) anarhia va căuta să distrugă bisericile filosofice și alte organizații religioase (fiice) din lume (câmp), și le va asedia în mod sistematic.

26:9. ***Și va pune mașinăriile lui de război împotriva zidurilor tale și cu topoarele lui îți va dărâma turnurile.*** — Anarhia va face război împotriva apărătorilor lor (ziduri), și cu

argumente ascuțite, tari și tăioase (topoare) va dărâma întăriturile filosofiei (turnuri).

26:10. ***Din cauza abundenței cailor lui, țărâna lor te va acoperi; zidurile tale se vor zgudui la zgomotul călăreților și al roților și al carelor, când el va intra pe porțile tale, precum oamenii intră într-o cetate în care este făcută o spărtură. —*** Învățăturile anarhiste (caii) vor umple aerul fără limită cu confuzie (țărână); apărătorii filosofiei (zidurile) se vor teme și se vor cutremura la tumultul (zgomotul) liderilor și profesorilor anarhiei (călăreților), și al planurilor lor sistematice (roți) de distrugere, și al organizațiilor anarhiste (care), când anarhia va turna forțele sale prin cei mari (porți) ai filosofiei, pentru că cei mari vor deveni canale (spărturi) pentru turnarea învățăturilor anarhiei.

26:11. ***Cu copitele cailor lui îți va călca toate străzile; va ucide pe poporul tău cu sabia, iar ale tale garnizoane tari vor coborî la pământ. —*** Cu impactul (copitele) doctrinelor (cailor) de distrugere, anarhia va dărâma toate modalitățile sistematice (străzi) ale filosofiei. Anarhia va nimici aderenții filosofiei cu arme de distrugere, și colegiile și universitățile (garnizoanele) învățate și puternice vor coborî în eșec și ruină.

26:12. ***Și ei vor jefui din bogățiile tale și vor prăda marfa ta; și îți vor dărâma zidurile și vor distruge casele tale plăcute; și îți vor pune pietrele și lemnele și țărâna în mijlocul apei. —*** Și anarhiștii vor strica idealurile (bogățiile), și vor opri predarea filosofiei (marfa); ei vor dărâma apărarea (zidurile) aderenților filosofiei, și vor distruge organizațiile filosofice atrăgătoare (casele plăcute). Ei vor scufunda pe credincioșii (pietrele) și susținătorii ei (lemnele) în valul crescând al anarhiei.

26:13. ***Și voi face să înceteze zgomotul cântărilor tale; și sunetul harpelor tale nu va mai fi auzit. —*** Și Dumnezeu va face ca zgomotul cântărilor seducătoare ale filosofiei, învățăturile (cântările) ei în mod fals plăcute să înceteze; și vocea cărților (harpelor) sale melodice să nu mai fie auzită niciodată.

26:14. ***Și te voi face ca vârful unei stânci; vei fi un loc pentru întinderea plaselor; nu vei mai fi construit, pentru că Eu, Iehova, am vorbit aceasta», spune Domnul Iehova.*** — Filosofia, în mod fals numită astfel, va fi totalmente dezolată, și nu va mai fi construită niciodată; căci Iehova Dumnezeu a vorbit aceasta.

26:15. ***Astfel spune Tirului Domnul Iehova: «Nu se vor tremura insulele la sunetul căderii tale, când răniții strigă, când se face măcel în mijlocul tău?*** — Lumea va fi plină de republici revoluționare (insule) lipsite de principii creștine și urmând ideile întocmite de om; aceste republici vor fi zguduite din temeliile lor atunci când anarhia își va începe groaznicul său măcel asupra oamenilor și a sistemelor.

26:16. ***Atunci toți prinții mării vor coborî de pe tronurile lor și își vor pune deoparte robele și se vor dezbrăca de hainele lor brodate; ei se vor îmbrăca cu tremurare; vor ședea pe pământ și vor tremura în fiecare moment și vor fi înmărmuriți din cauza ta.*** — Atunci conducătorii brutali ai republicilor revoluționare și pe jumătate anarhiste își vor pierde pozițiile lor de putere (tronuri) și își vor pune deoparte onorurile lor (robele) și vor renunța la lucrările lor revoluționare (hainele brodate); ei se vor umple cu spaimă și cu tremur, și se vor mira la prăbușirea filosofiilor lor socialiste și revoluționare.

26:17. ***Și vor înălța o plângere pentru tine și îți vor spune: „Cum ești distrusă, tu care erai locuită de marinari, cetatea renumită, care era puternică pe mare, ea și locuitorii ei, care făceau ca teroarea lor să fie asupra tuturor celor ce o vizitează!”*** — Ei o vor plânge; pentru că marile sisteme ale filosofiei umane vor fi distruse, în care locuiau iluștrii oameni cosmopoliți ai lumii (marinari), renumitul sistem de gândire care era puternic printre toate popoarele (pe mare) chiar în mijlocul unei lumi de mase neliniștite și nemulțumite.

26:18. ***Acum insulele vor tremura în ziua căderii tale; da, insulele care sunt în mare vor fi tulburate la plecarea ta».*** — Acum republicile revoluționare (insulele) vor tremura în anul prăbușirii filosofiei; republicile din mijlocul popoarelor

anarhiste (mare) vor fi în dificultate din cauza eșecului sistemului de filosofie întocmit de om.

26:19. ***Pentru că astfel spune Domnul Iehova: «Când te voi face o cetate pustiită, ca pe cetățile nelocuite; când voi aduce adâncul asupra ta și mari ape te vor acoperi.*** **—** Dumnezeu va devasta totalmente învățăturile filosofice; când El va aduce marea anarhiei asupra lor și le va scufunda în valul mareic.

26:20. ***Când te voi coborî cu cei care coboară în groapă, cu poporul din vechime și te voi pune în părțile de jos ale pământului, în locuri părăsite din vechime, cu cei care coboară în groapă, ca să nu mai fii locuită; și Eu voi pune gloria în țara celor vii.*** **—** Dumnezeu va aduce filosofia umană până la anihilare, fără vreun aderent și în dizgrație și reproș (în groapă), în scopul ca El să poată stabili adevărul Său glorios în Regatul învierii și al vieții.

26:21. ***Te voi face o teroare, iar tu nu vei mai fi; deși vei fi căutată, totuși nu vei mai fi găsită niciodată», spune Domnul Iehova."*** **—** Dumnezeu va face filosofia umană un lucru părăginit și dezolant (o teroare); niciodată nu va mai exista. „Chiar dacă oamenii sau diavolii vor căuta să o restabilească, niciodată nu va mai fi găsită", spune Iehova Dumnezeu.

EZECHIEL XXVII

RUINAREA TOTALĂ A FILOSOFIEI

27:1. ***Cuvântul lui Iehova a venit din nou la mine, spunând.*** — În capitolul 27 Creștinătatea, privită ca un sistem independent de filosofie păgână, este reprezentată ca o corabie galantă. Părțile sale componente sunt reprezentate simbolic (27:4-7), așa cum sunt și marinarii și cârmacii săi (27:8-9). În versetele de la 9 până la 25 ilustrarea revine la o cetate mercantilă și la sursele articolelor sale de comerț. În versetele de la 26 până la 36 ea este iarăși reprezentată ca o corabie, care este condusă de marinarii săi într-o mare furioasă, și acolo este naufragiată.

27:2. ***„Și tu, fiu al omului, înalță o plângere pentru Tir.*** — Sistemul de filosofie păgână întocmit de om trebuie să cadă.

27:3. ***Și spune Tirului: «Tu, cel care ești situat la intrarea mării, care ești un comerciant pentru popoarele din multe insule: Astfel spune Domnul Iehova: „Tirule, tu ai spus: «Eu sunt de o frumusețe desăvârșită».*** — „Creștinătate, tu care ai acces la urechile popoarelor (mărilor), care ești un agent de vânzări (comerciant) de doctrine filosofice pentru poporul multor republici revoluționare, așa vorbește Adonai Iehova: «Creștinătate, eclesiasticism, tu ai considerat filosofiile tale păgâne ca perfecte, fără greșeală și frumoase».”

27:4. ***Granițele tale sunt în mijlocul mărilor, constructorii tăi ți-au desăvârșit frumusețea.*** — Tu, ca o organizație religioasă păgână independentă sau sistem, faci parte dintre copiii neascultării (mare) lumii. Filosofii, doctorii în teologie, profesorii și scriitorii tăi au perfecționat filosofia ta aparent frumoasă.

27:5. ***Ei ți-au făcut toate scândurile pentru corăbii din brazi de Senir; au luat cedri din Liban pentru a face catarge pentru tine.*** — Ei i-au făcut ca susținători fundamentali ai tăi (scânduri) pe cei care cred în viața umană veșnică (brazi, copaci veșnic verzi), și să fie în pozițiile înalte în societate (muntele Senir, sau Hermon, «stânca ascuțită», era în Beniamin, unul dintre triburile evreiești, și tipul Marii Companii). Ei au luat ca sprijin (catarg) al dreptății (pânză de in) tale aparente pe cei mai mari oameni ai pământului și pe conducătorii care au crezut în nemurirea

inerentă (cedri), prezentându-i ca proveniți din cele mai elevate și mai pure surse (Liban, un mare lanț muntos, care înseamnă «alb, înzăpezit»).

27:6. ***Din stejarii Basanului ți-au făcut vâslele; ceata de așuriți ți-au făcut băncile din fildeș, adus din insulele Chitimului.*** — Neghina proeminentă, lideri (stejari), căreia cealaltă neghină îi urmează și i se închină, și care este roditoare în producerea de mai multă neghină (Basan înseamnă roditor), este mecanismul (vâslele) pentru a determina mișcarea și progresul tău printre popor. Compania liber-cugetătorilor (așuriți înseamnă oameni liberi) au făcut scaunele (fildeș semnifică vise – de viață spirituală imediat după moarte) tale albe (presupusă dreptate) să fie scaune (scaune ale celor puternici) ale vâslașilor care vâslesc.

27:7. ***In subțire, cu lucrare brodată din Egipt, era ceea ce tu întindeai pentru a fi pânza ta; albastru și purpură din insulele Elișei era ceea ce te acoperea.*** — Ale tale stindarde, drapele și pânze asupra ta, fiind conduse de vânturile erorii, sunt dreptate (in) falsă, cu nenumărate lucrări de auto-dreptate (lucrare brodată) și de spirit lumesc (Egipt); tu ai fost acoperită cu credința (albastru) și regalitatea (purpură) celor mai rele popoare păgâne ale pământului (Elișa, care a descins din Iavan, este un european, cel mai crud și mai feroce popor al pământului, așa cum este arătat de istoria lor, incluzând și acest furios război mondial).

27:8. ***Locuitorii Sidonului și ai Arvadului erau marinarii tăi; înțelepții tăi, Tirule, care erau în tine, erau cârmacii tăi.*** — Aderenții ideii „aparține unei biserici sau mergi în iad" (Sidon înseamnă «fortăreață», și această idee este fortăreața eclesiasticismului), și susținătorii falsului refugiu consolator al nemuririi platonice a sufletului (Arvad înseamnă refugiu, și filosofia păgână platonică este refugiul Creștinătății filosofice) erau marinarii tăi, cei care au acționat vâslele tale; filosofii tăi (cei înțelepți), de la Platon și până la Nietzsche, au marcat cursul tău rău, și au fost adevărații «cârmaci spre cer» pentru vâslașii tăi.

27:9. ***Bătrânii Ghebalului și bărbații lui înțelepți erau în tine reparându-ți spărturile tale; toate corăbiile mării cu marinarii lor erau în tine pentru a face schimb cu marfa ta.*** — Doctorii în teologie (bătrânii Ghebalului; Psalmul 83:7) și constructorii crezului au spus de ajuns pe ambele părți ale oricărei

întrebări pentru autoritățile teologice (cei ce îți reparau spărturile) ca să păzească poporul (marea) de a nu ajunge înăuntru sau de a avea vreo participare reală în afacerile tale. La mijlocul versetului 9 ilustrarea se întoarce la cea a cetății prospere mercantile care era Tirul. Toate bisericile religioase și filosofice independente și alte organizații (corăbii) ale mării (popoare și națiuni) cu cârmacii lor spre cer (marinari) erau în tine, Creștinătate, tu ai îngrămădit filosofii confuze și contradictorii ca să primească, să dețină și să difuzeze învățăturile, doctrinele, tradițiile, fabulele și filosofiile tale (mărfuri).

27:10. ***Cei din Persia și din Lud și din Put erau în armata ta, bărbații tăi de război; ei își atârnau scutul și coiful în tine; ei îți dădeau frumusețea.*** — Cei ce cred în superstiția focului iadului (perșii erau închinători ai focului) și oamenii lumești dominați de păcat, conservatori și urmând o cale mijlocie (poporul din Lud și din Put erau oameni cu piele întunecată, trăind probabil la vest de Egipt, tipul celor lumești compromiși cu păcatul) erau în armata ta, cei care au luptat lupta rea a erorii pentru tine; în tine au atârnat ei scutul credulității (credinței) și coiful unei salvări false; ei au exaltat frumusețea filosofiei tale.

27:11. ***Bărbații Arvadului cu armata ta erau pe zidurile tale de jur împrejur și gamadimii erau în turnurile tale; ei își atârnau scuturile pe zidurile tale de jur împrejur; ei îți desăvârșeau frumusețea.*** — Cei care cred în nemurirea umană, refugiul tău filosofic (Arvad înseamnă «refugiu»), cu armata ta tocmai menționată erau zidul apărării tale, și veghetorii, profesorii de colegiu și economiștii tăi (gamadimi se consideră că înseamnă veghetori sau gardieni) erau în turnurile tale de veghere; pe zidurile tale, în mintea susținătorilor tăi (ziduri), ei atârnau scuturile lor de credulitate; ei au făcut ca filosofiile și sofismele tale să pară perfect frumoase.

27:12. ***Tarsisul era comerciantul tău din cauza mulțimii tuturor felurilor de bogății; ei au făcut comerț în târgurile tale cu argint, fier, cositor și plumb.*** — Predicatorii tăi (comercianți, comercializând filosofia pentru câștig) erau afirmatori tari (Tarsis înseamnă dur), cu o ofertă abundentă de învățături considerate valoroase de lume; cu adevăr lumesc – argint – cu autoritate pământească solidă – fier – cu filosofii de fapt fără valoare

(cositorul era precum zgura argintului) și cu doctrine de-a dreptul nelegiuite (plumbul simbolizează nelegiuirea – Zaharia 5:7, 8) ei au învățat și au predicat (au făcut comerț) în locurile tale pentru predicare (târguri).

27:13. ***Iavanul, Tubalul și Meșecul, ei erau comercianții tăi: ei făceau comerț cu sufletele oamenilor și cu vase de aramă în piața ta.*** — Cei care cred în filosofia greacă (Iavan reprezintă rasa greacă) și cei care cred în cele mai fanteziste și necivilizate idei, cum ar fi evoluția din maimuță (Tubalul și Meșecul erau cele mai izolate și mai brutale dintre națiuni), erau predicatorii tăi (comercianți). Ei vindeau oamenii în sclavia păcatului și prezentau învățăturile obținerii perfecțiunii umane (aramă) ca fiind realizabile altfel decât prin Cristos. Aramă ar trebui să fie tradus cupru, și semnifică natura umană perfectă. T.18.

27:14. ***Cei din casa Togarmei făceau comerț în târgurile tale cu cai și călăreți și catâri.*** — Reprezentanții celor mai rudimentare și mai crude idei (Togarma) au predicat în bisericile tale cu doctrine (cai) și cu adepții doctrinelor și cu idei amestecate despre natura umană și cea spirituală (catâri).

27:15. ***Bărbații Dedanului erau comercianții tăi; multe insule erau marfa mâinii tale; ei îți aduceau colți de fildeș și abanos ca dar.*** — Oamenii cu idealuri joase (Dedan înseamnă redus) erau predicatorii tăi; multe republici revoluționare (insule) erau locurile tale pentru predicare; ei îți prezentau vise și viziuni (fildeș) de putere (colți), bune și rele (abanos).

27:16. ***Siria era comerciantul tău datorită mulțimii mărfurilor tale; ei făceau schimb în târgurile tale cu smaralde, purpură și lucrare brodată și in subțire și corali și agate.*** — Cei care cred în doctrinele îndreptățirii de sine semeață (Siria înseamnă ținut muntos) erau predicatorii tăi; ei făceau comerț pentru câștig cu doctrinele vieții eterne (smaralde) fără cumpărarea lui Cristos, cu învățături de auto-regalitate (purpură), cu lucrări de proprie măiestrie (lucrare brodată), cu îndreptățire de sine (in), cu o imitație de răscumpărare (coral roșu), și cu bijuterii de caracter imitate (agate).

27:17. ***Iuda și țara lui Israel erau comercianții tăi; ei făceau comerț în piața ta cu grâu de Minit și cu panag și miere și untdelemn și balsam.*** — Cu erorile tale era amestecat Adevărul lui

Dumnezeu pentru a se prepara doctrinele tale amestecate. Unii dintre predicatorii tăi într-adevăr au crezut în Biblie [din Iuda și Israel], ei au predat adevărurile biblice spirituale sănătoase [grâu], învățături bune pentru omul natural [panag înseamnă mei], și învățături cu privire la a doua venire a lui Cristos [miere], untdelemnul pentru ungere al Spiritului sfânt (Apocalipsa 10:9, 10), și balsamul mângâierii al Cuvântului lui Dumnezeu. Romani 15:4.

27:18. ***Damascul era comerciantul tău datorită mulțimii mărfurilor tale, datorită mulțimii tuturor bogățiilor; în vin din Helbon și lână albă.*** — Predicatorii tăi (comercianții) erau printre cei dintâi dintre cei elevați, cei domnești, cu proprie dreptate (Damascul era capitala Siriei, ținutul muntos), comercializând cu toate varietățile doctrinelor și filosofiilor tale, în special cu doctrinele amestecate (vin) ale prosperității pământești (Helbon, rodnicie) și cu dreptate umană naturală (lână albă).

27:19. ***Dan de asemenea și Iavanul mergând încoace și încolo făceau schimb în târgurile tale; fier strălucitor, casie și trestie mirositoare erau în piața ta.*** — În adunările bisericii tale au predicat creștini apostați (Dan era locul idolatriei și tipifica o clasă odată concepută de spirit dar apoi căzută) și greci păgâni (Iavan reprezintă pe greci); în bisericile tale (piețe) era stăpânire, autoritate (fier), pretenție la autoritate apostolică (casie, deputăție), și o pretinsă cunoaștere a Bibliei (trestie).

27:20. ***Dedanul era comerciantul tău în învelitori prețioase pentru care.*** — Predicatorii cu idealuri joase (Dedan, redus) au predicat că organizațiile bisericii tale (care) ar trebui să se facă prezentabile prin a fi înveșmântate în broderia multor lucrări, târguri și supeuri bisericești, lucrări instituționale, și servicii civice și sociale (învelitori sau robe pentru care).

27:21. ***Arabia și toți prinții Chedarului făceau schimb cu tine cu miei și berbeci și capre; cu acestea erau comercianții tăi.*** — Predicatorii tăi cu pretenții de consacrare și separare (Arabia, pustietate), și toți cei cu drept puternic de reverenzi, părinți și alți domni (Chedar, puternic), ei au făcut comerț (au făcut schimb de la o biserică la alta) cu convertiții lor (miei), cu membrii vechi ai bisericii (berbeci), și cu neghină absolută (capre).

27:22. ***Comercianții din Seba și din Raama erau comercianții tăi; ei făceau schimb în târgurile tale cu cele mai***

alese dintre toate condimentele și cu toate pietrele prețioase și aur. — Predicatorii care se aflau în captivitatea lui Satan (Seba, captivitate) și cei care tremură la cuvântul lui Satan (Raama, tremurător) au prezentat o contrafacere a Spiritului sfânt (condimentele principale, Exodul 30:23), și a tuturor felurilor și gradelor de auto-dezvoltare a caracterului (pietre prețioase), au prezentat și presupusa scânteie a divinului (!) în om (aur).

27:23. ***Haranul și Canehul și Edenul, comercianții Sebei, ai Așurului și ai Chilmadului erau comercianții tăi.*** — Predicatorii noului gând, teosofiei, științei creștine, și a altor faze ale spiritismului care erau formate de ei înșiși, puternice și luminate (Haran), instituite și distinse (Caneh), și cei care cred în amăgiri încântătoare (Eden, încântare) sunt în captivitatea lui Satan (Seba, captivitate) și în realitate fără speranța onorurilor Regatului (Chilmad, nivel, câmpie, fără munți).

27:24. ***Aceștia erau comercianți cu toate felurile de lucruri, cu veșminte albastre și lucrare brodată și cu lăzi cu haine bogate, legate cu funii și făcute din cedru, printre mărfurile tale.*** — Acești predicatori încrezuți în sine au prezentat robele unei fidelități (albastru) contrafăcute, lucrările neroditoare ale autoperfecționării (lucrare brodată) și organizațiile (lăzi) care oferă o imitație de dreptate (haine bogate) legate cu funiile iubirii liber cugetătoare și ale unei speranțe amăgitoare, și reprezentate ca având viață veșnică (cedru).

27:25. ***Corăbiile Tarsisului cântau despre tine în piața ta; și erai umplut și ai ajuns foarte glorios în mijlocul mărilor.*** — Cele mai puternice secte religioase independente (corăbiile Tarsisului – Isaia 2:16) au predicat ale tale filosofii și tu ai fost din belșug sprijinită (umplută) și ai ajuns la mare reputație (glorioasă) printre popoare și națiuni (mări).

CORABIA CONDUSĂ SPRE DISTRUGERE

27:26. ***Vâslașii tăi te-au adus în ape mari; vântul de est te-a frânt în mijlocul mărilor.*** — Ilustrarea se întoarce iarăși spre o corabie galantă. Predicatorii (vâslașii) tăi puternici te-au condus în mări furioase (anarhie); doctrinele (vânturi) despre prezența lui

Cristos ca Soarele Dreptății (vântul de est) au sfărâmat puterea ta în mijlocul unui timp de anarhie (mări).

27:27. ***Bogățiile tale și târgurile tale, mărfurile tale, marinarii tăi și cârmacii tăi, reparatorii spărturilor tale și cei care făceau schimb cu mărfurile tale și toți bărbații tăi de război, care sunt în tine și în toată ceata ta, din mijlocul tău, vor cădea în mijlocul mărilor în ziua ruinării tale.*** — Filosofiile tale, bisericile tale, doctrinele tale, predicatorii tăi, filosofii tăi, doctorii tăi în teologie (cârmacii spre cer), membrii bisericii tale, toți lucrătorii bisericii tale, și toată mulțimea care vine la biserică, vor cădea în anarhie în ziua ruinării tale.

27:28. ***Împrejurimile se vor zgudui la sunetul strigătului cârmacilor tăi.*** — Cei afiliați cu tine se vor cutremura la strigătele și amenințările cârmacilor tăi spre cer.

27:29. ***Și toți cei ce mânuiesc vâsla, marinarii și toți cârmacii mării vor coborî din corăbiile lor și vor sta în picioare pe uscat.*** — Toți colaboratorii, membrii influenți ai bisericii, predicatorii, și toți cârmacii spre cer ai maselor anarhiste [mare] (Apocalipsa 18:17, 18) vor abandona organizațiile lor independente sau religiile lor păgâne și vor încerca să găsească o bază mai solidă decât ai fost tu pentru a sta pe ea.

27:30. ***Și vor face ca vocea lor să fie auzită împotriva ta și vor striga cu amărăciune și își vor arunca țărână pe capete, se vor tăvăli în cenușă.*** — Ei vor vorbi împotriva ta și vor striga cu amărăciune împotriva ta, ei vor arăta semne de durere.

27:31. ***Și se vor cheli în întregime pentru tine și se vor încinge cu pânză de sac și vor plânge pentru tine cu amărăciune a inimii și bocet amar.*** — În timpurile vechi era un obicei pentru cei care sufereau mari nenorociri să își radă capetele. Domnul îi promite poporului Său mărturisit o astfel de ocazie pentru a plânge în Sion. Isaia 3:24.

27:32. ***Și în bocetul lor vor înălța o plângere pentru tine și te vor plânge, spunând: «Care cetate este ca Tirul, ca acea distrusă în mijlocul mării?»*** — În jelirea lor a prăbușirii așa numitei «filosofii creștine» ei te vor plânge, spunând: „Ce organizație a fost vreodată asemenea Creștinătății, asemenea ei care a fost distrusă în anarhie?”

27:33. ***Când mărfurile tale treceau mările, tu săturai multe popoare; tu ai îmbogățit pe regii pământului cu abundența bogățiilor tale și al mărfurilor tale.*** — Când filosofiile tale erau acceptate de mase, tu satisfăceai multe popoare. Tu ai îmbogățit din punct de vedere material și intelectual pe conducătorii și pe clericii-domni ai societății cu nenumăratele tale filosofii și doctrine.

27:34. ***În timpul când vei fi frânt de mări în adâncurile apelor, mărfurile tale și toată ceata ta din mijlocul tău, vor cădea.*** — Când vei fi sfărâmată și înghițită în valurile înfuriate ale anarhiei, doctrinele tale vor înceta și toți susținătorii tăi vor cădea.

27:35. ***Toți locuitorii insulelor vor fi înmărmuriți din cauza ta și regii lor vor fi foarte înspăimântați, vor fi tulburați în înfățișarea lor.*** — Toate popoarele republicilor revoluționare se vor minuna la căderea ta, și conducătorii acelei scurte ere se vor tulbura și se vor teme că vor împărtăși aceeași soartă cu tine în anarhie.

27:36. ***Comercianții dintre popoare te vor șuiera; vei fi o teroare și nu vei mai fi"».*"** — Atunci predicatorii (comercianții) își vor ocupa locul printre masele necredincioase și te vor batjocori; tu vei fi „un lucru complet uzat și irosit" (literalmente) și niciodată nu vei mai exista.

Fericiți sunt cei curați, ferice de cei liberi!
Eu mă afund în purpuriul val deschis pentru mine;
Deasupra păcatului și necurăției, de bucurie sar în picioare,
Și privesc la semnele cuielor din mâinile Sale.

Fericiți cei curați! Isus e-al meu;
S-a dus groaza din condamnarea temută;
În sigura salvare, eu cânt de harul Său,
Lumina Feței Lui îmi face ființa-nvrednicită!

O, Isus, Tu te-ai jertfit! și Ție-ți voi cânta,
Răscumpărătorul meu binecuvântat, Dumnezeul meu și Rege;
Sufletu-mi plin de venerație deasupra mormântului va striga,
Și triumfând asupra morții în „Cel puternic de a salva"!

EZECHIEL XXVIII

EXTERMINAREA DIAVOLULUI

28:1. ***Cuvântul lui Iehova a venit din nou la mine, spunând.*** — Capitolul 28:1-10 descrie anihilarea intrigilor clericale prin sabia revoluției și a anarhiei și prin Sabia Spiritului, Cuvântul lui Dumnezeu.

SFÂRȘITUL INTRIGILOR CLERICALE

28:2. ***„Fiu al omului, spune prințului Tirului: «Astfel spune Domnul Iehova: „Pentru că inima ta s-a înălțat și tu ai spus: «Eu sunt Dumnezeu, eu șed în scaunul lui Dumnezeu, în mijlocul mărilor»; totuși tu ești om și nu Dumnezeu, deși îți pui inima ca inima lui Dumnezeu.*** — Către clasa înălțată, clerul (prințul) Creștinătății, ca un sistem de filosofie păgânizată: „Din cauza mândriei inimii tale, prin reprezentantul tău principal, papa de la Roma, tu ai spus: «Eu sunt ca un dumnezeu, eu sunt locțiitorul lui Iehova, scaunul meu este „pe multe ape" (Apocalipsa 17:1), pe „popoare și mulțimi și națiuni și limbi"» (Apocalipsa 17:15), și totuși tu ești întocmit de om, rânduit de om și nu de Dumnezeu, nu ești rânduit de divinitate, chiar dacă ți-ai pus inima să se ridice înaintea poporului ca și cum ai fi rânduit de divinitate."

28:3. ***Iată, tu ești mai înțelept decât Daniel; nu este niciun lucru ascuns pe care să îl poată ascunde de tine.*** — Iată, tu crezi că ești mai înțelept decât Daniel (W.T.'05-280); că prin presupusă inspirație divină, sistemul confesional și de spionaj clerical universal, nu există nimic în cer sau pe pământ care tu să nu cunoști.

28:4. ***Cu înțelepciunea ta și cu înțelegerea ta ți-ai obținut bogățiile și ai obținut aur și argint în tezaurele tale.*** — Cu filosofia ta falsă și cu înțelegerea ta eronată tu ai dobândit bogății, mult aur și argint în tezaurul tău – aducând pe mulți, de asemenea, atât din Turma Mică (aur) cât și din Marea Companie (argint) în robie.

28:5. ***Prin înțelepciunea ta cea mare și prin comerțul tău ți-ai înmulțit bogățiile și inima ta s-a înălțat datorită bogățiilor tale".*** **—** Prin presupuneri științifice ale infidelei evoluții și critici înalte, și printr-o bună comercializare a acestor bunuri lipsite de valoare, tu ai îngrămădit bogăție; și tu ai devenit mândru din cauza bogățiilor tale materiale, doctrinare și de membri.

28:6. ***De aceea astfel spune Domnul Iehova: „Pentru că ți-ai pus inima ca inima lui Dumnezeu.*** **—** De aceea astfel spune Iehova: Pentru că te-ai înălțat pe tine însuți în mândria ta de a fi ca Dumnezeu, pretinzând a-L reprezenta pe pământ ca locțiitor al lui Dumnezeu.

28:7. ***Iată, de aceea Eu voi aduce străini asupra ta, pe cei mai tirani dintre națiuni; și ei își vor scoate săbiile împotriva frumuseții înțelepciunii tale și îți vor întina strălucirea.*** **—** Eu voi aduce peste tine anarhiști păgânizați, străini față de teoriile tale, teroarea națiunilor – și de asemenea pe peregrinii și străinii Mei, fiii lui Dumnezeu, cei căror filosofia ta le este o groază; și anarhiștii vor întoarce armele distrugerii împotriva ta, și fiii lui Dumnezeu vor lovi cu Sabia Spiritului filosofia ta în mod fals frumoasă, și vor expune întinarea reală a înțelepciunii tale.

28:8. ***Ei te vor coborî în groapă și vei muri de moartea celor care sunt uciși în mijlocul mărilor.*** **—** Ei te vor coborî într-o uitare dezonorată; și din punct de vedere material și religios vei muri de moartea celor uciși în valurile furioase ale anarhiei.

28:9. ***Vei mai spune tu înaintea celui care te ucide: «Eu sunt Dumnezeu»? Dar tu vei fi om și nu Dumnezeu, în mâna celui care te ucide.*** **—** Cu toate că vei spune anarhiei care te va ucide din punct de vedere material și Lui care te va anihila din punct de vedere religios: „Eu reprezint pe Dumnezeu!" – totuși, în puterea distrugătorului numit de Iehova, vei fi văzut a fi întocmit de om și nu rânduit de Dumnezeu.

28:10. ***Vei muri de moartea celor necircumciși, prin mâna străinilor, pentru că Eu am vorbit aceasta", spune Domnul Iehova»."*** **—** Tu vei muri de moartea celor nelegiuiți prin mâna anarhiștilor, și vei fi anihilat din perspectivă religioasă ca fiind unul cu conștiința necurată [necircumcis] prin mâna fiilor

lui Dumnezeu, a străinilor și peregrinilor Mei de pe pământ (1 Petru 1:1); pentru că Iehova a vorbit astfel.

28:11. ***Mai mult, Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând.*** — Versetele de la 11 până la 26 tratează subiectul exterminării diavolului, ilustrat ca regele Tirului.

28:12. ***„Fiu al omului, înalță o plângere asupra regelui Tirului și spune-i: «Astfel spune Domnul Iehova: „Tu sigilezi măsura desăvârșirii, plin de înțelepciune și desăvârșit în frumusețe.*** — Satan, Diavolul, tată al minciunii și rege peste sistemul de filosofie al Creștinătății, este prin natură însumarea perfecțiunii, personificarea Înțelepciunii (Înțelepciunea era unul dintre heruvimi) și prin natură perfect în frumusețea sfințeniei.

W.T.'03-135.

28:13. ***Tu erai în Eden, grădina lui Dumnezeu; fiecare piatră prețioasă era acoperitoarea ta: sardonixul, topazul și diamantul, berilul, onixul și jaspul, safirul, smaraldul și rubinul și aurul; măiestria tamburinelor tale și a fluierelor tale era pregătită în tine în ziua când ai fost creat.*** — Tu erai în grădina Eden la căderea omului. Fiecare fruct bun de caracter era podoaba ta (Apocalipsa 21:18-21); cu această perfecțiune a înzestrării de caracter tu ai fost creat.

28:14. ***Tu ești heruvimul uns care acoperă; și Eu te-am pus astfel; erai pe muntele cel sfânt al lui Dumnezeu; ai umblat în sus și în jos prin mijlocul pietrelor de foc.*** — Înaintea căderii tale tu erai numit îngrijitor [acoperire] al perechii nevinovate din Eden. Tu erai personificarea Înțelepciunii [heruvim], și erai înzestrat cu Spiritul sfânt [uns]; și Eu te-am făcut așa. Tu erai în poziție înaltă în sfântul Regat ceresc al lui Dumnezeu (Efeseni 6:12); tu îți aveai cursul vieții printre sfinții îngeri ai lui Dumnezeu (Isaia 14:13) – stele, pietre de foc.

28:15, 16. ***Tu erai desăvârșit în căile tale din ziua când ai fost creat, până când nelegiuire a fost găsită în tine. Prin mulțimea mărfurilor tale, ei ți-au umplut mijlocul cu violență și tu ai păcătuit; de aceea ca pângărit te voi arunca de pe muntele lui Dumnezeu; și te voi nimici, pe tine heruvim care acoperă, din mijlocul pietrelor de foc.*** — Prin felurilul lor comerț cu doctrine amestecate (mărfuri) „numai pentru venit", aderenții tăi,

demonii și clerul, au umplut urmarea ta cu violență și război; și tu ai păcătuit până la moarte. De aceea Eu te voi arunca ca pângărit din Regatul lui Dumnezeu (A318); și Eu te voi nimici din mijlocul sfinților Mei îngeri.

28:17. ***Inima ta a fost înălțată din cauza frumuseții tale; tu ți-ai corupt înțelepciunea datorită strălucirii tale; te voi arunca la pământ, te voi întinde înaintea regilor ca ei să te privească.*** — Tu ai devenit mândru din cauza înzestrării tale cu caracter frumos. Tu ți-ai corupt înțelepciunea din cauza învățăturii tale încrezute de înțelepciune (strălucire) contrafăcută; Eu te voi umili până în țărână și voi expune caracterul tău real.

28:18. ***Tu ai pângărit sanctuarele tale prin mulțimea nelegiuirilor tale, prin nelegiuirea comerțului tău; de aceea Eu voi scoate un foc din mijlocul tău, acesta te va mistui și Eu te voi preface în cenușă pe pământ înaintea ochilor tuturor celor care te privesc.*** — Tu ai pângărit bisericile Creștinătății prin doctrinele tale nelegiuite și învățătura lor. De aceea Eu te voi nimici în mod absolut cu anihilare și pe adepții tăi cu anarhie, în văzul tuturor celor care te privesc, în cer și pe pământ.

28:19. ***Toți cei care te cunosc între popoare vor fi înmărmuriți din cauza ta; vei fi o teroare și niciodată nu vei mai fi"».”*** — Toți se vor mira la distrugerea ta; tu vei deveni pustiit, devastat (o teroare), și niciodată nu vei mai exista.

BISERICISMUL URMEAZĂ SĂ FIE DISTRUS

28:20. ***Din nou, Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând.*** — Versetele de la 20 până la 26 relatează distrugerea bisericismului organizat.

28:21. ***„Fiu al omului, îndreaptă-ți fața împotriva Sidonului și profețește împotriva lui.*** — Sidon înseamnă «fortăreață»; și fortăreața bisericismului începând cu al treilea secol A. D. a fost doctrina că, pentru a fi salvați, oamenii trebuie să aparțină unei organizații bisericești. Regele Sidonului îl tipifică pe Diavolul.

28:22. ***Și spune: «Astfel spune Domnul Iehova: „Iată, Eu sunt împotriva ta, Sidonule; și voi fi glorificat în mijlocul tău; și ei vor cunoaște că Eu sunt Iehova, când voi fi făcut***

judecăți în el și voi fi sfințit în el. — Dumnezeu spune: „Eu sunt împotriva ta, bisericism organizat, și Eu voi fi glorificat și sfințit în tine numai atunci când Eu voi fi executat pedeapsa justeței asupra ta”.

28:23. ***Fiindcă Eu voi trimite ciumă în el și sânge pe străzile lui; și răniții vor cădea în mijlocul lui prin sabia care va fi asupra lui de fiecare parte; și ei vor cunoaște că Eu sunt Iehova.*** — Pentru că Eu te voi dezola cu boală literală și spirituală și cu moarte (sânge vărsat).

28:24. ***Și nu va mai fi niciun spin înțepător pentru casa lui Israel, nici vreun mărăcine apăsător dintre toți cei care sunt în jurul lor, care îi disprețuiau; și ei vor cunoaște că Eu sunt Domnul Iehova”.*** — Aderenții ideii de organizație bisericească au persecutat și dispersat atât pe evrei cât și pe creștini, dar ei nu vor mai face astfel.

28:25, 26. ***Astfel spune Domnul Iehova: „După ce Eu voi fi adunat casa lui Israel dintre popoarele între care ei sunt împrăștiați și voi fi sfințit în ei înaintea ochilor păgânilor, atunci ei vor locui în țara lor pe care Eu am dat-o servitorului Meu Iacob. Și ei vor locui în ea, în siguranță, și vor construi case și vor sădi vii; da, vor locui cu încredere, după ce Îmi voi fi împlinit judecățile asupra tuturor celor care îi disprețuiesc de jur împrejurul lor; și ei vor cunoaște că Eu sunt Iehova, Dumnezeul lor”».”*** — Evreii se vor bucura de binecuvântările pământești ale lui Dumnezeu, și adevărații creștini de binecuvântările Sale cerești, când El va fi executat judecățile pe drept meritate asupra oamenilor care au aderat sau au învățat ideea „aparține unei biserici sau mergi în iad”. W.T.’94-76.

EZECHIEL XXIX

EGIPTENII UN TIP

29:1. ***În anul al zecelea, în luna a zecea, în a douăsprezecea zi a lunii, Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând.*** — Capitolele de la 29 până la 32 sunt direcționate împotriva Egiptului, a regelui și a poporului său, și împotriva popoarelor înconjurătoare. Egiptul era împărțit în Egiptul de Sus și de Jos, și era cunoscut sub numele de Mițraim, ceea ce înseamnă «Țară de Mijloc», și tipifică spiritul lumesc de direcție mijlocie organizat, întărit și întronat. Cuvântul Egipt înseamnă «care leagă sau oprimă», și semnifică robia poporului Domnului la spiritul lumii opresiv și înrobitor – spiritul care a omorât pe Domnul nostru (Apocalipsa 11:8) și a înrobit și a ucis milioane de sfinți ai lui Dumnezeu. Capitolul 29:1-7 reprezintă spiritul lumesc ca pe un crocodil, balaurul din Apocalipsa 12:3 etc.

29:2. ***„Fiu al omului, îndreaptă-ți fața împotriva lui Faraon, regele Egiptului, și profețește împotriva lui și împotriva întregului Egipt.*** — Acest mesaj este împotriva lui Satan, Diavolul, regele acestei lumi rele, și împotriva întregului spirit lumesc.

29:3. ***Vorbește și spune: «Astfel spune Domnul Iehova: „Iată, Eu sunt împotriva ta, Faraon, rege al Egiptului, balaurul cel mare care stă întins în mijlocul râurilor lui, care a spus: «Râul meu este al meu și eu l-am făcut pentru mine însumi».*** — Iehova spune: Eu sunt împotriva ta, Satan (faraon înseamnă soare, zeul închinătorilor soarelui, Diavolul), marele balaur nelegiuit, de asemenea numit și Roma Păgână (mai târziu Roma Papală), care locuiești în mijlocul denominațiilor bisericii (râuri, canale de Adevăr), și spui: Sistemul bisericesc este al meu propriu, și eu (nu Dumnezeu) l-am făcut pentru propriile mele scopuri.

29:4. ***Dar Eu îți voi pune cârlige în fălci și voi face ca peștii din râurile tale să se lipească de solzii tăi și te voi scoate din mijlocul râurilor tale și toți peștii râurilor tale se vor lipi de solzii tăi.*** — Dumnezeu va lega rostirile tale [fălci] cu un lanț

[cârlig înseamnă lanț sau inel] (Apocalipsa 20:1), și va face ca membrii tăi activi ai bisericii lumești și alți aderenți în bisericile tale [râuri] să adere la doctrinele tale protectoare [solzi], și va înstrăina bisericile tale de la tine [corespunzând secării Eufratului] și de la toți susținătorii tăi activi.

29:5. ***Și Eu te voi lăsa aruncat în pustie, pe tine și pe toți peștii râurilor tale; vei cădea peste câmpurile deschise; nu vei fi strâns, nici adunat; Eu te-am dat ca mâncare fiarelor câmpului și păsărilor cerului.*** — Și Eu te voi face să fii părăsit (în pustie), pe tine și pe toți aderenții tăi (pești). Vei cădea neprotejat în mâinile unei lumi reci și crude (câmpuri deschise) ca să nu fii stabilit din nou la putere, ci să fii distrus de guvernămintele (fiarele) revoluționare rele ale lumii (câmpului), în revoluție mondială, și prin criminali nelegiuiți, pușcăriași (păsări) și anarhiști.

29:6. ***Și toți locuitorii Egiptului vor cunoaște că Eu sunt Iehova, pentru că ei au fost un toiag de trestie pentru casa lui Israel.*** — Oamenii lumești care nu au fost niciun sprijin real fie pentru evrei fie pentru creștinii adevărați (Isaia 36:6; W.T.'95-144), vor realiza că Iehova este Domnul.

29:7. ***Când te-au apucat de mână, tu te-ai frânt și le-ai sfâșiat tot umărul; și când s-au rezemat de tine, te-ai frânt și ai făcut toate coapsele lor să rămână nemișcate".*** — Atunci când ei în slăbiciunea lor au căutat un oarecare ajutor din partea ta, tu i-ai abuzat dur; și ai încercat să îi nimicești în persecuție.

29:8, 9. ***De aceea astfel spune Domnul Iehova: „Iată, Eu voi aduce o sabie asupra ta și voi stârpi din tine pe om și pe animal. Și țara Egiptului va fi pustiită și goală; și ei vor cunoaște că Eu sunt Iehova, pentru că el a spus: «Râul este al meu și eu l-am făcut».*** — Iar spiritul lumesc va fi anihilat, și poporul ÎL va cunoaște pe Iehova așa cum El este; deoarece Satan a spus: „Bisericile sunt ale mele".

29:10. ***Iată, de aceea Eu sunt împotriva ta și împotriva râurilor tale și voi face țara Egiptului în întregime risipită și pustiită, de la turnul din Siene până la granița Etiopiei.*** — Eu sunt împotriva ta și a bisericilor tale, și voi anihila totalmente spiritul lumesc de la un capăt la altul.

29:11, 12. ***Nici picior de om nu va trece prin ea, nici picior de animal nu va trece prin ea, nici nu va fi locuită patruzeci de ani. Și voi face țara Egiptului o pustietate în mijlocul țărilor pustiite, iar cetățile ei printre cetățile risipite vor fi pustiite patruzeci de ani; și îi voi împrăștia pe egipteni printre națiuni și îi voi risipi prin țări".*** — Creștinătatea va fi nelocuită și abandonată timp de patruzeci de ani după devastarea sa.

[Fie patruzeci de ani, fie o perioadă de judecată, în care foștii oameni lumești nu se vor putea bucura de binecuvântările Regatului. – (după ediția engleză din 1926, n. t.)

Spiritul lumesc al Creștinătății va ajunge la un sfârșit, iar cei lumești vor deveni revoluționari sau își vor pierde viețile, și nu vor veni în Regat timp de patruzeci de ani. – (după The Watch Tower din 1 martie 1918, n. t.)]

29:13. ***Totuși astfel spune Domnul Iehova: „La sfârșitul a patruzeci de ani voi aduna pe egipteni dintre popoarele unde au fost împrăștiați.*** — După această perioadă Dumnezeu va aduna în Regat pe oamenii lumești împrăștiați.

STAREA VIITOARE A CREȘTINĂTĂȚII

29:14. ***Și voi întoarce înapoi pe captivii Egiptului și îi voi face să se întoarcă în țara Patros, în țara locuinței lor; și vor fi acolo un regat înjosit.*** — Și îi voi aduce înapoi din morți în propria lor țară, unde ei vor fi neînsemnați.

29:15. ***Va fi cel mai înjosit dintre regate; nu se va mai înălța deasupra națiunilor; fiindcă îi voi micșora, ca să nu mai conducă peste națiuni.*** — Aceasta a fost împlinit literalmente asupra Egiptului, care timp de mai multe secole nu s-a bucurat de autoguvernare.

29:16. ***Și nu va mai fi încrederea casei lui Israel, care le aduce nelegiuirea în amintire, când se vor uita după ei; ci ei vor cunoaște că Eu sunt Domnul Iehova"»."*** — Nici evreii, nici creștinii nu se vor mai uita la oamenii lumești [Egipt] (Isaia 30:1-5) pentru ajutor; deoarece vederea celor lumești îi va face să își amintească nelegiuirea Creștinătății.

29:17, 18. ***Și s-a întâmplat în al douăzeci și șaptelea an, în luna întâi, în ziua întâi a lunii, că a venit Cuvântul lui Iehova la mine, spunând: „«Fiu al omului, Nebucadnețar, regele Babilonului, a făcut ca armata lui să servească un mare serviciu împotriva Tirului; fiecare cap a fost chelit și fiecare umăr jupuit; totuși el nu a avut plată, nici armata lui, pentru Tir, pentru serviciul pe care l-a servit împotriva lui».*** — Forțele regelui anarhiei, ale Diavolului, vor îndeplini un mare serviciu în Planul Divin al Vârstelor, dar nu va fi nimic în el pentru anarhiști.

29:19. ***De aceea astfel spune Domnul Iehova: «Iată, Eu voi da țara Egiptului lui Nebucadnețar, regele Babilonului; și el îi va lua mulțimea și îi va lua jaful și îi va lua prada; și aceasta va fi plata pentru armata lui.*** — Iehova va preda anarhiei Creștinătatea lumească; și aceasta va fi recompensa materială a forțelor anarhiei.

29:20. ***I-am dat țara Egiptului pentru munca lui cu care a servit împotriva acestuia, deoarece ei au lucrat pentru Mine», spune Domnul Iehova.*** — Dumnezeu va preda anarhiei Creștinătatea lumească pentru munca sa în servirea intereselor planurilor lui Dumnezeu împotriva religiei păgâne sub masca de Creștinătate, pentru că făcând astfel anarhia își va face parte.

29:21. ***«În acea zi voi face cornul casei lui Israel să înmugurească și îți voi da deschiderea gurii în mijlocul lor; și ei vor cunoaște că Eu sunt Iehova».”*** — În decursul Timpului de Strâmtorare Dumnezeu va face ca puterea (T.42) evreilor să înmugurească în Sionism, și le va face cunoscute veștile de bucurie ale Regatului, așa cum sunt învățate în *Studii în Scripturi*. Isaia 19:1-25.

EZECHIEL XXX

CELE DOUĂ BRAȚE ALE LUI FARAON RUPTE

30:1, 2. ***Cuvântul lui Iehova a venit din nou la mine, spunând: „Fiu al omului, profețește și spune: «Astfel spune Domnul Iehova: „Urlați: «Vai ce zi!»*** — Așa vorbește Iehova: „Plângeți și strigați! Vai ce zi jalnică!”

30:3. ***Pentru că ziua este aproape, chiar ziua lui Iehova este aproape, o zi noroasă; va fi timpul păgânilor.*** **—** Ziua este aproape, ziua lui Iehova, o zi sumbră – timpul anarhiei infidele! Ioel 1:15; Țefania 1:7.

30:4. ***Și sabia va veni asupra Egiptului și mare durere va fi în Etiopia, când cei uciși vor cădea în Egipt și ei vor lua mulțimea lui și temeliile lui vor fi dărâmate.*** — Armele anarhiei și Sabia Spiritului vor veni împotriva Creștinătății lumești. Mare necaz va fi asupra celor care nu sunt membri ai bisericii (Etiopia, negru), socialiști, laburiști și revoluționari, când cei uciși ai Creștinătății vor cădea literalmente și spiritualmente, când mulțimea ei o va abandona, și când temeliile ei – sociale, economice, morale și religioase – vor fi dărâmate în război, revoluție și anarhie.

30:5. ***Etiopia și Libia și Lidia și tot poporul amestecat și Cub și bărbații țării care este în alianță, vor cădea cu ei prin sabie”.*** — Cele mai rele și mai întunecate popoare din punct de vedere religios și moral – socialiștii, laburiștii și revoluționarii, care sunt în contact cu Creștinătatea lumească – vor cădea odată cu Creștinătatea prin arme literale și prin Cuvântul lui Dumnezeu.

30:6. ***Astfel spune Iehova: „De asemenea cei care sprijină Egiptul vor cădea; și mândria puterii lui va coborî; din turnul de la Siene vor cădea în el prin sabie”, spune Domnul Iehova.*** — Toți susținătorii Creștinătății lumești vor cădea; mândria puterii ei va fi umilită; de la un capăt până la celălalt al Creștinătății ei vor cădea.

30:7. ***„Și vor fi pustiiți în mijlocul țărilor care sunt pustiite, iar cetățile lui vor fi în mijlocul cetăților care sunt risipite.*** **—** Creștinătatea lumească va fi totalmente devastată.

30:8. ***Și vor cunoaște că Eu sunt Iehova, când voi fi pus un foc în Egipt și când toți care îl ajută vor fi nimiciți.*** **—** Ei vor cunoaște că Iehova a permis ca anarhia să înceapă în Creștinătate, și ÎL vor recunoaște, atunci când vor vedea că toate ajutoarele lor sunt distruse.

REPUBLICILE REVOLUȚIONARE URMEAZĂ SĂ FIE RĂSTURNATE ÎN ANARHIE

30:9. ***În acea zi vor ieși mesageri dinaintea Mea, în corăbii, pentru a înspăimânta pe etiopienii cei nepăsători; și mare durere va veni asupra lor, ca în ziua Egiptului, pentru că, iată, vine”.*** **—** La timpul căderii Creștinătății, mesajul de la Dumnezeu va fi purtat de organizații religioase independente spre prea încrezătorii socialiști, laburiști și revoluționari, care îi va face să se înspăimânte de anarhie, și mare necaz va surveni asupra lor, la fel ca la căderea Creștinătății.

30:10. ***Astfel spune Domnul Iehova: „Voi face de asemenea mulțimea Egiptului să înceteze prin mâna lui Nebucadnețar, regele Babilonului.*** **—** Dumnezeu va face ca mulțimea aderenților Creștinătății lumești să înceteze de a adera la ea prin puterea revoluției și anarhiei și a instigatorului lor, diavolul.

30:11. ***El și poporul lui împreună cu el, tiranii națiunilor, vor fi aduși ca să distrugă țara; și ei își vor scoate săbiile împotriva Egiptului și vor umple țara cu cei uciși.*** **—** Satan și adepții săi – demoni și oameni – cei mai teribili dintre toate națiunile – anarhiștii – vor distruge ordinea lumească de lucruri a Creștinătății. Ei vor ataca Creștinătatea cu armele lor și vor umple țara cu ucișii lor – așa cum Sabia Spiritului va face cu cei uciși spiritualmente.

30:12. ***Și voi usca râurile și voi vinde țara în mâna celor stricați; și voi risipi țara și tot ce este în ea, prin mâna străinilor; Eu, Iehova, am vorbit aceasta”.*** **—** Dumnezeu va cauza denominațiile să devină uscate de membri și de bani, va

da ordinea de lucruri în puterea anarhiștilor răi, și va pustii ordinea de lucruri a Creștinătății și tot ce îi aparține, literalmente prin puterea anarhiștilor care sunt străini ordinii existente de lucruri, și spiritualmente prin fiii lui Dumnezeu.

30:13. ***Astfel spune Domnul Iehova: „Voi distruge de asemenea idolii și voi face să înceteze chipurile lor din Nof; și nu va mai fi prinț din țara Egiptului; și voi pune frică în țara Egiptului.*** — Dumnezeu va distruge idolii iubirii de aur, de putere etc., ai Creștinătății (Ieremia 43:12, 13), și va cauza ca acești zei să înceteze printre cele mai prospere popoare ale Creștinătății (Nof era delta și partea mai bogată a Egiptului); și în Creștinătate nu va mai fi o clasă înălțată, o clasă de cler lumesc; ci Dumnezeu va pune în ea frică și slăbire a inimii.

30:14. ***Și voi pustii Patrosul și voi pune foc în Țoan și voi face judecăți în No.*** — Dumnezeu va face pustii clasele superioare (Patros, Egiptul de Sus), va permite anarhiei și distrugerii să înceapă printre ele (Țoan, capitala Egiptului), și va executa judecăți răsplătitoare asupra liderilor claselor superioare (No, capitala Egiptului de Sus).

30:15. ***Și Îmi voi turna furia asupra Sinului, tăria Egiptului; și voi stârpi mulțimea din No.*** — Dumnezeu Își va turna furia asupra papalității, tăria Creștinătății lumești, și va nimici mulțimile care susțin clasele superioare.

30:16. ***Și voi pune un foc în Egipt; Sinul va avea mare durere și No va fi sfâșiat în două și zilnic Noful va avea strâmtorări.*** — Dumnezeu va lăsa să înceapă anarhia în Creștinătate. Papalitatea va avea mare necaz; clasele superioare vor fi sfâșiate în două, iar clasele inferioare vor suferi zilnic strâmtorare.

30:17. ***Tinerii din Aven și din Pi-Beset vor cădea prin sabie; iar aceste cetăți vor merge în captivitate.*** — Tinerii care urmează manifestările deșarte (Aven, vanitate) ale Creștinătății și onorurile ei (Pi-Beset, foarte înălțat), vor cădea prin sabia anarhiei; pentru că aceste lucruri își vor ajunge sfârșitul în anarhie.

30:18, 19. ***La Tahpanes de asemenea se va întuneca ziua când voi sfărâma acolo jugurile Egiptului; și fastul tăriei***

lui va înceta în el; cât despre el, un nor îl va acoperi, iar fiicele lui vor merge în captivitate. Astfel voi face judecăți în Egipt; și vor cunoaște că Eu sunt Iehova”».” — Pentru clasele inferioare (Tahpanes, în Egiptul de Jos) aceasta de asemenea va fi o zi întunecată când Dumnezeu va sfărâma robia impusă de Creștinătatea lumească. Puterea ei fastuoasă va înceta. Un nor de strâmtorare o va acoperi, și bisericile (fiicele) ei vor fi luate și pierdute în anarhie.

BISERICA ȘI STATUL ÎN DECLIN COMUN

30:20, 21. ***Și s-a întâmplat în al unsprezecelea an, în luna întâi, în ziua a șaptea a lunii, că a venit la mine Cuvântul lui Iehova, spunând: „«Fiu al omului, Eu am frânt brațul lui Faraon, regele Egiptului; și, iată, acesta nu va fi legat pentru a se vindeca, pentru a-i pune un bandaj ca să îl lege, pentru a-l face tare să țină sabia».*** — Eclesiasticismul, brațul drept al lui Satan, va fi rupt, pentru a nu fi vindecat niciodată. A venit timpul Domnului pentru pedepsirea lor.

30:22. ***De aceea astfel spune Domnul Iehova: «Iată, Eu sunt împotriva lui Faraon, regele Egiptului; și îi voi frânge brațele, cel tare și pe cel frânt; și voi face să cadă sabia din mâna lui.*** — Dumnezeu este împotriva lui Satan, puternicul rege al spiritului lumesc, și va sfărâma și puterile civile, și îl va face fără putere de a-și folosi sabia.

30:23. ***Și voi împrăștia pe egipteni printre națiuni și îi voi risipi prin țări.*** — Dumnezeu va împrăștia pe oamenii lumești printre anarhiști.

30:24. ***Și voi întări brațele regelui Babilonului și voi pune sabia Mea în mâna lui; dar voi frânge brațele lui Faraon, iar el va geme înaintea lui cu gemetele omului rănit de moarte.*** — Dumnezeu va întări puterile civile și filosofice (religiile infidele și anarhiste) ale anarhiei; și anarhia va folosi atât Biblia (Sabia lui Dumnezeu) cât și va mânui sabia armelor pământești, ca sabie a Lui proprie; și această ordine rea de lucruri, cu puteri zdrobite, murind va scoate gemete de durere.

30:25. ***Dar voi întări brațele regelui Babilonului, iar brațele lui Faraon vor cădea; și vor cunoaște că Eu sunt***

Iehova, când voi pune sabia Mea în mâna regelui Babilonului și el o va întinde asupra țării Egiptului. — Dar această ordine de lucruri cu puteri zdrobite, și starea de afaceri anarhistă cu putere întărită, vor realiza că aceasta este puterea lui Iehova, când anarhia va crește în putere și va ataca ordinea existentă de lucruri.

30:26. ***Și voi împrăștia pe egipteni printre națiuni și îi voi risipi prin țări; și vor cunoaște că Eu sunt Iehova»".*** — Iar popoarele lumești împrăștiate pretutindeni, vor cunoaște prin împlinirea acestei profeții că Iehova conduce în afacerile oamenilor.

„Ochii mei pot vedea a Domnului prezență glorioasă:
El calcă teascul unde via de mânie este stoarsă;
Văd flacăra vijelioasă a Sabiei Sale repede coborând:
Regele nostru în marș înaintând!

Pot vedea judecățile Sale viitoare pământul înconjurând,
Semnele și gemetele promise renașterea precedând;
Citesc a Sa dreaptă sentință în ale pământului tronuri surpând:
Regele nostru în marș înaintând!"

EZECHIEL XXXI

CREȘTINĂTATEA NU VA REZISTA

31:1, 2. ***Și s-a întâmplat că, în al unsprezecelea an, în luna a treia, în ziua întâi a lunii, Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând: „Fiu al omului, vorbește lui Faraon, regele Egiptului, și mulțimii lui: «„Ca cine ești tu în măreția ta?*** **—** Capitolul 31 reprezintă Creștinătatea ca pe un copac de cedru care este tăiat. El se deschide cu un mesaj referitor la Satan (faraon, zeul-soare), rege al Creștinătății lumești (Egipt), și la mulțimile ei. Ce comparație a măreției ei ar putea fi făcută!

31:3. ***Iată, asirianul era un cedru în Liban cu crengi frumoase și frunziș umbros și de o statură înaltă; și vârful lui era printre ramurile dese.*** **—** Iată, Satan și sistemul său creștin contrafăcut (copac; «asirian» ar trebui probabil să se citească «teașur», un cimșir) au gândit că niciodată nu se va sfârși (cedru, tip al omului cu viață veșnică), și așa ca un regat drept (Liban, un munte alb și înzăpezit), având ca membri (ramuri, la fel ca ramurile Creștinătății) pe cei mari, pe cei răi și pe cei buni, oameni lumești, cu putere protectoare (frunziș umbros) și foarte proeminenți, cu cei mai mari oameni la cel mai înalt vârf.

31:4. ***Apele îl făceau mare, adâncul l-a înălțat sus cu râurile lui curgând de jur împrejurul plantelor lui și își trimitea râulețele la toți copacii câmpului.*** **—** Popoarele și adevărul laic (apele) au făcut mare sistemul lui Satan; marile națiuni și adevărurile evident profunde de libertate, fraternitate și egalitate l-au făcut proeminent, cu rădăcinile sale (plantele) nutrite de către națiuni și secte (râuri) și trimițând influențe naționale și denominaționale prin toate sistemele lumii.

31:5. ***De aceea înălțimea lui era înălțată deasupra tuturor copacilor câmpului și ramurile lui erau înmulțite și crengile lui s-au lungit datorită mulțimii apelor, când creștea repede.*** **—** De aceea proeminența Creștinătății a fost înălțată mai presus de orice asemenea ei în lume; iar membrii săi puternici au crescut în număr și au făcut ca influența ei să ajungă departe datorită mulțimii poporului lor și a învățăturilor lor.

31:6. ***Toate păsările cerului își făceau cuiburile în ramurile lui; și sub crengile lui toate fiarele câmpului își nășteau puii și la umbra lui locuiau toate națiunile mari. —*** Toți deținuții (păsările) puterilor de control spiritual au făcut organizații ale bisericii lor (cuiburi) printre membrii săi; și sub puterea apartenenței membrilor săi (crengi) a făcut ca toate guvernele (fiarele) acestei lumi (câmp) să își aducă în existență progeniturile lor; și sub apărarea (umbra) sa locuiau toate națiunile.

31:7. ***Astfel era el frumos în măreția lui, în lungimea crengilor lui, pentru că rădăcina lui era lângă ape mari. —*** Astfel era ea magnifică în măreția sa și în extinderea ramificațiilor sale; deoarece era înrădăcinată în popoare mari și în mari adevăruri laice.

31:8. ***Cedrii din grădina lui Dumnezeu nu puteau să îl ascundă; brazii nu erau asemenea ramurilor lui și castanii nu erau precum crengile lui; nici vreun copac din grădina lui Dumnezeu nu îi era asemenea în frumusețea lui. —*** În egotismul Creștinătății nu era nimic egal ei în această vârstă sau în următoarea.

31:9. ***Eu îl făcusem frumos prin mulțimea crengilor lui; astfel încât toți copacii Edenului care erau în grădina lui Dumnezeu, îl invidiau". —*** Creștinătatea s-a simțit invidiată de orice, din prezent și viitor.

31:10. ***De aceea, astfel spune Domnul Iehova: „Pentru că te-ai înălțat în înălțime și el și-a crescut repede vârful printre ramurile dese și inima lui s-a înălțat în înălțimea lui. —*** Din cauza înălțării de sine și a mândriei Creștinătății.

31:11. ***Eu de aceea l-am dat în mâna celui puternic dintre păgâni; el într-adevăr se va purta cu el: l-am alungat pentru stricăciunea lui. —*** Dumnezeu va preda Creștinătatea în puterea zeului (el, unul puternic) păgânilor, diavolul însuși; el cu siguranță va face răzbunare împotriva ei; el o va scoate din existență.

31:12. ***Și străinii, tiranii națiunilor, l-au stârpit și l-au părăsit; crengile lui au căzut pe munți și în toate văile și ramurile lui sunt rupte prin toate râurile țării; și toate***

popoarele pământului au coborât de la umbra lui și l-au părăsit. — Anarhiștii, teroarea națiunilor, o vor doborî la pământ; peste regate (munți) și printre popoare (văi) membrii ei (crengile) vor cădea și vor fi despărțiți de denominațiile ei în proces de separare; toți oamenii care aparțin acestei ordini de lucruri vor părăsi protecția ei și o vor abandona.

31:13. ***Peste ruina lui toate păsările cerului vor rămâne și toate fiarele câmpului vor fi peste crengile lui.*** — Deținuții eclesiasticismului și toate guvernele revoluționare ale acestei stări de afaceri vor profita de ruinarea ei și prin membrii ei (crengi).

31:14. ***Ca niciunul dintre toți copacii de lângă ape să nu se înalțe pe ei înșiși pentru înălțimea lor, nici să nu își crească repede vârful printre ramurile dese, nici copacii lor să nu stea drepți în înălțimea lor, toți care beau apă, pentru că toți sunt dați morții, în părțile de jos ale pământului, în mijlocul copiilor oamenilor, cu cei care coboară în groapă".*** — Niciun alt sistem pământesc nu va mai putea urma exemplul ei de mândrie; fiindcă toate acestea, ca sisteme, sunt predate morții, la un loc dezonorat printre cei mai mici din societate.

31:15. ***Astfel spune Domnul Iehova: „În ziua când el a coborât în șeol Eu am pus să se facă o jelire; am acoperit adâncul pentru el și am oprit potopurile lui și apele cele mari au fost oprite; și am făcut Libanul să jelească pentru el și toți copacii câmpului s-au topit pentru el.*** — În anul 1918, când Creștinătatea ca sistem va începe să coboare în uitare (șeol), ca să fie urmată de republici revoluționare, Dumnezeu va provoca jale. El va reține și va întârzia pentru o perioadă scurtă valurile amenințătoare ale anarhiei. El va face ca toate națiunile să jelească pentru Creștinătate, și toate sistemele (copacii) întocmite de om ale lumii (câmpului) să devină slabe din cauza căderii ei. E372.

31:16. ***Am făcut națiunile să se zguduie la sunetul căderii lui, când l-am aruncat jos în șeol cu cei care coboară în groapă; și toți copacii Edenului, cei mai aleși și cei mai buni ai Libanului, toți cei care beau apă, vor fi mângâiați în părțile de jos ale pământului.*** — Dumnezeu va cauza națiunile

să se cutremure prin revoluții gigantice, când El va arunca Creștinătatea lumească, ca un sistem organizat, în uitare (așa cum El a făcut cu evreii în parabola omului bogat).

31:17. ***Ei de asemenea au coborât cu el în șeol la cei uciși cu sabia; și cei care erau brațul lui, care locuiau sub umbra lui în mijlocul păgânilor.*** — Dar ei de asemenea vor coborî în uitare [șeol] (E372) împreună cu Creștinătatea, precum și cei care erau puterea ei, care locuiau sub apărarea ei printre oameni.

31:18. ***Astfel, cu cine ești tu asemenea în glorie și în măreție printre copacii Edenului? Totuși vei fi coborât cu copacii Edenului în părțile de jos ale pământului; te vei culca în mijlocul celor necircumciși, cu cei uciși de sabie. Acesta este Faraon și toată mulțimea lui", spune Domnul Iehova»."*** — Deși Creștinătatea lumească este de neîntrecut în glorie și măreție printre alte sisteme, totuși ea va fi coborâtă pentru a fi una dintre cele mai dezonorate categorii ale ordinii sociale; ea va fi considerată ca fiind unul dintre nelegiuiți. Egiptenii practicau circumcizia, tipic ușurării contrafăcute a conștiinței prin credința în eroare a Creștinătății lumești. Aceasta este spus despre Satan, dumnezeul Creștinătății, și despre toată mulțimea sa.

EZECHIEL XXXII

CĂDEREA TOTALĂ A CREȘTINĂTĂȚII

32:1, 2. ***Și s-a întâmplat că, în al doisprezecelea an, în luna a douăsprezecea, în ziua întâi a lunii, Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând: „Fiu al omului, înalță o plângere pentru Faraon, regele Egiptului, și spune-i: «„Ești asemenea unui leu tânăr al națiunilor și ca o balenă în mări; și înaintai cu râurile tale și tulburai apele cu picioarele tale și le murdăreai râurile”.*** — În capitolul 32 distrugerea Creștinătății este descrisă în câteva moduri: ca prinderea unui monstru marin (32:1-6); ca stingerea luminii ei (32:7, 8); de asemenea, în plus, prăbușirea sistemelor sale (32:9, 10) ca un sistem lumesc distrus prin anarhie (32:11-16); ca coborârea Creștinătății lumești în uitare (32:17-21); ca căderea în uitare a anarhiștilor (32:22, 23); a misticismului estic din Creștinătate (32:24, 25); a claselor ei cele mai rele (32:26-28); a poporului lumesc religios (32:29); a organizației bisericești a eclesiasticismului (32:30), și a regelui Creștinătății, Satan, și a tuturor mulțimilor sale (32:31, 32). Mesajul începe cu o plângere asupra lui Satan [faraon], rege al Creștinătății lumești [Egipt], și asupra reprezentanților săi vizibili, clerul apostat. Printre națiuni ei sunt ca un leu în privința puterii și a ferocității [leul de asemenea simbolizează pe diavolul]; și ca o putere monstruoasă [balenă] printre popoare [mări]; ei au venit cu sectele lor [râuri] și au tulburat Adevărul [apele] cu membrii lor cu mentalitate pământească, cu clerul [picioarele], și au umplut bisericile lor [râurile] cu spirit lumesc.

32:3. ***Astfel spune Domnul Iehova: „De aceea Îmi voi întinde plasa peste tine cu o ceată de multe popoare și ele te vor trage în plasa Mea.*** — Dumnezeu va aduce în mod treptat Timpul de Strâmtorare asupra Creștinătății asemenea unei curse, ca o mișcare spre libertate pentru oameni, printr-o mulțime de progresiști, radicali, revoluționari și anarhiști; iar aceștia o vor prinde în cursă fără ca ea să știe în necazul cel mare, și o vor scoate din favoarea poporului (din mare).

32:4. ***Atunci te voi lăsa pe pământ, te voi arunca în câmp deschis și voi face toate păsările cerului să rămână pe tine și voi sătura fiarele întregului pământ cu tine.*** — Atunci Dumnezeu o va lăsa fără apărare în fața întregii lumi, și va provoca cele mai rele clase (păsări) ale unui creștinism apostat (ceruri) să se hrănească din ea, și va provoca guvernele revoluționare rele (fiarele) întregului pământ să se umple cu foștii membri ai săi.

32:5. ***Și voi pune carnea ta pe munți și voi umple văile cu înălțimea ta.*** — Și membrii ei proeminenți vor muri, și din poporul ei mai neînsemnat un număr mare.

32:6. ***De asemenea voi uda cu sângele tău, până la munți, țara în care înoți; și râurile vor fi pline de tine.*** — Pierderea vieții se va extinde până la cei mai înalți oficiali guvernamentali și conducători ai ei (munți); și bisericile vor fi pline de morții ei.

32:7, 8. ***Și când te voi stinge, voi acoperi cerul și îi voi întuneca stelele; voi acoperi soarele cu un nor și luna nu își va da lumina. Pe toți luminătorii strălucitori ai cerului îi voi întuneca deasupra ta și voi pune întuneric peste țara ta", spune Domnul Iehova.*** — Când Dumnezeu va începe să îi stingă lumina în 1918, El va orbi mintea eclesiasticismului [cer] (A318), și va priva stelele amvonului lor de înțelepciunea adevăratelor stele apostolice, Apostolii (D591). El va întuneca înțelegerea Evangheliei [soarele] lui Isus Cristos (D590) cu norul Timpului de Strâmtorare; și lumina [adevărul] Legii Mozaice nu va străluci în ea.

32:9. ***„De asemenea voi chinui inimile multor popoare, când voi aduce nimicirea ta printre națiuni, în țările pe care nu le-ai cunoscut.*** — Dumnezeu va tulbura de asemenea inimile multor altor popoare, când același Timp de Strâmtorare El îl va abate asupra altor națiuni în care clerul nu a avut nicio influență.

32:10. ***Da, voi face pe multe popoare să fie uimite de starea ta și regii lor vor fi groaznic înfricoșați din cauza ta, când Îmi voi învârti sabia înaintea lor; și vor tremura în fiecare clipă, fiecare om pentru viața lui, în ziua căderii tale".*** — Da, El va face ca multe națiuni să se mire de căderea

Creştinătăţii; şi conducătorii lor se vor teme şi se vor cutremura din cauza nimicirii ei, când şi aceştia vor fi ameninţaţi cu distrugere prin anarhie. În fiecare moment fiecare om dintre ei va tremura pentru viaţa sa.

32:11. ***Pentru că astfel spune Domnul Iehova: „Sabia regelui Babilonului va veni asupra ta.*** — Armele distructive ale diavolului, regele confuziei (Babilonului), al Anarhiei, vor fi întoarse împotriva Creştinătăţii lumeşti.

32:12. ***Prin săbiile celor puternici voi face mulţimea ta să cadă, pe tiranii naţiunilor, pe toţi; şi vor prăda fastul Egiptului şi toată mulţimea lui va fi nimicită.*** — Prin armele unor soldaţi puternici şi revoltaţi Dumnezeu va determina căderea mulţimilor lor, chiar şi a tuturor oamenilor teribili din toată Creştinătatea; şi anarhiştii vor lua ca pradă a lor fastul naţiunilor, şi toţi aderenţii naţiunilor Creştinătăţii vor înceta de a-i sprijini.

32:13. ***Şi voi nimici toate animalele lui de lângă apele cele mari; nici picior de om nu le va mai tulbura, nici copitele animalelor nu le vor tulbura.*** — Dumnezeu va nimici toate guvernămintele feroce de lângă marile naţiuni (ape); nici oamenii lumeşti nu vor mai tulbura popoarele, nici nu le va mai strâmtora oprimarea zdrobitoare a guvernelor sălbatice.

32:14. ***Atunci le voi adânci apele şi voi face râurile lor să curgă precum untdelemnul", spune Domnul Iehova.*** — Atunci Dumnezeu va da pace popoarelor (ape adânci), şi va face cursul lor să curgă lin şi liniştit. Ei vor cunoaşte lucrurile adânci ale lui Dumnezeu, şi vor avea Spiritul sfânt.

32:15. ***„Când voi pustii ţara Egiptului, iar ţara va fi lipsită de ceea ce o umplea, când voi lovi pe toţi cei care locuiesc în ea, atunci vor cunoaşte că Eu sunt Iehova.*** — Când Dumnezeu va fi făcut pustiu creştinismul lumesc, şi spiritul lumesc va fi îndepărtat de prosperii săi lumeşti, când El va fi lovit cu necazul cel mare pe toţi cei care sunt acasă în deşertăciunea lor lumească, atunci, în zilele mai bune care vor veni, ei ÎL vor cunoaşte aşa cum El este.

32:16. ***Aceasta este plângerea cu care îl vor plânge; fiicele naţiunilor îl vor plânge; vor plânge pentru el, pentru***

Egipt și pentru toată mulțimea lui", spune Domnul Iehova»." — Religiile păgâne (fiice) vor plânge prăbușirea Creștinătății lumești, și căderea aderenților săi.

32:17, 18. ***S-a întâmplat de asemenea că, în al doisprezecelea an, în a cincisprezecea zi a lunii, Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând: „«Fiu al omului, bocește pentru mulțimea Egiptului și aruncă-i jos, pe el și pe fiicele națiunilor faimoase, în părțile de jos ale pământului, cu cei care coboară în groapă.*** — Aceste versete descriu jelirea pentru mulțimile de creștini lumești, pentru neghină, atunci când ele și Creștinătatea lumească și bisericile (fiicele) marilor puteri (națiuni) vor fi aruncate spre păturile inferioare și desconsiderate ale ordinii sociale, împreună cu cei care mor de o moarte infamantă (groapă).

32:19. ***„Pe cine întreci tu în frumusețe? Coboară și culcă-te cu cei necircumciși."*** — Creștinătatea lumească s-a imaginat pe sine că este de neîntrecut în a fi de dorit, dar ea va coborî în uitare, împreună cu cei considerați ca fiind pângăriți (necircumciși).

32:20. ***Ei vor cădea în mijlocul celor uciși de sabie; el este dat sabiei; trageți-l afară, pe el și toate mulțimile lui.*** — Mulțimile ei vor cădea prin armele de distrugere și prin Sabia Spiritului; ea este predată nimicirii. Ei o vor trage în mormânt ca sistem, și pe aderenții ei ca adepți.

32:21. ***Cei tari printre puternici vor vorbi cu el din mijlocul șeolului cu cei care îl ajută: „Ei au coborât, zac necircumciși, uciși de sabie".*** — Cei puternici dintre oamenii mari ai Creștinătății, ne mai fiind oameni ai puterii, și cei care au ajutat-o vor vorbi despre prăbușirea ei, în starea lor căzută (șeol); ei vor fi căzut de la poziții înalte, și vor fi la fel ca oamenii proscriși și pângăriți, și vor fi reduși la smerenie prin puterea anarhiei și prin Sabia Spiritului. E372.

32:22, 23. ***Așurul este acolo și toată ceata lui; mormintele lor sunt în jurul său; cu toți cei uciși, căzuți prin sabie; ale căror morminte sunt puse în laturile gropii, iar ceata lui este de jur împrejurul mormântului său; cu toții uciși, căzuți prin sabie, care cauzau teroarea în țara celor vii.*** —

Revoluționarii (Așur, Asiria, anarhiștii revoluționari) în mulțimi vor coborî în uitare, fie că vor muri literalmente fie că vor muri față de ordinea lor de lucruri.

32:24. ***Acolo este Elamul și toată mulțimea lui de jur împrejurul mormântului său, cu toții uciși, căzuți prin sabie; care au coborât necircumciși în părțile de jos ale pământului, care aduceau teroarea lor în țara celor vii; totuși ei și-au purtat rușinea cu cei care coboară în groapă.*** — Acolo, în uitare, vor fi îngropate noua gândire, știința creștină, precum și alte forme de religie sau misticism estic (Elam, Persia, originea misticismului), și mulțimea credincioșilor lor, care vor înceta atunci să fie mistici; toți vor fi căzut prin sabia literală sau prin Sabia Spiritului.

32:25. ***Ei i-au pus un pat în mijlocul celor uciși cu toată mulțimea lui; mormintele lor sunt de jur împrejurul lui; cu toții necircumciși, uciși de sabie; deși groaza de ei a cuprins țara celor vii, totuși și-au purtat rușinea cu cei care coboară în groapă; el este pus în mijlocul celor uciși.*** — Anarhiștii vor pune misticismul la odihnă în anihilare.

32:26. ***Acolo este Meșec, Tubal și toată mulțimea lui, mormintele lor sunt de jur împrejurul lui; cu toții necircumciși, uciși de sabie, deși groaza de ei a cuprins țara celor vii.*** — Acolo vor fi cele mai rele clase ale Creștinătății, înșiși anarhiștii, în uitare, aflându-se toți în dezonoare, nimiciți în distrugerea pe care ei au lucrat-o.

32:27. ***Și nu se vor culca cu cei puternici, căzuți dintre cei necircumciși, care au coborât în șeol cu armele lor de război; și ei și-au pus săbiile sub capetele lor, dar nelegiuirile lor vor fi asupra oaselor lor, deși ei erau groaza celor puternici în țara celor vii.*** — Și ei nu vor fi menționați, nici măcar cu acești mari oameni care au coborât ca răi dar totuși cu un mic grad de onoare; și cu ei va fi sfârșitul războiului (H.L.16); dar însăși amintirea anarhiștilor va fi ca și a nelegiuirii personificate.

32:28. ***Da, vei fi frânt în mijlocul celor necircumciși și te vei culca cu cei uciși cu sabia.*** — Ei vor fi considerați numai ca fiind răi, vor fi uciși cu sabia, și vor fi dezonorați de Cuvântul lui Dumnezeu.

32:29. ***Acolo este Edomul, regii lui şi toţi prinţii lui, care cu puterea lor, sunt puşi lângă cei ucişi de sabie; se vor culca împreună cu cei necircumcişi şi cu cei care coboară în groapă.* —** Creştinătatea lumească, apostată şi persecutoare se va afla în ruină generală, ucisă de armele anarhiei şi de Cuvântul lui Dumnezeu. Ei vor fi pângăriţi şi vor ajunge la un sfârşit infamant.

ECLESIASTICISMUL ORGANIZAT S-A DUS

32:30. ***Acolo sunt prinţii nordului, cu toţii, şi toţi sidonienii care au coborât cu cei ucişi; cu groaza lor ei sunt ruşinaţi de puterea lor, şi zac necircumcişi cu cei ucişi de sabie şi îşi poartă ruşinea cu cei care coboară în groapă.* —** Marii domni eclesiastici (nord) şi toţi aderenţii doctrinei „aparţine unei biserici sau mergi în iad” (sidonieni, dintre care era Izabela) vor merge în uitare. Cu toate că era o teroare cumplită în activităţile lor, ei vor fi ruşinaţi; ei vor coborî ca pângăriţi cu nelegiuire.

32:31. ***Faraon îi va vedea şi va fi mângâiat pentru toată mulţimea lui, Faraon şi toată armata lui, ucişi de sabie», spune Domnul Iehova.* —** Satan (faraon), dumnezeul Creştinătăţii lumeşti, fiind atunci legat pentru o mie de ani, va vedea căderea acestor mulţimi ale sale ucise fie de sabia literală fie de Cuvântul lui Dumnezeu.

32:32. ***«Pentru că Eu am adus groaza Mea în ţara celor vii; şi el se va culca în mijlocul celor necircumcişi, cu cei ucişi de sabie, Faraon şi toată mulţimea lui», spune Domnul Iehova”.* —** Satan şi mulţimea lui vor înceta să tulbure pământul, în cele din urmă fiind căzut în uitare, ca unul care este pângărit cu nelegiuire.

De la capitolul 25 până la 32 Ezechiel a profeţit împotriva celor şapte naţiuni străine (Amon, Moab, Edom, Filistia, Tir, Sidon şi Egipt), indicând *toate* elementele necreştine.

Fiii lumii și fiii bisericii
Un scop și-o inimă fiind, umblând îndeaproape;
Și numai Învățătorul, care cunoaște toate,
Poate spune dacă cei doi sunt sau nu aparte.

Apoi biserica se așează în largul ei și spune:
„Sunt bogată și bunurile mi se măresc;
De nimic nu am nevoie, și nimic de-a face
Doar să râd de veselie și să sărbătoresc.”

Vicleana lume aude, și râde pe ascuns,
Și-n batjocură, vorbește în răspuns:
„A căzut biserica, biserica cea frumoasă,
Și rușinea ei acum, e mândria ei lăudăroasă.”

Îngerul de Scaunul Îndurării a apropiat-o pe nevrute,
Și i-a șoptit a ei nume în suspine;
Atunci imnurile bucuriei mari erau tăcute,
Și capetele i-au fost acoperite cu rușine.

Apoi biserica, o voce a auzit,
De la Cel care pe tron ședea demult:
„Știu faptele tale, și așa cum ai vorbit
«Eu sunt bogat», deși nu ai cunoscut.

Fiindcă tu ești goală,
Oarbă și săracă, și jalnică-naintea Mea,
De aceea din prezența Mea te-am aruncat afară,
Și numele ți l-am șters pentru totdeauna.”

EZECHIEL XXXIII

DE CE TREBUIE SĂ PIARĂ ECLESIASTICISMUL

33:1, 2. ***Din nou Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând: „Fiu al omului, vorbește copiilor poporului tău și spune-le: «„Când voi aduce sabia asupra vreunei țări, dacă poporul țării ia un om din ținuturile lor și îl rânduiește ca veghetor al lor.*** — O responsabilitate reciprocă există între un veghetor al lui Dumnezeu și poporul Său, unul de a vorbi iar celălalt de a asculta (33:1-19). Ezechiel comunică avertismentul său despre căderea Ierusalimului (33:20-29). Poporul ascultă dar nu crede (33:30-33). Acest capitol repetă declarațiile din 3:17-21 și 18:5-29 referitoare la veghetorul stabilit pentru a avertiza poporul Creștinătății, la mesajul și responsabilitatea sa, și la responsabilitatea poporului creștin față de veghetor – Pastorul Russell, și la mesajul său și la avertizarea din partea lui Dumnezeu. „Un om din ținuturile lor” se referă la clasa clerului numită și rânduită de către popor, și stabilită de ei ca veghetor al *lor*.

33:3. ***Dacă atunci când el vede sabia venind asupra țării, sună din trâmbiță și avertizează poporul.*** — Cine din clasa clerului a sunat din trâmbița Adevărului și a avertizat poporul „lor” de destinul iminent al Creștinătății?

33:4, 5. ***Atunci oricine aude sunetul trâmbiței și nu acceptă avertizarea, dacă sabia vine și îl ia, sângele lui va fi asupra capului său. El a auzit sunetul trâmbiței și nu a acceptat avertizarea, sângele lui va fi asupra lui. Dar cel care acceptă avertizarea își va scăpa sufletul.*** — Oamenii care au auzit avertizarea se vor putea mustra numai pe ei înșiși. Isaia 58:1.

33:6. ***Dar dacă veghetorul vede sabia venind și nu sună din trâmbiță și poporul nu este avertizat; dacă sabia vine și ia vreo persoană dintre ei, el este luat în nelegiuirea lui; dar sângele lui îl voi cere din mâna veghetorului”».*** — Clerul are o responsabilitate înfiorătoare. Vegherea credincioasă din partea lor, cu marea lor influență printre oameni, ar fi salvat zeci de milioane de la moarte fizică și o mulțime de la moartea religioasă,

care va surprinde pe atât de mulți. Poporul indignat se va întoarce asupra clerului, așa cum a făcut în Revoluția Franceză, și într-un carnaval înfiorător va pretinde recompensă deplină pentru viețile pierdute în război. Responsabilitatea pentru Timpul de Strâmtorare se află evident la ușa eclesiasticismului; deoarece, dacă clerul ar fi luat o poziție unită bazată pe Cuvântul lui Dumnezeu împotriva relelor industriale, sociale, politice, morale și religioase, ei ar fi putut reforma Creștinătatea și împiedica războiul mondial, precum și revoluția și anarhia care urmează. Domnul nostru a spus în mod profetic: „Asupra acestei generații va veni tot sângele – până la sângele lui Zaharia, pe care îl veți omorî între sanctuar și altar.” (Matei 23:35; Diaglott, nota de subsol*.) Iosefus spune despre acest om că el a acuzat cu

---

* Deoarece puțini dintre cititori s-ar putea să aibă la dispoziție versiunea «Diaglott» a Noului Testament, și fiindcă această notă de subsol ni s-a părut a fi de un mare interes, o reproducem în continuare: „Există o varietate de opinii printre critici referitoare la cine se înțelege aici. Unii cred că acesta este Zaharia, fiul lui Iehoiada, menționat în 2 Cronici 24:20, 21; dar aceasta lasă evreii nevinovați de sângele vărsat în decursul aproape a nouă secole dintre cele mai scandaloase ale istoriei lor. Alții gândesc că referința făcută aici este la «Zaharia, fiul Berechia și nepotul lui Ido», Zaharia 1:1; a cărui menționare a omorului este făcută în parafrază în *Targumul* sau caldeeanul lui Ionatan Ben-Uziel (declarat a fi un contemporan al lui Isus Cristos). Ca răspuns la această plângere a lui Ieremia (Plângerile 2:20): «Să fie uciși preotul și profetul în sanctuarul Domnului?» el spune: «Era aceasta bine în tine să ucideți un profet așa cum ați făcut cu Zaharia, fiul lui Ido, în Casa sanctuarului Domnului, din cauza că el s-a străduit să vă îndepărteze de la căile voastre rele?» Acest Zaharia a trăit aproximativ la 320 de ani după cel menționat anterior, totuși o perioadă de peste 500 de ani de istorie evreiască este lăsată în afară. Nu au fost evreii mai responsabili pentru sângele nevinovat vărsat în decursul ultimelor cinci secole precedente ale istoriei lor, decât ar putea fi pentru sângele vărsat înainte de potop? Alții sunt de părere că Isus a vorbit aceasta în mod profetic despre acel Zaharia care a fost masacrat «în mijlocul locului sfânt» cu trei ani înainte de distrugerea finală a Ierusalimului. Despre el, Iosefus spune că a fost un om drept. Astfel, Abel a fost *prima,* iar acest Zaharia, *ultima* persoană dreaptă a cărei sânge a fost vărsat pe pământ, și trebuie să fie cerut de la acea generație. Această vedere se armonizează cu contextul și cu faptele înregistrate; și în acord cu aceeași *ephoneusate* (a face omor, n. t.), cuvântul în primul aorist este o adresare la viitor în loc să fie la trecut.” Diaglott. – n. t.

îndrăzneală clerul din Ierusalim ca fiind cauza strâmtorării asupra cetății. El a fost judecat, fiind acuzat de incitare la anarhie, a fost găsit nevinovat, iar apoi a fost ucis de clasa clericală. Soarta lui reprezintă experiențele care vin peste poporul adevărat al Domnului în scurt timp.

33:7-9. ***«Astfel tu, fiu al omului, te-am pus veghetor pentru casa lui Israel; de aceea ascultă cuvântul din gura Mea și avertizează-i din partea Mea. Când spun celui stricat: „Tu cel stricat, vei muri negreșit"; dacă nu vorbești să îl avertizezi pe cel stricat de calea lui, acel stricat va muri în nelegiuirea lui; dar sângele lui îl voi cere din mâna ta. Totuși, dacă îl avertizezi pe cel stricat de calea lui, să se întoarcă de la ea; dacă nu se întoarce de la calea lui, el va muri în nelegiuirea lui; dar tu ți-ai scăpat sufletul.»*** — Pastorul Russell cu fidelitate a predat că „plata păcatului este moartea" (Romani 6:23), și nu chinul veșnic. El de asemenea a avertizat sistemele nelegiuite ale pământului: politice, economice și religioase, că ele cu siguranță vor pieri de pe pământ dacă nu se vor întoarce din toată inima către Iehova, Dumnezeul Iubirii infinite.

33:10. ***De aceea, tu fiu al omului, vorbește casei lui Israel: „Astfel să vorbiți, spunând: «Dacă fărădelegile noastre și păcatele noastre sunt asupra noastră și noi lâncezim în ele; cum să trăim atunci?»"*** — Creștinii nominali din zilele noastre au fost tipificați de evreii care au mers la Ezechiel cu obiecții nesincere. Ei l-au tratat pe Pastorul Russell cu un respect aparent dar lipsit de sinceritate. Când ei s-au interesat în privința scrierilor și predicțiilor sale bazate pe Cuvântul lui Dumnezeu, ei nu aveau sinceritate nici în întrebările lor nici în mărturisirile lor față de el sau față de Cuvântul prezentat de el.

SEMINȚE CLERICALE DE ANARHIE

33:11-19. ***Spune-le: «„Precum Eu trăiesc", spune Domnul Iehova, „nu am nicio plăcere în moartea celui stricat, ci ca cel stricat să se întoarcă de la calea lui și să trăiască; întoarceți-vă, întoarceți-vă de la căile voastre rele, fiindcă de ce să muriți casă a lui Israel?"» De aceea, tu fiu al omului, spune copiilor poporului tău: «„Dreptatea celui drept nu îl va scăpa în***

ziua fărădelegii lui; cât despre stricăciunea celui stricat, el nu va cădea prin aceasta în ziua în care se întoarce de la stricăciunea lui; nici cel drept nu va fi în stare să trăiască pentru dreptatea lui, în ziua în care păcătuiește. Când Eu voi spune celui drept: «Vei trăi negreșit»; dacă el se încrede în dreptatea lui și face nelegiuire, niciuna dintre toate faptele lui drepte nu va fi amintită; ci pentru nelegiuirea lui pe care a făcut-o, el va muri pentru aceasta. Din nou, când spun celui stricat: «Vei muri negreșit»; dacă se întoarce de la păcatul lui și face ceea ce este legiuit și drept; dacă cel stricat dă înapoi garanția, dă înapoi ceea ce a furat, umblă în statutele vieții, fără să facă nelegiuire; va trăi negreșit, nu va muri. Niciunul din păcatele pe care le-a făcut nu îi va fi amintit; el a făcut ceea ce este legiuit și drept; va trăi negreșit. Totuși copiii poporului tău spun: «Calea Domnului nu este nepărtinitoare»; dar cât despre ei, calea lor nu este nepărtinitoare. Când cel drept se întoarce de la dreptatea lui și face nelegiuire, el va muri din cauza acesteia. Dar dacă cel stricat se întoarce de la stricăciunea lui și face ceea ce este legiuit și drept, el va trăi prin aceasta. — Dumnezeu nu are nicio plăcere în distrugerea Creștinătății. Dacă s-ar fi întors de la idolatria și adulterul său spiritual la ascultare de Dumnezeu, ar fi fost salvată de la soarta sa iminentă. Distrugerea sa poate fi urmărită direct până la un „mic grup de oameni încăpățânați”, lideri și îndrumători ai maselor; și anume: papii, cardinalii, episcopii, preoții, prezbiterii, inițiatorii trezirilor spirituale și alți lideri religioși care au învățat greșit conducătorii și poporul, și prin combinarea lor a învățăturilor lumești și religioase au adus lumea într-o stare în care elementele sociale lucrează spre anihilarea lor reciprocă. Dumnezeu să aibă milă de cler pentru ceea ce va veni peste el; pentru că poporul cu siguranță va recunoaște acea parte în care ei în mod vădit nu au reușit să își joace rolul, ca prin predicarea sistematizată a adevăratei evlavii să prevină goana nebună a lumii spre anarhie și anihilare.

Literalmente, Scripturile mai sus menționate sunt o afirmație că oricine păzește în mod perfect Legea Mozaică trebuie să se bucure de viață pe termen nelimitat atâta timp cât el păzește

legea. Spiritualmente acestea învață creștinul că, dacă el se întoarce de la păcat pentru a-L servi pe Dumnezeu, sub spiritul Legii Divine a Iubirii, el va avea viață veșnică. (Romani 8:13, 14.) În sens simbolic ele vorbesc acestei stări rele de afaceri, sau lumii, îndeosebi celui stricat, eclesiasticismului, și îi enumeră fărădelegile sale: acesta a păcătuit înaintea lui Dumnezeu: el a încălcat Legea de Iubire a lui Dumnezeu și oricare altă lege, și și-a scuzat încălcarea prin sofisme. Romanismul, cu care a dat mâna protestantismul, învață cele mai nelegiuite și mai rele lucruri.

Alphonso Maria de Liguori, teolog papal, episcop și fondator al ordinului redemptoriștilor, 1696-1787, spune: „Un inculpat sau martor interogat de un judecător, dar într-un mod ilegal (din care cauză inculpatul, desigur, este judecătorul) poate jura că nu știe nimic despre crima cu privire la care este interogat, deși el o cunoaște bine, dar dându-și înțelesul în minte că nu cunoaște nimic în așa fel încât să poată răspunde."

Și iarăși spune „sfântul" Liguori: „El poate jura că nu știe nimic, când el știe că persoana care a comis crima a comis-o fără răutate; sau dacă cunoaște crima, dar în secret, și nu a fost niciun scandal. Când o crimă a fost bine ascunsă, martorul și chiar criminalul, pot și chiar trebuie să jure că crima niciodată nu a fost comisă. Acuzatul își poate nega crima sub jurământ, înțelegând că el nu a comis această crimă în așa fel încât să fie obligat să o mărturisească. Cel care a jurat să păstreze un secret nu este obligat să își țină jurământul dacă în consecință este cauzat vreun prejudiciu pentru el sau pentru alții. Dacă cineva a jurat înaintea unui judecător să păstreze adevărul, el nu este obligat să spună lucruri secrete. (O femeie care realmente a comis adulter poate nega aceasta sub jurământ, cu condiția ca ea să se fi mărturisit: pentru că păcatul atunci a fost iertat și a încetat de fapt să mai existe.) Este corect de a sfătui pe cineva să comită un jaf sau un păcat trupesc în scopul de a evita un omor. Este posibil a fi permis să fie ascuns adevărul, sau să fie deghizat sub cuvinte sau semne ambigue sau echivoce pentru o cauză justă, și în cazul în care nu există nicio necesitate de a mărturisi adevărul." Și Liguori este încă un „sfânt" în eclesiasticismul roman, „în care este scaunul lui Satan", și cu care episcopalii, Biserica Anglicană și

protestanții în general încearcă să se unească într-o uniune sau federație bisericească, care din fericire este destinată unui deces timpuriu.

Consiliul Lateran („infailibil”) declară: „Acelea care sunt în opoziție față de bunăstarea bisericii Romei nu trebuie să fie numite jurăminte, ci mai curând sperjurii.” Papa Inocențiu al XI-lea, un altul dintre „sfinți”, 1611-1689, spune: „Dacă cineva, fie singur fie înaintea altora, fie că este întrebat sau din proprie inițiativă, sau pentru a glumi, sau pentru orice alt scop, jură că el nu a făcut ceva care de altfel a făcut, sau într-un mod diferit de cel în care l-a făcut, sau dacă adaugă orice alt adevăr, el de fapt nu minte, nici nu este sperjur.” „Sfântul” Antonio Escobar de Mendoza, un cazuist și iezuit spaniol, 1589-1699, în «Papalitatea și Puterea Civilă» pagina 607, scrie: „Un om poate jura că el niciodată nu a făcut un astfel de lucru (deși el de fapt l-a făcut) menționându-și în sine că el nu a făcut așa într-o anumită zi, sau înainte ca el să se fi născut, sau să se înțeleagă orice alte asemenea circumstanțe, în timp ce cuvintele pe care el le folosește nu au un astfel de sens care i-ar descoperi înțelesul său.” „Promisiunile nu au un caracter obligatoriu atunci când persoana făcându-le nu a avut intenția de a se obliga.” William Hogan, un avocat proeminent din sud, fost preot, la pagina 172 a cărții sale «Papalitatea», scrie: „Eu declar că toți preoții, episcopii, papii, monahii, călugării și călugărițele romano-catolici sunt cei mai deliberați și încăpățânați mincinoși care au infestat vreodată această țară sau oricare alta, sau care au compromis numele religiei.”

Furtul este autorizat de către eclesiasticismul papal. „Sfântul” Liguori spune: „Un servitor are dreptul să jefuiască pe stăpânul său, un copil pe tatăl său, și un om sărac pe cel bogat. Omul sărac care și-a ascuns bunurile și urmările de care el are nevoie, poate jura că nu are nimic.” În teologia romană în mod obișnuit este un păcat de moarte a fura două monede de aur; dar „Dacă cineva fură mici sume în timpuri diferite, fie de la aceeași sau de la diferite persoane, neavând intenția de a fura sume mari, nici de a provoca un prejudiciu mare, păcatul său nu este de moarte. Dacă câteva persoane fură de la același stăpân, în cantități mici, fiecare într-o

astfel de manieră încât să nu comită un păcat de moarte, deși fiecare știe că toate aceste furturi mici împreună provoacă un prejudiciu considerabil stăpânului lor, totuși niciuna dintre ele nu comite un păcat de moarte, chiar și atunci când fură în același timp. Un fiu nu comite un păcat de moarte atunci când el fură numai douăzeci sau treizeci de monede de aur de la un tată care are un venit de 150 de monede de aur."

Eclesiasticismul, puterea dominantă a Vârstei Evanghelice, autorizează omorul. Dens, o autoritate teologică romano-catolică în lucrarea sa «Theologica Morales», scrie: „Un om care a fost excomunicat de Papa poate fi ucis oriunde, deoarece papa are o jurisdicție indirectă asupra întregii lumi, chiar și în lucrurile temporare." Papa Grigore al VII-lea (zis și „Sfântul" Hildebrand), 1020-1085, a declarat că nu era o crimă de a ucide o persoană excomunicată. Lord Acton în London Times, din 26 iulie 1872, scrie: „Această normă a fost timp de 700 de ani și continuă să fie o parte a legii eclesiastice. Unul dintre papii de mai târziu a declarat că asasinarea unui protestant este o faptă atât de bună încât ispășește și mai mult decât ispășește asasinarea unui catolic." Dr. Isaac J. Lansing în «Romanismul și Republica» la pagina 272, spune: „Fiecare persoană care a avut ceva de a face cu asasinarea lui Abraham Lincoln era un romano-catolic. John Wilkes Booth era un romano-catolic; Payne și Atseroth, de asemenea și dr. Nudd care a pansat piciorul lui Booth, și Garrett, în sediul căruia el a fost ucis; Harold de asemenea era un romano-catolic; d-na Suratt și fiul ei erau romano-catolici; casa lor era sediul pentru romano-catolici și pentru preoții iezuiți. Toate acestea au fost aduse înaintea tribunalului militar care a condamnat pe unii dintre ei la moarte. Când John Suratt a fugit de la Washington el a fost luat în responsabilitatea iezuiților, și sub o escortă iezuită a fost dus în Franța."

Consiliul de la Lateran (compus din candidați pentru „sfințenia" romano-catolică) declară: „Catolicii care își vor asuma crucea pentru exterminarea ereticilor, se vor bucura de aceleași indulgențe și vor fi protejați de aceleași privilegii care sunt acordate celor care merg să ajute Țării Sfinte. Noi decretăm mai

departe că toți cei care ar putea avea relații cu ereticii, vor fi excomunicați.”

Papalitatea, mama desfrânatelor, de asemenea permite clerului său să devină criminali. Catehismul Conciliului din Trent, spune: „Chiar dacă viețile slujitorilor săi au fost degradate de crimă, ei sunt încă în limitele ei, și prin urmare nu își pierd niciuna din puterile cu care slujirea ei îi investește.” „Un păcat de moarte este acela care ucide sufletul și merită iadul”, a spus Arhiepiscopul John Hughes, din New York. Eclesiasticismul papal controlează educația națiunilor sub amenințarea păcatului de moarte. Preasfințitul Charbonnel, Episcopul din Toronto, Canada, a spus: „Alegătorii (votanții) catolici din această țară care nu utilizează puterea lor electorală (votul) în folosul școlilor (publice religioase) separate, sunt vinovați de păcat de moarte. De asemenea și părinții care nu fac sacrificiile necesare pentru a asigura astfel de școli, sau care își trimit copiii la școli mixte. Mai mult, confesorul (preotul) care ar da absolvire unor atare părinți, alegători sau legislatori care susțin școlile mixte în prejudiciul școlilor separate, ar fi vinovați de un păcat de moarte.”

Castitatea unei tinere călugărițe atrăgătoare și ascultătoare poate atârna de următorul fir subțire. Liguori, „sfântul” din constelația papală a stelelor căzute spune: „Atunci când o călugăriță primește un precept de la prelatul, superiorul sau confesorul ei, ea trebuie să îl execute imediat, nu numai să le facă lor pe plac, dar în principal pentru a plăcea lui Dumnezeu, a cărui voință este cunoscută prin porunca lor. Atunci, dacă primiți o poruncă de la unul care deține locul lui Dumnezeu (un preot numit de om!) trebuie să o respectați ca și cum a venit de la Însuși Dumnezeu. Există o mai mare certitudine de a face voia lui Dumnezeu prin ascultare față de superiorii noștri decât prin ascultare față de Isus Cristos, El ar trebui să apară în persoană și să Își dea porunca. Călugărița trebuie să fie cât se poate de sigură că nu va avea să dea socoteală de acțiunile îndeplinite prin ascultare; pentru acestea va fi răspunzător numai superiorul, care le poruncește.” Conform Cardinalului Manning, o stea strălucitoare din cerurile romano-catolice (pagina 89 a lucrării sale «Adevărata povestire a Consiliului Vatican»), papa este

infailibil în materie de credință și morală: și canonizarea „sfinților” revine acestui cap. Cardinalul Newman la pagina 84 a cărții sale «Via Media», ediția din 1887, afirmă referitor la canonizarea „sfinților”:

„Infailibilitatea bisericii trebuie desigur să se extindă la acest act solemn și public al canonizării; și că, din cauza unei chestiuni atât de serioase care afectează cultul celor credincioși, biserica, adică papa, trebuie să fie infailibil.” Una dintre persoanele autorizate în mod corespunzător de către infailibila canonizare romană este „sfântul” Bridget, care a trăit în 1360. Acest „sfânt” a spus: „Papa este un asasin de suflete. El distruge turma lui Cristos și o despoaie. El este mai sălbatic decât Iuda și mai nedrept decât Pilat, și mai rău și mai nelegiuit decât Lucifer. El a schimbat toate cele zece porunci ale lui Dumnezeu pentru această una singură a sa proprie: «Dă-mi bani, bani, bani». Papa cu clericii săi sunt mai curând premergătorii lui Anticrist decât servitorii lui Cristos. Curtea pământească a papei jefuiește curtea cerească a lui Cristos. Clerul niciodată nu a citit Cartea lui Dumnezeu; dar ei întotdeauna studiază cartea acestei lumi. Eu i-am iubit cândva pe preoți mai mult decât pe oameni și chiar decât pe îngeri. Sărutul acestor preoți desfrânați este sărutul lui Iuda când l-a trădat pe Domnul nostru!” — Montagu, paginile 305-306.

Un factor esențial în puterea acestui rău, și o parte importantă a nelegiuirii eclesiasticismului este sistemul confesional roman, pe care mulți eclesiastici episcopali și protestanți ar vrea, dacă ar putea, să îl stabilească în fiicele desfrânate, bisericile fiice, protestantismul. Această caracteristică este de origine păgână. „Confesarea auriculară era impusă în misterele eleusine, de Zoroastru în Persia, de Buda în India, și era practicată de către babilonienii și egiptenii antici, de mexicani înainte de Cortez, de peruani înainte de Pizarro, de japonezi, de siamezi, și de alții.” Confesarea a făcut din fiecare cleric un spion al vieții private a casei, al secretelor interioare din afaceri și al activităților confidențiale ale orașului, statului, provinciei și națiunii. Teoretic, confesările sunt confidențiale, după cum spune dr. Dens: „Nu este legal de a dezvălui ceva din ce se spune în confesare, chiar dacă ar fi pentru a evita cel mai mare rău care s-ar putea întâmpla; dar

de fapt secretele confesării sunt dezvăluite”. «De Sanctis», la pagina 122, spune:

„În timp ce penitentul își critică greșelile cu toată naivitatea unui prost, ce face confesorul? El râde de credulitatea penitentului: și după aceea, în orgiile preoțești care urmează unei dimineți de mari confesări, în ilaritatea care curge din vin, pe fondul exploziilor de râsete vulgare, ei descriu nechibzuința stupidă a penitenților lor; și fiecare cleric concurează cu tovarășii săi în redarea propriilor săi penitenți cât mai ridicol decât restul. Această încălcare a credinței se extinde până la cei mai mari din eclesiasticismul degradat al Romei.” Istoria consemnează că „sfântul” papa Pius al V-lea (1504-1572), „pentru pedepsirea anumitor delicte a profitat de confesare, care trebuie să fie un sanctuar inviolabil”. Papa Sixtus al V-lea (1521-1590) a spus clerului subordonat că „ei ar putea face un raport către Pontif fără niciun pericol atașat de dezvăluirea unei confesări, el dându-le absolvire pentru toate”. Elliott, un fost cleric, în «Descrierea Catolicismului Roman», spune: „Toată conversația noastră era cu privire la istorisirile pe care el [un alt cleric] le-a auzit în confesare. Discuția obișnuită a clericilor, atunci când se întâlnesc, este să se informeze unul pe altul cu ceea ce au auzit la confesare. Deseori am fost prezent la astfel de conferințe, unde conversația era atât de indecentă încât chiar și un păgân onest ar fi roșit.” Scipione Ricca, Episcop de Pistoria, și un reformator italian, 1741-1810, scrie: „Ei (călugării dominicani) în fiecare zi veneau și vorbeau în cel mai licențios mod relatând lucrurile care se întâmplau la sfântul oficiu din Perugia, confesările pe care ei le-au auzit etc.”

Episcopul Hugh Latimer din Anglia (1485-1555), a cărui ardere pe rug a fost provocată de către eclesiasticismul roman, a spus: „Și așa au ajuns ei să cunoască toate secretele care erau în inimile oamenilor, astfel încât nici împărat, nici rege nu putea spune, nici face, nici gândi ceva în inima lui fără ca ei să știe, și astfel întrebuințau toate scopurile și intențiile prinților pentru folosul lor propriu. Și acesta era rodul confesării lor auriculare.” În final, din «De Sanctis», pagina 133 etc.: „Confesarea în raport cu societatea poate fi definită ca un spionaj universal, organizat și

complet. Confesorii nu sunt mulțumiți să cunoască păcatele celor care se confesează; dar ei mai trebuie să afle și reglementarea și gestionarea familiei; iar atunci când un tânăr ingenuu sau o fată inocentă ajunge în ghearele unui confesor escroc [și care dintre ei nu este un escroc?], aceștia nu scapă până când nu au dezvăluit mai întâi secretele cercului familial – totuși, fără a fi conștienți de aceasta."

«De Sanctis» continuă: „Furtul este încurajat, la fel ca orice altă infracțiune, prin facilitatea de a obține iertare, și sunt date absolviri hoților, cămătarilor, asasinilor, fără ca aceștia să fi făcut vreo oarecare restituire. Ei se remediază înaintea confesorului prezentându-i o bună ofrandă pentru o liturghie; sau, dacă ei sunt hoți celebri, oameni abundând în bogăție, ei fondează o capelă, o instituție de binefaceri, sau ceva de felul acesta. La Roma, de exemplu, fiecare știe că Pius al VII-lea (1742-1823) a acordat tuturor celor care audiază confesări în sfânta casă Ponterotto privilegiul de a absolvi de la restituire pe toți cei care au defraudat Reverendele Camere Apostolice sau guvernul; și toți defraudatorii au alergat acolo pentru a primi absolvire. Dar aceasta nu este de ajuns. Leon al X-lea (1475-1621), în bula sa care începe cu «Postquam ad Apostulatus» dă confesorilor nu numai privilegiul de a absolvi pe tâlhari, dar și de a le permite să păstreze într-o conștiință cu totul bună roadele cametei, jafurilor, furturilor lor etc., cu condiția ca o parte din bunuri să fie dată bisericii!"

Eclesiasticismul este un tâlhar lacom: „Prin confesare multe familii sunt cufundate în sărăcie; deoarece confesorul acaparator, profitând de momentele de slăbiciune ale unui om muribund, obținea întocmirea testamentului în beneficiul clerului; și fapte de acest fel pot fi socotite cu milioanele. Lăcomia acaparatoare a vânătorilor de testamente ai eclesiasticismului și ruinarea în consecință a familiilor nevinovate și neajutorate, au format subiectul unei obiecții indignate din partea prinților germani la Dieta de la Nuremberg. Atât de departe se ajungea uneori cu această practică execrabilă încât omului muribund îi erau refuzate ultimele sacramente până când consimțea să întocmească un testament în favoarea clericului."

Apostazia eclesiasticismului, în învățătură și în viață, a semănat semințele secerișului de foc al anarhiei: „Consecința oribilă pentru religie este că infidelitatea avansează cu pași imenși, în special în țările romano-catolice. Iluminarea vârstei nu permite mai mult oamenilor să creadă orbește în clerici, ca în timpurile de ignoranță. Numai discuția liberă ar putea arăta că doctrinele bisericii romane nu sunt cele ale Evangheliei; discuția, care ar dovedi falsitatea lor printr-o demonstrație, ar stabili adevărul. Discuția fiind împiedicată, rezultă că, văzând în mod clar falsitatea și nelegiuirea doctrinelor romane, și deoarece acestea nu sunt discutate, oamenii le cred a fi doctrinele religiei creștine și le abandonează, și trăiesc în indiferență și infidelitate." Eclesiasticismul protestant a fost un adept apt al papalității în suprimarea discuției. Mărturia este interdicția mondială sistematică asupra oricărei discutări a Adevărului Prezent așa cum este prezentat de către veghetorul lui Dumnezeu, Pastorul Russell! Intrigile clericale ale eclesiasticismului de veacuri au substituit închinarea lui Dumnezeu cu păgânismul, iar în Veacul Evanghelic au transformat insidios Evanghelia lui Cristos, au încercat să anihileze libertatea și progresul și au construit un sistem gigantic de oprimare și nimicire a prietenilor Adevărului. Cei mai feroce dintre papi sunt făcuți „sfinți" ai bisericii lui Satan. Și, «De Sanctis» spune: „În canonizarea unor atare oameni, papii și-au canonizat doctrinele; prin urmare, nu se poate spune că despotismul, obscurarea [suprimarea Adevărului], oprimarea națiunilor și ura pentru orice fel de progres, există prin incompetența oricărui dintre papi; acestea există prin însuși sistemul papal. Corupția religioasă nu ar trebui să fie atribuită abuzului comis de către individ, ci de către sistem; de aceea, Evanghelia trebuie să domnească în puritatea sa, și trebuie să fie eliberată de acest mare inamic; iar Italia și Roma ar trebui să confere lumii acest mare beneficiu al despuierii papilor de puterea lor pe care au uzurpat-o." De ce eclesiasticismul nu poate fi reformat, purificat și curățit? La fel de bine s-ar putea încerca de a vindeca cancerul. Unica acțiune de protejare este distrugerea, excizia germenilor. Orice reformă reală ar provoca abandonarea promptă a acestuia din partea milioanelor de iubitori ai sistemului

care s-ar reorganiza curând într-un alt sistem vicios. Însăși constituirea eclesiasticismului interzice acestuia să fie vreodată altceva decât ceea ce «Wall Street Journal» denumește „biserica-stat, acea pacoste internațională”. Iată câteva dintre articolele constituției (infailibile) prezente, trecute și viitoare a papalității:

„1. Toată puterea umană este rea, și, prin urmare, trebuie să fie subordonată papei. 2. Puterile temporare trebuie să acționeze în mod necondiționat în conformitate cu ordinele spirituale. 3. Biserica este împuternicită să acorde sau să înlăture orice posesiune temporară. 4. Papa are dreptul de a da țărilor și națiunilor care nu sunt catolice regenți catolici, care le pot reduce la sclavie. 5. Papa poate face sclavi din acei creștini supuși al căror prinț sau putere conducătoare este interzisă de către papa. 6. Legile Bisericii referitoare la libertatea Bisericii și la puterea papală sunt bazate pe inspirație divină. 7. Papa are dreptul de a practica cenzura necondiționată a cărților. 8. Papa are dreptul de a anula legi de stat, tratate, constituții etc.; de a absolvi de ascultare la acestea, de îndată ce ele par a fi în detrimentul drepturilor Bisericii sau a celor ale clerului. 9. Papa are dreptul de a admonesta, și dacă este nevoie de a pedepsi, pe conducătorii temporari, împărați și regi, precum și de a aduce înaintea tribunalului spiritual orice caz în care a survenit un păcat de moarte. 10. Fără consimțământul papei nicio taxă sau rată de orice fel nu poate fi percepută de la un cleric sau de la vreo oarecare biserică. 11. Papa are dreptul de a absolvi de jurăminte și de supunere față de persoanele și legile prinților pe care el le excomunică. (Notă. Toți protestanții sunt excomunicați.) 12. Papa poate anula toate relațiile legale ale celor condamnați, în special căsătoria lor. 13. Papa poate elibera de orice obligație, jurământ, promisiune, fie înainte fie după ce au fost făcute. 14. Executarea poruncilor papale pentru persecutarea ereticilor determină iertarea păcatelor. 15. Cel care ucide pe cineva care este excomunicat nu este asasin într-un sens juridic.” – Legea Canonică de dr. G. F. von Schulte, profesor de drept canonic la Praga.

Aici vicleana și nelegiuita mamă a desfrânatelor, eclesiasticismul, își afirmă dreptul său infailibil de a permite, în

mod direct sau indirect, oricare și fiecare crimă posibilă de a fi comisă de către umanitatea depravată.

ECLESIASTICISMUL UN CAZ FĂRĂ SPERANȚĂ

Protestantismul tânjește după puterea din timpurile vechi a clerului. El are spiritul și dispoziția adulterului spiritual, mergând până la limită în eforturile sale de a controla afacerile locale, de stat și naționale prin intermediul agențiilor guvernamentale, iar acum este pregătit și dispus de a se alia cu eclesiasticismul papal distrugător de libertate. Acesta își afișează adevărata sa natură și indiferență față de binele oamenilor în râvna sa dispusă de a se uni în orice mod cu forțele care de secole au strangulat libertatea, au expulzat Cuvântul lui Dumnezeu și au înăbușit libertatea în sânge. Poporul Creștinătății să nu treacă cu vederea aceasta atunci când clerul protestant, după cum ei intenționează, vor susține uniunea bisericii. Ce se poate face cu o astfel de organizație ca eclesiasticismul apostat? Răspunsul individual al creștinului adevărat trebuie să fie în ascultare de porunca divină: „Ieșiți din ea, poporul Meu, ca să nu fiți părtași [parteneri] la păcatele ei [mai sus menționate, *care au devenit dezgustătoare*] și să nu primiți din plăgile ei”. (Apocalipsa 18:4.) Poporul Domnului, toți cei care într-adevăr au Spiritul sfânt, trebuie și vor „ieși din ea”, și se vor curăța de acest parteneriat nesfințit și federație cu nelegiuirea. Totuși, eclesiasticismul poate fi sigur că nu va suferi prea mult în pierderea membrilor sau a persoanelor cu bogăție și putere; pentru că doar puțini din poporul Domnului sunt în ea. Fiecare eclesiastic poate fi asigurat că „poporul său”, neghina, membrii bisericii lumești, babilonienii, idolatrii și adulterii spirituali, congregația lui Moloh, se vor lipi de el până când fierbințeala încercărilor de foc ale timpului de necaz va împinge chiar și pe „poporul clerului” la manifestare deschisă a spiritului lumesc.

Versetul 13 arată că, în vederea enormității nelegiuirii eclesiasticismului, atât a celui roman cât și a celui protestant, a parteneriatului lor în criminalitate, și a persistenței lor încăpățânate și intenționate în rău, „pentru nelegiuirea lui pe care a făcut-o, el va muri”.

33:20. ***Totuși voi spuneți: «Calea Domnului nu este nepărtinitoare». Casă a lui Israel, vă voi judeca pe fiecare, după căile lui”».*** **—** Casă a bisericismului nominal, a venit timpul pentru ca Dumnezeu să te judece, să îți răsplătească dublu, conform căilor tale! Apocalipsa 18:6.

PASTORUL RUSSELL DIN NOU ESTE AUZIT

33:21. ***Și s-a întâmplat în al doisprezecelea an al captivității noastre, în luna a zecea, în a cincea zi a lunii, că unul care scăpase din Ierusalim a venit la mine, spunând: „Cetatea este lovită”.*** **—** În capitolul 24:25-27, după ce este citat scepticismul evreilor la mesajul lui Ezechiel, s-a afirmat că de la timpul căderii Ierusalimului până când trebuia să ajungă vestea căderii, Ezechiel urma să fie mut, neavând niciun mesaj nou care să fie auzit de către popor. Profețiile care intervin, de la capitolul 26 până la 32 nu sunt împotriva evreilor, ci împotriva națiunilor păgâne. Cetatea a căzut în al unsprezecelea an al domniei lui Zedechia, în luna a patra în ziua a noua (2 Regi 25:2, 3), de atunci și până la venirea știrii despre căderea cetății, în al doisprezecelea an, luna a zecea și a cincea zi, a fost un an, cinci luni și douăzeci și șase de zile. În acea zi importantă a venit vestea: „Cetatea este lovită!” Vocea Pastorului Russell a amuțit în moarte pe 31 octombrie, 1916. Dacă perioada de tăcere a lui Ezechiel se poate aplica aici ca o trăsătură de timp, atunci vestea, conștientizarea faptului că Creștinătatea a început să fie lovită de asalturile revoluției poate fi de așteptat să sclipească pretutindeni în lume în sau în jur* de 27 aprilie, 1918, un an, cinci luni și douăzeci și șase de zile de la moartea marelui veghetor al lui Dumnezeu. La fel ca în Ezechiel 24:27 acesta ar fi un semn, o indicație către Creștinătate a adevărului autorizării Pastorului Russell din partea Atotputernicului.

33:22. ***Și, mâna lui Iehova fusese asupra mea seara, mai înainte ca cel care scăpase să vină, și îmi deschisese gura, până când a venit el la mine dimineața; și gura îmi era deschisă și nu***

* „O cablogramă în acest sens, datată «Moscova, 27 aprilie, 1918», a fost publicată în ziare.” – notă din ediția engleză din 1926, n. t.

mai eram mut. — Domnul Și-a împlinit promisiunea în timp ce știrea se apropia, și a îndepărtat muțenia lui Ezechiel cu o jumătate de zi înainte, seara, înainte de dimineață când au sosit veștile. Aceasta a fost în aceeași zi; fiindcă în sistemul de timp ebraic ziua începe seara. Aceasta probabil înseamnă că, cu o jumătate* de an înainte de realizarea lovirii generale a Creștinătății, Pastorul Russell, deși mort, va vorbi din nou prin acest, al Șaptelea Volum din ale sale *Studii în Scripturi* – pentru că acesta este doar completarea marii sale lucrări de admonestare și avertizare pentru Biserică și pentru Creștinătate.

33:23, 24. ***Atunci Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând: „Fiu al omului, cei care locuiesc acele risipituri din țara lui Israel, vorbesc, spunând: «Avraam a fost unul singur și el a moștenit țara; dar noi suntem mulți; țara ne este dată ca moștenire».*** — După ce Ierusalimul a fost devastat și regele Zedechia capturat, așa cum este relatat în 2 Regi 25, „căpetenia gărzii a lăsat dintre săracii țării să fie viticultori și agricultori”. Aceștia („cei care locuiesc acele risipituri din țara lui Israel”) și-au imaginat că „țara ne este dată ca moștenire”. Ei au crezut că vor fi lăsați în stăpânire netulburată, dar unii dintre ei au intrat în conflict cu asirienii. Atunci țara a fost totalmente devastată. În împlinire, aceasta semnifică că în timp ce revoluția răsturnând eclesiasticismul va face o măturare curățitoare completă, încă vor rămâne unii dintre ce mai inferiori aderenți ai sistemelor eclesiastice care își vor imagina că ei și idealurile lor urmează să prospere și să se răspândească chiar până la controlul ordinii de lucruri revoluționare.

33:25, 26. ***Pentru aceea spune-le: «Astfel spune Domnul Iehova: „Voi mâncați cu sânge și vă ridicați ochii spre idolii voștri și vărsați sânge; și să stăpâniți voi țara? Vă încredeți în sabia voastră, lucrați urâciune și, fiecare, pângăriți pe soția aproapelui său; și să stăpâniți voi țara?”»*** — Dar Dumnezeu

---

* „Începând în jurul lui noiembrie 1917, poporul creștin cu sutele de mii au început să citească această carte.” – notă din «The Watch Tower» din 1 martie 1918 (acest «Turn» a fost o ediție specială în care s-a publicat întreg Volumul Șapte), n. t.

cunoaște inimile lor, și este împotriva lor, din cauza continuității lor în căile rele ale eclesiasticismului.

33:27. ***Spune-le astfel: «Astfel spune Domnul Iehova: „Precum Eu trăiesc, într-adevăr cei care sunt în risipituri vor cădea prin sabie și cel care este în câmp deschis îl voi da fiarelor să fie mâncat și cei care sunt în întărituri și în peșteri vor muri de ciumă.*** — O tristă deșteptare îi așteaptă. Așa cum Iehova este viu, acea neghină care atunci va supraviețui ravagiilor revoluției vor fi uciși de sabia anarhiei, și le vor fi îndepărtate toate pretențiile de a fi creștini. Cei care au spiritul ambiției pământești vor fi dați să fie distruși de sălbăticia anarhiei; iar cei din întăriturile și din condițiile protejate ale revoluției vor muri literalmente de ciumă și vor fi anihilați în sens religios de învățăturile pestilențiale ale acelor zile rele.

33:28. ***Fiindcă voi pustii de tot țara și fastul puterii ei va înceta; și munții lui Israel vor fi pustiiți, încât nimeni nu va trece prin ei.*** — Dumnezeu intenționează să devasteze totalmente această rea ordine de lucruri și să înjosească completamente ultimele vestigii ale mândriei și fastului său, și să determine ca guvernămintele acestei Vârste, chiar în formele lor modificate de revoluție, să dispară.

33:29. ***Atunci vor cunoaște că Eu sunt Iehova, după ce voi pustii de tot țara din cauza tuturor urâciunilor lor pe care le-au făcut"».*** — Atunci, în cele din urmă, poporul care va rămâne va realiza că războiul, revoluția și anarhia erau judecățile drepte ale Atotputernicului împotriva urâciunilor spirituale, politice și economice ale Creștinătății.

33:30. ***«De asemenea, tu fiu al omului, copiii poporului tău încă vorbesc împotriva ta lângă ziduri și la ușile caselor și vorbesc unul către altul, fiecare către fratele său, spunând: „Veniți, vă rog, și ascultați care este cuvântul care iese de la Iehova".*** — Revenind la timpul prezent, aproape actual cu realizarea că Creștinătatea este lovită, ipocrizia creștinilor declarați va stârni împotrivire. Neghina din bisericile (casele) lor vor vorbi despre Pastorul Russell și despre lucrările și cuvintele sale – ei vor citi această carte, și se vor îndemna unii pe alții să „asculte care este Cuvântul care vine de la Domnul".

33:31. *Și ei vin la tine precum poporul vine și șed înaintea ta ca popor al Meu și ascultă cuvintele tale, dar nu le împlinesc, căci cu gura lor ei arată multă dragoste, dar inima lor merge după lăcomia lor.* — Ei vor veni în mare număr, în aparență „ca popor al Meu"; și la fel ca orice neghină, imitații de creștini, ei vor asculta în mod respectuos cuvintele lui Dumnezeu, îndemnându-se în grabă să facă consacrare pentru Regatul care vine; dar ei nu vor face lucrurile pe care le vor auzi. Ei, cu gura lor, vor manifesta mare iubire pentru Dumnezeu, dar în inimă vor fi egoiști după cum au fost întotdeauna!

33:32. *Și, iată, tu ești pentru ei ca o cântare foarte plăcută a unuia care are o voce plăcută și poate cânta bine la un instrument; fiindcă ei ascultă cuvintele tale, dar nu le împlinesc.* — Pentru acești oameni, în nesinceritatea și ipocrizia lor, lucrările Pastorului Russell abia dacă vor fi ceva mai mult decât un divertisment, o cântare frumoasă, „cântarea lui Moise și a Mielului", bine interpretată pe harpa cu multe coarde, Biblia, dar neluată în seamă ca având importanță solemnă.

33:33. *Și când aceasta se întâmplă (iată, se va întâmpla), atunci vor cunoaște că un profet a fost printre ei»".* — Dar când se vor întâmpla lucrurile prezise în toate cele șapte volume din *Studii în Scripturi*, atunci neghina își va da seama, însă prea târziu, că un mare predicator rânduit divin „a fost printre ei".

„Stăpâne, vorbește! robul Tău ascultă,
Și dorește Cuvântul Tău plin de har,
Dorește vocea Ta ce urechea încântă;
Stăpâne, fă-o să fie auzită dar.
Eu ascult, Doamne, al Tău Cuvânt,
Ce ai să-mi spui, ce ai în gând?"

EZECHIEL XXXIV

PĂSTORII NECREDINCIOȘI

34:1, 2. ***Și Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând: „Fiu al omului, profețește împotriva păstorilor lui Israel, profețește și spune-le: «Astfel spune Domnul Iehova păstorilor: „Vai fie păstorilor lui Israel care se pasc pe ei înșiși! Nu ar trebui păstorii să pască turmele?*** — Dumnezeu este împotriva clerului. Capitolul 34 este o acuzare arzătoare a eclesiasticismului. Aceasta trebuie să fie luată într-un sens dublu referitor la tratamentul clerului asupra poporului adevărat al lui Dumnezeu, adevărata Biserică de pe planul spiritual, și asupra evreilor de pe planul pământesc, atât unii cât și alții au fost neglijați, abuzați și împrăștiați de păstorii desemnați de sine, clerul (34:1-8, 17-21). Dumnezeu va judeca eclesiasticismul (34:9, 10, 16, 17, 20, 22), și Însuși, prin propriile Sale mijloace, va readuna și va binecuvânta turma Sa adevărată, evreiască și creștină (34:10, 11-17, 22-31). Cuvintele «păstor» și «pastor» au același înțeles (D62; F287). Așa vorbește Iehova Dumnezeu către cler, de la papi până la predicatori: Vai – în revoluția și anarhia începute din 1918 – vai de clerul care în mod egoist caută pentru a fi «numărul unu», care caută salarii mari, să trăiască în case parohiale scutiți de impozite și de chirie, și care își aplică lor înșiși fiecare promisiune a Cuvântului Divin. Nu trebuia clerul, pastorii, să hrănească în mod neegoist turma lui Dumnezeu?

34:3. ***Voi mâncați grăsimea și vă îmbrăcați cu lâna; le înjunghiați pe cele hrănite; dar nu pașteți turma.*** — Voi trăiți din cele mai alese ofrande ale poporului. Voi despuiați oile de lâna lor de aur. Dacă vă este posibil voi îi ucideți spiritualmente pe cei care sunt hrăniți cu grăsimea Cuvântului lui Dumnezeu. Voi ați ucis literalmente peste cincizeci de milioane în persecuții sângeroase. Prin predicile voastre milioane au avut o moarte îngrozitoare în tranșee. Voi faceți orice pentru oi, numai nu le pașteți. Nu v-am poruncit Eu de trei ori: „Pașteți oile Mele”? Ioan 21:17; 1 Petru 5:2.

34:4. ***Pe cea îmbolnăvită nu ați întărit-o, nici nu ați vindecat pe cea bolnavă, nici nu ați legat pe cea zdrobită, nici nu ați întors pe cea alungată, nici nu ați căutat pe cea pierdută; ci cu***

forță și cruzime le-ați stăpânit. — Pe cei slăbiți de boală spirituală – de ciuma doctrinelor false – nu i-ați întărit cu Cuvântul curat al lui Dumnezeu, Pâinea Vieții. Mai curând le-ați aruncat doctrine otrăvitoare care provoacă moartea (1 Corinteni 10:21), de la „masa demonilor”. Voi nu i-ați vindecat cu Cuvântul Divin al mângâierii (2 Corinteni 1:3-7; Romani 15:4) pe cei bolnavi spiritual de boala temporară a sufletului. Voi nu i-ați legat, cu promisiunile tari ale lui Dumnezeu, pe cei cu spiritul zdrobit (Isaia 61:1). Nici nu ați adus înapoi în fidelitate reînnoită pe cei alungați prin tratamentul vostru, nici nu ați căutat să găsiți și să aduceți în relație reînnoită cu Dumnezeu acele oi care s-au abătut de la El în viață și în doctrină. În loc să le hrăniți, să le serviți și să le păstoriți, voi le-ați condus domnind peste moștenirea lui Dumnezeu (1 Petru 5:3), atât peste oile creștine adevărate ale lui Dumnezeu, cât și peste oile Sale din rasa ebraică.

34:5. ***Și ele s-au împrăștiat, pentru că nu era păstor; și au devenit mâncare pentru toate fiarele câmpului, după ce s-au împrăștiat.*** — „Oile Mele cunosc vocea Mea [de iubire], și un străin nu vor urma.” (Ioan 10:4, 5.) Ele nu au fost ținute împreună, îngrijite și prețuite în legăturile iubirii creștine. Printre voi nu a fost niciun păstor subordonat adevărat care să aibă spiritul Meu al iubirii divine; iar voi, preoți adulteri ai lui Baal și ai lui Moloh – ai crudului zeu al chinului veșnic – niciunul care are spiritul Meu nu ar putea să vă asculte sau să vă urmeze. Și când au fost împrăștiați, ei, cei inofensivi, care nu au opus rezistență, au devenit prada fiecărui guvernământ rău și fiecărei corporații și angajator rău. Voi i-ați dat pradă tunurilor cu miile pentru kaizerii, țarii, regii și generalii vinovați de vărsare de sânge ai ordinii voastre rele de lucruri.

34:6. ***Oile Mele au rătăcit pe toți munții și pe fiecare deal înalt; da, turma Mea s-a împrăștiat pe toată fața pământului și nimeni nu a cercetat sau a căutat după ele”.*** — Poporul Meu a rătăcit fără adăpost și fără prieteni de-a lungul tuturor națiunilor acestei lumi rele. Turma Mea de apostoli, martiri și sacrificatori a fost împrăștiată pretutindeni în societatea umană. Niciunul dintre clericii egoiști și idolatri ai romanismului sau ai protestantismului nu au îngrijit de ei, sau nu i-au iubit îndeajuns pe cei iubiți ai Mei pentru a căuta după ei; ci mai curând i-au ignorat, i-au ostracizat,

le-au obligat tăcerea, i-au alungat din biserici și le-au oprit vocile în persecuție și în moarte.

34:7. ***De aceea, voi păstorilor, ascultați cuvântul lui Iehova.*** **—** Voi ați făcut aceasta timp de secole; și Dumnezeu v-a permis să continuați deoarece nu venise timpul. Dar acum a venit ora judecății voastre, papilor, cardinalilor, episcopilor, preoților, predicatorilor, adepților ai trezirilor spirituale, și clericilor ai lui Baal, de orice ordin și categorie. Ascultați Cuvântul lui Iehova.

PĂSTORUL CEL BUN

34:8. ***„Precum Eu trăiesc", spune Domnul Iehova, „într-adevăr, deoarece turma Mea a devenit o pradă și turma Mea a devenit mâncare pentru fiecare fiară a câmpului, deoarece nu era păstor, nici păstorii Mei nu căutau oile Mele, ci păstorii se păsteau pe ei înșiși și nu păsteau turma Mea".*** **—** Precum Eu trăiesc, spune Dumnezeul Cel Viu, cu siguranță, deoarece adevărata Mea turmă a devenit o pradă și a fost exploatată de către fiecare conducător și angajator rău, deoarece nu era păstor adevărat printre voi, și voi clericilor nu ați iubit, nu ați prețuit și nu ați căutat pentru turma Mea iubită, ci v-ați iubit și v-ați hrănit pe voi înșivă, iar pe adevăratul popor al Meu l-ați înfometat cu o foamete pentru auzirea Cuvântului lui Dumnezeu. Amos 8:11.

34:9. ***De aceea, voi păstorilor, ascultați cuvântul lui Iehova.*** **—** De aceea, voi, clericilor, ascultați Cuvântul adevăratului Dumnezeu, Iehova.

34:10. ***Astfel spune Domnul Iehova: „Iată, Eu sunt împotriva păstorilor; și voi cere turma Mea din mâna lor și îi voi face să înceteze să mai pască turma; nici păstorii nu se vor mai paște pe ei înșiși; fiindcă voi scăpa turma Mea din gura lor, ca să nu fie mâncare pentru ei".*** **—** Astfel spune Iehova Dumnezeu: Iată, Eu sunt împotriva clerului (H.L.12), mare și mic, înalt și jos; și voi cere de la ei o explicație pentru poporul Meu iubit; Eu voi lua în întregime turma Mea de la ei. „Ieșiți din ea, poporul Meu, și nu atingeți ce este necurat." (Apocalipsa 18:4; 2 Corinteni 6:17.) Și Eu voi face ca clerul să înceteze de a hrăni sau de a încerca să predice turmei Mele sau oricărei turme în numele Meu; deoarece într-un Timp de mare Strâmtorare Eu voi elibera poporul Meu din gura

clerului (Apocalipsa 9:17-19), ca turma Mea să nu le mai poată acorda vreo susținere, ca poporului Meu să nu îi mai poată fi niciodată predicat măcelul de către cler.

34:11. ***Pentru că astfel spune Domnul Iehova: „Iată, Eu, chiar Eu, deopotrivă voi cerceta oile Mele și le voi căuta.*** — Iehova va ignora clerul plătit și necredincios, și prin intermediul unei agenții a Sale proprii umile, disprețuite, calomniate și ostracizate, cu răbdare, cu persistență și cu iubire va cerceta pe toți „cei mici” ai Săi, pe cei care au spiritul Său, și îi va căuta.

34:12. ***Ca un păstor care își caută turma în ziua când este printre oile sale împrăștiate; astfel voi căuta Eu oile Mele și le voi scăpa din toate locurile în care s-au împrăștiat în ziua înnorată și întunecată.*** — Așa cum un păstor din est, care își cunoaște și iubește oile sale și este cunoscut și iubit de ele, le caută atunci când ele sunt împrăștiate (Ioan 10:4-15), la fel și Dumnezeu va căuta pe fiecare dintre cei iubiți ai Săi și îi va elibera din starea de singurătate, suferință, foamete și persecuție în care ei au fost împrăștiați de către clerul apostat în perioada tulbure și întunecată a Vârstei Evanghelice.

34:13. ***Și le voi scoate dintre popoare și le voi aduna din țări și le voi aduce în propria lor țară și le voi paște pe munții lui Israel lângă râuri și în toate locurile locuite ale țării.*** — Dumnezeu Însuși îi va aduce împreună din diferitele denominații „creștine” păgânizate în bucuria și pacea și iubirea unei stări de uniune cu Sine și cu alții de aceeași credință prețioasă. Pe înălțimea Regatului ceresc El îi va paște pe lângă râuri de adevăr limpezi ca cristalul și în mijlocul mulțimilor fericite din curțile cerești. Pe poporul Său ales, evreii, Dumnezeu îi va aduce prin intermediul Vrednicilor din vechime înviați în Palestina, unde El îi va paște pe munții istorici ai acelei țări sfinte, în marile orașe ale unui sionism atunci realizat.

34:14. ***Le voi paște într-o pășune bună și pe munții înalți ai lui Israel va fi staulul lor; acolo se vor culca într-un staul bun și într-o pășune grasă vor paște ele pe munții lui Israel.*** — Dumnezeu va hrăni Turma Sa Mică mai întâi cu Adevărul Prezent, iar apoi, la cina căsătoriei Mielului, El va desemna poziția lor ca Regi și Preoți ai Regatului. El îi va face să rămână pentru totdeauna în locul și natura spirituală divină, pentru care Cristos a mers la cer

să facă pregătire. Din Cuvântul proaspăt din mintea lui Dumnezeu ei vor ospăta pentru totdeauna, în faza spirituală a Regatului. Pentru evrei aceste promisiuni vor fi împlinite în faza pământească a Regatului.

34:15. ***Eu voi paște turma Mea și Eu le voi face să se culce", spune Domnul Iehova.*** — Dumnezeu va hrăni turma Sa cu Adevărul Prezent, și îi va da odihna „păcii care întrece orice înțelegere". Filipeni 4:7.

34:16. ***„O voi căuta pe cea pierdută și o voi întoarce pe cea alungată și o voi lega pe cea zdrobită și o voi întări pe cea bolnavă; dar voi nimici pe cea grasă și pe cea tare; le voi paște cu judecată.*** — Nicio oaie adevărată nu va fi pierdută. Ochiul lui Dumnezeu care nu greșește o va căuta pe fiecare, și le va aduce pe toate înapoi, mai întâi în Adevăr iar apoi în Regat. El le va lega pe cele zdrobite în spirit și le va întări pe cele bolnave spiritual. În ultima parte a acestui verset ilustrația păstorilor este întreruptă și începe o nouă parabolă, asemănând pe clerici și pe susținătorii lor tari și pe „laicii" lor cu diferite clase de oi și capre (vite). Scopurile lui Dumnezeu în revoluția și anarhia iminente sunt de a distruge pe toți preoții și clericii grași de toate categoriile – cel puțin ca preoți și clerici – și pe cei care, la fel ca fariseii din vechime, sunt siguri că vor sta în siguranță în prezența Domnului. „Cel ce gândește că stă în picioare să ia seama ca nu cumva să cadă." (1 Corinteni 10:12.) El îi va paște cu foamete și distrugere, și cu judecățile pronunțate în Cuvântul Său.

34:17. ***Și cât despre voi, turma Mea", astfel spune Domnul Iehova: „Iată, judec între vite și vite, între berbeci și țapi.*** — Turma nominală este formată din clerici și laici de oi și țapi. În turmă Dumnezeu deosebește oile mai slabe și berbecii și țapii mai tari – clericii, liderii de clasă etc. – dintre care unii sunt oi adevărate iar alții sunt țapi, destinați pentru partea stângă a dizgrației. Mulți dintre aceștia sunt chiar lupi în haine de oi. Matei 7:15.

34:18. ***Vi se pare un lucru mic că ați mâncat pășunea cea bună dar trebuie să călcați cu picioarele voastre ceea ce rămâne din pășunile voastre? Și ați băut din apele adânci dar trebuie să murdăriți rămășița cu picioarele voastre?*** — Cei tari nu au ajutat pe cei slabi să se hrănească și să crească tari; dar, ca și cum ar fi fost o chestiune mică, clerul, în raport cu congregațiile lor mai

sărace, au trăit din grăsimea țării. Ei înșiși au mâncat Cuvântul bun al lui Dumnezeu, în special clerul Romei; iar hrana spirituală pe care ei au dat-o laicilor, au călcat-o cu picioarele pline de noroi – au amestecat-o cu doctrine pământești de îmbunătățiri sociale și civice și cu tradiții ale oamenilor. Ei au băut din apa Adevărului (C65) care provine din Biblie, dar au alterat apele amestecându-le cu evoluție și critică înaltă.

34:19. ***Și cât despre turma Mea, ele mănâncă ceea ce voi ați călcat cu picioarele voastre; și beau ceea ce voi ați murdărit cu picioarele voastre".*** — Și laicii, turma lui Dumnezeu, pe care Dumnezeu a poruncit păstorilor să îi hrănească cu cuvântul bun al lui Dumnezeu, au băut și au mâncat hrana spirituală alterată de către cler cu doctrinele demonilor.

34:20. ***De aceea astfel le spune Domnul Iehova: „Iată, Eu, chiar Eu, voi judeca între vitele grase și între vitele slabe.*** — De aceea Dumnezeu Însuși este pe cale să judece și să facă o diferență vădită între cei necredincioși și bogați în învățătură și oportunitate, și cei mai săraci pe care ei i-au înșelat.

34:21. ***Pentru că ați îmbrâncit cu coasta și cu umărul și ați împins pe toate cele îmbolnăvite cu coarnele voastre, până le-ați împrăștiat peste tot.*** — Pentru că cei bogați, învățați și exclusiviști au îmbrâncit într-o parte pe cei mai slabi, și, prin puterea lor pământească, au împins afară din biserici toată turma Sa, pe cei care nu „sunt fără grijă în Sion". Amos 6:1; Isaia 66:5.

34:22. ***De aceea Îmi voi salva turma și ele nu vor mai fi o pradă; și voi judeca între vite și vite.*** — De aceea Dumnezeu Însuși îi va salva pe ai Săi în aceste timpuri tulburi învățându-i Adevărul Prezent; și ei vor „ieși din ea" (Apocalipsa 18:4), din biserici cu desăvârșire, astfel încât clerul și „cei mai buni" oameni nu îi vor mai putea exploata.

34:23. ***Și voi ridica un singur Păstor peste ele și El le va paște, servitorul Meu David; El le va paște și va fi Păstorul lor.*** — Dumnezeu L-a stabilit pe Isus [David] Cel preaiubit (Ieremia 23:4, 5; Ioan 10:11), și pe Pastorul Russell ca păstor subordonat, credincios și înțelept, ca să scoată din depozitul Bibliei adevăruri noi și vechi și să hrănească oile.

34:24. ***Și Eu, Iehova, voi fi Dumnezeul lor și servitorul Meu David va fi un Prinț printre ei; Eu, Iehova, am vorbit***

aceasta. — Iehova (nu Moloh, dumnezeul chinului veșnic) va fi Dumnezeul lor, și Fiul Său iubit și păstorii Săi subordonați vor ocupa locuri înălțate printre ei. În Timpurile de Restabilire, Preaiubitul Cristos, Cap și Corp (David, preaiubit), va fi adevăratul Păstor al turmei pământești, evreii.

34:25. ***Și Eu voi face un legământ de pace cu ele și voi face să înceteze fiarele rele din țară; și vor locui în siguranță în pustie și vor dormi în păduri.*** — Cu turma într-adevăr creștină Dumnezeu va face un legământ de pace care întrece orice înțelegere (Filipeni 4:7); și cu evreii va face Noul Legământ, prin Mediatorul său, Cristosul. El va face ca leul care răcnește (Isaia 35:9), Satan, să înceteze de a mai tulbura (Iov 3:17), și pentru totdeauna va restrânge în uitare guvernămintele rele. Turma Sa va locui în siguranță, chiar și în starea de pustie, până va veni schimbarea lor (Iov 14:14), și se vor odihni în umbre răcoritoare (Cântarea Cântărilor 2:3), în adevărurile împrospătătoare aduse din Depozit de către învățătorii și liderii drepți și puternici dintre ei.

34:26. ***Și le voi face pe acestea și locurile de jur împrejurul dealului Meu, o binecuvântare; și voi face ploaia să cadă la timpul ei; vor fi ploi de binecuvântare.*** — Domnul va face ca poporul Adevărului, turma Sa, și ca toate și fiecare condiție asociate Regatului Său, să fie o binecuvântare pentru alții (Maleahi 3:10); ei vor fi Sămânța lui Avraam, pentru a binecuvânta toate familiile pământului. (Galateni 3:8.) Dumnezeu a determinat ca ploi de adevăr să coboare asupra turmei Sale la timpul lor hotărât, ploi de binecuvântare spirituală în *Studiile în Scripturi.* La timpul hotărât al începutului întoarcerii favorii la evrei, în 1878, ploile au început recent să cadă în Palestina, făcând acea țară să fie fertilă și din nou o locuință potrivită pentru națiunea aleasă.

34:27. ***Și pomul de pe câmp își va da rodul și pământul își va da venitul și vor fi în siguranță în țara lor și vor cunoaște că Eu sunt Iehova, după ce voi fi sfărâmat legăturile jugului lor și îi voi fi eliberat din mâna celor ce se serveau de ei.*** — Oamenii virili, gânditori, adunați din lume în Adevărul Prezent, își vor produce rodul fructelor lor de spirit și de caracter; și starea binecuvântată în care ei se află își oferă venitul de binecuvântare și hrană spirituală; ei sunt în siguranță în locul lor, „așezați cu Cristos în locurile cerești” (Efeseni 1:3, 20), unde ei, datorită cunoștinței

inimii, în mod sigur vor cunoaște pe Dumnezeu. Dumnezeu a rupt legăturile jugului greu al eclesiasticismului, și i-a eliberat din mâna unui cler care trăia din turma Sa, numind-o „poporul lor”. Pentru Israelul trupesc și pentru toți cei care vor deveni israelieni vor fi binecuvântările unui Eden pământesc, cu o abundență de roade din copaci și din sol. A192.

34:28. ***Și nu vor mai fi o pradă păgânilor, nici fiarele pământului nu îi vor mai mânca; ci vor locui în siguranță și nimeni nu îi va înspăimânta.*** — Turma lui Dumnezeu formată din cei concepuți de spirit nu va mai fi prădată de „creștinii” păgânizați, nici persecutată, nici devorată, nici distrusă de marea „fiară” a Creștinătății, papalitatea, cu „sfânta sa inchiziție”; dar ei vor locui în siguranță la adăpostul mâinii Sale, puterii Sale, și nimeni nu îi va putea înspăimânta pe cei sigilați pe frunțile lor cu Adevărul.

34:29. ***Și le voi ridica o plantă de renume și nu vor mai fi mistuiți de foame în țară, nici nu vor mai purta rușinea păgânilor.*** — Dumnezeu a ridicat, în 1878, în Prima Înviere din morți, pe membrii Corpului Fiului Său, „Tulpina lui David”, iar anterior, în 1874, a trimis din nou pe Fiul Său să hrănească turma, să îi servească (Luca 12:37) și să cineze cu ei (Apocalipsa 3:20) într-un festin de grase lucruri spirituale – Adevărul Prezent. Cei în Adevăr nu vor mai suferi de foame de Cuvântul lui Dumnezeu; și când vor fi ridicați să șadă cu Cristos în putere și glorie (Matei 19:28) niciodată nu vor mai avea de suportat ocara unei apostazii „creștine” păgânizate.

34:30. ***Astfel ei vor cunoaște că Eu, Iehova, Dumnezeul lor, sunt cu ei și că ei, casa lui Israel, sunt poporul Meu”, spune Domnul Iehova.*** — Acesta este modul în care atât Turma Spirituală a Domnului cât și evreii și creștinii nominali vor ajunge să cunoască cu certitudine că Iehova este cu ei, și că ei sunt poporul Său.

34:31. ***„Și voi, turma Mea, turma pășunii Mele, sunteți oameni, iar Eu sunt Dumnezeul vostru”, spune Domnul Iehova».”*** — Această profeție, acest tip, acest simbolism, se referă la poporul care constituie turma lui Dumnezeu, evreiască și nominală.

EZECHIEL XXXV

EDOM UN TIP

35:1, 2. ***Mai mult, Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând: „Fiu al omului, îndreaptă-ți fața împotriva muntelui Seir și profețește împotriva lui.*** — Muntele Seir și Edom sunt practic sinonime; pentru că edomiții locuiau regiunea lanțului muntos de-a lungul părții de est a văii, extinzându-se de la Marea Moartă până la Golful Elamitic sau Persan. În Volumul IV din *Studii în Scripturi* paginile 14-20, Pastorul Russell clarifică ce tipifică Edomul.

Una dintre caracteristicile Timpului de Strâmtorare va fi în legătură cu creștinii cu minte carnală, neghina, care după căderea eclesiasticismului, vor respinge creștinismul, și își vor lua poziția lor ca lumești, edomiți – „poporul din Muntele Seir”, nimic altceva decât neghină. Aceștia, care vor fi asistat la prăbușirea eclesiasticismului, vor căuta să ia locul și puterea Creștinătății defuncte într-un aranjament de lucruri cu totul fără Cristos.

35:3. ***Și spune-i: «Astfel spune Domnul Iehova: „Iată, munte al Seirului, sunt împotriva ta și Îmi voi întinde mâna împotriva ta și te voi pustii de tot.*** — Națiunile fărădelege care vor urma după Creștinătatea căzută vor afla că Dumnezeu este și împotriva lor, și că puterea Lui este întinsă împotriva lor și le va face și mai dezolate.

35:4. ***Voi risipi cetățile tale și vei fi pustiit și vei cunoaște că Eu sunt Iehova.*** — Dumnezeu, prin anarhie, va ruina guvernămintele socialiste, uniuni muncitorești, social-democrate, și altele care vor apărea ca rezultat al revoluțiilor Creștinătății.

35:5. ***Pentru că ai avut o ură continuă și ai vărsat sângele copiilor lui Israel prin forța sabiei în timpul nenorocirii lor, în timpul când nelegiuirea lor a luat sfârșit.*** — Aceste mișcări politico-economice – socialism, unionism muncitoresc, sindicalism, nihilism, și altele, dar neincluzând anarhia, care le va înghiți – au avut o îndelungată ură împotriva

eclesiasticismului, au vorbit și au lucrat împotriva lui, și împotriva ordinii sociale care a caracterizat vârsta trecută. În răsturnarea eclesiasticismului, neghina cu minte carnală, „edomiții” și clasele menționate, se vor întoarce asupra clericilor și laicilor din biserici, precum și asupra copiilor concepuți de spirit ai Domnului – asupra oricui a rămas să proclame creștinismul, fie prin aderare la sistemele bisericești fie prin consacrare față de Dumnezeu – și îi vor măcelări cu miile.

35:6. ***De aceea, precum Eu trăiesc”, spune Domnul Iehova, „te voi pregăti pentru sânge și sângele te va urmări, pentru că nu ai urât sângele, sângele te va urmări.*** — În adunările socialiștilor diferențele de opinie nu au sfârșit referitor la ceea ce este socialismul și modul în care urmează să fie elaborat în practică. Această divizare fracționistă conține semințele distrugerii sistemului guvernamental de scurtă durată al socialismului, sub oricare nume, pentru un sfârșit sângeros. Ei au curtat revoluția și vor primi același lucru înapoi.

35:7. ***Astfel, voi pustii de tot muntele Seir și voi stârpi din el pe cel care iese și pe cel care se întoarce.*** — Astfel va cauza Dumnezeu scurta fază socialistă din Timpul de Strâmtorare să devină „pustiită de tot”. Nicio persoană aflată în legătură cu acesta nu va scăpa de anarhia universală, ultima și cea mai rea fază a strâmtorării.

35:8. ***Și îi voi umple munții cu oamenii lui uciși; pe dealurile tale și în văile tale și în toate râurile tale vor cădea cei uciși cu sabia.*** — Națiunile (munții) socialiste stăpânitoare de muncitorime vor fi umplute cu cei uciși; printre clasele superioare ale socialismului, și printre cel mai nesemnificativ popor (văi), și în legătură cu toate canalele de adevăr socialist (râuri), poporul acelei ordini de lucruri va fi ucis. Într-un sens îi va ucide Sabia Spiritului; ea prevestește nimicirea lor.

35:9. ***Te voi face pustiiri continue și cetățile tale nu se vor întoarce, și veți cunoaște că Eu sunt Iehova.*** — Statul socialist va fi nimicit cu desăvârșire, iar diversele sale forme de guvernare (cetăți) vor merge în uitare.

35:10. ***Pentru că ai spus: «Aceste două națiuni și aceste două țări vor fi ale mele și noi le vom stăpâni»; deși Iehova era acolo.*** **—** Atunci socialiștii, laburiștii etc. nereligioși vor spune: „Aceste două sisteme (națiuni), catolice și protestante, precum și starea de lucruri caracteristică lor, vor veni sub stăpânirea socialismului, și noi socialiștii etc. le vom stăpâni și le vom controla", în timp ce ei vor trece cu vederea faptul a tot important că Dumnezeu a fost printre acești oameni, iar ei au fost numiți poporul lui Dumnezeu. – „Domnul era acolo."

35:11. ***De aceea, precum Eu trăiesc", spune Domnul Iehova, „voi face întocmai conform mâniei tale și conform invidiei tale pe care le-ai folosit din ura ta împotriva lor; și Mă voi face cunoscut printre ei, după ce te voi fi judecat.*** **—** De aceea, după cum socialiștii etc. se vor întoarce asupra eclesiasticismului și a creștinismului în mânie și furie și cu invidie odioasă, la fel și Dumnezeu va proceda față de ordinea de lucruri socialistă și laburistă. Așa cum ei vor da ajutor în lovirea creștinismului, la fel și ei vor fi loviți de anarhiști.

35:12. ***Și vei cunoaște că Eu sunt Iehova și că am auzit toate blasfemiile tale pe care le-ai vorbit împotriva munților lui Israel, spunând: «Sunt pustiiți, ne sunt dați spre mistuire».*** **—** Laburiștii etc. vor învăța că Dumnezeu conduce în afacerile oamenilor și că Atotputernicul va acorda atenție enunțurilor lor împotriva națiunilor (munților) Creștinătății (Israel), atunci când, după căderea eclesiasticismului, laburiștii vor spune: „Națiunile au fost devastate și ne sunt date nouă, poporului muncitor, ca să fie împărțite pentru noi înșine".

35:13. ***Astfel, cu gura voastră v-ați fălit împotriva Mea și v-ați înmulțit cuvintele împotriva Mea; Eu le-am auzit".*** **—** Mișcările socialiste și cele înrudite, în timp ce vor vorbi crunt împotriva capitalismului și pe ascuns împotriva creștinismului, vor vorbi de fapt împotriva unei ordini permise de Dumnezeu, și în care a fost Dumnezeu – prin locuirea Spiritului Său sfânt în astfel de creștini adevărați după cum se aflau în acele sisteme. Exprimând hotărârea de a conduce lumea din întunericul condițiilor economice, sociale și politice rele, ei se laudă fără să

ştie împotriva lui Dumnezeu presupunând a îndeplini ceea ce Dumnezeu a planificat în prealabil de a fi realizat prin Biserica Sa credincioasă, și care prin orice agenție inferioară este absolut imposibil de a fi îndeplinit. Dumnezeu nu va trece neobservate cuvintele socialiştilor, sindicaliştilor, laburiştilor etc. El îi va auzi și Își va aduce aminte de ei pentru o răsplată dreaptă.

35:14. ***Astfel spune Domnul Iehova: „Când tot pământul se bucură, pe tine te voi face o pustiire.*** — Atunci când Timpurile Restabilirii tuturor lucrurilor vor veni, unul dintre lucrurile care nu va fi restaurat este mișcarea socialistă și laburistă. Când toată societatea se va bucura în noua ordine de lucruri rânduită de Dumnezeu, statul socialist va fi fost totalmente și pentru totdeauna devastat.

35:15. ***Precum te-ai bucurat la moștenirea casei lui Israel, deoarece aceasta a fost pustiită, astfel îți voi face ție, vei fi pustiit, munte al Seirului și toată Idumeea, în întregime; și vor cunoaște că Eu sunt Iehova"».”*** — Așa cum apostații din creştinism cu minte carnală alăturați radicalilor și revoluționarilor se vor bucura la moștenirea pustiirii în care va fi Creştinătatea după 1918, la fel și Dumnezeu va proceda cu mișcarea revoluționară de succes; aceasta va fi totalmente devastată, „în întregime”. Niciun vestigiu al ei nu va supraviețui ravagiilor anarhiei mondiale atotcuprinzătoare, la sfârșitul timpului de necaz.

EZECHIEL XXXVI

RESTABILIREA TIMPURIE A CREȘTINĂTĂȚII

36:1. ***„De asemenea tu, fiu al omului, profețește munților lui Israel și spune: «Munți ai lui Israel, ascultați cuvântul lui Iehova.*** — În capitolul 6 sunt descrise fărădelegile națiunilor Creștinătății și soarta lor. Capitolul 36 descrie bucuria elementelor necreștine asupra căderii ei și mânia geloasă a lui Dumnezeu împotriva lor. Acesta prevestește repopularea timpurie a națiunilor Creștinătății, convertirea lor la adevăratul creștinism, și motivul acțiunii lui Dumnezeu în folosul națiunilor doar anterior distruse. Luat literal el prevestește același viitor bun pentru poporul Său ales dar mult timp pedepsit, evreii. Acesta este mesajul către națiunile (munții) Creștinătății, ca și Cuvântul lui Iehova referitor la ele.

36:2. ***Astfel spune Domnul Iehova: „Pentru că dușmanul a spus împotriva voastră: «Aha, chiar și înălțimile cele vechi sunt în stăpânirea noastră»”».*** — Pentru că revoluționarii, care vor răsturna națiunile Creștinătății, vor spune împotriva lor: „Aha, chiar și cele mai vechi și mai mari națiuni ale Creștinătății se află sub controlul nostru, al revoluționarilor, socialiștilor și laburiștilor”.

36:3. ***De aceea profețește și spune: «Astfel spune Domnul Iehova: „Deoarece ei v-au pustiit și v-au înghițit de fiecare parte, ca să fiți o stăpânire pentru rămășița păgânilor și sunteți luați pe buzele vorbăreților și sunteți o dezonoare a poporului”.*** — Așa vorbește Iehova Dumnezeu către națiunile Creștinătății: Deoarece revoluționarii pe bună dreptate vă vor fi făcut pustiite și invadate din fiecare parte, așa încât veți putea fi conduse de către conducători revoluționari păgâni, cu minte carnală și necredincioși, și deoarece veți fi subiectul de discuție ușuratică printre revoluționari, și prin căderea voastră veți ajunge infame printre toate popoarele păgâne ale lumii, în Europa, America, și în alte părți. Plângerile 2:15, 16.

36:4. ***De aceea munți ai lui Israel, ascultați cuvântul Domnului Iehova; Astfel spune Domnul Iehova munților și***

dealurilor, râurilor și văilor, risipirilor pustiite și cetăților părăsite, care au devenit o pradă și derâdere pentru rămășița păgânilor de jur împrejur. — De aceea, voi națiuni ale Creştinătății, astfel spune Iehova națiunilor mari și mici, denominațiilor religioase, membrilor de jos ai societății, maselor pustiite și dezolate de război și revoluție, guvernămintelor locale și naționale, care vor fi abandonate, care vor deveni victime ale socialiștilor, laburiștilor și ale altor revoluționari, care vă vor lua în derâdere din cauza căderii voastre de la proeminență în devastare.

36:5. ***De aceea astfel spune Domnul Iehova: „Cu adevărat, în focul geloziei Mele am vorbit împotriva rămășiței păgânilor și împotriva a toată Idumeea, care și-au rânduit țara Mea în stăpânirea lor cu bucuria întregii lor inimi, cu minți dispreţuitoare, pentru a o lepăda ca pradă”».*** — De aceea, spune Dumnezeu, cu siguranță, sunt gelos pe reflecțiile pe care ei le-au aruncat asupra Mea, și prin gura multor profeți am prezis distrugerea prin anarhie a restului celor care în mod fals pretind numele Meu iar apoi își dau ajutorul la devastarea Creştinătății – „creștinii” infideli și toți foștii creștini cu minte carnală (edomiți) care cu bucurie răutăcioasă au presupus că vor răsturna ordinea de lucruri care poartă numele Meu – Creştinătate!

36:6. ***Profețește de aceea referitor la țara lui Israel și spune munților și dealurilor, râurilor și văilor: «Astfel spune Domnul Iehova: „Iată, am vorbit în gelozia Mea și în mânia Mea, pentru că ați purtat rușinea păgânilor”.*** — Națiuni ale Creştinătății căzute, poporul Meu, deoarece veți fi purtat rușinea și reproșul revoluționarilor nelegiuiți, Eu voi aduce mânia Mea geloasă pentru a fi suportată de distrugătorii voștri.

36:7. ***De aceea astfel spune Domnul Iehova: „Mi-am ridicat mâna: Cu adevărat, păgânii care sunt în jurul vostru își vor purta rușinea lor.*** — Iehova a jurat (Și-a ridicat mâna) că socialiștii, laburiștii etc., vor purta o rușine și o ocară similare atunci când ordinea lor de lucruri de scurtă durată la rândul ei va fi fost devastată de anarhiști.

36:8. ***Dar voi, munți ai lui Israel, veți da ramurile voastre și veți aduce rodul vostru poporului Meu Israel, pentru că sunt aproape să vină.*** — O ramură semnifică o persoană născută din alta; în așa fel, Cristos a fost o ramură a lui David. Aici ramurile care răsar din munți sunt popoarele Creștinătății, fiind ucise în revoluție și anarhie, răsar, ridicându-se din morți, din nou ca popor al Creștinătății. Dar voi, națiuni ale Creștinătății, morții voștri se vor ridica din somnul lor din țărâna pământului la restabilirea pământească – învierea; voi veți aduce roade corespunzătoare ca popor cu adevărat creștin al Creștinătății; pentru că ei sunt aproape să vină înapoi din țărâna pământului, din noroiul tranșeelor, al fortărețelor și al câmpurilor de luptă. Ei dorm în moarte, dar sunt pregătiți să vină, fiindcă „toți cei din morminte vor auzi vocea Fiului lui Dumnezeu și vor ieși afară” la înviere. Ioan 5:28, 29.

36:9. ***Căci, iată, Eu sunt pentru voi și Mă voi întoarce la voi și veți fi arați și semănați.*** — Acum că Timpurile de Restabilire sunt la ușă, Dumnezeu va fi pentru ei și va întoarce favoarea Sa spre ei, și ei vor fi cultivați de predicatori cu adevărat creștini autorizați de către Vrednicii din vechime înviați la Ierusalim, și vor fi semănați cu sămânța adevăratei Evanghelii a Regatului de restabilire și binecuvântare pentru toți oamenii.

36:10. ***Și voi înmulți oamenii pe voi, toată casa lui Israel, da toată; și cetățile vor fi locuite și risipirile vor fi zidite.*** — Cei morți, căzuți prin sabia războiului, revoluției și anarhiei, vor ieși din mormintele lor pentru a locui pământul. Astfel, așa cum ei au înmulțit pe cei morți, Dumnezeu va înmulți pe cei vii, din numărul tuturor celor morți ai Creștinătății, chiar înviind pe fiecare dintre ei; nu morți în greșeli și păcate vor ajunge ei în ochii Săi, dar vii, ferm credincioși, oameni virili datorită iubirii divine a lui Cristos. Guvernele (cetățile) vor fi restabilite; și comerțul, transportul, industria și arta pustiite în Timpul de Strâmtorare, vor fi construite din nou pe temelia principiilor în întregime drepte ale Noii Ere.

36:11. ***Și voi înmulți oameni și animale pe voi; și se vor înmulți și vor aduce rod; și vă voi așeza după stările voastre***

din vechime și vă voi face mai bine decât la începuturile voastre; și veți cunoaște că Eu sunt Iehova. — Dumnezeu va înmulți lucrători folositori în industrii, și inventarea mașinilor de economisire a forței de muncă – animalele de povară și ale artei și comerțului productive. Ele vor crește în număr și în serviciul omenirii, și vor înmulți productivitatea lucrătorilor, aducând odată cu freamătul fericit și ocupat al industriei un belșug pentru toți și o roadă abundentă pentru necesitățile omenirii. Dumnezeu îi va organiza și îi va stabili în condiții permanente, și va face pentru ei mult mai bine decât ar fi putut face în zilele trecute ale Creștinătății, când operarea Spiritului Său energizând mintea și spiritul în invenție, artă, industrie, comerț și religie a fost împiedicată de apostazia clerului și a conducătorilor. Oamenii vor învăța prin experiențe fericite cât de bun este Iehova și felul în care cu adevărat El este Iubire, și nu zeul focului și al chinului veșnic, Moloh, căruia s-au închinat ei din ignoranță, gândind că fac serviciu lui Iehova.

36:12. ***Da, voi face pe oameni să umble pe voi, poporul Meu Israel; și ei te vor avea în stăpânire și tu vei fi moștenirea lor și nu îi vei mai văduvi, de acum înainte, de oameni".*** **—** Dumnezeu va face ca oamenii, perfecționați prin procesele de restabilire și înviere, să trăiască în națiunile Creștinătății înviate. Oamenii de acest tip mult înălțat vor poseda Creștinătatea, atunci când Regatul lui Cristos va fi moștenit de către oamenii regali pentru care el a fost pregătit de la întemeierea pământului. Niciodată națiunile Creștinătății nu se vor mai lipsi de oameni, așa cum au făcut în secolele de opresiune, conducere rea și persecuție, și îndeosebi în Timpul de Strâmtorare.

36:13. ***Astfel spune Domnul Iehova: „Pentru că ei vă spun: «Tu ești o țară care mănâncă pe oameni și ți-ai văduvit națiunile».*** — Pentru că revoluționarii infideli vor arunca batjocură Creștinătății: „Ordinea ta socială, economică, politică și religioasă mănâncă și distruge oamenii prin industrie, persecuție, război și revoluție, și văduvește națiunile de cei mai buni oameni ai lor".

36:14. ***De aceea nu vei mai mânca oameni, nici nu îți vei mai văduvi națiunile", spune Domnul Iehova.*** — Aceasta nu va mai fi niciodată, spune Dumnezeu.

36:15. ***„Nici nu voi mai face pe oameni să audă în tine rușinea păgânilor, nici nu vei mai purta ocara popoarelor, nici nu vei mai face națiunile tale să cadă", spune Domnul Iehova»."*** — Nici nu va permite Dumnezeu oamenilor să audă popoarele infidele făcând Creștinătatea de rușine, nici să îngrămădească ocara asupra ei; pentru că Creștinătatea nu va mai fi de ocară printre păgâni, nici nu va face ea ca națiunile ei să cadă din nou.

36:16, 17. ***Mai mult, Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând: „«Fiu al omului, când casa lui Israel locuia în țara lor, ei au pângărit-o prin calea lor și prin facerile lor; calea lor a fost înaintea Mea ca necurăția unei femei pusă deoparte.*** — În timp ce eclesiasticismul și aderenții săi controlează Creștinătatea, ei o pângăresc spiritualmente prin tradițiile, doctrinele și acțiunile lor. Starea lor spirituală este înaintea lui Dumnezeu ca a unei biserici pângărite, spiritualmente necurată, nepotrivită de a fi atinsă, care trebuie să fie „tăiată de la privilegiile sociale, iar cetățenia ei printre poporul lui Dumnezeu pusă în suspendare", atât timp cât durează starea spirituală necurată, o necurăție care poate fi îndepărtată numai printr-o aplicare liberală a „apelor de separare" (Leviticul 15:19-31) – procesul de reformare curățitor al Cuvântului lui Dumnezeu pur, nealterat, fără frică predicat și aplicat, „apa Cuvântului". Efeseni 5:26.

36:18. ***Pentru aceea Mi-am turnat furia asupra lor pentru sângele pe care l-au vărsat peste țară și pentru idolii lor cu care au murdărit-o.*** — Pedeapsa pentru încălcarea intenționată a preceptelor ebraice referitoare la necurăție era îndepărtarea finală a inculpatului din poporul Domnului. De aceea Dumnezeu va turna mânia Sa peste eclesiasticism în război, revoluție și anarhie, pentru viețile – fizice și religioase – luate de-a lungul lungimii și lățimii societății umane, și pentru închinarea idolatră a lui Moloh, dumnezeul chinului veșnic, și a

lui Baal, dumnezeul adulterului uniunii biserică-stat, cu care ea a profanat Creștinătatea.

36:19. ***Și i-am împrăștiat printre păgâni și ei au fost risipiți prin țări; conform cu calea lor și conform cu facerile lor i-am judecat.*** — Dumnezeu va împrăștia aderenții bisericii printre revoluționari, și îi va dispersa printr-o varietate de infideli, socialiști, laburiști și alte asemenea condiții, judecând eclesiasticii conform cu apostazia lor.

36:20. ***Și când au intrat la păgânii la care au mers, ei au profanat numele Meu sfânt, când le-au spus: „Aceștia sunt poporul lui Iehova și au ieșit din țara Lui”.*** — Oriunde acești creștini cu minte carnală vor fi împrăștiați, ei vor blasfemia numele sfânt al lui Dumnezeu, cu reproșul că deși au pretins a fi poporul lui Iehova, Dumnezeu a fost incapabil să îi protejeze și ei au abandonat toate pretențiile de a fi creștini.

DE CE DUMNEZEU VA RESTABILI CREȘTINĂTATEA

36:21. ***Dar Eu am avut milă pentru numele Meu sfânt, pe care casa lui Israel l-a profanat printre păgânii la care au mers».*** — Dar Dumnezeu va avea în considerare prestigiul reputației Sale pentru dreptatea, puterea, iubirea și înțelepciunea pe care Creștinătatea apostată le va contesta în decursul ordinii de lucruri revoluționare.

36:22. ***De aceea spune casei lui Israel: «Astfel spune Domnul Iehova: „Eu nu fac aceasta datorită vouă, casă a lui Israel, ci datorită numelui Meu sfânt, pe care voi l-ați pângărit printre păgânii la care ați mers.*** — De aceea Iehova spune că ceea ce El este pe cale de a face, El nu va face datorită lor, pentru că ei nu merită nimic din mâna Sa decât judecățile pe bună dreptate aduse asupra lor; dar că El va face aceasta pentru reputația numelui Său sfânt, pe care ei în mod persistent l-au denaturat și blasfemiat.

36:23. ***Și voi sfinți numele Meu cel mare, care a fost profanat printre păgâni, pe care voi l-ați profanat în mijlocul lor; și păgânii vor cunoaște că Eu sunt Iehova”, spune Domnul Iehova, „când voi fi sfințit în voi înaintea ochilor lor.*** — Dumnezeu va face sacru numele Său și pentru totdeauna

sfințit printre popoarele păgâne, numele pe care creștinii apostați l-au profanat și l-au defăimat printre ei; și Dumnezeu va face ca popoarele infidele să cunoască cu siguranță că El este Atotînțeleptul, Atotdreptul, Atotiubitorul și Atotputernicul Iehova, când în cele din urmă El îi va converti pe toți ca atare la adevăratul creștinism.

36:24. ***Fiindcă vă voi lua dintre păgâni și vă voi aduna din toate țările și vă voi aduce în țara voastră.*** — Dumnezeu va salva pe poporul Său pretins din starea de necredință infidelă a revoluționarilor și a popoarelor declarate păgâne, și îi va aduna din toate condițiile rele în care vor fi căzut într-o stare de convertire veritabilă și consacrare față de Sine. Cât de plăcut este Dumnezeu! vor exclama toți care ÎL cunosc pe Iehova. Ce exemplu are Tatăl fixat pentru copiii Săi, fiii lui Dumnezeu.

Efeseni 5:1; W.T.'92-63.

36:25. ***Atunci voi stropi apă curată peste voi și veți fi curați de toată murdăria voastră și de toți idolii voștri, de acestea vă voi curăți.*** — Atunci va spăla Iehova pe poporul Său apostat cu apa curată și nepoluată a Cuvântului Adevărului; și El îi va curăța de toată necurăția lor a cărnii și a spiritului, a vieții și a doctrinei, și de idolatria lor a lui Moloh și a lui Baal; și ei vor fi curați. A333; W.T.'92-64.

36:26. ***De asemenea vă voi da o inimă nouă și un spirit nou voi pune în voi; și voi lua inima de piatră din carnea voastră și vă voi da o inimă de carne.*** — Dumnezeu judecă gândurile și intențiile inimii, și El va da poporului Său declarat o inimă pură pentru a-L servi și a-L iubi în plenitudinea consacrării. El va lua de la ei inima de piatră (Ieremia 31:33) cu care, de dragul foloaselor pământești și a onorurilor oamenilor, ei au opus rezistență împotriva Lui și și-au durificat conștiințele împotriva Adevărului Său. El va pune în ei un spirit nou pe care ei nu l-au cunoscut – spiritul de serviciu dispus și ascultare față de Iehova, spiritul adevărului, spiritul înțelepciunii, al curajului, al unei minți sănătoase și al Iubirii Divine.

2 Timotei 1:7; W.T.'99-187; A310; W.T.'03-171.

36:27. ***Și voi pune Spiritul Meu în voi și vă voi face să umblați în statutele Mele și voi veți păzi judecățile Mele și le***

veți împlini. — Dumnezeu le va da Spiritul Său sfânt și îi va face să umble în „legea Sa regală a iubirii” (Iacov 2:8), astfel încât ei vor respecta acea lege și o vor împlini. W.T.’99-188.

36:28. ***Și veți locui în țara pe care am dat-o părinților voștri; și voi veți fi poporul Meu și Eu voi fi Dumnezeul vostru.*** — Ei vor rămâne în starea favorii divine în care s-au aflat părinții lor, și vor fi cu adevărat poporul lui Dumnezeu; și Iehova, Dumnezeul Iubirii – nu Moloh, nici Baal – va fi Dumnezeul lor.

36:29. ***Vă voi salva de asemenea din toate necurățiile voastre; și voi chema grânele și le voi înmulți și nicio foamete nu voi pune peste voi.*** — În afară de biserica apostată Dumnezeu va salva pe toți cei care constituie acum poporul Său pretins din toată necurăția lor spirituală și carnală. El va chema grâul, pâinea vieții, Cuvântul lui Dumnezeu, și le va da să se hrănească cu acest Cuvânt bun, și nu va mai permite să fie foamete de Cuvântul lui Dumnezeu printre ei.

36:30. ***Și voi înmulți rodul pomilor și venitul câmpului, ca să nu mai primiți ocara foametei printre păgâni.*** — Dumnezeu va înmulți fructele dreptății, și va face ca noua ordine socială să sporească rodul caracterului său, astfel încât creștinii nu vor mai primi din partea păgânilor ocara că există printre ei o foamete a Cuvântului lui Dumnezeu, și că ei nu reușesc să practice ceea ce mărturisesc. Amos 8:11.

36:31. ***Atunci vă veți aminti de propriile voastre căi rele și de facerile voastre care nu erau bune și vă veți detesta înaintea ochilor voștri pentru nelegiuirile voastre și pentru urâciunile voastre.*** — Atunci, în abundența bunătății și iubirii lui Dumnezeu minunate și nemeritate, poporul pretins al lui Dumnezeu își vor aduce aminte de fostele lor doctrine rele, care au denaturat caracterul Său sfânt, și de faptele lor care nu erau bune, mai ales de acapararea lor a puterii mondiale și de persecutarea fiilor lui Dumnezeu. Atunci ei se vor detesta din cauza doctrinelor lor nelegiuite și din cauza urâciunilor lor sectare.

36:32. ***Nu datorită vouă fac Eu aceasta”, spune Domnul Iehova, „să vă fie cunoscut; rușinați-vă și roșiți***

pentru căile voastre, casă a lui Israel". — Să fie cunoscut de mai înainte că Iehova va face aceste lucruri bune, în niciun sens datorită lor; pentru că ei merită un tratament total diferit din mâinile Sale. Ei vor fi rușinați și cu totul surprinși la manifestarea bunătății Sale. Astfel, cu bunătate și cu iubire exuberante Dumnezeu va răsplăti răul pe care ei l-au făcut Lui și adevăraților Săi copii.

36:33. ***Astfel spune Domnul Iehova: „În ziua când vă voi fi curățat de toate nelegiuirile voastre, vă voi face de asemenea să locuiți în cetăți și risipirile vor fi zidite.*** — În Ziua de o mie de ani, Mileniul, „Timpurile de Restabilire a tuturor lucrurilor" (Faptele 3:19-21), atunci când Dumnezeu va fi curățit de nelegiuirile lor pe cei care sunt acum poporul Său declarat, El îi va face să locuiască în noile guverne ale națiunilor și în orașele Creștinătății (Luca 19:17), a căror arte, manufacturi, industrii, transport și comerț părăginite vor fi din nou construite.

36:34. ***Și țara pustiită va fi arată, în loc să rămână pustiită înaintea ochilor tuturor celor care trec pe lângă ea.*** — Creștinătatea, totalmente devastată în război, revoluție și anarhie, și zăcând dezolată înaintea întregii lumi, va fi cultivată în arte și științe comerciale și profesionale, și îndeosebi cu adevărata Evanghelie a Regatului.

36:35. ***Și ei vor spune: «Această țară care a fost pustiită a devenit ca grădina Edenului; și cetățile risipite și pustiite și ruinate au devenit întărite și sunt locuite».*** — Și popoarele infidele vor exclama: „Creștinătatea care a fost totalmente devastată, a devenit la fel ca grădina Edenului!" Pentru că guvernămintele, naționale, orășenești și regionale, care au fost părăginite, devastate și ruinate, au fost înlocuite de aranjamente mai bune și permanente (întărite) instaurate prin puterea grandioasă a Iubirii lui Iehova.

36:36. ***Atunci păgânii lăsați de jur împrejurul vostru vor cunoaște că Eu, Iehova, zidesc ruinele și sădesc ceea ce era pustiit; Eu, Iehova, am vorbit aceasta și o voi împlini".*** — Atunci popoarele necredincioase vor ajunge să înțeleagă că Cel care va reconstrui Creștinătatea ruinată și va planta poporul

dezolat cu sămânța Evangheliei de bucurie a Regatului, este Iehova. Iehova a vorbit aceasta, și o va aduce la îndeplinire.

36:37. ***Astfel spune Domnul Iehova: „Totuși pentru aceasta voi fi luat la întrebări de casa lui Israel, ca să împlinesc aceasta pentru ei; îi voi înmulți cu oameni ca pe o turmă.*** — Dumnezeu va fi totuși implorat de Creștinătatea dezolată ca să facă aceasta pentru ei. Atunci, ca răspuns la rugăciunile lor, El, prin trezirile din morți, va spori numărul lor cu mulțimi de oameni.

36:38. ***Ca turma cea sfântă, ca turma Ierusalimului, în sărbătorile lui solemne; astfel cetățile risipite vor fi umplute cu turme de oameni; și vor cunoaște că Eu sunt Iehova”».”*** — Așa cum vaste turme de oi și vite erau adunate pentru sacrificiu la sărbătorile anuale din Ierusalim, la fel și națiunile devastate ale Creștinătății vor fi umplute cu mari mulțimi de oameni consacrați și sfinți, fiecare fiind devotat și ca mulțumire dispusă oferindu-se pentru totdeauna să trăiască pentru Dumnezeu. Și ei vor cunoaște, când Dumnezeu îi va fi adus înapoi din morți, că El este Iehova, Dumnezeul Dreptății, Puterii, Iubirii și Înțelepciunii infinite.

Bucură-te de strălucire a Sionului dimineață!
Privește, iată, în zare, se pierde-n depărtare,
Glasul durerii amuțind în uitare,
Căci a Sionului domnie începe cu triumf de viață!

Morții învie din a timpului rugină
Căci a lui Iehova Iubire zâmbește, și-i atât de senină!
Armele-s uitate, ca și-a vechilor munți creastă,
Și strigătele salvării străbat bolta cerească!

EZECHIEL XXXVII

VALEA OASELOR USCATE

37:1. ***Mâna lui Iehova a fost peste mine și m-a dus în spiritul lui Iehova și m-a pus jos în mijlocul văii plină de oase.*** — Capitolul 37:1-14 are o aplicare împătrită: (1) la valea lui Iosafat, moartea adamică, în care au mers evreii ca națiune; (2) la captivitatea evreilor în Babilonul literal; (3) la captivitatea evreilor în Babilonul mistic, Creștinătatea; și (4), la starea moartă a speranțelor Creștinătății în și după Timpul de Strâmtorare. Deoarece evreii au fost tip al creștinilor, împlinirea binecuvântată a acestei profeții se aplică cu o deosebită forță la Creștinătate în și după Timpul de Strâmtorare. Puterea [mâna] lui Iehova a fost asupra lui Ezechiel pentru a-i permite să vadă și să expună această viziune în beneficiul evreilor și a speranțelor lor moarte în captivitate (2) în Babilonul literal, (3) în Babilonul mistic [Creștinătatea] și (1) în moartea adamică. (W.T.'99-190; '01-358.) Puterea lui Dumnezeu este acum asupra poporului Său pentru înțelegerea aplicării viziunii oaselor uscate ca aparținând speranțelor (4) poporului Creștinătății, care, deși cred în Dumnezeu, nu au Spiritul sfânt pentru a ilumina viziunea lor mintală, și care se vor afla în adâncimile [vale] disperării în și după Timpul de Strâmtorare.

Starea speranțelor veștejite ale Creștinătății din Timpul de Strâmtorare și a morții este ilustrată prin Valea lui Iosafat (Ioel 3:2, 9-14): „Eu voi aduna toate națiunile și le voi coborî în Valea lui Iosafat [a judecății și a morții] și acolo, cu ele, Mă voi judeca [în război, revoluție și anarhie] pentru poporul Meu și pentru moștenirea Mea Israel [adevărata Biserică], pe care ei l-au împrăștiat printre națiuni și au împărțit țara Mea [în câteva sute de denominații]. Vestiți aceasta printre neamuri: Pregătiți războiul, treziți pe războinici, să se apropie și să se urce toți bărbații de război; bateți fiarele voastre de plug în săbii și cosoarele voastre în sulițe; cel slab [Belgia, de exemplu] să spună: «Sunt tare». Adunați-vă și veniți, voi toți păgânii, strângeți-vă împreună de jur împrejur; acolo coboară-i pe

puternicii Tăi, Iehova [Turma Mică, puternici în puterea Domnului]. Păgânii [din Creştinătate şi din afara ei] să fie treziţi şi să urce la Valea lui Iosafat, pentru că acolo voi şedea, ca să judec pe toţi păgânii de jur împrejur. Puneţi secera, pentru că secerişul [viei pământului (Apocalipsa 14:19), Creştinătatea] este copt; veniţi, coborâţi, pentru că presa este plină, teascurile se revarsă, pentru că mare este stricăciunea lor. Mulţimi, mulţimi în valea hotărârii [deoarece sunt împotriva lui Dumnezeu şi a Cuvântului Său], pentru că Ziua [de răzbunare a] lui Iehova este aproape în valea hotărârii." Ioel 3:2, 9-14.

Imens va fi măcelul, completă devastarea, sfâşietoare ruinarea şi dezolarea speranţelor şi aspiraţiilor Creştinătăţii în valea întunecată şi sumbră din Ziua de Răzbunare a lui Iehova. Aceasta va fi într-adevăr o vale – o stare coborâtă, umilită, înjosită, în care se va vedea deodată poporul mândrei Creştinătăţi, o stare plină de amintiri ale speranţelor ruinate [oase] (Maleahi 4:1). Valea este plină de speranţe [oase] uscate: (1) ale celor douăsprezece triburi ale lui Israel în moarte; (2, 3) ale evreilor în captivitatea Babilonului literal şi mistic; şi (4), speranţele Creştinătăţii.

37:2. ***Şi m-a făcut să trec pe lângă ele de jur împrejur; şi, iată, erau foarte multe în valea deschisă; şi, iată, erau foarte uscate.*** — Speranţele evreilor, deţinute pentru ei în Scriptură, au fost foarte multe, dar până la readunarea din Babilonul literal şi mistic, şi din morţi, au fost şi vor fi lipsite de viaţă. Pastorul Russell, în Volumul IV din *Studii în Scripturi,* a specificat întreaga gamă de suferinţe şi speranţe dezolate ale omenirii în război, revoluţie şi anarhie din marele Timp de Necaz.

37:3. ***Şi El mi-a spus: „«Fiu al omului, pot aceste oase să trăiască?»" Şi eu am răspuns: „Doamne Iehova, Tu ştii".*** — „Există vreo speranţă pentru poporul împrăştiat al lui Israel, că ei vor fi vreodată restauraţi ca naţiune? Pot fi reînviate speranţele bune ale Creştinătăţii ruinate de război, revoluţie şi anarhie?" „Adonai Iehova, Tu ştii şi ai prezis răspunsul prin gura profeţilor şi a apostolilor, şi prin Însuşi Fiul Tău!"

37:4. ***Din nou El mi-a spus: „Profețește asupra acestor oase și spune-le: «Oase uscate, ascultați cuvântul lui Iehova.*** — Și Dumnezeu spune despre speranțele scripturale atât ale evreilor cât și ale Creștinătății, a căror cădere, înjosire și captivitate în Babilonul literal, în Babilonul mistic, în moartea adamică și în Timpul de Strâmtorare au cauzat și încă vor cauza suferințe atât de mari și atât de multe lacrimi. „Ascultați bunul Cuvânt al lui Iehova referitor la speranțele voastre ruinate."

37:5. ***Astfel spune Domnul Iehova acestor oase: „Iată, voi face să intre suflare în voi și veți trăi.*** — Astfel spune Adonai Iehova despre speranțele Creștinătății: Iată, în binecuvântatele Timpuri de Restabilire, timpul ca marea Sa Iubire pentru oameni să fie revelată, El va face ca poporul care a rămas printre evrei și în Creștinătate să vorbească și să se roage cu privire la speranțele lor bune pentru ridicarea lor înșiși și a întregii lumi la lucrurile mai bune, mai înalte. Și speranțele lor vor trăi din nou; fiindcă Dumnezeu va determina ca spiritul vieții, energia vieții, să intre în speranțele lor și în morții lor – cei captivi în moartea adamică și în ruina necazului cel mare. E316.

37:6. ***Și voi pune tendoane pe voi și carnea o voi face să crească pe voi și vă voi acoperi cu piele și voi pune suflare în voi și veți trăi; și veți cunoaște că Eu sunt Iehova"».*"** — Dumnezeu va întări speranțele lor; pentru că Cuvântul Său încurajează îndeplinirea lor; și El le dă putere, formă, materie și protecție, și în final le va da vitalitate, și ele vor trăi, vor deveni o realitate luminoasă și vitală. Atunci cu recunoștință ei ÎL vor cunoaște cu adevărat ca Iehova. E316.

37:7. ***Astfel am profețit precum mi se poruncise: și pe când profețeam, a fost un zgomot și iată, un cutremur și oasele s-au adunat împreună, os la osul său.*** — În timp ce Ezechiel vorbea a început „un cutremur" – incidentul zguduitor produs la căderea Babilonului și la transferarea imperiului mezilor și perșilor, tipificând viitorul Timp de Strâmtorare. Și în timp ce Pastorul Russell predica, a început – în 1914 – zguduirea Creștinătății în războaie, revoluții și anarhie, pregătitoare pentru transferul conducerii de la Babilonul mistic, Creștinătatea, la

cele două faze, spirituală și pământească, ale Regatului lui Dumnezeu; de asemenea, speranțele sioniste ale evreilor au început să ia formă definită, conexă și scripturală. La timpul cuvenit, după ce speranțele Creștinătății vor fi totalmente ruinate în strâmtorare, se va produce „un zgomot” ca al vântului vijelios la o a doua turnare penticostală a Spiritului sfânt „peste toată făptura”. Aceasta va fi peste toată Creștinătatea, unde oamenii vor aștepta-o cu rugăciuni și implorări. Și iată! toată Creștinătatea va fi cutremurată de emoție și de o reînviere a speranței; și toate bunele speranțe ale Creștinătății, a căror realizare a fost până acum vagă și incoerentă, va fi văzută în relația lor corespunzătoare și desemnată divin (os la osul său).

W.T.’99-191.

37:8. ***Și când am privit, iată, tendoanele și carnea au venit pe ele și pielea le-a acoperit pe deasupra; dar nu era suflare în ele.*** — Ca un rezultat al profețiilor lui Ezechiel printre evreii captivi în Babilon, speranța a devenit mai puternică și mai sigură, și protecția lui Iehova (piele) a fost văzută a fi asupra ei, dar încă nu era nicio vitalitate în ea. Încă nu era timpul cuvenit pentru fructificarea speranței. Pastorul Russell de asemenea a predicat evreilor referitor la speranțele lor sioniste, și le-a indicat Biblia ebraică pentru a înțelege îndeplinirea potrivită a speranțelor lor; și în timp ce el predica, Sionismul s-a dezvoltat într-o mișcare puternică. De asemenea există un timp cuvenit pentru speranțele Creștinătății de a fi consolidate prin cărțile Pastorului Russell care sunt în milioane de case pretutindeni în Creștinătate. Poporul supraviețuitor al Creștinătății vor citi *Studiile în Scripturi* în decursul și după timpul de ruinare al speranțelor lor. Dar chiar și atunci ceva va lipsi – spiritul, puterea de a determina împlinirea speranței.

E316.

37:9. ***Atunci El mi-a spus: „Profețește vântului, profețește, fiu al omului și spune vântului: «Astfel spune Domnul Iehova: „Vino din cele patru vânturi, suflare și suflă peste acești uciși, ca ei să trăiască”».”*** — Ezechiel a fost autorizat să spună, în calitate de Cuvânt al lui Dumnezeu Însuși, referitor la operarea Spiritului sfânt [vânt, ruah] sau a puterii lui

Dumnezeu, că întreaga putere [patru vânturi] a lui Dumnezeu ca referitoare la națiunea ebraică din captivitate în Babilonul literal trebuie să fie exercitată pentru a determina reînvierea speranțelor lor naționale și mesianice. „Cuvintele pe care Eu le spun, sunt spirit.” Întreg Cuvântul lui Dumnezeu [patru vânturi, întregul Spirit] a prezis readunarea dispusă și ascultătoare a evreilor din Babilon la Ierusalim, după șaptezeci de ani de captivitate. Pastorul Russell, ca antitip al lui Ezechiel, a fost autorizat să spună evreilor, împrăștiați pretutindeni în lume în captivitate în Babilonul mistic, Creștinătatea, că întreg Cuvântul lui Dumnezeu a indicat două mari binecuvântări: (1) reînvierea speranței lor sioniste și realizarea sa în readunarea multor evrei la Ierusalim, și întemeierea acolo a dominației mondiale ebraice asupra întregii lumi, în care să fie adunați, din Babilonul mistic, toți evreii din lume, de oriunde s-ar putea afla; și (2), readunarea evreilor din toate vârstele din captivitatea morții – mormântul – ca să trăiască din nou pe pământ în faza pământească a Regatului lui Dumnezeu, sub suveranitatea spirituală și nevăzută a lui Cristos, Cap și Corp, și sub conducerea pământească vizibilă a Vrednicilor din vechime înviați. Începând din octombrie 1910, Pastorul Russell a atras atenția miilor de evrei de pretutindeni în lume la faptul că întreg Vechiul Testament a prezis aceasta ca aspirația legitimă a evreilor. Pentru poporul creștin din lume Pastorul Russell are un mesaj similar:

(1) Creștinilor fideli care au Spiritul sfânt el le-a reînviat speranțele și a evidențiat în mod clar adunarea lor din captivitatea Babilonului mistic și din moarte în glorioasa fază spirituală a Regatului lui Dumnezeu. (2) Maselor creștinilor declarați, care printr-o oarecare măsură de necredință sau necredincioșie nu sunt concepuți de spirit la o schimbare de natură, de la cea umană la cea spirituală, el are un mesaj divin, care la timpul cuvenit va aduce puternică speranță și mângâiere. Pe măsură ce Timpul de Strâmtorare progresează, milioanele de creștini pretinși, pierzându-și credința, vor părăsi creștinismul și toată pretenția de a fi creștini, așa cum au făcut apostolii atunci când, la arestarea lui Cristos ei toți L-au părăsit și au fugit. Ei vor pierde toate speranțele pe care le aveau ca creștini. Atunci

mesajul Pastorului Russell va predica Creştinătăţii necesitatea primirii Spiritului sfânt în integralitatea sa, în scopul realizării speranţelor lor; şi acesta va întoarce poporul spre întregul Adevăr al Cuvântului lui Dumnezeu [cele patru vânturi, tot Adevărul], toată mărturia Spiritului pentru ei, că „salvarea vine de la evrei” (Ioan 4:22), şi că ei trebuie să se asocieze cu Vrednicii din vechime înviaţi şi domnind la Ierusalim; deoarece fără aceşti Vrednici speranţele lor trebuie să rămână inactive – numai prin intermediul lor speranţa poate fi vitalizată. Atunci Creştinătatea se va ruga lui Dumnezeu: „Noi ne supunem în întregime Ţie în consacrare din toată inima. Vino Spirit, tot Spiritul, în modul hotărât, şi insuflă viaţă în speranţele noastre, ca în cele din urmă ele să poată trăi!”

37:10. ***Astfel am profeţit precum El îmi poruncise şi suflarea a venit în ele şi au trăit şi au stat pe picioarele lor, o armată nespus de mare.*** — Acordând atenţie mesajului lui Ezechiel, evreii captivi în Babilon şi-au realizat speranţele la sfârşitul celor şaptezeci de ani de captivitate. Ca rezultat al învăţăturii Pastorului Russell, speranţele sioniste au câştigat o nouă vitalitate; şi la timpul cuvenit cei morţi dintre evrei vor ieşi în mulţimi din moartea adamică. Datorită învăţăturilor sale către adevărata Biserică, captivă în Babilonul mistic, Creştinătatea, speranţele scripturale ale Bisericii au fost văzute cu claritate, şi au fost vitalizate pentru cei în Adevărul Prezent. Datorită învăţăturilor sale speranţa va creşte din nou în inimile supravieţuitorilor Creştinătăţii devastate; şi ca rezultat al rugăciunilor lor cei morţi ai Creştinătăţii vor ieşi, o armată nespus de mare. E316.

37:11. ***Atunci El mi-a spus: „«Fiu al omului, aceste oase sunt toată casa lui Israel; iată, ei spun: „Oasele noastre sunt uscate şi speranţa noastră este pierdută; suntem stârpiţi pentru mădularele noastre”».*** — Oasele uscate reprezintă pe toţi evreii, Israelul trupesc, şi pe toţi creştinii pretinşi, Israelul spiritual. După cum s-a subliniat mai sus, ei spun că speranţele lor sunt pierdute, şi că ei sunt excluşi de la favorurile divine din cauza conduitei lor rele în viaţă. Isaia 49:14; W.T.’99-191.

37:12. ***De aceea, profețește și spune-le: «Astfel spune Domnul Iehova: „Iată, popor al Meu, voi deschide mormintele voastre și vă voi face să ieșiți din mormintele voastre și vă voi aduce în țara lui Israel.*** **—** Diferitele clase menționate urmează să fie ridicate din starea lor – din moarte în privința speranțelor lor, și aduse, evreii în Palestina; creștinii adevărați în faza spirituală a Regatului; și creștinii nominali într-un loc de favoare în faza pământească a Regatului.

Isaia 60:21; W.T.'99-190.

37:13, 14. ***Și veți cunoaște că Eu sunt Iehova, când Îmi voi fi deschis mormintele voastre, popor al Meu și vă voi scoate din mormintele voastre, și voi pune spiritul Meu în voi și veți trăi și vă voi pune în propria voastră țară; atunci veți cunoaște că Eu, Iehova, am vorbit aceasta și am împlinit-o", spune Iehova»."*** **—** Ei toți vor cunoaște că Iehova este Dumnezeul Dreptății, Înțelepciunii, Iubirii și Puterii infinite, atunci când puterea minunată a lui Dumnezeu va fi lucrat astfel în ei pentru binecuvântarea lor. E316; W.T.'99-190.

DOUĂ TOIEGE FĂCUTE UNUL

37:15. ***Cuvântul lui Iehova a venit din nou la mine, spunând.*** **—** Versetele 15-28 narează separarea evreilor în două regate distincte; Israel, cele zece triburi corupte; și Iuda, cele două triburi mai puțin corupte. În antitip aceasta reprezintă catolicismul corupt, ramura mai mare a Creștinătății, și protestantismul, ramura mai mică și mai puțin coruptă.

37:16, 17. ***„Mai mult, fiu al omului, ia-ți un toiag și scrie pe el: «Pentru Iuda și pentru copiii lui Israel, tovarășii săi»; apoi ia un alt toiag și scrie pe el: «Pentru Iosif, toiagul lui Efraim și pentru toată casa lui Israel, tovarășii săi»; și unește-le unul cu altul într-un singur toiag; și ele vor deveni unul singur în mâna ta.*** **—** Prin puterea lui Dumnezeu cele două urmau să fie făcute o singură națiune la întoarcerea evreilor din Babilonia, și iarăși va fi făcută una singură la întoarcerea lor în Palestina din Babilonul mistic, Creștinătatea. În același fel și diviziunile denominaționale ale poporului creștin au fost anulate printre cei adunați din Babilonul mistic în

Adevărul Prezent, după cum vor fi încă prin readunarea morților Creștinătății prin înviere, și prin influențele unificatoare care vor lucra printre supraviețuitorii strâmtorării Creștinătății. Toți aceștia trebuie să aibă ca Prinț al lor pentru totdeauna pe Preaiubitul lui Dumnezeu (David, preaiubit), Cristosul în glorie.

37:18. ***Și când copiii poporului tău îți vor vorbi, spunând: «Nu ne vei arăta ce înseamnă acestea?»*** — Atât evreii cât și creștinii mult timp au întrebat ce a semnificat Dumnezeu prin această profeție.

37:19. ***Spune-le: «Astfel spune Domnul Iehova: „Iată, voi lua toiagul lui Iosif, care este în mâna lui Efraim și triburile lui Israel, tovarășii săi și le voi pune cu acesta, cu toiagul lui Iuda și le voi face un singur toiag și vor fi unul singur în mâna Mea”».*** — Reunirea evreilor și a diviziunilor creștinilor va fi făcută prin puterea lui Dumnezeu, și ei vor deveni una.

37:20. ***Și toiegele pe care ai scris vor fi în mâna ta înaintea ochilor lor.*** — Unirea evreilor a avut loc evident datorită profeției lui Ezechiel. Cea care urmează să vină – a evreilor și a creștinilor – va fi în conformitate cu învățăturile Pastorului Russell.

37:21, 22. ***Și spune-le: «Astfel spune Domnul Iehova: „Iată, voi lua pe copiii lui Israel dintre păgânii unde au mers și îi voi aduna din fiecare parte și îi voi aduce în propria lor țară; și îi voi face o singură națiune în țara de pe munții lui Israel; și un singur rege va fi rege pentru ei toți; și nu vor mai fi două națiuni, nici nu vor mai fi despărțiți vreodată în două regate.*** — În 536 î. Cr. Dumnezeu a readunat pe israelienii trupești în Palestina ca o singură națiune, și îi va readuna în curând din toate națiunile lumii. El va aduna Israelul spiritual adevărat în faza cerească a Regatului, unde ei vor fi totdeauna un singur popor în spiritul lui Cristos, ne mai fiind separați ca Turmă Mică, iubind lucrurile cerești, și Mare Companie, iubind cele pământești. El va readuna Israelul spiritual nominal din morți și din starea lor pământească lipsită de speranță, în faza pământească a Regatului, ne mai fiind divizați ca catolici și protestanți. Ieremia 50:4-6.

O MARE REFORMĂ RELIGIOASĂ

37:23. ***Nici nu se vor mai pângări cu idolii lor, nici cu lucrurile lor detestabile, nici cu vreuna din fărădelegile lor; ci îi voi salva din toate locuințele lor în care au păcătuit și îi voi curăți; astfel ei vor fi poporul Meu și Eu voi fi Dumnezeul lor.*** — Dumnezeu îi va curăța pe toți de orice ține de acest veac rău și îi va salva din locuințele lor – pe copiii spirituali din corpurile lor corupte; pe Marea Companie din robia lor spirituală; pe creștinii nominali din sectele lor; pe evrei din domiciliatul lor în toate națiunile; și pe toate clasele din somnul morții. Ei toți vor fi cu adevărat poporul lui Dumnezeu; și Iehova cel Drept, Înțelept, Iubitor și Puternic, va fi Dumnezeul lor.

37:24. ***Și David, servitorul Meu, va fi Rege peste ei; și ei toți vor avea un singur Păstor; vor umbla de asemenea în judecățile Mele și vor ține statutele Mele și le vor împlini.*** **—** Ca Rege peste ei va fi Cristos Isus, Preaiubitul Cap al Corpului Său, Biserica, și Cristosul Preaiubit întreg, Cap și Corp, peste toate celelalte clase. Cristos Isus Capul va fi Păstorul claselor spirituale; și Cristosul, Cap și Corp, va fi Păstorul și Pastorul tuturor celorlalte. Toate clasele din cer și de pe pământ vor umbla în legea regală a Iubirii.

37:25. ***Și vor locui în țara pe care am dat-o lui Iacob, servitorul Meu, în care părinții voștri au locuit; și vor locui în ea, ei și copiii lor și copiii copiilor lor pentru totdeauna; și David, servitorul Meu, va fi Prințul lor pentru totdeauna.*** **—** Promisiunea dată lui Iacob trebuie a fi înțeleasă ca fiind atât spirituală cât și pământească, un loc spiritualmente tipificând o stare. Evreii, cei vii și cei înviați din morți, vor locui pentru totdeauna în Palestina, dată de Dumnezeu lui Iacob, în care au locuit părinții lor, Avraam, Isaac, Iacob. Turma Mică și Marea Companie vor locui pentru totdeauna în starea cerească, unde locuiește marele lor Părinte. Creștinii nominali vor locui pe întregul pământ, unde Părintele lor, Cristosul Cap și Corp, a locuit atunci în corpurile umilinței și sacrificiului. Cristosul va fi pentru totdeauna Regele lor.

37:26. ***Mai mult, voi face un legământ de pace cu ei; acesta va fi cu ei un legământ veșnic; și îi voi așeza și îi voi***

înmulți și voi pune Sanctuarul Meu în mijlocul lor pentru totdeauna. — Dumnezeu va face cu evreii Noul Legământ, care va fi efectiv și veșnic, garantând binecuvântări pământești veșnice celor doritori și ascultători; și creștinii pretinși nominali vor veni sub binecuvântările Legământului. El va face eficientă împlinirea completă a Legământului de Har pentru Biserică în faza spirituală a Regatului. El va instala ambele clase în putere – Biserica în calitate de Regi și Preoți spirituali ai lui Dumnezeu; și evreii în calitate de conducători ai pământului. El va înmulți numărul lor prin înviere. El va locui în clasa spirituală, făcând-o Sanctuarul Său pentru clasa pământească.

37:27. ***Tabernacolul Meu de asemenea va fi cu ei; da, Eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu.*** — Reședința lui Dumnezeu va fi în clasa spirituală; și ei vor fi Templul sau Locuința lui Dumnezeu, din care va proveni Legea Iubirii pentru clasa pământească.

37:28. ***Și păgânii vor cunoaște că Eu, Iehova, sfințesc pe Israel, când Sanctuarul Meu va fi în mijlocul lor pentru totdeauna”».”*** — Atunci va avea loc convertirea popoarelor păgâne de pe pământ – „pentru ca ceilalți dintre oameni să caute pe Iehova, și toate națiunile peste care a fost chemat Numele Meu”. Faptele 15:17.

EZECHIEL XXXVIII

RĂSTURNAREA FINALĂ A MÂNDRIEI

38:1, 2. ***Și Cuvântul lui Iehova a venit la mine, spunând: „Fiu al omului, îndreaptă-ți fața împotriva lui Gog, țara lui Magog, cel dintâi prinț al Meșecului și al Tubalului și profețește împotriva lui.*** — Poporul Adevărului, reformatorii, vor lua poziție împotriva conducătorilor mândri și semeți [Gog, înalt, munte, D554] ai republicilor revoluționare după război și după căderea Creștinătății, și a revoluționarilor ignoranți și degradați. [Magog era Sciția, un popor brutal, ignorant și degradat, incluzând pe sălbaticii din Europa (D556), sălbatici prin natură și făcuți astfel încă mai mult în cele mai barbare războaie din istorie. Meșec, la nord de Armenia, și Tubal, la sud de Marea Neagră, și de asemenea Spania, reprezintă pe cele mai izolate și mai rudimentare națiuni ale lumii.] Profeția este intenționată de a avea o împlinire dublă, fiindcă ea de asemenea se referă la adunarea lui Satan și a celor amăgiți dintre omenirea restaurată împotriva taberei sfinților la încheierea celor o mie de ani. Apocalipsa 20:7-10.

38:3. ***Și spune: «Astfel spune Domnul Iehova: „Iată, Eu sunt împotriva ta, Gog, cel dintâi prinț al Meșecului și al Tubalului.*** — Dumnezeu va fi împotriva conducătorilor celor mai rele popoare ale lumii.

38:4. ***Și te voi întoarce și îți voi pune cârlige în fălci și te voi scoate pe tine și toată armata ta, cai și călăreți, cu toții îmbrăcați cu tot felul de armură, o mare ceată cu paveze și scuturi, cu toții mânuind săbii.*** — Dumnezeu îi va conduce (versiunea revizuită) și îi va determina să comită această faptă, pe ei și pe toată mulțimea lor, echipați cu fiecare armă imaginabilă de distrugere.

38:5. ***Persia, Etiopia și Libia cu ei, cu toții cu scut și coif.*** — Popoarele întunecate ale Africii (descendenți ai lui Ham, tipice popoarelor păcătoase și degradate) instruite și echipate în războiul european.

38:6. ***Gomerul și toate cetele lui; casa Togarmei din ținuturile nordului și toate cetele sale; și multe popoare cu tine.*** **—** Cele mai îndepărtate popoare ale Europei (D556) [Gomer era strămoș al celților, scoțienilor etc.; Togarma era la nord de Armenia] și armatele lor, și o mulțime cu ei; și, o mie de ani mai târziu, toți a căror atitudine a inimii corespunde acestei descrieri.

38:7. ***Fii pregătit și pregătește-te pentru tine însuți, tu și toată mulțimea ta care este adunată la tine și fii o gardă pentru ei.*** **—** Cele menționate anterior și mulțimile lor sălbatice de revoluționari urmează să fie avangarda oștirii rele. Acești oameni, de asemenea, simbolizează pe cei a căror stare a inimii, după cei o mie de ani, va fi asemănătoare celei actuale a acestor sălbatici.

38:8. ***După multe zile vei fi cercetat; în anii de pe urmă vei intra în țara care este adusă înapoi de la sabie și este adunată dintre multe popoare, împotriva munților lui Israel care au fost întotdeauna de risipă; dar este scoasă dintre popoare și ei toți vor locui în siguranță.*** **—** După ce pregătirea clasei Ezechiel în trup este terminată, națiunile Europei (și după încheierea celor o mie de ani oștirile lui Satan, care va fi atunci dezlegat) vor fi chemate să își facă lucrarea lor îngrozitoare. La încheierea erei revoluționare turbulente Europa va veni împotriva Palestinei, care va trăi atunci într-o pace contrastantă cu turbulența lor; și, la încheierea Mileniului, Satan va veni împotriva ordinii milenare de lucruri, care va abunda în sfințenie și pace.

38:9. ***Te vei urca și vei veni ca o furtună, vei fi ca un nor pentru a acoperi țara, tu și toate cetele tale și multe popoare cu tine".*** **—** Ei vor ataca în număr foarte mare.

38:10. ***Astfel spune Domnul Iehova: „Se va întâmpla de asemenea, că în același timp îți vor veni lucruri în minte și vei gândi un gând rău.*** **—** La sfârșitul erei revoluționare Europa și Africa turbulente vor fi obsedate de o idee plină de răutate pentru ei și pentru evrei; și la încheierea Mileniului Satan și oștirile în simpatie cu înșelătoriile sale vor visa la acapararea Regatului lui Dumnezeu stabilit.

38:11. ***Şi vei spune: «Mă voi urca la ţara cu sate fără ziduri; voi merge la cei care au odihnă, care locuiesc în siguranţă, cu toţii locuind fără ziduri şi neavând nici zăvoare nici porţi».*** — Ei vor spune că se vor urca împotriva Palestinei, împotriva evreilor care trăiesc într-o pace neobişnuită într-o lume turbulentă. D553.

38:12. ***Ca să iei jaf şi să iei pradă; ca să îţi întorci mâna asupra locurilor pustiite care sunt acum locuite şi asupra poporului care este adunat dintre naţiuni, care a obţinut vite şi bunuri, care locuieşte în mijlocul ţării.*** — Ei vor încerca să jefuiască proprietatea lor, să întoarcă armele împotriva Palestinei care a fost odată pustie, împotriva evreilor readunaţi, bucurându-se de o oarecare măsură de prosperitate. În manieră asemănătoare, la încheierea celor o mie de ani, oştirile lui Satan vor căuta să acapareze Regatul restaurat al lui Dumnezeu.

38:13. ***Seba şi Dedanul şi comercianţii Tarsisului, cu toţi leii lui cei tineri, îţi vor spune: «Ai venit să iei pradă? Ţi-ai adunat ceata ca să iei pradă? să duci argint şi aur, să duci vite şi bunuri, să duci o pradă mare?»”»*** — Popoarele din jurul Palestinei (D556) se vor alătura jafului împreună cu soldaţii lor. După Mileniu, toate clasele care nu vor fi în armonia inimii cu „tabăra sfinţilor” vor căuta să captureze Regatul, să ia captivă puterea Turmei Mici şi a Marii Companii [aur şi argint], şi masele omenirii perfecte (vite etc.).

38:14. ***De aceea, fiu al omului, profeţeşte şi spune lui Gog: «Astfel spune Domnul Iehova: „În acea zi când poporul Meu Israel locuieşte în siguranţă, nu vei şti tu aceasta?*** — Când poporul lui Dumnezeu, evreii, trăieşte în pace în Palestina, faptul va fi binecunoscut de Europa şi Africa revoluţionare. După Mileniu, Satan şi foştii săi asociaţi, clerul apostat al Creştinătăţii şi fariseii evrei, legaţi pentru o mie de ani şi dezlegaţi pentru o perioadă scurtă de timp, vor privi prosperitatea omenirii restaurate.

38:15. ***Şi vei veni din locul tău, din părţile de nord, tu şi multe popoare cu tine, cu toţii călărind pe cai, o mare ceată şi o armată puternică.*** — Oştirile Europei vor veni din ţările de

la nord (D555) de Palestina cu mult popor, călărind pe cai, cu autovehicule și trenuri, o imensă și puternică armată. Și o mie de ani mai târziu, se va arăta Satan, fiindu-i permis să vină din faza spirituală a Regatului [din nord] cu multe doctrine [cai] noi și mincinoase pentru a înșela poporul.

38:16. ***Și te vei urca împotriva poporului Meu Israel, ca un nor, pentru a acoperi țara; aceasta va fi în zilele de pe urmă și te voi aduce împotriva țării Mele, ca să Mă cunoască păgânii, când voi fi sfințit în tine, Gog, înaintea ochilor lor”.*** — Revoluționarii vor veni împotriva evreilor în anii de încheiere ai Timpului de Strâmtorare, chiar la izbucnirea anarhiei (D555). Această invazie va fi permisă de Dumnezeu, ca popoarele să poată cunoaște că Iehova este Dumnezeu, atunci când tăria puterii Lui va executa o lucrare cumplită asupra acestor popoare nelegiuite, intenționată și pusă deoparte [sfințită] pentru intensificarea prestigiului divin. De asemenea, aceasta va fi de a demonstra atributele divine când oștilor satanice le va fi permis mai târziu pentru a conspira împotriva „taberei sfinților”.

38:17. ***Astfel spune Domnul Iehova: „Ești tu acela despre care am vorbit în vechime prin servitorii Mei, profeții lui Israel, care au profețit în acele zile mulți ani, că te voi aduce împotriva lor?*** — Iehova declară că aceste mulțimi rele, care vor organiza în curând o cruciadă împotriva evreilor, vor fi acei despre care, mii de ani înainte, au scris profeții evrei.

38:18. ***Și se va întâmpla în același timp, când Gog va veni împotriva țării lui Israel”, spune Domnul Iehova, „că furia Mea se va urca în fața Mea.*** — Mânia divină va fi o răzbunare înverșunată împotriva acestor clase.

38:19. ***Pentru că în gelozia Mea și în focul mâniei Mele am vorbit: Într-adevăr, în acea zi va fi un mare cutremur în țara lui Israel.*** — În iubire geloasă pentru poporul Său iubit și în mânie geloasă distructivă [foc] împotriva agresorilor lor (D527), Dumnezeu a prezis o exterminare a oștirilor răului în ținutul Palestinei care să zguduie lumea, iar o mie de ani mai târziu a lingușitorilor Diavolului.

38:20. ***Astfel încât peștii mării și păsările cerului și fiarele câmpului și toate târâtoarele care se târăsc pe pământ și toți oamenii care sunt pe fața pământului vor tremura la prezența Mea și munții vor fi dărâmați și stâncile înalte vor cădea și fiecare zid va cădea la pământ.*** — Rezultatul va fi că oamenii (peștii, C214) care nu se află sub restrângere religioasă (W.T.'86-1), cei mai execrabili dintre oamenii din lume (păsările, C162), guvernămintele revoluționare (fiarele, A261), și toți cei mai de jos ai omenirii vor fi aruncați în zguduirea revoluționară; și națiunile (munții, A318) vor fi răsturnate în anarhie, împreună cu toate puterile civile (ziduri, D40) ale lumii.

38:21. ***Și voi chema sabie împotriva lui pe toți munții Mei", spune Domnul Iehova; „sabia fiecărui om va fi împotriva fratelui său.*** — Dumnezeu va face lucrarea Sa îngrozitoare de a pune capăt acestei lumi rele din prezent, și va determina înarmarea universală a omenirii cu armele de distrugere, astfel încât armele fiecărui om vor fi împotriva celuilalt.

38:22. ***Și voi pleda împotriva lui cu ciumă și cu sânge; și voi ploua peste el și peste cetele lui și peste popoarele cele multe care sunt cu el, o ploaie torențială și pietre mari de grindină, foc și pucioasă.*** — Dumnezeu va lupta în mod miraculos împotriva oștirilor răului cu ciumă și cu moarte și le va copleși cu un potop de Adevăr – pentru a lovi inimile lor cu fapte grele – și cu anarhie, distrugere, totală și completă. Astfel, de asemenea, Atotputernicul va proceda cu rebelii de o mie de ani mai târziu.

38:23. ***Astfel Mă voi preamări și Mă voi sfinți; și voi fi cunoscut în ochii multor națiuni și vor cunoaște că Eu sunt Iehova"».*"** — Astfel Dumnezeu va intensifica reputația Lui ca fiind Cel care trebuie să fie venerat, și faima puterii Sale se va răspândi pretutindeni în lume.

EZECHIEL XXXIX

MOARTEA MULȚIMII TRUFAȘE

39:1. ***„De aceea, tu fiu al omului, profețește împotriva lui Gog și spune: «Astfel spune Domnul Iehova: „Iată, Eu sunt împotriva ta, Gog, cel dintâi prinț al Meșecului și al Tubalului.*** — Aceasta are o împlinire triplă: (a) distrugerea armatelor literale care vor ataca evreii la începutul Mileniului; (b) anihilarea mândriei și a sofismelor lor prin Adevăr; și (c), nimicirea literală la sfârșitul Mileniului a oștirilor care vor fi atunci amăgite de Satan, și anihilarea erorilor lor de către membrii loiali ai Regatului. Iehova este împotriva acestor lideri răi și a mulțimii lor. Cel mai mare blestem al poporului lui Dumnezeu în toate timpurile a fost mândria. Matei 5:3; 1 Ioan 3:12; Ioan 8:44; Isaia 14:14; Psalmul 119:113; Proverbe 6:17; Psalmul 101:5; Proverbe 8:13; Isaia 2:12; Proverbe 16:18; 2 Tesaloniceni 2:4; Maleahi 3:15; Marcu 10:43.

39:2. ***Și te voi întoarce și voi lăsa doar a șasea parte din tine și te voi face să te urci din părțile de nord și te voi aduce pe munții lui Israel.*** — Iehova îi va conduce, controla și dirija prin faza spirituală a Regatului [nord] pentru (a, b) a aduce o oștire împotriva Israelului restaurat; și (c) o mie de ani mai târziu o altă mulțime satanică împotriva întregului Regat restaurat.

39:3. ***Și îți voi lovi arcul din stânga ta și voi face să îți cadă săgețile din dreapta ta.*** — Dumnezeu va distruge (a, b) armele și puterea cruciadei anti-ebraice; și (b, c), de asemenea, El va face să înceteze, în aceste oștiri, ura lor [arcul] și cuvintele lor amare [săgeți].

39:4. ***Vei cădea pe munții lui Israel, tu și toate cetele tale și popoarele care sunt cu tine; te voi da păsărilor răpitoare de fiecare fel și fiarelor câmpului să fii mâncat.*** — Aceste oștiri rele (a, b, c) vor muri; și Dumnezeu o va da pe cea dintâi pentru a fi dezorganizată, zdrobită și distrusă de către cei mai detestabili din omenire [păsări și fiare]; și El le va preda (b) atât pe aceasta cât și (c) pe cea de-a doua în puterea fazei spirituale a Regatului Său, pentru a fi suprimate.

39:5. ***Vei cădea în câmp deschis, pentru că Eu am vorbit aceasta", spune Domnul Iehova.*** — Acestea vor cădea fără apărare în mâinile distrugătorilor lor.

39:6. ***„Și voi trimite un foc asupra Magogului și printre cei care locuiesc fără grijă în insule; și vor cunoaște că Eu sunt Iehova.*** — Dumnezeu va trimite (a, b) anarhie [foc] printre popoarele republicilor revoluționare [insule]; și anihilare literală miraculoasă asupra celei de-a doua revolte a lui Satan și a adepților săi înșelați.

39:7. ***Astfel voi face cunoscut numele Meu sfânt în mijlocul poporului Meu Israel; și nu îi voi mai lăsa să pângărească numele Meu sfânt; și păgânii vor cunoaște că Eu sunt Iehova, Cel Sfânt în Israel.*** — Prin această eliberare miraculoasă (a) evreii vor fi convertiți la Adevăr, astfel încât ei niciodată nu vor mai fi o discreditare a numelui lui Dumnezeu; și (b, c) întreaga omenire, de asemenea, trebuie să învețe prin aceasta a-L cunoaște pe deplin pe Dumnezeu.

39:8. ***Iată, aceasta a venit și s-a făcut", spune Domnul Iehova; „aceasta este ziua despre care am vorbit.*** — Aceasta va veni cu siguranță; aceasta se va face; așa va fi ziua sfârșitului răului și a stabilirii finale a dreptății, despre care Dumnezeu a vorbit în Cuvântul Său.

39:9. ***Și cei ce locuiesc în cetățile lui Israel vor ieși și le vor pune pe foc, vor arde armele, deopotrivă scuturile și platoșele, arcurile și săgețile și ciomegele și sulițele și le vor arde cu foc șapte ani.*** — Evreii readunați în Palestina (a) șapte ani vor arde și vor distruge armele de război ale acestei gloate rele. (a) Oștirile cerului și ale pământului (b, c) pentru eternitate [șapte ani] vor relata lecția sfârșitului total al doctrinelor înșelătoare ale lui Satan, de credulitate [scuturi], de ură [arcuri], de vorbire de rău [săgeți] și de alte roade rele de caracter.

39:10. ***Astfel încât nu vor lua lemn de pe câmp, nici nu vor tăia din păduri, pentru că vor arde armele cu foc; și vor prăda pe cei care i-au prădat și vor jefui pe cei care i-au jefuit", spune Domnul Iehova.*** — Atât de numeroase vor fi armele de război (a) ale acelor armate învinse divin încât evreii nu vor avea nevoie de alte lemne pentru foc, ci vor arde armele. Ei vor prăda

pe cei care i-au prădat. Nenumăratele sofisme (b, c) prin care legiunile lui Satan vor căuta să apuce puterea Regatului, și înfrângerea lor miraculoasă, pentru totdeauna vor furniza lecții valoroase moștenitorilor Regatului.

39:11. ***„Și se va întâmpla în acea zi, că voi da lui Gog un loc pentru morminte în Israel, valea trecătorilor spre estul mării; și aceasta va astupa nasurile trecătorilor; și acolo vor îngropa pe Gog și toată mulțimea lui; și o vor numi Valea lui Hamon-Gog.*** — Cruciaților antisemiți înălțați de sine Dumnezeu le va da (a) un loc de înmormântare în Palestina. În valea folosită ca drum principal la est de Marea Moartă, cei morți vor fi un miros greu pentru trecători; și acolo ei vor aduce oștirile trufașe [Gog, cei mândri, înalți] la sfârșitul lor, și o vor numi «Valea Mulțimii Trufașe» [Hamon, mulțime]. Apoi, și o mie de ani mai târziu (b, c), amintirea despre morții cei trufași va fi respingătoare pentru toți cei care îi vor aminti.

39:12. ***Și șapte luni îi va îngropa casa lui Israel, ca să curețe pământul.*** — Timp de șapte luni (a) evreii vor îngropa pe cruciați, ca să poată curăța țara pângărită de cei morți. Și apoi, după Mileniu (b, c), timp de mai mulți ani membrii spirituali ai Regatului vor neutraliza sofismele lui Satan, ca să curețe complet Regatul de pângărirea sa spirituală.

39:13. ***Da, tot poporul țării îi va îngropa; și va fi pentru ei un renume, ziua în care voi fi glorificat", spune Domnul Iehova.*** — Da (a), toate națiunile vor îngropa pe cei morți; și ziua răsturnării mândriei [lui Gog] va fi o zi celebrată printre ei. Tot poporul Regatului (b, c) vor participa cu loialitate la curățarea Regatului lor iubit de pângărirea spirituală. Aceasta va fi totdeauna o zi memorabilă. Maleahi 4:1.

39:14. ***„Și vor pune deoparte oameni care să lucreze continuu, să treacă prin țară pentru a îngropa împreună cu trecătorii pe cei care rămân pe fața pământului, ca să o curețe; la sfârșitul a șapte luni vor cerceta.*** — După șapte luni (a) vor fi angajați oameni care în mod regulat să caute prin țară, în cooperare cu orice călători, orice mort rămas pe pământ, pentru a curăța de-a binelea țara. Și apoi, și după cei o mie de ani (b, c),

învățători spirituali vor căuta detaliat pentru a îndepărta orice întinare spirituală rămasă prin predarea Adevărului.

39:15. ***Și trecătorii care trec prin țară, când vreunul vede un os de om, atunci să ridice un semn lângă el, până groparii îl vor fi îngropat în valea lui Hamon-Gog.*** — Orice călător (a) în trecere, care va vedea chiar și un os de om, îl va însemna pentru ca groparii să îl îngroape în «Valea Mulțimii Trufașe». Și apoi, și o mie de ani mai târziu (b, c), oricine va observa orice vestigiu al erorii aducătoare de moarte îl va marca pentru ca învățătorii rânduiți să îl curețe cu adevăr.

39:16. ***Și de asemenea numele cetății va fi Hamona. Astfel vor curăți pământul”».*** — Acolo va fi (a) o cetate numită «Mulțime» [Hamona, Mulțime]. Astfel vor curăța țara; și apoi (b, c), după cei o mie de ani, va fi un guvernământ perfect (cetate) – nu un astfel de guvernământ precum Satan ar stabili din nou, nu uzurpat de cei puțini, de Satan și agenții săi, ci un guvernământ subordonat lui Dumnezeu – al mulțimii de oameni restaurate și perfecte – o republică divină numită «Mulțime».

39:17. ***«Și tu fiu al omului», astfel spune Domnul Iehova: «Vorbește fiecărei păsări înaripate și fiecărei fiară a câmpului: „Adunați-vă și veniți; strângeți-vă din fiecare parte la sacrificiul Meu pe care îl sacrific pentru voi, un mare sacrificiu pe munții lui Israel, ca să mâncați carne și să beți sânge.*** — Dumnezeu spune: (a) Atunci când revoluționarii mândri se vor aranja în șiruri de bătaie împotriva poporului Său, pentru a face apel la cei mai execrabili dintre oameni [păsări] și la conducătorii revoluționari [fiare]: Veniți la marea distrugere a oștirilor omenirii rebele, unde voi, în anarhie, veți distruge acest popor; în sens simbolic (b, c) acesta este un apel la cei cu profund discernământ spiritual [vulturi] și la cei credincioși de pe pământ [fiare – membri ai Leului din tribul lui Iuda] pentru a se aduna la sărbătoarea de a distruge cu armele Adevărului Divin doctrinele rele [carne, așa cum carnea lui Isus simbolizează doctrinele adevărate] și erorile corupătoare [sânge] ale lui Satan.

39:18. ***Să mâncați carnea celor puternici și să beți sângele prinților pământului, a berbecilor, a mieilor și a țapilor, a taurilor, cu toate vitele îngrășate ale Basanului.*** — Ei vor

consuma (b, c) sofismele lui Satan [cel puternic] și vor anihila erorile marilor învățători și conducători ai pământului – doctrine demonice de nouă gândire referitoare la obținerea perfecțiunii de orice fel și grad dorit – pentru a fi ca și lideri maturi [berbeci] printre oi, ca și miei caracterizați de delicatețe, ca și stăpâni de sine cu voință proprie prin puterea gândirii [țapi], sau ca și ființe umane perfecte [tauri], toți imaginându-și că sunt realmente pe deplin dezvoltați [vite îngrășate] sub amăgirile minții roditoare a lui Satan [Basan, roditor].

39:19. ***Și veți mânca grăsime până veți fi săturați și veți bea sânge până veți fi beți, din sacrificiul Meu pe care l-am sacrificat pentru voi.*** — Ei vor consuma (b, c) și vor anihila aceste filosofii false cu Adevărul, până se vor sătura cu mărturia glorioasă pentru Adevărul lui Dumnezeu.

39:20. ***Astfel veți fi săturați la masa Mea cu cai și care, cu războinici și cu toți bărbații de război"», spune Domnul Iehova.*** — Astfel (b, c), la masa lui Dumnezeu de hrană spirituală, poporul Său va avea o alimentare abundentă din adevărurile care vor distruge erorile Timpului de Strâmtorare, doctrinele și organizațiile acționate de aceste doctrine și pe conducătorii, filosofii, învățătorii și lucrătorii pentru cauza răului.

39:21. ***«Și Eu voi pune gloria Mea printre păgâni și toți păgânii vor vedea judecata Mea pe care am făcut-o și mâna Mea pe care am pus-o asupra lor.*** — Dumnezeu Însuși (a, b, c) se va face renumit printre toate națiunile; și ei își vor da seama că El va fi executat judecata asupra lor, și că aceasta este mâna Sa de Dreptate care a fost pusă asupra lor pentru fărădelegile lor.

39:22. ***Astfel casa lui Israel va cunoaște că Eu sunt Iehova, Dumnezeul lor din acea zi înainte.*** — Astfel (a) evreii și (b, c) toți creștinii pretinși ÎL vor cunoaște pe Iehova în calitate de Dumnezeu al lor, de la acel timp și pentru totdeauna.

39:23. ***Și păgânii vor cunoaște că ea, casa lui Israel, a mers în captivitate pentru nelegiuirea lor, pentru că au încălcat legea împotriva Mea, de aceea Mi-am ascuns fața de la ei și i-am dat în mâna dușmanilor lor, astfel că au căzut toți prin sabie.*** — Întreaga lume va ști că evreii (a) au mers în captivitate în Babilonul literal și în Babilonul mistic, și că acei creștini

pretinși necredincioși au mers în captivitate (b) în Babilonul mistic și (c) în captivitatea înșelăciunilor lui Satan, din cauza că au păcătuit împotriva lui Dumnezeu. Din acest motiv El i-a defavorizat și i-a predat în puterea dușmanilor lor. Astfel ei vor cădea prin armele literale de distrugere și (b, c) vor fi uciși de Sabia Spiritului.

39:24. ***Conform cu necurăția lor și conform cu fărădelegile lor le-am făcut și Mi-am ascuns fața de la ei».*** **—** În conformitate cu păcătoșenia lor și cu necurăția lor fizică, mintală, morală și spirituală, Dumnezeu îi va recompensa și îi va defavoriza.

39:25. ***De aceea astfel spune Domnul Iehova: «Acum voi întoarce din nou pe captivii lui Iacob și voi avea milă de toată casa lui Israel și voi fi gelos pentru numele Meu cel sfânt.*** — Atunci când va fi trecut pedeapsa (D557), Dumnezeu va elibera (a) evreii (A300) din captivitatea lor din Babilonul mistic și din mormânt, și în antitip pe cei din Creștinătate. El Își va arăta mila și iubirea față de toți evreii, vii și morți (D557), și (b, c) față de toți din Creștinătate, cei vii și cei morți, și Își va reabilita reputația după dreptate.

39:26. ***După ce își vor fi purtat rușinea și toate fărădelegile lor prin care au încălcat legea împotriva Mea, când locuiau în siguranță în țara lor și nimeni nu îi înfricoșa.*** **—** După ce (a) ei vor fi îndurat astfel rușinea lor (D558) și pedeapsa pentru toate păcatele lor, prin care au greșit împotriva Domnului, pe când evreii locuiau în pace în Palestina (b, c) și creștinii pretinși în Creștinătate, și pe când nimeni nu îi înfricoșa, în mod sigur rezultatele vor urma.

39:27. ***După ce îi voi fi întors din nou dintre popoare și îi voi fi adunat din țările dușmanilor lor și voi fi sfințit în ei înaintea ochilor multor națiuni.*** — Dumnezeu îi va readuna (a) pe evrei în sionism și (b, c) îi va aduce pe evrei și pe creștini deopotrivă înapoi din marele dușman, moartea, și prin viețile lor sfinte și consacrate El va fi sfințit înaintea întregii lumi.

39:28. ***Atunci vor cunoaște că Eu sunt Iehova, Dumnezeul lor, care i-a făcut să fie duși în captivitate printre păgâni; dar i-am adunat apoi în propria lor țară și nu am mai***

lăsat pe niciunul dintre ei acolo. — Atunci ei, în mulțumire umilă, vor aprecia că Dumnezeu este Preaiubitul Iehova, Cel Drept, care i-a pedepsit cu captivitate printre națiuni, iar apoi, în Înțelepciunea, Puterea și Iubirea infinite, i-a adunat pe toți, vii și morți, (a) înapoi la locul lor natal de altădată în Palestina, și (b, c) în Creștinătate, și nimeni nu va mai fi lăsat în captivitate.

39:29. *Nici nu Îmi voi mai ascunde fața de la ei, pentru că am turnat spiritul Meu peste casa lui Israel», spune Domnul Iehova.”* — Dumnezeu nu îi va mai defavoriza; fiindcă El va turna peste ei, peste (a) evrei și (b, c) creștini împreună, Spiritul Său sfânt, Mângâietorul, ca să rămână în ei pentru totdeauna.

CUM SĂ-NVĂȚĂM

Marile adevăruri se cumpără scump.
Adevărul obișnuit, cum oamenii știu să-l folosească,
Vine prin simpla umblare în viață, fără efort prea mult,
Suflat de nepăsătorul vânt în calea noastră.

Marile adevăruri greu sunt obținute; nu le găsești din întâmplare,
Nici purtate pe suflarea visului de vară;
Ci cuprinse-s în mari ale sufletului lupte,
De adverse vânturi și curente sunt bătute.

Nu în a crezurilor umane ciocnire generală;
Nici în al bisericii și lumii schimb de mărfuri profane,
Printre neghină și buruieni nu-i găsită-a adevărului comoară;
Nici în mijlocul lor nu-i desfăcută-a lui flamură loială.

Adevărul răsare ca și recolta bine lucrată,
Truda răbdătoare, credința și zelul ce sunt semănate;
Celor ce astfel le caută le va produce odată,
Bogatele comori pentru-a lor trainică prosperitate.

EZECHIEL XL-XLVIII

TEMPLUL LUI DUMNEZEU ȘI RÂUL ADEVĂRULUI

Această viziune a profetului Ezechiel descrie Regatul teocratic al lui Dumnezeu stabilit pe pământ, cu cele două faze ale sale: religioasă și civilă, spirituală și pământească. În timp ce Templul prezintă o posibilitate arhitecturală, așa cum se arată în ilustrațiile însoțitoare (și poate fi construit la Ierusalim), el, în diferitele particularități ale sale, împrejurimi, ritualuri și închinători, este un tip și un simbol al „lucrurilor mai bune viitoare", după ce vor fi trecut războaiele, revoluțiile și anarhia timpului de strâmtorare.

TIMPUL stabilirii Regatului în putere este indicat ca fiind „în anul al paisprezecelea după ce a fost lovită cetatea" (Creștinătatea) – sau treisprezece ani după 1918, adică în 1931.

Ezechiel 40:1.

LOCUL. — Templul a fost văzut în „țara lui Israel" – în Palestina. După cum un loc tipifică o stare, la fel și țara lui Israel simbolizează starea întregii omeniri; și cetatea, situată în partea de sud a unui munte foarte înalt, este simbolică pentru faza pământească stabilită (sud) a Guvernământului Divin patronată de faza spirituală autocratică (foarte înaltă) a Regatului (munte).

Ezechiel 40:2.

PRIN CINE ESTE PREZENTAT. — Cel care a arătat Bisericii Templul, clasei Ilie, a fost „bărbatul îmbrăcat în in" – Pastorul Russell. Arama (cuprul) din versetul 3 reprezintă justificarea sa. În puterea (mâna) sa erau standardele divine de măsurare – trestia (Cuvântul lui Dumnezeu) și „funia de in" (in, dreptate). El stătea în poarta de est a Sanctuarului – în Cristos (poarta). Cu Cuvântul el a măsurat Templul (Biserica, și clasele auxiliare), și cu standardul dreptății divine perfecte (funia de in) el a măsurat progresul Râului dătător de viață al Adevărului.

Ezechiel 40:3; 43:6; 44:4; 47:l-3.

SCOPUL. — Viziunea este importantă. Cei care au ochi să vadă și urechi să audă trebuie să își regleze inimile conform cu tot ce administratorul laodicean le-a arătat, „pentru că ai fost adus aici ca să ți le arăt". (40:4.) Cei care ascultă trebuie să declare tot

ceea ce văd creștinilor pretinși (casei lui Israel), ca ei să fie rușinați de fostele lor credințe și practici, și să caute să se conformeze pe sine tuturor standardelor divine într-o consacrare deplină. Ezechiel 43:10-12; 44:4-6; 47:6.

MĂSURILE. — Standardele Regatului vor fi plenitudinea Cuvântului lui Dumnezeu [trestia de 9 picioare sau de 6 „coți mari”, fiecare de 18 inch, sau de un cot de 14,4 inch și de o palmă de 3,6 inch] (Ezechiel 40:3, 5) și standardul dreptății divine. Ezechiel 40:3; 47:3.

Este fixat un sistem zecimal interschimbabil de măsuri uscate și lichide, simbolic pentru un tratament corect și drept. O efă [măsură uscată] este egală cu un bat [măsură lichidă], și o zecime din fiecare alcătuiesc un omer sau un cor. Omerul este de circa 75 galoane, iar efa și batul sunt o zecime dintr-un omer, sau 7½ galoane[*] fiecare. (Ezechiel 45:10, 11.) Tabelul de greutăți (Ezechiel 45:12 etc.) este după cum urmează:

	Cereale	Greutăți					
Talant	960000	137 $^{1}/_{7}$ lb.[**]	1				
Mina	16000	2 $^{1}/_{4}$ lb.	60	1			
Șechel	320	$^{3}/_{4}$ oz.[***]	3000	50	1		
Beca	160	$^{2}/_{5}$ oz.	6000	100	2	1	
Ghera	16	$^{1}/_{27}$ oz.	60000	1000	20	10	1

Măsurile de volum urmează să fie utilizate în principal în legătură cu sacrificiile – atâtea efe de grâu sau atâția bați de ulei câte ofrande de mâncare sau băutură ar echivala cu un taur etc.

SIMBOLISMUL NUMERELOR. — Numerele sunt folosite ca simboluri ale plenitudinii sau perfecțiunii, sau ca opusul lor. Concepția comună a simbolismului numerelor este:

Unu. – Unitate, autosuficiență.

Doi. – Dualitate, cupluri.

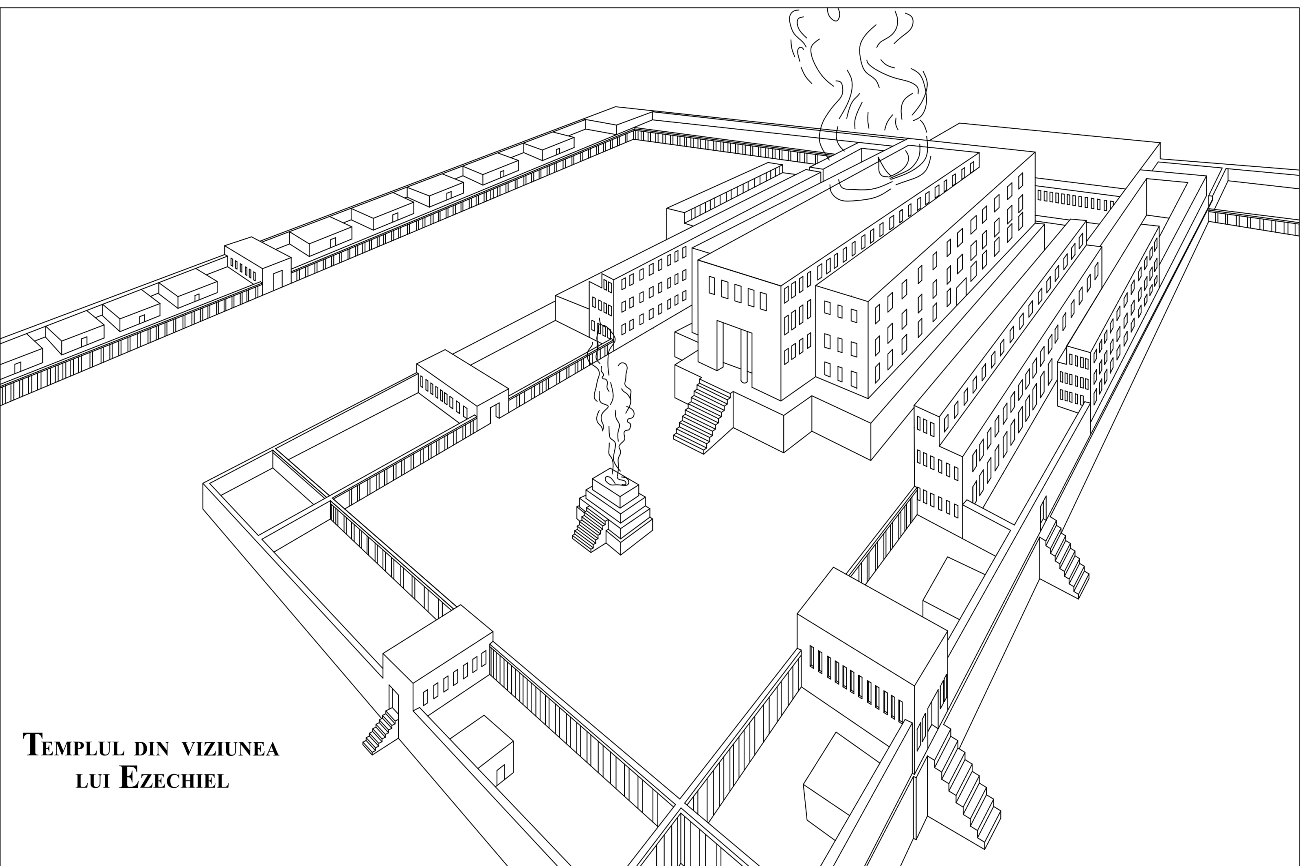
Trei. – Un număr divin. Ceea ce în sine este complet, invizibil, infinit.

---

[*] Un galon este egal cu 4,546 litri.

[**] Un pfund este egal cu 453 grame.

[***] O uncie este egală cu 28,34 grame. – n. t.

Templul din viziunea
lui Ezechiel

Patru. – Ceea în ce Dumnezeu se revelează pe Sine în mod complet, ca de exemplu: cei patru heruvimi, altarul cu patru laturi, și forma cubică a Sfintei Sfintelor.

Cinci. – Se utilizează în legătură cu zece, plenitudinea în etapă, grad sau putere atinsă sau rânduită, un simbol al divinității.

Șase. – Plenitudine laică, sau plenitudine conformă cu omul; imperfecțiune; de asemenea, măsura deplină a Cuvântului.

Ezechiel 40:5.

Șapte. – Suma dintre trei și patru; plenitudinea sau perfecțiunea religioasă sau divină; numărul legământului. Jumătate din șapte (3½), numărul întrerupt, apare în legătură cu suferința.

Zece. – Simbolul natural al perfecțiunii, plenitudinii, dezvoltării complete, un întreg complet și perfect.

Doisprezece. – De trei ori patru; numărul poporului legământului, plenitudinea organizării, plenitudine națională.

Multiplii sau puterile acestor numere combină sau intensifică simbolismul lor.

SIMBOLISMUL DIRECȚIILOR. — Punctele nordice indică spre lucrurile spirituale, cele sudice spre lucrurile pământești, cele estice spre Cristos și sacrificiul Său de răscumpărare. Dreapta este partea de favoare, iar stânga de mai puțină favoare, sau de dizgrație. Înălțimile superioare reprezintă planele mai înalte ale ființelor sau puterilor; planele inferioare, contrariul.

ȚARA ȘI ÎMPĂRȚIREA SA. — Așa cum locurile tipifică stări, țara Canaan, a copiilor lui Israel, tipifică întreaga omenire. Împărțirea sa printre cele douăsprezece triburi, în părți egale care se deosebesc în ce privește apropierea lor față de porțiunea centrală sacră, sugerează, printre omenirea restabilită, douăsprezece stări sau grade de onoare în Regat, fiecărui individ fiindu-i acordat un loc potrivit loialității și iubirii sale manifestate în decursul perioadei de încercare sau de judecată. Semnificația numelor semințiilor este sugestivă, numele fiind aranjate în ordinea apropierii față de porțiunea centrală sacră. A se vedea Figura 1 și Apocalipsa 7.

În partea de nord a porțiunii sacre: Iuda (laudă, Geneza 49:8-12); Ruben (iată un fiu, Geneza 49:3, 4); Efraim (dublă rodire, Geneza 48:15-20); Manase (a provoca uitare, Geneza 48:15-20); Neftali (luptă, Geneza 49:21); Așer (fericit, Geneza 49:20); și la

extremitatea nordică, Dan (judecător, Geneza 49:16-18).

Ezechiel 48:1-7.

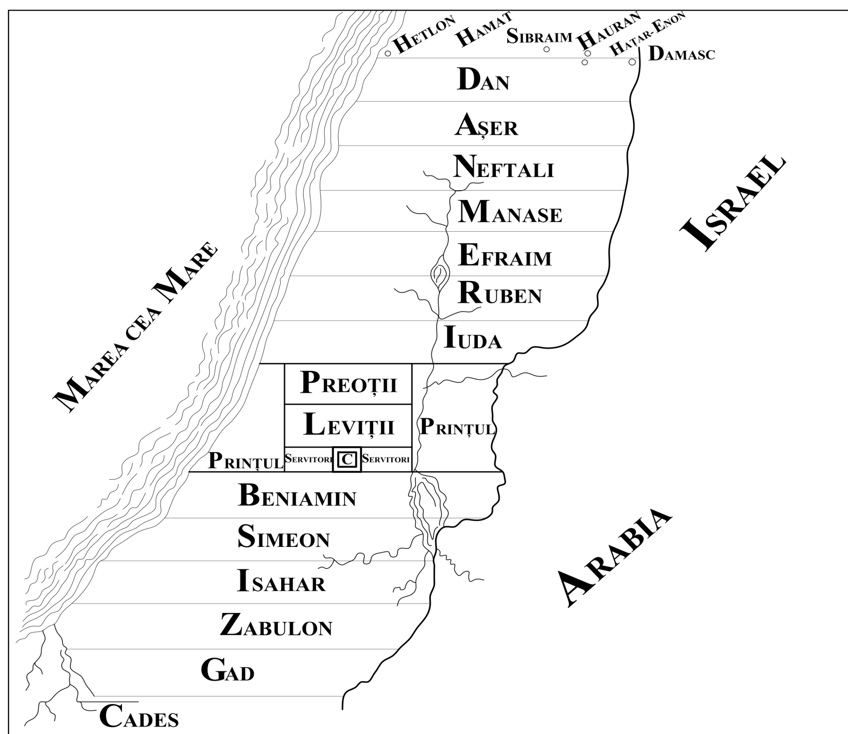

Figura 1. Împărțirea Țării.

În partea de sud față de porțiunea centrală sacră: Beniamin (fiul dreptei, Geneza 49:27); Simeon (auzire, Geneza 49:5-7); Isahar (aducând răsplată, Geneza 49:14-15); Zabulon (locuință, Geneza 49:13); și la extremitatea sudică, Gad (văzător, sorți, noroc, Geneza 49:19). (Ezechiel 48:23-29.) Înțelesul numelor și binecuvântările profetice ale lui Iacov sunt semnificative stărilor din Regat.

Figura 1 arată împărțirea Palestinei în fâșii atribuite semințiilor și porțiunea centrală sacră.

GRANIȚELE ȚĂRII (Ezechiel 47:13-21) sunt arătate prin locuri a căror înțeles al numelor sunt sugestive pentru stările din Regat. Pe latura nordică: Hetlon [fortăreață], Hamat [apărat, înconjurat cu ziduri], Berota [hrană], Sibraim [deal dublu], Hațer-

Haticon [curte de mijloc], Hauran [ținut de peșteri], Hațar-Enon [curte de fântâni] și Damasc [similitudine de ardere]. Pe latura estică: Galaad [tare, stâncos], Israel [domnind cu Dumnezeu], și Iordan [coborâtor]. Pe latura sudică: Tamar [palmier] și Cades [sfânt]. La vest: Marea cea Mare [popoare și națiuni].

Țara urmează să fie repartizată prin tragere la sorț, simbolizând că starea de onoare în Regat a indivizilor în Timpurile de Restabilire nu este predestinată, ci este rezultatul gradului de efort și de consacrare. (Ezechiel 45:1.) Oricare ar fi treapta de onoare atinsă, ea nu poate fi îndepărtată. (Ezechiel 46:18.) Toți urmează să aibă o șansă egală. (Ezechiel 47:14.) Foștii păgâni și persoane fără credință [străinii] urmează să aibă aceleași șanse ca și poporul ales al lui Dumnezeu, evreii, ca și cum ar fi fost născuți sub aceeași favoare onorată. Ezechiel 47:22, 23.

OFRANDA SFÂNTĂ DIN ȚARĂ. — (Figura 2.) Poporul nu va ocupa tot terenul, ci urmează să dedice ca o ofrandă sacră sau „dar”, o fâșie centrală transversală Palestinei, de 25.000 de trestii, sau aproximativ 42,6 mile lățime, pentru utilizări sacre și guvernamentale. Figura 2 arată ofranda sfântă din țară și diviziunile sale. Cele două capete ale fâșiei vor fi pentru Prinț, tipificând starea Prințului, sau a clasei Vrednicilor din Vechime. Dimensiunea de 25.000 de trestii pătrate a secțiunii centrale – ca puteri și multipli de zece și cinci – combinată cu măsura deplină [trestie] a Cuvântului Divin ca fiind aplicabilă claselor aici reprezentate, sugerează gradul înalt de perfecțiune al acestor clase. Stările reprezentate sunt: la nord [spiritual], natura divină a Turmei Mici [preoții]; la mijloc, natura spirituală intermediară și mai inferioară a Marii Companii [leviții]; la sud de jumătatea lățimii, de un grad mai mic de onoare [servitori], natura umană perfectă a celor angajați în guvernarea efectivă a lumii. La fel ca multe alte tipuri, aceleași antitipuri sunt prezentate în mod repetat în mai multe faze ale lor.

Ezechiel 45:1, 4, 7; 48:20.

TERENUL PREOȚILOR. — Secțiunea nordică, de 10.000 de trestii lățime, a pătratului central sfânt, tipifică starea Turmei Mici, a celei mai înalte naturi spirituale, cea divină [extrema nordică]. Aceasta este starea „sfintei sfintelor”. (Ezechiel 48:9-12.) În aceasta, precum aparține moștenitorilor naturii lui Dumnezeu, va fi Sanctuarul – întreg Templul și curțile sale – tipificând domeniul

spiritual al lui Cristos guvernând peste toate afacerile viitorului Regat ceresc pe pământ. Ezechiel 44:28; 45:3, 4; 48:8-12.

TERENUL LEVIȚILOR. — Inferioară ca direcție, spre sud (spre lucrurile pământești), va fi starea spirituală (terenul) a Marii Companii (leviții), așa cum au fost și viețile lor religioase – orientând oportunitățile divine de la cele cerești la cele pământești pe tot parcursul Vârstei Evanghelice. Aceasta va fi starea lor de-a lungul eternității, neschimbabilă, inalienabilă – ci „sfântă pentru Iehova”. Printre ei vor fi douăzeci de grade de onoare – „douăzeci de camere”. Ezechiel 45:5; 48:13, 14.

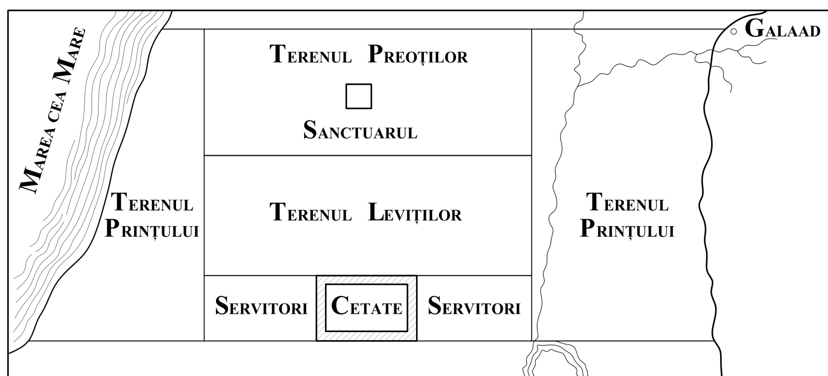

Figura 2. Ofranda sfântă din Țară.

TERENUL SERVITORILOR CETĂȚII. — La extrema sudică [pământească] a pătratului sfânt va fi o secțiune de 5.000 de trestii lățime care va fi „terenul servitorilor cetății”. Acesta reprezintă în miniatură starea umană perfectă a conducătorilor vizibili [cetate] din faza pământească a Regatului și a tuturor celor subordonați acelui guvernământ divin – întreaga omenire [Israel]. Cetatea va fi în mijlocul acestei secțiuni, un pătrat de 4.500 de trestii, care, cu o bordură sau împrejurime de 250 de trestii lățime de jur împrejur, ajungând de cealaltă parte a terenului servitorilor cetății, simbolizează dominația viitorului guvernământ mondial asupra rasei umane. (Ezechiel 45:6, 7; 48:15-20, 35.) Atât de extraordinare și satisfăcătoare vor fi metodele și binecuvântările guvernământului divin [cetate] încât în mod corespunzător va fi numit «Minunea lui Iehova». E43.

TERENUL PENTRU SANCTUAR. — În centrul terenului preoților va fi terenul pentru Sanctuar, o zonă de 500 de coți, sau de

750 de picioare pătrate, înconjurată de o bordură sau „împrejurime” de 50 de coți sau de 75 de picioare. În acest pătrat vor fi zidurile, curțile și structurile Sanctuarului. Din nou, aceasta tipifică în miniatură, în detaliu, stările tuturor claselor începând de la Cristosul [preoții] în jos, în ceea ce privește relația lor religioasă unul față de celălalt și față de Dumnezeu. Ezechiel 45:2, 3.

TERENUL PRINȚULUI. — Ambele capete ale ofrandei din Țară de 25.000 de trestii lățime, la est și la vest de pătratul sfânt central, vor fi date «Prințului», tipificând starea umană perfectă a Vrednicilor din Vechime, sau a învingătorilor dinaintea Veacului Evanghelic, care vor fi „Prinți peste tot pământul”. Deoarece terenul Prințului nu va fi inalienabil, ci va putea fi acordat de către Prinț, astfel încât anumitor clase le va fi dat partaj în starea desăvârșită a Vrednicilor din Vechime. Ezechiel 45:7, 8; 46:16-18; 48:21, 22.

CLASELE. — În Regat vor fi mai multe clase distincte, în conformitate cu oportunitatea și gradul de fidelitate din vârstele precedente stabilirii Regatului.

Preoții vor fi Turma Mică glorificată, credincioși până la moarte, fii ai lui Dumnezeu, ai Celui Drept (Țadoc, drept), care în decursul Veacului Evanghelic „au păzit sarcina Sanctuarului lui Dumnezeu”, prin credincioșie față de Cuvântul lui Dumnezeu cu orice preț. Ei vor fi posesorii „naturii divine”.

Ezechiel 40:44-46; 43:18-27; 44:15-31; 45:4; 48:10-12.

Leviții antitipici (Marea Companie) vor avea natură spirituală asemănătoare celei angelice, deoarece deși în decursul Veacului Evanghelic au fost de asemenea concepuți de Spirit, fiind fii ai lui Dumnezeu (Țadoc, drept), ei „s-au rătăcit de la Dumnezeu după idolii lor”; ei au slujit poporului înaintea idolilor lor și au cauzat ca casa lui Israel (Creștinătatea) să cadă în nelegiuire. „Ei își vor purta nelegiuirea lor.” Ezechiel 44:10-14; 45:5; 48:13-14.

Vrednicii din Vechime [Prințul], care în Vârsta Evreiască au fost credincioși până la moarte în mijlocul încercărilor incredibile ale credinței (Evrei 11), în decursul celor o mie de ani vor fi posesorii naturii umane perfecte, și vor fi lideri vizibili și conducători ai omenirii pe pământ.

Ezechiel 44:1-3; 45:7-17, 21-25; 46:16-18; 48:21, 22.

Servitorii Cetății vor avea natura umană perfectă, și vor fi angajați în diversele îndatoriri ale guvernării mondiale. Ei vor fi

luați din mijlocul omenirii. Despre unii se vorbește ca fiind în calitate de servitori iar despre alții ca fiind în calitate de fii ai Vrednicilor din Vechime. Ezechiel 48:18, 19; 46:16-18.

Poporul Regatului va fi compus mai întâi din evreii înviați, care vor face progres spre perfecțiune umană în decursul celor o mie de ani, dar care în vârstele anterioare nu au fost consacrați lui Dumnezeu și au rătăcit mult de la El. Romani 2; Ezechiel 43:7-9; 44:6-12, 15, 19, 23-30; 45:6-21; 46:1-3, 9, 10; 47:13, 14; 48:11, 18, 19, 23-29.

„Străinii” vor fi miliardele înviate ale omenirii, nu și evreii, care obținând circumcizia inimii unei conștiințe curățate prin sângele lui Isus, vor fi ca și cum ar fi fost născuți în aceleași condiții ca și evreii. Niciunul dintre ei nu va avea parte în serviciul direct al lui Dumnezeu. Ezechiel 44:9; 47:22, 23; Zaharia 14:20, 21; Numeri 31:47; Ioel 3:17; Iosua 9:22-27; Apocalipsa 21:27.

SANCTUARUL ȘI CURTEA EXTERIOARĂ. — Sanctuarul va fi întreaga incintă dedicată serviciului divin. În conformitate cu Ezechiel 45:2 zidul exterior este în jurul unui pătrat de 500 de coți, iar cu 42:16-20 acesta este de 500 de *trestii*, sau de 3.000 de coți pătrați; dar acesta din urmă este tradus prin „coți” în Septuaginta, și primul este în absolut acord cu măsurătorile interioare. În jurul curții exterioare de 500 de coți pătrați va fi o bordură sau o împrejurime de 50 de coți lățime pentru a separa Sanctuarul de terenul înconjurător. (Ezechiel 42:20.) Curtea exterioară tipifică starea Vrednicilor din Vechime și a evreilor și a întregii omeniri, cei dintâi posedând de fapt perfecțiunea umană, iar cei din urmă numai o stare perfectă a inimii și străduindu-se să atingă perfecțiunea umană. Această curte va fi situată la o înălțime deasupra terenului înconjurător și la ea se va ajunge prin șapte trepte, simbolizând perfecțiunea umană, reală sau a inimii, a celor care intră în curte. Ea va fi înconjurată de un zid de o trestie înălțime și de o trestie grosime. Zidul tipifică pe Cristos manifestat în Vrednicii din Vechime, care vor constitui întruchiparea zidului de credință desemnat divin în jurul Sanctuarului. Trestia indică măsura deplină a Cuvântului Divin în ceea ce privește natura umană. Ezechiel 40:6, 17-19, 22, 23, 26, 34; 42:1, 7-9, 14-20; 43:1-5; 44:1-3, 19; 45:1, 2; 46:19-24.

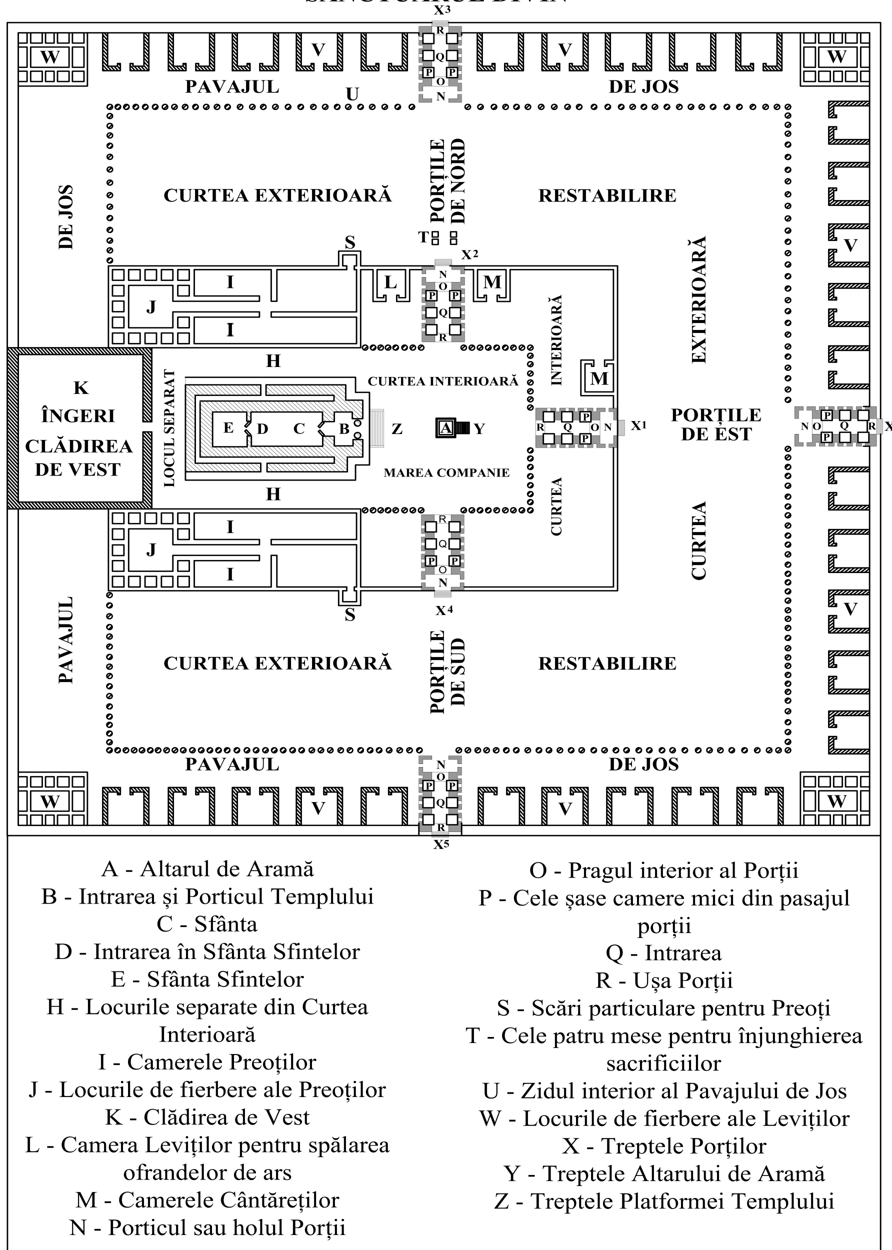

Figura 3. Sanctuarul.

CURTEA INTERIOARĂ. — Curtea interioară va fi o împrejmuire situată spre partea din spate sau de vest a Curții exterioare, cu dimensiunea de 200 de coți lățime și 300 de coți lungime. Aceasta tipifică starea născută de spirit a Marii Companii (leviții), și se află la o înălțime de opt trepte, printr-o treaptă simbolizând schimbarea la natură spirituală iar prin șapte trepte perfecțiunea acelei naturi – perfectă, deși nu cea mai înaltă natură. Zidul său reprezintă pe Cristos manifestat în Marea Companie, iar lipsa dimensiunilor zidului reprezintă că „nu s-a arătat încă” ceea ce este asemănător naturii spirituale. Ambele curți, interioară și exterioară, vor fi împodobite cu colonade de stâlpi, probabil de-a lungul bordurii interioare a pavajelor, tipificând pe cei de pe orice plan de existență care vor fi „stâlpi în Casa lui Iehova”. Ezechiel 40:27, 28, 34, 37, 39-47; 42:2-4; 43:4, 5; 44:17, 18, 21, 25-27; 46:19-24.

TEMPLUL. — Edificiul Templului (Figura 4) va fi situat spre partea din spate și va atinge dimensiunea în limitele a 50 de coți de la partea din spate a curții interioare. El va fi amplasat pe o platformă de 60 de coți lățime și de 100 lungime. Acesta tipifică starea Turmei Mici, născută din morți la natura lui Dumnezeu. El va fi ridicat cu o măsură de trestie mai sus de curtea interioară, reprezentând că natura divină este măsura deplină a Cuvântului lui Dumnezeu, mai presus de oricare altă natură spirituală, „mult mai sus de îngeri, principate și puteri”. Înălțimea sa infinită deasupra celorlalte naturi este indicată prin faptul că numărul treptelor[*] până la el nu este specificat, pentru că este o înălțime de nemăsurat, infinită. (Ezechiel 41:8, 11.) Intrarea în Templu va fi printr-un portic, și va conține în sine două încăperi, «Sfânta», cu dimensiunea de 20 × 40 de coți, și «Sfânta Sfintelor» sau «oracolul», cu dimensiunea de 20 de coți pătrați, măsurări interioare. Aceste camere tipifică starea glorioasă a Cristosului, Cap și Corp, având natura lui Dumnezeu. Faptul că persoana căreia i-a fost arătat aceasta nu a intrat în Sfânta Sfintelor

---

[*] Ediția englezească din 1926 redă aceasta astfel: „Înălțimea sa infinită deasupra celorlalte naturi este indicată prin faptul că numărul treptelor până la el este de 10[*] (Septuaginta), o combinație dintre 7 [perfecțiune] și 3 [divin].” – n. t.

(Ezechiel 41:3, 4), sugerează cu nu este permis încă să știm „ce vom fi”, în acea stare în care „gloria lui Iehova va umplea Casa”. Ezechiel 41:1, 2; 43:5.

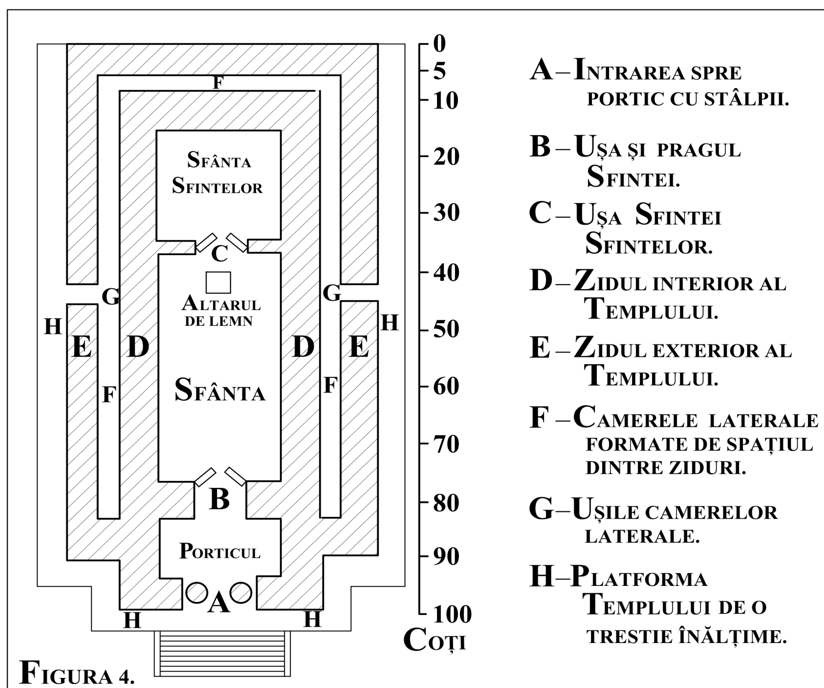

Figura 4. Templul.

PAVAJE ȘI PASAJE DESCHISE. — Curțile exterioară și interioară nu vor fi simple împrejmuiri, așa cum era curtea Tabernacolului, ci fiecare va include un spațiu delimitat, sau pavaj, de 50 de coți lățime, pe care vor fi amplasate porți, construcții și pasaje, tipificând condițiile și activitățile din starea tipificată prin împrejmuire. „Pavajul de jos” va cuprinde în sine Curtea exterioară. (40:17, 18.) Acesta va conține porțile de est, nord și sud ale curții exterioare, și cele patru curți din colțuri unde leviții vor coace și vor fierbe multele sacrificii ale poporului. El de asemenea va conține 30 de camere, tipificând numărul de stări sau activități printre cei înviați și perfecționați sau progresând spre perfecțiune umană. Fiecare dintre cele patru curți din colțuri amplasate pe

pavajul de jos vor avea dimensiunea de 30 × 40 de coți, și vor fi înconjurate de un rând de construcții la baza cărora se vor afla locurile de fierbere pentru prepararea sacrificiilor lor pentru a fi mâncate de către popor. (Ezechiel 46:21-24.) La mijlocul laturilor pavajului de jos, spre est, nord și sud, vor fi amplasate porțile exterioare, asemănătoare coridoarelor sau holurilor acoperite și extinzându-se în întregime peste pavajul de 50 de coți până la curtea exterioară propriu-zisă, așa cum se arată în Figura 3.

Pavajul corespunzător de 50 de coți al curții interioare nu este în mod categoric numit un pavaj, dar denumirea este dedusă din precizarea „pavajul de jos" pentru pavajul curții exterioare. Acesta va conține poarta curții interioare, și clădiri pentru anumite activități ale preoților și leviților. Pavajul curții interioare de 50 de coți lasă un spațiu interior de 100 de coți pătrați – curtea interioară propriu-zisă – fiind față în față cu Templul și cu altarul de aramă în mijlocul ei. Această zonă de 100 de coți lărgime se extinde spre vest în jurul platformei Templului, înconjurând-o dinspre nord, vest și sud, cu un spațiu deschis de 20 de coți lățime, numit „locul separat". Pe pavajul de sus, flancând Templul dinspre nord și sud, și având aceeași lungime – 100 de coți – ca și Templul, vor fi amplasate două clădiri pe fiecare latură pentru preoți, numite „camerele preoților". Aceste clădiri vor fi separate una de alta printr-o trecere de 10 coți de-a lungul liniei centrale a pavajului de sus. Cele exterioare fiecărei din cele două perechi de „camere ale preoților" vor fi de 50 de coți lungime, jumătate din lungimea clădirilor interioare. Acestea sunt localizate pe pavajul de sus. Pe latura din spate sau de vest a pavajului de sus vor fi amplasate mici curți pătrate, similare curților din colțurile pavajului de jos, și vor fi folosite de preoți pentru fierberea și coacerea sacrificiilor mâncate de preoți.

Ezechiel 40:17, 18; 41:10-15; 42:1-14; 45:2; 46:19-24.

Nivelul mai puțin ridicat al acestor pavaje, curți și pasaje, în comparație cu platforma Templului, tipifică planul mai jos de existență al persoanelor, sau planul mai jos al activităților lor tipificate prin lucrurile făcute pe acel plan.

CAMERE ȘI GALERII PENTRU PREOȚI. — În curtea interioară, în apropierea porții de nord, va fi o cameră (Figura 3, M) cu ușa privind spre sud, și una în apropierea porții de est cu ușa privind spre nord. Acestea vor fi pentru Preoții cântăreți, cântăreții plăcuți în Israel, Turma Mică, cântând lui Dumnezeu și poporului despre binecuvântările Regatului. Acești nemuritori vor cânta laudele lui Dumnezeu pentru bunătatea Lui față de cei din faza spirituală (nord) a Regatului, și pentru binecuvântările care decurg din altarul răscumpărării lui Cristos (poarta de est) prin restabilirea celor din faza pământească (sud) a Regatului. Ezechiel 40:44-46.

Pe pavajele dinspre nord și dinspre sud ale curții interioare flancând Templul, vor fi situate cele două perechi de camere paralele pentru preoți (Figurile 3 și 7), în fiecare pereche clădirea interioară având 100 de coți iar cea exterioară 50 de coți lungime. Ele vor avea trei etaje, iar etajul de sus va fi mai îngust decât celelalte, și fiind așezate față în față, transversal trecerii de 10 coți dintre ele, vor forma astfel galerii, în care ușile lor se vor deschide câte una pe fiecare latură a trecerii. În aceste camere, luminate de ferestre înguste, preoții vor pune cele mai sfinte lucruri, și vor mânca din cele mai sfinte lucruri, inclusiv ofrandele de mâncare pentru păcat și fărădelege ale Prințului și ale poporului în Veacul Milenar; omenirea fiind cumpărată de Cristos se va consacra pe ea însăși și toate ale ei lui Cristos, Cap și Corp. Cristosul (Preotul) va accepta consacrările lor (le va pune în camerele preoților) și le va însuși sieși (va mânca ofrandele). În stările sacre reprezentate prin camerele preoților, preoții vor avea sărbătorile lor de iubire, bucurându-se de eforturile consacrate ale miliardelor pământului în progresul lor spre perfecțiune umană, cât și după aceea. Atunci când preoții vor ieși în curtea exterioară înaintea poporului ei își vor schimba veșmintele sfinte pe care le purtau în camerele preoților și vor îmbrăca alte veșminte. Veșmintele sfinte tipifică promisiunile și Cuvântul lui Dumnezeu referitoare la natura divină nemuritoare, iar celelalte veșminte simbolizează Cuvântul și legământul lui Dumnezeu în ceea ce privește lucrurile referitoare la popor și la speranțele și binecuvântările lor de restabilire.

Ezechiel 42:1-14; 44:19, 29, 30; 46:19, 20.

Templul va fi construit cu ziduri duble de jur împrejur, cu excepția porticului din față. (Figurile 3, 4 și 7.) Aceasta va lăsa un spațiu în interiorul zidurilor numit «camerele laterale», care vor fi construite în trei etaje și la care se va ajunge prin scări în formă de spirală, dar care nu ajung până chiar la partea de sus a zidului interior al Templului. Fiecare etaj va fi împărțit în 30 de camere. Cel de-al doilea etaj de camere va fi mai larg decât cel dintâi, și cel de-al treilea etaj va fi mai larg decât cel de-al doilea. Aceasta se va realiza prin faptul că grosimea zidurilor va deveni mai subțire cu fiecare etaj în sus. Grinzile podelei nu se vor sprijini în ziduri, ci vor fi fixate pe retragerea grosimii fiecărui etaj. Ezechiel nu le arată rolul, dar camerele laterale similare din Templul lui Solomon erau utilizate pentru păstrarea tezaurelor și vaselor Templului. În antitip Templul este Biserica, Cristosul Cap și Corp, și în camerele de amintire ale Cristosului divin vor fi depozitate nu numai comorile de caracter ale untdelemnului și tămâiei și ale aurului și argintului și pietrelor prețioase stocate în cer în decursul Vârstei Evanghelice, dar de asemenea și comorile asemănătoare oferite de omenire pe parcursul Vârstei Milenare. Numai preoții vor avea acces la aceste comori, și Turma Mică va păzi pentru totdeauna aceste ofrande foarte prețioase. Cele trei etaje, fiecare mai larg decât precedentul, sugerează tezaurele de caracter depozitate de către persoanele de pe cele trei plane de existență, uman, spiritual și divin. Vasele sunt doctrinele de pe cele trei plane.

Ezechiel 41:5-9; 1 Regi 6:5-10; 2 Cronici 3:9.

Templul lui Ezechiel descrie lucrarea lui Dumnezeu, atât în curs de desfășurare cât și finisată. Sfânta tipifică mai întâi starea concepută de spirit și apoi *amintirea ei* ca o lucrare realizată de Dumnezeu – pentru că experiențele stării concepute de spirit niciodată nu vor fi pierdute. Sfânta Sfintelor tipifică natura divină desăvârșită. Niciun mobilier nu apare în oricare din aceste camere sacre, cu excepția Sfintei, unde se află un altar dintr-un fel de lemn care nu este specificat – un altar indicat ca fiind „masa care este înaintea lui Iehova”. Dacă este din același lemn ca și în Templul lui Solomon atunci el va fi de cedru – tipul nemuririi, natura divină. Nu se specifică ofrandele aduse pe acest altar, dar ele sunt implicate prin preotul care servește acolo. Interiorul ambelor

camere va fi placat cu lemn – probabil de cedru – tipul nemuririi – până la ferestrele înguste de la partea de sus a zidului interior al Templului. Ornamentarea interioară de palmieri și de heruvimi cu două fețe, având fiecare fețe a unui leu și a unui om, tipifică că scopul și preocuparea gloriosului Templu al lui Dumnezeu va fi administrarea afacerilor oamenilor perfect drepți (palmieri) sub auspiciile comune ale Dreptății și Iubirii Divine. Dacă ușile cu două cercevele de la Sfânta și Sfânta Sfintelor urmează să fie din același lemn ca și în Templul lui Solomon, atunci ele vor fi de măslin, tipificând pacea lui Dumnezeu care întrece orice înțelegere pentru cei privilegiați de a intra prin ușa lui Cristos.

Ezechiel 41:13-25.

Pe latura din spate sau de vest a Templului, și izolat de el prin cei 20 de coți ai locului separat, va fi amplasată clădirea vestică, o structură cu dimensiunile interioare de 70 × 90 de coți și având pereți de 5 coți grosime, făcând ca dimensiunile exterioare să fie de 80 × 100, sau dacă se includ și cei 20 de coți ai locului separat, rezultă 100 de coți pătrați, indicând perfecțiunea divină a claselor reprezentate prin clădire. Aceasta nu este în niciun fel de legătură cu altarul sau cu Sfânta sau cu Sfânta Sfintelor, iar utilizarea sa nu este precizată. Ea corespunde descrierii unor atare clase de ființe precum ar fi îngerii. Ezechiel 41:12, 13.

CAMERE PENTRU LEVIȚI. — Anumite camere vor fi rezervate pentru activitățile leviților. Aproape de ușa exterioară a porții de nord a curții interioare (o lucrare făcută de faza spirituală a Regatului) pe pavajul de sus, va fi o cameră în care levitul va spăla ofrandele de ars ale poporului. În porticul sau vestibulul aceleiași porți vor fi patru mese de piatră cioplită, fiecare de câte 1,5 coți pătrați și 1 cot înălțime, pe care vor fi păstrate instrumentele prevăzute pentru înjunghierea sacrificiilor, și pe care vor fi înjunghiate sacrificiile și va fi pusă carnea lor. În curtea exterioară în afara porții curții interioare și pe lângă treptele care duc până la poartă, vor fi alte patru mese destinate pentru înjunghierea sacrificiilor, câte două de fiecare parte a treptelor. În antitip, prin cei care vor aduce ofrande sunt reprezentați cei care vor face sau își vor reînnoi consacrările sub diferitele condiții cerute, și vor fi acceptate de către Marea Companie (leviții) care

vor acționa ca mediatori între popor și Turma Mică (preoții). Consacrarea totală a persoanelor, tipificată prin moartea animalelor, va fi supravegheată și condusă de către Marea Companie, iar cei care aduc ofrande vor depune toate eforturile pentru a se conforma pe ei înșiși modelului de caracter, fapt sugerat prin piatra cioplită a meselor și prin așezarea cărnii și a instrumentelor de sacrificare pe mese. Cei care se aduc ofrandă pe ei înșiși în consacrare din inimă ca o expresie a recunoștinței lor față de Dumnezeu (ofrandă de ars), vor fi curățați în caracter prin învățăturile Cuvântului lui Dumnezeu (spălați cu apă) propagate de Marea Companie (leviți). Ezechiel 40:39-43.

Anumite ofrande ale lor poporul urmează să le mănânce ei înșiși, ilustrând asimilarea lor în însăși ființa lor a consacrărilor făcute. Acest proces nu va avea loc fără încercări de foc, ameliorate prin Cuvântul lui Dumnezeu (apă fierbinte), ele vor fi disciplinări purificatoare aplicate de către Marea Companie (leviții) – tipificate prin fierberea sacrificiilor de către leviți care le vor pregăti pentru a fi mâncate de către popor. Această activitate a Marii Companii este tipificată prin locurile de fierbere în curțile din colțurile pavajului de jos. Ezechiel 46:21-24.

Activitățile suplimentare ale leviților de treizeci de feluri în folosul sau în cooperare cu poporul, sunt prefigurate prin cele treizeci de camere de-a lungul pavajului de jos al curții exterioare.
Ezechiel 40:17, 18.

PORȚI, UȘI, PORTICURI ETC. — Poarta, ușa și vălul din Tabernacol, toate cu fața spre est, Îl tipificau pe Cristos și într-un anumit sens pe cei care sunt în El. Nimeni nu putea trece prin aceste intrări sfinte cu excepția celor care aveau legătură cu ele, în realitate sau de probă, în calitate de participanți în ofranda pentru păcat. La fel și în Templul lui Ezechiel, în legătură cu porțile de est ale curților exterioară și interioară este ilustrată intrarea celor care în vârstele anterioare au avut de-a face cu suferințele de foc în legătură cu ofranda pentru păcat prin care să fie posibilă curățarea poporului – Turma Mică și Vrednicii din Vechime. Turma Mică este descrisă ca gloria lui Dumnezeu intrând prin poarta de est a curții exterioare și prin poarta de est a curții interioare și în cele din urmă în Templu (Ezechiel 43:1-5), tipificând progresul

Corpului Cristosului prin Cristos Isus, ca fiind calea [poarta] spre perfecțiunea umană atribuită [curtea exterioară], prin „schimbarea” la planul spiritual [curtea interioară], și până la înălțarea nemăsurată a naturii lui Dumnezeu [Templul]. După intrarea completă a Corpului lui Cristos poarta exterioară va fi închisă (W.T.’05-267), și nimeni nu va intra în ea cu excepția Vrednicilor din Vechime, care au fost privilegiați de a intra în moștenirea lor onorabilă prin ușa sacrificiului de sine până la moarte. (Ezechiel 44:1-3.) În starea de a se afla în Cristos, în mintea lui Cristos, Vrednicii din Vechime vor „ședea” comunicând cu Cristos și cu Dumnezeu, asimilând Cuvântul lui Dumnezeu [mâncând], care îi va întări pentru sarcina lor uimitor de mare de guvernare și regenerare a întregii omeniri.

Poarta de est a curții interioare, calea spre natura divină prin sacrificiu, va fi închisă după intrarea gloriei lui Dumnezeu, Corpul lui Cristos, în care locuiește Dumnezeu, și nimeni nu va intra vreodată în ea, după cum este ilustrat în parabola fecioarelor nechibzuite. (W.T.’05-267; Ezechiel 46:1.) Aceasta este poarta stării concepute de spirit pentru toate clasele concepute. În această poartă, în Cristos, chiar la ușa interioară a porticului, Vrednicii din Vechime își vor avea poziția lor, având îndeplinite, pe parcursul Mileniului, a șaptea zi a lui Dumnezeu [Sabatul], și ziua Noului Legământ [luna nouă], toate condițiile calificative pentru intrarea la natura spirituală. Acolo, în comuniune intimă cu Cristosul glorificat, ei își vor face recunoscătoarele lor consacrări de sine și își vor îndeplini jurămintele lor [ofrande de ars și de pace], avându-și poziția lor în El, Cel pe care ei L-au precedat în suferință și Cel pe care ei Îl urmează în timp și în loc.

Ezechiel 46:1-8, 12.

Intrarea porților de la nord sau de la sud ale curților interioară sau exterioară, nu semnifică participarea în ofranda pentru păcat, ci beneficierea din aceasta. Poarta interioară privind spre nord (faza spirituală) tipifică privirea spre răscumpărarea prevăzută de Dumnezeu. Acesta va fi locul unde poporul își vor prezenta sacrificiile lor, și reprezintă consacrările lor și recunoașterea lor apreciatoare a altarului, a sângelui lui Isus Cristos. Poarta exterioară cu fața spre sud va privi în mod figurativ spre

restabilire. Cei care intră în ea de asemenea vor recunoaște apreciator sângele, pentru că intrând în ea ei vor fi cu fața direct spre altar. În zilele solemne de sărbătoare, poporul și Prințul când vor intra prin poarta exterioară de nord nu vor trebui să iasă prin aceeași poartă, dar prin poarta de sud, și invers. Aceasta tipifică că fiecare care intră pe planul perfecțiunii reale sau a inimii de pe planul uman trebuie să recunoască apreciator că binecuvântările restabilirii (sud) au fost aduse prin sângele Răscumpărătorului care a fost asigurat din faza spirituală (nord).

Ezechiel 40:20-31; 44:4-6; 46:9, 10.

Importanța tipică a porților, ușilor și porticurilor este accentuată în Ezechiel 44:5: „Ia aminte și privește cu ochii tăi (ai înțelegerii) și ascultă cu urechile tale (ale auzului spiritual) tot ce îți spun (să scrii) referitor la toate rânduielile Casei lui Iehova și la toate legile ei; și ia aminte la intrarea Casei, la toate ieșirile Sanctuarului”.

Porțile curții (Figura 6) vor fi coridoare care traversează pavajele de 50 de coți. Dimensiunea lor va fi de 50 × 25 de coți. Intrarea porții curții exterioare va fi printr-o ușă la care duce pragul exterior cu șapte trepte. Coridorul îngust va fi însoțit de șase camere mici laterale fiecare având un spațiu de un cot ieșit în afară înspre coridor, câte trei pe fiecare latură, și se va termina printr-un prag interior într-un portic sau vestibul, în mod frecvent tradus „arc”*, din care se va deschide o ușă interioară spre curte. Poarta curții interioare va fi de construcție identică însă inversată, venind mai întâi porticul sau vestibulul. Interiorul va fi slab luminat de ferestre înguste. Zidurile de-a lungul coridorului – posturile – vor fi ornamentate cu palmieri, reamintind, în mod antitipic, că scopul întregului sanctuar este de a promova gloria lui Dumnezeu prin restabilirea omenirii la perfecțiune [palmieri]. Cele șase camere mici tipifică condițiile care trebuie îndeplinite de către cei care realmente sau în inimă se află pe planul uman perfect, dimensiunea camerelor – o trestie pătrată – semnifică că fiecare din aceste condiții cuprinde măsura deplină a Cuvântului lui Dumnezeu [trestie] – cerința perfectă în acea privință.

Ezechiel 40:6-43; 43:1-4; 44:1-5; 46:1-12.

---

* În «Cornilescu» este tradus „tindă”, iar alte versiuni traduc „portic” și „vestibul”, n. t.

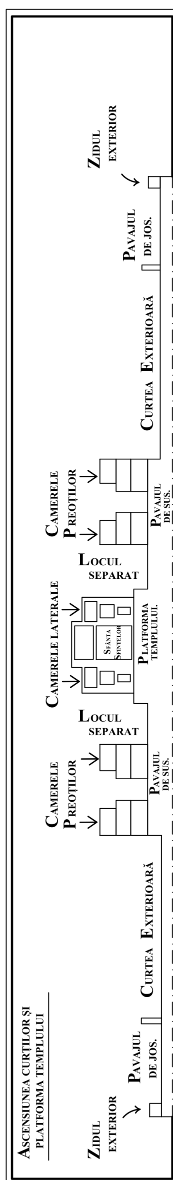

Figura 7. Secțiunea Sfintei Sfintelor transversală Sanctuarului

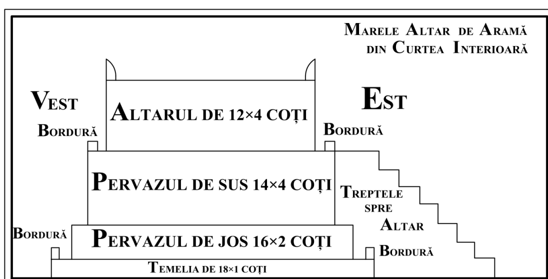

Figura 5.

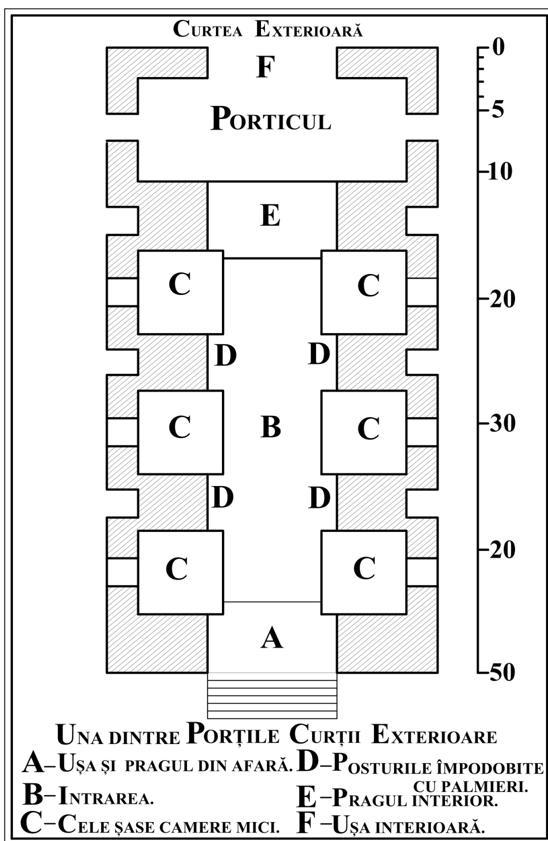

Figura 6.

Porticul fiecărei porți și al Templului Îl tipifică pe Cristos, ca înviere – „Eu sunt învierea”. Porticul Templului mai reprezintă și starea unsă. Persoana care intră prin porțile curții exterioare va trece mai întâi prin camerele mici și după aceea prin portic, tipificând că în decursul Timpurilor de Restabilire întreaga omenire va îndeplini condițiile înainte de a fi pe deplin înviată la perfecțiune. La porțile curții interioare va veni mai întâi porticul, semnificând faptul că persoana este mai întâi concepută de spirit (ridicată la stările cerești prin turnarea spiritului asupra ei) și apoi se dezvoltă. În porticul Templului nu vor fi camere mici, tipificând faptul că Turma Mică va fi îndeplinit toate condițiile înainte de glorificarea sa. După ce a trecut de porticul Templului, fiind concepută la natura divină în această viață, Turma Mică îndeplinește toate condițiile în Sfânta înainte de înălțarea sa. Ezechiel 40:8, 9, 16, 20-22, 24-26, 33-36, 39-43, 48, 49; 41:23-26.

Intrarea în Templu va fi printr-un portic înalt, flancat de doi stâlpi mari. Acești stâlpi vor fi numiți în mod sugestiv, la fel ca în Templul lui Solomon, cel din dreapta, Iachin (El va stabili), și cel din stânga, Boaz (în El este puterea). În această reamintire inspirată este văzută puterea grandioasă a Cristosului, posesorii a toată puterea în cer și pe pământ, cu care prin ei Dumnezeu va stabili Regatul Său. 1 Regi 7:13-22.

Intrarea în camerele Preoților de pe pavajul de sus al curții interioare va fi printr-o poartă separată și prin scări separate din curtea exterioară, sugerând că intrarea la sărbătorile de iubire ale Turmei Mici va fi în mod exclusiv pentru ei. (Ezechiel 46:19.) Porțile cetății vor fi în număr de douăsprezece, câte trei pe fiecare latură, și fiecare va fi numită după una din cele douăsprezece seminții. Ezechiel 48:31-34.

ALTARELE. — După cum întreg planul de salvare se centrează în jurul sacrificiului de răscumpărare al lui Isus Cristos, la fel și în centrul matematic al Templului lui Ezechiel va fi amplasat marele altar de aramă, cu ritualurile și ofrandele sale și cu sângele său, tipificând răscumpărarea și sacrificiul antitipic pentru păcat. Acesta se va afla în centrul atât al curții exterioare cât și al curții interioare, precum și în centrul terenului

preoților și al țării împărțită între seminții, tipică întregii lumi. Toate porțile curții vor indica spre el, și în fața lui vor fi treptele, porticul, și ușile exterioară și interioară ale Templului. Construcția și dimensiunile altarului sunt prezentate în Figura 5. Altarul de aramă va fi de 4×12×12 coți; la el se va ajunge pe trepte dinspre est, și va fi așezat pe două borduri sau „pervazuri” de 4×14×14 coți și respectiv de 2×16×16 coți, a cărui parte de jos va fi așezată pe o bază sau temelie de 1×18×18 coți. Altarul Tabernacolului era de 3×5×5 coți, dimensiunile sugerând incompletitudine, în comparație cu simbolismul numeric al altarului lui Ezechiel. Acest altar tipifică pe Cristos în carne purtând încercările de foc ale sacrificiului pentru păcat, și lucrarea îndeplinită va fi văzută ca fiind de o mult mai mare amploare și importanță decât chiar ochiul credinței poate acum percepe în timp ce lucrarea de suferință este în proces. Ridicarea sa prin bază și prin cele două pervazuri sugerează înălțarea foarte sus a Cristosului care a participat la sacrificiul pentru păcat, mult deasupra celor care beneficiază din sânge – Marea Companie și umanitatea perfecționată. Până la înălțimea bazei altarului propriu-zis se va urca pe trepte, tipificând faptul că dovada sacrificiilor va fi prezentată chiar în cer de către sacrificatori.

Ezechiel 40:44-47; 43:13-27; 45:18-20; 47:1.

OFRANDELE. — Diferitele ofrande tipifică următoarele:

O ofrandă de ars va fi o rugăciune de mulțumire lui Dumnezeu, recunoscând apreciator mila, înțelepciunea și iubirea Sa așa cum se manifestă în Corpul frânt al marelui Răscumpărător al sacrificatorilor. T.97.

O ofrandă de pace va fi împlinirea unui jurământ sau o ofrandă de mulțumire de bună voie; că cel care aduce ofranda va mânca sacrificiul va însemna însușirea sieși a consacrării lui; împreună cu ea el va mânca anumite lucruri, cum ar fi turte nedospite, ulei și plăcinte unse, semnificând credința sa în caracterul lui Cristos pe care el îl va copia. T.98.

O ofrandă pentru vină semnifică reconsacrare în legătură cu repararea pentru greșeală, odată cu recunoașterea imperfecțiunii celui care aduce ofranda și valoarea răscumpărării. T.98.

O ofrandă de mâncare din făină fină, turte nedospite, ulei etc., semnifică consacrarea totală a celui care aduce ofranda, arderea unei părți pe altar înseamnă aprobarea consacrării și acceptarea ei de către Iehova.

Ofranda pentru păcat va fi o recunoaștere a păcatelor din trecut și o aplicare a meritului răscumpărării, cu căință și reconsacrare a celui care aduce ofranda.

PÂNGĂRIRE ȘI CURĂȚARE. — Va fi deosebire între pângărirea indivizilor și pângărirea din trecut a întregii lumi. Pângărirea generală implicând pe toți – referindu-se în parte la locația tipică a palatului lui Solomon și al regilor în apropierea Templului – este pângărirea din partea Creștinătății a numelui sfânt al lui Dumnezeu prin învățăturile lor eronate cu privire la El și prin viețile acelor clerici și laici răi care îndrăzneau a purta numele Său; „adulterele" lor, sau uniunea nesfântă dintre biserică și stat; consimțământul lor ca persoanele proeminente – clerici și laici – care erau morți în greșeli și păcate, să își asume locuri înalte în serviciul lui Dumnezeu; combinarea lor a intrării în clasa Templului (într-o biserică) cu intrarea în locuri de influență; stabilirea lor a aceluiași zid de membri vii ai bisericilor ca și zid al afacerilor și statului; încurajarea lor a persoanelor neconsacrate, neconcepute de spirit, să servească în lucrurile sfinte în biserici în calitate de învățători și clerici; ruperea lor a legământului lor, făcut în mod solemn cu Dumnezeu în consacrările lor; și nerespectarea lor a sarcinii Cuvântului divin al adevărului, ci angajând clerici plătiți ca să îngrijească de el pentru ei. Marea masă a concepuților de spirit (leviți) au rătăcit de la Dumnezeu după idolii lor întocmiți de om ai onoarei pământești, puterii și bogăției; și ei au servit tendințele rele ale membrilor bisericii în închinarea lor idolatră. Printre popor și cler a fost practicată orice urâciune imaginabilă înaintea lui Dumnezeu, și va necesita curățare și o amintire sănătoasă a acesteia, pentru a proteja împotriva viitoarelor focare și pentru a manifesta aprecierea continuă a sfințeniei oricărui serviciu al lui Dumnezeu. Ezechiel 43:7-9; 44:6-14.

TIMPURILE PENTRU OFRANDE. — Timpurile anumitor ofrande, așa ca cele din sabate și luni noi, tipifică că evreii și

lumea nu se pot consacra în mod eficient până în Vârsta Milenară – a șaptea Zi a lui Dumnezeu și timpul Noului Legământ. (Ezechiel 44:24; 45:17.) Sacrificiile aduse de Prinț pentru tot poporul în ziua întâi a lunii întâi, tipifică consacrările universale în decursul primei Zile de o mie de ani de binecuvântare pentru omenire, când toate conștiințele vor fi curățate prin aplicarea meritului lui Cristos. Cele din a Șaptea zi tipifică aceleași consacrări în decursul Mileniului, privită ca a șaptea mare Zi Sabatică de o mie de ani a lui Dumnezeu, atunci când cei păcătoși și cei neștiutori vor fi curățați de păcat și vor fi îndreptați. (Ezechiel 45:20.) Celebrarea memorială a paștelui în ziua a paisprezecea, și sărbătoarea de șapte zile după aceea, ilustrează comemorarea Mielului lui Dumnezeu și sărbătoarea de mulțumire și consacrare pentru plenitudinea Noului Legământ pentru totdeauna (Ezechiel 45:21-24); că sărbătoarea se va repeta în ziua a cincisprezecea a lunii a șaptea, și la fel timp de șapte zile, tipifică aplicarea meritului lui Cristos prin sacrificiul pentru păcat, și mulțumirea și consacrarea eternă a poporului în spirit după aceea. (Ezechiel 45:25.) Sacrificiile și închinarea Prințului și a poporului la poarta de est, în sabate și la luni noi, reprezintă consacrările și reconsacrările Vrednicilor din Vechime și ale poporului pe parcursul Zilei de Restabilire de o mie de ani.

Ezechiel 46:1-11.

Vrednicii din Vechime reprezentând poporul, de asemenea vor putea în orice moment, din propria lor voință, să își exprime mulțumirea lor și să celebreze împlinirea jurămintelor lor de consacrare, semnificând că aceasta este continua stare a minții lor. (Ezechiel 46:12.) Ofranda zilnică de ars și de mâncare pentru națiune, dimineața și seara, semnifică continua consacrare mulțumitoare a tuturor claselor de pe toate planele de existență, în amintirea și prin „Mielul lui Dumnezeu care înlătură păcatul lumii”. (Ezechiel 46:13-15.) Pe parcursul Vârstei Milenare această Turmă Mică în mod necesar va fi în contact cu erorile pângăritoare și provocatoare de moarte din unii cu care ei sunt în legătură intimă, în procesul de restabilire la perfecțiune umană; dar odată cu încheierea marii Zile a șaptea, înainte de Ziua a opta, aplicarea meritului sacrificiului pentru păcat va fi curățit

sau anihilat toate aceste cazuri, și Cristosul nu va mai trebui să fie în atingere cu astfel de pângăriri. (Ezechiel 44:25-27.) Ofrandele pentru a curăța altarul cu sânge tipifică amintirea că clasa altarului – Cristosul, Cap și Corp – a fost curățată prin sânge, și că toate ofrandele sunt sfințite prin sânge. (Ezechiel 43:18-27.) Sarea aruncată peste ofrande tipifică puterea păstrătoare a Cuvântului. Ezechiel 43:23, 24.

DATORIILE POPORULUI

Pe parcursul Mileniului întreaga omenire trebuie să privească starea umană perfectă spre care ei progresează ca fiind posesiunea lor inalienabilă, „cumpărată prin sânge". Niciun conducător, sau vreo altă putere, nu va putea interveni în acest drept, nici nu va putea să îi învețe altfel. (Ezechiel 46:18; 48:29.) Evreii, beneficiarii inițiali, trebuie să salute tot restul omenirii și să îi trateze ca fiind dintre ei. Ezechiel 47:22, 23.

Ei vor trebui să se supună cu loialitate conducerii Cristosului, Cap și Corp, și celei a fazei pământești a guvernământului desemnată divin. (Ezechiel 44:24; 45:6.) Ei trebuie să primească instrucțiunile lui Cristos. Ezechiel 44:23.

Prin intermediul Vrednicilor din Vechime, conducătorii fazei pământești, poporul trebuie din inimă să își consacre toate ale lor, tipificate prin ofrandele de zecimi sau multiplii acestora. (Ezechiel 45:13-25.) Ei trebuie să consacre Cristosului cele mai bune eforturi ale inimii lor, primele lor roade, și tot ceea ce ei au dedicat prin jurământ sau consacrare. (Ezechiel 44:29, 30.) Marea Companie trebuie să fie iubită de ei și trebuie să îi fie loiali. Deuteronom 14:27-29.

Poporul trebuie să fie complet curățat în conștiință. (Ezechiel 44:9.) Ei trebuie să renunțe la toate fostele lor pângăriri și urâciuni, și trebuie să se închine și să servească lui Dumnezeu pe parcursul Timpurilor de Restabilire și după aceea, observând acea perioadă sfântă ca o sărbătoare solemnă pentru Domnul. (Ezechiel 43:6, 7; 46:1-3, 9, 10; 45:17.) Ei trebuie să se consacre zilnic, cu mulțumiri, cu căință, cu despăgubire pentru păcat și cu jurăminte împlinite.

Ezechiel 44:29, 30; 45:1, 13-25; 46:19-24; Zaharia 14:20, 21.

DATORIILE PRINȚULUI. — Îndatoririle conducătorului Vrednicii din Vechime vor fi: să elimine violența și exploatarea, să facă judecată și dreptate și să înlăture toate stoarcerile de odinioară impuse asupra poporului. (Ezechiel 45:8, 9.) Ei trebuie să supravegheze ca relațiile comerciale ale poporului să fie pe o bază justă și egală pentru toți. (Ezechiel 45:10-12.) Ei vor primi impozite sau ofrande din partea poporului, acordând o atenție deosebită ofrandelor spirituale simbolizate prin lucrurile oferite. (Ezechiel 45:13-16.) Ei trebuie să mențină terenul sfințit, așa cum ei vor face și cu propria lor stare de perfecțiune favorizată, simbolizată prin teren. (Ezechiel 48:21, 22.) Pentru anumite persoane datorită meritelor speciale – cum ar fi cei care în decursul Vârstei Evanghelice au trăit până la consacrarea lor numai ca credincioși însă nefiind învățați în lucrurile Spiritului, și la fel și cei care prin loialitate devotată au făcut progrese speciale în decursul Mileniului – Prinții vor putea decide să aibă aceeași poziție onorabilă și speranță ca și ei înșiși, care vor fi permanente dacă beneficiarul va manifesta spiritul fiesc, dar pentru cei care nu arată acest spirit ele vor dura numai până la încheierea celor o mie de ani. (Ezechiel 46:16, 17.) În calitate de participanți favorizați în aplicarea meritului sacrificiului pentru păcat, ei vor fi privilegiați de a intra în și de a ieși din porticul porții exterioare de est – ca în locul lui Cristos – și acolo de a se alimenta din hrana la timp cuvenit din generozitatea lui Cristos. (Ezechiel 44:1-3.) În toate lucrurile sfinte ei urmează a fi liderii poporului. (Ezechiel 46:9, 10.) În decursul întregului Veac Milenar – sabatul lui Dumnezeu – ei vor face ofrande (Ezechiel 45:17-25) de mulțumire, de laudă și de recunoaștere a prețului de răscumpărare în mod direct prin Cristos, cu care ei vor fi în relații intime. Ezechiel 46:1-12.

DATORIILE ȘI PRIVILEGIILE LEVIȚILOR. — Ca urmare a lipsei de loialitate din Veacul Evanghelic, Marea Companie, în timp ce se vor bucura de natura spirituală (Numeri 18:23, 24), ei vor ocupa un loc inferior ca servitori – nu ca preoți – în serviciul lui Dumnezeu. (Ezechiel 44:10-14.) Natura lor mai joasă de pe planul spiritual va fi inalienabilă și neschimbabilă. (Ezechiel 48:13, 14.) În loc să servească în Templul propriu-zis, ei urmează

să facă serviciu la diferitele porți, indiferent de funcțiile care sunt tipificate prin porți. (Ezechiel 44:11.) În loc de a face serviciu direct lui Iehova, ei vor continua, la fel ca în Vârsta Evanghelică când ei curtau și serveau dorințele și poftele poporului – să servească în mod direct și perpetuu mai curând poporului decât intereselor directe ale Dumnezeului lor. (Ezechiel 44:11, 12.) Ei vor vedea pe Dumnezeu dar ei nu se vor putea apropia de o apreciere a lucrurilor naturii divine, și vor face orice servicii servile vor putea fi date lor de către Turma Mică să facă. (Ezechiel 44:13, 14.) Partea lor va fi să primească și să facă să fie eficace consacrările poporului, să îi curețe cu apa Cuvântului, și să administreze lovituri și pedepse, multe sau puține, temperate prin apa Cuvântului, prin care poporul își va putea asimila complet [mânca] semnificația consacrării lor. S-ar putea ca ei să reconstituie sacrificiile literale de animale ca obiectiv de lecții ilustrative. W.T.'05-269; Ezechiel 40:35-43; 46:21-24.

DATORIILE ȘI PRIVILEGIILE PREOȚILOR. — Turma Mică, Biserica, se vor bucura de natura lui Dumnezeu, care Însuși, în natura Sa, va fi moștenirea și posesia lor. (Ezechiel 44:27, 28; Numeri 18:20.) Ei vor servi scopurilor divine în contact direct și intim cu Tatăl lor, Iehova, și vor continua să păstreze sarcina doctrinelor și adevărurilor sfinte ale lui Dumnezeu, după cum au păstrat-o cu credincioșie în decursul Vârstei Evanghelice. (Ezechiel 40:46; 44:15, 16; 45:4; 48:10-12.) Ei vor continua să aibă sarcina Casei lui Dumnezeu, Biserica Sa, poporul Său. (40:44, 45; 44:8.) Ei vor fi în diferite grade de onoare [case], așa cum „stea se deosebește de stea în glorie”. (Ezechiel 45:4.) Numai ei vor avea privilegiul de a intra în Templul Divin, sau clasa Cristos. (Ezechiel 44:15, 16.) Ei pentru totdeauna vor considera starea lor binecuvântată ca fiind cea mai sfântă, cea mai consacrată lui Iehova. (Ezechiel 48:12.) Ei vor păstra legea Iubirii Divine în toate manifestările sale și vor judeca poporul în conformitate cu acest înalt standard (Ezechiel 44:24; Deuteronom 17:8-13); ei vor învăța toată omenirea să cunoască modelul adevăratei evlavii în toate particularitățile sale, și să discearnă între ce este sfânt și ce este obișnuit, între ce este bine și ce este rău (Ezechiel 43:10-12; 44:23); ei vor sfinți și vor

binecuvânta omenirea conform cu Legământul avraamic întărit prin jurământ, în condițiile ascultării de bună voie. (Ezechiel 44:19, 30; 46:19, 20.) Acești preoți vor face unire cu diferitele legăminte și promisiuni mai mici [soții] făcute față de Dumnezeu și le vor face roditoare, evitându-le pe cele care nu au fost aprobate divin. (Ezechiel 44:22; Leviticul 21:7, 13, 14.) Ei vor primi zeciuială de la leviți. (Numeri 18:25-32.) Toate lucrurile dedicate vor aparține lor – adică toate legămintele, jurămintele și consacrările poporului vor fi făcute lui Cristos. (Ezechiel 44:29, 30; Iosua 6:19; Leviticul 27:20-34; Numeri 18:8-20.) Sarcina altarului va fi a lor – a curățării poporului consacrat de păcat, de a aplica meritul lui Cristos poporului (Ezechiel 40:44-46), și numai ei vor face ofrandă lui Dumnezeu, vor declara iertarea divină și aprobarea poporului și a consacrărilor lor.

Ezechiel 43:18-27; 44:15, 16, 25-27; 45:18-25; 46:1-7, 11-24.

RÂUL DĂTĂTOR DE VIAȚĂ. — Beneficiile Iubirii Divine care curg pentru a salva și binecuvânta pe toți cei doritori și ascultători din omenire sunt ilustrate în Râul dătător de Viață. Dedesubtul pragului, provenind de la Tronul Cristosului (Apocalipsa 22:1), locul stăpânirii, curge apa Cuvântului Iubirii Divine. Sub favoarea Bisericii [dreapta Templului] adevărul despre mila iubitoare prin sângele lui Isus Cristos [altar] este pentru restabilirea tuturor în faza pământească [sud] a Regatului. (D650, 655; W.T.'05-269; W.T.'99-196; Ezechiel 47:1.) Prin Cristos, Poarta, cu toată favoarea Sa iubitoare [dreapta], el curge spre răsăritul Soarelui. (Ezechiel 47:2.) Același bărbat – Pastorul Russell – care a măsurat alergarea cu linia Dreptății Divine [iubirea, „împlinirea legii"] pentru a indica premiul, a măsurat de asemenea cerințele pentru obținerea caracterului aprobat în Vârsta Milenară. Cel care va avea acel grad al iubirii, care este iubirea datorie față de Dumnezeu și om, chiar dacă ajunge la deplinătatea măsurii Dreptății Divine [1000 de coți], va fi la fel cum a fost, numai până la glezne în râu. Cel care atinge plenitudinea standardului divin în privința iubirii pentru Dumnezeu, pentru caracterul Său glorios, se va afla în râu până la genunchi. Cel care va ajunge la plenitudinea iubirii pentru „cel mai mic" dintre frații acelei Vârste se va afla în râu până la

coapse; dar cel care astfel dobândește spiritul Iubirii Divine, așa ca să iubească pe toți, inclusiv pe dușmanii săi, va fi ajuns la deplinătatea iubirii. (Ezechiel 47:2-5.) Oricine apreciază aceasta, vede scopul integral al Iubirii Divine. El este important – „Fiu al omului, ai văzut aceasta?” (Ezechiel 47:6.) Aceasta este iubirea care va asigura vindecarea lumii anarhiste și bolnave de păcat care zace într-o stare de moarte asemenea Mării Moarte. (A318; D653; W.T.’99-196; Ezechiel 47:7, 8.) Oricine ajunge să se afunde în deplinătatea Iubirii Divine va obține prin aceasta viață; și pentru fiecare de pretutindeni la care va ajunge apa, ea va însemna viață. (E335; C214; Ezechiel 47:9.) În legătură cu evanghelia plenitudinii Iubirii Divine vor fi o mulțime de pescari de oameni pentru a întinde plasa evangheliei veștilor bune de mare bucurie pentru foarte mulți. (C215; Ezechiel 47:10.) Dar oamenii care sunt iremediabil poluați cu spirit lumesc [locuri noroioase], și cei impregnați dincolo de salvare cu miasma nelegiuirii [mlaștini], nu vor fi vindecați chiar și atunci când vor fi „aduși la o cunoaștere exactă a adevărului”. (Ezechiel 47:11.) Și curentul adevărului Iubirii Divine va determina să se ridice mulțimea celor drepți (Daniel 12:3), ale căror învățături iubitoare nu vor fi niciodată uitate, nici roadele caracterului lor nu vor trece vreodată; fiindcă ei vor aduce încontinuu roade, pentru că din Sion, de la Biserica glorificată, va veni pentru ei Adevărul Divin al iubirii perfecte. Și roadele de caracter vor fi pentru totdeauna pentru hrana spirituală (Ioan 4:34), și învățăturile [frunzele] pentru vindecarea tuturor celor doritori și ascultători din întreaga omenire bolnavă de păcat.

W.T.’05-269; Matei 10:8; Maleahi 4:2; Ezechiel 47:12.

La muntele Pisga sfinți veniți,
Casa dincolo de văl priviți!
Mileniul Canaanului este înainte,
În curând vom cânta imnuri sfinte!

Iată tronul alb de glorie strălucind,
Și coroanele-s pentru sfinții cu biruință venind!
Cel ce prezența lui Cristos a iubit și proclamat,
Prin domnia-I glorioasă va fi binecuvântat!

De acolo curg izvoarele de viață,
Și pământul se îmbracă în verdeață,
Înaintea noastră, ce viziune frumoasă!
Când Regele domnește cu-a Sa Mireasă!

Curând luptele și probele se vor fi încheiat,
De bucuria libertății vom fi strigat!
Vine epoca de ceas indicată
Când omenirea va fi binecuvântată!

Prin credință vedem a Râului mântuire,
Care de sub tron curge liniștit!
Viață din belșug este-a lui vestire,
Toți la moștenirea lor vor fi revenit!

Prin mijlocul copacilor de pe mal vor umbla,
Evanghelia salvării o vor cânta!
După Învățătorul lor toți pășesc,
Prieteni în adevăr și har dumnezeiesc!

O ce bucurie! Să mergem în lucrare!
Secerători, grăbiți până se va fi închis
Ușa prin care glorie a promis;
De acolo vom vedea zorii Zilei Milenare!

C. M. 32.

INDEXUL
REFERINȚELOR SCRIPTURALE

DANIEL

2 Corinteni

Galateni

Efeseni

STUDII ÎN SCRIPTURI

VOLUMUL 1

Pagina

VOLUMUL 2

Pagina

Ce spun Scripturile despre Spiritism

Ce spun Scripturile despre Iad

VOLUMUL I DIN SERIA «STUDII ÎN SCRIPTURI»

PLANUL DIVIN AL VÂRSTELOR

EXPUNÂND HARTA VÂRSTELOR

LUCRURI PE CARE TREBUIE SĂ LE CUNOAȘTEȚI ÎN CALITATE DE CREȘTINI ȘI STUDENȚI AI BIBLIEI

IATĂ DOVEZILE SATISFĂCĂTOARE CĂ

Biblia este o revelație divină – rezonabilă și demnă de încredere, dezvăluind un Plan sistematic care conține în sine Dreptate, Înțelepciune și Iubire. „Cheia Cunoașterii” Scripturilor de mult timp pierdută este acum găsită, și poporului credincios al lui Dumnezeu îi oferă acces la „Taina Ascunsă”. Luca 11:52; Coloseni 1:26.

Domnul Isus și credincioșii Săi urmează să fie nu numai Preoți dar și Regi, și vor domni peste pământ. Acest Regat urmează să vină la a doua prezență a lui Cristos. Planul lui Dumnezeu este de a alege și de a salva Biserica în timpul Vârstei Evanghelice, și de a folosi această Biserică în binecuvântarea lumii pe parcursul Mileniului. O „răscumpărare pentru toți” implică o *oportunitate* a tuturor pentru restabilire. Ziua de Judecată durează o mie de ani – ziua de încercare a lumii. „Calea Îngustă” a sacrificiului de sine va înceta odată cu această Vârstă.

„Calea înaltă” a dreptății va fi deschisă în Mileniu pentru toată rasa răscumpărată. Isaia 35:8, 9.

«Regatele acestei lumi» sunt doar pentru o perioadă rânduită și trebuie sa dea locul «Regatului Cerului».

Dumnezeu a permis răului să persiste timp de șase mii de ani pentru un scop înțelept.

Aceste subiecte și multe altele de un interes profund pentru tot poporul lui Dumnezeu sunt discutate pe deplin și într-un limbaj ușor de înțeles în

«PLANUL DIVIN AL VÂRSTELOR».

Asociația internațională a Studenților Bibliei, Brooklyn, N. Y.

VOLUMUL II DIN SERIA «STUDII ÎN SCRIPTURI»

A SOSIT TIMPUL

O CARTE REFERITOARE LA TIMP

LUCRURI PE CARE DORIȚI SĂ LE CUNOAȘTEȚI ÎN CALITATE DE CREȘTINI ȘI STUDENȚI AI BIBLIEI

EXISTĂ DOVEZI CĂ

Șase mii de ani de la Adam s-au încheiat în 1872 e.n.

Data nașterii Domnului nostru a fost în anul 2 î.e.n.

Data bunei vestiri către Maria a fost pe 25 decembrie anul 3 î.e.n.

Data botezului Domnului nostru a fost în octombrie anul 29 e.n.

Data crucificării Domnului nostru a fost în aprilie anul 33 e.n.

Cele „șaptezeci de săptămâni” de favoare ale Israelului s-au încheiat în anul 36 e.n.

„Secerișul” Vârstei Evreiești a durat 40 de ani, din 30 până în 70 e.n.

„Secerișul” Vârstei Creștine este paralela acestuia.

Jubileele evreiești erau tipice pentru „Timpurile de Restabilire a tuturor lucrurilor”. Faptele 3:19-21.

Jubileele tipice marchează data Antitipului lor.

„Timpurile Neamurilor” s-au încheiat în 1914 e.n.

Vârsta Evreiască în lungimea sa, ceremoniile sale etc., a tipificat realitățile Vârstei Creștine și lungimea acesteia.

Ilie sau „profetul Ilie” a fost un tip – modul în care trebuie să fie împlinit.

Anticristul a venit! – Ce? Când? Unde?

Aceste subiecte și multe altele de un profund interes pentru «Casa Credinței», și „hrana la timp cuvenit” pentru toți care iubesc și studiază Cuvântul lui Dumnezeu, pot fi găsite în

«A SOSIT TIMPUL».

Asociația internațională a Studenților Bibliei, Brooklyn, N. Y.

VOLUMUL III DIN SERIA «STUDII ÎN SCRIPTURI»

SĂ VINĂ REGATUL TĂU

RELIGIOS, ȘTIINȚIFIC, ISTORIC

ILUSTRÂND PE DEPLIN MAREA PIRAMIDĂ DIN EGIPT, MINUNEA VÂRSTELOR

LUCRURI PE CARE TREBUIE SĂ LE CUNOAȘTEȚI ÎN CALITATE DE

CREȘTINI ȘI STUDENȚI AI BIBLIEI

ȘTIȚI CĂ

Noi trăim acum în „Timpul Sfârșitului” acestei Vârste Evanghelice?

Epoca noastră este „Ziua pregătirii lui Dumnezeu” pentru Vârsta Milenară?

„Zilele Așteptării” s-au sfârșit iar „Curățarea Sanctuarului” – a Bisericii – separarea grâului său și a neghinei, este acum în curs de desfășurare?

Acesta este motivul pentru începutul întoarcerii favorii divine către Israelul trupesc – care a fost orbit timp de secole – pentru a permite adunarea unei Clase Alese dintre neamuri?

Această favoare acum luând formă este cunoscută sub numele de sionism? Regatul lui Emanuel este acum pe cale de a fi stabilit?

Marea Piramidă din Egipt este o mărturie pentru toate aceste evenimente din trecut și prezent – depunând mărturie în simboluri?

Pasajul descendent al Piramidei de sub „A Draconis” simbolizează cursul păcatului? Primul său Pasaj Ascendent simbolizează Vârsta Evreiască? Marea sa Galerie simbolizează Vârsta Evanghelică? Treapta sa înaltă simbolizează apropierea perioadei de strâmtorare și anarhie, „judecăți” asupra Creștinătății? A sa Cameră a Regelui simbolizează natura divină etc. a Bisericii Învingătoare – Cristosul, Cap și Corp? Anticamera sa simbolizează corectarea în dreptate a «Marii Companii»? A sa Cameră a Reginei simbolizează pe cei din Israel și din lume care în cele din urmă obțin Restabilirea?

Toate aceste subiecte cu zeci de ilustrații ale Piramidei pot fi obținute în

«SĂ VINĂ REGATUL TĂU».

Asociația internațională a Studenților Bibliei, Brooklyn, N. Y.

VOLUMUL IV DIN SERIA «STUDII ÎN SCRIPTURI»

BĂTĂLIA ARMAGHEDONULUI

„NICIUNUL DIN CEI RĂI NU VA ÎNȚELEGE”

DAR „CEI ÎNȚELEPȚI VOR ÎNȚELEGE” CĂ

Vârsta Evanghelică se încheie cu o „Zi de Răzbunare”. Aceasta va afecta întreaga lume, în mod deosebit Creștinătatea. Toate sistemele politice, sociale, financiare și religioase vor cădea.

Aceste judecăți, începând de la Casa lui Dumnezeu, trebuie să se extindă asupra tuturor.

Ziua noastră este specificată de către profeți ca fiind «Ziua lui Iehova».

Ea este simbolic descrisă ca „o Zi întunecată”, „o Zi de nori” etc.

Tulburările sale sunt în mod simbolic asemănate unei furtuni, unui potop, unui foc etc.; aceste figuri pronunțate fiind folosite pentru a oferi o apreciere, și totuși pentru a ascunde adevărata natură a acelui „Timp de Strâmtorare cum nu a mai fost de când a fost vreo națiune”. Daniel 12:1.

Pregătirile pentru aceste „foc” și „furtună” simbolice sunt acum în plină desfășurare și în curând se vor dezlănțui cu furie pretutindeni în lume.

Aceasta va fi o controversă între mase și clase. Mulți o văd a fi asupra noastră și se încred în felurite scheme pentru a o preveni. Dar toate schemele și remediile lumești vor da greș în întregime. Regatul lui Dumnezeu este cu siguranță unica speranță pentru Biserică și lume.

Situația extremă a omului se va dovedi a fi ocazia potrivită a lui Dumnezeu – prin stabilirea Regatului lui Dumnezeu – Regatul Milenar al lui Cristos care va stabili dreptatea prin forță.

Apocalipsa 2:26, 27; Daniel 2:34, 35, 44, 45.

Toate aceste subiecte sunt simple totuși cu forță tratate, incluzând și explicarea capitolului 24 din Matei în

«BĂTĂLIA ARMAGHEDONULUI».

Asociația internațională a Studenților Bibliei, Brooklyn, N. Y.

VOLUMUL V DIN SERIA «STUDII ÎN SCRIPTURI»

ÎMPĂCAREA DINTRE DUMNEZEU ȘI OM

EXPLICÂND TABERNACOLUL ȘI SACRIFICIILE TIPICE ALE ISRAELULUI

ÎMPĂCAREA ESTE CREZUTĂ DE CĂTRE TOȚI
CREȘTINII STUDENȚI AI BIBLIEI
Cu toate acestea numai puțini ar putea explica filosofia sa
ȘI TOȚI TREBUIE SĂ ȘTIE

Despre marele nostru mijlocitor al împăcării, Domnul nostru Isus Cristos.

Referitor la necesitatea împăcării.

Și la necesitatea că „Singurul Conceput" trebuia să fie „făcut trup", și apoi să moară, și apoi să învie din morți în scopul de a îndeplini împăcarea.

Referitor la funcția și lucrarea Spiritului sfânt în legătură cu Împăcarea.

Și la partea importantă a împăcării care nu a fost încă realizată – care așteaptă a doua prezență a Domnului nostru în gloria Regatului Său.

Referitor la doctrina centrală a împăcării, și anume, *Răscumpărarea* – ceea ce ea constituie – de ce a fost și este centrul în jurul căruia și în care toate doctrinele Bibliei se potrivesc.

Referitor la modul în care această doctrină este proba adevărului sau a falsității tuturor doctrinelor; astfel încât odată ce este înțeleasă cu claritate este o protecție împotriva erorii în orice formă.

Referitor la om, subiectul marii împăcări, la natura sa; la păcatul său; la pedeapsa sa; la eliberarea sa prin intermediul lui Cristos; la posibilitățile sale viitoare prin acceptarea împăcării.

Toate aceste subiecte interesante și deosebit de importante sunt *discutate cu luciditate într-un limbaj clar, și sunt confirmate de o mie patru sute de citate din Scriptură, în*

«ÎMPĂCAREA DINTRE DUMNEZEU ȘI OM».

Asociația internațională a Studenților Bibliei, Brooklyn, N. Y.

VOLUMUL VI DIN SERIA «STUDII ÎN SCRIPTURI»

NOUA CREAȚIE

O MÂNĂ DE AJUTOR PENTRU CASA CREDINȚEI

LUCRURI PE CARE TREBUIE SĂ LE CUNOAȘTEȚI ÎN CALITATE DE CREȘTINI ȘI STUDENȚI AI BIBLIEI

Săptămâna de creare din Geneza – adevărata ei durată – confirmată științific.

Adevărata Biserică a lui Cristos, concepută de Spirit ca Nouă Creație; etapele harului divin – îndreptățire, sfințire, și eliberare în Prima Înviere.

Îndatoririle și obligațiile Noii Creații – față de Domnul, unul față de celălalt, față de prietenii și vecinii pământești, față de părinți, copii, soți, soții etc.

Cina de amintire a Domnului sau sacramentul: ce este și ce nu este discernut în mod clar de către toți din poporul lui Dumnezeu.

Botezul adevărat – ceea ce este. Sunt evidențiate cât se poate de amabil cele mai multe greșeli comise de toate denominațiile, iar apoi este prezentat botezul adevărat în manieră convingătoare – indiscutabilă, incontestabilă.

Dușmanii și asalturile Noii Creații, și metoda scripturală de a le învinge; de asemenea moștenirea prezentă și viitoare a sfinților.

Aceste subiecte și multe altele de un interes profund pentru toți cei care iubesc și studiază Biblia sunt pe deplin tratate în

«NOUA CREAȚIE».

Asociația internațională a Studenților Bibliei, Brooklyn, N. Y.

VOLUMUL VII DIN SERIA «STUDII ÎN SCRIPTURI»

TAINA ÎMPLINITĂ

TEASCUL MÂNIEI LUI DUMNEZEU

FIECARE CREȘTIN TREBUIE SĂ CUNOASCĂ

De ce Apocalipsa și Ezechiel pot fi acum înțelese.

Ce este „teascul mâniei lui Dumnezeu”. Apocalipsa 14:18-20.

Cum va fi zdrobită „vița pământului”.

De ce sistemele bisericești catolice și protestante constituie „Babilonul”.

De ce trebuie să cadă Babilonul.

De ce a survenit marele război mondial și ce va urma.

Cine sunt cei „șapte îngeri” pentru biserici, și care este lucrarea fiecăruia. Apocalipsa 1:4, 20.

Ceea ce se înțelege prin „Taina împlinită a lui Dumnezeu”. Apocalipsa 10:7.

Semnificația „carului de foc” care va separa pe adevărații creștini (clasa Ilie) de toți ceilalți. 2 Regi 2:11.

Marea reconstrucție care va urma strâmtorării lumii, și modul în care fiecare căutător al dreptății va fi mângâiat și binecuvântat.

Fiecare verset din Apocalipsa, Ezechiel și Cântarea Cântărilor a fost clarificat, și un flux de lumină a fost aruncat asupra întregii Biblii prin ultimul patrimoniu al Pastorului Russell pentru creștinii de pe pământ, intitulat

«TAINA ÎMPLINITĂ».

Asociația internațională a Studenților Bibliei, Brooklyn, N. Y.

ACEASTĂ MINUNATĂ BIBLIOTECĂ

ACUM APARȚINE DUMNEAVOASTRĂ PENTRU

«STUDII ÎN SCRIPTURI» TRIPLATE

Faimoasele lucrări complete ale

PASTORULUI RUSSELL

În Șapte Volume cu succes unite

9.000.000 DE EXEMPLARE PUSE ÎN CIRCULAȚIE
ÎN DOUĂZECI DE LIMBI

„Mult mai extinsă decât circulația combinată a scrierilor tuturor preoților și predicatorilor din America de Nord.” — W. T. Ellis, în The Continent.

„Deosebit de interesantă, temeinic logică și practică.” — Brig. Gen. W. P. Hall, U. S. Army.

Asociația internațională a Studenților Bibliei, Brooklyn, N. Y.